ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණය පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටු වාර්තාව

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණය පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුව

2016 මැයි

© ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුව, 2016 මැයි
(සංස්කරණය සහ යාවත්කාලීන කරන ලද පිටපත) සිංහල පරිවර්තනය

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුව

විසුම්පාය

ස්ටේපල් වීදිය

කොළඹ 02

ශ්‍රී ලංකාව

ස්තූතිය

අපට පැවරුණු කාර්යය ඉටු කිරීම සඳහා සහයෝගය දුන් සෑම දෙනාට ම කමිටුවේ සභාපති ලෙස මගේ කෘතඥතාව පළ කරමි. දෙදහස් පන්සියයක පුද්ගලයින් සංඛ්‍යාවක් අප ඉදිරියේ කරුණු දැක්වූ අතර ඉන් සමහරෙක් පුළුල් සාමාජිකත්වයක් සහිත සංවිධාන නියෝජනය කළහ. ඔවුන්ටත්, අපට ලිඛිත ව කරුණු ඉදිරිපත් කළ සියලු දෙනාටත් අපේ විශේෂ ස්තූතිය හිමිවේ.

රට පුරා ජනතාව හමුවෙමින්, ඔවුන්ගේ අදහස් ලබා ගනිමින් හා ඒවා අධ්‍යයනය කරමින් ඉතා දුෂ්කර තත්ත්වයන් මැද කෙටි කාලයක් තුළ වාර්තාව සකස් කිරීමට ගරු සේවයක් සැපයූ කමිටුවේ සාමාජිකයන් වූ වින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා (ලේකම්), ෆයිස් මුස්තාපා මහතා, මහාචාර්ය ඒ. එම්. නවරත්න බණ්ඩාර, මහාචාර්ය එම්.එල්.ඒ. කාදර්, එන්. සෙල්වක්කුමාරන් මහතා, ගරු එස්. තවරාජා, කුෂාන් ද අල්විස් මහතා, ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය, ආචාර්ය කුමුදු කුසුම් කුමාර, සුනිල් ජයරත්න මහතා, ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න, තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ මහතා, එස්. විජේසන්දිරන් මහතා, එම්.වයි.එම්. ෆායිස් මහතා, එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය, කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය, එස්.සී.සී. ඉළංකෝවන් මහතා සහ සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතාට මගේ හෘදයාංගම කෘතඥතාව පුද කරන්නේ ඉතා සතුටෙනි.

කමිටු සාමාජිකයින් මෙම දුෂ්කර කර්තව්‍යය ඉටු කළේ කෙසේ ද යන්න සටහන් කර තැබිය යුතුය. සති හයක කාලය තුළ දිස්ත්‍රික්ක විසි පහක සංචාරය කර ජනතා අදහස් ලබා ගැනීම විශාල ජයග්‍රහණයකි. හාරදහසක් පමණ වූ වාචික හා ලිඛිත අදහස් දැක්වීම් සියල්ල අධ්‍යයනය කිරීම යෝධ කර්තව්‍යයක් වූ බව කිවයුතු නොවේ. නමුත් ජීවිතයේ අන් සියලුම කටයුතු අමතක කර දමා එකාවන් ව දිවා රාත්‍රී වෙහෙසී වැඩ කිරීමෙන් අපට එය සාර්ථක කර ගත හැකි වූයේය.

මෙහිදී අපට ලබා දුන් සහයෝගය පිළිබඳ ව චරිත රත්වත්ත මහතා, අග්‍රාමාත්‍ය ලේකම් සමන් ඒකනායක මහතා හා ඔහුගේ අතිරේක ලේකම් සහ සහකාර ලේකම්වරුන්ට මගේ ස්තූතිය පුද කිරීමට කැමැත්තෙමි.

අපගේ කාර්යය සාර්ථක කර ගැනීමට කැපවී කටයුතු කළ විසුම්පාය කාර්යාලයේ සේවක මණ්ඩලයට ද, මගේ ස්තූතිය හිමිවේ. අපගේ කාර්යාලයේ කටයුතු මෙහෙයවමින්

වෙහෙස නොබලා ක්‍රියා කළ මගේ ලේකම්වරිය වූ රංගා ජයසුන්දර මෙනෙවියට මගේ ස්තුතිය හිමි විය යුතුය.

ස්වේච්ඡා බලකායෙන් අපට උපකරණ හා සහාය ලබා දීම පිළිබඳ ව එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවර්ධන වැඩසටහනට ස්තුතිවන්ත වෙමි. ඉදිරිපත් කළ අදහස් හා කරුණු සාරාංශගත කරමින් හා සබැඳි දත්ත සමුදාය පද්ධතිය පිළියෙල කරමින් අපට සහාය වූ සධනි රාජපක්ෂ මෙනෙවිය, විමුක්ති කල්දේරා මෙනෙවිය ඇතුලු එක්සත් ජාතීන්ගේ ස්වේච්ඡා බලකායේ ස්වේච්ඡා සේවක සේවිකාවන් හැටක් පමණ වූ කණ්ඩායමට අපේ කෘතඥතාව හිමිවිය යුතු ය.

වාර්තාවේ පෙළ සැකසීම පිළිබඳ ව වී.කේ. නානායක්කාර මහතාට ද, මුල් ඉංග්‍රීසි පිටපත සිංහලට පරිවර්තනය කළ පරිවර්තකයන්ට ද, ඉතා සුළු කාලයක් තුළ එය මුද්‍රණය කරදීම පිළිබඳ ව රජයේ මුද්‍රණාලායාධිපති ගාමිණී ෆොන්සේකා මහතාට ද, ස්තුතිවන්ත වෙමි.

එමෙන්ම, මෙම කාර්යයේදී නන් අයුරින් සහය දුන් සියළු දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරුන්ට සහ නිලධාරින් ඇතුළු කාර්යාල මණ්ඩලයට, සියළු ම ග්‍රාම නිලධාරීන්ට සහ පොලිස් නිලධාරීන්ට, මුද්‍රිත සහ විද්‍යුත් මාධ්‍යවේදීන්ට, එම ආයතන කාර්ය මණ්ඩලවලට ද, මා ඇතුලු කමිටු සාමාජිකයින්ගේ ස්තුතිය පිරිනමමු.

අවසාන වශයෙන් විශාල කැපවීමකින් අපේ සම්පූර්ණ ක්‍රියාවලිය ම කළමනාකරණය කිරීම සම්බන්ධයෙන් කමිටුවේ ලේකම් වින්ස්ටන් පතිරාජ මහතාට මගේ හෘදයංගම ස්තුතිය පුද කරමි.

ලාල් විජේනායක
සභාපති
ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන නියෝජන කමිටුව

2016 මැයි 10වැනිදා

පෙරවදන

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදන මණ්ඩලයේ ගරු සභාපතිතුමා සහ සාමාජිකයන් වෙත

අමාත්‍ය මණ්ඩලය විසින් අප පත් කරන ලද්දේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ ක්‍රියාවලියට සහායක් ලෙස ඒ පිළිබඳ මහජන අදහස් හා යෝජනා ලබා ගැනීමටයි. අපහට පැවරුණු වගකීම වූයේ මේ සම්බන්ධයෙන් මහජනතාවගෙන් ලිඛිත අදහස් ලබා ගැනීමත්, වාචිකව අදහස් ලබා ගැනීම සඳහා රට පුරා විවිධ පළාත්වල මහජන සැසි වාර පැවැත්වීමත්, මාස තුනක් ඇතුළත අපේ නිර්දේශ සමග ඒ පිළිබඳ අවසන් වාර්තාවක් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කිරීමත්, වේ.

අපේ ඉල්ලීම මත ගරු අගමැති රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා විසින් වාර්තාව ලබා දිය යුතු කාලය මාසයකින් දීර්ඝ කරන ලදී. අප විසින් කළ තවත් ඉල්ලීමක් මත අවසන් වාර්තාව ඉදිරිපත් කළ යුතු දිනය 2016 මැයි 10 දක්වා දීර්ඝ කරනු ලැබීය.

2016 ජනවාරි 5 වැනිදා කමිටුව පළමුවරට රැස් වූ අතර අපට පැවරුණු වගකීම ඉටු කිරීමේදී අනුගමනය කළ යුතු ක්‍රියා මාර්ග සැලසුම් කිරීම සඳහා මූලික රැස්වීම් ගණනාවක් ඉන් පසුව පවත්වන ලදී.

අපේ කාර්යය ඉටු කිරීමට ලබා දී ඇති කෙටි කාලයත්, ලබා ගත හැකි සම්පත් ආදියත්, සැලකිල්ලට ගනිමින් පහත සඳහන් තීරණ ගන්නා ලදී.

1. කමිටුව විසින් තීරණය කළ විෂයයන් 20ක් යටතේ මහජනයාගේ ලිඛිත අදහස් ලබා ගැනීම (විෂය ලැයිස්තුව අමුණා ඇත. ආ ඇමුණුම)
2. එක දිස්ත්‍රික්කයක අඩු ම වශයෙන් දින දෙකක් බැගින් දිස්ත්‍රික්ක විසි පහේ ම මහජන සැසිවාර පැවැත්වීම.
3. කොළඹින් පිට දිස්ත්‍රික්කවල මහජන සැසිවාර සමාන්තරව පැවැත්වීම සඳහා කමිටුව සාමාජිකයන් 4-6 කණ්ඩායම්වලට වෙන් කිරීම.
4. ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කවල මේ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රසිද්ධ කිරීමට ග්‍රාම නිලධාරීන් යොදා ගැනීම හා ඒ සඳහා දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරුන්ගේ සහාය ලබා ගැනීම.
5. මහජන සැසි වාර පැවැත්වීම සඳහා අවශ්‍ය පහසුකම් දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරුන්ගේ කාර්යාලවලින් ලබා ගැනීම.
6. විවිධ දිස්ත්‍රික්කවල වාචිකව ඉදිරිපත් කළ කරුණු පිළිබඳ ව වාර්තාවක් තබා ගැනීම සඳහා සියලු දිස්ත්‍රික් සැසිවාර විද්‍යුත් ක්‍රමයට වාර්තා කර තබා ගැනීම.
7. මහජන අදහස් ඉ-තැපෑලෙන් (constitutionalreforms@gmail.com) ෆැක්ස් පණිවුඩ හා අනිත් සන්නිවේදන මාර්ගවලින් ලබා ගැනීම.

8. වෙබ් අඩවියක් (www.yourconstitution.lk) ආරම්භ කිරීම.
9. මුද්‍රිත මාධ්‍යවල භාෂා තුනෙන් ම දැන්වීම් පළ කිරීමෙන් හා හැකි තාක් දුරට විද්‍යුත් මාධ්‍ය තුළින් සෑම දිස්ත්‍රික්කයකම මහජන සැසිවලට ප්‍රචාරය ලබා ගැනීම.
10. මාධ්‍ය සම්මන්ත්‍රණ හා මාධ්‍ය සාකච්ඡා තුළින් කමිටුවේ කටයුතු පිළිබඳ ජනතාව දැනුවත් කිරීම.

මේ අනුව කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ දින අටක් ද, අන් සියලුම දිස්ත්‍රික්කවල දින දෙක බැගින් ද, මහජන රැස්වීම් පවත්වන ලදී.

2016 ජනවාරි 11 වැනිදා පැවැත්වූ කමිටු රැස්වීමේදී කමිටුවේ ලේකම් ලෙස වින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා පත් කර ගන්නා ලදී.

දිස්ත්‍රික් රැස්වීම්වල සභාපතිතුමා නොමැති අවස්ථාවලදී මුලසුන ගැනීමට සභාපති විසින් සාමාජිකයෙක් නම් කරනු ලැබීය (දිස්ත්‍රික්ක රැස්වීම්වලට සහභාගි වූ කමිටු සාමාජිකයන්ගේ ලැයිස්තුවක් අමුණා ඇත. ඈ ඇමුණුම).

කමිටුව විසින් ගත් තීරණයකට අනුව විවිධ දිස්ත්‍රික්කවල සංචාරවල දී ආගමික නායකයන් හමුවී ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ ගැන ඔවුන්ගේ අදහස් ලබා ගැනීමට කමිටු සාමාජිකයෝ ක්‍රියා කළහ.

2016 මාර්තු 5 වැනිදා දිස්ත්‍රික්ක සැසිවාර අවසන් කිරීමෙන් පසු කමිටුව අතිගරු ජනාධිපති තුමා, ගරු අගමැතිතුමා, ගරු කථානායකතුමා හා විපක්ෂ නායකතුමා හමුවී කමිටුවේ කටයුතු ගැන ඔවුන් දැනුවත් කළෝය.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ ව ඔවුන්ගේ අදහස් දැන ගැනීමට කමිටුව, දේශපාලන පක්ෂ නායකයන්, ස්වාධීන කොමිෂන් සභා, වෘත්තීය සංවිධාන හා විද්වතුන් ගණනාවකට ආරාධනය කළෝය.

ලිඛිතව හා වාචිකව කරුණු දැක්වීමට මහජනයා විශාල උනන්දුවක් දැක්වූ අතර ඔවුන් සියලු දෙනාට ම අවස්ථාවක් ලබා දීම අපට අභියෝගයක් විය.

ලිඛිත හා වාචික අදහස් දැක්වීම් සඳහා කාල සීමාවක් ලබා දෙන ලද නමුත් එයින් පසුවත් අප වෙත ඉල්ලීම් ගලා ආවේය.

අපගේ වාර්තාවලට අනුව පුද්ගලයන්/සංවිධාන 2500කට වැඩි ගණනක් අප ඉදිරියට පැමිණ වාචිකව කරුණු දක්වා තිබේ. තවත් නියෝජනයන් 800ක් පමණ ඉ-තැපෑලෙන් ද, 150ක් පමණ ෆැක්ස් පණිවුඩවලින් ද, 60ක් පමණ දුරකථන ඇමතුම් ද, තැපෑලෙන් ලැබුණු හා කාර්යාලයට භාර දුන් නියෝජන 700ක් පමණ ද, විය.

බොහෝ අදහස් දැක්වීම් ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ වෘත්තිකයින්ගේ ආයතන, වෘත්තිය සමිති හා අනිකුත් සිවිල් සමාජ සංවිධාන නියෝජනය කළ පුද්ගලයන් විසිනි.

මෙයට අමතරව විදේශගත ව ජීවත්වන ශ්‍රී ලාංකික වෘත්තිකයන් හා විද්වතුන්ගෙන් ද, අප වෙත ලිඛිත නියෝජනයන් ලැබුණි. වීඩියෝ සම්මන්ත්‍රණ මගින් ඔවුන්ට වාචිකව අදහස්

දැක්වීමට අවස්ථාවක් ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටියත්, එම පහසුකම් නොතිබීම නිසා එම ඉල්ලීම ඉටු කිරීමට හැකි වූයේ නැත.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සකස් කිරීමේ පළමු පියවරක් ලෙස ජනතාවගේ අදහස් විමසීමට ගත් ක්‍රියා මාර්ගය නිසා දේශපාලන ක්‍රියාවලිය තුළ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ අදාළත්වය පිළිබඳ ව ජනතාව දැනුවත් වීම නිසා ව්‍යවස්ථාව සෑදීම ජනතාවට සමීපවී ඇති බව කමිටුවේ හැඟීමයි.

ලැබී තිබුණු කාල සීමාව තුළ මහජනයාගේ පුළුල් පැති කඩක් හමුවීමට අපි හැකි තරම් උත්සාහ දැරුවෙමු. එම කාල සීමාව තුළ ආගමික නායකයන්, දේශපාලන පක්ෂ නායකයන්, ස්වාධීන කොමිෂන් සභා, වෘත්තිය සංවිධාන ආදියේ අදහස් ලබා ගැනීමට සෑම ප්‍රයත්නයක් ම දැරුවෙමු.

අපගේ සැසිවාර ප්‍රසිද්ධියේ පැවැත්වුණු අතර අප ඉදිරියට පැමිණි අයට නිදහසේ හා විවෘතව අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට ඉඩ සලසන ලදී. ඉදිරිපත් වූ අදහස් හා යෝජනා අධ්‍යයනය කිරීමේදී පෙනී ගියේ ශ්‍රී ලංකාව පුරා පහත සඳහන් කරුණු සම්බන්ධයෙන් එකඟත්වයක් පවතින බවයි.

1. නීතියේ ආධිපත්‍යය ස්ථාපිත කිරීම, පරිපූර්ණ අයිතිවාසිකම් පනතක් තුළින් මූලික මානව හිමිකම් පුළුල් කිරීම හා ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ශක්තිමත් කිරීම මගින් රාජ්‍යය ප්‍රජාතන්ත්‍රීකරණය කිරීම.

2. පාලන ක්‍රියාවලියේ සහ දේශපාලන ජීවිතයෙහි ලා මහජනයාගේ ක්‍රියාකාරී සහභාගීත්වය ලබා ගන්නා ආයතන ශක්තිමත් කිරීමෙන්, පළාත් හා පළාත් පාලන මට්ටමට බලය පැවරීමෙන් හා රාජ්‍ය ව්‍යුහය තුළට ග්‍රාමීය හෝ නාගරික මට්ටමේ පුරවැසියන්ගේ දේශපාලන කටයුතු අන්තර්ගත කිරීමෙන් රාජ්‍යතන්ත්‍රය ප්‍රජාතන්ත්‍රීකරණය කිරීම.

3. ජාතික ප්‍රතිසන්ධානය වහා කළ යුතු කාර්යයකි. එය ළඟා කර ගත හැක්කේ කෙසේද යන්න ගැන වෙනස් මත තිබුණි. මේ අතර එක් අදහසක් වූයේ දීර්ඝ කාලයක සිට පැවත එන සුළු ජාතීන්ගේ දේශපාලන ප්‍රශ්න විසඳීමේ ක්‍රමයක් ලෙස අර්ථාන්විත බලය පැවරීමක් පිළිබඳ ව ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණයේදී අවධානය යොමු විය යුතුය යන්නයි.

4. ජනතාවට සමීප, සාධාරණ, දේශපාලනයෙන් තොර, ස්වාධීන, වෘත්තීය හා ජනතා සේවයට කැපවූ රාජ්‍ය සේවයක් ස්ථාපිත කිරීම.

අප ඉදිරියට පැමිණි ජනතාව තුළ තිබූ පොදු මතයක් වූයේ රාජ්‍යය ප්‍රජාතන්ත්‍රීකරණය කිරීම හා ජාතික ප්‍රතිසන්ධානය සඳහා හොඳ ම අවස්ථාව මෙය බවයි. එය වහා ම කළ යුතු අතර මෙවර එය අසාර්ථක වුවහොත් රටට නැවතත් එවැනි අවස්ථාවක් උදා නොවනු ඇත යන්න බොහෝ දෙනාගේ මතය විය.

අප ඉදිරියට පැමිණි අයගේ මෙන් ම ලිඛිත නියෝජනයන්ගේ අඩංගුවූ සියලු ම අදහස් මෙම වාර්තාවට ඇතුළත් කර තිබේ. ජනතාව ඉදිරිපත් කළ අදහස් සංස්කරණය කිරීමක් නොකළ බව මෙහිලා සඳහන් කළ යුතුය.

මෙම වාර්තාවේ අප අනුගමනය කර ඇති ආකෘතිය වන්නේ සෑම ශීර්ෂයක් යටතේ ම ජනතාව දැක්වූ අදහස් ඉදිරිපත් කර ඒවා සනාථ කිරීමට ගෙන ආ තර්ක දක්වා ජනතා අදහස් මත පදනම්ව අපේ නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීමයි. වාර්තාවේ ඇතුළත් කළ යුතු නිර්දේශ පිළිබඳව කමිටු සාමාජිකයන් වෙනස් මත දැරූ අවස්ථාවලදී ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදන මණ්ඩලයේ සැලකිල්ලට ගැනීම සඳහා අප මෙම වෙනස් නිර්දේශ ද, වාර්තාවේ ඇතුළත් කර තිබේ.

මහජන අදහස් ලබා ගැනීම, රටේ සියලු ම ප්‍රදේශවලට යමින් ඉතා ගැඹුරින් මෙම කරුණු ගැන සාකච්ඡා කිරීම ආදියේ නියැළෙමින් ඉතා කාර්ය බහුල වාතාවරණයක මෙම වාර්තාව සකස් කිරීමට සිදු වූ බැවින් මෙහි සංස්කරණ හා තාක්ෂණික දෝෂ තිබිය හැකි බව කරුණාවෙන් සලකන්න.

අපට පැවරූ වගකීම අනුව අපි මෙම වාර්තාව ඉදිරිපත් කරමු.

01. ලාල් විජේනායක (සභාපති) ....

02. වින්ස්ටන් පතිරාජ (ලේකම්) ....

03. ෆයිස් මුස්තාපා, ජ.නී. ....

04. ඒ.එම්. නවරත්න බණ්ඩාර ....

05. එම්.එල්.ඒ. කාදර් ....

06. එන්. සෙල්වක්කුමාරන් ....

07. එස්.තවරාජා ....

08. කුෂාන් ද අල්විස් ජ.නී. ....

09. හරිනි අමරසූරිය ....

10. කුමුදු කුසුම් කුමාර ....

11. ජී.ඒ. සුනිල් ජයරත්න ....

12. උපුල් අබේරත්න ....

13. තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ ....

14. එස්. විජේසන්දිරන් ....

15. එම්.වයි.එම්. ෆායිස් ....

16. එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති ....

17. කාන්ති රණසිංහ ....

18. එස්.සී.සී. ඉළංකෝවන් ....

19. සිරිමසිරි හපුආරච්චි ....

2016 මැයි 10 වැනි දින

පටුන

ස්තුතිය	iii
පෙරවදන	v
1. හැඳින්වීම	01
2. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ පූර්විකාව	07
3. ජාතික ධජය, ජාතික ගීය හා පුරවැසිභාවය	11
3.1 ජාතික ධජය	11
3.2 ජාතික ගීය	12
3.3 පුරවැසිභාවය	13
4. ආගම	15
5. රාජ්‍යයේ ස්වභාවය	19
6. ව්‍යවස්ථාවේ මූලික ව්‍යුහය	25
7. රජයේ ආකෘතිය හා ස්තර	31
7.1 රජයේ ආකෘති	31
7.2 උප/නියෝජ්‍ය ජනාධිපති හෝ නියෝජ්‍ය අගමැති	34
7.3 අමාත්‍ය මණ්ඩලය	34
7.2 රජයේ ස්තර	36
8. බල හවුල්කාරීත්වය	39
9. බලය බෙදාහැරීම	44
9.1 බලය පැවරීමේ ඒකකය	44
9.2 බලය පැවරීමේ විෂය පථය	49
10.පළාත් පාලනය	63
11. රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති හා මූලික වගකීම් පිළිබඳ නියාමක මූලධර්ම	65
12 මූලික අයිතිවාසිකම්	84
13 භාෂා අයිතිවාසිකම්	121
14 අධිකරණය	124
14.1 උසාවි ව්‍යුහය	125
14.2 ව්‍යවස්ථාදායක උසාවිය/ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ව්‍යවස්ථාදායක මඬුල්ල	127
14.3 අධිකරණ සමාලෝචනය	130

14.4 අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය 130

14.5 උපරිමාධිකරණය සඳහා අධිකරණ කොමිසම 136

14.6 අධිකරණ සේවා කොමිසම 140

14.7 මානව හිමිකම් කොමිසම 141

14.8 ඔම්බුඩ්ස්වරයා 142

14.9 යුක්තිය ලබා ගැනීම 143

14.10 නීතියේ ප්‍රමාද 144

15. මැතිවරණ ක්‍රමය හා ක්‍රියාවලිය 146

16. රාජ්‍ය සේවය, රජයේ මුල්‍යය හා විගණනය 162

17. මහජන ආරක්ෂාව හා මානව ආරක්ෂාව 172

18. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව හා ස්වාධීන කොමිෂන් සභා 176

18.1 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව 176

18.2 ස්වාධීන කොමිෂන් සභා 177

19. ඉඩම්, පරිසරය හා සංවර්ධනය 180

20. ප්‍රතිජනන ක්‍රියා හා ප්‍රතිසන්ධානය 188

20. වෙනස් ලෙස සැලකීමට විරුද්ධ කොමිසම 189

21 රාජ්‍ය සේවා දුක්ගැනවිලි කොමිසම 191

අ ඇමුණුම - කමිටු සාමාජිකයෝ 193

ආ ඇමුණුම - විෂය ලැයිස්තුව 195

ඇ ඇමුණුම - සාකච්ඡාවලට සහභාගී වූ සාමාජිකයෝ 196

ඈ ඇමුණුම - දිස්ත්‍රික් මහජන සැසිවාරවලට සහභාගී වූ සාමාජිකයෝ 197

ඉ ඇමුණුම - විසුම්පාය කාර්ය මණ්ඩලය 206

ඊ ඇමුණුම - එක්සත් ජාතීන්ගේ ස්වේච්ඡා සේවකයන්ගේ ලැයිස්තුව 207

උ ඇමුණුම - මහජන අදහස් ඉදිරිපත් කිරීම් පිළිබඳ තාවකාලික ලැයිස්තුව 208

1 පරිච්ඡේදය

හැඳින්වීම

2015 දෙසැම්බර් 22වැනිදා අමාත්‍ය මණ්ඩලය විසින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන නියෝජන කමිටුව පත් කරන ලද්දේ යෝජිත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ ගැන ශ්‍රී ලංකාවේ ජනතාව සමග සාකච්ඡාමය ක්‍රියාවලියක නිරත වීම සඳහා ය. මෙම කමිටුව සාමාජිකයන් 20 දෙනෙකුගෙන් සමන්විත විය (අ ඇමුණුම).

1.1 ක්‍රියාවලිය

කමිටුව බහුවිධ ක්‍රමවලින් ජනතාවගේ අදහස් ලබා ගත්තේය. වාචිකව හෝ තැපෑලෙන්, විද්‍යුත්-තැපෑලෙන් හෝ ෆැක්ස් මගින් ලිඛිතව හෝ අදහස් හෝ යෝජනා ඉදිරිපත් කරන ලෙස මහජනයාට ආරාධනය කරන ලදී. දින අටක් පුරා මහජන අදහස් විමසූ කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ හැරෙන්නට, අනිත් දිස්ත්‍රික්ක විසි හතරේ ම දින දෙක බැගින් මහජන අදහස් විමසීමට කමිටුව දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලවල සහාය ලබා ගත්තේය. මෙම දිස්ත්‍රික් රැස්වීම් සඳහා කමිටුව උප-කණ්ඩායම් ලෙස සහභාගි වීය. (ඈ ඇමුණුම බලන්න). සියලු මහජන අදහස් විමසීමේ සැසි, මාධ්‍යවලට හා මහජනයාට විවෘත විය. දින ගණනාවක් සාකච්ඡා කිරීමෙන් අනතුරුව යෝජිත නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සඳහා මහජනයාගේ අදහස් හා නිර්දේශ අඩංගු වාර්තාවක්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයේ අවධානය සඳහා කමිටුව විසින් පිළියෙල කරන ලදී.

පාරදෘශ්‍ය භාවය පවත්වා ගැනීම සඳහා මහජනයා විසින් ඉදිරිපත් කළ අදහස් අඩංගු දත්ත සමුදාය පද්ධතියක් ද, කමිටුව විසින් ස්ථාපිත කරනු ලැබීය. මෙම දත්ත සමුදාය පද්ධතිය නිර්මාණය කරන ලද්දේ මෙම ඓතිහාසික ක්‍රියාවලිය අනාගතය සඳහා ආරක්ෂා කිරීමටත්, මහජනතාවට මෙම ලේඛන ලබාගැනීමේ පහසුවත්, සඳහායි.

මෙම ක්‍රියාවලියට මහජනයාගෙන් ලැබුණු ප්‍රතිචාරය ඉතා ප්‍රශංසනීය වේ. මහජන අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමට දුන් කෙටි දැනුම්දීම හා කාලයේ හා මානව සම්පත්වල සීමාවන් මැද වුවත් රටේ ජනගහණයෙන් සැලකිය යුතු කොටසක් තුළ රටේ උත්තරීතර නීතිය ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමේ හා රාජ්‍ය බලය ප්‍රතිසංවිධානය කිරීමේ ප්‍රයත්නයට සම්බන්ධ වීමට අභිලාෂයක් තිබුණු බව අපට පැහැදිලිව දැක ගත හැකි විය.

කමිටුව ඉදිරියේ අදහස් දැක්වූ අය අතර සිවිල් සමාජ කණ්ඩායම්, පූජකවරුන්, විශ්‍රාමික රාජ්‍ය නිලධාරීන්, මාධ්‍යවේදීන්, විශ්‍රාමික හා ආබාධිත පොලිසියේ හා හමුදා සාමාජිකයින්, දේශපාලන ක්‍රියාකාරීන්, ශිෂ්‍ය-ශිෂ්‍යාවන්, වෘත්තීය සමිති සාමාජිකයින්, දේශපාලනඥයින්, ජනවාර්ගික කණ්ඩායම්, ආන්තික හා නොතකා හරින ලද කණ්ඩායම්, සුළු ජනවාර්ගික කණ්ඩායම් හා ආබාධිත පුද්ගලයන් ආදි පුළුල් නියෝජනයක් දක්වන පුද්ගලයන් හා කණ්ඩායම් වූහ.

ලිඛිතව මෙන්ම වාචික ව බහුවිධ අදහස් හා මත ඉදිරිපත් කෙරුණි. මෙහිදී වඩාත් ප්‍රශංසනීය කරුණ වන්නේ ජනතාව ඉතා අවංකව අදහස් ඉදිරිපත් කිරීම පමණක් නොව අන් අදහස්වලට සවන්දීමට දැක්වූ උනන්දුවයි. අදහස් දැක්වීමට පැමිණි බොහෝ අය, තම සහෝදර පුරවැසියන්ගේ අදහස්වලට සවන් දීමට ද, නතරවූහ. මෙම ක්‍රියාවලියට ජනතාව දැක්වූ උනන්දුව, ව්‍යවස්ථාව සැදීමේ කටයුතු වලට සහභාගී වීමට ඔවුන් දැක්වූ කැපවීම හා වෙනස් අදහස්වලට කන්දීමේ විවෘත භාවය මෙයින් පිළිබිඹු විය. මෙම මහජන අදහස් විමසීම මගින් පරිණත ප්‍රජාතන්ත්‍රීය සමාජයක වැදගත් ලක්ෂණයක් දැකිය හැකි වූයේය. එනම්, ජාතික වශයෙන් වැදගත්වන කරුණු සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා හා විවාදවල නිරත වීමට ජනතාව දක්වන උනන්දුවයි. බොහෝ දුරට මෙම සාකච්ඡා හා අදහස් දැක්වීම් සාමකාමී හා විනීත වාතාවරණයක සිදු වුණි. එකිනෙකට ඉතා වෙනස් අදහස් ඉදිරිපත් කිරීම මැද වුවත් මහජනයා මෙම ක්‍රියාවලියටත්, විවෘතව අදහස් දැක්වීමට සෑම කෙනෙකුට ම ඇති අයිතියටත්, ගරු කළෝය. මෙය ඉතා ප්‍රශංසා කළ යුතු මෙන් ම අගය කළ යුතු ලක්ෂණයකි.

මෙම කටයුතුවලදී කමිටුව වැදගත් කරුණු දෙකක් නිරීක්ෂණය කළෝය. මෙයින් එකක් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ශක්තිමත් කිරීමටත්, තියුණු කිරීමටත්, මහජනයා දැක්වූ කැමැත්ත වන අතර දෙවැන්න වන්නේ සාමය හා ප්‍රතිසන්ධානය සඳහා දැක්වූ උනන්දුවයි. ඔවුන් මේවා ළඟා කර ගත හැක්කේ කෙසේද, යන්න ගැන වෙනස් මත තිබුණත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී හා සාමකාමී රටක් සඳහා ශ්‍රී ලාංකික ජනතාවගේ ඇති අවංක අභිලාෂය මෙයින් පැහැදිලි විය.

මෙම ක්‍රියාවලියට සහභාගී වීමේදී අපේ ජනතාව දැක්වූ අව්‍යාජත්වය හා අභිලාෂයන් අපගේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදකයින් වටහාගෙන ඒවාට ගරු කළ යුතු බව මෙම කමිටුවේ අදහසයි. අප ඉදිරියට පැමිණි බොහෝ දෙනෙක් මෙම ව්‍යවස්ථා සම්පාදන ක්‍රියාවලියේ ඓතිහාසික වැදගත්කම පෙන්වා දුන් අතර ඔවුන්ට එයට සහභාගී වීමට අවස්ථාවක් ලබා දීම පිළිබඳ ව කෘතඥතාව පළ කළෝය. ඔවුන් කමිටුව ඉදිරියට පැමිණියේ විශ්වාසී

හැඟීමකින් හා යෝධ අපේක්ෂාවන් සහිතවයි. මෙය, අපේ රටේ ඉතිහාසයේ තීරණාත්මක සන්ධිස්ථානයක් බවත්, අතීතයේ සිදු වූ වැරදි නිවැරදි කිරීමට ලැබෙන සුවිශේෂී අවස්ථාවක් බවත්, අනාගත පරම්පරාවන් සඳහා සුරක්ෂිත හා ප්‍රීතිමත් රටක් ගොඩ නැඟීමට මෙය යොදා ගත හැකි බවත් බොහෝ අය කියා සිටියහ. ඔවුන් අප ඉදිරියට පැමිණියේත්, අදහස් ඉදිරිපත් කළේත්, විශාල බලාපොරොත්තු සහිතව බැවින් එම විශ්වාසය හා අපේක්ෂා බිඳ නොදැමිය යුතුය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් අර්ථාන්විත වන්නේ ජනතාව එය තමන්ට 'අයිති' දෙයක් ලෙස ආඩම්බරයෙන් ප්‍රකාශ කරන්නේ නම් පමණි. මේ නිසා මහජනයාගේ අදහස්වලට අවධානය යොමු කරමින්, ව්‍යවස්ථා සම්පාදන ක්‍රියාවලියේ ඔවුන්ගේ කාර්යභාරය පිළිගනිමින්, ජනතාව මෙම ක්‍රියාවලියට දිගට ම සහභාගි වන බව සහතික කිරීම තීරණාත්මක ව වැදගත් වේ.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදනය නිතර සිදුවන දෙයක් නොවේ. මෙය නිදහස ලැබීමෙන් පසු අපේ රටේ සිදුවන තුන්වැනි ප්‍රධාන ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණය වීම, අපේ රටේ සියලු ජනයාගේ අපේක්ෂාවන් පිළිබඳ ව සාමූහික එකඟත්වයකට එළඹීමට අතීතයේ අපේ ව්‍යවස්ථා සම්පාදකයන් අසමත් වීම පිළිබඳ සංඥාවකි. රාජ්‍යයේ ඓන්ද්‍රීයාංග, නීතියේ ආධිපත්‍යය හා ඒවා එකිනෙක අතරෙහිත් විශ්වාසය ගොඩනැඟීමේ කාර්යයේදී අපි අසාර්ථක වී ඇත්තෙමු. අතීත වැරදිවලට සමාව ගැනීමේ කාර්යයට අපි නැවතත් මුහුණදී සිටිමු. එම නිසා මේ අවස්ථාව අපතේ යෑමට ඉඩ නො දිය යුතුය. රටේ අනාගතය වෙනුවෙන් දේශපාලන අවස්ථාවාදයෙන් ඔබ්බට යෑමට තැත් කළ යුතු වෙමු. අනාගත පරම්පරාවන්ට අපි ලබා දිය යුත්තේ කුමන ආකාරයක උරුමයක් ද? එය ගිලිහී ගිය අවස්ථා හා අසාර්ථක ප්‍රයත්න පිළිබඳ ව ද? එසේ නැත්නම් ආඩම්බරයෙන් හිමිකම් පෑ හැකි දෙයක් ද? අප කළ යුත්තේ වර්තමානයේ අවශ්‍යතාවන්ට පමණක් ප්‍රතිචාර දක්වමින් පහසු මග ගැනීම ද? එසේ නැත්නම් අනාගතය ගැන විශ්වාසයෙන් සියලු දෙනාට ම සාධාරණය හා සමානත්වය සහතික කරන ශක්තිමත් හා ක්‍රියාකාරී ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජයක් ගොඩ නැඟීම ද? මේවා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයේ හා පුළුල් සමාජයේ විවාදයට භාජනය විය යුතු ප්‍රශ්න වේ.

සියලු ප්‍රජාවන් ඇතුළත් වන සාමකාමී හා සුසංවාදී වාතාවරණයක් නිර්මාණය කිරීමේ පෙර නොවූ විරූ අභියෝගයකට වන්මන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත් කිරීමේ උත්සාහයට මුහුණ දීමට සිදුවී තිබේ. මේ නිසා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, නීතිය හා සාමය, පාරදෘශ්‍ය බව, වගවීම, මානව හිමිකම් හා නිදහස, සමාජ සාධාරණත්වය, සමානත්වය,

පරිසරය හා ස්වාභාවික සම්පත් ආරක්ෂා කිරීම වැනි සියලු ම කරුණු ගැන ව්‍යවස්ථා සම්පාදකයන් අවධානය යොමු කළ යුතු වේ.

අපේ සමාජයේ ඇති සියලු වැරදි, ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ තුළින් විසඳිය නොහැකිබව අප පිළිගත යුතුය. දේශපාලන නියෝජිතයන් ගැන බොහෝ පුරවැසියන් ඔවුන්ගේ අසතුට ප්‍රකාශ කළ ආකාරයට ම අපත්, අපේ ප්‍රජාතාන්ත්‍රික වගකීම් ඉටු කළේදැයි විමසා බැලිය යුතුය. අපගේ නියෝජිතයන්ගෙන් අප සමහර ගුණාංග හා සාරධර්ම අපේක්ෂා කරන ආකාරයට ම අපත් එම සාරධර්ම අනුව ජීවත් වන්නේදැයි, මෙනෙහි කළ යුතු වේ.

කෙසේ වෙතත් අප තෝරා පත් කර ගන්නා නියෝජිතයන් එන්නේ අප අතරෙනි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සමග වගකීම් ද, තිබේ. අපේ නිර්දේශවලින් පිළිබිඹු වන පරිදි අපගේ ජනතාව ඉල්ලා සිටින්නේ වඩාත් තියුණු ලෙස ප්‍රජාතන්ත්‍රීකරණය වූ සමාජයකි. ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සහභාගිත්වය යනු, ආත්මාර්ථකාමි ව නොව අන් අය වෙනුවෙන් ද, කටයුතු කිරීම බව අප අවබෝධ කර ගත යුතුය. එයින් අදහස් කරන්නේ අනේක ආස්ථාන හා බහුවිධ ළැදියාවන් සැලකිල්ලට ගනිමින් එකඟත්වයට හා විසඳුම්වලට එළඹීමයි; එයින් අදහස් කරන්නේ අප සියලු දෙනා එකඟ නොවන නමුත් අපේ වෙනස්කම් මැද සමාදානයෙන් ජීවත් වීමට අප කැමති බව පිළිගැනීමයි.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ ක්‍රියාවලිය සාර්ථක වීමට නම් එම ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳව එකඟත්වයක් ගොඩ නැඟීමත්, පුරවැසියන් ක්‍රියාකාරී ලෙස සහභාගී කර ගැනීමත් අත්‍යවශ්‍ය බව අපගේ නිශ්චිත අදහස වේ. මේ සඳහා අපට දූරදර්ශී දේශපාලන නායකත්වයක් හා පරිකල්පනයක් අවශ්‍ය වේ. ජනතාව පුබුදුකිරීම හා ඔවුන් සමග ඵලදායී ලෙස සන්නිවේදනයේ යෙදීම දේශපාලන නායකයන්ගේ වගකීම වෙයි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදන ක්‍රියාවලිය පුරා ම ජනතාව දිගට ම සම්බන්ධ කරගැනීමේ හා එය රටේ සියලු ජනතාවන්ට අයිති ව්‍යවස්ථාවක් බවට පත් කිරීමේ අවශ්‍යතාව දේශපාලන බලාධිකාරිය විසින් අවබෝධ කරගනු ඇතැයි යන්න අපගේ අපේක්ෂාවයි.

විශේෂයෙන් ම අප ඉදිරියට පැමිණි අය ඇතුලු රටේ ජනතාවට ද, විශේෂ ආයාචනයක් කිරීමට අපි කැමැත්තෙමු. කරුණාකර ඔබට වැදගත් වන කරුණු ගැන දිගටම උද්ඝෝෂණයේ නිරත වන්න. මෙය ආරම්භය පමණි, අවසානය නොවේ. අපි තෝරා පත් කර ගෙන ඇති නියෝජිතයන් අපටත්, මේ රටේ ජනතාවටත්, මෙම තීරණාත්මක වශයෙන් වැදගත් කාර්යය සඳහා පැහැදිලිව ඉදිරිපත් කර ඇති අපේක්ෂාවන් හා අභිලාෂයන්ට

වගකියන බවට සහතික වීම සඳහා මෙම ක්‍රියාවලියේ අප දිගට ම ක්‍රියාකාරීව සිටීම අවශ්‍ය වේ.

මීට පෙර ද, සඳහන් කර ඇති පරිදි කමිටුවට බහුවිධ ක්‍රමවලින් අදහස් ඉදිරිපත් කරන ලදී. රට පුරා පවත්වන ලද මහජන අදහස් දැක්වීමේ සැසිවලදී ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණුවලට අමතරව අපට තැපෑලෙන්, ඉ-තැපෑලෙන් හා ෆැක්ස් මගින් ද, අදහස් හා යෝජනා ලැබුණි (ඇ ඇමුණුම). ලැබුණු සියලු ම ලේඛන, කමිටු සාමාජිකයන් විසින් දිස්ත්‍රික් වාර්තා ලෙස සාරාංශ ගත කරන ලදී. ඉන්පසු විවිධ තේමා යටතේ වාර්තා කෙටුම්පත් කරන ලදී. මෙම කෙටුම්පත් වාර්තා, සාකච්ඡාවට බඳුන් කළ කමිටු සාමාජිකයෝ ඒ ඒ විෂය යටතේ නිර්දේශ සකස් කළෝය. අපේ අවසාන වාර්තාව පිළියෙල කරන ලද්දේ මෙම සාකච්ඡා පදනම් කර ගෙනයි.

අපේ අරමුණ දෙවැදෑරුම් විය; පළමුව මහජනයා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද අදහස් හැකිතාක් නිවැරදිව හා සාධාරණව ගෙන හැර දැක්වීම හා ඒවායේ යුක්ති සහගත බව පැහැදිලි කිරීමයි. දෙවෙනුව අප වෙත ඉදිරිපත් කෙරුණු අදහස්වල විශ්ලේෂණයක් මෙන් ම අපේ දේශපාලන, වෘත්තිය හා ශික්ෂණ විශේෂඥ දැනුම මත පදනම් ව නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීමයි. මෙම කමිටුව නීතිඥයින්, සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරීන්, දේශපාලනඥයින්, විද්වතුන් හා වෘත්තිකයන්ගෙන් සමන්විත වූ බැවින් එය විවිධ ආස්ථානයන් හා ළැදියාවන් නියෝජනය කරන කණ්ඩායමක් විය. අපේ අදහස වූයේ නිර්දේශ සකස් කිරීම සඳහා මෙම කණ්ඩායමේ විශේෂඥ දැනුම යොදා ගැනීම වැදගත් බවයි.

කිසියම් නිර්දේශයක් සම්බන්ධයෙන් අපට එකඟත්වයකට පැමිණීමට නො හැකිවූ විට සියලුම සාමාජිකයන්ගේ අදහස් නියෝජනය වන පරිදි නිර්දේශ එකකට වඩා ඉදිරිපත් කිරීමට අපි එකඟ වූයෙමු. බොහෝ අතින් කමිටුවේ අදහස් සමාජයේ ඇති බහුවිධ ආස්ථාන හා මතවල ක්ෂුද්‍ර විශ්වයක් විය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයේ සාකච්ඡා කිරීම සඳහා මෙම වෙනස්කම් හා විවිධත්වය අපේ වාර්තාවේ ඇතුළත් කළ යුතු බවට අපි එකඟ වූයෙමු. මෙම වාර්තාවේ අරමුණ වන්නේ මහජනතාවගේ අදහස් විශ්ලේෂණය කරමින් හා ඉදිරිපත් කරමින් ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයේ සාකච්ඡාවලට දායකත්වයක් සැපයීමයි. මෙහි දැක්වෙන්නේ කමිටුවට ලැබුණු අදහස් පිළිබඳ සාකච්ඡාවක් හා අපේ නිර්දේශයි.

1.2 වාර්තාවේ ව්‍යූහය

වාර්තාවේ පරිච්ඡේද විසි දෙකක් අඩංගු වේ. සෑම පරිච්ඡේදයක් ම ආරම්භ වන්නේ මහජනතාව විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණු පිළිබඳ සාකච්ඡාවකිනි. ඉන් පසු කමිටුවේ නිර්දේශ ඉදිරිපත් කර ඇත. නිර්දේශ එකකට වැඩියෙන් ඇති අවස්ථාවලදී ඒ ඒ නිර්දේශ ඉදිරිපත් කළ කමිටු සාමාජිකයන්ගේ නම් පාදීය සටහනක් ලෙස දක්වා තිබේ.

මෙම කමිටුවට අදහස් ඉදිරිපත් කළ පුද්ගලයන් හෝ සංවිධාන, නම් වශයෙන් සඳහන් නො කිරීමට අපි තීරණය කළෙමු. යෝජනා හා අදහස් ඉදිරිපත් කළ සියලූ දෙනාගේ ම සම්පූර්ණ ලැයිස්තුවක් ‘ උ‘ ඇමුණුමේ ඇතුළත් කර තිබේ. අපගේ ඇතැම් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීමේදී අපට ලැබුණු ලේඛනවල තිබූ වාග් ව්‍යවහාරය ම යොදා ගත් බව මෙහිලා සඳහන් කරමු.

1.3 සීමා හා බාධක

අපට මුහුණ දීමට සිදුවූ විශාල ම බාධකය වූයේ කාලය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි. මහජනයා කමිටුව ඉදිරියේ අදහස් දැක්වීම කෙරෙහි ද, මෙය බලපෑවේය. ව්‍යවස්ථා සම්පාදනය වැනි කටයුත්තකදී තම අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමට කාලයක් අවශ්‍ය වේ. ප්‍රමාණවත් කාලයක් නොලැබීම නිසා බොහෝ අයට නියමිත කාලය තුළ අපට කරුණු දැක්වීමට නොහැකි වන්නට ඇත. තව ද, කාලය සීමා වීම නිසා කොළඹින් පිට දිස්ත්‍රික්කවල මහජන අදහස් විමසීම දින දෙකකට සීමා කිරීමට සිදු විය. බොහෝ දිස්ත්‍රික්කවල මෙම කාලය ප්‍රමාණවත් නොවූ බව පැහැදිලිව ම පෙනී ගියේය.

අපට පැහැදිලි කිරීමට අවශ්‍ය තවත් සාධකයක් වන්නේ මහජනයා ඉදිරිපත් කළ අදහස්වල සංඛ්‍යාන විශ්ලේෂණයක් මෙහි දක්වා නොතිබීමයි. කමිටුව මෙම තීරණය ගත්තේ අප වෙත ලැබුණු ඉදිරිපත් කිරීම්, සංඛ්‍යාන විශ්ලේෂණයකට යොදා ගත හැකි නියැදියක් ලෙස සැලකීමට නොහැකි නිසාය. කමිටුව ඉදිරියේ කරුණු ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ ස්වේච්ඡාවෙන් කමිටුව ඉදිරියට ඒමට තීරණය කළ අයයි. ඔවුන් කිසිසේත් කමිටුව විසින් තෝරා ගත් පිරිසක් නොවේ. මේ නිසා අප මෙහිදී අනුගමනය කළ ක්‍රියා මාර්ගය නම් ලැබුණු සියලූ ඉදිරිපත් කිරීම්, හොඳින් අධ්‍යයනය කර, මහජනයා විසින් ඉදිරිපත් කළ මතවල විවිධ ප්‍රභේද මතු කර, මෙම අදහස් මත පදනම්වූ සාකච්ඡාවකින් පසුව අපේ නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීමයි.

2 පරිච්ඡේදය

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ පූර්විකාව

ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳ ව පොදුවේ එකඟවන අදහස් මෙන් ම ප්‍රතිවිරුද්ධ අදහස් ද, මහජනයා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී. පොදු එකඟත්වයක් තිබූ එක් අදහසක් වූයේ රාජ්‍යය බිහිවන්නේ 'තමන්ව ආණ්ඩු කළ යුත්තේ කෙසේ ද?' යන්න ගැන ජනතාව අතර ඇති වන එකඟත්වයකින් බවත් රාජ්‍යයේ බලය යොදා ගත යුත්තේ ජනතාවගේ සුබ සිද්ධිය සඳහා බවත්ය.

මහජන නියෝජනයේ දැකිය හැකි තවත් මතයක් වූයේ ව්‍යවස්ථාව, මහජනයාගේ සිවිල්, දේශපාලන හා ආර්ථික අයිතිවාසිකම් සහතික කළ යුතු බවයි. ජනතාව ප්‍රකාශ කළ තවත් අදහසක් වූයේ ජනයා ආවේණිකව නිදහස් මෙන් ම අයිතිවාසිකම් ඇති පුද්ගලයන් බවත්, මේ නිසා බලයේ සම්භවය වන්නේ ජනතාව බවත්ය.

2.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් ශ්‍රී ලංකාවට අනාගත දැක්මක් ලබා දිය යුතුය යන අදහස මහජනතාව ඉදිරිපත් කළ එක් අදහසක් විය. මෙම දැක්ම අම්ල පරිසරය හා ස්වාභාවික සම්පත් ආරක්ෂා කරන අතර අනාගත පරම්පරාවන් හි අයිතීන්, නිදහස, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා සමාජ සාධාරණත්වය අනතුරට පත් නොකර ස්වාභාවික සම්පත් ප්‍රයෝජනයට ගැනීම රාජ්‍යයේ වගකීමක් වේ. මහජනයා ඉදිරිපත් කළ තවත් පොදු අදහසක් වූයේ රාජ්‍යය පවතින්නේ ජනයාගේත්, එහි සිටින ප්‍රජාවන්ගේත්, අරමුණු හා ඉලක්ක මුදුන්පත් කර ගැනීමට බවයි. මේ නිසා අපේ අනාගත පරම්පරාවන් පෝෂණය කළ හැකි තිරසර සංවර්ධන ක්‍රියාවලියක් ව්‍යවස්ථාවෙන් තහවුරු කර ස්ථාපිත කළ යුතු වේ.

රටේ දුර්වල හා ආන්තික ප්‍රජාවන් ආරක්ෂා කිරීමට ප්‍රමාණවත් පියවර ගැනීම හා සැමට සමාන අවස්ථා ලබා දීම රාජ්‍යයේ වගකීමක් යැයි ජනතාව කියා සිටියහ. සමස්තයක් වශයෙන් බලන විට නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදන ව්‍යායාමයෙන් ජනතාව බලාපොරොත්තු වන්නේ නියෝජිත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, නීතියේ ආධිපත්‍යය, සමාජ සාධාරණත්වය, යුක්තිය හා සමානාත්මතාවේ පරමාදර්ශී අදහස්වලට කැපවූ ශ්‍රී ලංකාවකි.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් ශ්‍රී ලාංකික අනන්‍යතාවක් ගොඩ නැගීමෙහිලා රටේ අනේක හා බහුවිධ ලක්ෂණ පිළි ගනිමින් විවිධ ප්‍රජාවන්ගේ ආත්ම ගෞරවය හා අන්‍යෝන්‍ය පිළිගැනීම

සංකල්පගත කළ යුතුය යන්න මහජනයාගේ ඉල්ලීම විය. නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදන ක්‍රියාවලිය, උපේක්ෂාව, ත්‍යාගශීලීත්වය, සත්‍යවාදී බව හා වගවීම වැනි සාරධර්ම තුළින් ඔවුන්ගේ විසම්මුති සමනය කර ගැනීමේ අවස්ථාවක් ලබා දී ඇති බව බොහෝ අයගේ අදහස විය.

බොහෝ ප්‍රජාවන් විසින් ඉදිරිපත් කළ සුවිශේෂී කරුණක් වූයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අර්ථාන්විත වීමට නම් ගම් මට්ටමේ සහ නාගරික ප්‍රදේශවල කොට්ඨාස තුළ ජනතාව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ලෙස තීරණ ගැනීම පහළ සිට ඉහළට සිදුවන දේශපාලන පද්ධතියක කොටසක් විය යුතුය යන්නයි. උදාහරණයක් වශයෙන් එවැන්නකට ග්‍රාම මණ්ඩල සම්බන්ධ කර ගැනීම දැක්විය හැකියි. ගම් මට්ටමේ ස්වයං-පාලන යාන්ත්‍රණයක අවශ්‍යතාවත්, එවැන්නක් ඵලදායි ලෙස ක්‍රියාත්මක වීමට ප්‍රමාණවත් පහසුකම් සැලසීමත්, රජයේ ඉහළ මට්ටම්වල වගකීමක් බව ඔවුහු අවධාරණය කළහ.

මධ්‍යගත පාලනය නිසා සිදුවූයේ යැයි සිතන කොන් කිරීම හා වෙනස් ලෙස සැළකීම නිසා පළාත් හා උප-ඒකකවලට ස්වයං-පාලනයක් හා බලය වැඩිපුර විමධ්‍යගත කිරීමක් අවශ්‍ය යැයි සමහර ප්‍රදේශවල ජනයා ඉල්ලා සිටි අතර අනිත් අයගේ ඉල්ලීම වූයේ පර්යන්තයට වැඩිපුර බලතල විමධ්‍යගත කිරිමයි. රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා ඒකාබද්ධතාව ශක්තිමත් කිරීමේ මඟක් ලෙස ඔවුන් ඉදිරිපත් කළේ බලය බෙදාහැරීම හා විමධ්‍යගත කිරීමයි.

මහජනයා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද අදහස් පදනම් කර ගනිමින් කමිටුව, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ පූර්විකාවේ පහත සඳහන් කරුණු ඇතුළත් විය යුතුයැයි යෝජනා කර සිටී.

- ශ්‍රී ලාංකික ප්‍රජාවේ සහානුබද්ධ කොටස් ලෙස සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම්, මලයහ/කඳුරට දෙමළ, ආදිවාසී, මැලේ, බර්ගර් හා අනිකුත් සංස්කෘතික හා අනිකුත් භාෂාත්මක ප්‍රජාවන් පිළිගැනීම;
- සියලුම පුරවැසියන්ට හා ප්‍රජාවන්ට රට අයිති බවත්, සාමයෙන් හා සමගියෙන් එකට ජීවත්වීමේ අයිතිය සැමට ඇති බවත් පිළිගැනීම;
- අපගේ සංස්කෘතීන්, ආගම් හා භාෂාවල ඇති විවිධත්වය අපේ රටේ සම්පත් බවත් ඒවාට ගරු කිරීම හා ආරක්ෂා කිරීම අවශ්‍ය බවත් පිළිගැනීම;
- ජනතාවගේ අභිලාෂ අනුව ක්‍රියා කරන රජයක් සහිත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයකට පදනම දැමීමට කටයුතු කිරීම;

- ශ්‍රී ලංකාව තමාගේ මවුබිම ලෙස විශ්වාස කරන සියල්ලන්ට ම සමානාත්මතාව, යුක්තිය, සාධාරණය හා නිදහස තහවුරු කරන සමාජවාදී හා ජනරජ මූලධර්ම පිළිබඳව සහතික වීම;
- රටේ සෑම හා සියලු ම පුරවැසියන්ට නීතිය හා අධිකරණය යටතේ සමාන ආරක්ෂාව ඇති බවට සහතික වීම;
- අතීතයේ සිදුවූ හිංසා හා ලේවැගිරීම් පිළිගනිමින්, නැතිවූ ජීවිතවලට ගරු කරමින්, අනාගතයේ නැවතත් එවැනි ප්‍රචණ්ඩත්වයක් ඇතිවීම වැළැක්වීමේ අවශ්‍යතාව පිළිගැනීම;
- අතීත අමිහිරි සිදුවීම් සුවපත් කිරීමට හා නීතියේ ආධිපත්‍යය, නිදහස, ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සාර ධර්ම, සමාජ සාධාරණත්වය හා මූලික අයිතිවාසිකම් මත පදනම්වූ සමාජයක් ස්ථාපිත කිරීමට කටයුතු කිරීම;
- මානව අභිමානය ආරක්ෂා කිරීමට සහ අබලතා ඇති පුද්ගලයන්ට සහ මානව විවිධත්වයේ සහ මානවීයත්වයේ අංග ලෙස ගරු කිරීමට ක්‍රියා කිරීම

2.2 නිර්දේශ

යෝජිත ව්‍යවස්ථාවේ පූර්විකාවේ ඇතුළත් කළ යුතු කරුණු පිළිබඳව මහජනතාව බොහෝ අදහස් ඉදිරිපත් කර තිබේ. අනාගතයට පාඩමක් හා සිහි ගැන්වීමක් ලෙස රාජ්‍යයේ අතීත සිදුවීම් ගැන සඳහනක් ඇතුළත් කිරීමට සමහරුන්ට අවශ්‍ය විය. කෙසේ වෙතත් පූර්විකාවේ ඇතුළත් විය යුත්තේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, නීතියේ ආධිපත්‍යය, මානව හිමිකම්, මානව අභිමානය, සාධාරණත්වය, සමානත්වය, බහුවිධතාව, විවිධත්වය, සාමය ආදිය ප්‍රවර්ධනය කිරීමටත්, ගරුකිරීමටත්, කැපවීම බවට එකඟත්වයක් ඇති විය.

ඉදිරිපත් වූ අදහස් සලකා බැලීමෙන් පසුව කමිටුවේ මතය වූයේ යෝජිත පූර්විකාවේ පහත සඳහන් කරුණු ඇතුළත් කිරීම පිළිබඳ ව අවධානය යොමු කළ යුතු බවයි.

"අතීතයේ භේද සුව කිරීමේ අවශ්‍යතාව සහ ජාතියේ ඒකීයත්වය හා ඒකාග්‍රතාව දියුණු කිරීම පිළිගැනීම

ආණ්ඩුකරණයට සම්බන්ධ ආයතන ශක්තිමත් කිරීම,

පුළුල් බල හවුල්කාරීත්වය ගැන සහතික වීම.

ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සාර ධර්ම, නීතියේ ආධිපත්‍යය, සමාජ සාධාරණත්වය, මානව අභිමානය හා මූලික මිනිස් අයිතිවාසිකම් සුරක්ෂිත කිරීම.

ආර්ථික, සමාජීය හා සංස්කෘතික අභිවෘද්ධියට පහසුකම් සැලසීම, හා

සාමය, වාර්ගික සංහිඳියාව හා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික භාවිතයන් දිරි ගැන්වීම."

3 පරිච්ඡේදය

ජාතික ධජය, ජාතික ගීය හා පුරවැසිභාවය

3.1 ජාතික ධජය

3.1.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

ජාතික ධජය සම්බන්ධයෙන් මහජනයා පළ කළ අදහස වූයේ සියලු ම වාර්ගික කණ්ඩායම්වල සමානත්වය හා ඔවුන් අතර සාමය හා සමාදානය අවධාරණය කරමින් රටේ වාර්ගික සමගිය හා බහුවිධ ලක්ෂණ ජාතික ධජයෙන් සංකේතාත්මකව පිළිබිඹු විය යුතු බවයි.

විකල්ප අදහසක් වූයේ ජාතික ධජයෙන් කිසිම වාර්ගික අනන්‍යතාවක් නොදැක්විය යුතු බවත් ඒ වෙනුවට එහි අවධාරණය කළ යුත්තේ පොදු ශ්‍රී ලාංකික අනන්‍යතාවක් බවත්ය. මෙම ආස්ථාන දෙකෙන් ම කියැවෙන්නේ ශ්‍රී ලංකාවට නව ධජයක් සැලසුම් කළ යුතු බවයි. මේ අතර, ඉදිරිපත් වූ වෙනත් විකල්ප අදහසක් වූයේ කිසි ම වෙනසකින් තොරව වර්තමාන ධජය ඒ අයුරෙන් ම භාවිතයට ගත යුතුය යන්නයි.

3.1.2 නිර්දේශ

ඉහත සඳහන් අදහස් මත පදනම්ව, පහත දැක්වෙන නිර්දේශ ඉදිරිපත් කෙරේ.

අ. ජනවර්ග පිළිබඳ සඳහනකින් තොරව, ශ්‍රී ලාංකික සාමූහික ජීවිතය නියෝජනය වන අනාගමික රාජ්‍යයකට සුදුසු නව ජාතික ධජයක් නිර්මාණය කිරීම[1]

ආ. සියලු ජනවාර්ගික කණ්ඩායම්වල සමානත්වය හා ඔවුන් අතර සාමය හා සමාදානය සංකේතවත් වන නව ධජයක් සැලසුම් කිරීම[2]

ඇ, කිසි ම වෙනසකින් තොරව වර්තමාන ධජය තබා ගැනීම[3]

---

[1] හරිනි අමරසූරිය; ඒ.එම්. නවරත්න බණ්ඩාර; එස්.සී.සී. ඉළංකෝවන්; කුමුදු කුසුම් කුමාර; එන්.සෙල්වක්කුමාරන්; එස්. විජේසන්දිරන්;

[2] එස්. තවරාජා

[3] උපුල් අබේරත්න; එම්.එල්.ඒ. කාදර්; කුෂාන් ද අල්විස්, ජ.නී; එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති; එම්.වයි.එම්. ෆායිස්; සුනිල් ජයරත්න; සිරිමසිරි හපුආරච්චි; තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ; කාන්ති රණසිංහ; වින්ස්ටන් පතිරාජ; ලාල් විජේනායක

3.2 ජාතික ගීය

3.2.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

ජාතික ගීය සම්බන්ධයෙන් මතු කෙරුණු ප්‍රධාන ගැටලුව වූයේ එය සිංහල හා දෙමළ යන භාෂා දෙකෙන් ම ගායනා කළ යුතු ද හා කුමන ආකාරයට ද යන්නයි. එය ගායනා කළ යුත්තේ සිංහල භාෂාවෙන් පමණක් ය, යන්න එක් මතයක් වූ අතර තවත් විකල්ප මතයක් වූයේ එය භාෂා දෙකෙන් ම ගායනා කළ යුතු බවයි. දෙවැනි මතය දරන්නන් අතර සමහරෙකු කියා සිටියේ සිංහලෙන් හා දෙමළෙන් එකකට පසුව එකක් ලෙස ගායනා කළ යුතු බව වන අතර සමහරෙකුගේ අදහස වූයේ එය මිශ්‍රව ගායනා කළ යුතුය යන්නයි. උදා: එක් පැදියක් සිංහලෙන් හා දෙමළෙන් ගයා ඊළඟ පැදිය නැවතත් සිංහලෙන් හා දෙමළෙන් ගායනා කිරීම. තවත් විකල්ප අදහසක් වූයේ ජාතික ගීය සිංහල ප්‍රදේශවලදී පළමුව සිංහලෙන් ද, දෙමළ ප්‍රදේශවල දී පළමුව දෙමළෙන් ද, ගායනා කළ යුතු බවයි.

ජාතික ගීය සිංහලෙන් හා දෙමළෙන් ගැයීමට මනාපයක් ඇත්තේ එක් අතකින් සිංහලයන් අනික් අතින් දෙමළ හා (දෙමළ කථා කරන) මුස්ලිම් ජනතාවත් නියෝජනය කරන ජාතික භාෂා දෙකට ම පිළිගැනීමක් ලැබෙන බැවිනි. මේ අනුව ජාතික ගීය ගැයීමේදී රටේ සිටින ප්‍රධාන ජනවාර්ගික කණ්ඩායම් තුනට ම සමානත්වයක් තිබිය යුතු යැයි යෝජනා විය. ජාතික ගීය සිංහලෙන් පමණක් ගායනා කළ යුතු ය යන ස්ථාවරය දරන අයගේ මතය වී ඇත්තේ සිංහල නොවන අයට සමානත්වයක් ලබා දීමෙන් සිංහල අනන්‍යතාවට තර්ජනයක් එල්ල විය හැකි බවයි. අපගේ නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීමේදී අපේ ආරම්භක ස්ථාවරය වූයේ රාජ්‍ය උත්සවවලදී සිංහල හා දෙමළ යන භාෂා දෙකෙන් ම ජාතික ගීය ගායනා කිරීමට රජය දැනටමත් තීරණය කර ඇතැයි යන්නයි.

3.2.2 නිර්දේශ

ඉහත සඳහන් කරුණු මත පදනම් ව අපි පහත දැක්වෙන නිර්දේශ ඉදිරිපත් කරමු.

අ. 2000 ව්‍යවස්ථා පනත් කෙටුම්පතෙහි සඳහන් ඇති ජාතික ගිය පිළිබඳ වගන්ති සැලකිල්ලට ගැනීම[4]

[4] කුෂාන් ද අල්විස්, ජ.නි

ආ. ජාතික ගීය සිංහලෙන් හා/හෝ දෙමළෙන් ගායනා කිරීමට ඇති අයිතිය පිළිගනිමින් 2000 ව්‍යවස්ථා පනත් කෙටුම්පතෙහි ඉදිරිපත් කර ඇති ජාතික ගීය පිළිබඳ වගන්ති සැලකිල්ලට ගැනීම[5]

3.3 පුරවැසිභාවය

3.3.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

යමෙක් පුරවැසියෙකු වූයේ පරම්පරාවෙන් හෝ ලියාපදිංචිවීමෙන් යන කුමන ක්‍රමයකින් වුවත් “ශ්‍රී ලාංකික” ලෙස හඳුනාගෙන ඇති සෑම කෙනෙකුට ම සමාන ලෙස සැලකීමේ අවශ්‍යතාව පුරවැසිභාවය සම්බන්ධයෙන් අදහස් ඉදිරිපත් කළ පිරිස් අවධාරණය කළහ. රටේ මුල් පුරවැසියන් ලෙස සිංහල ජනයාට “භූමිපුත්‍ර” නම් විශේෂ තත්ත්වයක් හිමිවිය යුතු යැයි ඇතැමුන් කියා සිටි අතර අනිත් අය අවධාරණය කළේ කිසි ම පුරවැසියෙක් ඔවුන්ගේ සම්භවය, ජනවර්ගය, ජාතිය, කුලය, භාෂාව, ආගම හෝ විශ්වාස මත පදනම් ව වෙනස් ලෙස සැළකීමට භාජනය විය යුතු නැති බවයි. මේ සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කළ අනෙක් වැදගත් අදහස් පහත දැක්වෙන ආකාරයට සාරාංශ ගත කළ හැකිය:

පුරවැසි පනත යටතේ පුරවැසිභාවය අයැදුම් කරන හා හිමිවන අය ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අවනත වන බවට දිවුරුම් දිය යුතුය; පුරවැසිභාවය සඳහා ලියාපදිංචි කිරීමේදී මලයහ (කඳුරට) දෙමළ පුද්ගලයන් හා වෙනත් රටවල ජීවත්වන ශ්‍රී ලාංකික සම්භවයක් සහිත සරණාගතයන් අතර කිසි ම වෙන් කොට හඳුනා ගැනීමක් නොකළ යුතුය; යුද්ධය, ත්‍රස්තවාදය හා වධ බන්ධන නිසා රට හැර ගිය ශ්‍රී ලාංකික සම්භවයක් සහිත පුද්ගලයන් හා ඔවුන්ගේ දරුවන්ට නොමිලේ ද්විත්ව පුරවැසිභාවය ලබා දිය යුතුය; පුරවැසිභාවය සඳහා ලියාපදිංචි කිරීම විමධ්‍යගත කළ යුතුය; ඉඩම් අයිතිය ලබා ගැනීම හා රටේ වෙනත් ආකාරයේ ආයෝජන සිදු කිරීම වැළැක්වීම සඳහා ශ්‍රී ලාංකිකයන් හා විවාහවන විදේශිකයින්හට ලබා දෙන පුරවැසි අයිතිවාසිකම් සීමා කළ යුතුය.

පුරවැසිභාවය සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කෙරුණු අදහස්වලින් එක් අතකින් සියලු සමාජීය හා සංස්කෘතික කණ්ඩායම්වල සමානත්වය මත පදනම් වූ ශ්‍රී ලාංකික අනන්‍යතාවක මනෝභාවයක් ප්‍රකාශයට පත්වූ අතර අනික් අතින් සිංහල අනන්‍යතාව යටපත් වීමේ බිය ද, ප්‍රකාශ කෙරුණි.

---

[5] උපුල් අබේරත්න; හරිනි අමරසූරිය; ඒ.එම්. නවරත්න බණ්ඩාර; එම්.එල්.ඒ. කාදර්; එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති; එස්.සී.සී. ඉළංකෝවන්; එම්.වයි.එම්. ෆායිස්; සුනිල් ජයරත්න; සිරිමසිරි හපුආරච්චි; කුමුදු කුසුම් කුමාර; කාන්ති රණසිංහ; වින්ස්ටන් පතිරාජ; එන්.සෙල්වක්කුමාරන්: එස්. තවරාජා; එස්.විජේසන්දිරන්; ලාල් විජේනායක

3.3.2 නිර්දේශ

රටේ පුරවැසියන් වර්තමානයේ මුහුණ දී සිටින තත්ත්වය මැද එකඟතාවක් ගොඩ නැගීමේ කාර්යය සඳහා අපේ නිර්දේශ මෙසේ දක්වමු.

අ. පුරවැසියෙක් වූයේ පරම්පරාවෙන් හෝ ලියාපදිංචියෙන් යන කුමන ආකාරයකින් වුවත්, සියලු ම ශ්‍රී ලාංකික පුරවැසියන්ට සමාන ලෙස සැලකීම.

ආ. ලියාපදිංචියෙන් පුරවැසියන් වන පුද්ගලයන් අවනතවීමේ දිවුරුමක් ගත යුතුය.

4 පරිච්ඡේදය

ආගම

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ආගම පිළිබඳ කරුණු ඇතුළත් කළ යුතු ආකාරය ගැන ජනතාව දැක්වූ අදහස් මේ කොටසේදී සාකච්ඡා කරමු. විශේෂයෙන් ම බුද්ධාගමට හිමි ස්ථානය පිළිබඳ ව වත්මන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 9 වැනි ව්‍යවස්ථාව සම්බන්ධයෙන් බොහෝ දුරට සාකච්ඡා කරන ලදී.

4.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

රාජ්‍යය හා ආගම මෙන් ම විශේෂයෙන් ම රාජ්‍යය හා බුද්ධාගම අතර ඇති සබඳතාව ගැන එකිනෙකට වෙනස් අදහස් ඉදිරිපත් විය. බුද්ධාගමට ප්‍රමුඛ ස්ථානය දෙමින් රාජ්‍යය එය ආරක්ෂා කළ යුතුය යන අදහසට විකල්පය වූයේ රාජ්‍යය අනාගමික විය යුතු බවත්, ආගම, රාජ්‍යයේ විෂය පථයට අයත් නොවිය යුතු බවත්ය. තවත් අදහසක් වූයේ රජය සියලුම ආගම් සමාන ලෙස පිළිගෙන ආරක්ෂා කළ යුතු බවත්, මේ නිසා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ අදාළ පරිච්ඡේදය බුද්ධාගම නොව "ආගම" විය යුතු බවයි. බුද්ධාගමට ප්‍රධාන තැන ලැබිය යුතුය යන ස්ථාවරය ගන්නා අය ද, රජය සියලු ම ආගම්වලට ආරක්ෂාව හා නියමිත අයිතිවාසිකම් ලබා දිය යුතු බවට එකඟ වූහ. බුද්ධාගම පෝෂණය කර ආරක්ෂා කළ යුතු යැයි පවසන සමහරෙකු එයට බුද්ධ ශාසනය (ඔවුන් එය සංඝ සංස්ථාව ලෙස තේරුම් ගන්නා බව පෙනේ) ඇතුළත් නොවිය යුතු යැයි කියා සිටී.

බුද්ධාගමට ප්‍රථම ස්ථානය දෙමින් එය ආරක්ෂා කළ යුතුය යන මතය පිටුපස ඇති තර්කය වන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ බුද්ධාගම හා සංඝ සමාජය රාජ්‍ය ආරක්ෂාව නොමැති වුවහොත් පරිහානියට පත් විය හැකි බවයි. මෙහිදී රාජ්‍යයේ කාර්යභාරය ඓතිහාසික පූර්වාදර්ශවලින් සනාථ වේ. මේ අනුව සිංහල ජනයාගේ ස්වයං අනන්‍යතාව හා බුද්ධාගම අතර දීර්ඝ ඓතිහාසික සම්බන්ධයක් ඇති බැවින් බුද්ධාගමට ප්‍රධාන ස්ථානය දීම නිවැරදි බවට තර්ක කෙරුණි. තවදුරටත් ඔවුන් කියා සිටියේ සියලු සචේතනික සත්ත්වයන්ගේ යහපත මත පදනම්වූ බෞද්ධ මූලධර්මවලට සාමූහික ජීවිතයේ ප්‍රමුඛත්වයක් දිය යුතු බවත්, ඒ නිසා රාජ්‍ය අනුග්‍රහය අවශ්‍ය බවත්ය.

අතීත් අතට අනාගමික රාජ්‍යයක් පිළිබඳ ව කරුණු දැක්වූ අය පෙන්වා දුන්නේ ආගම පෞද්ගලික දෙයක් බවත්, එයට රාජ්‍යය මැදිහත් විය යුතු නැති බවත් ය. තව ද, එක්

ආගමකට ප්‍රමුඛත්වයක් දීම අනිත් ආගම්වලට වෙනස් ලෙස සැලකීමක් වන බැවින් එය සමානාත්මතාවේ මූලධර්ම උල්ලංඝනය කරන අතර ආගමික අසමගියට ද, හේතු විය හැකිය.

බුද්ධාගමට ප්‍රධාන ස්ථානය දෙන අතර අන් සියලු ම ආගම් ද, සමාන ආකාරයට රජයෙන් ආරක්ෂා කළ යුතුය යන ස්ථාවරයේත්, බුද්ධ ධර්මය එහි ආයතනික ආගමෙන් වෙන් කළ යුතු යැයි යන මතයේත්, පදනම වන්නේ ඓතිහාසික හා සංස්කෘතික හේතු මත රාජ්‍යය තුළ බුද්ධාගමේ උත්තමත්වය පිළිගන්නා අතර බෞද්ධ නොවන අයගේ අයිතීන්ට හානි වන ආකාරයට බෞද්ධ ආගමික කණ්ඩායම් හෝ පුද්ගලයන්ට ක්‍රියා කිරීමට ඉඩ නො දිය යුතු බවයි.

අප ඉදිරියට පැමිණි වෙනත් ඇතැම් ආගමික පූජකවරුන්ගේ අදහස වූයේ මතභේදාත්මක තත්ත්වයක් ඇතිවීම වැළැක්වීම සඳහා, අනිකුත් ආගම්වලට ප්‍රබල ව්‍යවස්ථාමය ආරක්ෂාවක් ඇත්නම් දැනට ආගම සම්බන්ධයෙන් ඇති වගන්තිවලට ඔවුන්ගේ විරුද්ධත්වයක් නැති බවයි. සමහර පූජකවරුන් පෙන්වා දුන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ සංස්කෘතිය, ශිෂ්ටාචාරය හා බුද්ධාගම අතර ඇති ඓතිහාසික සම්බන්ධය පිළිගැනීම අවශ්‍ය බවයි.

කමිටුව මේ සම්බන්ධයෙන් දීර්ඝ ලෙස සාකච්ඡා කළ නමුත් නිර්දේශ පිළිබඳ එකඟත්වයකට පැමිණීමට හැකි වූයේ නැත. අප සමහරෙකු මේ ප්‍රශ්නය දෙස බැලුවේ ප්‍රායෝගික දෘෂ්ටියකිනි. අප පෞද්ගලිකව අනාගමික රාජ්‍යයකට කැමති නමුත් මහජනතාව ඉදිරිපත් කළ විවිධ අදහස් අනුව අපට පෙනී ගියේ වත්මන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ මෙම වගන්ති වෙනස් කිරීම අනවශ්‍ය ගැටුමකට හේතුවක් විය හැකි බවත්, එය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදන ක්‍රියාවලියට ම බලපෑ හැකි බවත්ය. වත්මන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 2වැනි පරිච්ඡේදයේ හා 9 වැනි ව්‍යවස්ථාවේ කුමක් සඳහන් වුවත්, ශ්‍රී ලංකාව අනාගමික රාජ්‍යයක් බව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය අවස්ථා කීපයකදී ප්‍රකාශ කර ඇති බව ද, පෙන්වා දෙන ලදී. සමහර සාමාජිකයන් මහජනයා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද අදහස් ඇතුළත් වන සේ වත්මන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ මෙම ව්‍යවස්ථා නැවත සූත්‍රගත කිරීමට යෝජනා කළහ. එක් සාමාජිකයෙක් ඉතා ප්‍රබල ලෙස කියා සිටියේ වත්මන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා වෙනස් කිරීමට කිසි ම අවශ්‍යතාවක් නැති බවයි. ඔහුගේ තර්කය වූයේ උඩරට ගිවිසුමේ සිට ව්යවස්ථාවේ බුද්ධාගමට ප්‍රධාන ස්ථානයදී ඇති බවත් වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 9 වැනි ව්‍යවස්ථාව අනිත් සියලු ආගම්වල අයිතීන් ආරක්ෂා කරන බැවින් කිහිප දෙනෙක්

ඉදිරිපත් කළ අදහස් අනුව ද, යමින් 9 වැනි ව්‍යවස්ථාව ඒ ආකාරයට තබා ගත යුතු බවත්ය.

කමිටුවේ තවත් අයගේ මතයක් වූයේ මේ සම්බන්ධයෙන් මහජනයා ඉදිරිපත් කළ විවිධ මත සැලකිල්ලට ගනිමින්, ප්‍රායෝගික ප්‍රවේශයක් ගැනීම වෙනුවට පවතින භේදකාරී තත්ත්වයෙන් ඔබ්බට යෑම සඳහා අපේ රට ගත යුතු අනාගත මඟ ගැන සිතමින් ආගම පිළිබඳ සංවාදය හා විවාදයට අභියෝග කිරීම අපගේ වගකීම බවයි. ශ්‍රී ලාංකික සමාජය හා බුද්ධාගම අතර ඇති ඓතිහාසික සම්බන්ධය පිළිගැනීම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ පූර්විකාවේ සඳහන් කළ හැකි යැයි තර්ක කරන ලදී.

4.2 නිර්දේශ

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයේ සැලකිල්ලට ගැනීම සඳහා සාමාජිකයන්ගේ විකල්ප නිර්දේශ සියල්ල ම මෙහි ඉදිරිපත් කිරීමට කමිටුව තීරණය කළේය.

i. කිසිම වෙනසකින් තොරව වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ (II වැනි පරිච්ඡේදය) 9 වැනි ව්‍යවස්ථාව තබා ගැනීම.[6]

ii. වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ II වැනි පරිච්ඡේදයේ ශීර්ෂය "බුද්ධාගම" නොව "ආගම්" යනුවෙන් වෙනස් විය යුතු අතර 9 වැනි ව්‍යවස්ථාව කිසිම වෙනසක් නොකර තබා ගත යුතුය.[7]

iii. වත්මන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 9 වැනි ව්‍යවස්ථාව පහත දැක්වෙන ආකාරයට වෙනස් කළ යුතුය:
ශ්‍රී ලංකා ජනරජය සියලුම ආගම්වලට සම තත්ත්වයක් දිය යුතුය. වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 10 වැනි හා 14(1)ඉ ව්‍යවස්ථාවලින් සියලු ආගම්වලට ලබාදී ඇති අයිතීන් ආරක්ෂා කරමින් රාජ්‍යය බුද්ධාගම හා බුද්ධ ශාසනය පෝෂණය කර ආරක්ෂා කළ යුතුය.[8]

iv. ශ්‍රී ලංකාව අනාගමික රාජ්‍යයක් විය යුතුය.[9]

v. ජනතාවගේ ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනයට ආගමේ කාර්යභාරය පිළිගන්නා අතර ශ්‍රී ලංකාව අනාගාමික රාජ්‍යයක් විය යුතුය.[10]

[6] කුෂාන් ද අල්විස්, ජ.නී; එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති
[7] තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ; වින්ස්ටන් පතිරාජ
[8] උපුල් අබේරත්න; එම්.එල්.ඒ. කාදර්; ලාල් විජේනායක; සිරිමසිරි හපුආරච්චි; සුනිල් ජයරත්න
[9] හරිනි අමරසූරිය; එස්.සී.සී. ඉළංකෝවන්; කුමුදු කුසුම් කුමාර; කාන්ති රණසිංහ; එන්. සෙල්වක්කුමාරන්

vi. වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ II වැනි පරිච්ඡේදයේ ශීර්ෂය "ආගම්" විය යුතුය. එයට අදාළ ව්‍යවස්ථාව පහත දැක්වෙන ආකාරයට සංශෝධනය විය යුතුය[11].

"ශ්‍රී ලංකා ජනරජය සියලු ආගම්වලට සමාන තත්ත්වයක් දිය යුතුය"

---

[10]ඒ.එම්. නවරත්න බණ්ඩාර

[11]එස්. තවරාජා; එස්. විජේසන්දිරන්

5 පරිච්ඡේදය

රාජ්‍යයේ ස්වභාවය

5.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

රාජ්‍යයේ ස්වභාවය පිළිබඳව මහජනයා විවිධ අදහස් ඉදිරිපත් කළ අතර ඒවා සන්ධීය ක්‍රමයේ සිට ඒකීය රාජ්‍යයක් දක්වා මෙන්ම අනාගමික තත්ත්වයේ සිට අනාගමික නොවන ආකාරයේ පුළුල් පරාසයක අදහස් ඉදිරිපත් කෙරුණි. තවත් අය විසින් ෆෙඩරල් හා ඒකීය රාජ්‍යයන් අතර විකල්ප ද, ඉදිරිපත් කරන ලදී. දෙමළ දේශපාලනඥයින් විසින් දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ ෆෙඩරල් රාජ්‍යයක් පිළිබඳ අදහස සාකච්ඡා කර ඇති බැවින් උතුරු පළාතේ හා නැගෙනහිර පළාතේ බොහෝ නියෝජිතයෝ ෆෙඩරල් රාජ්‍යයක් පිළිබඳ අදහස ප්‍රකාශ කළෝය. දෙමළ ජනතාවගේ දුක්ගැනවිලි වලට ප්‍රතිචාර දැක්වීමේ මගක් ලෙස ෆෙඩරල් රාජ්යයක් හෝ බලය බෙදා ගැනීමේ යන්ත්‍රණයක් යෝජනා කළ අය අතර වෙනත් ප්‍රජාවන්ට අයත් පුද්ගලයන් හා රටේ වෙනත් කොටස්වල පුද්ගලයන් හා කණ්ඩායම් ද, වූ බව මෙහිලා සඳහන් කළ යුතුය.

මේ අතර රටේ අනෙක් ප්‍රදේශවලින් ලැබුණු අදහස්වල ඒකීය රාජ්‍යයකට ඇති කැමැත්ත ප්‍රබල ලෙස ප්‍රකාශ කර තිබුණි. බොහෝ අය ෆෙඩරල් ක්‍රමයට විරුද්ධ වන්නේ එය බෙදුම්වාදය පිළිබඳ අදහසට ප්‍රබල ලෙස සම්බන්ධ නිසා බව පැහැදිලිව පෙනේ. ඒ සමග ම ඒකීය රාජ්‍යය යනු නො බෙදිය හැකි රටක් ලෙස සැලකේ. වැඩිපුර බලය බෙදා හැරීමට හා ෆෙඩරල් ව්‍යුහයකට කැමැත්ත දක්වන අය, ඒකීය රාජ්‍යය දකින්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී මධ්‍යගත රාජ්‍ය පාලනයක් දිගට ම පවත්වා ගෙන යෑමක් ලෙසයි. ෆෙඩරල් රාජ්‍යයක් පිළිබඳ ව විශේෂයෙන් ම සිංහල ජනතාව අතර ඇති බියට හේතුව අවසානයේ රට දෙකඩවීමට එය හේතු විය හැකි ය යන විශ්වාසයයි. ඒකීය රාජ්‍යය පිළිබඳ බියට පදනම් වී ඇත්තේ එය බහුතරයේ පාලනයකටත්, බලය මධ්‍යගත වීමටත්, හේතු වේය යන අදහසයි.

සහසන්ධීය හෝ කලාපීය සංගමයක් නිර්දේශ කළ යෝජනා ද, මේ අතර විය. උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් දෙමළ ජනයාගේ සම්ප්‍රදායික වාසභූමි ලෙස හා මේ පළාත් දෙක ඒකාබද්ධ කිරීම පිළිගන්නා ලෙස උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වලින් පැමිණි සමහර කණ්ඩායම් ඉල්ලා සිටියෝය. උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් ඒකාබද්ධ වූවහොත් නැගෙනහිර මුස්ලිම් ජනයා නො වැදගත් තත්ත්වයකට පත්වනු ඇතැයි යන බිය විශේෂයෙන් ම නැගෙනහිර මුස්ලිම් නියෝජිතයෝ ප්‍රකාශ කළහ. එවැනි ඒකාබද්ධ වීමක් සිදුවුවහොත්

නැගෙනහිර පළාතේ මුස්ලිම් ජාතිකයන් බහුතරයක් සිටින යාබද ප්‍රදේශ ඇතුළත් වෙන ම කලාපයක් ලබා දිය යුතු යැයි තර්ක කරන ලදී.

මතුපිටින් බලන විට රාජ්‍යයේ ස්වභාවය පිළිබඳ වෙනස් මතවලට පදනම වන්නේ හේතුව ජනවර්ගය ලෙස පෙනී යන අතර, අපට ඉදිරිපත් කළ අදහස් විශ්ලේෂණය කිරීමේදී පෙනී ගියේ කුලය, ආගම, භාෂාව හා භූගෝලීය පෙදෙස මත පදනම්වූ වෙනස්කම් ද, ඇති බවයි. ආගමික හා භූගෝලීය කණ්ඩායම් තුළ පවා විශාල ඒකක තුළට කුඩා කණ්ඩායම් අන්තර් ග්‍රහණය වීම ගැන බියක් ඇති බව පෙනේ. උදාහරණයක් වශයෙන් මැලේ ජාතිකයන් වෙනස් කණ්ඩායමක් ලෙස හඳුනා ගැනීමට ඉල්ලා සිටි අතර මලයහ (කඳුරට) දෙමළ ජනයා ද, වෙන ම කණ්ඩායමක් ලෙස පෙනී සිටියහ. බර්ගර්, තෙළිඟු කථාකරන ජනයා හා අප්‍රිකානු සම්භවයක් ඇති ජනයා ද, එවැනි ඉල්ලීම් කළෝය. සූෆි මුස්ලිම් ජාතිකයන් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද අදහස්වලින් පෙනී ගියේ ආගම් තුළ පවා වෙනස්කම් ඇති බවයි. සමහර නිකායවලට අයත් බෞද්ධ භික්ෂූන් කියා සිටියේ ඔවුන්ගේ ආගමික සංස්ථාව තුළ වඩා අධිපති කණ්ඩායම් තමන් කොන් කරන බවයි.

බහුතරය විසින් යටපත් කරනු ලැබේ යැයි සුළුතරය තුළ බියක් ඇති බව නිරීක්ෂණය කළ හැකි විය. සුළුතරයක් යනු කුමක් ද? යන්න නියත දෙයක් නොවන අතර එය සාධක ගණනාවක් මත වෙනස් වන බව පැහැදිලිව පෙනෙන්නට තිබුණි. ඔවුන් උතුරේ හා නැගෙනහිර ජීවත් වන සිංහලයන් වුවත්, මධ්‍යම පළාතේ සිටින මලයහ (කඳුරට) දෙමළ ජාතිකයන් වුවත්, නැගෙනහිර පළාතේ බර්ගර් ප්‍රජාවන් වුවත්, උතුරේ ඊනියා අඩු කුල කණ්ඩායම් වුවත්, රටේ නැගෙනහිර හා දකුණේ සූෆිවරුන් වුවත්, මැලේ ජාතිකයන් වුවත් සෑම තැනක ම සුළුතරයේ අනාරක්ෂිත බව පැහැදිලිව දැකිය හැකි විය. රටේ ප්‍රධාන වාර්ගික කණ්ඩායම වන සිංහල ජාතිකයන් ප්‍රකාශ කළ බිය ද, මේ ආකාරයට ම අවබෝධ කර ගත හැකියි. සිංහලයන්ගේ බිය හා අනාරක්ෂිත හැඟීමට පදනම වන්නේ යාබද දකුණු ඉන්දියාවේ වෙසෙන දැවැන්ත දෙමළ ප්‍රජාවෙන් තර්ජනයක් ඇතැයි යන උපකල්පනයයි. සිංහල ජනයාගේ මෙම බියට හේතු වන තවත් අදහසක් වන්නේ සිංහලයන්ට ඇති එක ම රට ශ්‍රී ලංකාව පමණක් නමුත් අනිත් ප්‍රජාවන්ට ලොව පුරා සබඳතා ඇති බවයි. මේ නිසා සිංහල භාෂාව, සංස්කෘතිය හා ආගම දුර්වල වීමේ තර්ජනයක් ද, ඇතැයි ඔවුහු විශ්වාස කරති. ඉන්දියානු රජය විසින් බලහත්කාරයෙන් ඒ කාලයේදී පටවන ලද්දේ යැයි සළකන 13වැනි සංශෝධනයට සමහර සිංහලයෝ ෆෙඩරල් ක්‍රමය සම්බන්ධ කරති.

මෙම සැක සංකාවන්ට හේතුව රටේ අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ පැවති ගැටුම් හා යුද්ධත්, එයින් ජාතීන් අතර වර්ධනය වූ සැකය හා අවිශ්වාසයත්, බව අපගේ අදහසයි. පසුගිය දශක කීපය තුළ ජනතාව දේශපාලන වශයෙන් සංවිධානය වී ඇත්තේ ජනවාර්ගික ආගමික අනන්‍යතා වටාය. පසුගිය දශක කීපය පුරා දේශපාලන වශයෙන්, සමාජීය වශයෙන් හා සංස්කෘතික වශයෙන් ප්‍රධාන කතිකාව වූයේ ජනවාර්ගික-ආගමික ජාතිකවාදයයි. යුද්ධය අවසන් වීමෙන් පසුවත් අප සමාජය තුළ මෙම සාධකයේ බලපෑම අඩුවී නැත. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙම හැඟීම් වඩාත් තීව්‍ර හා ප්‍රබල වී ඇතැයි යමෙකුට තර්ක කළ හැකියි. විවිධ කණ්ඩායම් තමන්ගේ හිමිකම් පවත්වා ගැනීමට හා තම දුක්ගැනවිලිවලට සහන ලබාගැනීමට උත්සාහ කිරීම හේතු කොට ගෙන අපේ සමාජයේ බහුවිධතාව හා විවිධත්වයට ගරු කරන පොදු ශ්‍රී ලාංකික අනන්‍යතාවක් ගොඩ නැඟීමට අප අසමත්වීම මෙයින් පිළිබිඹු වේ. විශ්වාසය ගොඩනැඟීම හා බහුවිධතාව පිළිගැනීම එක් රැයකින් සිදුවන දෙයක් නොවේ. අපේ රටේ අනාගතය සාකච්ඡාවට බඳුන් වී ඇති මේ අවස්ථාවේ, අප අතර ඇති මෙම බිය හා අවිශ්වාසය පිළි ගනිමින්, ක්‍රමයෙන් මෙම මානසිකත්වයෙන් පිටතට ඒමේ ක්‍රම අප සොයා ගත යුතු වේ.

මේ සියලු වෙනස්කම් මැද වුවත්, අප ඉදිරියේ අදහස් දැක්වූ සියලු දෙනා ම පාහේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ශක්තිමත් කිරීමේ ප්‍රබල අවශ්‍යතාව ගැන එකඟ වීම ඉතා වැදගත් වේ. බලවත් ලෙස ප්‍රකාශ වූ තවත් අදහසක් වූයේ බලයේ මූලාශ්‍රය ඇත්තේ ජනතාව අත බැවින් රාජ්‍යයට පැවතිය හැකි වන්නේ ජනතා කැමැත්ත ඇති තෙක් පමණක් බවයි. මේ නිසා රාජ්‍යය ජනරජයක් විය යුතුය යන මතය ප්‍රබල ලෙස ප්‍රකාශ විය. රාජ්‍යය යනු ඒ රටේ පුරවැසියන්ගේ සංගමයක් බවත්, එය ජනතාව වෙනුවෙන් ක්‍රියාකරමින් ඔවුන්ගේ පුද්ගලික හා කණ්ඩායම් අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කළ යුතු බවටත්, තර්ක කරන ලදී. රජයේ ක්‍රියාමාර්ග තුළින් යුක්තිය හා සාධාරණත්වය සහතික කළ හැකි රාජ්‍යයකට මහජනයා කැමැත්ත පළ කළෝය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව එහි මූලික අයිතිවාසිකම් පරිච්ඡේදය හා රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තියේ නියාමක මූලධර්ම තුළින් සියලු දෙනාට ම සමානත්වය හා සාධාරණත්වය සහතික කළ යුතුය යන අදහස ද, ඉදිරිපත් විය. මෙය අපේ ජනතාව තුළ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන ඇති ප්‍රබල පෙළඹීම පිළිබිඹු කරයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ශක්තිමත් කිරීමෙන් හා යුක්තිය හා සමානත්වය සහතික කිරීමෙන් පෙර සාකච්ඡා කළ බිය සහ සැක සංකා බොහෝ දුරට අඩු කර ගැනීමට හැකි වනු ඇත.

5.2 නිර්දේශ

රාජ්‍යයේ ස්වභාවය පිළිබඳ නිර්දේශ සකස් කිරීමේදි කමිටුව දීර්ඝ වශයෙන් සාකච්ඡා කළේය. අපි මෙහිදී කරුණු දෙකක් ගැන අවධානය යොමු කළෙමු. ඒවා නම් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ශක්තිමත් කිරීමේ අවශ්‍යතාව හා ජාතික ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් සොයා ගැනීමයි. අප ඉදිරියට පැමිණි සියලු දෙනාට ම මෙම කරුණු දෙක ඉතා වැදගත් බව පෙනුණි. වඩා යහපත් අනාගතයක් කරා රට ගෙන යෑමට ඉවහල් වන නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීමේදී විවිධ ප්‍රජාවන් අතර බිය හා අනාරක්ෂිතබව නැවත ඇති නො කිරීමේ අවශ්‍යතාව ද, අපි අවබෝධ කර ගත්තෙමු. රාජ්‍යයේ ස්වභාවය පිළිබඳ එකඟතාවකට එළඹිය නො හැකි වුවත්, කමිටු සාමාජිකයන් ඔවුන්ගේ මුල් අදහස්වලින් මඳක් ඉවත්ව පහත දැක්වෙන නිර්දේශ සම්බන්ධයෙන් එකඟත්වයකට පැමිණි බව මෙහිලා සඳහන් කළ යුතුය.

අපගේ නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීමේ අරමුණ උදෙසා අප ඒකීය හා ෆෙඩරල් ක්‍රම අර්ථ දක්වන්නේ මෙසේයි:

ඒකීය ආණ්ඩු ක්‍රමයක් යනු ආණ්ඩු බලය එක මධ්‍යස්ථානයක පවතින ක්‍රමයකි. ඒකීය රාජ්‍යයක් තුළ කේන්ද්‍රයේ ඇති එක් ආයතනයකට ව්‍යවස්ථාදායක බලය පවතින අතර කේන්ද්‍රයේ ඇති තවත් ආයතනයකට විධායක බලය ද, කේන්ද්‍රයේ ඇති තවත් ආයතනයකට අධිකරණ බලය ද, හිමිවේ. කෙසේ වෙතත් මෙම ආයතන අතර බලතල වෙන් කිරීමේ මට්ටම වෙනස් විය හැකිය. ඒකීය රාජ්‍ය ක්‍රමයක් යටතේ මේවාට ඉහළ, සමාන්තර හෝ සම්බන්ධීකරණ ආයතනයකට ඉඩක් නැත. තව ද, මෙම බලතල සමහරක් පැවරූ හෝ දේශපාලන බලය බෙදාහරින ලද ආයතන තිබිය හැකි වුවත්, කේන්ද්‍රයේ ආයතනයට බලය පැවරූ හෝ බෙදා හරින ලද ආයතනයේ කැමැත්ත හෝ එකඟත්වය නොමැතිව පැවරූ බලතල ආපසු ගැනීමට, සංශෝධනය කිරීමට හෝ අහෝසි කිරීමට බලය තිබේ. මේ අනුව බලය පැවරීම හෝ දේශපාලන බලතල බෙදා හැරීම රටක ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ලේඛනයක් තුළින් සිදු වුවහොත් පැවරූ හෝ බෙදාහැරි ඒකකවල අනුමැතියකින් හෝ එකඟත්වයකින් තොරව මධ්‍යම ව්‍යවස්ථාදායකයට එවැනි විධිවිධාන ප්‍රතිසංවිධානය කිරීමට හෝ ඉවත් කිරීමට හැකි වේ.

අනිත් අතට ෆෙඩරල් ආණ්ඩු ක්‍රමයක් යනු ඇතැම් විෂය කරුණු සම්බන්ධයෙන් ව්‍යවස්ථාදායක, විධායක හා අධිකරණ බලතල ඇති ෆෙඩරල් රජයක් හා අනිකුත් විෂය කරුණු ගැන ව්‍යවස්ථාදායක, විධායක හා අධිකරණ බලතල ඇති ප්‍රාදේශීය

ෆෙඩරල් ඒකක ද, තිබිය හැකි ක්‍රමයකි. මෙහිදී සමහර කරුණු පිළිබඳ ජනතා බලය (පරමාධිපත්‍යය) ෆෙඩරල් (මධ්‍යම) රජයටත්, අනිත් කරුණු සම්බන්ධයෙන් එම බලය (ප්‍රාදේශීය) ෆෙඩරල් ඒකකවලටත්, හිමි වේ. මෙම බලය බෙදා ගැනීමේ හෝ විමධ්‍යගත කිරීමේ විධිවිධාන රටක ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ලේඛනයකින් සිදු විය යුතු අතර ෆෙඩරල් (මධ්‍යම) රජයට ඒකපාර්ශිකව ඒවා වෙනස් කිරීමට හෝ සංශෝධනය කිරීමට හෝ නු පුළුවන. එවැනි සංශෝධන සඳහා (ප්‍රාදේශීය) ෆෙඩරල් ඒකක කිසියම් ප්‍රතිශතයක හෝ අනුමැතිය හෝ එකඟත්වය තිබිය යුතුය.

ලෝකයේ දැකිය හැකි බොහෝ (පාලන) පද්ධති නියම ලෙස මෙම වර්ගීකරණය යටතට පත් නොවන බව අපි දනිමු. සමහරක් මෙම පද්ධති දෙකේ උපරිපතනයන් වන අතර එක් පද්ධතියකින් සමහර අංගත්, අනිත් පද්ධතියෙන් වෙනත් අංගත්, රැගෙන දේශපාලන ක්‍රමයේ අවශ්‍යතාවන්ට අනුකූල වන ලෙස නිර්මාණාත්මකව සකස් කර ගත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා තිබේ. රට ආණ්ඩු කිරීමේ අරමුණට හානියක් නොවන සේ එක් පද්ධතියක වැදගත් අංග අනිත් පද්ධතියේ අංග සමග සම්බන්ධ කිරීමේ හැකියාව ද, තිබේ.

කමිටුවට රාජ්‍යයේ ස්වභාවය ගැන එකඟත්වයකට එළඹීමට නොහැකි වූ නිසා පහත දැක්වෙන සූත්‍රකරණ තුන ඉදිරිපත් කරමු.

i. ශ්‍රී ලංකාව, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ සඳහන් කර ඇති ආණ්ඩු ආයතනවලින්* සමන්විත වන එක්, ස්වාධීන, නිදහස්, ස්වෛරී ජනරජයක් විය යුතු අතර රාජ්‍යය, ජනරජයේ නිදහස, ස්වෛරීත්වය, ඒකීයත්වය හා භෞමික අඛණ්ඩතාව ආරක්ෂා කරමින්, රටේ විවිධ ජන කොටස් අතර සාමය හා සංහිඳියාව පවත්වා ගනිමින් ශ්‍රී ලාංකීක අනන්‍යතාව රාජ්‍ය විසින් ප්‍රවර්ධනය කළ යුතුය.[12]

ii. ශ්‍රී ලංකා ජනරජය, ව්‍යවස්ථාවේ සඳහන් කර ඇති ආණ්ඩු ආයතනවලින්* සමන්විත වන ස්වාධීන, නිදහස්, ස්වෛරී ඒකීය ජනරජයක් විය යුතු අතර රටේ විවිධ ජන කොටස් අතර සාමය හා සංහිඳියාව පවත්වා ගනිමින් එය ශ්‍රී ලාංකික අනන්‍යතාව

[12] හරිනි අමරසූරිය; ඒ.එම්. නවරත්න බණ්ඩාර; එම්.එල්.ඒ.කාදර්; එම්.වයි. එම්. ෆායිස්; සිරිමසිරි හපුආරච්චි; කුමුදු කුසුම් කුමාර (ෆෙඩරල් ස්ථාවරයේ සිට සම්මුතියකට එළැඹිණි); කාන්ති රණසිංහ; එන්. සෙල්වක්කුමාරන්; එස්. තවරාජා (ෆෙඩරල් ස්ථාවරයේ සිට සම්මුතියකට එළැඹිණි) ; එස්. විජේසන්දිරන් (ෆෙඩරල් ස්ථාවරයේ සිට සම්මුතියකට එළැඹිණි)

ප්‍රවර්ධනය කළ යුතුය. මෙම ව්‍යවස්ථාවේ පරමාර්ථය සඳහා ඒකීය රාජ්‍යයක් යනු බහු-ස්තර පාලන පද්ධතියක් සහිත නොබෙදුණු රටකි.[13]

*ආණ්ඩුවේ ආයතනවලට, ජාතික මට්ටමේදී පාර්ලිමේන්තුව, විධායකය හා අධිකරණය: පළාත් මට්ටමේදී පළාත් සභා හා පළාත් විධායකය හා ප්‍රාදේශීය මට්ටමේදී පළාත් පාලන ආයතන, මෙම ආයතනවල ප්‍රධානියා හෝ නියෝජ්‍ය ප්‍රධානියා.

iii වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 2 වැනි ව්‍යවස්ථාව කිසි ම වෙනසකින් තොරව තබා ගත යුතුය. එනම්: " ශ්‍රී ලංකා ජනරජය ඒකීය රාජ්‍යයකි"[14]

---

[13] උපුල් අබේරත්න; එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති; තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ; සුනිල් ජයරත්න; වින්ස්ටන් පතිරාජ; ලාල් විජේනායක

[14] කුෂාන් ද අල්විස්, ජ.නි.

6 පරිච්ඡේදය

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ මූලික ව්‍යුහය

6.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

කමිටුව ඉදිරියේ අදහස් දැක්වූ අයට අවශ්‍ය වූයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සහ සියල්ලන් ම අන්තර්ගත කරගන්නා රාජ්‍යයකි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා අන්තර්ගතභාවය මත පදනම් විය යුතු බවත්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මූලික අංග ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කළ යුතු බවත්, ඔවුහු ප්‍රකාශ කළෝය. මෙයින් අදහස් වන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මූලික ලක්ෂණවලට විරුද්ධ වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් හෝ සාමාන්‍ය නීතියක් ව්‍යවස්ථාදායකයට සම්මත කළ නොහැකි බවයි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ උත්තරීතරභාවය ආරක්ෂා කරන අතර ම පහත සඳහන් කරුණු පිළිබඳ ව ද, සහතික විය යුතුය.

- i ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ/මැතිවරණ නීතියේ දක්වා ඇති ආකාරයට වරින් වර පවත්වන නිදහස් හා සාධාරණ මැතිවරණවලදී තමන් කැමති ආණ්ඩුවක් තෝරා ගැනීමට ජනතාවට ඇති අයිතිය;
- ii නීතියේ ආධිපත්‍යය;
- iii අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය;
- iv මූලික හා මානව හිමිකම්වලට ගෞරව කිරීම;
- v අන්තර්ගතභාවය හා සමානාත්මතාව මත පදනම් වූ සමාජයක්.

යෝජනා ඉදිරිපත් කළ ජනයාගේ අදහස වූයේ ශ්‍රී ලංකාව යනු ජනතාව අත, කඩකළ නොහැකි ලෙස පිහිටා ඇති පරමාධිපත්‍යය ඇති, බහුවිධ පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක් ලෙස ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් සනාථ කළ යුතු බවයි. ජනයාගේ ඡන්ද බලය පිළිගත යුතු හා ගෞරව කළ යුතු අතර රජයේ සෑම මට්ටමක ම ඔවුන්ගේ නියෝජිතයන් පත් කර ගැනීමට විධිමත් ව පවත්වන නිදහස් හා සාධාරණ මැතිවරණවලදී එය භාවිතා කළ යුතුය. ජනතා පරමාධිපත්‍යයේ අංග වන රජයේ බලය භාවිතයට ගැනීම ජනතාවට සමීප ම ඒකකය වන ප්‍රාදේශීය හෝ ග්‍රාමීය මට්ටමේ සිට පළාත් මට්ටම තුළින් ජාතික

මට්ටමට යා යුතුය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ඇති ප්‍රතිපාදන තුළින් ජනතාවගෙන් රජයේ ආයතන බලය ලබා ගත යුතු අතර ඒ යටතේ පනවන නීති ව්‍යවස්ථාවේ ඇති සීමා කිරීම් හා තහනම් කිරීම්වලට යටත් විය යුතුය. ජනතාවට සේවය සැපයීමේ මූලස්ථම්භය වන්නේ සාධාරණ හා කාර්යක්ෂම රාජ්‍ය පරිපාලනයක මූලධර්ම හා භාවිතයන් මෙන්ම ඵලදායී හා කාලානුරූප ලෙස යුක්තිය ඉටු කිරීමයි.

6.2 ව්‍යවස්ථාවේ උත්තරීතරත්වය

6.2.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

කමිටුව ඉදිරියේ අදහස් දැක් වූ අය කියා සිටියේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව උත්තරීතර විය යුතු බවත්, ව්‍යවස්ථාවේ ප්‍රතිපාදන තුළින් රාජ්‍ය ආයතන ලබා ගන්නා බලතලවල විෂය පථය සීමිත විය යුතු බවත්ය. මෙහි ප්‍රධාන අදහස වූයේ කිසිම රාජ්‍ය ආයතනයකට අසීමිත හෝ බන්ධන රහිත බලතල නො තිබිය යුතුය යන්නයි. මෙම කිසි ම ආයතනයක් වගවීමෙන් තොර ව බලතල ප්‍රයෝජනයට නො ගත යුතුය.

අප ඉදිරියේ අදහස් දැක්වූ සමහරුන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ උත්තරීතර භාවය පිළිබඳ සංකල්පය රැකෙන ප්‍රතිපාදන ව්‍යවස්ථාවේ අඩංගු විය යුතු යැයි සෘජුව ම කියා නො සිටියත්, රාජ්‍ය බලය යොදා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ඔවුන් ඉදිරිපත් කළ නිර්දේශවලින් කියවෙන්නේ ආණ්ඩුක්‍රම වියවස්ථාවේ උත්තරීතර භාවය පිළිබඳ සංකල්පය ආරක්ෂා කළ යුතු බවයි.

පාර්ලිමේන්තුව උත්තරීතර විය යුතු යැයි ද, එය ස්වෛරී ආයතනයක් විය යුතු යැයි ද, කිහිපදෙනෙක් යෝජනා කර තිබුණි. කෙසේ නමුත් මෙම අදහස ඉදිරිපත් කර තිබුණේ ජනාධිපතිගේ බලතල සමග සංසන්දනය කරමිනි. පාර්ලිමේන්තුවේ බලතල සම්බන්ධයෙන් සීමාවක් නොතිබිය යුතු යැයි මෙයින් අදහස් නොකෙරේ. ඇත්ත වශයෙන් ම පාර්ලිමේන්තුව උත්තරීතර ආයතනයක් විය යුතුයයි යෝජනා කළ අය පවා එසේ කර තිබුණේ ජනාධිපති තනතුරට ප්‍රති-ව්‍යතිරේකයක් ලෙසය.

ජනතාවගෙන් ප්‍රකාශ වූ අදහස් මෙන් ම ප්‍රාණවත් හා තිරසර ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සංකල්පයේ පරමාදර්ශී අරමුණු සැලකිල්ලට ගනිමින් කමිටුවේ මතය වන්නේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ උත්තරීතරභාවය පැහැදිලිව දැක්වෙන අංග හා කොටස් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් නීතිගත කළ යුතු බවයි.

මෙම අරමුණු ඉටු කර ගැනීම සඳහා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව රටේ උත්තරීතර නීතිය බවත්, ව්‍යවස්ථාවේ ප්‍රතිපාදනවලට පටහැණි ලෙස පනවා ඇති හෝ පැනවීමට ඇති ඕනෑ ම නීතියක් බල රහිත බවත් දැක්වෙන නිශ්චිත ජේදයක් ව්‍යවස්ථාවේ අඩංගු කළ යුතු වේ. දකුණු අප්‍රිකානු ව්‍යවස්ථාවේ 2 වැනි ජේදයට සමාන ප්‍රතිපාදනයක් මේ සඳහා යෝග්‍ය වේ.

6.2.2 නිර්දේශ

1. මෙම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව, ජනරජයේ උත්තරීතර නීතිය වේ; එයට පටහැණි නීතියක් හෝ ක්‍රියාවක් අවලංගු වන අතර එයින් නියම කෙරෙන කර්තව්‍යයන් සපුරා ලිය යුතුය.[15]

2. ඉහත සඳහන් ආකාරයට ජනරජයේ කිසි ම ආයතනයකට එයට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ලබා දී ඇති ඒවා හැර වෙනත් කිසි ම බලයක් ඇතැයි කියා සිටීමට නුපුළුවන. මෙම බලතල විෂය පථය අනිත් සීමා විය යුතු අතර කිසිම ආයතනයකට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් අසීමිත හෝ බන්ධන රහිත බලතල ලබාදී ඇතැයි කිව හැකි නොවේ.

3. රජයේ ව්‍යවස්ථාදායක, විධායක හා අධිකරණ අංශවල සංවිධානාත්මක ව්‍යුහය සම්බන්ධයෙන් බලතල බෙදීම පිළිබඳ සිද්ධාන්තයේ අත්‍යවශ්‍ය ලක්ෂණ හා මෙම අංශවල ක්‍රියාකාරී භූමිකාවන් යෝජිත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ඇතුළත් විය යුතු යැයි නිර්දේශ කෙරේ.

4. මෙය තවදුරටත් පහසු කිරීම සඳහා ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිපාදන විවරණය කිරීමේ බලය ඇති, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණයක් හෝ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරු මණ්ඩලයක් හෝ ව්‍යවස්ථාවෙන් ස්ථාපිත කළ යුතුය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණයට හෝ ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයට පාර්ලිමේන්තුව හෝ අනිකුත් නීති සම්පාදක ආයතන විසින් සම්මත කර ගත් නීති පරීක්ෂා කර ඒවා වලංගු ද? නැද්ද? යන්න ප්‍රකාශ කිරීමේ බලය තිබේ. මේ නිසා නීති අධිකරණ සමාලෝචනයකට භාජනය කිරීම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් පැහැදිලි ව පිළිගත යුතු වේ. මේ ආකාරයට ම විධායක ක්‍රියා හා අධිකරණ ක්‍රියා ද, අධිකරණ සමාලෝචනයට භාජනය කිරීමේ ප්‍රතිපාදන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ඇතුළත් විය යුතුය. මේ කරුණු පිළිබඳ විස්තරාත්මක නිර්දේශ 14 වැනි පරිච්ඡේදයේ අඩංගු වේ.

[15] කරුණාකර 12 වැනි පරිච්ඡේදයේ 16 වැනි ජේදය පිළිබඳ සාකච්ඡාව බලන්න.

5. මේ ආකාරයට ම නීතියේ ආධිපත්‍යය පිළිගැනීම, ගෞරව කිරීම හා පවත්වා ගැනීම සහතික කරන ප්‍රතිපාදන යෝජිත ව්‍යවස්ථාවේ ඇතුළත් කළ යුතු වේ. මෙම සාරධර්ම සමග ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ප්‍රවර්ධනයට කැපවීම, ජනරජවාදය, මූලික මානව හිමිකම් හා මහජන භාරය පිළිබඳ සිද්ධාන්තය ව්‍යවස්ථාවේ අඩිතාලමේ පදනම වනු ඇත.

6. රාජ්‍ය ආයතනවල බලතල අයිති වන්නේ රටේ ජනතාවට බවත්, එම බලතල ක්‍රියාත්මක කරන ආයතන ඒවා තාවකාලික වශයෙන් දරන්නන් බවත්, ඒවා පවතින්නේ ජනතාවගේ හා මතු පරම්පරාවල යහපත සඳහා බවත්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ නිශ්චිත ලෙස සඳහන් විය යුතුය.

6.3 බලතල බෙදීම හා නීතියේ ආධිපතය

6.3.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

කමිටුව ඉදිරියේ අදහස් දැක්වූ බොහෝ දෙනෙක් අවධාරණය කළ කරුණක් වන්නේ බලතල බෙදීම පිළිබඳ සිද්ධාන්තය ව්‍යවස්ථාවේ අඩංගු කළ යුතු බවත්, රජයේ සෑම අංශයක් ම අනිත් අංශවල අධීක්ෂණයට භාජනය කිරීමෙන් රජයේ කිසි ම අංශයක් අධිකාරිවාදී හෝ අත්තනෝමතික ලෙස හෝ බලය යොදා ගැනීම වැළැක්වීම සහතික කළ හැකි බවයි.

ව්‍යවස්ථාදායකය ව්‍යුහගත කළ යුත්තේ විධායකය, එනම් අමාත්‍ය මණ්ඩලය ඔවුන්ගේ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් පිළිතුරු දිය යුතු හා වගකිය යුතු ආකාරයට බව බොහෝ දෙනෙකුගේ අදහස විය. අධිකරණය අභීත ලෙස අනිත් ආයතනවලින් ස්වාධීන විය යුතු බවත්, රජයේ අනිත් අංශවලින් කිසිම ආකාරයක මැදිහත් වීමකට හෝ පාලනයකට යටත් නොවිය යුතු බවත්, බොහෝ දෙනෙකු ප්‍රකාශ කර සිටියහ.

6.3.2 නිර්දේශ

1. බලතල බෙදීම පිළිබඳ සිද්ධාන්තය, හුදු අර්ථය නොව, එහි අගය හා ජීව ගුණය ගැන සලකා ව්‍යවස්ථා සම්පාදනයේදී අවධානය යොමු කළ යුතු වේ. පාර්ලිමේන්තු කැබිනට් ආණ්ඩු ක්‍රමයක් අනුගමනය කළ යුතු ය යන ප්‍රබල නිර්දේශය තුළ ව්‍යවස්ථාදායකය හා විධායකය අතර දැඩි ලෙස සපුරා ම වෙන්වූ බෙදීමක් අපේක්ෂා කළ හැකි නොවේ. එවැන්නක් යෝග්‍ය වන්නේ ද, නැත. එහෙත් අධිකරණය ස්ථාන

ගත කළ යුත්තේ න්‍යායිකව හා යථාර්ථවාදීව එය රජයේ අනිත් අංශවලින් ස්වාධීන වන ආකාරයටය.

2. රටේ ව්‍යවස්ථාදායකයේ හා විධායකයේ කටයුතුවල ව්‍යවස්ථානුකූලභාවය හා නීත්‍යානුකූල බව පරීක්ෂාවට ලක් කිරීමේ කාර්යය, අධිකරණයට ව්‍යවස්ථානුකූලව පැවරිය යුතුය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ උත්තරීතරබව හා රටේ නීතියේ ආධිපත්‍යය පවත්වා ගැනීමට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ඍජුව ම පවරා ඇති ජනතාවගේ අධිකරණ බලය දරා සිටින්නන් ලෙස එය අධිකරණයේ පරම වගකීමක් වෙයි.
3. අධිකරණය, පැහැදිලි සංවිධානීය හා කාර්යාත්මක ලෙස ව්‍යවස්ථාදායකය හා විධායකයෙන් වෙන් කළ යුතුය. අසාමාන්‍ය අවස්ථාවන්හිදී විනිශ්චයකරුවන් ඒකාබද්ධ, වගකියන හා පාරදෘශ්‍ය විනය ක්‍රියා මාර්ගයකට යටත් කළ හැකි වේ. මෙය දැඩි ලෙස ස්වාභාවික යුක්තියේ නීතිවලට අනුකූලව සිදු විය යුතුය.
4. රටේ නීති පද්ධතියේත්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේත් කටයුතුවලට මඟ පෙන්වන , අවිවාදනීය හා නොසැලෙන ලක්ෂණය වන්නේ, නීතියෙන් පාලනය කිරීම නොව, නීතියේ ආධිපත්‍යය පිළිබඳ න්‍යායයි.
5. රටේ සියලු ම ආයතන හා රටේ ජනතාව එහි ලිහිල් මෙන් ම පුළුල් අර්ථයෙන් නීතියේ ආධිපත්‍යය පිළිගෙන ආරක්ෂා කළ යුතු අතර නීතියේ ආධිපත්‍යය පිළිබඳ පුළුල් අවබෝධයකින් කටයුතු කළ යුතු වේ. වෙනත් කරුණු අතර නිශ්චිතතාව, සාමාන්‍යත්වය හා සමානාත්මතාව පිළිබඳ අවම ප්‍රමිතිවලට නීති පද්ධතිය අනුකූල වීම නීතියේ ආධිපත්‍යයෙන් අපේක්ෂා කෙරේ.
6. විධායක හා පරිපාලන ක්‍රියා සම්බන්ධයෙන් රජයේ ආයතනයක හෝ කාරකත්වයක ක්‍රියාවක් හෝ ක්‍රියා නොකිරීම හෝ ව්‍යවස්ථාව හෝ නීතියක් යටතේ හෝ නිශ්චිතව හෝ ඉඳුරාම ව්‍යංජිතව හෝ බලය පැවරීමකින් අවධාරණය කළ නො හැකි නම් ඒවා නීත්‍යානුකූල හෝ වලංගු නොවේ. ව්‍යවස්ථාපිත ආයතනයක ඕනෑම ක්‍රියාවක් හෝ පැහැර හැරීමක් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හෝ නීතියක් මගින් හෝ තහවුරු කළ නොහැකි නම් එහි නීත්‍යානුකූලභාවයක් හෝ වලංගුභාවයක් නැත.
7. අනිත් අතට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් හෝ නීතියෙන් නිශ්චිතව හෝ ඉඳුරා ම ව්‍යංජිතව හෝ තහනම් කර නැති ඕනෑ ම ක්‍රියාවක නියැලීමට හෝ එසේ නොකිරීමට හෝ ස්වාභාවික පුද්ගලයෙකුට නිදහස තිබේ. නීතියෙන් වළක්වා නැති ඕනෑ ම ක්‍රියාවක යෙදීමට මිනිසුන්ට නිදහස තිබේ.

8. නීතියේ ආධිපත්‍යය පිළිබඳ න්‍යායේ විෂය පථය හා අන්තර්ගතය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි නිශ්චිත ව ඇතුළත් කළ යුතුය.
9. මේ සම්බන්ධයෙන් අපගේ නිශ්චිත අදහස වන්නේ උසාවි මගින් හා විශේෂඥයින් විසින් අර්ථ කථනය කරන ලද හා පැහැදිලි කරන ලද නීතියේ ආධිපත්‍යය, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කළ යුතු බවයි. පුද්ගලයන්ගේ හෝ සංවිධානවල ආශාවන් හා මනාපයන් අනුව නොව නීතියට අනුව ක්‍රියාත්මකවන ප්‍රාණවත් ප්‍රජාතන්ත්‍රයක් සහතික කළ හැකි වන්නේ ඒ මගින් පමණි.

7 පරිච්ඡේදය

රජයේ ආකෘතිය හා ස්තර

මෙම කොටසේදී අප සාකච්ඡා කරන්නේ ජනාධිපති, උප-ජනාධිපති තනතුරු හා ජාතික විධායකය හා ව්‍යවස්ථාදායකයයි. රජයේ යෝජිත ස්තර පිළිබඳ විස්තර ද, මෙම කොටසේ අඩංගු වේ.

7.1 රජයේ ආකෘතිය

7.1.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

ජනතාවගේ විධායක බලය ක්‍රියාත්මක වන ආකාරය හා සම්බන්ධ විවිධ වර්ගවල ආණ්ඩුක්‍රම පිළිබඳව කමිටුව ඉදිරියෙන් අදහස් දක්වන ලදී. මෙසේ ලැබුණු අදහස් වලින් අවධාරණය කෙරුණේ ශ්‍රී ලංකාවේ ක්‍රියාත්මක වන විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස රටේ දේශපාලනය හා සංස්කෘතිය පිරිහීමට හා විනාශයට පත්වී ඇති බවයි.

මෙම අදහස් දැක්වීම්වලට අනුව විධායක ජනාධිපති, බලතල අවභාවිතා කරමින් මහජනයාට නීතිය ඉදිරියේ යුක්තිය හා සමානත්වය අහිමි කර තිබේ. ඔවුන්ගේ මතය වී ඇත්තේ නීතියේ ආධිපත්‍යය බිඳ වැටී ඇති බවයි.

සමහරුන් කියා සිටියේ ජනාධිපති, රාජ්‍යයේ නාමික ප්‍රධානියා පමණක් විය යුතු බවයි. ඡන්දදායක ගණයකින් තෝරා ගන්නා ඔහු හමුදාවල ප්‍රධාන අණදෙන නිලධාරියා වන අතර ප්‍රතිසන්ධාන ක්‍රියාවලියට නායකත්වය දිය යුතුය. ජනාධිපති කිසි ම දේශපාලන පක්ෂයක කිසි ම තනතුරක් දැරිය යුතු නැතැයි යනුවෙන් ද, යෝජනා කෙරුණි.

කමිටුව ඉදිරියට පැමිණි තවත් අය කියා සිටියේ ඔවුන් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය පවත්වා ගෙන යෑමට පක්ෂ නමුත් ජනාධිපතිට පවරාදී ඇති අධිකරණ මුක්තිය ඉවත් කළ යුතු බවයි.

සමහරුන්ට වර්තමාන ජනාධිපති ක්‍රමය පවත්වා ගැනීම අවශ්‍ය විය. යම් කිසි ආකාරයක විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයකට පක්ෂ අය අතර මත දෙකක් දැකිය හැකි විය. පළමුවැනි මතය වූයේ දේශපාලන ස්ථාවරත්වය සහතික කිරීම සඳහා ජනාධිපති ක්‍රමය පවත්වා ගෙන යා යුතු බවයි. අනිත් අදහස වූයේ ජනාධිපති ජාතික වශයෙන් තෝරා පත් කර ගන්නා බැවින් ඒ මගින් සුළු ජාතීන්ට ආරක්ෂාව සැපයෙන බවයි.

මහජනයා විසින් යෝජනා කරන ලද අනිත් ආණ්ඩු ක්‍රමය වූයේ කැබිනට් ආණ්ඩු ක්‍රමය හෝ වෙස්ට්මින්ස්ටර් ආකෘතියයි.

ප්‍රධාන වශයෙන් සුළු ජාතික ප්‍රජාවෙන් ඉදිරිපත් වූ තවත් අදහසක් වූයේ උප ජනාධිපති හෝ උප අගමැති තනතුරු එකක් හෝ කීපයක් ඇති කිරීමයි. උප ජනාධිපති හෝ උප අගමැති, ජනාධිපති හෝ අගමැති අයත් ප්‍රජාවෙන් නොවිය යුතු යැයි ද, යෝජනා කරන ලදී.

වෙස්ට්මින්ස්ටර් ආදර්ශය වෙනුවෙන් පෙනී සිටි අයට අගමැති හා අමාත්‍ය මණ්ඩලය, ව්‍යවස්ථාදායකයට වගකියන තත්ත්වයට පත් කරමින් පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය ශක්තිමත් කිරීමට අවශ්‍ය විය. මෙම ආදර්ශය යටතේ ආණ්ඩුවට වගවීමේ තත්ත්වයේ තබා ගනිමින් විරුද්ධ පක්ෂය තීරණාත්මක කාර්ය භාරයක් ඉටු කරයි.

විධායක කමිටු ක්‍රමය නැවත හඳුන්වා දීමට යෝජනා කළ අය සමූහමතික ආණ්ඩු ක්‍රම ස්වරූපයක් වෙනුවෙන් විරුද්ධ පක්ෂයට ද, කාර්ය භාරයක් දිය යුතු යයි යන තර්කය ඉදිරිපත් කළෝය. ඔවුන්ගේ අදහස වූයේ වර්තමානයේ විරුද්ධ පක්ෂය, සාධනීය ප්‍රවේශයක් ගනු වෙනුවට සෑම දෙයට ම විරුද්ධ වන බවයි. මෙම මතය (සමූහමතික ආණ්ඩුක්‍රම ස්වරූපයක්) යෝජනා කළ අයගේ අදහස වූයේ රට ඉදිරියට යෑම වැළැක් වූ විශාල බාධකයක් වූයේ මෙම පසමිතුරු දේශපාලනය බවයි.

මහජනයා විසින් ආණ්ඩුවේ ආකෘතිය ගැන දක්වන ලද විකල්ප මත මෙසේ සාරාංශ ගත කළ හැකිය.

1. 19වැනි සංශෝධනයට පෙර තිබූ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය
2. 19වැනි සංශෝධනයට පසු ක්‍රියාත්මක වූ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය
3. වෙස්ට්මින්ස්ටර් ආදර්ශයේ ආණ්ඩුක්‍රමයක්
4. විධායක කමිටු ක්‍රමයක් සහිත වෙස්ට්මින්ස්ටර් ආණ්ඩුක්‍රමයක්
5. ජනාධිපති ආණ්ඩුවේ නායකයා නොවන එහෙත් රාජ්‍ය නායකයා මෙන්ම සමහර සත්‍ය බලතල ඇති විධායක නායකයා ද, වන මිශ්‍ර හෝ දෙමුහුන් ආණ්ඩු ක්‍රමයක්.

7.1.2 **නිර්දේශ**

ඉහත සඳහන් කරුණු සැලකිල්ලට ගැනීමෙන් පසු පහත දැක්වෙන යෝජනා ඉදිරිපත් කරමු.

1. ජාතික හා පළාත් මට්ටමේදී වෙස්ට්මින්ස්ටර් ක්‍රමයේ ආණ්ඩුවක් ක්‍රියාත්මක කළ යුතු ය. පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැර ඇති අවස්ථාවන්හිදී අලුත් ආණ්ඩුව පත් වන තෙක් භාරකාර ආණ්ඩුවක් තිබිය යුතුය[16].
2. මධ්‍යම රජයේ මට්ටමට පහළින් විධායක කමිටු ක්‍රමයක් ක්‍රියාත්මක කළ යුතුය.[17]

    අ. මෙම ක්‍රමය පළාත් මට්ටමේ මෙන් ම පළාත්පාලන ආයතන මට්ටමේ ද, ක්‍රියාත්මක කළ යුතු යැයි සමහරුන් යෝජනා කර තිබේ.

    ආ. මෙවැනි ආණ්ඩු ක්‍රමයක් ක්‍රියාත්මක කළ යුත්තේ පළාත්පාලන මට්ටමේ පමණක් යැයි සමහරුන් නිර්දේශ කර තිබේ.

ජනාධිපතිගේ කාර්ය භාරය සම්බන්ධයෙන් ද, විවිධ මත ඉදිරිපත් වූ අතර ඒවා පහත දැක්වේ

1. ජනාධිපති රාජ්‍යයේ නාමික ප්‍රධානියා විය යුතුය.[18]
2. ජනාධිපති රාජ්‍ය නායකයා මෙන් ම සන්නද්ධ හමුදාවල ප්‍රධාන අණ දෙන නිලධාරියා වනු ඇත. ජනාධිපති ඡන්දදායක ගණයකින් තෝරා ගන්නා අතර ඔහුට ව්‍යවස්ථාවෙන් නියමිත බලතල හිමි වේ. ව්‍යවස්ථාවේ අන්තර්ගත මූලධර්ම අනුව ජාතික ආරක්ෂාව, ජාතික අපේක්ෂා හෝ සුළු ජාතික අපේක්ෂාවන්ට තර්ජනයක් එල්ල වූ අවස්ථාවලදී මැදිහත් වීමේ බලතල මෙයට ඇතුළත් විය යුතුය.[19]
3. ජනාධිපති රාජ්‍ය නායකයා මෙන් ම හමුදාවල ප්‍රධාන අණ දෙන නිලධාරියා විය යුතුය. ජනාධිපති මහජන ඡන්දයෙන් පත් කර ගත යුතු අතර ව්‍යවස්ථාවෙන් නියමිත බලතල හිමිවේ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ මූලධර්මවලට අනුකූලව ජාතික ආරක්ෂාව, ජාතික අපේක්ෂා හෝ සුළු ජාතික අපේක්ෂාවන්ට තර්ජනයක් එල්ල වූ අවස්ථාවලදී මැදිහත් වීමේ බලතල මෙයට ඇතුළත් විය යුතුය.[20]

---

[16] උපුල් අබේරත්න; කුෂාන් ද අල්විස්, ජ.නී; හරිනි අමරසූරිය; එම්.වයි.එම්. ෆායිස්; තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ; කුමුදු කුසුම් කුමාර; වින්ස්ටන් පතිරාජ; එන්. සෙල්වක්කුමාරන්; එස්. තවරාජා; එස්. විජේසන්දිරන්; ලාල් විජේනායක

[17] ඒ.එම්. නවරත්න බණ්ඩාර; එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති; එස්. සී.සි ඉළංකෝවන්; සුනිල් ජයරත්න; සිරිමසිරි හපුආරච්චි; කාන්ති රණසිංහ;

[18] එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති; එන්. සෙල්වක්කුමාරන්

[19] උපුල් අබේරත්න; එම්.වයි. එම්. ෆායිස්; කාන්ති රණසිංහ; එස්. තවරාජා; ලාල් විජේනායක

[20] හරිනි අමරසූරිය; සුනිල් ජයරත්න; කුමුදු කුසුම් කුමාර; එස්. විජේසන්දිරන්

7.2 උප/නියෝජ්‍ය ජනාධිපති හෝ නියෝජ්‍ය අගමැති

7.2.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

උප/නියෝජ්‍ය ජනාධිපති හෝ නියෝජ්‍ය අගමැති තනතුරු ඇති කිරීම පිළිබඳ ව බොහෝ යෝජනා ඉදිරිපත් විය. ඉතා සිත් ගන්නා සුළු යෝජනාවක් වූයේ මෙම තනතුරුවලට පත් කළ යුත්තේ ජනාධිපති හෝ අගමැති අයත් වන ජන වර්ගයේ පුද්ගලයන් නො විය යුතු බවයි. මේ අනුව මෙම යෝජනාවේ අදහස වූයේ සුළු ජාතික පක්ෂ/ප්‍රජාවන්ගේ ගැටලුවලට පිළිතුරක් සැපයීම බව පෙනේ. දෙවැනි මන්ත්‍රණ සභාවක් පිහිටුවිය යුතු යැයි ද, යෝජනා වූ අතර එහි සභාපති උප ජනාධිපති විය යුතු යැයි අදහසක් ඉදිරිපත් විය.

7.2.2 නිර්දේශ

මෙම අලුත් තනතුරු සඳහා වූ යෝජනාවල ඒවායේ බලතල පුළුල් කිරීමක් සම්බන්ධයෙන් සඳහන් නොවූ අතර ඒවා යෝජනා කරන ලද්දේ විශේෂයෙන් ම සුළු ජාතික ප්‍රජාවන්ට සංකේතාත්මක අගයක් ලබා දීමට බව පෙනේ. දීර්ඝ සාකච්ඡාවකින් පසු පහත සඳහන් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීමට තීරණය කරන ලදී.

1. ඡන්දදායක ගණයකින් තෝරා ගන්නා උප ජනාධිපතිවරයෙක් සිටිය යුතු අතර ඔහුගේ බලතල ව්‍යවස්ථාවෙන් නියම කෙරේ. උප ජනාධිපති, ජනාධිපති අයත් ප්‍රජාවට වඩා වෙනස් ප්‍රජාවකට අයත් පුද්ගලයෙක් විය යුතුය.[21]
2. සමහර කමිටු සාමාජිකයන්ගේ අදහස වූයේ මෙවැනි තනතුරක් ඇති කිරීමේ අවශ්‍යතාවක් නැති බවයි. මෙවැනි තනතුරක් ඇති කරන ලෙස ඉල්ලා සිටීමට හේතුව සුළු ජාතිකයන්ට නියෝජනයක් හා වැඩිපුර ආරක්ෂාවක් ලබා දීම හෙයින් අවශ්‍ය වන්නේ සුළු ජාතිකයන්ට නියෝජනය හා ආරක්ෂාව සහතික කරන පියවර ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කිරීමයි.[22]

7.3 අමාත්‍ය මණ්ඩලය

7.3.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

අමාත්‍ය තනතුරු ගණන අඩු කිරීම හා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ එය සඳහන් කිරීම පිළිබඳ ව යෝජනා විශාල සංඛ්‍යාවක් ලැබී තිබේ. විශාල අමාත්‍ය මණ්ඩලයක් නිසා මහජන මුදල්

[21] සුනිල් ජයරත්න; එස්.තවරාජා; වින්ස්ටන් පතිරාජ; ලාල් විජේනායක
[22] උපුල් අබේරත්න; හරිනි අමරසූරිය; එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති; එම්.වයි. එම්. ෆායිස්; කුමුදු කුසුම් කුමාර; එන්. සෙල්වක්කුමාරන්; එස්. විජේසන්දිරන්

අපනේ යෑම පිළිබඳ ව බොහෝ විවේචන තිබුණි. ඔවුන්ගේ අදහස වූයේ අමාත්‍ය තනතුරු ඇති කරන්නේ හුදු දේශපාලන අවශ්‍යතා අනුව මිස කිසිම මූල ධර්මයකට හෝ තර්කානුකූල ආකාරයකට නො වන බවයි. ඇත්ත වශයෙන් ම බොහෝ දෙනෙකුගේ මතය වූයේ අමාත්‍ය තනතුරු විශාල ගණනක් තිබීමේ ප්‍රතිඵලය වී ඇත්තේ ව්‍යාකූලතාව, එක ම වගකීම කිප දෙනෙකුට තිබීම, අකාර්යක්ෂමතාව හා අනවශ්‍ය වියදම් සිදුවීම බවයි. පූර්ණ හා ඒකාබද්ධ සංවර්ධන ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීම ද, මේ නිසා වැළකුණි.

බලය බෙදාහැරීමක් සිදු වුවහොත් විශාල අමාත්‍ය මණ්ඩලයක අවශ්‍යතාව අඩුවන බව ද, කමිටුවේ සැලකිල්ලට භාජනය විය. තව ද, බොහෝ අය තර්ක කළ පරිදි යෝධ ඇමති මණ්ඩලයක් බිහිවූයේ ස්ථාවර රජයක් ගොඩ නැඟීමට ගත් ව්‍යායාමයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙසය. කෙසේ වෙතත් බොහෝ දෙනෙක් විසින් ද, පෙන්වා දී ඇති පරිදි මිශ්‍ර මැතිවරණ ක්‍රමයක් (සරල බහුතර ක්‍රමය සහ පළාත් සමානුපාතික නියෝජනය) ඇති කළහොත් රජයේ ස්ථාවරභාවය සම්බන්ධයෙන් සහතික විය හැකියි. එවිට ද විශාල අමාත්‍ය මණ්ඩලයක අවශ්‍යතාව පැන නො නගිනු ඇත.

අමාත්‍යංශ සඳහා අධීක්ෂණ කමිටු නිර්දේශ කෙරුණු අතර බොහෝ අය කියා සිටියේ ඒවා සමන්විත විය යුත්තේ අදාළ ඇමතිවරුන්ට අමතරව ඒ ඒ විෂයය පිළිබඳ විශේෂඥයින්ගෙන් බවයි. විශේෂයෙන් ම පහත සඳහන් ක්ෂේත්‍ර සඳහා අධීක්ෂණ කමිටු යෝජනා කරන ලදී.

i. ආර්ථික සංවර්ධනය හා යටිතල පහසුකම් සංවර්ධනය
ii. විද්‍යාව, තාක්ෂණය හා මානව සම්පත් සංවර්ධනය
iii. රාජ්‍ය පරිපාලනය හා පළාත් පරිපාලනය
iv. විදේශ කටයුතු හා විදේශ වෙළඳ හා වාණිජ කටයුතු

7.3.2 නිර්දේශ

ඉදිරිපත් වූ අදහස් හා ඒවායේ සාධාරණත්වය සැලකිල්ලට ගැනීමෙන් පසු අපගේ නිර්දේශ පහත දක්වමු.

1. අමාත්‍ය මණ්ඩලයක් තිබිය යුතුය.
2. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් අමාත්‍ය මණ්ඩලය, ඇමතිවරුන් 25-30කටත් නියෝජ්‍ය ඇමතිවරුන් 25-30කටත් සීමා කළ යුතුය. රාජ්‍ය ඇමති ක්‍රමය අහෝසි කළ යුතුය.

3. අමාත්‍යංශ යටතට පැවරෙන විෂයය බලයේ සිටින රජය විසින් තීරණය කළ යුත්තේ හේතු යුක්ති ලෙස කාර්යයන් හා සම්පත් වෙත් කරමිනි.
4. අමාත්‍ය මණ්ඩලය පත්වීමෙන් සති දෙකක් ඇතුළත අමාත්‍යංශ යටතට එන දෙපාර්තමේන්තු/ආයතන හා නියෝජ්‍ය අමාත්‍යවරුන්ගේ කාර්යයන් පැහැදිලිව දක්වා ගැසට් පත්‍රයේ පළ කළ යුතුය.
5. සෑම අමාත්‍යංශයකට ම අධීක්ෂණ කමිටුවක් තිබිය යුතුය. මෙම කමිටුවල අදාළ ඇමතිවරුන්ට අමතරව අදාළ වෘත්තීය සුදුසුකම් ඇති පුද්ගලයන් මෙන් ම අදාළ ව්‍යාපාරික මණ්ඩලවල නියෝජිතයන් හා අමාත්‍යංශවල ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධාරීන් ද, ඇතුළත් විය යුතුය. අධීක්ෂණ කමිටුවල සාමාජිකයන් අගමැතිගේ උපදෙස් මත ජනාධිපති විසින් පත් කෙරේ. මෙම කමිටුවල කාර්ය භාරය හා විෂය පථය සාකච්ඡා කර තීරණය කළ යුතු වේ.

7.4 රජයේ ස්තර

රජයේ ස්තරවල වෙනසක් කිරීම පිළිබඳ ව බොහෝ අදහස් ඉදිරිපත් විය. මේවායේ වැඩිපුර ම කරුණු දක්වා තිබුණේ 2වැනි (පළාත් සභා) හා 3 වැනි (ප්‍රාදේශීය සභා, නගර සභා) මට්ටමේ ආයතන පිළිබඳවයි. මේ කරුණු ගැන දීර්ඝ වශයෙන්, බලය බෙදීම හා පළාත් පාලන ආයතන පිළිබඳ, කොටසේදී සාකච්ඡා කරන අතර රජයේ විවිධ ස්තර පිළිබඳව ජනතාව ඉදිරිපත් කළ අදහස්වල සාරාංශයක් හා කමිටුවේ නිර්දේශ පහත දක්වමු.

7.4.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

රජයේ විවිධ ස්තරවලට බලය බෙදා හැරීම අර්ථාන්විත විය යුතු අතර රාජ්‍ය ව්‍යුහයට අනවශ්‍ය ස්තර එක් කිරීමේ ප්‍රතිඵලය වන්නේ වියදම් වැඩි වීම, අකාර්යක්ෂමතාව හා රජය සමග කටයුතු කරන මහජනයා ව්‍යාකූලත්වයට පත් කිරීමයි. බොහෝ අවස්ථාවල පළාත් සභා "සුදු අලි" ලෙස හඳුන්වනු ලැබුවේ මේ නිසාය. මෙම ස්ථාවරය රජයේ විවිධ ස්තරවලට බලය බෙදා හැරීමට විරුද්ධ වීමක් නොව, නිශ්චිත කාර්යයන්, ඒ සඳහා බලය හා මූල්‍ය ශක්තිය නොමැතිව, රජයේ විවිධ ස්තර ඇති කිරීමට විරුද්ධ වීමකි.

ඕනෑ ම විමධ්‍යගත ඒකකයක් සම්බන්ධයෙන් මධ්‍යම රජයට අධිකාර බලය තිබිය යුතුය යන්න ඉදිරිපත් වූ තවත් අදහසකි. මෙම අදහස දැරූ පුද්ගලයන් බලය විමධ්‍යගත කිරීම

සම්බන්ධයෙන් සැක පළ කළ අතර ඔවුන් වඩා අනුකූලතාව දැක්වූයේ වඩා ප්‍රබල මධ්‍යගත ආණ්ඩු ක්‍රමයකටයි.

ප්‍රජාතන්ත්‍රීය හා දේශපාලන ක්‍රියාවලියට පුරවැසියන්ගේ වැඩි සහභාගිත්වයක් සහතික කිරීමත්, විශේෂයෙන් ම ඔවුන්ගේ ප්‍රදේශ සම්බන්ධයෙන් ගන්නා තීරණවලට බලපෑම් කිරීමට ඉඩ ලබා දීමත්, ඔවුන්ගේ නියෝජිතයන් සමීක්ෂණය කිරීමට ඉඩ ලබා දෙමින් පුරවැසියන් සංවර්ධන ක්‍රියාදාමය සහභාගීවීම පහසු කිරීමත්, සඳහා කුඩා ම ඒකකයට බලය විමධ්‍යගත කළ යුතුය යන මතය ද, ඉදිරිපත් කරන ලදී. මේ සම්බන්ධයෙන් සමහරුන් හතරවැනි ස්තරයක් යෝජනා කළ අතර එය ග්‍රාම රාජ්‍ය/ගම් සභා/ ජන සභා ආදි වශයෙන් නම් කිරීමට පුළුවන. පළමුවැනි හෝ දෙවැනි අදහස යෝජනා කළ අය බොහෝ අවස්ථාවන්හිදි පුරවැසි සහභාගීත්වය වැඩි කිරීමේ යාන්ත්‍රණයක් පිළිබඳ ව ද, අවධාරණය කළෝය.

තවත් පොදු මතයක් වූයේ රජයේ සියලූ ම ස්තර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී විය යුතු බවත්, මෙම කටයුතුවලට කඳුරට දෙමළ ජනයා, ආදී වාසී ප්‍රජාව, කාන්තාවන්, තරුණයන් හා ඊනියා අඩු කුළ කණ්ඩායම් වැනි කොන් කළ ප්‍රජාවන් නියෝජනය වන බව සහතික කිරීම සඳහා විශේෂ පියවර ගත යුතු බවයි.

වර්තමානයේ රජයේ ස්තර තුනක් (ජාතික, පළාත් සභා හා පළාත් පාලන ආයතන) ඇති බව කමිටුවේ නිරීක්ෂණය විය. පළාත් පාලනය යටතේ වර්තමානයේ ප්‍රාදේශීය සභා, නාගරික හා මහනගර සභා දක්නට ලැබේ. රජයේ මුල් ස්තර දෙක සම්බන්ධයෙන් එතරම් විවාදයක් නොවූ අතර තෙවැනි ස්තරය බරපතළ ලෙස සාකච්ඡාවට භාජනය කරන ලදී. මෙය අවශ්‍ය වූයේ වැඩි සහභාගීත්වයක් ලබා දීමට ජනතාව දැක්වූ කැමැත්ත මෙන් ම රජය සමග ඔවුන්ගේ එදිනෙදා කටයුතු අවුල් කරන අනවශ්‍ය ස්තරවලට දැක්වූ විරෝධයටත් ප්‍රමාණවත් ලෙස ප්‍රතිචාර දැක්වීම සඳහා ය (කරුණාකර පළාත්පාලන ආයතන පිළිබඳ සාකච්ඡාව සඳහා 10 වැනි පරිච්ඡේදය බලන්න).

7.4.2 නිර්දේශ

කමිටුව පහත සඳහන් කරුණු ගැන ඒකමතිකව එකඟ වූහ.

1. රජය ස්තර තුනකින් සමන්විත වනු ඇත: ජාතික, පළාත් හෝ කලාපීය හා පළාත් පාලන යනුවෙනි. පළාත් හෝ කලාපයට පසුව, බලය විමධ්‍යගත කෙරෙන ඊළඟ ස්තරය වන්නේ පළාත් පාලන ආයතනයි.

2. පළාත් පාලන ආයතනවල කාර්ය භාරය, බලතල හා කාර්යයන් පුළුල් කර පහත දැක්වෙන මූල ධර්ම යටතේ ඒවා වඩාත් ඵලදායී ආයතන බවට පත් කළ යුතුය.

   අ. ජනතාවගේ පරමාධිපත්‍යයට සමීපතම මට්ටම

   ආ. ප්‍රාදේශීය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය

   ඇ. ප්‍රාදේශීය සංවර්ධනය

   ඈ පාලනයේ පුරවැසි සහභාගීත්වය

   ඉ. සියල්ලන් ඇතුළත් වන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් (ආන්තික හා විවිධ ලැදියාවන් ඇති කණ්ඩායම් සහ ප්‍රජාවන්)

මෙවැනි පරිවර්තනයක් සාර්ථක කර ගැනීම සඳහා පළාත් පාලනයේ පහළ ම ඒකකවල ව්‍යුහය හා ක්‍රියාවලියට වැඩි අවධානයක් යොමු කළ යුතු වේ.

8 පරිච්ඡේදය

බල හවුල්කාරීත්වය

8.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

අපට ලැබූ යෝජනා මත පදනම් ව බලය බෙදා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් දෙයාකාරයකට සාකච්ඡා කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙමු.

i) පර්යන්ත ඒකකවලට බලය බෙදා හැරීම සාක්ෂාත් කිරීම ඉලක්ක කොට ගත් කේන්ද්‍රය හා පර්යන්තය අතර බල හවුල්කාරිත්වය

ii) කේන්ද්‍රය තුළ ම බල හවුල්කාරිත්වය

මෙම කොටසේදී අප ප්‍රධාන වශයෙන් අවධානය යොමු කරනුයේ කේන්ද්‍රයේ බල හවුල්කාරිත්වය පිළිබඳවයි.

කේන්ද්‍රයේ බලය බෙදා ගැනීම පිළිබඳව පහත දැක්වෙන යෝජනා ඉදිරිපත් විය.

අ. සැලකිය යුතු පළාත්බද නියෝජනයක් ඇති දෙවැනි මන්ත්‍රණ සභාවක් ස්ථාපිත කිරීම

ආ. ජනාධිපති අයිති ප්‍රජාවට වඩා වෙනස් ප්‍රජාවකින් පාර්ලිමේන්තුව මගින් උප ජනාධිපති කෙනෙක් තෝරා ගැනීම.

ඇ. විවිධ ප්‍රජාවන්ගේ ප්‍රබලත්වය පිළිබිඹු වන ආකාරයට අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ සංයුතිය සකස් කිරීම

දෙවැනි සභාව ප්‍රධාන වශයෙන් පිට පළාත්වල නියෝජිතයන්ගෙන් සමන්විත යුතුයයි යෝජනා කරන ලදී. දෙවැනි සභාවක් යෝජනා කරන බොහෝ දෙනෙකුගේ අදහස වූයේ එය පළාත්බද නියෝජිතයන්, විශේෂඥයින්, විද්වතුන්, වෘත්තිකයන්, අධිකරණ සේවයේ විශ්‍රාමික සාමාජිකයන්, විශ්‍රාමික රාජ්‍ය නිලධාරීන් සහ වාණිජ මණ්ඩල හා වෘත්තිය සමිති සාමාජිකයන් ආදීන්ගෙන් සමන්විත විය යුතු බවයි. ඌන නියෝජනයක් ඇති කණ්ඩායම්වල සාමාජිකයන් ද, දෙවැනි සභාවට ඇතුළත් කළ යුතු යැයි යෝජනා විය.

අප ඉදිරියට පැමිණි බොහෝ දෙනෙක් ප්‍රකාශ කළ අදහස්වලින් පෙනී ගියේ දෙවැනි මන්ත්‍රණ සභාවක් පිහිටුවීම, සුළුතර කණ්ඩායම් හා ඌන නියෝජනයක් සහිත කණ්ඩායම්වල ගැටලුවලට පිළිතුරු ලබා දීමට අවස්ථාවක් වනු ඇති බවයි. පළමු වැනි මන්ත්‍රණ සභාවේ බහුතරවාදී ප්‍රවණතා වැළැක්වීමට දෙවැනි සභාව යොදා ගත හැකි යැයි ද, තර්ක කරන ලදී. මෙහිදී සුළුතරය ලෙස දක්වන්නේ ප්‍රධාන ජනවාර්ගික ප්‍රජාවන් පමණක් නොව කුඩා ජනවාර්ගික හා සංස්කෘතික කණ්ඩායම් (මැලේ, ආදිවාසී, බර්ගර් ආදී) මෙන්ම ආගමික හා කුල කණ්ඩායම්ය. පළමු සභාවේ ඉතිහාසය පුරා ඌන නියෝජනයක් දක්වන කාන්තාවන්ට ද, දෙවැනි සභාවෙන් සමාන නියෝජනයක් සහතික කළ හැකි වේ.

8.1.1 **සෝල්බරි ව්‍යවස්ථාවේ දෙවැනි මන්ත්‍රණ සභාවේ අත්දැකීම්**

දෙවැනි මන්ත්‍රණ සභාවක් සඳහා නිර්දේශ සකස් කිරීමේදී, සෝල්බරි ව්‍යවස්ථාවෙන් හඳුන්වා දෙන ලද උත්තර මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ ඇතැම් සීමාවන් පිළිබඳව අපගේ අවධානය යොමු කළෙමු. උත්තර මණ්ඩලයට සාමාජිකයන් පත් කරන ලද්දේ පාර්ලිමේන්තුවෙන් බැවින් ඔවුන්ගේ ස්වාධීනත්වය ප්‍රශ්න කරනු ලැබීය.

නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඉදිරිපත් කිරීමට පෙර උත්තර මන්ත්‍රී මණ්ඩලයත්, ප්‍රිවි කවුන්සලයට අභියාචනා ඉදිරිපත් කිරීමේ පහසුකමත්, ඉවත් කරන ලද්දේ යෝජිත නව ව්‍යවස්ථාවට උත්තර මන්ත්‍රී මණ්ඩලයෙන් හා ප්‍රිවි කවුන්සිලයෙන් බාධා කරනු ඇතැයි එදා පැවති රජය බියවූ බැවින් යැයි ද තර්ක කළ හැකි වේ.

එය පිහිටුවීමේදී අපේක්ෂා කළ ආකාරයට එහි වගකීම් ඉටු කරමින් සුළුතර කණ්ඩායම්වලට තරමක ආරක්ෂාවක් ලබා දීමට උත්තර මන්ත්‍රණ සභාව සමත් වුවත්, සමහරුන්ට අනුව එය අසමත්වූ එක් අවස්ථාවක් නම් රටට අසීමිත ඵල විපාක ගෙන දුන් සිංහල පමණක් පනත කිසිම අභියෝගයකින් තොරව සම්මත කිරීමයි.

8.1.2 **දෙවැනි මන්ත්‍රණ සභාවේ අරමුණු හා අභිප්‍රාය**

ඉහත සඳහන් කළ කරුණු අනුව දෙවැනි මන්ත්‍රණ සභාවක අරමුණු හා අභිප්‍රාය පහත දැක්වෙන ආකාරයට විය යුතුය යන්න අපගේ අදහසයි.

1. සුළුතරයන් හා ඌන නියෝජනයක් ඇති ප්‍රජාවන් හා ඔවුන්ගේ ඵල ප්‍රයෝජනයන් හි ආරක්ෂාව තහවුරු කිරීම

2. රාජ්‍යය, ප්‍රජාතන්ත්‍රීකරණය සඳහා රුකුල් දීම හා ව්‍යවස්ථාදායකයට සංවරණ සහ තුලන ක්‍රම සැපයීම
3. පළමුවැනි මන්ත්‍රණ සභාවෙන් පැමිණෙන අධිකාරීවාදී හා බහුතරවාදී ප්‍රවණතා සීමා කිරීම.
4. රාජ්‍යයේ තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියට විශේෂඥයින්ගේ හා වෘත්තිකයන්ගේ සේවය ලබා ගැනීම.

8.2 නිර්දේශ

1. සාමාජිකයන් 75 දෙනෙකුගෙන් සමන්විත දෙවැනි මන්ත්‍රණ සභාවක් (උත්තර මණ්ඩලයක් හෝ සෙනෙට් සභාවක්) කමිටුව නිර්දේශ කරයි[23]. කෙසේ වෙතත් එහි සංයුතිය සම්බන්ධයෙන් කමිටු සාමාජිකයන් අතර වෙනස් මත තිබේ.

i) කමිටු සාමාජිකයන් සමහර දෙනෙකුට අනුව දෙවැනි මන්ත්‍රී මණ්ඩලය පහත දැක්වෙන අයගෙන් සමන්විත විය යුතු ය[24].

අ. පළාත් සභාවල මහ ඇමතිවරුන් (9)

ආ. කේවල ඡන්ද ක්‍රමය හරහා පළාත් සභිකයන්, පළාතේ මහ නගර සභාවල නගරාධිපතිවරුන් සහ උප නගරාධිපතිවරුන්. පළාතේ සියළුම නගර සභා සහ ප්‍රාදේශීය සභාපතිවරුන් හා උපසභාපතිවරුන් විසින් පළාතෙන් තෝරා පත් කර ගන්නා වෙනත් සාමාජිකයන් හය දෙනෙක්

ii) කමිටුවේ අනිත් සාමාජිකයන්ගේ අදහස වන්නේ දෙවැනි මන්ත්‍රණ සභාවේ සංයුතිය මෙසේ විය යුතු බවයි;[25]

අ. පළාත් සභාවෙන් යෝජනා කරන සෑම පළාත් සභාවකින් ම එක් සාමාජිකයෙක් බැගින් (මහ ඇමති විධායකයට අයත් වන බැවින් ඔහු නීති සම්පාදක ආයතනයක නො සිටිය යුතුය යන්න මොවුන්ගේ තර්කය විය)

---

[23] එම්.එල්.ඒ.කාදර්; එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති; එස්.සී.සි. ඉළංකෝවන් සහ කුමුදු කුසුම් කුමාරගේ අදහස වූයේ දෙවැනි මන්ත්‍රණ සභාවේ සාමාජිකයන් ගණන 75ට අඩු විය යුතු බවයි.

[24] උපුල් අබේරත්න; එම්.කේ.නදීකා දමයන්ති; සිරිමසිරි හපුආරච්චි; සුනිල් ජයරත්න; වින්ස්ටන් පතිරාජ; එන්. සෙල්වක්කුමාරන්; ලාල් විජේනායක

[25] හරිනි අමරසූරිය; කුෂාන් ද අල්විස්; ඒ.එම්. නවරත්න බණ්ඩාර; එස්.සී.සී. ඉළංකෝවන්; එම්.වයි.එම්.ෆායිස්; කුමුදු කුසුම් කුමාර; කාන්ති රණසිංහ; එස්.තවරාජා; එස්.විජේසන්දිරන්

ආ. කේවල ඡන්ද ක්‍රමය හරහා පළාත් සභිකයන්, පළාතේ මහ නගර සභාවල නගරාධිපතිවරුන් සහ උප නගරාධිපතිවරුන්. පළාතේ සියළුම නගර සභා සහ ප්‍රාදේශීය සභාපතිවරුන් හා උපසභාපතිවරුන් විසින් පළාතෙන් තෝරා පත් කර ගන්නා වෙනත් සාමාජිකයන් හය දෙනෙක්

iii) කමිටුවේ සාමාජිකයන් දෙදෙනෙකු තවදුරටත් යෝජනා කළේ දෙවැනි මන්ත්‍රණ සභාවක් පිහිටුවීමේ මූලික අරමුණ බහුතරවාදී පාර්ලිමේන්තු පද්ධතියෙන් සුළු ජාතික අපේක්ෂාවන් ආරක්ෂා කිරීම බවයි. මේ නිසා පහත දැක්වෙන දෑ සහතික කිරීමේ ක්‍රමයක් දෙවැනි සභාවේ තිබිය යුතුය.

අ. දෙවැනි මන්ත්‍රණ සභාවේ සියලු සුළුතර නියෝජිතයන් එකට එක් කළ විට එය බහුතර ප්‍රජාවේ නියෝජනයට වඩා අඩු නොවිය යුතුය.

ආ. සුළුතර ප්‍රජාවන්ට බලපාන පනත් සම්බන්ධයෙන් දෙවැනි සභාවේ බර තබන ලද ඡන්ද ක්‍රමයක් පවත්වා ගැනීම.[26]

iv) වෘත්තිය සමිති. සමාජ ව්‍යාපාර, වෘත්තිකයන්ගේ සංගම් ආදියෙන් තනි ඡන්දය පැවරිය හැකි ඡන්ද ක්‍රමය යටතේ පාර්ලිමේන්තුවෙන් සාමාජිකයන් හය දෙනෙක් නම් කිරීම.

v) ආගමික හා සංස්කෘතික කණ්ඩායම් ඇතුලු පහළ මන්ත්‍රණ සභාවේ ප්‍රමාණවත් ලෙස නියෝජනය නො වන ප්‍රජාවන් හා සුළුතරයන් අතරින් හය දෙනෙක් අගමැතිගේ උපදෙස් පිට ජනාධිපති විසින් පත් කිරීම.

vi) දෙවැනි සභාවේ සාමාජිකයන්ගෙන් තුනෙන් එකකට නො අඩු ප්‍රමාණයක් කාන්තාවන් විය යුතුය.

vii) සාමාජිකයන් නම් කිරීමේදී විවිධ දේශපාලන මතවාද නියෝජනය කරන කුඩා දේශපාලන පක්ෂ පිළිබඳ ව ද සැලකිල්ල යොමු කළ යුතුය.[27]

දෙවැනි මන්ත්‍රණ සභාව සම්බන්ධයෙන් පහත දැක්වෙන නිර්දේශ ද, කමිටුව ඉදිරිපත් කරයි.

[26] එස්.තවරාජ; එස්.විජේසන්දිරන්
[27] සිරිමසිරි හපුආරච්චි; එස්.විජේසන්දිරන්

2. දෙවැනි සභාවේ සාමාජිකයන්ගේ උපරිම නිල කාලය අවුරුදු හයක් වන අතර සෑම කණ්ඩායකම සාමාජිකයන් තුනෙන් එකක් දෙවැනි අවුරුද්ද අවසානයේ හා හතරවැනි අවුරුද්ද අවසානයේ සාමාජිකත්වයෙන් ඉවත් විය යුතුය. සෑම අවුරුදු දෙකකට වරක් ඉවත් වන සාමාජිකයන් කුසපත් ඇදීමෙන් තෝරා ගත යුතුය.
3. දෙවැනි, හතරවැනි හා හයවැනි අවුරුදුවල සාමාජිකත්වය අවසන් වන සාමාජිකයන් වෙනුවට ඉවත් වූ සාමාජිකයන් නියෝජනය කළ කණ්ඩායම්වලින් අලුත් සාමාජිකයන් පත් කළ යුතුය.
4. පුරප්පාඩුවක් පිරවීම සඳහා පත් කළ ඕනෑ ම සාමාජිකයෙක්, සාමාජිකත්වය දැරිය යුත්තේ මුල් සාමාජිකයාගේ ධුර කාලය අවසන් වන තුරු පමණි.
5. රටේ සිටින විශිෂ්ට පුද්ගලයන් අතරින් කෙනෙක් ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලය සමග සාකච්ඡා කර ජනාධිපති විසින් දෙවැනි මන්ත්‍රණ සභාවේ සභාපති ලෙස පත් කළ යුතුය. සභාපති වර්ෂ 6ක කාලයකට මෙම තනතුර දරනු ඇත.

9 පරිච්ඡේදය

බලය බෙදාහැරීම

බලය බෙදාහැරීමේ ඒකකය හා බලය බෙදා හැරීමේ විෂය පථය මෙම පරිච්ඡේදයේ දී සාකච්ඡා කෙරේ.

9.1 බලය බෙදාහැරීමේ ඒකකය

9.1.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල දෙමළ ප්‍රජාව කළ කරුණු දැක්වීම්වලදී උතුරු නැගෙනහිර පළාත් සහා ඒකාබද්ධ කිරීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය මතු කරන ලදී. මෙහිදී ප්‍රධාන තර්කය වූයේ උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් ඒකාබද්ධ කිරීම 1987 ඉන්දු-ශ්‍රී ලංකා ගිවිසුමේ අඩංගු කොන්දේසියක් බව හා ගිවිසුමේ සඳහන් ආකාරයට ජනමත විචාරණයකින් තොරව එය වෙනස් කිරීම ආ පස්සට යෑමක් බවත්, එය ගිවිසුම කඩ කිරීමක් බවත්ය.

එක් දේශපාලන ඒකකයක් ලෙස උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත් ඒකාබද්ධ කිරීම සාධාරණීකරනය කරනු ලබන්නේ මෙම පළාත් ඓතිහාසික යථාර්තයන් පදනම් කරගෙන දෙමළ ජනයාගේ සම්ප්‍රදායික වාසභූමි ලෙස සැලකිය යුතුය යන මතය පදනම් කරගෙනය. මෙය දෙමළ ජනයාගේ ආරක්ෂාව තහවුරු කරන ප්‍රධාන දේශපාලන ඉල්ලීම ලෙස සැලකේ. මේ නිසා උතුරේ හා නැගෙනහිර දෙමළ ප්‍රජාවේ අභිලාෂය වන්නේ, ස්වයං පාලනයක්ය යන අදහස මේ සමග බැඳී පවතී.

කෙසේ වෙතත් මෙම පළාත් දෙක ඒකාබද්ධ කිරීමට මෙන් ම ෆෙඩරල් ක්‍රමයකට ද, නැගෙනහිර පළාතේ මුස්ලිම් ජනයා ප්‍රබල ලෙස විරුද්ධ බව පෙනේ. එසේ නමුත් එම පළාත්වලට ඉහළ ප්‍රමාණයක බලය බෙදාහැරීමක් ඇති කිරීම ගැන ඔවුන් පක්ෂ වේ. නැගෙනහිර සිංහල ප්‍රජාව ද, මෙම පළාත් දෙක එක් කිරීමට විරුද්ධය.

බලය බෙදා හරින ලද ඒකක තුළ අසන්තතික උප ඒකක දෙකක් ද, යෝජනා වී ඇති අතර මෙයින් එකක් ඒකාබද්ධ උතුරු නැගෙනහිර පළාත් තුළ මුස්ලිම් ජනතාව සඳහා ද, දෙවැන්න මධ්‍යම, ඌව සහ සබරගමුව පළාත්වල මලයහ (කඳුරට) දෙමළ ජනයා සඳහා ද, වෙයි. මේ සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කළ තර්කය වූයේ මොවුන් නිශ්චිත ජාතිකත්වයන් වන

බැවින් බලය බෙදා හරින ලද ඒකක තුළ තමන්ගේ කටයුතු සොයා බැලීමේ ඔවුන්ට අවශ්‍ය බවයි.

දෙමළ ජනයාගේ දීර්ඝ කාලීන අභිලාෂ සපුරාලීම සඳහා උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් ඒකාබද්ධ කළ යුතු නම් පොතුවිල්, කල්මුණේ, සමන්තුරේ මෙන් ම කාත්තන්කුඩි, එරාවූර්, ඔඩමාවඩි, කින්නියා, මුත්තූර් හා පුල්මුඩෙයි වැනි අසන්තතික ප්‍රදේශ සඳහා අග්නිදිග ඒකකයක් නැගෙනහිර මුස්ලිම් ජාතිකයන් සඳහා ලබා දිය යුතුයැයි ද, යෝජනා කරන ලදී.

තවත් නව අදහසක් වූයේ ඒකාබද්ධ උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වලට ප්‍රධාන අමාත්‍යවරුන් දෙදෙනෙක් පත් කිරීමයි. මෙයින් එක් අයෙක් දෙමළ ද, අනිත් තැනැත්තා මුස්ලිම් ද, වන අතර ඔවුන් අතර වගකීම් බෙදා ගනු ඇත.

රටේ සියලු ම පළාත්වලට මුහුදට ප්‍රවේශ විය හැකි ආකාරයට ගංගාධාර පදනම් කර පළාත් පහකට වෙන් කිරීමේ යෝජනාවට ද, බොහෝ පුද්ගලයන් හා කණ්ඩායම් සහයෝගය දැක්වූහ. මෙම අදහස සාධාරණීකරණය කරන ලද්දේ එය ජනවාර්ගික නිර්ණායක මත පදනම් නොවූ, වඩා තර්කානුකූල, පරිසර හිතකාමී හා සංවර්ධන නැඹුරු යෝජනාවක් ලෙසයි. සීමිත කලාපීය ස්වයං පාලනයක් පිළිබඳ සුළු ජාතික අභිලාෂයන් ද, මෙම විසඳුම තුළ අනුගත කළ හැකි වේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ අගනුවර අනුරාධපුරය විය යුතු යැයි ද, යෝජනාවක් ඉදිරිපත් විය. මෙම යෝජනාවට ඓතිහාසික පදනමක් ඇති බවත්, රජයේ කටයුතු පුළුල් කිරීම සඳහා යොදා ගත හැකි විශාල ඉඩම් ප්‍රමාණයක් එහි ඇති බවත්, පෙන්වා දෙන ලදි. මෙම අදහස සාධාරණීකරණය කිරීමට යොදා ගත් තවත් සාධකයක් වූයේ රටේ සියලු ම කොටස්වලින් ඒ වෙත පහසුවෙන් ළඟා විය හැකි බවත්, එය ශ්‍රී ලංකාවේ කේන්ද්‍රීය ස්ථානයක් බවත්ය.

බලය බෙදා හැරීමේ ඒකකය සම්බන්ධයෙන් මහජනයාගෙන් ලැබුණු අදහස් සාරාංශයක් ලෙස පහත දක්වමු.

- වර්තමාන පළාත් නමය බලය බෙදා හැරීමේ ඒකක ලෙස පවත්වා ගැනීම
- උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් එක ඒකකයක් ලෙසත්, දකුණේ පළාත් එක ඒකකයක් ලෙසත්, ඒකාබද්ධ කිරීම
- උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් එක් ඒකකයක් ලෙස ඒකාබද්ධ කිරීම හා අනිකුත් පළාත් හත වෙන ම ඒකක ලෙස පවත්වා ගැනීම

- අදාළ පළාත්වල පවත්වන ජනමත විචාරණයක් තුළින් පළාත් ඒකාබද්ධ වීමට ව්‍යවස්ථාමය ප්‍රතිපාදනයකින් ඉඩ ලබා දිය යුතුය.
- උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් ඒකාබද්ධ කර 1978ට පෙර තිබූ ආකාරයට ඒවායේ මායිම් ලකුණු කළ යුතුය.
- උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් එක් ඒකකයක් ලෙස ඒකාබද්ධ කළ යුතු අතර පළාතේ දේශ සීමාවට අවට මුහුද ද, ඇතුළත් විය යුතුය (නාවික සැතපුම් 12ක් දක්වා).
- කලාපීය ඒකක තුනක් පිහිටුවීම - (බටහිර හා දකුණ), (උඩරට) හා (උතුරු නැගෙනහිර)
- සෑම පළාතකට ම මුහුදු ප්‍රවේශයක් ලැබෙන ආකාරයට ගංගාධාර පදනම් කර ගනිමින් පළාත් පහකට බෙදීම.
- රජයේ දෙවැනි ස්තරය ලෙස, බලය බෙදා හැරීමේ ඒකකය දැනට පවතින දිස්ත්‍රික්ක විය යුතු ය.
- රජයේ දෙවැනි ස්තරය ලෙස, පවතින පළාත් පාලන ප්‍රදේශවලට බලය පැවරීම
- උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් ඒකාබද්ධ කළහොත් අසන්තතික මුස්ලිම් ප්‍රදේශ බලය බෙදා හැරීමේ එක් උප ඒකකයක් විය යුතුය.
- මධ්‍යම ඌව හා සබරගමුව පළාත්වල අසන්තතික මලයහ (කඳුරට දෙමළ) ප්‍රදේශ බලය පවරන එක් උප ඒකකයක් විය යුතුය.
- ඒකක, වාර්ගික හා භෞමික අනන්‍යතා පිළිගත යුතුය. කලාප පහක සහසන්ධීයත්වයක් සඳහා පහත දැක්වෙන ආකාරයට ඒකක පිහිටුවිය යුතුය: උතුරු-නැගෙනහිර දෙමළ; මුස්ලිම්; ක්‍රිස්තියානි හා කතෝලික තීරුව සඳහා විශ්වදේශ කොළඹ; සිංහල බෞද්ධ; මලයහ (කඳුරට) දෙමළ
- ඒ ඒ ප්‍රදේශවල ආර්ථික ශක්තිය මත පදනම්වූ ඒකක: කර්මාන්ත හා නිෂ්පාදන (බස්නාහිර හා වයඹ) කෘෂිකර්මය (උතුර, නැගෙනහිර හා උතුරු මැද) වතු (මධ්‍යම හා ඌව) සංචාරක (නැගෙනහිර හා දකුණ)

අප වෙත ලැබුණු මෙම විවිධ අදහස්වලින් පෙනී ගියේ බලය පවරන ඒකකය පිළිබඳව ජනතාවට කනස්සල්ලට විවිධ කරුණු ඇති බවයි.

- උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල තත්ත්වය කුමක් ද? ඒවා ඒකාබද්ධ කළ යුතු ද? නැද්ද?
- උතුරු නැගෙනහිර ඒකාබද්ධ කළහොත් නැගෙනහිර සුළු ජනවාර්ගික ප්‍රජාවන්ගේ තත්ත්වය කුමක් ද?
- ඒකක බෙදීම ජනවාර්ගික නොවන පදනමකින් කළ හැකි ද?
- විශේෂයෙන් ම උතුරු හා නැගෙනහිර දෙමළ ජනයා ඇතුළු ජනතාවගේ දේශපාලන ඉල්ලීම් අපි විසින් සපුරා ලන්නේ කෙසේ ද?
- පළාත්/කලාපීය ඒකක වෙත් කිරීමේ වඩා සබුද්ධික සංවර්ධනයට නැඹුරු ක්‍රමයක් තිබේ ද?

වැඩියෙන් ම විවාදයට තුඩු දුන් කරුණ වූයේ උතුරු නැගෙනහිර පළාත් ඒකාබද්ධ කිරීමයි. පරිපාලන කටයුතු සඳහා යාබද පළාත් දෙකකට හෝ තුනකට ඒකාබද්ධ වීමට දැනටත් ව්‍යවස්ථාමය ප්‍රතිපාදන ඇති බව බොහෝ දෙනෙක් දැන සිටියේ නැත.[28] උතුරු නැගෙනහිර ඒකාබද්ධ කිරීමට යෝජනා කළ අය මෙන් ම එයට විරුද්ධ වූ අය ද, මෙය වරදවා වටහා ගෙන තිබුණි. ජනතාව උතුරු නැගෙනහිර ඒකාබද්ධ කිරීම දකින්නේ දේශපාලනමය ඒකාබද්ධ වීමක් ලෙස මිස, පරිපාලන කටයුතු සඳහා ඒකාබද්ධ වීමක් ලෙස නොවේ. ඒකාබද්ධ පළාතක ඔවුන් සුළුතරයක් වන බැවින් නැගෙනහිර මුස්ලිම් ජනතාව කිසි ම ඒකාබද්ධ කිරීමකට විරුද්ධ විය. නැගෙනහිර මෙන් ම වෙනත් ප්‍රදේශවල සිංහල ජනයා කුමන ආකාරයක හෝ ඒකාබද්ධ කිරීමකට විරුද්ධ වූයේ එය වෙන ම රාජ්‍යයක් පිහිටුවීමට දෙමළ ජනතාවට අයිතියක් ලබා දීමක් ලෙස දුටු බැවිනි.

ස්වයංපාලන උප ඒකක ප්‍රධාන වශයෙන් ම ඉල්ලා සිටියේ කඳුරට දෙමළ හා මුස්ලිම් ජනතාවයි. බහුතර දෙමළ පළාතක තමන් උපගුහණය වේය යන බිය මුස්ලිම් ජනයාගේ මෙම ඉල්ලීමට බලපෑ බව පෙනේ. මලයහ (කඳුරට) දෙමළ ජනයා මෙම ඉල්ලීම කළේ වතුවල ජීවත්වන ඔවුන් බලය බෙදීමේ හෝ සංවර්ධන ක්‍රියාවලියෙන් සම්පූර්ණයෙන් ම කොන් කර තිබීම නිසාය. ඔවුන් ගැන වගකීම ඇත්තේ වතු කළමනාකරණයට යැයි සලකන බැවින් තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියට සම්බන්ධ කර ගැනීමක් සිදු නොවීය. මූලික වශයෙන් ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම වූයේ රටේ දේශපාලන හා සංවර්ධන ක්‍රියාදාමයට සම්බන්ධ වීමේ අවශ්‍යතාවයි.

---

[28] වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි 154(අ) 3 ව්‍යවස්ථාව

ජනවාර්ගික ප්‍රජාවක් ලෙස ඔවුන් කියා සිටියේ ඔවුන් ඓතිහාසික වශයෙන් කොන් කළ සුළුතරයක් වූ අතර ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් හා අපේක්ෂාවන් මෙන් ම සුබ සාධනයට බලපෑමක් කරන සංවර්ධන වැඩ සටහන් වලට හෝ දේශපාලන බලය බෙදා ගැනීමට අවස්ථාවක් නො ලැබුණු බවයි. මෙම හේතු නිසා ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම වූයේ මධ්‍යම පළාත් සභාව තුළ භෞමික සීමා මත පදනම්වූ උප ඒකකයක් ලබා දිය යුතුය යන්න යි. භෞමික වශයෙන් සම්බන්ධ නොවූ එහෙත් සංස්කෘතික වශයෙන් එක ම ප්‍රජාවක් වන අසන්තතික ප්‍රදේශවල ජීවත්වන අය ද මෙයට ඇතුළත් කළ යුතු යයි ඉල්ලා සිටින ලදී.

9.1.2 නිර්දේශ

ඉහත සඳහන් කරුණු මත පදනම් ව පහත දැක්වෙන විකල්ප විසඳුම් ඉදිරිපත් කෙරේ.

1. පරිපාලන කටයුතු සඳහා යාබද පළාත් එකකට හෝ වැඩි ගණනකට ජනමත විචාරණයක් තුළින් එක් ව්‍යූහයක්/ඒකකයක් ලෙස එක් වීමට ඇති විකල්පය සහිතව දැනට ඇති පළාත් නමය පවත්වා ගැනීම. 154අ(3) ව්‍යවස්ථාව ඒ ආකාරයටම තබා ගත යුතුය.[29]
2. දැනට ඇති පළාත් නවය තබා ගැනීම. කුමන ඒකක අතරවත් ඒකාබද්ධ වීමකට ඉඩ නොදිය යුතුයි. මේ නිසා 154අ(3) ව්‍යවස්ථාව ඉවත් කිරීම හෝ යෝජිත ව්‍යවස්ථාවේ එය ඇතුළත් නොකිරීම.[30]
3. විධායකයේ හා ව්‍යවස්ථාදායකයේ සුළුතර කණ්ඩායම්වල සහභාගීත්වය හා නියෝජනය සහතික කිරීමට පළාත් මට්ටමේ බල හවුල්කාරිත්වය සඳහා ව්‍යවස්ථාමය ප්‍රතිපාදන සහිත ව දැනට පවතින පළාත් නවය තබා ගැනීම.[31]
4. අදාළ පළාත්වල පවත්වන ජනමත විචාරණ තුළින් යාබද පළාත්වලට ඒකාබද්ධ වීමට ඉඩදෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිපාදන සහිත ව පවතින පළාත් නවය ඒ ආකාරයට ම තබා ගැනීම. පළාත්වල විධායකයේ හා ව්‍යවස්ථාදායකයේ සුළුතර කණ්ඩායම්වල ප්‍රමාණවත් නියෝජනයක් ඇතිබව සහතික කිරීමේ ප්‍රතිපාදන තිබිය යුතුය. නැගෙනහිර මුස්ලිම් ජාතිකයන්ට හා මධ්‍යම පළාතේ මලයහ (කඳුරට) දෙමළ ජනයාට අභ්‍යන්තර ස්වයං පාලන ඒකක සාදා ගැනීමට ඉඩ දිය යුතුය. මලයහ දෙමළ ප්‍රජාවේ ස්වයං පාලන ඒකකය/ මණ්ඩලයට ඔවුන්ට බලපාන ආර්ථික, සමාජ, සංස්කෘතික, ආගමික හා සිවිල් කටයුතු සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කිරීමට බලය තිබිය

[29] එස්.සී.සී. ඉළංකෝවන්; කුමුදු කුසුම් කුමාර; වින්ස්ටන් පතිරාජ; එන්.සෙල්වක්කුමාරන්; ලාල් විජේනායක
[30] එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති; එම්.වයි.එම්. ෆායිස්; තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ; කාන්ති රණසිංහ
[31] උපුල් අබේරත්න; හරිනි අමරසූරිය; ඒ.එම්. නවරත්න බණ්ඩාර

යුතුය. ඔවුන්ගේ ප්‍රජාවේ ජීවිතවලට බලපෑමක් කරන නිශ්චිත කරුණු සම්බන්ධයෙන් මෙම ඒකකයට/ මණ්ඩලයට නීති සම්පාදක හා විධායක බලතල තිබිය යුතු වේ.[32]

5. ඒකීය රාජ්‍යය තුළ රාජ්‍ය කේන්ද්‍රයේ බලය රැඳී තිබිය යුතුය. මධ්‍යම රජයට, පළාත්වලට බලය පැවරිය හැකි නමුත් පැවරූ ඒකකයේ එකඟතාවකින් තොරව එම බලය ආපසු ගැනීමට මධ්‍යම රජයට හැකි විය යුතුය. ව්‍යවස්ථාදායකයේ හා පාර්ලිමේන්තුවේ උත්තරීත්වය සහතික කළ යුතුය. පවතින පළාත් නවය ඒ ආකාරයට ම තිබිය යුතුය. කිසිම පළාතකට දේශපාලන හෝ පරිපාලනමය වශයෙන් ඒකාබද්ධ වීමට ඉඩ නොදිය යුතුය. මේ අනුව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 154(අ)3 ව්‍යවස්ථාව ඉවත් කළ යුතු අතර එයට සමාන ප්‍රතිපාදනයක් නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ අඩංගු නො කළ යුතුය. භාෂාව, ජාතිය, ආගම හෝ ජනවර්ගය මත පදනම් ව කිසිම බලය පවරන ඒකකයක් නිර්මාණය නො කළ යුතුය.[33]
6. ජාතික ධනය හා ස්වාභාවික සම්පත් සමාන ලෙස බෙදී යන ආකාරයට භූගෝලීය, සමාජ-ආර්ථික හා ජන විද්‍යාත්මක සාධක සැලකිල්ලට ගනිමින් තාර්කික පදනමක් මත බලය බෙදා හැරීමේ ඒකකයේ සීමා නියම කළ යුතු වේ. මෙම ඒකක ජාති, ජනවාර්ගික-ආගමික හෝ භාෂාමය කරුණු මත පදනම්ව පිහිටුවිය යුතු නොවේ.[34]

9.2 බලය බෙදා හැරීමේ විෂය පථය

9.2.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

මෙම කොටසේ සාකච්ඡාවට භාජනය වන්නේ විශේෂයෙන් ම පළාත්/කලාපීය මට්ටමට බෙදාහරින බලයේ විෂය පථයයි. මෙය හේතු දෙකක් නිසා දේශපාලන මතභේදයට තුඩු දෙන කරුණක් බවට පත්වී තිබේ. පළමුවැන්න වන්නේ එය ප්‍රතිසන්ධාන ගැටලුවට අවිසර්ජනීය ලෙස බැඳී තිබීමයි. දෙවැනි හේතුව වන්නේ පළාත් සභා ක්‍රමය අසාර්ථක වී ඇත යන මතයයි.

මෙම කොටසේදී අප පළාත්/කලාපීය ඒකකයේ ආණ්ඩුකාර, විධායකය, අධිකරණ හා නීති සම්පාදක අංශවලට පැවරෙන බලය ගැන සාකච්ඡා කරමු. විශේෂයෙන් ම මෙහිදී අර්බුදකාරී ගැටලු දෙකක් වන බලය පැවරූ ඒකකවල ඉඩම් හා පොලිස් බලතල ලබාදීම සාකච්ඡා කරමු.

[32] එස්.තවරාජා; එස්.විජේසන්දිරන්; එම්.එල්.ඒ.කාදර්
[33] කුෂාන් ද අල්විස්, ජා.නී; සිරිමසිරි හපුආරච්චි
[34] සුනිල් ජයරත්න

මෙයට පෙර ද සඳහන් කර ඇති පරිදි පළාත් සභාවල ඵලදායිතාව ගැන ජනතාවට ඇත්තේ විවේචනාත්මක ආකල්පයකි. සමහරුන්ගේ මතය වී ඇත්තේ මෙම තත්ත්වයට හේතුව 13වැනි සංශෝධනය යටතේ පළාත් සභාවලට පැවරූ බලය ප්‍රමාණවත් නොවීම බවයි. මෙහිදී විශේෂයෙන් ම මූල්‍ය සම්පත් හිඟය, මූල්‍ය කළමනාකරණයේ ස්වාධීනත්වය, ප්‍රඥප්ති සම්පාදනයේ සීමා හා ආණ්ඩුකාරයාට පැවරී ඇති බලතලවල අහිතකර බලපෑම ආදිය මෙම තත්ත්වයට හේතු විය. මේ නිසා පළාත් සභාවලට ජනයාගේ හඳුනාගත් ප්‍රශ්න පිළිබඳ ව ක්‍රියා කිරීමටත්, පළාතේ සම්පත් යොදා ගනිමින් ඒවාට විසඳුම් ලබා දීමටත්, නොහැකි විය. ආණ්ඩුකාරයාගේ ක්‍රියා කලාපය විවේචනය කළ සමහරුන් කියා සිටියේ ඔහු ජනාධිපතිගේ නියෝජිතයෙක් ලෙස සැලකූ නිසා ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයාගේ හා පළාත් සභාවේ අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ බලතල යොදා ගත් බවයි. එහෙයින් ආණ්ඩුකාරයා කටයුතු කළ යුත්තේ ජනතා ඡන්දයෙන් තේරී පත්වූ ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයාගේ උපදෙස් අනුව විය යුතු යැයි යෝජනා කරන ලදී.

ජනතා අපේක්ෂා ඉටු කිරීමට පළාත් සභා අසමත්වී ඇති බව ගැන කිසි ම සැකයක් නැත. සමහරුන්ගේ අදහස වූයේ මෙයට ප්‍රධාන හේතුව 13වැනි සංශෝධනයේ ප්‍රතිපාදන සම්පූර්ණයෙන් ම ක්‍රියාත්මක නොකිරීම බවයි. බලය පැවරීම සම්බන්ධයෙන් ඇති බාධක හා 13 වැනි සංශෝධනයේ ආවේණික දුර්වලකම් ද, මෙයට හේතු වූ බව පෙනේ. පළාත් සභා ලැයිස්තුව, සංවෘත ලැයිස්තුව හා සමගාමී ලැයිස්තුව යනුවෙන් ලැයිස්තු තුනක් යටතේ බලය බෙදාහැරීමේ මෙවැනි එක් දුර්වලතාවකි. ලැයිස්තු තුන අතර විෂය වෙන් කිරීම පැහැදිලි නොවූ අතර සමගාමී ලැයිස්තුව, බලය පැවරීම පිළිබඳ සංකල්පයට බාධාවක් විය. බොහෝ අය යෝජනා කළේ පළාත් සභා ක්‍රමය අර්ථාන්විත වීමට නම් සමගාමී ලැයිස්තුව අහෝසි කර හැකි තාක් දුරට එය (විෂයයන් කීපයක් හැර) පළාත් සභා ලැයිස්තුවට ඇතුළත් කරන ලෙසයි.

බොහෝ දෙනෙක් අදහස් ඉදිරිපත් කළේ සමමිතික බලය පැවරීමක් පිළිබඳ ව වන නමුත් සමහරෙකු උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වලට අසමමිතික බලය පැවරීමක් ගැන තර්ක කළහ. ඔවුන්ගේ අදහස වූයේ පළාත් සභා ක්‍රමය ඇති වූයේ දෙමළ ජාතිකයන් ඇතුළු සංඛ්‍යාත්මක වශයෙන් කුඩා කණ්ඩායම්වලට අහිතකර ලෙස බලපෑ එක් ප්‍රජාවක් මත බලය ඒකරාශිවීමේ අමිහිරි අත්දැකීම්වලින් පසුව, උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වලට බලය පවරන ලෙසට දෙමළ ජාතිකයන් ගෙන ගිය දීර්ඝ සටනේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස බවය. මේ නිසා බලය පැවරීමේදී උතුරු නැගෙනහිර පළාත් පිළිබඳ ව විශේෂ සැලකිල්ලක් දැක්විය යුතුයයි අවධාරණය කරන ලදී.

තවත් මතයක් වූයේ උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් හැර අනිත් දිස්ත්‍රික්කවල ජීවත්වන බහුතර ප්‍රජාව පළාත් සභා ක්‍රමයක් ඉල්ලා සිටියේ නැති බවත්, මෙය ඔවුන් පිට බලෙන් පැටවූ දෙයක් බවත්ය. පළාත්වලට සමමිතික ලෙස බලය බෙදා හැරීම අසාර්ථක වී ඇත්තේ රටේ දකුණු හා බස්නාහිර කොටස්වල බලය බෙදාහැරීමේ ආදර්ශයකට හේතුවක් නැති නිසාය.

මේ අනුව උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වලට අසමමිතික ලෙස බලය පැවරීමේ යෝජනාවක් ඉදිරිපත් වූ අතර එය අණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සෑදීමේ ක්‍රියාමාර්ගයට පටහැණි නොවේ.

කරුණු දෙකක් ඉතා අර්බුදකාරී බව පෙනුණි. ඒවා නම් පළාත්/කලාපීය මට්ටමට පොලිස් හා ඉඩම් බලතල ලබා දීමයි. අප ඉදිරියේ කරුණු දැක්වූ අය මේ සම්බන්ධයෙන් පළ කළ අදහස් විස්තරාත්මකව පහත දක්වමු.

9.2.1.1 පොලිස් බලතල

අප ඉදිරියට පැමිණි සමහරෙකුට ඉඩම් හා පොලිස් බලතල පළාත් සභාවලට ලබා දීම සම්බන්ධයෙන් බොහෝ සැක සංකා තිබුණි. පළාත් සභාවට නියම ලෙස ක්‍රියා කිරීමට මෙම බලතල අවශ්‍ය බව පිළිගත් අය පවා පළාත් සභාවලට අනවශ්‍ය බලතල ලබා දීම ගැන සැක පළ කළහ.

විවාදය ඇත්තේ මෙම බලතල තිබිය යුත්තේ පළාත් සභාවේ ද? මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ ද? යන්න පිළිබදවයි. මෙය රටේ දේශපාලනඥයින් බෙදා වෙන් කරන තවත් ආරවුලක ආරම්භයයි.

පළාත් ඒකකයට පොලිස් බලතල පැවරිය යුතු යැයි තර්ක කරන අය පෙන්වා දෙන්නේ එය දැනටමත් ව්‍යවස්ථාවේ 13වැනි සංශෝධනයේ අඩංගු කරුණක් බවයි. මේ නිසා අවශ්‍ය වන්නේ ව්‍යවස්ථාවේ 13වැනි සංශෝධනය සම්පූර්ණයෙන් ක්‍රියාත්මක කිරීමයි. අනිත් අතට තර්ක කරන අය ඉල්ලා සිටින්නේ මෙම ප්‍රතිපාදන ඉවත් කර ගන්නා ලෙසත්, මෙම බලතල ක්‍රියාත්මක කිරීම මධ්‍යම රජයේ කාර්යයක් විය යුතු බවත්ය. ප්‍රධාන වශයෙන් යාපනයේ ආන්තික කුල වෙනුවෙන් පෙනී සිටි සංවිධාන හා පුද්ගලයන් කීප දෙනෙක් ද, උසස් කුල ආධිපත්‍යයක් ඇති උතුරු පළාත් සභාවට පොලිස් බලතල ලබාදීමට විරුද්ධ විය.

මෙම ඉල්ලීම් හා ඒවායේ හරය ගැන අවධානය යොමු කිරීමට පෙර, වටහා ගත යුතු වන්නේ 13වැනි සංශෝධනයේ ප්‍රතිපාදන සම්පූර්ණයෙන් ක්‍රියාත්මක කරන ලෙස ඉල්ලීම, රටේ නීතියේ ආධිපත්‍යය පත්වී ඇති ඛේදජනක තත්ත්වය විදහා පාන බවයි. 1988න් පසු

බලයට ආ එක ම ආණ්ඩුවක්වත් රටේ මූලික නීතියේ මෙම ප්‍රතිපාදන නිසි පරිදි ක්‍රියාත්මක කර නැත. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්පූර්ණයෙන් ක්‍රියාත්මක වීම සහතික කර ගැනීමට අධිකරණයක් වෙත යෑමට පළාත් සභා ද, උනන්දු වී නැත.

එකිනෙකට ප්‍රතිවිරුද්ධ මෙම මත දෙකට පදනම් වූ සාධක විශ්ලේෂණය කිරීමේදී පහත සඳහන් කරුණු දැක ගත හැකිවේ.

අ) එක් මතයක් වන්නේ පළාත තුළ නීතිය හා සාමය පවත්වා ගැනීම, එම පළාතේ (ඡන්දයෙන්) පත් වූ රජයේ වගකීමක් බවයි. පළාත තුළ නීතිය හා සාමය පවත්වා ගැනීමේ වගකීමෙන් ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයාට නිදහස් විය නොහැක. ඔහු/ඇය ජනතාව විසින් තෝරා පත් කරගෙන ඇති බැවින් හා ඔහු/ඇය කෙරෙහි විශ්වාසය තබා ඇති බැවින්, නීතිය හා සාමය පවත්වා ගැනීමට තමාට අධිකාර බලයක් නැතැයි ඔහුට හෝ ඇයට කිව හැකි නොවේ. තර්කානුකූලව බලන විට පළාත තුළ නීතිය හා සාමය සතුටුදායක ලෙස පවත්වා නොගනහොත් පළාත් මට්ටමේ තෝරාපත් කර ගත් ව්‍යවස්ථාදායකයට හා විධායකයට තම කාර්යයන් හා රාජකාරි කාර්යක්ෂම ලෙස හා ඵලදායි ලෙස ඉටු කිරීමට හැකි නොවේ. මේ අනුව පළාත් රජයට එම පළාතේ නීතිය හා සාමය පවත්වා ගැනීම පමණක් නොව ජනතාවට පොරොන්දු වූ අනිත් කරුණු සම්බන්ධයෙන් ද, කටයුතු කිරීමට නොහැකි වනු ඇත. මෙය පළාත් සභා ක්‍රමයේ අරමුණ වූ පළාත්බද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගොඩ නැඟීම කෙරෙහි නිෂේධනීය බලපෑමක් වනු ඇත.

ආ) වර්තමාන තත්ත්වය පිළිබඳ සෑහීමකට පත් නොවීමට තවත් හේතුවක් වන්නේ විශේෂයෙන් ම උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල සේවය කරන පොලිස් නිලධාරීන් බහුතරයකට එම පළාත්වල ජීවත්වන ජනයා කථා කරන භාෂාවෙන් කටයුතු කිරීමට නොහැකි වීමයි. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ඔවුන්ගේ පළාත්වල නීතිය හා සාමය ආරක්ෂා කරන්නේ අසංවේදී හා අහිතවත් පොලිස් බලකායක් යැයි ජනතාවට හැඟී යන නිසා මෙම ප්‍රදේශවල ජීවත් වන බහුතරයකට යුක්තිය ඉටු කරවා ගැනීමේදී විවිධ ගැටලුවලට මුහුණ පෑමට සිදුවී ඇත. ඒ අතර ප්‍රමාදවීම්, ප්‍රතික්ෂේප කිරීම්, නිසි අවබෝධයක් නොතිබීම හා මූලික හා භාෂා අයිතීන් උල්ලංඝනයවීම ආදිය ද වේ.

ඇ) මෙම පළාත් දෙකේ පොලිස් බලකාය "පොලිසිය ඔබේ මිතුරාය" යන ආදර්ශ පාඨය අනුව කටයුතු නො කරන බව ද කියවේ. එය ජනතාවට "සිවිල්" සේවාවක් ලෙස

කටයුතු කරන්නේ ද නැත. සමහරෙකුගේ නිරීක්ෂණය වී ඇත්තේ එය එම පළාත "අත්කරගෙන සිටින හමුදාවක්" බවයි.

ඈ) පළාත් සභාවලට පොලිස් බලතල ලබා දිය යුතු යැයි කියා සිටි අය පෙන්වා දුන් කරුණක් වූයේ පොලිසිය ඉතා දැඩි ලෙස දේශපාලනීකරණය වී ඇති බවත්, ඔවුන් තමන්ගේ ක්‍රියාවන්හි නීත්‍යානුකූලබව හෝ ව්‍යවස්ථානුකූල බව පිළිබඳ ව කිසි ම තැකීමකින් තොරව බලයේ සිටින අයගේ මනාපයට අනුව කටයුතු කරන බවයි. කේන්ද්‍රයේ බලවත් අයගේ සහයෝගය ඇත්නම් මෙම නිලධාරීන්ට දඬුවම් නොලබා ඕනෑ ම දෙයක් කළ හැකි වේ. මෙය සත්‍ය නොවිය හැකි වුවත් මෙවැනි හැඟීමක් ඇති වීමට හේතුව කේන්ද්‍රයේ පොලිස් හමුදාව දේශපාලනයෙන් තොර ස්වාධීන ආයතනයක් ලෙස කටයුතු නො කිරීමයි.

ඉ) අනිත් අතට ඉදිරිපත් වූ තර්කයක් වූයේ අන්තවාදීන්ගේ ප්‍රයත්න අසාර්ථක වී ඇතත්, අනාගතයේ උතුරු නැගෙනහිර පළාත් වෙන් කිරීමට තැත් කරන කණ්ඩායම්වලට පළාත් සභා/පරිපාලනය සහයෝගය දීමට ඉඩ ඇති නිසා පොලිසිය ඔවුන් යටතට පත් නො කළ යුතු බවයි. ඔවුන්ගේ ප්‍රධාන තර්කය වූයේ විශේෂයෙන් ම උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වලට පොලිස් බලතල දීම රටේ භෞමික අඛණ්ඩතාවට නිරන්තර තර්ජනයක් විය හැකිය යන්නයි.

ඊ) මෙම බලතල කාර්යක්ෂම හා ඵලදායී ලෙස කේන්ද්‍රයෙන් ක්‍රියාත්මක කළ හැකි බැවින් පළාත්වලට ඒවා පැවරීමේ අවශ්‍යතාවක් නැතැයි සමහරු කියා සිටියහ. පොලිස් බලතල පළාත්වලට පැවරුවහොත් අපරාධ සැකකරුවන් එක් පළාතක සිට වෙන පළාතකට ගිය විට විමර්ශන කටයුතු සිදුකිරීම දුෂ්කර විය හැකි යැයි ද, පෙන්වා දෙන ලදී.

උ) පළාත් විධායකය හා ව්‍යවස්ථාදායකය අත පොලිස් බලතල ඇති විට මධ්‍යම රජයේ නීති සම්පාදකයන් හා විධායකයන්ට එරෙහිව අත්තනෝමතික ලෙස යොදා ගැනීමට හැකි බවට ද, බිය පළ කරන ලදී. මෙය උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වලට සීමා වූවක් නොව අනිත් පළාත්වලට ද, අදාළ වූවකි. මධ්‍යම රජයේ බලයේ සිටින පක්ෂයට විරුද්ධ පක්ෂයක් පළාත් සභාවේ බලයට පත්වූ විටක එම පළාතේ විධායක හෝ නීති සම්පාදකයන් පොලිස් බලතල යොදා ගනිමින් කේන්ද්‍රයේ විධායකයන් හෝ ඇමතිවරුන්හෝ ව්‍යාජ චෝදනා මත අත්අඩංගුවට ගැනීමට හෝ අතවරයට පත් කිරීමට ඉඩ ඇතැයි පෙන්වා දෙන ලදී.

ඍ) පළාත් දේශපාලනඥයින්, පොලිස් සේවය තවත් දේශපාලනීකරණය කර එය තම දේශපාලන විරුද්ධවාදීන් අතවර හා තාඩන පීඩනවලට ලක් කිරීමට යොදා ගනු ඇතැයි ද, බියක් තිබේ.

9.2.1.2 රජයේ ඉඩම්[35]

ප්‍රතිසන්ධාන දැක්මකින් කාටත් පිළි ගත හැකි හා චිරස්ථායි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සම්පාදනය කිරීමේ කාර්යයේදී රටේ දේශපාලනඥයින් අතර වඩාත් ම විවාද සම්පන්න කරුණක් වී ඇත්තේ රජයේ ඉඩම් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි. රාජ්‍ය ඉඩම් පිළිබඳව අණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ සඳහන් වන කරුණු ජනවාර්ගික සබඳතාවලට අයහපත් ලෙස බලපා තිබේ. රටේ ඉහළ ම උසාවියේ තීන්දුවලින්වත් මෙම තත්ත්වය යහපත් අතට වැඩි දියුණු වී නැත. ඇත්ත වශයෙන් ම සිදුවී ඇත්තේ ව්‍යාකූල බව වැඩිවී එය නිත්‍ය මතභේදයක් බවට පත් වීමයි.

දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ ප්‍රධාන වශයෙන් දෙමළ කථා කරන ජනයා ජීවත් වූ ප්‍රදේශවල රජයේ අනුග්‍රහයෙන් බහුතර ප්‍රජාවේ ජනපද පිහිටුවීම සෑම රජයක් යටතේ ම සිදුවී ඇතැයි කියනු ලැබේ. මේ අනුව රජය මෙම ප්‍රදේශවල ජන විද්‍යාත්මක අසමතුලිතතාවක් නිර්මාණය කර ඇති අතර මේ මගින් ජාතික, පළාත් හා පළාත්පාලන ආයතනවල දෙමළ සහ දෙමළ කථා කරන ජනයාගේ දේශපාලන නියෝජනය දුර්වල කර තිබේ. මෙය ඔවුන්ගේ සිවිල්, දේශපාලන, සංස්කෘතික, සමාජීය හා ආර්ථික සංවර්ධනයට අහිතකර ලෙස බලපා තිබේ. මේ නිසා ඔවුන්ගේ අනන්‍යතාව, ආරක්ෂාව වෙනස් ප්‍රජාවක් ලෙස පැවතීම ආදියට තර්ජනයක් එල්ලවී ඇත. මෙය පැහැදිලි කිරීම සඳහා සුළු ජාතික ප්‍රජාවන්, ජාතික ව්‍යවස්ථාදායකයට හා පළාත් පාලන ආයතනවලට තේරී පත්වූ දෙමළ කථා කරන නියෝජිතයන්ගේ සංඛ්‍යාවන් හා නිල ජන සංගණන වාර්තා උපුටා දක්වති. ජාතික ව්‍යවස්ථාදායකයේ සිටින නියෝජිතයන් සංඛ්‍යාව අඩු වන විට ඔවුන්ට හැඟී යන්නේ ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් ද, අඩුවන බවත් ඔවුන්ගේ සිවිල්, දේශපාලන, සමාජීය, සංස්කෘතික, ආර්ථික හා අනිකුත් අයිතීන් ද, සම්බන්ධයෙන් ඔවුන් අනාරක්ෂිත තත්ත්වයකට පත්වන බවයි.

උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල දෙමළ කථා කරන බොහෝ අය කියා සිටියේ ඉඩම්, බෙදා හැරීමේ ඒකකයට අයත් විෂයයක් විය යුතු බවයි. ඔවුන් ප්‍රකාශ කර සිටියේ කේන්ද්‍රයට

[35] ඉඩම්වලට සම්බන්ධ සංවර්ධනය, පරිසරය හා අනිකුත් ගැටලු පිළිබඳ ව වෙනත් කොටසක සාකච්ඡා කෙරේ. (19 පරිච්ඡේදය බලන්න). මේ කොටසේදී අප ඉදිරිපත් කරන්නේ බලය පවරන ඒකකවලට දිය යුතු ඉඩම් බලතල ගැන ජනතාව දැක්වූ අදහස් පමණි.

ඉඩම් භාවිතය පිළිබඳ අයිතිය සංවෘත විෂයයක් ලෙස තබා ගත හැකි බවත්, මධ්‍යම රජයේ කාර්යයකට අවශ්‍ය වන ඉඩම් බලය බෙදා හැරීමේ ඒකකය විසින් නිදහස් කළ හැකි බවත්ය. මේ සම්බන්ධයෙන් යම් කිසි ආරවුලක් පැන නැඟුණහොත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණයට/ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මඩුල්ලට අභියාචනය කිරීමෙන් විසඳා ගත හැකි වේ.

අනිත් අතට බලය පැවරීමට පක්ෂ ව වෙනත් ප්‍රදේශවලින් පැමිණ කරුණු ඉදිරිපත් කළ සමහර අයගේ තර්කය වූයේ ද, රජයේ ඉඩම් මධ්‍යම රජයේ අයිතියක් ලෙස පවත්වා ගත යුතු බවයි. බලය පැවරීමට විරුද්ධ කණ්ඩායම්, බලය පවරන ඒකකයේ විෂය කරුණක් ලෙස ඉඩම්, ඇතුළත් කිරීමට සම්පූර්ණයෙන් ම විරුද්ධ වෙති.

මේ සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් වූ තවත් මතයක් වන්නේ රටේ සම්පූර්ණ භූමිය ම රටේ ජනතාවට අයිති බවත් රටේ ඕනෑ ම කෙනෙකුට එය අයිති කර ගැනීමටත්, භාවිතයට ගැනීමටත්, ඉඩ තිබිය යුතු බවයි. ඔවුන්ගේ අදහස වන්නේ කිසි ම කණ්ඩායමකට හෝ ප්‍රජාවකට රටේ භූමියෙන් කොටසක් ඔවුන්ට අයිති යැයි කීමට හෝ එය ඔවුන්ගේ වාසභූමි යයි කීමට හෝ අයිතියක් නැත. රටේ ඕනෑ ම කොටසක ජනයා පදිංචි කරවීම රජයේ නීත්‍යානුකූල කාර්යයක් බව ද, ඔවුහු පෙන්වා දුන්හ.

ප්‍රධාන වශයෙන් යාපනයේ ආන්තික කුල කණ්ඩායම්, සංවිධාන හා පුද්ගලයන් උසස් කුල ආධිපත්‍යයක් ඇති උතුරු පළාත් සභාවට ඉඩම් බලතල දීමට විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කළහ.

වතුවල ශත වර්ෂයකට වැඩි කාලයක් ජීවත් වී ඇති මලයහ (කඳුරට) දෙමළ ජනයාට ද, ඉඩම් ප්‍රශ්නය ඉතා වැදගත් විය. ඔවුන් ඉල්ලා සිටියේ නේවාසික හා ගොවිතැන් කටයුතු සඳහා අවම ඉඩම් ප්‍රමාණයක්වත් ඔවුන්ට ලබා දෙන ලෙසයි.

මෙම කරුණ මෙතරම් විවාදයට ලක්වීමට හේතු ගණනාවක් තිබේ. ඉඩම් යනු වටිනා භෞතික වත්කමක් පමණක් නොව ඔවුන්ගේ සිවිල්, දේශපාලන, සාමාජීය, සංස්කෘතික හා ආර්ථික සංවර්ධනයට මෙන් ම අනන්‍යතාව, ආරක්ෂාව හා පැවැත්ම යන කරුණුවලට ද, තදින් ම සම්බන්ධ වන්නකි. එය කණ්ඩායම් හෝ ප්‍රජාවන් ලෙස සිටින විවිධ මිනිසුන් අතර චිත්තාවේගී හැඟීම් ඇති කරන අතර ඔවුන් සමහර ප්‍රදේශ සලකන්නේ ඔවුන්ට අයිති භූමිය ලෙස හෝ ඔවුන්ගේ සුපුරුදු නේවාසික ප්‍රදේශ ලෙසයි. වෙනත් ජනතා කොටස් හා ප්‍රජාවන් මෙය අනුමත නො කරති.

ප්‍රජාවක/වාර්ගික කණ්ඩායමක සාම්ප්‍රදායික ජනාවාස රැක ගත යුතුය යන අදහස සමග ඉඩම් ප්‍රශ්නය ඇඳි තිබේ. රාජ්‍ය අනුග්‍රහය යටතේ ක්‍රියාත්මක වන ජනාවාස හෝ පදිංචි කිරීමේ වැඩසටහන් සලකන ලද්දේ සුළුතර ප්‍රජාවන් මත බහුතරවාදී මතවාද පැටවීමේ ක්‍රමයක් ලෙසයි. මෙම ප්‍රයත්නයන්ට පසුව ඉඩම් ප්‍රශ්නය විසඳීමට විවිධ සම්මුති, ගිවිසුම් හා යෝජනා ඉදිරිපත් විය. මෙම ගිවිසුම්වලදී එකඟ වූ ආකාරයට කටයුතු සිදු නොවීමත්, මෙම විවාද සම්පන්න ගැටලුව විසඳීමට ඉදිරිපත් කළ යෝජනා බහුතරයේ පාලක ප්‍රභූන් විසින් සැලකිල්ලට නොගැනීමත්, නිසා ඉඩම්, බලය බෙදා හරින ලද ඒකකයේ විෂයයක් කළ යුතුය යන ඉල්ලීම ඉදිරිපත් විය.

උතුරු නැගෙනහිර ජන විද්‍යාත්මක සංයුතිය වෙනස් කරන, රාජ්‍ය අනුග්‍රහය යටතේ සිදුවන මෙම පදිංචි කිරීමේ වැඩසටහන් නතර කිරීමට ගත් ප්‍රයත්න අසාර්ථක වී ඇති අතර මේ ප්‍රදේශවල දිගට ම සැලසුම් සහගතව ජනාවාස ඉදිවේ. දශක තුනක යුද්ධයෙන් පසුව මෙම ගැටලුව නව මානයකට පත්වී ඇති අතර මේ නිසා තත්ත්වය තවත් උග්‍රවී තිබේ.

අර්ථාන්විත බලය පැවරීමක් සඳහා අවශ්‍ය ම අංගයක් වන්නේ ඉඩම් බලතල පැවරීම බව පෙන්වා දෙන ලදී. ඉඩම් පිළිබඳ තීරණ ගත යුත්තේ ජනතාවට සෘජුව ම වගවීම ඇති අය විසින් වන අතර තීරණ ගන්නා අය සමග ජනතාවට ද, පහසුවෙන් සම්බන්ධ වීමට හැකි විය යුතුය.

ඉඩම් බලතල පැවරීමට විරුද්ධව ද, බොහෝ තර්ක ඉදිරිපත් විය. රටේ භූමියෙන් යම් කිසි කොටසක් ඓතිහාසික වශයෙන්, මානවවංශ විද්‍යාව අනුව හෝ පුරාවිද්‍යාත්මක වශයෙන් තමන්ට පමණක් අයිති යයි ප්‍රකාශ කිරීම මොවුහු ප්‍රශ්න කරති. දැන් දෙමළ ප්‍රජාවේ ඓතිහාසික නිජ භූමි ලෙස හඳුන්වන ප්‍රදේශ මුලදී ඇත්ත වශයෙන් ම සිංහල බෞද්ධයන් ජීවත් වූ ප්‍රදේශ බව ඔවුහු පෙන්වා දෙති.

සංවර්ධනයට වඩාත් සුදුසු රජයේ නැවුම් ඉඩම් විශාල ප්‍රමාණයක් ඇත්තේ උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වලය. මෙම ප්‍රදේශවල ඒකකවලට ඉඩම් බලතල පැවරීමෙන් අනිත් පළාත්වල ඉඩම් නැති ජනතාවට අවාසියක් වනු ඇතැයි ද, පෙන්වා දෙන ලදී. මෙවැනි ඉඩම් බලතල පැවරීමකින් රටේ ඉඩම් ප්‍රමාණයෙන් තුනෙන් එකක් පමණ ජනවාර්ගික සුළුතරයක පාලනය යටතට පත්වනු ඇතැයි ද, තර්ක කරන ලදී.

9.2.2 නිර්දේශ

ඉහත සඳහන් කරුණු මත පදනම් ව බලය බෙදා හරින ලද ඒකකයේ ආණ්ඩුකාර, විධායකය, අධිකරණය හා ව්‍යවස්ථාදායකයට පවරනු ලබන බලතල සම්බන්ධයෙන් අපේ නිර්දේශ පහත දක්වමු. බලය බෙදා හරින ලද ඒකකයේ ඉඩම් හා පොලිස් බලතල සම්බන්ධයෙන් ද, අපගේ නිර්දේශ ඉදිරිපත් කරමු. සමහර නිර්දේශවලට එකඟ නොවූ කමිටු සාමාජිකයෙකුගේ අදහස් ද, මෙහි දක්වා තිබේ.

i. **ආණ්ඩුකාරවරයාගේ බලතල**

අ. මහ ඇමතිගේ එකඟත්වය ඇතුව ජනාධිපති විසින් ආණ්ඩුකාරයා පත් කළ යුතුය.

ආ. ආණ්ඩුකාරයා කටයුතු කළ යුත්තේ මහ ඇමතිගේ උපදෙස් මතයි.

ඇ. පළාත් ව්‍යවස්ථාදායකය විසින් සම්මත කරන පනත්වලට ආණ්ඩුකාරයා අනුමැතිය දීම අවශ්‍ය නොවේ. ඒ වෙනුවට සෑම පනතක්ම ව්‍යවස්ථාදායක අධිකරණයේ/ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා විනිශ්චය මඬුල්ලෙහි සමාලෝචනයට භාජනය කෙරෙනු ඇත.

ඇ. පළාත්/කලාපීය ඒකකයට ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධාරීන් පත් කිරීමේ වගකීම ඇත්තේ ආණ්ඩුකාරයාට නොව පළාත් උසස් තනතුරු කොමිසමටය. ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයාගේ එකඟත්වය ඇතුව ජනාධිපති විසින් ප්‍රධාන ලේකම් පත් කළ යුතුය.

ඉ) ඉහත නිර්දේශ සම්බන්ධයෙන් විසම්මුතික මතයක් තිබූ එක් කමිටු සාමාජිකයෙක් කියා සිටියේ වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ හා/හෝ 1987 අංක 42 දරණ පනතේ ඇති ආණ්ඩුකාරයාගේ බලතල ඒ ආකාරයට ම තබා ගත යුතු බවයි. එම බලතල ඉවත් කරන්නේ නම් එම බලතල ඇති විකල්ප ආයතනයක් කේන්ද්‍රයේ ස්ථාපිත කළ යුතුය.[36]

[36] කුෂාන් ද අල්විස්, ජා.නී.

ii) පළාත්/කලාප මට්ටමේ විධායක බලය

බලය බෙදාහරින ලද ඒකකයේ විධායක අංශය වන්නේ ප්‍රධාන අමාත්‍ය සහ ඇමති මණ්ඩලයයි. ආණ්ඩුකාරයාට කිසි ම විධායක බලයක් හිමි නොවේ. අමාත්‍ය මණ්ඩලය, පළාත්/කලාපීය ඒකකයේ සියලූ සාමාජික සංඛ්‍යාවෙන් 15-20% නො ඉක්මවිය යුතුය.

iii) පළාත්/කලාපීය මට්ටමේ අධිකරණය

අ. කලාපීය අද්වකාත් ජෙනරාල්වරයෙක් සිටිනු ඇත.

ආ. ආරවුල් විසඳීමේ සාම්ප්‍රදායික ක්‍රම ඇතුළු විකල්ප ආරවුල් විසඳීමේ යාන්ත්‍රණයක් පළාත්/කලාපවල පිහිටුවීමට දිරිගැන්විය යුතුය. කෙසේ වෙතත් එක් සාමාජිකයෙකුගේ මතය වූයේ එවැනි යාන්ත්‍රණයක් අධිකරණ පද්ධතියට අවහිරයක් විය හැකි බැවින් ඔහු එවැනි යන්ත්‍රණයක් පිහිටුවීමට විරුද්ධ වන බවයි.[37]

iv) **පළාත්/කලාප මට්ටමේ නීති සම්පාදන බලය**

අ. පළාත් ඒකකයට දෙන නීති සම්පාදන බලය පැහැදිලි විෂය පථයකින් යුක්ත විය යුතු අතර එය අයත් වන්නේ පළාත් ආණ්ඩුවට ද? එසේ නැත්නම් මධ්‍යම ආණ්ඩුවට ද? යන්න ගැන සැකයක් නො තිබිය යුතුය.

ආ. පළාත් සභාවට ප්‍රඥප්ති සම්පාදන බලය තිබිය යුතුය. මේවා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණයේ/ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා විනිසුරු මඬුල්ලේ පූර්ව හා පශ්චාත් අධිකරණ සමාලෝචනයට යොමු කළ හැකියි.

ඇ. ලැයිස්තු තුනක් තිබෙනු ඇත. ඒවා නම්,

1) සංවෘත ලැයිස්තුව

2) පළාත් සභා ලැයිස්තුව

3) පළාත් පාලන ලැයිස්තුව

[37] කුෂාන් ද අල්විස්, ජ.නී.

4) නිර්දේශ කර ඇති පරිදි පළාත් සභා ඇතුළත ස්වයං පාලන මණ්ඩල ස්ථාපිත කළහොත් ස්වයං පාලන මණ්ඩල ලැයිස්තුවක් ද, සකස් කළ යුතුය.

සමහර සංශෝධනවලට යටත්ව 2010 අගෝස්තුවේ ඉදිරිපත් කළ ව්‍යවස්ථා පනතේ ඇතුළත් කර තිබූ ලැයිස්තු දෙක භාවිතා කරනු ඇත.

එක් කමිටු සාමාජිකයෙකුගේ මතය වූයේ සමගාමී ලැයිස්තුව ඒ ආකාරයට ම පවත්වා ගත යුතු බවයි. ඔහුගේ තර්කය වූයේ එම ලැයිස්තුව ඉවත් කිරීමෙන් යම් කිසි පළාතක සුළුතර කණ්ඩායමක් ආරක්ෂා කිරීමට මධ්‍යම රජයට ඇති බලය අඩුවන බවයි.[38] කෙසේ වෙතත්, පොලිස් බලතල, ඉඩම් බලතල, අන්තර්ජාතික ප්‍රදාන, ඍජු විදේශ ආයෝජන, ජාත්‍යන්තර සංවර්ධන ආධාර, පරිසරය, ජාත්‍යන්තර ණය, යුක්තිය පසිඳලීම හා පුරාවිද්‍යා වැඩබිම් ආදිය පළාත් සභාවට නොදෙන්නේ නම් ලැයිස්තු දෙකක් පවත්වා ගැනීමට ඔහු එකඟ විය. එසේ නැත්නම් මෙම සාමාජිකයාගේ මතය වූයේ සමගාමී ලැයිස්තුව පවත්වා ගත යුතු බවයි.[39]

v. පොලිස් බලතල

මුළු රටට ම සිටිය යුත්තේ එක් පොලිස් බලකායකි. කෙසේ වෙතත් පළාත තුළ නීතිය හා සාමය සම්බන්ධයෙන් මහ ඇමතිට හා අමාත්‍ය මණ්ඩලයට උත්තර දීමට හා වගකීමට පළාතේ පොලිසිය බැඳී සිටී. අපරාධ වැළැක්වීම, විමර්ශනය හා සැකකරුවන්ට නඩු පැවරීම ආදිය සම්බන්ධයෙන් පළාත තුළ පොලිසිය, පළාතේ දේශපාලන නායකයන්ගෙන් ස්වාධීනව කටයුතු කළ යුතු වේ.

මෙම කරුණ සම්බන්ධයෙන් සෑම පළාතක ම ප්‍රොසිකියුටර් ජෙනරාල්වරයෙකු සිටින අතර පළාත තුළ අපරාධ වැළැක්වීම, විමර්ශනය හා සැකකරුවන්ට නඩු පැවරීම ආදිය ඔහුගේ වගකීම වෙයි. සහකාර පොලිස් අධිකාරී තනතුරෙන් පහළ පළාත් පොලිස් නිලධාරීන්ගේ මාරු කිරීම්, සේවයෙන් පහ කිරීම් හා විනයානුකූල කටයුතු ආදී කරුණු සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීමට පළාත් පොලිස් කොමිසමක් පිහිටුවනු ඇත. පළාත් පොලිස් කොමිසමේ සංයුතිය මෙසේය:

---

[38] කුෂාන් ද අල්විස්, ජ.නි.
[39] කුෂාන් ද අල්විස්, ජ.නි.

අ. සභාපති පළාතේ ආණ්ඩුකාර විසින් පත් කෙරේ.

ආ. මහ ඇමති විසින් නම් කරනු ලැබූ තැනැත්තෙකු

ඇ. ජාතික පොලිස් කොමිසම විසින් නම් කරනු ලැබූ තැනැත්තෙකු

vi රජයේ ඉඩම්

මේ සම්බන්ධයෙන් කමිටුවේ එකඟත්වයක් නොවූ බැවින් නිර්දේශ දෙකක් පහත දක්වමු.

1) කමිටු සාමාජිකයන් බොහෝ දෙනෙකුගේ යෝජනාව

රාජ්‍ය ඉඩම්, ඉඩම් පැවරීම, ඉඩම් භාවිතය, මානව ජනාවාස හා අනිකුත් අදාළ කරුණු ඇතුලු ව ඉඩම් පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කිරීම සඳහා ජාතික ඉඩම් කොමිසමක් ස්ථාපිත කිරීම. ඉඩම් භාවිතය, ජනාවාස හා ඉඩම් පැවරීම ආදී ප්‍රතිපත්තිවලදී ප්‍රදේශයේ ජනතාවට ප්‍රමුඛත්වයක් දිය යුතුය. ජාතික ඉඩම් කොමිසම වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 2වැනි පරිශිෂ්ටයේ 2.4 හා 2.5 හි සඳහන් කර ඇති මූලධර්ම අනුගමනය කළ යුතුය. පළාත් සභා හා රජයේ ආයතන විසින් ඉඩම් පැවරීම හා ඉඩම් භාවිතය ගැන තීරණය කිරීමේ බලය ජාතික ඉඩම් කොමිසමට ලබාදිය යුතුය. මධ්‍යම රජය හා පළාත් සභා අතර ආරවුලක් ඇති වුවහොත් ඒ සම්බන්ධයෙන් ජාතික ඉඩම් කොමිසම තීරණය කරනු ඇත. ජාතික ඉඩම් කොමිසමේ තීරණය සමග එකඟ නො වන ඕනෑ ම පාර්ශවයකට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා අධිකරණය/ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා විනිසුරු මඩුල්ලට අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කළ හැකි වේ. පළාත් පාලන ආයතනවලට තමන්ගේ කටයුතු සඳහා, රජයේ අනිත් මට්ටමවලට යටත්ව, රජයේ ඉඩම් ලබා ගත හැකිවේ.

ජාතික ඉඩම් කොමිසමේ සංයුතිය මෙසේ විය යුතුය.

අ. සියලු ම ප්‍රධාන අමාත්‍යවරුන්

ආ. ඉඩම්, වාරිමාර්ග, මහවැලි හා නාගරික සංවර්ධනය යන විෂයයන් භාර ඇමතිවරුන්

ඇ. ඉඩම් හා ඉඩම් සංවර්ධනයට අදාළ අමාත්‍යාංශවල ප්‍රධානීන්, නිල බලයෙන් පත්වූ සාමාජිකයන් ලෙස

ඈ. සිංහල, දෙමළ. මුස්ලිම් හා මලයහ (කඳුරට) දෙමළ ජනයා නියෝජනය කිරීමට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලයේ නිර්දේශ මත ජනාධිපති විසින් පත් කරන සාමාජිකයන් හතර දෙනෙක්.

2) **කමිටු සාමාජිකයන් දෙදෙනෙකු යෝජනා කළේ පහත පරිදි වේ.**[40]

පළාතක රජයේ ඉඩම් යනු එම පළාතේ නීති සම්පාදක හා විධායක ආයතන, කටයුතු කළ යුතු විෂයයක් වේ. සංවෘත ලැයිස්තුවේ නියම කර ඇති ඔවුන්ගේ කාර්ය ක්ෂේත්‍රය යටතට එන ඕනෑ ම කටයුත්තක් සඳහා නීත්‍යනුකූල ව භාවිතයට ගැනීම සඳහා ඕනෑ ම ඉඩම් කැබැල්ලක් නිදහස් කරන ලෙස පළාතේ විධායකයෙන් ඉල්ලා සිටීමට මධ්‍යම රජයට අධිකාර බලය තිබේ. සංවෘත ලැයිස්තුව යටතට එන ඕනෑ ම නීත්‍යනුකූල කටයුත්තක් සඳහා මධ්‍යම රජයට භාවිතයට ගැනීමට රජයේ ඉඩම් ප්‍රමාණයක් නිදහස් කිරීම පළාත් විධායකයේ වගකීමක් වේ.

මධ්‍යම රජයට කිසියම් පළාතක ඕනෑ ම ආයතනයක් හෝ ව්‍යවසායක් පිහිටුවීමට අවශ්‍ය වූ විට එම පළාතේ එවැනි ආයතනයක් හෝ ව්‍යවසායක් පිහිටුවීමේ යෝග්‍යතාව පිළිබඳ ව අදාළ පළාත් විධායකය සමග සාකච්ඡා කිරීම මධ්‍යම රජයේ වගකීමක් වේ. අදාළ පළාතේ විධායකය සමග සාකච්ඡා කර සහයෝගී හා එකඟත්ව ක්‍රියාවලියකින් තොරව ආයතන හෝ ව්‍යවසාය පිහිටුවීමට මධ්‍යම රජය පියවර නො ගත යුතුය.

තම භූමි ප්‍රදේශය තුළ රජයේ ඉඩම් භාවිතයට ගැනීමේදී වන ආවරණය, අන්තර් පරම්පරා සාධාරණතාව, කෘෂිකාර්මික තිරසර බව, ඉඩම් කැබලි කිරීම, ඉඩම් අහිමි බව ආදිය සැලකිල්ලට ගනිමින් උචිත උපයෝගීකරණ භාවිතයන් සම්බන්ධයෙන් රාජ්‍ය ඉඩම් කොමිසමෙන් නිකුත් කර ඇති ප්‍රතිපත්ති උපදේශ පළාත් විධායක විසින් පිළිපැදිය යුතු වේ.

රාජ්‍ය ඉඩම් භාවිත කොමිසම, කේන්ද්‍රය හා පළාත්වල අපේක්ෂා නියෝජනය කරන අපක්ෂපාත සාමාජිකයන් ගණනකින් සමන්විත විය යුතු අතර මෙම ආයතනයේ වගකීම් හා බලතල සකස් කළ යුත්තේ, එම පළාතේ නියෝජිතයාගේ එකඟත්වයකින් තොරව, මෙම ආයතනයේ තීරණයක් එම පළාතේ ක්‍රියාත්මක කළ නො හැකි ආකාරයටයි.

---

[40] එස්. තවරාජා; එස්.සෙල්වක්කුමාරන්

vii **පළාත් රාජ්‍ය සේවය**

මහජනයාට ලබා දෙන පළාත් හා පළාත් පාලන සේවා ගැන අදාළ ලැයිස්තුවල සඳහන් විය යුතු අතර මහජනයාට කාර්යක්ෂමව හා ඵලදායී ලෙස සේවය කිරීමට අදාළ ආණ්ඩුවට බලය ලබා දිය යුතුය.

viii **කේන්ද්‍රයෙන් පළාත්වලට බලයපැවරීම**

මධ්‍යම රජය යටතට පැවරෙන විෂයයන්හි කටයුතු, පළාත් හා පළාත් පාලන මට්ටමේ පරිපාලකයින් මගින් ක්‍රියාත්මක කිරීමට බලය පැවරීමට මධ්‍යම රජය බලගැන්විය යුතුය.

ix **පරිසරය**

පළාත්වලින් ද, නියෝජිතයන් ඇතුළත් වන, ජාතික පරිසර කොමිසමක් ස්ථාපිත කළ යුතුය. පරිසරය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය සකස් කර ප්‍රකාශයට පත් කිරීමට කොමිසමට බලය පැවරෙනු ඇත. මෙම ප්‍රතිපත්තිවලට යටත්ව පරිසරය පැවරූ විෂයයක් වන අතර සෑම විෂයයකම පරිසර අංග පිළිබඳ කටයුතු රජයේ අදාළ ස්තරයෙන් සිදුවනු ඇත. උදාහරණයක් වශයෙන් නිවාස, පළාත් සභා විෂයයක් වන අතර එහි පරිසර අංශය පිළිබඳ ව පළාත් සභාව කටයුතු කරනු ඇත. අන්තර්-පළාත් වාරිමාර්ග, මධ්‍යම රජයේ විෂයයක් වන බැවින් එහි පරිසර අංශය ගැන මධ්‍යම රජය කටයුතු කරනු ඇත.

10 පරිච්ඡේදය

පළාත් පාලනය

10.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

පළාත් පාලනය සම්බන්ධයෙන් කමිටුවට බොහෝ යෝජනා හා අදහස් ලැබුණි. පළාත් පාලන ආයතන ශක්තිමත් කිරීම වෙනුවෙන් පෙනී සිටි අය මූලික වශයෙන් ඉල්ලා සිටියේ කුඩා පළාත් පාලන ඒකක හා වැඩි පුරවැසි සහභාගීත්වයකි. පළාත් පාලන ආයතනවලින් දැනට කෙරෙන කටයුතුවලට වඩා වැඩි දෙයක් ජනතාව අපේක්ෂා කරන බව අප වෙත ඉදිරිපත් කළ අදහස්වලින් පැහැදිලිව ම පෙනී ගියේය. තව ද, ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ තෝරා පත් කර ගන්නා මෙම නියෝජිත ආයතන මත යම්කිසි පාලනයක් ඇති කළ හැකි යාන්ත්‍රණයක් ද, ජනතාව අපේක්ෂා කරන බව පෙනී ගියේය. ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ කටයුතු පිළිබඳව ප්‍රජා පාලනකරණයක් මෙන්ම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, සහභාගීත්වය, අන්තර්ගතබව, පාරදෘශ්‍යබව, ප්‍රවේශ්‍යථාව, සවිබල ගැන්වීම, අයිතිය හා පුරවැසියන්ගේ ස්වයං-පාලනය යන මූලධර්ම මත පදනම් වූ වේගවත් ප්‍රාදේශීය සංවර්ධනයක් ද, ඔවුහු අපේක්ෂා කළහ.

මහජනතාව අපට ප්‍රකාශ කළ අදහස් අනුව අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ පාර්ලිමේන්තුව, පළාත් සභා හා පළාත් පාලන ආයතන ඇතුලු විවිධ දේශපාලන ආයතනවලට මහජන නියෝජිතයන් විශාල සංඛ්‍යාවක් තෝරා පත් කර ගෙන ඇති නමුත් ජනතාවගේ එදිනෙදා කටයුතු හා බිම් මට්ටමේ සංවර්ධනය පිළිබඳ ප්‍රශ්න හා ගැටලු විසඳී නැත. සෑම ග්‍රාම නිලධාරි කොට්ඨාසයක ම සංවර්ධනය හා මහජන සේවා සැපයීමේ කටයුතු සඳහා රජයේ නිලධාරීන් විසි අටදෙනෙක් සිටින බව ද ඔවුහු පෙන්වා දුන්හ. මෙම නිලධාරීන් සඳහා මහජන මුදල් විශාල ප්‍රමාණයක් වැය කරන නමුත් ජනතාවගේ ප්‍රශ්න හා දුක්ගැනවිලි සම්පූර්ණයෙන් විසඳීමට ඔවුන්ට නො හැකි වී තිබේ. මහජන සේවා සැපයීමේදී දකින්නට ලැබෙන දූෂණය, බලය අයුතු ලෙස භාවිත කිරීම, සම්පත් අපතේ යැවීම, පාරදෘශ්‍යභාවයක් නොමැති වීම, මහජනයාට වගවීමක් නොමැති වීම, පිරිවැය සඵලතාව දුර්වල වීම, මහජනයා හා ගනුදෙනුකරුවන් සම්බන්ධයෙන් මිත්‍රශීලී නොවීම වැනි අවභාවිත සම්බන්ධයෙන් ද, සැලකිය යුතු සංඛ්‍යාවක් අප්‍රසාදය පළ කළහ. මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇතිවී තිබෙන්නේ මහජන විගණනය සඳහා යාන්ත්‍රණයක් නොමැති වීම හා තමන් ජනතාවගේ ස්වාමියන් යැයි සිතන නිලධාරීන්ගේ ආකල්ප ඇතුලු නිලධාරිවාදී සංස්කෘතිය නිසා බව

ඔවුහු කියා සිටියහ. තවත් අයගේ අදහස වූයේ පළාත් පාලනයේ පුරවැසි සහභාගීත්වය තුළින් මෙම ප්‍රශ්න සමහරක් විසඳා ගත හැකි බවයි.

තවත් බොහෝ දෙනෙක් පෙන්වා දුන් කරුණක් වූයේ බොහෝ සංවර්ධන ව්‍යාපෘති හා වැඩසටහන් අසාර්ථකවීමට හෝ අපේක්ෂිත ප්‍රතිඵල ලබා ගත නො හැකි වීමට හේතු වන්නේ මහජන සහභාගීත්වයක් සහ මහජනයාට වගවීමක් නැති වීම බවයි. තව ද, මෙවැනි ව්‍යාපෘති, කේන්ද්‍රයෙන් හෝ බාහිර ආයතනවලින් ආරම්භ කරන්නේ ප්‍රදේශයේ ජනතාව සමග කිසිම සාකච්ඡාවකින් තොරවයි. පොදු ජනතාවගේ එදිනෙදා ජීවිතවලට බලපාන සංවර්ධන ව්‍යාපෘති/වැඩසටහන් ආරම්භ කළ යුත්තේ බිම් මට්ටමේ, ප්‍රදේශයේ ජනතාවගේ සහභාගීත්වයෙන් බව ද, ඔවුන් පෙන්වා දුන්නේය. අප ඉදිරියට පැමිණි සැලකිය යුතු සංඛ්‍යාවක් සඳහන් කළේ ප්‍රජා හා ග්‍රාමීය සංවර්ධනය වෙනුවෙන් විවිධ රජයන් විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් වැය කර ඇති නමුත් අවසානයේ අපේක්ෂිත ප්‍රතිඵල ලබා දෙනු වෙනුවට ඒවා නිසා වෙනත් ප්‍රශ්න ඇති වූ බවයි.

මහජනයා විසින් ඉදිරිපත් කළ විශේෂිත කරුණු සමහරක් පහත දැක්වේ.

- රජයේ සියලු ම මට්ටම්වල මහජන අදහස් විමසීමක් සහ පුරවැසි සහභාගිත්වයක් නොමැති වීම
- පළාත් පාලන ආයතනවල සාමාජිකයන් අවංක ජනතා නියෝජිතයන් නොව කොන්ත්‍රාත්කරුවන් හා ව්‍යාපාරිකයන් වීම
- රේඛීය අමාත්‍යංශ, පළාත් අමාත්‍යංශ හා පළාත් පාලන ආයතනවල විවිධ ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන් අතර සම්බන්ධවීමේ යන්ත්‍රණයක් හෝ නියම සම්බන්ධීකරණයක් නොමැතිවීම
- පළාත් පාලන නිලධාරීන් දේශපාලනීකරණය වීම
- ඵලදායී ලෙස ක්‍රියා කිරීමට පළාත් පාලන ආයතනවලට ප්‍රමාණවත් සම්පත් නොමැති වීම
- නාගරික සංවර්ධන අධිකාරිය, ලංකා විදුලිබල මණ්ඩලය, ජාතික ජල සම්පාදන හා ජලපවාහන මණ්ඩලය ආදිය මගින් පළාත්පාලන ආයතනවල බලතල පවරා ගැනීම
- විමධ්‍යගත ව්‍යාපෘති යටතේ සංවර්ධන ව්‍යාපෘති ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී අදාළ අධිකාරීන් පලාත් පාලන ආයතනවල අදහස් ලබා නොගැනීම

- පළාත් පාලන මහජන සේවා සැපයීම් යටතට වතු ජනාවාස අයත් නොවන අතර වතු අංශයේ ජනතාවගේ එදිනෙදා කටයුතු පිළිබඳ පාලන බලය ඇත්තේ වතුවල කළමනාකරණයට පැවරී ඇත. වතු ජනාවාස පළාත් පාලන මහජන සේවා යටතට ගෙන ආ යුතු අතර වතු කළමනාකාරිත්වය, පළාත්පාලන ආයතනවල උපදෙස් හා මග පෙන්වීම යටතේ කටයුතු කළ යුතුය.
- භාෂා ගණනාවක් කථා කරන ප්‍රජාවන් ඇති පළාත් පාලන ආයතනවලට, එම ප්‍රජාවන් කථා කරන හා ඔවුන්ට තේරුම් ගත හැකි භාෂාවකින් සේවා සැපයීමේ දුෂ්කරතාවන්ට මුහුණ දීමට සිදු වී තිබේ. පළාත් පාලන ආයතන තුළින් ඵලදායී හා කාර්යක්ෂම සේවයක් ලබා දීම සඳහා මෙම ගැටලුව විසඳීමට භාෂා ප්‍රතිපත්තිය නිසි ලෙස ක්‍රියාත්මක කළ යුතු වේ.

10.1.1 මලයහ (කඳුරට) දෙමළ ප්‍රජාව හා සම්බන්ධ විශේෂ ගැටලු හා ප්‍රශ්න

මේ සම්බන්ධයෙන් අදහස් දැක්වූ සැලකිය යුතු සංඛ්‍යාවක් පෙන්වා දුන්නේ වර්තමාන පළාත් පාලන ක්‍රමය, ශ්‍රී ලංකාවේ සියලු ප්‍රජාවන් සම්බන්ධයෙන් සාධාරණාත්මකව හා යුක්ති සහගත ලෙස ක්‍රියාත්මක නොවන බවයි. විශේෂයෙන් ම වතු අංශයේ මලයහ (කඳුරට) දෙමළ ජනයා සම්බන්ධයෙන් මෙය සත්‍ය වේ. මලයහ (කඳුරට) දෙමළ ජනයාගේ නියෝජිතයන් පෙන්වා දුන්නේ පවතින නීතිවල ඇති අඩුපාඩු නිසා පළාත් පාලන ආයතනවලින් සපයන බොහෝ සේවා ඔවුන්ට ලබා ගත නොහැකි බවයි. රටේ දිස්ත්‍රික්ක 14ක පුරා විසිරී සිටින වතු ජනයා පහත දැක්වෙන නිරීක්ෂණ ඉදිරිපත් කළ අතර නව ව්‍යවස්ථාව සකස් කිරීමේදී ඒවා සැලකිල්ලට ගත යුතුය.

- වතු අංශයේ මානව ජනාවාස, වර්තමාන පළාත් පාලන පද්ධතියට සම්පූර්ණයෙන් අන්තර්ගත වී නැත.
- වතු අංශයේ ඡන්දදායකයන් පළාත් පාලන ආයතනවලට සාමාජිකයන් පත් කිරීමේ දී ඡන්දය දෙන නමුත් ඔවුන්ට පළාත් පාලන ආයතනවල සේවා ලබා ගැනීමට අයිතියක් නැත. පළාත් පාලන ආයතන, වතු අංශයේ මානව ජනාවාස සලකන්නේ පුද්ගලික ප්‍රදේශ ලෙසයි.
- ප්‍රාදේශීය සභා නිර්මාණය කර ඇත්තේ (ජනගහණය හෝ ඉඩම් ප්‍රමාණය වැනි) ඒකාකාර නිර්ණායක මත නොවීම නිසා වතු අංශයේ ජීවත්වන ජනයාට පළාත් පාලන සේවා ලබා ගත නො හැකි වීමේ ප්‍රවණතාව උග්‍ර

වීමෙන් වෙනස් ලෙස සැලකීමට භාජනය වෙයි (උදා: නුවරඑළිය හා අඹගමුව ප්‍රාදේශීය සභා).

- නව පළාත් පාලන රෙගුලාසි හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලිය ස්ථාපිත කිරීමේදී ජනතා අභිලාෂ හා ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතාවලට ප්‍රතිචාර දක්වනු වෙනුවට දේශපාලන මැදිහත්වීම් සිදු වේ.
- 1987 අංක 15 දරණ ප්‍රාදේශීය සභා පනතේ ඇති අංශ පදනම්වූ විශේෂිත ප්‍රතිපාදන (උදා: 2(1), 33, 19(xiv), 19(xxii) හා 134(4)) මගින් වතු ජනතාවට රාජ්‍ය සේවා ලබා ගැනීමට බාධක පනවා තිබේ.
- පළාත් පාලන ආයතනවලින් දෙමළ කථා කරන ජනතාවට කාර්යක්ෂම සේවයක් ලබා ගැනීම අපහසු වීමට තවත් හේතුවක් වන්නේ මෙම ආයතනවල දෙමළ කථා කරන නිලධාරීන් හිඟ වීමයි. උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල සිංහල කථා කරන සුළුතරයක් සිටින ප්‍රදේශවලින් ද, මෙයට සමාන ප්‍රශ්නයක් වාර්තා විය.

10.1.2 ග්‍රාම රාජ්‍ය/ග්‍රාම සභා/ගම්සභා සංකල්පය

ග්‍රාම රාජ්‍ය/ග්‍රාම සභා/ගම් සභා ආදී විවිධ නම්වලින් හඳුන්වන මෙම සංකල්පය ගැන අදහස් දැක්වූ මහජනයාගේ පොදු අදහස වූයේ හැකිතාක් පහළ මට්ටමට එනම් ගමට දේශපාලන බලය ලබා දිය යුතු බවයි. පළාත් පාලන ආකෘතියක් ලෙස ක්‍රියාත්මක කළ යුතු මෙම යෝජිත ඒකකයේ නමට ''ග්‍රාම' හෝ 'ගම' යන විශේෂණ පද යොදා ගෙන ඇත්තේ ඒ හේතුවෙනි.

ගම් මට්ටමට දේශපාලන බලය ලබා දීම අවශ්‍යව ඇත්තේ ගම් මට්ටමේ පාලනයේ දුර්වලතා මග හරවා ගැනීමටත්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන ව්‍යුහය තුළ පුරවැසියන්ගේ ඍජු සහභාගීත්වය සහතික කිරීමත් සඳහාය.

ගැමියන්ගේ ජීවන තත්ත්වය වැඩි දියුණු කිරීමේ අරමුණ ළඟා කර ගැනීම සඳහා තීරණ ගැනීමේදී පුරවැසියන්ගේ ක්‍රියාකාරී සහභාගිත්වය ලබා ගනිමින් ගම් මට්ටමේ කටයුතු කළමනාකරණය සඳහාවූ ස්වයං පාලන ආයතනික යාන්ත්‍රණයක් ව්‍යවස්ථානුකූලව ස්ථාපිත කිරීම යෝජිත පද්ධතියේ අරමුණ වේ. මෙවැනි නව දේශපාලන ව්‍යුහයක් අවශ්‍ය වී ඇත්තේ, සියලු මට්ටම්වල දේශපාලනඥයින් හා නිලධාරීන්ට බලය අවභාවිතා කිරීමට තුඩු දෙන

පක්ෂ දේශපාලනයේ ඇති දූෂණය හා ප්‍රාදේශීය දේශපාලනයේ දැකිය හැකි අන්තවාදී දේශපාලනීකරණය හා නිලධාරිවාදය නිසාය.

තව ද, ග්‍රාමීය ආර්ථිකය තුළ අසාධාරණ වෙළඳ භාවිතයන් හා අතරමැදියන්ගේ සූරාකෑම ඉතා පුළුල් ලෙස දකින්නට ලැබේ. සාමාන්‍ය ගැමියන්ගේ සමාජ ආර්ථික අවශ්‍යතා නොසලකා හරිමින් ගැමි ආර්ථිකය සූරා කෑමට දේශපාලනඥයින් හා ප්‍රභූන් එක් වී තිබේ. ග්‍රාමීය මට්ටමේ ආර්ථික සංවර්ධනයක් ඇති වන ආකාරයට සෞඛ්‍යය, අධ්‍යාපනය, ප්‍රවාහනය හා මාර්ග සංවර්ධනය වැනි සේවාවන් හා යටිතල පහසුකම් ලබා දෙන සංවර්ධන වැඩසටහන් ග්‍රාමීය මට්ටමේ ආරම්භ කිරීම හදිසි හා කාලීන අවශ්‍යතාවකි.

ගැමි ජනයාට ආර්ථික ප්‍රතිලාභ දීමට ඔවුන්ගේ නිෂ්පාදන ප්‍රවාහනය, ගබඩා කිරීම හා සකස් කිරීම වැඩිදියුණු කරමින් හා අපතේ යෑම අඩු කරමින් ඔවුන්ගේ නිෂ්පාදන පුළුල් වෙළෙඳපොළකට අලෙවි කළ හැකි ආකාරයට, ගම පදනම් කර ගත් වෙළඳ ක්‍රමයක් සකස් කළ යුතුවේ. හස්ත කර්මාන්ත වැනි දේ මත පදනම් වූ සාම්ප්‍රදායික ජීවිතයක් ගත කරමින්, පරිසරය ආරක්ෂා කර ගනිමින්, වනාන්තර හා පොදු භුක්තියට ඇති ඉඩම් වැනි ප්‍රාදේශීය සම්පත් ප්‍රයෝජනයට ගනිමින් ගම් වැසියන්ට ඔවුන්ගේ ප්‍රදේශ සංවර්ධනය කිරීමේ කටයුතුවල ක්‍රියාකාරී ලෙස නියැළීමට පුළුවන.

මේ නිසා ග්‍රාමීය මට්ටමේ පාලනය හා ආර්ථික කටයුතු කළමනාකරණය වැඩි දියුණු කිරීම තුළින් ග්‍රාමීය ජනතාවගේ ආර්ථික සංවර්ධනය, සමාජ සාධාරණත්වය හා යහපත ළඟා කර ගැනීම සඳහා ග්‍රාමීය මට්ටමට අර්ථාන්විත ලෙස දේශපාලනය බලය බෙදා හැරීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.

සංවර්ධන දෘෂ්ටිකෝණයට අමතරව, පළාත් පාලනය සඳහා තවත් තර්කයක් වන්නේ නියෝජන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය භාවිතයේදී අසාර්ථක වී ඇත යන්නයි. පාර්ලිමේන්තුව හා අනිකුත් ආයතනවලට පුරවැසියන් විසින් තම නියෝජිතයන් පත් කර ගන්නා නමුත් මැතිවරණ අතර කාලයේ ඔවුන් හුදු තරඹන්නන් බවට පත් වේ. තමන් විසින් ම තෝරාගත් නියෝජිතයන්ට ප්‍රමාණවත් බලපෑමක් කිරීමට මහජනයාට හැකියාවක් නැත. පාලනකරණය හා සංවර්ධනය පිළිබඳ ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් ඡන්දදායකයන්ගේ අදහස් ලබා ගැනීමේ යාන්ත්‍රණයක් නොමැති හෙයින් ඡන්දදායකයන් තමන්ට ලබා දුන් වරම ගෙන හැර දක්වමින් නියෝජිතයෝ තමන්ගේ සිතැඟි පරිදි පාලනය ගෙන යති.

දේශපාලනඥයින් වගකියන බවට පත්කිරීමේ හැකියාවක් පුරවැසියන්ට නැතිව ගොසිනි. පවතින දේශපාලන පද්ධතියේ ප්‍රධාන අඩුපාඩුවක් වන්නේ ඡන්දදායකයන් ලබා දුන් වරම ඉටු කිරීමට තෝරා පත් කරගත් නියෝජිතයන් අසමත්වූ විට ඔවුන් ආපසු කැඳවීමේ හැකියාවක් නැති වීමයි.

මහජනතාව ග්‍රාම රාජ්‍ය සංකල්පය දකින්නේ ගම් මට්ටමේ දේශපාලනය, පක්ෂ දේශපාලනයේ ඉතා හානිකර බලපෑමෙන් නිදහස් කර ගැනීමට ලැබෙන අවස්ථාවක් ලෙසයි. මෙහි මූලික සංවිධාන ව්‍යූහය වන්නේ මූලික ඒකකය වන ගමත්, ගම් කීපයක් ඇතුළත් වන ග්‍රාම නිලධාරි කොට්ඨාසයත්, එවැනි කොට්ඨාස ගණනාවකින් සමන්විත වන ග්‍රාම රාජ්‍යයත්, යනුවෙනි.

දැනට පවතින ප්‍රාදේශීය සභා හා/හෝ පළාත් සභා හෝ අලුතෙන් යෝජනා කර ඇති දිස්ත්‍රික් සභා හා අවසානයේ ජාතික මට්ටමේ සභාවක් හෝ පාර්ලිමේන්තුව සමග රටේ දේශපාලන ව්‍යූහයට ග්‍රාම රාජ්‍යය සම්බන්ධ කරන්නේ කෙසේ ද යන්න වෙනස් ආකාරයන්ගෙන් සංකල්ප ගත කර තිබේ.

එවැනි එක් දැක්මක් අනුව ග්‍රාම රාජ්‍යය දකින්නේ අ) ප්‍රාදේශීය ආ) දිස්ත්‍රික් සහ ඇ) ජාතික මට්ටමේ දේශපාලන ආයතනවලින් සමන්විත වන ස්තර තුනක ව්‍යූහයකින් පළාත් සභා විස්ථාපනය කිරීමේ මඟක් ලෙසයි. තවත් විකල්ප මතයකට අනුව එය පවතින පළාත් පාලන පද්ධතිය තුළ ජනතා සහභාගීත්වය වැඩි දියුණු කිරීමේ ක්‍රමයක් වේ. මෙය සිදු වන්නේ ගැමියා ඡන්දදායකයා ලෙසත්, ගම මූලික ඒකකය ලෙසත්, සලකන සෘජු මැතිවරණ ක්‍රමයක් මගිනි.

ග්‍රාම රාජ්‍ය සංකල්පය ගම හෝ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවලට සීමා විය යුතු නැති බවත් නාගරික හා මහ නගර සභා වැනි නාගරික ප්‍රදේශවලටත්, එය යොදා ගත හැකි බවටත්, තර්ක කරන ලදී.

10.1.3 ගම් මට්ටමේ ප්‍රජා සංවිධාන සාමාජිකයන්ගේ ග්‍රාම රාජ්‍යය

දැන් ක්‍රියාත්මක නොවන, එහෙත් මීට පෙර යුගයක අත්හදාබලන ලද, ග්‍රාමෝදය මණ්ඩල ආකාරයට, ග්‍රාමීය මට්ටමේ ප්‍රජා සංවිධානවල නායකයන්ගෙන් ග්‍රාම රාජ්‍යය සමන්විත විය යුතු ය යන්න එක් යෝජනාවකි. ග්‍රාමෝදය මණ්ඩල අසාර්ථක වූයේ ඒවාට අරමුදල් ලබා දීමට පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරු ප්‍රතික්ෂේප කළ බැවින් යැයි පවසන ලදී.

මෙම අදහසේ වඩා දියුණු අනුවාදයක් වන්නේ පළාත් පාලන කොට්ඨාසවල ජනතා ප්‍රශ්න ගැන කටයුතු කිරීමට පළාත් පාලන පද්ධතිය තුළ සිවිල් සමාජ නියෝජිතයන්ගෙන් සැදුම්ලත් පුරවැසි කොට්ඨාස කමිටු පිහිටුවීමයි. මෙහිදී පුළුල් පදනමක් ඇති කොට්ඨාස පද්ධතිය තුළ ඇති ආයතන සම්බන්ධ වන බැවින් එය තිරස් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ දියුණුවක් ලෙස සැලකිය හැකි වේ. දැනටමත් සමහර සිවිල් සමාජ කණ්ඩායම් පළාත් පාලන ආයතන සමග කටයුතු කරමින් පළාත් පාලන ගැටලු සම්බන්ධයෙන් අදහස් දීමට මෙම මණ්ඩලවලට නිරීක්ෂකයන් ලෙස සහභාගි වෙති. කොට්ඨාස ක්‍රමය යටතේ පවත්වන ඊළඟ පළාත් පාලන මැතිවරණය, කොට්ඨාස මත පදනම් වූ ජනතා හෝ පුරවැසි කමිටු හා සංවිධාන ශක්තිමත් කිරීමට ලැබෙන අවස්ථාවක් ලෙස සැලකිය හැකි යැයි ද, පෙන්වා දෙන ලදී.

ජාතික දේශපාලන කතිකාවකට හා ක්‍රියා මාර්ගයකට පුරවැසියන් සෘජුව හා ක්‍රියාකාරීව සම්බන්ධ වූ පුරවැසි කණ්ඩායම්වල ජනවාරි 8 ව්‍යාපාරය මත පදනම්ව හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී ජනතා සහභාගීත්වය වැඩි කිරීමට සම්බන්ධ අදහසක් වන්නේ සෑම දිස්ත්‍රික්කයක ම පුරවැසි කණ්ඩායම් සෑදීමයි. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කාර්ය සාධනය මත පදනම්ව ඔවුන් ආපසු කැඳවීමේ ක්‍රියාදාමයක් ආරම්භ කිරීමේ බලය සහිතව මෙම පුරවැසි කණ්ඩායම් අධීක්ෂණ හා සමීක්ෂණ මට්ටමකින්, පවතින දේශපාලන ව්‍යුහය තුළට ව්‍යවස්ථානුකූලව අන්තර්ගත කළ හැකි වේ.

10.1.4 අනුපූරකතාව පිළිබඳ මූලධර්මය

ග්‍රාම රාජ්‍යය ඇති කිරීමට යෝජිත වෙනස්කම් සංකල්පගත කිරීමේදී අපට අනුපූරකතාව (subsidiarity) පිළිබඳ මූලධර්මය සහාය වෙයි.

මෙම මූල ධර්මයට අනුව ප්‍රධාන තැන ලැබෙන්නේ පාලන ආයතනවල පහළ ම මට්ටමටයි, (උදා. පළාත් පාලන ආයතනවලට) මෙම මූලධර්මයෙන් කියවෙන්නේ "පළාත්පාලන ආයතනයට කළ හැකි දෙයක් වේ නම් එය පළාත් පාලන පද්ධතිය තුළ තිබෙන්නට ඉඩ හැරිය යුතු" බවයි. පළාත් සභා හෝ ඉන් ඔබ්බට ගෙන යා යුත්තේ අනිත් කරුණු පමණි.

මෙම මූලධර්මයට අනුව රජයේ විශාල ඒකකවලට යොමු නො කර ප්‍රදේශයේ ප්‍රශ්න ගැන කටයුතු කිරීම සඳහා ප්‍රමාණවත් බලතල පර්යන්තයේ සිටින පුරවැසියන්ට ලබා දීමට පාර්ලිමේන්තුව කටයුතු කළ යුතු වේ. කෙටියෙන් කිවහොත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ජනතා නැඹුරු

රජයක හදවත විය යුත්තේ මෙම අනුපූරකතා මූලධර්මය පුළුල් ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීමයි. මෙහිදී ප්‍රමුඛ අංගය ලෙස සැලකෙන්නේ ග්‍රාම සභා සංකල්පයයි.

ගම් හෝ කොට්ඨාස මට්ටමේදී ග්‍රාම සභා අර්ථාන්විත හා ඵලදායී කිරීමට පහත දැක්වෙන යෝජනා ඉදිරිපත් කෙරුණි. මෙයින් පළමුවැන්න වන්නේ උනන්දුවක් දක්වන අංශ මත පදනම්ව (භේදකාරී පක්ෂ දේශපාලනය මත පදනම්වූ නියෝජිතයන් වෙනුවට) තෝරාගත් නියෝජිතයන්ගෙන් සමන්විත ආයතනික ව්‍යූහයක් නිර්මාණය කිරීමයි. මෙම අංශ වන්නේ (1) ආහාර නිෂ්පාදනය (ගොවිතැන, ධීවර කටයුතු ආදිය), (2) තරුණයන්, (3) කාන්තාවන්, (4) කර්මාන්ත හා සේවා (අධ්‍යාපනය, යටිතල පහසුකම්, සෞඛ්‍යය ආදිය), (5) සම්පත් (පරිසරය, සංස්කෘතිය, ආගම, ප්‍රජා නායකයන්, වැඩිහිටියන්) ආදියයි. දෙවැන්න වන්නේ රට පුරා විහිදී ඇති මෙම ග්‍රාමීය හා කොට්ඨාස මට්ටමේ ඒකකවලට ඔවුන්ගේ ප්‍රමුඛතා අනුව ඔවුන්ගේ කටයුතු කළමනාකරණය කර ගැනීමට, මධ්‍යම රජය විසින් සාධාරණ මුදල් ප්‍රමාණයක් ලබා දීමයි.

10.1.5 බලය බෙදාහැරීමේ දෙවැනි ස්තරය ලෙස පළාත් පාලන ආයතන

මේ කොටසේදී සාකච්ඡාවට බඳුන් වන්නේ ග්‍රාම සභා සංකල්පයයි. මෙය රාජ්‍යයකට වඩා සභාවක ස්වරූපය ගන්නා බැවින් අපේ අදහස 'ග්‍රාම සභා' යන පදය මේ සඳහා වඩා යෝග්‍ය බවයි.

ග්‍රාම රාජ්‍යය පිළිබඳ වඩා ප්‍රබල සංකල්පීකරණයකින් කියවෙන්නේ බලය පැවරීමේ දෙවන ස්තරය විය යුත්තේ පළාත් පාලන ආයතන බවයි. පළමුවැනි ස්තරය වන්නේ පළාත් සභායි. (අ) ප්‍රාදේශීය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, (ආ) ප්‍රාදේශීය සංවර්ධනය, (ඇ) පාලනයේ පුරවැසි සහභාගීත්වය, (ඈ) අන්තර්ගත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් ආදිය සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කළ හැකි ආයතන බවට ඒවා පත් කිරීමට පළාත් පාලන ආයතනවල කාර්යභාරය, බලතල හා කාර්යයන් පුළුල් කළ යුතු වේ.

මෙම පරිණාමනය සාර්ථක කර ගැනීමට ප්‍රාදේශීය සභා මට්ටමට පහළින් ඇති පළාත් පාලනයේ කුඩා ම ඒකක කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ යුතු වේ. මෙම කාර්යය සඳහා ප්රාදේශීය සභා විශාල වැඩි බැවින් 'ග්‍රාම සභා' නමින් හඳුන්වන කුඩා ඒකක පිහිටුවිය යුතුය. ග්‍රාම සභාවල සංයුතිය, බලතල හා කාර්යයන් තීරණය කිරීමේදී ඉන්දියානු 'පංචයාත් රාජ්' ක්‍රමයෙන් ආභාෂයක් ලබා ගත හැකි වේ. මෙම ඒකකවලට පළාත් සභාවලින් ස්වාධීනව කටයුතු කිරීමට හැකි වන සේ මෙන් ම ඒවායේ මූල්‍ය ස්වාධිකාරය

සහතික කිරීම සඳහා, මධ්‍යම රජය, ග්‍රාම සභාවලට අරමුදල් ලබා දිය යුතුය. පළාත් පාලනයේ මෙම ආයතන දෙක අතර සම්බන්ධය පවත්වා ගැනීමට මෙම මුදල් පළාත් සභා හරහා ග්‍රාම සභාවට යොමු කළ හැකි නමුත්, ඒවා ග්‍රාම සභාවලට ලැබෙන බව සහතික කිරීමේ ප්‍රබල යන්ත්‍රණයක් තිබීම අවශ්‍ය වේ. දැන් පළාත් පාලන ආයතන පවතින්නේ පළාත් සභාවේ හෝ මහ ඇමතිගේ කරුණාව මතය. බොහෝ අවස්ථාවන්හි පළාත් පාලන ආයතනවලට ලැබිය යුතු අරමුදල් ඔවුන්ට ලබාදෙන බවක් නො පෙනේ. පළාත් සභා මෙම අරමුදල්, පළාත් පාලන ආයතනය පාලනය කිරීමේ ක්‍රමයක් ලෙස ද, යොදා ගනී.

කාන්තාවන්, ප්‍රාදේශීය සුළුතරයන් (ජනවාර්ගික හා සමාජීය), තරුණයන් හා දුප්පතුන් වෙනුවෙන් පංගුවක් වෙන් කිරීමෙන් ප්‍රාදේශීය පාලනයේ ඔවුන්ගේ අනිවාර්ය නියෝජනයක් ඇති වන ආකාරයට ග්‍රාම සභා ක්‍රමය සැලසුම් කළ යුතුය. ග්‍රාමෝදය මණ්ඩල ක්‍රමයේදී සිදු වූ ආකාරයට ගමේ ප්‍රභූන්, බලය ඇති පක්ෂයේ නියෝජිතයන් හා දේශපාලන තැරැව්කරුවන් ග්‍රාම සභාවේ බලය අල්ලා ගැනීම වැළැක්වීම සඳහා මෙය ඉතා වැදගත් වේ.

10.1.6 ග්‍රාම සභා හා අනුපූරකතා මූල ධර්මයෙන් ඔබ්බට යමින් අව්‍යාජ පුරවැසි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් පිහිටුවීම

ඍජු සහභාගීත්ව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් බිහි කරන ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ පුරවැසියන්ට ජාතික මට්ටමේ දේශපාලනයේ ඍජු හා ක්‍රියාකාරී කාර්ය භාරයක් ඉටු කළ හැකි දේශපාලන ව්‍යූහයක් සංකල්පගත කිරීමෙන් ග්‍රාම සභා හා අනුපූරක මූලධර්මයෙන් ඔබ්බට යන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ අදහසක් ඉදිරිපත් කරන ලදී. වත්මන් නියෝජන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ව්‍යූහය ගැන මහජනයා නැගූ විවිධ ගැටලුවලට යෝජිත ක්‍රමය පිළිතුරක් වනු ඇත. ඡන්ද දායකයන්ට වගවීමට නියෝජන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අසමත් වීමේ ගැටලුව මේ මගින් සාර්ථක ලෙස විසඳෙනු ඇත.

රජයේ සියලු මට්ටම්වලට පත් වූ පුරවැසි නියෝජිතයන් ආපසු කැඳවීමේ බලය සහිතව ඒ මගින් ප්‍රජාතාන්ත්‍රීය සංවරණ සහ තුලන ක්‍රමයක් ක්‍රියාත්මක වනු ඇත. එය ජාතික මට්ටම දක්වා ඉහළට යන මණ්ඩල මාලාවකට නියෝජිතයන් පත් කෙරෙන ක්‍රමයක් බැවින් පුරවැසියන්ගේ ඍජු සහභාගීත්වය තහවුරු කෙරෙන සන්ධාන මණ්ඩල පද්ධතියකි. ජාතික මට්ටමේ විවිධ සමාජ ප්‍රවර්ගවල නියෝජනය ද, මෙයින් සහතික කෙරේ. එය, ජාතික මට්ටමේ දේශපාලනයේදී පොදු යහපත පිළිබද ව සාකච්ඡා කෙරෙන, නගර/ගම් මට්ටමේ පුරවැසියන්ට වැඩිපුර සහභාගී වීමට ඉඩ සලසන, මධ්‍යම/පළාත් /ප්‍රාදේශීය ආදි විවිධ

ස්තර සම්බන්ධ කරන, පාලන ව්‍යුහයකි. මෙහි ප්‍රධාන නිර්ණායක වන්නේ 'ආපසු කැඳවීමේ අයිතිය' හා කුඩා හා හසුරුවා ගත හැකි ආයතනයි.

ඡන්ද කොට්ඨාසය ඉතා කුඩාවට තබා ගැනීමෙන් (100 දෙනෙක් පමණ) නියෝජිතයා ආපසු කැඳවීම පහසු වන අතර මෙසේ පත් කර ගන්නා මණ්ඩල ද, කුඩාවට තබා ගැනීමෙන් (නියෝජිතයන් 100කට නොවැඩි) ඔවුන් අතර අර්ථාන්විත අන්තර් ක්‍රියාකාරීත්වයක් ගැන සහතික විය හැකි වේ. මෙහිදී අපේක්ෂා කරන්නේ ඡන්දදායකයන් 100ක් පමණ ඇති 'කොට්ඨාස' නම් මූලික ඒකකවලින් සමන්විත වන ස්තර තුනක පාලන ව්‍යුහයකි. මෙහි පළමුවැනි මට්ටම පළාත් පාලන ආයතනය වන අතර එය ඡන්දදායකයන් 10,000 ක් නියෝජනය කරන කොට්ඨාස නියෝජිතයන් 100කින් පමණ සමන්විත වේ. දෙවැනි මට්ටම වන පළාත් ආණ්ඩුව, ඡන්දදායකයන් මිලියනයක් නියෝජනය කරන පළාත් පාලන මන්ත්‍රීන් 100කින් පමණ සමන්විත වනු ඇත. ජාතික රජය නියෝජිතයන් 60 දෙනෙකුගෙන් සමන්විත වනු ඇත. මෙයින් 30 දෙනෙක් එක් පළාත් සභාවකින් ස්ත්‍රී පුරුෂ වශයෙන් දෙදෙනෙකු බැගින් පළාත් සභා මන්ත්‍රීන්ගෙන් තෝරා ගන්නා අතර අනෙක් 30 දෙනා විවිධ කණ්ඩායම් නියෝජනය කිරීමට ජාතික පදනමකින් තෝරා ගනු ඇත. මෙම කණ්ඩායම් වන්නේ ගොවින්, කාර්මික සේවකයන්, වතු කම්කරුවන්, ධීවරයන්, සේවා කර්මාන්තවල සේවකයන්, විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යයන්, විද්වතුන්, පාසල් ගුරුවරුන්, වෛද්‍යවරුන්, ඉන්ජිනේරුවන්, වාස්තු විද්‍යාඥයින්, විද්‍යාඥයින්, සුළු කර්මාන්තකරුවන්, මධ්‍යම ප්‍රමාණයේ කර්මාන්තකරුවන්, විශාල කර්මාන්තකරුවන්, වෙළඳුන්, බැංකුකරුවන් වැනි වෙනත් ව්‍යවසායකයන් ආදී කොටස්ය. මේ අනුව 60 දෙනෙකුගෙන් සමන්විත ජාතික මණ්ඩලයේ අවම වශයෙන් 15ක් (උපරිම වශයෙන් 45ක්) කාන්තාවන් වනු ඇත.

පිටතින් සභාපති කෙනෙක් තෝරා පත් කර ගන්නා ජාතික සභාව පාලනයේ ප්‍රධාන අංශ නියෝජනය කරන උප කමිටු 12කට බෙදිය යුතුය. මෙම අංශ වන්නේ ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු, මුදල්, සෞඛ්‍ය, අධ්‍යාපනය, ආහාර හා කෘෂිකර්මය, අධිකරණ, පරිපාලනය හා නීතිය බලාත්මක කිරීම, කර්මාන්ත ආදියයි. සෑම උප කමිටුවක් ම සභාපති කෙනෙක් පත් කර ගත යුතුවේ. මෙම සභාපතිවරුන්ගේ කමිටුව අමාත්‍ය මණ්ඩලය ලෙස කටයුතු කරන අතර ඔවුන් අතරින් කෙනෙක් අගමැති ලෙස තෝරා ගත යුතුය. යෝජිත ව්‍යුහයේ සෑම පරිපාලන මට්ටමකම බලතල හා වගකීම් පර්යන්තයේ සිට කේන්ද්‍රයට මධ්‍යගත කෙරේ. සෑම මට්ටමක ම ආපසු කැඳවීමේ බලය ඇති අතර සියලු ම ආයතනවල නිල කාලය නියම කෙරේ. සියලු මැතිවරණ අවුරුදු හතරකට වරක් එකඟ වූ මාසයක

පැවැත්වෙනු ඇත. වරින්වර මැතිවරණ පැවැත්වීමෙන් ඇති වන අවුල් හා වියදම් මේ නිසා අවම කර ගැනීමට හැකි වනු ඇත.

ඉහත සඳහන් ආකාරයට අපගේ දේශපාලන ආයතන ප්‍රති-ව්‍යූහගත කිරීමෙන් රටේ දේශපාලන කටයුතුවලට පුරවැසියන්ට ක්‍රියාකාරී ලෙස සහභාගී වීමට ඉඩ සලසා දීම අතින්, නියෝජන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ අසාර්ථකත්වයට පිළියමක් ලැබෙනු ඇත. කෙසේ වෙතත් එවැනි රාජ්‍ය ක්‍රමයක් පිහිටුවීම සඳහා පුරවැසියන් අතර උන්නතකාමී සමාජ පරිකාල්පනික දියුණුවක් අවශ්‍ය වේ. මෙය සැලකිල්ලට ගනිමින් පහත සඳහන් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කරමු.

10.2 **නිර්දේශ**

පහත දැක්වෙන ආකාරයට අපි විකල්ප නිර්දේශ දෙකක් යෝජනා කරමු.

1. දැනට පවතින මහනගර සභා, නගර සභා හා ප්‍රාදේශීය සභාවලට අමතරව, අනිත් කටයුතු අතර තම පෙදෙසේ සංවර්ධන කටයුතුවලට සම්බන්ධ වීමට, ගම් මට්ටමේ ග්‍රාමීය ජන සභාවක් (ග්‍රාම රාජ්‍යයක්) පිහිටුවීම. පළාත් පාලන ආයතනවල කටයුතුවලදී උපදේශක හා අධීක්ෂණ කාර්ය භාරයක් ඉටු කිරීමට මෙම ග්‍රාමීය ජනසභාවලට බලය තිබිය යුතු ය. මෙම ග්‍රාමීය ජන සභා, අදාළ පළාත් පාලන ප්‍රදේශ තුළ මහජන උපදේශන ආයතන ලෙස සැලකෙනු ඇත.

   වතුවල මානව ජනාවාස ද, ගම් පද්ධතියේ කොටසක් ලෙස ප්‍රකාශයට පත් කළ යුතු අතර ඒවා ග්‍රාමීය ජන සභා, ප්‍රාදේශීය සභා, නගර සභා හා මහනගර සභාවල කොටසක් ලෙස සැලකිය යුතුය.

   එම ප්‍රදේශවල ජනතාවගේ යහපත සඳහා කටයුතු කිරීමටත්, පරිපාලනමය වශයෙන් සම්බන්ධීකරණය කිරීමටත් ග්‍රාමීය ජන සභා, ප්‍රාදේශීය සභා, නගර සභා හා මහනගර සභා වලට බලය පැවරිය යුතුය.

2. දැනට ඇති ප්‍රාදේශීය සභා මෙම කාර්යය සඳහා විශාල වැඩි බැවින් දැනට ඇති නාගරික සභා හා මහනගර සභාවලට අමතරව ගම් සභා හා සුළු නගර සභා ස්ථාපිත කළ යුතුය.

වතුවල මානව ජනාවාස ගම් පද්ධතියේ කොටසක් ලෙස ප්‍රකාශ කර ගම් සභා, සුළු නගර සභා, නාගරික සභා හා මහනගර සභාවල කොටසක් කිරීම නිර්දේශ කෙරේ.

එම ප්‍රදේශවල ජනතාවගේ යහපත සඳහා කටයුතු කිරීමටත්, පරිපාලනමය වශයෙන් සම්බන්ධීකරණය කිරීමටත් ග්‍රාමීය ජන සභා, ප්‍රාදේශීය සභා, නගර සභා හා මහනගර සභා වලට බලය පැවරීම නිර්දේශ කෙරේ.

11 පරිච්ඡේදය

රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තියේ නියාමක මූලධර්ම

11.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

බහුවිධතාව, උත්ප්‍රේක්ෂාව හා සමාජ සාධාරණත්වයේ මූලධර්ම මත පදනම් වූ සමාජයක් ස්ථාපිත කිරීමෙහි ලා රජයේ සියලු ආයතන රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තියේ නියාමක මූලධර්ම අනුව කටයුතු කළ යුතුය යන මතය මහජනයාගෙන් ඉදිරිපත් විය.

පහත දැක්වෙන ආකාරයට නියාමක මූල ධර්ම පිළිබඳ මහජන නියෝජනයේ හරය වූයේ සමාජ සංහිඳියාව, ඒවායේ අන්තර් සම්බන්ධතා සහිත ස්වාභාවික හා මානව පරිසරය, අපරාධ හා ඒවා වැළැක්වීම හා ජාත්‍යන්තර සබඳතා යන කරුණුයි.

මානව විවිධත්වයේ සාමාන්‍ය ලක්ෂණයක් ලෙස ආබාධිත බව පිළිබඳ මූලධර්මය ආණ්ඩුක්‍රමව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කළ යුතු යැයි ද, ඉල්ලීමක් ඉදිරිපත් විය.

ජාත්‍යන්තර ව්‍යුහයට මානව හිමිකම් රාමුව තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ කැපවීම, නියාමක මූල ධර්මයක් ලෙස විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුතු යැයි ද, යෝජනා කරන ලදී.

11.2 නිර්දේශ

පහත දැක්වෙන නිර්දේශ සම්බන්ධයෙන් කමිටු සාමාජිකයෝ ඒකමතිකව එකඟ වූහ.

1. මෙහි ඇතුළත් වන රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තියේ නියාමක මූලධර්ම රටේ පාලනය සඳහා මූලික වන අතර සාධාරණ, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී හා නිදහස් සමාජයක් ස්ථාපිත කිරීම සඳහා ඒවා අනුගමනය කිරීම රාජ්‍යයේ වගකීමක් වෙයි. රජයේ සියලු ම ආයතන, ජාතික, පළාත් හා පළාත් පාලන මට්ටමේ සියලු රාජ්‍ය නිලධාරීන් හා සියලු පුද්ගලයින් කවරෙකු හෝ විසින් මෙම නියාමක මූලධර්ම පහත සඳහන් කටයුතුවලදී අනුගමනය කළ යුතු වේ.

   අ. මෙම ව්‍යවස්ථාව භාවිත කිරීම හෝ විවරණය කිරීම

   ආ. ඕනෑම නීතියක් පැනවීම, භාවිත කිරීමහෝ විවරණය කිරීම හෝ

   ඇ. රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති තීරණ ගැනීම හෝ ක්‍රියාත්මක කරන ඕනෑම විටෙක

11.2.1 නියාමක මූලධර්ම

1. ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදී රජයක් ස්ථාපිත කිරීමට රජය සහතික වී ඇති අතර එහි අරමුණු අතර පහත දැක්වෙන කරුණු අඩංගු විය යුතුය.

අ) සියලු පුද්ගලයන්ගේ මූලික අයිතිවාසිකම් හා නිදහස පූර්ණ ලෙස සාක්ෂාත් කිරීම;

ආ) ජාතික ජීවිතයේ සියලු ම ආයතනවලට මඟ පෙන්වන (සමාජීය, ආර්ථික හා දේශපාලන)සාධාරණත්වයක් සහිත සමාජ ක්‍රමයක් ඵලදායී ලෙස ස්ථාපිත කරමින් හා ආරක්ෂා කරමින් ජනතාවගේ සුබ සාධනය ප්‍රවර්ධනය කිරීම;

ඇ) ප්‍රමාණවත් ආහාර, ඇඳුම් පැළඳුම් හා නිවාස, තිරසර ලෙස ජීවන තත්ත්වයන් දියුණුවීම, විවේකය සහ සමාජ හා සංස්කෘතික අවස්ථාවන් හි පූර්ණ වින්දනය ඇතුළුව සියලු පුරවැසියන්ට හා ඔවුන්ගේ පවුල්වලට ප්‍රමාණවත් ජීවන තත්ත්වයක් සාක්ෂාත් කර ගැනීම;

ඈ) රාජ්‍යය, අන්තර්ගත සමෝධානික හා තිරසර සංවර්ධනයක් ප්‍රවර්ධනය කළ යුතුය;

ඉ) පොදු යහපතට හොඳම සේවය සිදුවන ආකාරයට සියලු ස්වාභාවික හා ද්‍රව්‍යමය සම්පත් හා සමාජ නිෂ්පාදන සාධාරණ ලෙස බෙදී යා යුතුය;

ඊ) විශේෂයෙන්ම කෘෂිකර්මයේ, සත්ත්ව පාලනයේ හා ධීවර කර්මාන්තයේ සාම්ප්‍රදායික ආහාර නිෂ්පාදන අංශ, රාජ්‍යය, සමූපකාර හා පුද්ගලික ව්‍යවසාය මෙන් ම පුද්ගල ව්‍යවසායකයන් අතර බෙදී යන නිෂ්පාදනය, බෙදා හැරීමේ හා හුවමාරු ක්‍රම සහිත සාධාරණ සමාජ ක්‍රමයක් ස්ථාපිත කිරීම;

උ) ජනතාවගේ සදාචාර හා සංස්කෘතික තත්ත්වය දියුණු කිරීම හා මානව ස්වීයත්වයේ පූර්ණ සංවර්ධනය සහ

ඌ) අසාක්ෂරතාව සම්පූර්ණයෙන් තුරන් කිරීම හා සියලු පුද්ගලයන්ට සෑම මට්ටමකදීම අධ්‍යාපනය ලැබීමට ඇති සාර්ව හා සමාන අයිතිය තහවුරු කිරීම.

2. රාජ්‍යය විසින් ශ්‍රී ලංකාවේ ස්වාධීනත්වය, ස්වෛරීභාවය, ඒකීයත්වය හා භෞමික අඛණ්ඩතාව ආදිය ආරක්ෂා කළ යුතුය.

3. විමධ්‍යගත කිරීමෙන් හා ජාතික ජීවිතයේ හා රජයේ සෑම මට්ටමක ම මහජනතාවට සහභාගී වීමට හැකි තරම් අවස්ථා සලසා දීමෙන්, රජයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ව්‍යුහය හා ජනතාවගේ ප්‍රජාතාන්ත්‍රික අයිතීන් පුළුල් කිරීමටත්, ශක්තිමත් කිරීමටත් රාජ්‍යය ක්‍රියා කළ යුතු ය.

4. බහුවිධ ලක්ෂණ පවත්වා ගනිමින්, විවිධත්වය ආරක්ෂා කරමින් සියලු ජනවාර්ගික, ආගමික හා සමාජ කණ්ඩායම් අතර සංහිඳියාව හා සාමකාමී සහජීවනය සහතික කිරීම රාජ්‍යයේ වගකීම වෙයි. වාර්ගික, ආගමික, භාෂා කණ්ඩායම් හා අනිකුත් කණ්ඩායම් ද, ඇතුලු ශ්‍රී ලාංකික ජනතාවේ සියලු කොටස් අතර සහයෝගීතාව හා අන්‍යෝන්‍ය විශ්වාසය ප්‍රවර්ධනය කරමින්, ජාතික සමඟිය ශක්තිමත් කිරීමට රාජ්‍යය කටයුතු කළ යුතුය. වෙනස් ලෙස සැලකීම හා සාවද්‍ය පූර්ව විනිශ්චයන් පිටු දැකීමට, ඉගැන්වීම, අධ්‍යාපනය හා තොරතුරු යන අංශවල ඵලදායී පියවර ගත යුතුය.

5. රාජ්‍යය සියලු පුරවැසියන්ට සමාන අවස්ථා සහතික කළ යුතුය.

6. බරපතල අපරාධවලට වැරදිකරුවන් වූ අය හැර, ජාතිය, ජනවාර්ගිකත්වය, කුලය, පංතිය, ආගම, භාෂාව, විශ්වාස, ලිංගිකත්වය, ලිංගික නැඹුරුව හා අනන්‍යතා, වෛවාහික තත්ත්වය, මානසික හා ශාරීරික දුබලතා, දේශපාලන මත හෝ සම්බන්ධතා, වෘත්තිය, රාජ්‍යයට විරුද්ධව කැරලි ගැසීම් ඇතුලු අතීත හැසිරීම් යනාදී කිසිවක් පදනම් කර ගෙන කිසිම පුද්ගලයෙකුට හෝ සමූහයකට වෙනස් ලෙස නො සැලකිය යුතුය. ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය සහ ලිංගිකත්වය පිළිබඳ බහුවිධ නැඹුරුවක් සහිත පුද්ගලයන් ඇතුලු සියලු අනාරක්ෂිත කණ්ඩායම්වලට නියමිත ආරක්ෂාව ලබා දීම රාජ්‍යයේ වගකීමක් වෙයි.

7. රජයේ නීති, ක්‍රියා හා ප්‍රතිපත්තිවල බලපෑමට ලක් වූ අය හෝ ප්‍රධාන ධාරාවෙන් වෙන් කර හෝ කොන් කර ඇති අයට, ඔවුන්ගේ අනාගත දියුණුව හා අභිවෘද්ධිය වෙනුවෙන් විශේෂ විධි විධාන සැලසිය යුතුය.

8. පිළිගත් විවිධ මූලික අයිතිවාසිකම් සමග අනුකූල වන, ප්‍රජාවන්ගේ චාරිත්‍රානුකූල අයිතීන් ආරක්ෂා කිරීම සහතික කළ යුතුය.[41]

9. රැකවරණය පතන්නන්ගේ, සරණාගතයන්ගේ, රටක් නැති පුද්ගලයන්ගේ හා විදේශීකයන්ගේ මූලික අයිතීන් පිළිගෙන ආරක්ෂා කරන බවට රාජ්‍යය සහතික විය යුතුය.

10. උසාවියක්, විනිශ්චය සභාවක්, විමර්ශන කොමිසමක්, පොලිස් ස්ථානයක්, බන්ධනාගාරයක් වැනි ස්ථානවලදී නිදහස් නෛතික නියෝජනයකට සෑම පුද්ගලයෙකුට ම අයිතියක් ඇති බව සහතික කිරීමට රාජ්‍යය සියලු සාධාරණ පියවර ගත යුතුය.

11. ආර්ථික හා සමාජ වරප්‍රසාද හා අසමානතා මෙන්ම පුද්ගලයෙක් විසින් හෝ රාජ්‍යය විසින් පුද්ගලයෙක් සූරාකෑම තුරන් කිරීමට රාජ්‍යය ක්‍රියා කළ යුතුය.

12. ආර්ථික පද්ධතියේ ක්‍රියාකාරීත්වයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස පොදු අනර්ථයක් සිදුවන ආකාරයට ධනය හෝ නිෂ්පාදන මාර්ග ඒකරාශී වීමක් සිදු නොවන බවට රාජ්‍යය සහතික විය යුතුය.

13. ජාතික සේවා, පළාත් සභා හෝ පළාත් පාලන ආයතන තුළින් දේශපාලන හෝ වෙනත් පක්ෂපාතීත්වයකින් තොරව පුරවැසියන්ට අවශ්‍ය පොදු සුබ සාධනය හා ආධාර සේවා පවත්වා ගනිමින්, රාජ්‍යය සමාජ සුරක්ෂිතතාව හා සුබ සාධනය තහවුරු කළ යුතු අතර ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අවශ්‍ය අරමුදල් ලබා දිය යුතුය.

14. වෙළඳපොළේ ආධිපත්‍යය සතු පුද්ගලික අංශයට යටත් කර ගැනීමට ඉඩ නොදී නිදහස් අධ්‍යාපනය, නිදහස් සෞඛ්‍යය හා පොදු ප්‍රවාහන සේවා මහජන සේවා ලෙස පවත්වා ගත යුතුය.

[41] පිටුවේ 43 වන පාද සටහන බලන්න

15. පුරවැසියන්ගේ සමාජීය, සංස්කෘතික හා දේශපාලන අයිතීන් සහතික කිරීම. දුගී බව නැති කිරීමට සමාජ සාධාරණත්වය ප්‍රවර්ධනය කිරීම, ඉඩම්, ජලය, වනාන්තර, ඛනිජ සම්පත්, නිවාස, අධ්‍යාපනය, භාෂාව, කෘෂිකර්මය, සෞඛ්‍යය සහ අනිකුත් සාමූහික කටයුතු පිළිබඳ විධිමත් රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති සකස් කිරීමෙන් ජනතාවගේ ආර්ථික අයිතීන් සහතික කිරීම ආදිය රාජ්‍යයේ වගකීම වේ.

16. ජනතාවගේ භාෂා හා සංස්කෘතීන් දියුණු කර ගැනීමට රජය සහාය විය යුතුය.

17. සියලු ම ආගමික විශ්වාස දරන ජනයාට ආගමික මූල ධර්ම යථාර්ථයක් කර ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය ආර්ථික හා සමාජ පරිසරයක් රජය විසින් නිර්මාණය කළ යුතුය.

18. පවුල, සමාජයේ මූලික ඒකකය ලෙස රාජ්‍යය විසින් පිළිගෙන එය ආරක්ෂා කළ යුතුය.

19. ආබාධිත පුද්ගලයන් මනුෂ්‍යත්වයේ හා මානව විවිධත්වයේ කොටසක් ලෙස පිළිගෙන ගෞරව කළ යුතුය. මානව හා ස්වාභාවික ව්‍යසන ඇතුලු හදිසි හා අවදානම් සහගත තත්ත්වයන් ගැන රාජ්‍යයේ සෑම ස්තරයකදීම පවතින සන්නිවේදන මාධ්‍ය තුළින් ආබාධිත පුද්ගලයන්ට එවැනි තත්ත්වයන් ගැන දැනුම් දෙන බවට රජය සහතික විය යුතු අතර අනෙකුත් පුද්ගලයින් හා සමාන පදනමක් මත ඔවුන්ගේ ආරක්ෂාව තහවුරු කිරීමට විශේෂ පියවර ගත යුතුය.

20. ළමයින්ගේ හා තරුණ තරුණියන්ගේ/තරුණ ජනයාගේ කායික, මානසික, සදාචාරාත්මක, ආගමික හා සමාජීය සංවර්ධනය සහතික කිරීමටත්, ඔවුන් සූරා කෑමෙන් හා වෙනස් ලෙස සැලකීමෙන් ආරක්ෂා කිරීමටත්, රාජ්‍යය අවධානයකින් කටයුතු කළ යුතුය.

21. රජය විසින් ජ්‍යෙෂ්ඨ පුරවැසියන්ගේ විශේෂ රැකවරණය හා ආරක්ෂාව ප්‍රවර්ධනය කළ යුතුය.

22. ජාත්‍යන්තර ප්‍රමිතිවලට අනුකූලව ප්‍රජාවේ යහපත සඳහා පෘථිවි සම්පත් හා වත්කම්, සතුන් හා ශාක, ජල සම්පත්, ආදිය ඇතුලු පරිසරය රාජ්‍යය විසින් ආරක්ෂා කර සංරක්ෂණය කර වැඩි දියුණු කළ යුතුය. ජාත්‍යන්තර ප්‍රමිතිවලට අනුකූලව අවම වනගහණයක් පවත්වා ගැනීමත්, හරිත වායු විමෝචන අඩු කිරීමට පියවර ගැනීමත්, රාජ්‍යයේ වගකීම් වේ.

23. ජීවනෝපායකට ඇති අයිතිය ඇතුලු සංවර්ධන කටයුතුවල බලපෑමට ලක් වන ප්‍රජාවන් හා පුද්ගලයන්ගේ අයිතීන් ආරක්ෂා කරමින්, පරිසරය සුරැකෙන හා දූෂණය අවම වන ආකාරයට, සංවර්ධන කටයුතු සිදු වන බවට රාජ්‍යය සහතික කළ යුතුය.

24. ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් පිළියෙල කිරීම මගින් නිෂ්පාදන ආර්ථිකයකට ප්‍රමුඛත්වය දෙමින් ජාතික කර්මාන්ත ප්‍රවර්ධනය කළ යුතුය.

25. වී වගාවට සම්බන්ධ ජීවන රටාවට අනුව ග්‍රාමීය කෘෂිකර්මාන්යට සහාය දී ආරක්ෂා කළ යුතු වේ.

26. ජනතාවගේ පෝෂණ මට්ටම හා ජීවන මට්ටම ඉහළ නැංවීම හා මහජන සෞඛ්‍යය දියුණු කිරීම රාජ්‍යයේ මූලික වගකීමක් වෙයි.

27. පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන යෝජනාවක් මගින් අනුමැතිය ලබා ගැනීමෙන් තොර ව කිසිම රාජ්‍ය ආයතනයක් හෝ රාජ්‍ය ආයතනයක කොටස් හෝ කිසිම රාජ්‍ය වත්කමක් හෝ විකිණීම හෝ පුද්ගලීකරණය නො කළ යුතුයි.

28. අදාළ ජාත්‍යන්තර ප්‍රඥප්තීන්ට අනුකූල නීත්‍යනුකූල ක්‍රියා මාර්ගයකින් තොර ව කිසිවෙකුගේ ඉඩම් අයිතිය අහිමි නො කරන බවට රජය වග බලා ගත යුතුය. සංවර්ධන කටයුතු සඳහා ඉඩම් අත්පත් කර ගැනීමේ දී එවැනි අත්පත් කරගැනීමකට පොරතුව ඉඩම් හිමියන්ට නියමිත වන්දි ගෙවිය යුතුය.

29. වෙළඳපොළ හා රාජ්‍ය පද්ධතිවලට විකල්පයක් ලෙස සමූපකාර ක්‍රමය රජය පිළිගත යුතු අතර සමූපකාර ව්‍යාපාරය ප්‍රචලිත කිරීමට කටයුතු කරමින් සමූපකාරවල කළමනාකරණයට දේශපාලනය මැදිහත් වීම වැළැක්වීමට කටයුතු කළ යුතුය.

30. වැඩපොළේ මූලික අයිතීන් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර කම්කරු සංවිධානයේ ප්‍රඥප්තිවල සඳහන් කම්කරු අයිතිවාසිකම් රජය ආරක්ෂා කළ යුතුය.

31. ආර්ථික සූරාකෑම ඇතුළු සියලු ආකාරයේ සූරාකෑම්වලින් පුරවැසියන් ආරක්ෂා කිරීමට රාජ්‍යය සියලු පියවර ගත යුතුය.

32. පුරුෂයින් හා ස්ත්‍රීන් යන දෙකොටසට ම සමාන වැඩ සඳහා සමාන මෙන් ම අවම වේතනයක් සහතික කිරීමෙන් ප්‍රමාණවත් ජීවනෝපායක් සලසා ගැනීමට රජය එහි පුරවැසියන්ට සහාය විය යුතුය.

33. ශ්‍රී ලාංකික සංක්‍රමණික සේවකයන්ට ලබා දී ඇති අයිතිවාසිකම් ඔවුන් විදේශ රටක සිටිය ද, ආරක්ෂා කිරීමට ප්‍රමාණවත් රැකවරණ සැපයීමට රජය කටයුතු කළ යුතුය.

34. කූඨ මනුෂ්‍ය ප්‍රවාහනජාවාරමට ගොදුරු වූ අයට ප්‍රමාණවත් ආරක්ෂාව සපයමින් සංවිධානාත්මක අන්තර් ජාතික අපරාධ වැළක්වීමට රජය විසින් ප්‍රමාණවත් පියවර ගත යුතු වේ.

35. අල්ලස්, දූෂණය හා අපරාධ, කූඨ මනුෂ්‍ය ප්‍රවාහන ජාවාරම, වහල් ශ්‍රමය සහ මත් ද්‍රව්‍ය පරිහරණය තුරන් කිරීමට රජය ක්‍රියා කළ යුතුය.

36. විශේෂයෙන්ම කායික හා මානසික දුබලතා ඇති අයට හා කාන්තාවන් හා ළමයින්ට එරෙහි බරපතළ අපරාධ සම්බන්ධයෙන් හැර අන් සියලු ම දඬුවම් වරදට සමානුපාතික හා ප්‍රතිශෝධක දඬුවම් වන බවට රාජ්‍යය වග බලා ගත යුතු ය.

37. රාජ්‍යය, ජාත්‍යන්තර සාමය, ආරක්ෂාව හා සහයෝගය ප්‍රවර්ධනය කරමින්, සාධාරණ අන්තර්ජාතික ආර්ථික හා සමාජීය ක්‍රමයක් ස්ථාපිත කිරීමට සහාය දෙමින් ජාත්‍යන්තර නීතිය පෝෂණය කරමින් එයට ගරු කළ යුතුය.

38. ජනතාවගේ ස්වෛරීත්වය තහවුරු කිරීම සඳහා ශ්‍රී ලංකාව අත්සන් කිරීමට අපේක්ෂා කරන සියලු ම ආර්ථික සම්මුති හා ප්‍රඥප්ති අනුමත කිරීමට පෙර පාර්ලිමේන්තුවේ අනුමැතිය ලබාගැනීම අනිවාර්ය වන ක්‍රියාදාමයන් තුළින් රජය ක්‍රියාකළ යුතුය.

39. සංස්කෘතික, සමාජ, ආර්ථික හා තාක්ෂණික හුවමාරු සමග සියලු ම ජාතීන් සමග මිත්‍ර සබඳතා පවත්වා ගැනීම රජය විසින් තහවුරු කළ යුතුය.

40. ආර්ථික, සමාජීය, සංස්කෘතික, සිවිල් හා දේශපාලන අයිතීන් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ගිවිසුම්වල එකඟ වී ඇති ආකාරයට රජය ක්‍රියා කළ යුතුය. මෙහිදී විශේෂයෙන්ම කාන්තාවන්ගේ, ළමයින්ගේ හා දුබලතා සහිත පුද්ගලයන්ගේ මානව හිමිකම් වැදගත් වේ.

41. රජය අත්සන් කළ ජාත්‍යන්තර ප්‍රඥප්ති, සම්මුති හා ගිවිසුම් ඒවා අත්සන් කිරීමෙන් අවුරුද්දක් තුළ නීතිගත කිරීමට සහතික වීම රාජ්‍යයේ වගකීමක් වෙයි.

11.2.2 රාජ්‍යයේ සහ එහි නිලධාරීන්ගේ මූලික වගකීම්

42. රජයේ, රජයේ සියලු ආයතනවල හා නියෝජිතයන්/නිලධාරීන්ගේ මූලික වගකීම වන්නේ රටේ මූලික හා උත්තරීතර නීතිය ලෙස ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිගැනීම හා එහි ප්‍රතිපාදන පිළිපැදීමය.

43. ඍජු ව හෝ වක්‍රව රටේ ජනවර්ග ජාතිවාදය කුමන ආකාරයකින් හෝ ප්‍රවර්ධනය කිරීමෙන් වැළකීම රාජ්‍යයේ මූලික වගකීමක් වෙයි. ඒ වෙනුවට රජය ප්‍රවර්ධනය කළ යුත්තේ ඉතා ප්‍රබුද්ධ ආගමික හා අනාගමික මූලධර්ම මත පදනම් වූ ජාතිකවාදය හා පුරවැසි දේශමාමකත්වය, මූලික මානව හිමිකම් හා විශ්වදේශ වාදයයි.

44. පොලිස් නිලධාරීන් ඇතුළු සියලු ම රාජ්‍ය නිලධාරීන්ගේ මූලික වගකීමක් වන්නේ පුරවැසියන්ට සේවය කිරීමත්, ඔවුන්ට ආචාරශීලී වීමත්, ඉහළ ම වෘත්තීය ප්‍රමිතීන් පවත්වා ගැනීමත්, අයථා අනුග්‍රහයන්, ඥාති සංග්‍රහ හා කුමන ආකාරයක හෝ මූල්‍ය හෝ වෙනත් නොපනතත්කම්වලින් වැළකීමත්ය.

11.2.3 **පුරවැසියන්ගේ මූලික වගකීම්**

45. අයිතීන් හා නිදහස ක්‍රියාත්මක වීම හා භුක්ති විඳීම, වගකීම් හා බැඳීම්වලින් වෙන් කළ නොහැකි වන හෙයින් පහත දැක්වෙන කරුණු ශ්‍රී ලංකාවේ ජීවත් වන සියලු ම පුද්ගලයන්ගේ වගකීම් වේ.

අ) ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හා නීතිය රැක ගැනීම හා ආරක්ෂා කිරීම

ආ) ජාතික අපේක්ෂාවන්ට අනුග්‍රහය දැක්වීම හා ජාතික එක්සත් බව පෝෂණය කිරීම

ඇ) මහජන දේපළ සංරක්ෂණය කර ආරක්ෂා කිරීම හා පොදු දේපළ අවභාවිතය හා අපතේ යැවීමට විරුද්ධව ක්‍රියා කිරීම

ඈ) අන් අයගේ අයිතීන් හා නිදහසට ගරු කිරීම

ඉ) පරිසරය ආරක්ෂා කිරීම හා එහි පොහොසත් බව, සම්පත් සංරක්ෂණය කිරීම

46. වෛරී ප්‍රකාශනවලින් වැළකීමත්,සමාජ අසමගියට හේතු වන හෝ සමාජ කැළඹීමකට හේතු වන ප්‍රකාශ කිරීමෙන් වැළකීමත්, සියලු ම පුරවැසියන්ගේ මූලික වගකීමක් වේ. නියාමක මූල ධර්ම, නීති මගින් ක්‍රියා කළ හැකි දේ බවට පත් කළ යුතු යයි ඉතා ප්‍රබල ඉල්ලීම් තිබුණි. කමිටුව මෙම අදහසට අනුවේදී වුවත්, මෙම කොටසේ අඩංගු මූලධර්ම සම්බන්ධයෙන් ඉන්දියානු ව්‍යවස්ථාවේ ඇති ප්‍රතිපාදන නිර්දේශ කිරීමට එකඟ වූහ.

47. මෙම පරිච්ඡේදයේ අඩංගු ප්‍රතිපාදන කිසි ම උසාවියක හෝ අධිකරණයක බලාත්මක කළ හැකි නොවේ.

12 පරිච්ඡේදය

මූලික අයිතිවාසිකම්

12.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

සමස්තයක් වශයෙන් ගත් කළ මූලික අයිතිවාසිකම් (දේශපාලන, සිවිල්, සමාජීය, සංස්කෘතික හා ආර්ථික අයිතිවාසිකම්) හා කණ්ඩායම් අයිතිවාසිකම් ගැන අදහස් ඉදිරිපත් කළ සියලු දෙනා ම ඒකමතිකව ඉල්ලා සිටියේ මූලික අයිතිවාසිකම් පරිච්ඡේද ශක්තිමත් කිරීමත්, පුළුල් කිරීමත්, මෙන් ම ආණ්ඩුක්‍රමව්‍යවස්ථා ප්‍රතිපාදන වඩා හොඳින් ක්‍රියාත්මක කිරීමත්ය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ මානව හිමිකම් පිළිබඳ පරිච්ඡේදය පුළුල් කිරීම ප්‍රජාතන්ත්‍රීකරණය දෙසට තබන පියවරක් ලෙස සැලකිය හැකියි. 1948 මානව හිමිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනයෙන් එළිදැක්වූ පළමු පරම්පරාවේ අයිතිවාසිකම්වලට අතිකුත් ව්‍යතිරේඛීමානව අයිතිවාසිකම් ප්‍රඥප්තීන් එක් කර ගැනීමෙන් ජාත්‍යන්තර වශයෙන් සිදුවී තිබෙන වර්ධනයන්ට අනුකූලව අයිතිවාසිකම් පනතක් නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ඇතුළත් කළ යුතු යැයි කමිටුව ඉදිරියේ අදහස් දැක්වූ බොහෝ දෙනෙකු ප්‍රකාශ කළෝය. ශ්‍රී ලංකාව අත්සන් කර ඇති ජාත්‍යන්තර ගිවිසුම් හා සම්මුති අතර සිවිල් හා දේශපාලන අයිතීන් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ගිවිසුම, සිවිල් හා දේශපාලන අයිතීන් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ගිවිසුමේ ව්‍යතිරේඛී ගිවිසුම, ආර්ථික, සමාජ හා සංස්කෘතික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ගිවිසුම ආදිය වෙයි. මෙම ජාත්‍යන්තර ගිවිසුම්වල නිශ්චිතව දක්වා ඇති අයිතිවාසිකම්, නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ අයිතිවාසිකම් පනතේ පිළිබිඹු විය යුතුය.

විවිධ වයස් කාණ්ඩවලට අයත් කණ්ඩායම්ද, වාර්ගික, භාෂා හා ආගමික අනන්‍යතා, ලිංගික අනන්‍යතා හා විශේෂ අවශ්‍යතා මත පදනම් වූ කණ්ඩායම් විසින් ද, යෝජනා ගණනාවක් ඉදිරිපත් කරන ලදී. ඔවුන්ගේ අනන්‍යතාව නිසා ඔවුන් නිතර පීඩනයට හා සූරාකෑමට ලක් වන හෙයින් මෙම කණ්ඩායම් විශේෂ පිළිගැනීමක් හා ආරක්ෂාවක් ඉල්ලා සිටියහ. මෙයින් සමහරක් බහුතර දේශපාලනයට අසු වී ඇති කලාපීය හෝ ප්‍රාදේශිය මට්ටම්වල දී ප්‍රධාන ජන කණ්ඩායම් තුළ සිටින සුළුතර කණ්ඩායම් වේ.

ප්‍රාදේශීය මට්ටම්වලදී සුළුතර/බහුතර ගතිකය වෙනස් වන බව සඳහන් කළ යුතුය. උදාහරණයක් වශයෙන් ජාතික ජනවාර්ගික සංයුතිය ප්‍රාදේශිය මට්ටම්වලදී වෙනස් වේ. මෙහිදී වෙනස් ගතිකයන් ක්‍රියාත්මක වීමෙන් නව සුළුතරයන් නිර්මාණය වේ. ජනවාර්ගික සබඳතා සම්බන්ධයෙන් පමණක් නොව සමාජයේ හා දේශපාලන ක්‍රමයේ විවිධ මට්ටම්වලදී

ආගම, කුලය, පන්තිය හා අනිකුත් සමාජ සංස්කෘතික වෙනස්කම් සම්බන්ධයෙන් ද, බහුතරවාදී දේශපාලනය දකිත්තට ලැබෙන බව පිළිගැනීම වැදගත් වේ. අප වෙත නියෝජන ඉදිරිපත් කළ කාන්තා කණ්ඩායම්, කුල කණ්ඩායම්, සුළුතර ජනවාර්ගික හා ආගමික කණ්ඩායම් ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ දකින්ට ලැබෙන සූරා කෑම හා ආධිපත්‍යය විස්තර කළහ. මේ නිසා ප්‍රාදේශීය අධිපති කණ්ඩායම් විසින් වෙනස් ලෙස සලකනු ලැබීමට භාජනය විය හැකි කණ්ඩායම්වල අයිතිවාසිකම් හා ආරක්ෂාව සහතික කිරීමට පියවර ගැනීම අවශ්‍ය වේ.

අධිපති කණ්ඩායම් හා ඔවුන්ගේ දෘෂ්ටිවාදවලින් පුද්ගල නිදහස උල්ලංඝනය වීමේ අවදානමක් ද, තිබේ. මෙය වඩාත් ම දැකිය හැකි වන්නේ බොහෝවිට බලහත්කාරය සහ ආධිපත්‍යයයොදවා ආරෝපනය කිරීම මගින් බලහත්කාරී ලෙස ක්‍රියාත්මක කරන සංස්කෘතික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සන්දර්භය තුළය. කමිටුව ඉදිරියේ දැක්වූ අදහස්වලින් පැහැදිලි වූයේ මේ අතින් විශේෂයෙන්ම අනාරක්ෂිත වන්නේ කාන්තාවන්, සුළුතර ජනවාර්ගික කණ්ඩායම් හා ආදිවාසී කණ්ඩායම් බවයි.

කමිටුව ඉදිරියේ අදහස් දැක්වූ කණ්ඩායම් අතර නුවරඑළිය, බදුල්ල, මහනුවර, රත්නපුර, කෑගල්ල, මොනරාගල, වවුනියා, කිලිනොච්චි හා කොළඹ ජීවත් වන මලයහ (කඳුරට) දෙමළ ජාතිකයන්, මැලේ ජාතිකයන්, බර්ගර් ජාතිකයන්, මඩකලපුවේ පෘතුගීසි කථා කරන බර්ගර් ප්‍රජාව, මොනරාගල, බදුල්ල හා මඩකලපුවේ ආදීවාසි කණ්ඩායම්, තෙළිගු කථා කරන ප්‍රජාවන්, මලයාලි ජනයා, පුත්තලමේ ජීවත් වන අප්‍රිකානු සම්භවයක් සහිත ප්‍රජාව හා සුළුතර ආගමික කණ්ඩායම් ද විය. මෙම කණ්ඩායම් විසින් ඉදිරිපත් කළ අදහස වූයේ භාෂාව, ජීවන ක්‍රම, භාවිතයන් ආදී ඔවුන්ගේ විශේෂිත සංස්කෘතික අනන්‍යතා පිළිගැනීමයි. නියෝජ්‍ය ආයතන සඳහා විශේෂ පියවර හා අවුරුදු ගණනාවක නො සලකා හැරීම වෙනුවෙන් ප්‍රතිජානන පියවරයන් ගන්නා ලෙස ද, ඔවුහු ඉල්ලා සිටියහ.

බොහෝ කණ්ඩායම් ඔවුන්ගේ විශේෂිත සංස්කෘතික අනන්‍යතාව පිළිගැනීම හා ප්‍රතිජානනපියවරයන් සඳහාඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කළේවිවිධ මට්ටම්වලදී තමන් පුද්ගලයන් සහ සමූහ වශයෙන් අසමාන සැලකීම්වලට, බැහැර කිරීමට සහ ආන්තිකකරණයට භාජනය වන බැවිනි. මෙය බහුතර සංස්කෘතියේ ආධිපත්‍යයේ ප්‍රතිඵලයක් විය හැකියි. බහුතර කණ්ඩායම් රාජ්‍ය අංශයේ ප්‍රමුඛත්වය දරන බැවින් හා තීරණ ගැනීමේ තනතුරු ඔවුන් විසින් දරන බැවින් පොදු සේවා ලබා ගැනීමේදී පවා ඔවුන් වෙනස් ලෙස සැලකීමට භාජනය වන බව මෙම කණ්ඩායම් කියා සිටියහ. මේ සම්බන්ධයෙන් අදහස් දැක්වූ මලයහ

(කඳුරට)දෙමළ ජනයා කියා සිටියේ ඔවුන් නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කය තුළ බහුල ලෙස ඒකරාශී වී සිටියත් වෙනස් ලෙස සලකන පළාත් පාලන පනත් හා දේශපාලනීකරණය වූ රාජ්‍ය සේවය නිසා ඔවුන්ට මහජන සේවා ලබා ගැනීමේ අයිතිය අහිමි වී ඇති බවයි.[42]

එම නිසා විශේෂ කණ්ඩායම්වල අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමේ අවශ්‍යතාව පිළිගනිමින්, ශ්‍රී ලාංකික සමාජයේ බහුවිධ අනන්‍යතා සැලකිල්ලට ගනිමින්, නව ව්‍යවස්ථාවෙන් පුද්ගල අයිතිවාසිකම් සහතික කිරීමේ ක්‍රම සොයා ගැනීම අවශ්‍ය වේ. විවිධ මට්ටම්වල දක්නට ලැබෙන බහුතරවාදයේ අනතුර පිළිගෙන ඒ ගැන අවධානය යොමු කිරීම අවශ්‍ය වේ.

බොහෝ දෙනෙක් රැකියා, ජීවනෝපාය මෙන් ම අධ්‍යාපනය හා සෞඛ්‍යය වැනි සේවාවන් සඳහා පුද්ගලික අංශය මත යැපෙන බැවින් විධිමත් බලාත්මක කිරීමේ යාන්ත්‍රණයක් සහිත ව මූලික/මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අධිකාර බලය යටතේ පුද්ගලික අංශය ද, ආවරණය කිරීමේ වැදගත්කම බොහෝ දෙනෙක් පෙන්වා දුන්හ.

ඉදිරිපත් කරන ලද අදහස් සැලකිල්ලට ගනිමින් කමිටුව නිර්දේශ කරන්නේ අයිතිවාසිකම් පනතක් ලෙස මානව හිමිකම් ඇතුළත් කිරීමෙන් මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ පරිච්ඡේදය වැඩි දියුණු කළ යුතු බවයි. පහත දැක්වෙන නිර්දේශ සකස් කිරීමේදී අපි සමහර අවස්ථාවල පුද්ගලයන් හා කණ්ඩායම් විසින් තම නියෝජනයේදී යොදා ගත් භාෂා ව්‍යවහාරය ම භාවිතා කර ඇති බව සඳහන් කරමු.

12.2 නිර්දේශ

12.2.1 පහත සඳහන් ප්‍රතිපාදන සහිත නව **අයිතිවාසිකම් පනතක්** කමිටුව නිර්දේශ කරයි.

1. **ජීවිතයට ඇති අයිතිය**

   මෙය 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ අඩංගු වුවත් 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට මෙම මූලික අයිතිය අතුළත් නොවීම පුදුමයකි. නමුත් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කිරීම් පිළිබඳ නඩු තීන්දුවලදී ජීවිතයට ඇති මූලික අයිතිය නෛතික වශයෙන් පිළිගෙන තිබේ. ජීවිතයට ඇති අයිතිය විශේෂිත ව එක් කළ යුතු වන්නේ සෞඛ්‍යය, අධ්‍යාපනය, නිවාස, කම්කරු, රැකියා, ජීවනෝපාය, පරිසරය ආදී බොහෝ මූලික හා මානව අයිතිවාසිකම් ලැබෙන්නේ මෙම මූලික ජීවිතයට ඇති අයිතිය තුළින් වන බැවිනි. ජීවිතයට ඇති අයිතිය මිනිස් ජීවිතයේ කේන්ද්‍රය වන

[42] 1998 අංක15 දරණ ප්‍රාදේශීය සභා පනත, 1871 හා 1937 අංක 26 දරණ ගම් සභා ආඥාපනත, 1938 අංක 60 දරණ ගම් සභා ආඥාපනතට සිදුකළ සංශෝධනය, 1964 අංක 6 දරණ ගම් සභා නීතිය, 1889 අංක 13 දරණ (ඉන්දියානු) වතු කම්කරු ආඥාපනත, වතු වෙද්‍ය සේවා ආඥාපනත

අතර ශ්‍රී ලංකාව අත්සන් කර ඇති බොහෝ ජාත්‍යන්තර ගිවිසුම් හා සම්මුතිවල මෙය අඩංගු වේ.

මේ අනුව අපි පහත සඳහන් වගන්තිය යෝජනා කරමු.

"සෑම පුද්ගලයෙකුට ම ජීවිතයට, නිදහසට හා ආරක්ෂාවට නෛසර්ගික අයිතියක් ඇති අතර කිසිම පුද්ගලයෙකුට අත්තනෝමතික ලෙස ජීවිතය, නිදහස සහ ආරක්ෂාව අහිමි නො කළ යුතුය"

2. සමානාත්මතාවයට ඇති අයිතිය

ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජයක් ගොඩ නැඟීමේ අත්තිවාරම වන්නේ **සමානාත්මතාවට** ඇති අයිතියයි. අප ඉදිරියේ අදහස් දැක්වූ අය තදින් ම කියා සිටියේ **සමානාත්මතාවට** ඇති අයිතිය යනු නීතියේ ආධිපත්‍යය පමණක් නොවන බවයි. එය ඊට වඩා පුළුල් විය යුතුය. **සමානාත්මතාවට** ඇති අයිතිය ආරක්ෂා කිරීමට නීති තිබිය යුතුය. **සමානාත්මතාවට** ඇති අයිතිය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා අසමාන සැලකීම් දැක්වීම පිටු දැකීමට නීති පැනවිය යුතුය. උදාහරණයක් වශයෙන් දැනට පවතින සම්මත නීති හා භාවිතයන් තුළ කුලය මුල් කරගෙන වෙනස් ලෙස සැලකීමේ අවස්ථා ඇති බව පෙන්වා දෙන ලදී. මෙයින් සමහරක් විශේෂ අවධානය යොමු විය යුතු ඉතා සංවේදී ගැටලු වන අතර ඒවා සිවිල් සමාජයේ මැදිහත් වීම තුළින් විසඳිය යුතු වේ. මේ නිසා **සමානාත්මතාව**ආරක්ෂා කිරීමේ නීතියක් සම්මත කර ගැනීමට අමතරව මෙවැනි ප්‍රශ්න ගැන ක්‍රියා කිරීම සඳහා වෙනස් ලෙස සැලකීමට විරුද්ධ අසමාන ලෙස සැලකීම පිටුදැකීමේ කොමිසමක් පත් කළ යුතු යයි යෝජනා කෙරේ.

අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ පනතට අපි පහත සඳහන් වගන්ති යෝජනා කරමු.

- සෑම පුරවැසියෙකුට ම **සමානාත්මතාවට ඇති** අයිතිය හා එය බලාත්මක කිරීම සහතික කෙරේ.
- ජාතිය, ආගම, කුලය, වෛවාහක තත්ත්වය, මාතෘ භාවය, වයස, භාෂාව, කායික හෝ මානසික දුබලතාව,ගැබිණි බව, සිවිල් තත්ත්වය, වැන්දඹු වීම, සමාජ සම්භවය, ලිංගිකත්ව නැඹුරුව හෝ ලිංගිකත්වය සහ ස්ත්‍රීපුරුෂ සමාජභාවය පිළිබඳ අනන්‍යතාව මත පදනම් ව කිසි ම පුද්ගලයෙක් හෝ කණ්ඩායමකට වෙනස් ලෙස නො සැලකිය යුතු ය.

- අතීතයේ සිදුවූ ආන්තිකකරණයන් හා කොන් කිරීම් පිළි ගනිමින් කාන්තාවන්, දුබලතා සහිත පුද්ගලයන්, දූගීන්, නූගතුන් හා පීඩිත කුල කණ්ඩායම් හෝ විශේෂ ලෙස හඳුනා ගත් කණ්ඩායම් වැනි වෙනස් ලෙස සැලකීමට භාජනය වන ආන්තික කණ්ඩායම්වලට සමානාත්මතාව හිමිකර ගැනීමට අවශ්‍ය විශේෂිත පියවර රජය විසින් ගත යුතුය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ මෙම ප්‍රතිපාදන තුළ එවැනි පියවර වෙනස් ලෙස සැලකීමක් නො වනු ඇත.
- කාන්තාවන්ගේ ගරුත්වය, සුබ සාධනය හෝ අපේක්ෂාවන්ට විරුද්ධ වන හෝ ඔවුන්ගේ තත්ත්වය පහත හෙළන හෝ නීති, සංස්කෘති, චාරිත්‍ර හෝ සම්ප්‍රදායන් තහනම් කළ යුතුය.
- පුරුෂයන්ට හා ස්ත්‍රීන්ට සමාන අයිතිවාසිකම් තිබේ. විශේෂයෙන්ම පවුලේ, අධ්‍යාපනයේ, සෞඛ්‍යයේ, සෙවණ සැපයීමේ, දේපළ අයිතියේ, ජීවනෝපායේ, රැකියාවේ, වැඩපොළෙහි හා දේශපාලනයෙහිස්ත්‍රීන්ට ඇති සමානාත්මතාව නීතිය සහ භාවිතාව තුළ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව විසින් තහවුරු කළ යුතුය.
- ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ මූලධර්මවලට පටහැණි නීතිවලට පැවතීමට ඉඩ ලබාදෙන වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි 16 වැනි ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කළ යුතුය. වෙනස් ලෙස සැලකීමට තුඩු දෙන චාරිත්‍රානුකූල හා සාම්ප්‍රදායික නීති සංශෝධනය කිරීම/ඉවත් කිරීම පිළිබඳ ව සියලු ප්‍රජාවන් සමග සාකච්ඡා කර සාම්ප්‍රදායික නීති හා චාරිත්‍ර පිළිබඳ ගැටලු සම්බන්ධයෙන් සොයා බැලීමට ඉහළ මට්ටමේ නියෝජිත කමිටුවක් පත් කරන ලෙස මෙම කමිටුව නිර්දේශ කරයි.[43]

3. මානව ගරුත්වය

සෑම පුද්ගලයෙකුට ම නෛසර්ගික පුද්ගල අභිමානය, ස්වාධිකාරය හා පුද්ගලත්වය පිළිගනී.

[43] කුෂාන් ද අල්විස්, ජ.නී හා එම්.වයි.එම් ෆායිස්. වර්තමාන ව්‍යවස්ථාවේ 15 හා 16 වගන්තිවල සඳහන් සීමාවන්ට යටත්ව, මෙම කොටසේ මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව දක්වා ඇති කරුණු වලට එකඟ වේ.

4. පුද්ගල නිදහස හා ආරක්ෂාව

රඳවා ගැනීම හා රැඳවියන්ට සලකන ආකාරය සම්බන්ධයෙන් බොහෝ නියෝජන ඉදිරිපත් කරන ලදී. අත්තනෝමතික රඳවා ගැනීම්, වධ දීම් හා අධිකරණ ක්‍රියාවලියේ පිළිගත නො හැකි ප්‍රමාදසහ හිඩැස්වල ප්‍රතිඵලයක් ලෙස පීඩා විඳීමට සිදු වූ බොහෝ දෙනෙක් කමිටුව ඉදිරියේ අදහස් දැක්වූහ. මෙය දේශීය හා ජාත්‍යන්තර මානව හිමිකම් ආයතන හා ක්‍රියාකාරීන්ගෙන් ශ්‍රී ලංකා රජය දෝෂාරෝපණයට ලක් වූ ක්ෂේත්‍රයකි. නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සඳහා මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ නව පරිච්ඡේදයක් පිළිබඳව සඳහන් වන (2009) කමිටු වාර්තාවේ පුද්ගලයන් අත්අඩංගුවට ගැනීම, රඳවා ගැනීම හා දඬුවම් දීම පිළිබඳ පුළුල් වගන්තියක් (13 වගන්තිය) තිබේ.

මෙයට අමතරව පහත දැක්වෙන කරුණු ද, අයිතිවාසිකම් පනතට ඇතුළත් කළ යුතු යයි අපි නිර්දේශ කරමු:

- කිසිම පුද්ගලයෙකුගේ නිදහස අත්තනෝමතික ලෙස අහිමි නො කළ යුතු මෙන් ම විධිමත් නඩු විභාගයකින් තොර ව කිසිවෙක් රඳවා නො ගැනීම
- පෞද්ගලික හා පෞද්ගලික ස්ථානවලදී අවමානයට, කුරිරු හෝ අමානුෂික ලෙස සැලකීමට හෝ වධ දීමට ලක් නොවීමේ නිදහස
- ස්වාධිකාරය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ හා ප්‍රජනනය පිළිබඳ තීරණ ඇතුලු කායික පූර්ණත්වය විඳීමේ නිදහස
- රඳවා ගැනීමේදී, අධිකරණ ක්‍රියාවලියේදී හා රැඳවීමෙන් නිදහස් කිරීමේදී විධිමත් ක්‍රියා මාර්ග අනුගමනය කිරීම.
- පිටුවහල් කිරීමෙන් පසු පුද්ගලයෙක් වධ දීමට ලක් වීමට ඉඩ ඇත්නම් පිටුවහල් නො කිරීමේ අයිතිය
- ගරුත්වයෙන් සලකමින් හා ප්‍රතිශෝධනයට අවස්ථා ලබා දෙමින් සිරකරුවන් පුනරුත්ථාපනය කර නිදහස් කිරීමට රජය සහතික විය යුතුය.

5. පෞද්ගලිකත්වයට හා පවුල් ජීවිතයට ඇති අයිතිය

ආබාධ සහිත පුද්ගලයන්ට එහි ඇති ගම්‍යාර්ථය සමග පෞද්ගලිකත්වයට ඇති අයිතිය මූලික අයිතියක් ලෙස නියම කළ යුතුය. මෙයට වෛද්‍ය හා අනිකුත් වාර්තා, නිවස හා පවුල මෙන් ම මැතිවරණ ක්‍රියාවලිය ඇතුළු පුද්ගලික සන්නිවේදන

වැනි ආකාරයේ ලිපි ලේඛන,සෝදිසියෙන් හා ඒවාට මැදිහත් වීමෙන් ආරක්ෂාව ද, ඇතුළත් විය යුතු ය.

- සෑම පුද්ගලයෙකුට ම පෞද්ගලිකත්වයේ අයිතිය, පවුල් ජීවිතයට අත්තනෝමතික ලෙස මැදිහත් වීමෙන් ආරක්ෂා වීමේ අයිතිය, නිවසේ, ලිපි ලේඛන හා සන්නිවේදනවල අනුල්ලංඝනීයත්වය ඇති අතර එවැනි පුද්ගලයෙකුගේ ගරුත්වයට හා කීර්තියට නීති විරෝධි ලෙස පහර නො දිය යුතුය.
- වයස් සම්පූර්ණ වී ඇති සියලු පුද්ගලයන්ට ජනවර්ගය, ජාතිය, ආගම, ලිංගික අනන්‍යතාව හෝ ලිංගික නැඹුරුව ආදියේ සීමාවන්ගෙන් තොරව විවාහ වීමට හා පවුලක් සෑදීමට අයිතිය තිබේ. විවාහයට, විවාහය තුළ හා එය අවලංගු කිරීමෙන් පසුව ඔවුන්ට සමාන අයිතිවාසිකම් තිබේ.

6. ආගම, විශ්වාස, හෘද සාක්ෂියේ හා සිතීමේ නිදහස

ආගම හා විශ්වාස පිළිබඳ නිදහස පිළිබඳ ව සඳහන් වන වගන්තිය ශක්තිමත් කිරීමේ අවශ්‍යතා කමිටුව ඉදිරියේ කරුණු දැක්වූ බොහෝ අය විසින් පෙන්වා දෙන ලදී. මෙයට පදනම් වූ තර්ක දෙකක් විය. පළමුවැන්න වූයේ පවතින ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 9වැනි ව්‍යවස්ථාව වෙනස් නොවන බැවින් බුද්ධාගම හැර අනිත් ආගම්වලට නිදහස හා ආරක්ෂාව ලබා දෙන ව්‍යවස්ථාමය සහතිකයක් අවශ්‍ය බවයි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ වැනි ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කිරීමකට හෝ ඉවත් කිරීමකට භාජනය වුවත්, ආගමික නිදහසට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ප්‍රබල ආරක්ෂාවක් ලැබිය යුතුය යන්න සමහරුන්ගේ අදහස විය.1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව (10 ව්‍යවස්ථාව, පරිච්ඡේදය 3) දැනටමත් සිතීමේ, හෘද සාක්ෂියේ හා ආගමේ නිදහස ලබාදී තිබේ. සුළු සංශෝධන හා පහත දැක්වෙන කොටස් එකතු කරමින් මෙය රඳවා ගත යුතුය.

- මෙම ඡේදයෙන් ප්‍රකාශිත හා පිළිගත් මූලික අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දකිසිම සීමා කිරීමක් නො විය යුතුය.
- ඇදහීමක් අනුගමනය නො කරන්නන්ගේ අයිතිවාසිකම්වලට ද ගරු කළ යුතුය.

7. අදහස් පළ කිරීමේ, රැස්වීමේ, පෙළපාලි යෑමේ,පිකට් කිරීමේ, පෙත්සම් ඉදිරිපත් කිරීමේ හා සංගම් පිහිටුවේ නිදහස

1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 14(1) ව්‍යවස්ථාව රඳවා ගැනීම කළ යුතුය.

8. පුරවැසිභාවය

පුරවැසිභාවය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ප්‍රබල ලෙස පැන නැඟුණේ ඉන්දියානු සම්භවයක් ඇති ජනයාගෙනි. පුරවැසි අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධයෙන් ද, සාකච්ඡා කරන ලදී. උදාහරණයක් වශයෙන් විශේෂයෙන්ම ද්විත්ව පුරවැසියන්ගේ ඉඩම්, දේපළ හා දේශපාලන අයිතිය සම්බන්ධයෙන් විවිධ මත පළ වුණි. අපි පහත දැක්වෙන යෝජනාව ඉදිරිපත් කරමු.

- පුරවැසි තත්ත්වය සම්බන්ධයෙන් ජාතිය, ආගම. කුලය, විවාහක තත්වය, මාතෘ භාවය, වයස, භාෂාව, මානසික හෝ කායික දුබලතා, ගැබ්ණිබව, සිවිල් තත්ත්වය, වැන්දඹුබව, ලිංගික නැඹුරුව, හෝ ලිංගික අනන්‍යතාව මත කිසිම වෙනස් ලෙස සැලකීමක් නො විය යුතුය. සියලු ම පුරවැසියන්ට පුරවැසිභාවයේ අයිතිවාසිකම්, වරප්‍රසාද හා ප්‍රතිලාභ සමාන ලෙස හිමි වන අතර ඒ ආකාරයට ම පුරවැසිභාවයේ වගකීම් හා නියමයන්ට ද යටත් වේ.

9. පදිංචියේ හා ගමන් බිමන් යෑමේ නිදහස

1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 14(1) ව්‍යවස්ථාව රඳවා ගැනීම කළ යුතුය.

10. ආපසු පැමිණීමේ නිදහස

යුද්ධය නිසා රටින් පිටවී යෑමට සිදුවූ අය ආපසු ශ්‍රී ලංකාව ඒමේ දී මුහුණ දෙන දුෂ්කරතා පිළිබඳව කමිටුවේ අවධානය යොමු කරන ලදී. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ශ්‍රී ලංකාවට ආපසු පැමිණීමේ අයිතිය පිළිගත්තා නමුත් ආපසු එන අය මුහුණ පාන බාධක සැලකිල්ලට ගනිමින් මෙම ප්‍රතිපාදනය වැඩි දියුණු කර ශක්තිමත් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටින ලදි. ආණ්ඩුක්‍රමව්‍යවස්ථාවෙන් මේ සියලු ම ගැටලු විසඳිය නො හැකි නමුත් අපි පහත දැක්වෙන නිර්දේශය ඉදිරිපත් කරමු.

- ආපසු පැමිණීම පහසු කිරීම සඳහා රජයේ වගකීම දක්වන වගන්තියක් නියාමක මූලධර්මවලට ඇතුළත් කිරීම.
- පහත දැක්වෙන විශේෂිත වගන්ති ඇතුළත් කළ යුතුය:

- ○ සෑම පුරවැසියෙකුට ම ජනරජයට ආපසු පැමිණීමේ අයිතිය තිබේ.
- ○ ඔහුගේ/ඇගේ රටට ආපසු පැමිණීමේ අයිතිය අත්තනෝමතික ලෙස කිසිම කෙනෙකුට අහිමි නො කළ යුතු ය.

11. සාධාරණ පරිපාලනමය ක්‍රියා සඳහා ඇති අයිතිය

සේවා ලබා ගැනීමේදී හා අසාධාරණ පරිපාලන භාවිතයන් පිළිබඳ දුක්ගැනවිලි බොහෝ දෙනෙක් අපට ඉදිරිපත් කළහ. ඇත්ත වශයෙන් ම රාජ්‍ය අංශය ගැන කළකිරීමට ප්‍රධාන ම හේතුවත් මෙයයි. දුක්ගැනවිලිවලට ප්‍රතිචාර දැක්වීමේ යන්ත්‍රණයක් නො තිබීම හෝ පවතින යන්ත්‍රණ ඵලදායී නොවීම දුර්වලතා ලෙස පෙන්වා දෙන ලදී. තම දුක්ගැනවිලි ගැන ප්‍රතිචාරයක් ලබා ගැනීමට අවුරුදු ගණන් බලා සිටීමට සිදු වූ අවස්ථා ඔවුන් පෙන්වා දුණි. ඉතා සංවේදී මෙම ගැටලුව සම්බන්ධයෙන් කෙන්යාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ඇති වගන්තියට සමාන වගන්තියක් අපි යෝජනා කරමු:

- ඉක්මන්, කාර්යක්ෂම, නීත්‍යානුකූල යුක්ති සහගත හාපටිපාටිවලට අනුව සාධාරණ පරිපාලන ක්‍රියාකාරීත්වයකට සෑම පුද්ගලයෙකුට ම අයිතියක් තිබේ.
- පුද්ගලයෙකුගේ අයිතිවාසිකමක් හෝ මූලික නිදහසක් කෙරෙහි පරිපාලන ක්‍රියාවක් නිසා අහිතකර බලපෑමක් ඇති වේ නම් එම ක්‍රියාව සඳහා හේතු ලිඛිත ව ලබා ගැනීමට එම පුද්ගලයාට අයිතියක් තිබේ.
- (1) වගන්තියේ සඳහන් අයිතිවාසිකම ලබා දීම සඳහා පාර්ලිමේන්තුව නීති සම්මත කළ යුතු අතර (අ) අධිකරණයක් හෝ උචිත හා අපක්ෂපාතී විනිශ්චය සභාවක් මගින් පරිපාලන ක්‍රියාවක් සමාලෝචනයට භාජනය කිරීම (ආ) කාර්යක්ෂම පරිපාලනයක් ප්‍රවර්ධනය කිරීමට එම නීති මගින් ඉඩ සැලසිය යුතු ය.

12. සෞඛ්‍යයට ඇති අයිතිය

ශ්‍රී ලංකාවේ සෞඛ්‍ය රැකවරණයට ඇති අයිතිය මූලික අයිතියක් ලෙස දක්වා නොමැති නමුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ නියාමක මූලධර්ම පිළිබඳ පරිච්ඡේදයේ 27 (2) (ඇ) ව්‍යවස්ථාවෙහි වක්‍ර ව සඳහන් කර තිබේ. එය 29 වැනි ඡේදය මත පදනම් වී ඇති අතර ඒ ගැන නීතියෙන් ක්‍රියා කළ නො හැකිවාක් මෙන් ම කිසිම උසාවියකින්

ආරක්ෂාවක් නො ලැබේ. සෞඛ්‍යයට ඇති අයිතිය සමග නිදහස් සෞඛ්‍ය සේවයට ශ්‍රී ලංකාවේ ඇති දීර්ඝ කාලීන කැපවීම අනුව යමින් සෞඛ්‍ය ප්‍රතිපත්තිවලට මඟ පෙන්විය හැකි උචිත කොටසක් නියාමක මූලධර්ම පිළිබඳ පරිච්ඡේදයේ ඇතුළත් කළ යුතුය. සෞඛ්‍ය සේවා ලබා ගැනීමේ දුෂ්කරතා, සෞඛ්‍ය සේවයේ හා වෛද්‍ය ප්‍රතිකාරවල ගුණාත්මක භාවය, පුද්ගලික සෞඛ්‍ය සේවාවල අධිකතර මිල මෙන් ම මේ අංශයේ නියාමනයක් නොමැති වීම ආදිය ගැන කමිටුවට බොහෝ පැමිණිලි ලැබුණි. මේ නිසා සෞඛ්‍යයට ඇති අයිතිය මූලික/මානව හිමිකමක් ලෙස මෙසේ ඇතුළත් කළ යුතුය.

- ලබා ගත හැකි ඉහළ ම මට්ටමේ කායික, මානසික හා සමාජීය සෞඛ්‍ය සේවා ලබා ගැනීමට පුරවැසියාට ඇති අයිතිය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් සහතික කෙරේ. සෞඛ්‍ය සේවා, නිවාරණ සේවා හා පානීය ජලය ලබා ගැනීම ඇතුළු සෞඛ්‍යය හා සුබ සාධනයට ප්‍රමාණවත් ජීවන මට්ටමකට සෑම පුරවැසියෙකුට ම අයිතියක් තිබේ.
- කිසිම පුද්ගලයෙකුට හදිසි වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර අහිමි නො කළ යුතුය.

13. ආහාර, ජලය, නිවාස හා සමාජ ආරක්ෂාව

- ආහාර සුරක්ෂිතතාව හා ආහාර ස්වාධීනත්වයට ඇති අයිතිය
- ප්‍රමාණවත් ආහාර, ජලය, ඇඳුම් හා නිවාස ඇතුළු ප්‍රමාණවත් ජීවන තත්ත්වයක්
- කුස ගින්නෙන් තොර ව සිටීමේ අයිතිය
- සමාජ ආරක්ෂාව හා සමාජ රක්ෂණයට ඇති අයිතිය

14. අධ්‍යාපන අයිතිය

සෞඛ්‍ය රැකවරණය සඳහා ඇති අයිතිය මෙන්ම අධ්‍යාපනයට ඇති අයිතිය ද, වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ මූලික අයිතියක් ලෙස ඇතුළත් කර නැත. ශ්‍රී ලංකාවේ නිදහස් අධ්‍යාපන සම්ප්‍රදාය පිළිගනිමින් අධ්‍යාපනයට ඇති අයිතිය මූලික අයිතියක් ලෙස ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත කළ යුතුය යන්න අපගේ අදහසයි. අපට ලැබුණු බොහෝ අදහස් දැක්වීම්වල ශ්‍රී ලංකාවේ නිදහස් අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය රැකගැනීමත්, මෙම ප්‍රතිපත්තිවලට ඇති අභියෝග ජය ගැනීමට ගත යුතු පියවරත්, සඳහන් කර තිබුණි. නිදහස් අධ්‍යාපනයට ඇති අභියෝග ලෙස ඔවුන් දුටුවේ පුද්ගලික

උපකාරක පන්ති මත වැඩි විශ්වාසය තැබීමත්, අධ්‍යාපන සේවා සැපයීමට කිසිම නියාමනයකින් තොර ව පුද්ගලික ව්‍යවසායකයින්ට ඉඩ ලැබීමත්ය. ලබා දෙන අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක භාවයේ අසමානතා වැඩීම පිළිබඳ ව ද, කරුණු දක්වන ලදී. විශේෂයෙන් ම උසස් අධ්‍යාපනයේ වැඩි වන ඉල්ලුමට ප්‍රතිචාර දැක්වීමේදී රජය මුහුණ දෙන දුෂ්කරතා ගැන ජනතාව දැන සිටියත්, රට පුරා පුද්ගලයන් හා කණ්ඩායම්වල ප්‍රබල ඉල්ලීමක් වූයේ නිදහස් අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය ශක්තිමත් කිරීමත් පවත්වා ගැනීමත් ඇතුලුව අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ රජය ප්‍රබලකාර්ය භාරයක් ඉටු කළ යුතු බවයි.

අපි පහත දැක්වෙන වගන්ති යෝජනා කරමු:

- සෑම කෙනෙකුට ම අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීමට අයිතියක් ඇති අතර ඒ තුළින් මිනිස් පෞරුෂයේ පූර්ණ සංවර්ධනයත්, ඒ පිළිබඳ අභිමානවත් හැඟීමකුත්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, මානව හිමිකම් හා මූලික නිදහස් ගැන ඇති ගෞරවය ශක්තිමත් යුතුය.
- රජයේ වියදමින් ප්‍රාථමික, ද්විතීයික හා තෘතීය අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීමේ අයිතිය

15. ඉඩම් අයිතිය

පනතේ මෙම පරිච්ඡේදය යටතේ පහත දැක්වෙන වගන්ති ඇතුළත් කිරීමට අපි යෝජනා කරමු.

අ. ස්ත්‍රීන්ට ඉඩම් උරුමය ලබා ගැනීමේ අයිතිය සහතික කළ යුතුය.

ආ. වතු අංශයේ ජනතාවට ඔවුන් ජීවත් වන ඉඩම්වල අයිතිය සහතික කළ යුතුය.

ඇ. ඉඩම්වල පදිංචි කිරීමේදී වෙනස් ලෙස සලකනු නො ලැබීමට වාර්ගික කණ්ඩායම්වලට ඇති අයිතිය.

ඈ. ‘සංවර්ධනයේ’ නාමයෙන් ඉඩම් අත්පත් කර ගැනීමෙන් ආරක්ෂා වීමට පුරවැසියාට ඇති අයිතිය

ඉ. පදිංචිවීම හා ජීවනෝපයන් සඳහා ඉඩම් ලබා ගැනීමට ආන්තික හා දුගී ප්‍රජාවන්ට ඇති අයිතිය

ඊ. ස්වාභාවික හා මිනිස් ක්‍රියාකාරකම් හේතු කොට ගෙන ව්‍යසන සිදුවිය හැකි ප්‍රදේශවල ඇති පාරිසරික වශයෙන් සංවේදී ඉඩම් ආරක්ෂා කිරීමේ අයිතිය

ඨ. අකාර්යක්ෂම හා අයෝග්‍ය ආකාරයට ඉඩම් භාවිතයෙන් ආරක්ෂා කිරීමේ අයිතිය

ඩ. වනාන්තර හා රක්ෂිත ඉඩම් අල්ලා ගැනීමෙන් වැළැක්වීමේ අයිතිය

16. පරිසරය ආරක්ෂා කිරීම

- සෑම පුද්ගලයෙකුට ම පිරිසිදු හා සෞඛ්‍ය සම්පන්න පරිසරයකට අයිතියක් ඇති අතර නෛතික හා වෙනත් පියවර මගින් වර්තමාන හා අනාගත පරම්පරාවල ප්‍රයෝජනය සඳහා පරිසරය ආරක්ෂා කර ගැනීමේ අයිතිය[44]ද, මෙයට ඇතුළත් වේ.
- ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් පිළිගෙන හා ආරක්ෂා කර ඇති පිරිසිදු හා සෞඛ්‍ය සම්පන්න පරිසරයකට ඇති අයිතිය අහිමි කිරීමක්, උල්ලංඝනයක්, කඩ කිරීමක් හෝ තර්ජනයක් සිදු වී ඇතැයි, සිදු වෙමින් පවතී යයි හෝ සිදුවීමට ඉඩ ඇතැයි හෝ යම් කිසි පුද්ගලයෙක් සිතන්නේ නම් එම පුද්ගලයාට එම කරුණ සම්බන්ධයෙන් ඇති නෛතික පියවරට අමතරව උසාවියකින් සහනය ඉල්ලා සිටීමට පුළුවන.
- එවැනි අයැදුමක් සලකා බැලීමෙන් පසු උසාවියට නියෝගයක් නිකුත් කිරීමට, උපදෙස් දීමට හෝ පහත දැක්වෙන ආකාරයේ උචිත ක්‍රියා මාර්ගයක් ගැනීමට හෝ ඉඩ තිබේ.
  - (අ) පරිසරයට හානිකර ඕනෑම ක්‍රියාවක් හෝ අතපසුවීමක් හෝ වැළැක්වීම නතර කිරීම හෝ අත්හිටුවීම
  - (ආ) පරිසරයට හානිකර ඕනෑම ක්‍රියාවක් හෝ අතපසුවීමක් හෝ වැළැක්වීම හෝ අත්හිටුවීමට අවශ්‍ය පියවර ගන්නා ලෙස ඕනෑම රාජ්‍ය නිලධාරියෙකුට බල කිරීම
    හෝ
  - (ඇ) පිරිසිදු හා සෞඛ්‍ය සම්පන්න පරිසරයකට ඇති අයිතිය උල්ලංඝනය වූ ඕනෑම කෙනෙකුට වන්දි ලබා දීම

[44] කෙන්යාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වගන්තිය 42

17. වැඩකිරීමට, රැකියාවට හා ජීවනෝපායට ඇති අයිතිය

ජීවනෝපායන් හා රැකියා ලබා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ජනතාව තුළ ඇති කනස්සල්ල කමිටුවට ඉදිරිපත් කළ බොහෝ අදහස් දැක්වීම්වලින් පැහැදිලි විය. මෙම ප්‍රශ්නය නගනු ලැබුවේ විශේෂයෙන්ම තරුණයන් සම්බන්ධයෙනි. මේ සමගම නීති විරෝධී කටයුතුවල යොදවා ළමයින් හා අනිකුත් අනාරක්ෂිත කණ්ඩායම් සූරාකෑම පිළිබඳව ද, සඳහන් කෙරුණි. බොහෝ තර්ජනයන්ට මුහුණදී ඇති ගොවි ප්‍රජාව හා ධීවර ප්‍රජාව වැනි විශේෂ කණ්ඩායම්වල ජීවනෝපායන් ආරක්ෂා කිරීම සම්බන්ධයෙන්ද කරුණු ඉදිරිපත් කරන ලදී. මෙහිදී ඉදිරිපත් කළ සමහර කරුණු පිළිබඳ ව කටයුතු කළ යුත්තේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදන ක්‍රියාවලියෙන් පිටස්තර ව වේ. කෙසේ නමුත් අපේ අදහස වන්නේ වැඩ කිරීම, ජීවනෝපාය හා රැකියාවක නිරතවීම පිළිබඳඅවශ්‍යතා අයිතිවාසිකම් ලෙස පිළිගෙන මූලික අයිතිවාසිකම් පරිච්ඡේදයේ ඇතුළත් කළ යුතු බවයි.

අපි පහත දැක්වෙන වගන්ති යෝජනා කරමු.

- නීතියට අනුකූලව, ස්වයං රැකියාවන් ද, ඇතුළු ව නිදහසේ තෝරා ගත් වෘත්තියක නිරතවීම මගින් වැඩ කිරීමට ඇති අයිතිය
- සෑම පුද්ගලයෙකුට ම සමාන අවස්ථා සඳහා අයිතිය මෙන් ම ජ්‍යෙෂ්ඨත්වය හා හැකියාව හැර, වෙනත් දේ මත පදනම් නොවී, සුදුසු ඉහළ මට්ටමකට ඔහුගේ/ඇයගේ රැකියාවේ උසස්වීමට ද, අයිතිය තිබේ.

18. වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම්

විශේෂයෙන්ම නව සංවර්ධනයන් හා විදේශ ආයෝජන නිසා කම්කරු හා වෘත්තිය සමිති අයිතිවාසිකම්වලට තර්ජනයක් එල්ල වී ඇතැයි කමිටුව ඉදිරියට පැමිණි බොහෝ දෙනෙක් ප්‍රකාශ කර සිටි හ. දේශීය ජනතාවට සමහර අයිතිවාසිකම් අහිමි කරමින් අත්සන් කළ හැකි ජාත්‍යන්තර වෙළඳ ගිවිසුම් පිළිබද ව බියක් ද, පළ කෙරුණි. කම්කරු හා වෘත්තිය සමිති අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කළ අවස්ථාවලට උදාහරණ ලෙස නිදහස් වෙළඳ කලාපයේ කම්කරු අයිතීන් රැක ගැනීමේදි හා ඒ ගැන සාකච්ඡා කිරීමේදී මුහුණ දෙන ප්‍රශ්න මෙන් ම විශේෂ ගිවිසුම් නිසා විදේශීය ආයෝජකයන් විසින් දේශීය නීති අනුව කටයුතු නො කරන හෙයින් වෘත්තිය සමිති සෑදීමට ඇති බාධක ද, පෙන්වා දෙනු ලැබීය. මේ සම්බන්ධයෙන් අප ඉදිරියේ

කරුණු දැක්වූ අයගේ තර්කය වූයේ මෙම අයිතිවාසිකම් ශක්තිමත් කළ යුතු බවත්, කම්කරු හා වෘත්තිය සමිති අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධයෙන් කිසිම සීමා පැනවීමක් නො කළ යුතු බවයි.

මේ අතරම විශේෂයෙන්ම ප්‍රවාහන හා සෞඛ්‍ය සේවාවන් හි ජනතාවට අහිතකර ලෙස බලපාන වැඩවර්ජන මෙහෙයවන සමහර වෘත්තිය සමිතිවල අධික බලය හා බලපෑම පිළිබඳව ද, අදහස් ඉදිරිපත් විය. වර්ජන ක්‍රියාවල ප්‍රතිඵලයක් ලෙස දෛනික ජීවිතය කඩා බිඳ වැටීම ද, සමහර අයගේ උදහසට හේතු විය. වෘත්තිය සමිති අයිතිවාසිකම්වලට ගරු කළ යුතු යැයි පොදු එකඟතාවක් තිබුණත් වෘත්තිය සමිති ක්‍රියා නිසා බොහෝ අපහසුතාවන්ට පත්වන අයගේ අයිතිවාසිකම් සමග වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් තුලිත කළ යුතු බවට ද, අදහසක් ඉදිරිපත් විය.

අපේ යෝජනා පහත දැක්වේ

- තමාගේ මනාපය අනුව වෘත්තිය සමිතියක් සෑදීමට හෝ වෘත්තිය සමිතියකට බැඳීමට හෝ සෑම පුද්ගලයෙකුට ම නිදහස තිබෙන අතර එවැනි වෘත්තිය සමිතිවලට බාධාවකින් තොර ව කටයුතු කිරීමට හැකි විය යුතුය.
- වැඩවර්ජන ඇතුළු වෘත්තිය සමිති කටයුතුවලට සහභාගී වීමට සෑම කෙනෙකුට ම අයිතියක් ඇති අතර එය නීතියට අනුකූලව විය යුතුය.
- ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක ජාතික හෝ ආගමික සංහිඳියාව ආරක්ෂා කිරීමට හෝ අන් අයගේ අයිතිවාසිකම් හෝ නිදහස පිළිගැනීමට හෝ ගරු කිරීමට හෝ අවශ්‍ය වන නීතියෙන් නියම කර ඇති සීමා කිරීම් හැර මෙම ඡේදයෙන් පිළිගෙන ඇති හා ප්‍රකාශ කර ඇති අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධයෙන් කිසිම සීමා කිරීමක් පැනවිය නොහැක.

19. වැඩ කිරීමට සුරක්ෂිත හා නිසි තත්වයන් ලබා ගැනීමේ අයිතිය

වැඩපොළ අනාරක්ෂිත තත්ත්ව මෙන් ම සේවකයන් ආරක්ෂා කිරීමට රජය අසමත් වීම ගැන අප ඉදිරියේ බොහෝ දෙනෙක් කරුණු දැක්වූහ. බොහෝ දෙනෙක් පෙන්වා දුන්නේ දැනට ඇති කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව වැනි ආයතන සේවකයන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමේ ඔවුන්ගේ වගකීම අතින් අසාර්ථක වී ඇති බවයි. කර්මාන්තශාලා ආඥාපනත වැනි නීති අක්‍රිය වී තිබේ. සේවකයන්ගේ ආරක්ෂාව

මූලික අයිතිවාසිකමක් ලෙස ඇතුළත් කිරීමෙන් මෙය ශක්තිමත් කළ යුතු වේ. මෙය ඇත්ත වශයෙන් ම ජීවිතයට ඇති අයිතියේ දිගුවකි.

මේ නිසා මූලික අයිතිවාසිකම්වලට පහත දැක්වෙන වගන්තිය එක් කිරීමට අපි යෝජනා කරමු.

- සෑම පුද්ගලයෙකුට ම ආරක්ෂිත, නිසි, සෞඛ්‍ය සම්පන්න හා සාධාරණ වැඩ තත්ත්වයන්ට අයිතියක් තිබේ.
- සෑම පුද්ගලයෙකුට ම විවේකය, විනෝදය හා වැඩ කරන පැය ගණනේ සාධාරණ සීමාවකට මෙන් ම පඩි සහිත වාර නිවාඩු හා රජයේ නිවාඩු දින සඳහා ගෙවීම්වලට අයිතියක් තිබේ.

20. දේපළ හා ඉඩම් අයිතිය

දේපළ අයිතිය වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ආරක්ෂා කර නැත. ඉඩම් පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් නොතිබීම ද, බොහෝ ප්‍රශ්නවලට හේතු වී තිබේ (ඉඩම් පිළිබඳ කොටස බලන්න). මෑත කාලයේ නීතිය ඉදිරියට හෝ උසාවියට යෑමට ඉඩක් නොදී සංවර්ධනය සඳහා අත්තනෝමතික ලෙස මිනිසුන් නෙරපීම නිසා දේපළ අයිතිය පිළිබඳ ප්‍රතිපාදන ආණ්ඩුවට ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කිරීමේ අවශ්‍යතාව ඉස්මතු වී තිබේ. ප්‍රතිසන්ධාන ප්‍රයත්නයන්ට ද, ඉඩම් අයිතිය කේන්ද්‍රීය වේ. අප ඉදිරියට ආ ආදිවාසි කණ්ඩායම් ද, ඉඩම් භාවිතය හා දේපළ අයිතිය ගැන කරුණු දැක්වූහ.

අපි පහත සඳහන් වගන්ති යෝජනා කරමු.

- සෑම පුරවැසියෙකුට ම තනි ව හෝ වෙනත් අය සමග හෝ දේපළ අයිති කර ගැනීමේ අයිතිය තිබේ.
- සෑම පුද්ගලයෙකුට ම භාවිතය, මාරු කිරීම, පරිපාලනය, පාලනය, අයිතිය, අත්පත් කර ගැනීම, කළමනාකරණය, බුත්තිය, පැවරීම, උරුමය ආදිය සම්බන්ධයෙන් සමාන අයිතිවාසිකම් තිබිය යුතුය.
- අදාළ තත්ත්ව සැලකිල්ලට ගැනීමෙන් පසු උසාවියෙන් ලබාගත් නියෝගයක් මත නීතියෙන් ඉඩදී ඇති ආකාරයට හැර කිසිම පුද්ගලයකුගේ නිවසක් කඩා බිඳ නොදැමිය යුතු අතර ඔහුගේ/ඇයගේ නිවසෙන් ඉවත් නොකළ

යුතුය. කිසිම නීතියකින් අත්තනෝමතික ඉවත් කිරීම්වලට ඉඩ නොදිය යුතුය.

- අදාළ තත්ත්ව සැලකිල්ලට ගත් උසාවි නියෝගයකින් නියම කර ඇති ආකාරයට කාලිනව, නිසි හා සාධාරණ වන්දි ගෙවීමකින් තොරව කිසිම පුද්ගලයෙකුගේ දේපළ අහිමි නොකළ යුතුය.

21. රාජ්‍ය රැකියාවල සාධාරණත්වය හා සමාන අවස්ථා

සියලුම දිස්ත්‍රික්කවලින් අප ඉදිරියට ආ අය ප්‍රකාශ කළ කරුණක් නම් රාජ්‍ය සේවයේ රැකියාවලදීදේශපාලන සම්බන්ධතා, ජනවර්ගය හා කුලය ආදිය සම්බන්ධයෙන් වෙනස් ලෙස සැලකීමක් සිදුවන බවයි. රාජ්‍ය අංශය දේශපාලනීකරණය වීම ගැන ප්‍රබල විරෝධයක් පෙන්වූ ඔවුන් ඉල්ලා සිටියේ රාජ්‍ය අංශය ස්වාධීන කරන ලෙසයි. රජයේ තනතුරු සඳහා බඳවා ගැනීමේදී දක්නට ලැබෙන අගතිය නිසා අප්‍රසාදයක් ඇතිවී තිබෙනවා පමණක් නොව රටේ ආර්ථිකයට අහිතකර ප්‍රතිඵල ද, ගෙන දී ඇත. මෙම තත්ත්වය නිවැරදි කිරීම සඳහා සීමිත කාලයකට යම්කිසි සහන දායක ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්නා ලෙස ද, යෝජනා කරන ලදී.

මේ නිසා මූලික අයිතිවාසිකම් පරිච්ඡේදයට පහත දැක්වෙන ආකාරයේ විශේෂ ප්‍රතිපාදනයක් ඇතුළත් කළ යුතු යැයි අපි යෝජනා කරමු.

- රජය යටතේ ඕනෑම තනතුරකට පත් කිරීමේදී හා රැකියා සම්බන්ධ කටයුතුවලදී සියලු ම පුරවැසියන්ට සාධාරණය හා සමාන අවස්ථා ලැබිය යුතු ය.

22. අතුරුදහන් නොවීමේ අයිතිය[45]

බලහත්කාර අතුරුදහන් කිරීම්වලින් ආරක්ෂා කිරීමේ අවශ්‍යතාව අප ඉදිරියේ බොහෝ දෙනෙක් පෙන්වා දුන්හ. විශේෂයෙන්ම කාන්තා කණ්ඩායම් විසින් මෙය අවධාරණය කරන ලදී. බලහත්කාර අතුරුදහන් කිරීම්වලින් සියලු පුද්ගලයන් ආරක්ෂා කිරීමේ ජාත්‍යන්තර ප්‍රඥප්තියට ශ්‍රී ලංකාව මෑතදී අත්සන් කරන ලදී.

අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ පනතේ ඇතුළත් කිරීම සඳහා පහත දැක්වෙන විශේෂිත වගන්ති නිර්දේශ කරමු.

[45] එක් සාමාජිකයෙක් වූ කුෂාන් ද අල්විස්, ජ.නී.ප්‍රකාශ කළේ මෙම අයිතිය අතීතයට බලපාන ආකාරයට යොදා නොගත යුතු බවයි. තව ද, ඔහුගේ මතය වූයේ අයිතිවාසිකම් පනතේ ජීවිතයට ඇති අයිතිය ඇතුලු යෝජනා කර ඇති සියල්ල ඇතුළත් වන්නේ නම් මෙම වගන්තිය අනවශ්‍ය විය හැකි බවයි.

කිසි ම පුද්ගලයෙක් බලහත්කාර අතුරුදහන් කිරීම්වලට[46] භාජනය නො කළ යුතු අතර සියලු දෙනාට ම පහත දැක්වෙන වගකීම් සහතික කර සිටී.

- බලහත්කාර අතුරුදහන් කිරීම් විමර්ශනය කර ඒවාට වගකිය යුතු අය අධිකරණය ඉදිරියට පැමිණ වීම;
- අපරාධ නීතිය යටතේ බලහත්කාර අතුරුදහන් කිරීම් වරදක් බවට පත් කිරීම ගැන සහතික වීම;
- චූදිතයා නේවාසිකයෙක් හෝ පුරවැසියෙක් නොවන විට පවා බලහත්කාර අතුරුදහන් කිරීම චෝදනා ගොනු කළ හැකි ආකාරයට අධිකරණ බල ප්‍රදේශය ස්ථාපිත කිරීම;
- අපරාධකරුවන්ට නඩු පවරන හෝ රටට ආපසු භාර දෙන බව සහතික කිරීමට වෙනත් රාජ්‍ය සමග සහයෝගයෙන් කටයුතු කිරීම හා අතුරුදහන් කිරීමට ගොදුරු වූ අයට සහාය වීම හෝ ඔවුන්ගේ මළ සිරුරු භාර දීම; බන්ධනාගාර ගතකිරීම උසාවියකදී අභියෝගයට ලක් කිරීම ඇතුලු නිදහස අහිමි කිරීම පිළිබඳ අවම නෛතික ප්‍රමිතිවලට ගරු කිරීම;
- වර්තමානයේ සිර ගතකර සිටින අයගේ ලේඛනයක් පවත්වා ගැනීම හා එය නෑයන් හා නීතිඥයින්ට පරීක්ෂා කිරීමට ඉඩ දීම;
- බලහත්කාර අතුරුදහන් කිරීම්වලට ගොදුරුවූවන් හෝ එය සෘජු ව බල පෑ අයට වන්දි හෝ හානි පූරණය කර ගැනීමට අයිතිය ලබා දීම;
- හානි පූරණ අයිතියට ද්‍රව්‍යමය හා සදාචාර හානි මෙන් ම අදාළ අවස්ථාවන්හි දී, අ) ප්‍රතිස්ථාපනය අ) පුනරුත්ථාපනය ඇ) ගරුත්වය හා හානි පූරණය ඇතුලු තෘප්තිය හා ඈ) නැවත සිදු නොවීමේ සහතිකය ආදිය ද, ඇතුළත් වේ.

23. තොරතුරු ලබා ගැනීම

කමිටුවට ඉදිරිපත් කළ අදහස්වලින් පෙනී ගියේ තොරතුර ලබා ගැනීමටත්, දැනුවත් වීමටත්, විශාල ඉල්ලුමක් ඇති බවයි. කෙසේ වෙතත් ජනතාව ඉල්ලා සිටියේ

[46]අපගේ සාකච්ඡාව සඳහා "බලහත්කාර අතුරුදහන් කිරීම්" යනුවෙන් සළකනු ලබන්නේ දේශපාලන සංවයේ හෝ දේරාජ්‍ය , නියෝජිතයන් විසින් හෝ ඒවායේ අනුමැතිය, උදව් කිරීම හා එකඟතාව ඇතිව ක්‍රියාකරන පුද්ගලයන් හෝ පුද්ගල කණ්ඩායම් විසින් හෝ අත්අඩංගුවට ගැනීම, රඳවා ගැනීම, පැහැර ගෙන යාම හෝ වෙනත් කිසිම ආකාරයකින් පුද්ගලයෙකුගේ නිදහස අහිමි කිරීම සහ ඉන් අනතුරුවඅතුරුදහන් කළ පුද්ගලයා ගේ නිදහස අහිමි කරනු ලැබූ බව   , තික්ෂේප කිරීම හෝ ඔහු ගේ හෝ ඇයගේ ඉරණම හෝ සිටිනා තැනක් සැඟවීම මගින් එබඳු පුද්ගලයෙකු පිළිගැනීම ප්‍ර නීතියේ ආරක්ෂාවෙන් පිටත ස්ථාන ගත කිරීමේ සහ කාල සීමාවකට නීතියේ රැකවරණයෙන් ඔවුන් ඉවත් කිරීමේ අරමුණ සහිතව ක්‍රියා කිරීමයි

තොරතුරු ලබා ගැනීමේ අයිතිය යටතේ රාජ්‍ය, පුද්ගලික හා රාජ්‍ය නොවන ආයතන ද, ආවරණය විය යුතු බවයි. අපි මේ සඳහා පහත දැක්වෙන වගන්ති යෝජනා කරමු.

- ඔහුට/ඇයට හෝ මහජනතාවට වැදගත් වන කරුණු සම්බන්ධයෙන් තොරතුරු ලබා ගැනීමට සහ ඉල්ලා සිටීමට සෑම පුරවැසියෙකුට ම අයිතියක් තිබේ.
- ප්‍රසිද්ධියට පත් කර ඇති තොරතුරු ලබා ගැනීමේදී පවා ආබාධ සහිත පුද්ගලයන්ට විවිධ බාධකවලට මුහුණ දීමට සිදු වේ. එසේ නොමැති තොරතුරු ලබා ගැනීම ඉතා දුෂ්කර වේ. තම දේශපාලන නියෝජිතයන්ගේ සුදුසුකම් හා ජයග්‍රහණ පිළිබඳ තොරතුරු කාලීන ව නොලැබීම නිසා ආබාධිත පුද්ගලයන්ට මැතිවරණ ක්‍රියාවලියට සහභාගී වීමට නොහැකි වී තිබේ. සමාජ සුබ සාධන ගෙවීම්, රෙගුලාසි, වෛද්‍ය වාර්තා, නීති ආධාර හා අධ්‍යාපනය ආදී ආබාධිතයන්ට සම්බන්ධ සේවා සහ වැඩසටහන් සපයන ආයතනවල ක්‍රියා මාර්ග පාරදෘශ්‍ය නැත්නම් මෙම ආයතන වගකියන බවට සහතික විය නොහැක.

24. යුක්තිය සඳහා අයිතිය

- සියලු පුද්ගලයන්ට අධිකරණය ඉදිරියට යෑමේ අයිතිය රජය සහතික කළ යුතු අතර යම් කිසි ගාස්තුවක් අවශ්‍ය නම් එය සාධාරණ විය යුතු මෙන් ම සාධාරණය ඉටු කර ගැනීමට එය බාධකයක් නොවිය යුතුය.
- ආබාධිත පුද්ගලයන්ට අපරාධයක් වාර්තා කිරීමට පොලිස් පද්ධතිය යොදා ගැනීමේදී, උසාවියට නඩුවක් ගොනු කිරීමේදී, සාක්ෂිකරුවෙක් ලෙස පෙනී සිටීමේදී හා වෙනත් ඕනෑම නෛතික ක්‍රියාමාර්ගයකට සහභාගී වීමේදී උචිත පහසුකම් සැලසිය යුතුය.
- නීති ආධාර ලබා ගැනීමට ඇති අයිතිය පිළිගත යුතුය.
- විශේෂයෙන්ම ළමයින් සම්බන්ධව නෛතික නියෝජනයට ඇති අයිතිය පිළිගත යුතු ය.

25. ජ්‍යෙෂ්ඨ පුරවැසියන්ගේ අයිතිවාසිකම්

ජ්‍යෙෂ්ඨ පුරවැසියන්ගේ අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධයෙන් අදහස් ගණනාවක් ඉදිරිපත් විය. ශ්‍රී ලංකාවේ වැඩිහිටි ජනගහණය වේගයෙන් වැඩි වන බැවින් මෙම කණ්ඩායමේ අයිතිවාසිකම් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් සහතික කළ යුතු යැයි පෙන්වා දෙන ලදී.

අයිතිවාසිකම් පනතේ ජ්යෙෂ්ඨ පුරවැසියන්ගේ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ කොටසේ පහත දැක්වෙන කරුණු ඇතුළත් කිරීමට යෝජනා කරමු.

i. ආර්ථික අයිතිවාසිකම්

ii. සමාජ ආරක්ෂාව සහතික කිරීම

අ) විශ්‍රාම වැටුප් අයිතිය (1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ඇතුළත් කර තිබූ,1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ඉවත් කළ විශ්‍රාමිකයන් පිළිබඳ ප්‍රතිපාදන නැවත ඇතුළත් කළ යුතුය)

ආ) සෞඛ්‍ය. පෝෂණ හා වෛද්‍ය ප්‍රතිලාභ

ඇ) ප්‍රවාහන සහනාධාරය

iii. රැකවරණය හා ආරක්ෂාව සැපයීම

අ) නො සලකා හැරීමෙන්, සූරා කෑමෙන් හා අපයෝජනයෙන් ආරක්ෂාව

ආ) ලිංගික හිංසාව ඇතුළු හිංසාවෙන් ආරක්ෂාව

ඇ) පවුල් සාමාජිකයන්/භාරකරුවන් විසින් රැක බලා නොගන්නා ජ්‍යෙෂ්ඨ පුරවැසියන් රැක බලා ගැනීමේ යන්ත්‍රණයක්

ඈ) ආයතනික යන්ත්‍රණ ජ්‍යෙෂ්ඨ පුරවැසියන්ගේ අවශ්‍යතාවන්ට සංවේදී වන බවට සහතික වීම. මෙය විශේෂයෙන් සඳහන් කරන ලද්දේ ජ්‍යෙෂ්ඨ පුරවැසියන්ගේ අවශ්‍යතාවන්ට කිසිසේත් සංවේදි නොවන බෙහෙවින් නිලධාරීවාදී පද්ධති සම්බන්ධයෙනි.

26. පාරිභෝගික අයිතිවාසිකම්

ශ්‍රී ලංකාවේ පාරිභෝගික ආරක්ෂාව ඉතා දුර්වල බවට පැමිණිලි කළ මහජනයා ඉල්ලා සිටියේ පාරිභෝගිකයන්ගේ අයිතිවාසිකම් (භාණ්ඩ හා සේවාවල ගුණාත්මක භාවය, තොරතුරු, සෞඛ්‍ය ආරක්ෂාව, ඌනතා නිසා ඇති වන අනතුරුවලට වන්දි ගෙවීම, සත්‍ය දැන්වීම්කරණය) ආරක්ෂා කළ යුතු බවයි.

27. තිරසර සංවර්ධනය හා ශුභ සාධනයට ඇති අයිතිය

මහජනයාගේ අදහස වූයේ රජයේ සම්පත් හා සංවර්ධනය ලබා ගැනීම පවා ශ්‍රී ලංකාවේදී ප්‍රශ්නයක් බවයි. ආර්ථික සංවර්ධනයට පමණක් අවධානය යොමු කළ අසමතුලිත සංවර්ධනය නිසා දුගී පුද්ගලයන් හා කණ්ඩායම් තවත් කොන් වූ බව ද, පෙන්වා දෙන ලදී.

මේ අනුව තිරසාර සංවර්ධනය හා පුද්ගලයන්ගේ හා කණ්ඩායම්වල ශුභ සාධනයට ඇති අයිතිය ව්‍යවස්ථානුකූලව පිළිගත යුතු වේ.

28. විවිධ ලිංගික අනන්‍යතා සහිත ජනයාගේ අයිතිවාසිකම්

විවිධ ලිංගික නැඹුරුතා හා අනන්‍යතා සහිත පුද්ගලයන් ඔවුන් හඳුන්වන්නේ නාරි-මෛථුන, සමලිංගික, දිවි-ලිංගික, පාරලිංගික, අන්තර් ලිංගික හා අසාමාන්‍ය ප්‍රජාව ලෙසයි. මෙම ප්‍රජාව ආරක්ෂා කිරීම පිළිබඳ ව බොහෝ අංශවලින් නියෝජනයන් ඉදිරිපත් කෙරුණි. මෙය අලුත් ගැටලුවක් බැවින් මෙම ප්‍රජාවේ අයිතිවාසිකම් හා ආරක්ෂාව පිළිබඳ සංවාදයක් ආරම්භ කිරීම මෙන් ම යම් ව්‍යවස්ථාමය ආරක්ෂාවක් ලබාදීමත් අවශ්‍ය යැයි සලකන ලදී.

මෙම නාරි-මෛථුන, සමලිංගික, දිවි-ලිංගික, පාරලිංගික, අන්තර් ලිංගික හා අසාමාන්‍ය කණ්ඩායමට පුළුල් පරාසයක අනන්‍යතා හා ආශාවන් අයත් වේ. මෙම කණ්ඩායම විෂමලිංගිකත්වයේ ස්වාභාවිකත්වය, අනිවාර්යතාව හා බලකිරීම ප්‍රශ්න කරති. මෙම පදය සමලිංගිකතාවේ හා විෂමලිංගිකතාවේ ද්විත්වයෙන් ඔබ්බට යන සාම්ප්‍රදායික නොවන ලිංගික අනන්‍යතාවක් ලෙස පුළුල් කළ හැකි වේ.

මෙම නාරි-මෛථුන, සමලිංගික, ද්වි-ලිංගික, පාරලිංගික, අන්තර් ලිංගික හා අසාමාන්‍ය ප්‍රජාවේ මානව හිමිකම් ආරක්ෂා කිරීම සම්බන්ධයෙන් රජයේ නෛතික වගකීම,මානව හිමිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනය (UDHR) මත පදනම් වූ ජාත්‍යන්තර මානව හිමිකම් නීතියේත්, පසුව එකඟවූ ජාත්‍යන්තර මානව හිමිකම් සම්මුතිවලත් පැහැදිලිව දක්වා තිබේ.

මේ නිසා "ජීවිතයට ඇති අයිතිය, පුද්ගලයන්ගේ හා පෞද්ගලිකත්වයේ ආරක්ෂාව, වධ දීමෙන්, අත්තනෝමතික අත් අඩංගුවට ගැනීමෙන් හා රඳවා ගැනීමෙන් නිදහස් වීමේ අයිතිය, වෙනස් ලෙස සැලකීමෙන් නිදහස් වීමේ අයිතිය හා ප්‍රකාශනයේ, සමිති සෑදීමේ හා සාමකාමී ව රැස්වීමේ අයිතිය ඇතුළු ජාත්‍යන්තර මානව හිමිකම් නීතියෙන් දක්වා ඇති ආකාරයට ලිංගිකතාව, ලිංගික නැඹුරුව හා ලිංගික අනන්‍යතාව කුමක් වුවත්, සියලු ම පුද්ගලයන්ට සමාන ආරක්ෂාව ලබා දීම රජයේ වගකීම බව පිළිගත යුතුය. මෙම ප්‍රජාව වෙනුවෙන් කරුණු දැක්වූ අය පෙන්වා දුන්නේ ඔවුන් ඉල්ලා සිටින්නේ විශේෂ ආරක්ෂාවක් නොව නීතිය යටතේ ආරක්ෂාව පිළිබඳ සමාන අයිතියක් හා වෙනස් ලෙස නො සැලකීමේ අයිතිය බවයි.

- සමානත්වය, ගරුත්වය හා වෙනස් ලෙස නො සැලකීම සම්බන්ධ මෙම නාරි-මෛථුන, සමලිංගික, ද්වි-ලිංගික, පාරලිංගික, අන්තර් ලිංගික හා අසාමාන්‍ය ප්‍රජාවේ අයිතීන් අලුත් ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කළ යුතුය. ජාතිය, ආගම, කුලය ලිංගිකත්වය හා ලිංගික නැඹුරුව සමග සමානත්වය හා වෙනස් ලෙස නොසැලකීමේ වගන්ති ද, ඇතුළත් කළ යුතුය. ලිංගික හා ලිංගික නැඹුරුව පිළිබඳ පද මෙහි විශේෂයෙන් ඇතුළත් කිරීම නිසා මෙම ප්‍රජාවට සමාන ලෙස සැලකීම හා වෙනස් ලෙස නො සැලකීම පිළිබඳ අර්ථ ව්‍යාකූලත්වය අවම වනු ඇත.
- ලිංගික නැඹුරුව සාපේක්ෂ වශයෙන් මෑතදී මානව හිමිකම් නීතියට එක් වූ පදයක් වන අතර අපේ සාරධර්ම පද්ධතිය හා චර්යා රටාව තුළ මේ පිළිබඳ පූර්ව විනිශ්චය, ඍණාත්මක ඒකාකෘති, වෙනස් ලෙස සැළකීම ඉතා ගැඹුරට කා වැදී තිබේ.
- ඉහතින් දැක්වූ කරුණුවල ප්‍රතිඵලයක් ලෙස නීතියෙන් හෝ භාවිතයෙන් මෙම මූලික සිවිල්, දේශපාලන, සමාජීය හා ආර්ථික අයිතිවාසිකම් අහිමි කෙරෙන

බැවින් අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් මේවා සහතික කිරීමේ අවශ්‍යතාවක් තිබේ.

- වෙනස් ලෙස සැලකීමට විරුද්ධ නීති, ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිපාදන, හෝ ඒවා බලාත්මක කිරීමේදී ලිංගික නැඹුරුව ගැන ඇති කොටස් මග හැරීමෙත් හිංසාවෙන් හා අඩන්තේට්ටම්වලින් නිදහස් වීමට හා වෙනස් ලෙස සැලකීමෙන් වැළකී සිටීම අහිමි කරනු ලැබේ.
- පොලිස් විමර්ශන හා රඳවා ගැනීම්වලදී වධ දීමෙන්, කුරිරු, අමානුෂික හා අවමන් සහගත ලෙස සැලකීමෙන් නිදහස් වීමේ අයිතිය
- අධිකරණ හා නීති බලාත්මක කරන නිලධාරීන්ගේ පූර්ව විනිශ්චයන්හි බලපෑමෙන් තොර ව සාධාරණ නඩු විභාගයකට ඇති අයිතිය
- සම්බන්ධය පුද්ගලික හා එකඟ වූ වැඩිහිටියන් අතර වුවත්, අස්වාභාවික මෛථුන නීති පැවතීම නිසා පෞද්ගලිකත්වයට ඇති අයිතිය අහිමි කිරීම
- නීතියෙන් සුප්‍රකාශකව අහිමි කරන අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ හා සමිති සමාගම් සෑදීමේ අයිතිය
- වෙනස් ලෙස සැලකීමේ රැකියා ප්‍රතිපත්ති හා භාවිතයන් අනුව කල්පිත හෝ සත්‍ය ලිංගික නැඹුරුව මත පදනම් ව අසාධාරණ ලෙස සේවයෙන් පහ කිරීම් තුළින් ආර්ථික අයිතිවාසිකම් අතර වඩාත් බලපෑමට ලක්වී ඇති වැඩ කිරීමේ අයිතිය
- ජීවන තත්ත්වයට බලපාන සමාජ ආරක්ෂාව, ආධාර හා ප්‍රතිලාභවලට ඇති අයිතිය. උදාහරණයක් වශයෙන් සමාජ ආරක්ෂණයට සුදුසුකම් ලැබීම සඳහා කලයත්‍ර අනන්‍යතාව ඉල්ලා සිටීම
- සෞඛ්‍ය සේවා පද්ධතියේ වෙනස් ලෙස සලකන ප්‍රතිපත්ති හා භාවිතාවන් හා ගැටෙන කායික හා මානසික සෞඛ්‍යයට ඇති අයිතිය

- අධ්‍යාපනයට ඇති අයිතිය. මෙම ප්‍රජාවේ සිසුන්ට ශික්ෂකයන් හා සමානයන්ගේ තර්ජනවලට මුහුණ පෑමට සිදු වේ.
- සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ප්‍රඥප්තිය (ICCRP) 2වැනි හා 26 වැනි ඡේද සමග පූර්ණ අනුකූලත්වය සහතික කිරීම සඳහා දණ්ඩ නිති සංග්‍රහයේ 363 හා 365 (අ) වගන්ති ඉවත් හෝ සංශෝධනය කළ යුතු ය.
- මෙම ප්‍රජාවේ පුද්ගලයන්ට තඩු පැවරීමට බොහෝ අවස්ථාවල වරණීය ලෙස යොදා ගන්නා පාදඩ ආඥාපනත සංශෝධනය කළ යුතුය.
- ශ්‍රී ලංකාව අත්සන් කර ඇති මානව හිමිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනය හා අනිකුත් ගිවිසුම් යටතට එන සියලු මානව හිමිකම් ඇතුළත් වන ආකාරයට මානව හිමිකම් කොමිසමේ බලතල පුළුල් කළ යුතුය.

29.ස්ත්‍රී අයිතිවාසිකම්

මහජන අදහස් දැක්වීමේ ක්‍රියාවලියේ සඳහන් කළ යුතු ලක්ෂණයක් වන්නේ සෑම දිස්ත්‍රික්කයක ම කාන්තා සංවිධාන විශාල සංඛ්‍යාවක් අදහස් දැක්වීමට ඉදිරිපත් වීමයි. මහජනයා මෙම ක්‍රියාවලිය ගැන දැනුවත් වීමත් සමග කාන්තා කණ්ඩායම් නියෝජනයන් ඉදිරිපත් කිරීමට සංවිධානය වූ බව පෙනුණි. විවිධ කණ්ඩායම් සමග සාකච්ඡා කිරීමෙන් පසු (දිස්ත්‍රික් අදහස් දැක්වීම් මත පදනම් ව) සමහර කාන්තා කණ්ඩායම් ඒකාබද්ධ ලිඛිත කරුණු දැක්වීම් ඉදිරිපත් කරන ලදී.

කාන්තා නියෝජනවලින් ව්‍යවස්ථාවේ සියලු ම අංශ ආවරණය විය. ඔවුන් පෙන්වා දුන්නේ අයිතිවාසිකම් මත පදනම් වූ ව්‍යවස්ථාවකින් එහි උත්තරීතර භාවය සහතික කෙරෙන අතර කාන්තා අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමටත්, වෙනස් ලෙස සැලකූ අවස්ථාවන් හි නෛතික පියවර ගැනීමටත් හැකිවන බවයි. සමස්තයක් වශයෙන් ගත් කළ කාන්තාවන් පෙනී සිටියේ රාජ්‍ය තන්ත්‍රයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රීකරණය, සාමය, ප්‍රතිසන්ධානය, වෙනස් ලෙස නොසැලකීම, සමාන අවස්ථා සහ සමානත්වය ද, ඇතුලුව සියලුම ආකාරයෙන් ප්‍රචණ්ඩත්වය (දේශපාලන මෙන්ම ගෘහස්ථ) හා ගැටුම්, බහුවිධ ආකාරයෙන් කාන්තාවනට බලපාන බව ඔවුහු පෙන්වා දුන්හ. කාන්තා ගෘහ මූලිකයින්, වැන්දඹුවන්, ප්‍රචණ්ඩත්වයට ගොදුරුවූවන්, අතුරුදහන්

වීම්/වධදීම්වලට ලක්වූවන්ගේ නෑදෑයන් ආදීන් කමිටුව ඉදිරියට පැමිණ තිබුනේ ඔවුන්ගේ අත්දැකීම් බෙදා හදා ගැනීමට මෙන් ම මතුවට මෙවැනි දේ සිදු නොවන ආකාරයේ යන්ත්‍රණයක් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටීමයි. ඔවුන්ගේ දුක්ගැනවිලිවලට ප්‍රතිචාර දක්වන පියවර ගැනීම ද, ඔවුහු අපේක්ෂා කළෝය.

පොදුවේ රටේ සෑම කොටසකින් ම පැමිණි කාන්තාවන් ඉල්ලා සිටියේ ශ්‍රී ලංකාව බහු-සංස්කෘතික, බහු-ආගමික රටක් ලෙස පිළිගන්නා ලෙසයි. රාජ්‍යයේ ස්වභාවය හා බලය පැවරීම ගැන විවිධ මත තිබුණත් ඒ සියල්ලම යටින් දැකිය හැකි තේමාවන් වූයේ සමානත්වය හා වෙනස් ලෙස සැලකීමට විරුද්ධත්වයයි. දේශපාලන ආයතන හා අනිකුත් තීරණ ගන්නා ආයතනවල කාන්තා නියෝජනය වැඩි කිරීම සහතික කිරීමට විශේෂ පියවර ගත යුතු බව ඔවුහු එකහෙළාම කියා සිටියහ.[47]

කාන්තා කණ්ඩායම් ඉල්ලා සිටි තවත් කරුණක් නම් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ භාෂාව ලිංගිකත්වයට සංවේදි විය යුතු බවත්,ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සමාන අවස්ථා භාෂාවක් යොදා ගත යුතු බවත්ය. මේ නිසා ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත් කමිටු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ යොදා ගන්නා භාෂාව සම්බන්ධයෙන් ලිංගිකත්වය පිළිබඳ විශේෂඥයින්ගෙන් උපදෙස් ගත යුතු යයි අපි යෝජනා කරමු.

පහත කොටසට පදනමවී ඇත්තේ විවිධ කාන්තා කණ්ඩායම් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද අදහස් වන අතර විශේෂයෙන්ම ඒවා කාන්තාවන්ගේ මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ව වේ. කාන්තා කණ්ඩායම් වෙනත් කරුණු ගැන දැක්වූ අදහස් අදාළ කොටස්වලදී සාකච්ඡා කර ඇත.

සමස්තයක් වශයෙන් කාන්තා කණ්ඩායම් ඉස්මතු කර පෙන්වා දුන්නේ වෙනස් ලෙස නො සැලකීම, ප්‍රචණ්ඩත්වයෙන් ආරක්ෂා වීම (නිවසේ හා පුළුල් සමාජයේ) හා පුරවැසියන්ගේ සමාජ-ආර්ථික යහපත වැනි කරුණු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කිරීමේ අවශ්‍යතාවයි. අනන්‍යතාව හා පිළිගැනීම සම්බන්ධයෙන් කාන්තාවන් උනන්දු වන අතර විශේෂයෙන්ම පවුලට හා සමාජයට කාන්තාවන්ගේ ආර්ථික දායකත්වය පිළිගැනීම ඔවුන් අපේක්ෂා කරයි. මෙම කරුණු සම්බන්ධයෙන් රජයේ මෙන් ම

[47] සියලුම මට්ටම් වල තීරණ ගන්නා ආයතනවල කාන්තා නියෝජනය වැඩි කරන ලෙස රටපුරා පුරුෂයින් සහ ස්ත්‍රීන් ඉල්ලා සිටි බව මෙහිලා සඳහන් කළ යුතුය. සමහරුන් යෝජනා කළේ කාන්තා සහභාගීත්වය සහතික කිරීම සඳහා 25% සිට 50% දක්වාවූ කෝටාවක් කාන්තාවන්ට වෙන් කළ යුතු බවයි.

නෛතික රාමුවේ (රටේ නීතියේ පදනම වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව) කාර්ය භාරය සම්බන්ධයෙන් කාන්තාවෝ උනන්දුවක් දක්වති.

කාන්තාවන් ඉල්ලා සිටි සමහර කරුණු සම්බන්ධයෙන් (උදාහරණයක් වශයෙන් පුද්ගල නීති පිළිබඳ ප්‍රතිසංස්කරණ) ආගමික හා සංස්කෘතික කණ්ඩායම් හා එකඟත්වයට පැමිණීම දුෂ්කර වීමට ඉඩ තිබේ. රටේ නීති ඒකාකාර විය යුතු බවට බොහෝ දෙනෙක් කරුණු ඉදිරිපත් කළ අතර කාන්තා කණ්ඩායම් තර්ක කළේ කාන්තා සමානාත්මතාව හා වෙනස් ලෙස නො සැලකීම යන කරුණු මත පදනම්වයි. තවත් කණ්ඩායම් නීති එකාකාර විය යුතුයැයි ප්‍රකාශ කරමින් ඉතා දැඩි ක්‍රියා මාර්ගයක් වූ ආගමික හා වාර්ගික කණ්ඩායම්වලට අනවශ්‍ය වාසියක් සලසන සියලු ම පුද්ගල නීති ඉවත් කරන ලෙස ද ඉල්ලා සිටියේය. මෙම ආස්ථානයෙන් පෙනී ගියේ පුද්ගල නීති යොදා ගැනීම පිළිබඳ නොදැනුවත් කම මෙන්ම පුද්ගල නීති පිළිබඳ සාවද්‍ය තොරතුරුයි. උදාහරණයක් වශයෙන් සමහර කණ්ඩායම් පෙන්වා දුන්නේ තේසවලාමේ නීතිය නිසා දෙමළ නොවන අයට උතුරේ ඉඩම් මිලදී ගත නොහැකි බවයි. නමුත් මෙය සත්‍ය තත්ත්වය නොවේ. පුද්ගල නීති සංශෝධනය කිරීමට විශේෂයෙන්ම ආගමික කණ්ඩායම් විරුද්ධ වූ අතර ඔවුන් කියා සිටියේ පුද්ගල නීති ඒ ආකාරයට ම තිබිය යුතු බවයි.

ඒ සම්බන්ධයෙන් ඇති විවිධ ආස්ථානයන් අනුව බලන විට පුද්ගල නීති සංශෝධනය සංවේදී ප්‍රශ්නයක් විය හැකි බැවින් විවිධ කණ්ඩායම් සමග සාකච්ඡා කර පුද්ගල නීති සංශෝධනය ගැන කටයුතු කිරීමට කොමිසමක් පත් කරන ලෙස අපි යෝජනා කරමු. කෙසේ වෙතත් මෙම ප්‍රශ්නයේ වැදගත්කම ගැන යළි යළිත් සඳහන් කරන අතර මෙම සංශෝධන හැකි තාක් ඉක්මනින් ගෙන ඒම සඳහා සාකච්ඡා අරඹන ලෙස අදාළ ආයතනවලින් ඉල්ලා සිටිමු.

අයිතිවාසිකම් පනතේ කාන්තාවන් වෙනුවෙන් විශේෂ කොටසක් තිබිය යුතු යැයි යෝජනා කරන අතර එහි පහත සඳහන් කරුණු ඇතුළත් කළ යුතු යැයි කියා සිටිමු.

ස්ත්‍රීන්ට මූලික අයිතිවාසිකම්:

- ස්ත්‍රීන්ට වෙනස් ලෙස සලකන සියලු නීති/ප්‍රතිපාදන අවලංගු කිරීම
- පිරිමින්ට හා ස්ත්‍රීන්ට සමාන අයිතීන් තිබිය යුතුය. විශේෂයෙන්ම පවුල නම් වූ පුද්ගලික ක්ෂේත්‍රයේමෙන් ම පුළුල් සමාජයේ ද, නීතියෙන් හා භාවිතයෙන් සමානාත්මතාවය තහවුරු කළ යුතුය.
- සමාන වටිනාකමක් ඇති වැඩ සඳහා ස්ත්‍රීන්ට සමාන වැටුප් ලබා ගැනීමේ අයිතිය තිබේ.
- ස්ත්‍රීන්ට ස්වීකාරයට හා කායික පූර්ණත්වය විඳිමට අයිතියක් තිබේ
- හිංසාවෙන් තොරව අභිමානයෙන් ජීවත් වීමේ අයිතිය ස්ත්‍රීන්ට තිබේ
- ඔවුන්ට අවශ්‍ය රැකියා සොයා ගැනීමටත්, ජීවනෝපාය හා වේතනයකටත් ස්ත්‍රීන්ට අයිතියක් තිබේ.
- ආහාර සුරක්ෂිතතාව හා ආහාර ස්වාධීනත්වයට ස්ත්‍රීන්ට අයිතියක් තිබේ
- සමාජ ආරක්ෂණය, නිවාස, අධ්‍යාපනය හා සෞඛ්‍යය ආදියට ස්ත්‍රීන්ට අයිතියක් තිබේ.
- නියෝජනය සහ තීරණ ගැනීමේ සමාන අයිතියක් ස්ත්රීන්ට තිබේ.
- පුද්ගලික හා පොදු ස්ථානවලදී හිංසාව, වධ දීම්, අවමන් සහගත, කුරිරු හා අමානුෂික සැලකීම්වලින් නිදහස් වීමේ අයිතියක් ස්ත්‍රීන්ටතිබේ.

ඉහත දැක්වූ විශේෂිත නිර්දේශවලට අමතරව කාන්තා කණ්ඩායම්වලින් ලැබුණු අදහස් මත පදනම් ව පහත දැක්වෙන යෝජනා ඉදිරිපත් කරමු.

- ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ භාෂාව ලිංගික වශයෙන් අපක්ෂපාතී විය යුතුය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ භාෂාව පිළිබඳ ව ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත් කමිටුව ලිංගිකත්වය පිළිබඳ විශේෂඥයෙකුගේ උපදෙස් ලබා ගත යුතුය.
- කෙටුම්පත් කමිටුවට උපදෙස් දීමට ලිංගිකත්වය පිළිබඳ විශේෂඥයින්ගේ කමිටුවක් පත් කළ යුතුය. ව්‍යවස්ථා සම්පාදන මණ්ඩලයේ කාන්තා නියෝජනය ඉතා පහළ වන අතර උප කමිටු සඳහා කිසිම මන්ත්‍රීවරියක් නම් කර නැති බැවින් මෙය ඉතා වැදගත් වේ.
- කාන්තාවන් සඳහා ස්වාධීන කොමිසමක් පත් කළ යුතුය. මේ පිළිබඳ විස්තර 18 වැනි පරිච්ඡේදයේ සඳහන් කර ඇත.

30. ළමයින්ගේ හා තරුණ ජනයාගේ අයිතිවාසිකම්

ළමයින් හා තරුණයන් පිළිබඳ ව බොහෝ යෝජනා ඉදිරිපත් විය. මෙයින් සමහරක් විශේෂයන්ම වයස හා සම්බන්ධ ඒවා වූ අතර පුළුල් වශයෙන් සෞඛ්‍යය හා අධ්‍යාපනය මෙන් ම ඒවාට සම්බන්ධ රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති පිළිබද ව විය. අධ්‍යාපන අංශයේ පවතින ප්‍රශ්න බොහෝ අය මතු කර තිබුණි. මේ අතර ප්‍රතිපත්ති නැතිකම, ගුණාත්මක භාවයේ වෙනස්කම්, අධ්‍යාපනයේ සමානත්වය හා අවස්ථා පිළිබඳ පරමාර්ථවල බිඳ වැටීම හා අධ්‍යාපන පාඨමාලා හා ව්‍යුහයේ ප්‍රශ්න ද, විය. මේවා ප්‍රතිසන්ධානයට හා සාමය ගොඩනැගීමේ ප්‍රයත්නයන්ට පටහැණි යැයි ප්‍රකාශ විය.[48]

ළමයින්ට විරුද්ධව සිදු වන ලිංගික හා අනිකුත් ප්‍රචණ්ඩ ක්‍රියා වැළැක්වීමේ අවශ්‍යතාව බොහෝ අය විසින් පෙන්වා දෙන ලදී. ළමයින් සමග කටයුතු කිරීමේදී අධිකරණ ක්‍රියාවලිය සංවේදී නොවීමත්, එවැනි නඩු අනවශ්‍ය ලෙස ප්‍රමාදවීම පිළිබදවත්, බොහෝ අය දොස් පැවරුවේ අධිකරණයටයි. ළමා අපයෝජනය හා හිංසාවන් සම්බන්ධයෙන් වරදකරුවන් වන අයට මරණ දඬුවම හෝ අඩුම වශයෙන් ඉතා දැඩි දඬුවම් පැනවිය යුතු යැයි යෝජනා විය.

අඩු වයස් ගැබ් ගැනීමේ ප්‍රශ්නය නිසා විවාහය සඳහා කැමැත්ත දිය හැකි වයස අවුරුදු 16 දක්වා අඩු කරන ලෙසද, අදහසක් ඉදිරිපත් විය.

ඉදිරිපත් වූ අදහස් සම්බන්ධයෙන් වාද විවාද ඇතිවූ එක් අවස්ථාවක් නම් නෛතික දූෂණයේ වයස හා විවාහ වයස එකක් විය යුතු යයි ගෙන ආ යෝජනාවයි. කෙසේ වෙතත් විවාහය යනු ප්‍රචණ්ඩත්වය හෝ සූරාකෑමෙන් තොර පරමාදර්ශී තත්ත්වයක් බවත් ලිංගික සබඳතා තිබිය යුත්තේ විවාහය තුළ පමණක් බවත්, මෙම යෝජනාවෙන් උපකල්පනය කෙරේ. අඩු වයසින් විවාහ වීමේ හා අඩු වයසෙන් ගැබ් ගැනීමේ සෞඛ්‍ය ගැටලු එය නොසලකයි. මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ ළමයින් වැඩි වශයෙන් ලිංගික අපරාධවලට යොමු වීම ගැන ප්‍රතිචාරයක් වශයෙනි.

[48]විශේෂිත නිර්දේශ අතර සමාජයේ බහුවිධ ස්වභාවය,සියල්ලන් ඇතුළත්වීමේ අගය හා වෙනස් ලෙස නොසැලකීම ආදිය ඇතුළත්වන ලෙස පාඨමාලා සංශෝධනය කිරීම. ආගමික හා ඒක ලිංගික පාසැල් අධෛර්යමත් කිරීම හා ලෝක ආගම්, ප්‍රජා අධ්‍යාපනය ආදිය පාඨමාලාවට ඇතුළත් කිරීමද, විය.

නමුත් විවාහ වන වයස අඩු කිරීමෙන් හෝ නෛතික දූෂණයේ වයස වැඩි කිරීමෙන් හෝ මේ ප්‍රශ්නය විසඳිය හැකි ද? යන්න ගැන ගැඹුරින් සලකා බැලිය යුතුය.

පහත දැක්වෙන කරුණු ද, ඇතුළත්ව ළමයින්ගේ හා තරුණයින්ගේ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ කොටසක් අයිතිවාසිකම් පනතේ ඇතුළත් විය යුතු යැයි අපි නිර්දේශ කරමු.

i. ***ළමයින්ගේ හා තරුණ ජනයාගේ අයිතිවාසිකම්:***

අ) සමානාත්මතාව හා වෙනස් ලෙස සැලකීමෙන් නිදහස, ළමයින්ට හා තරුණ ජනයාට රටේ පුරවැසියන්ට හිමි සියලුම අයිතිවාසිකම් ඇති අතර ඔවුන්ගේ වයසට නියමිත අයිතීන්ද ලැබේ.

ආ) අනන්‍යතාව හා ජාතිකත්වය-විවාහයෙන් පිට උපන් ළමයින්ට ද, සමාන අයිතිවාසිකම් සහතික කිරීම

ඇ) අපයෝජනය, නොසලකා හැරීම, හිංසාව, අඩන්තේට්ටම් කිරීම හා අවමානයට ලක්වීම ආදියෙන් ආරක්ෂාව

ඈ) පවුල් පරිසරයෙන් ඉවත් කළ විට පවුලක රැකවරණය හෝ විකල්ප රැකවරණයකට ඇති අයිතිය

ඉ) මූලික අවශ්‍යතා සපුරාලීම:පෝෂණය, සෙවණ, සෞඛ්‍ය හා සමාජ සේවා

ඊ) ළමා හිතකාමී නීති ආධාර හා අධිකරණයට යෑමේ පහසුව

උ) අවි ගැටුම්වලට යොදා නොගැනීම හා අවිගැටුම් සමයේ විශේෂ ආරක්ෂාව

ඌ) ළමයින්ගේ සෞඛ්‍යයට හානිකර ඇබ්බැහිවන ද්‍රව්‍යවලින් ආරක්ෂාව

ඒ) වයසට උචිත ප්‍රජනන හා ලිංගික අධ්‍යාපනය ඇතුළු රජයෙන් සපයන නිදහස් අධ්‍යාපනය

ඔ) කායික හා මානසික සෞඛ්‍යය අතින් ලබා ගත හැකි ඉහළම තත්ත්වය, රජයෙන් ලබා දෙන වැළැක්වීමේ හා සුව කිරීමේ සෞඛ්‍ය

සේවා නොමිලේ ලබා ගැනීම, හදිසි වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර. ප්‍රජනන හා ලිංගික සෞඛ්‍ය සේවා ලබා ගැනීමේ අයිතිය

ඕ) වයස අවුරුදු පහත්, දහඅටත් අතර සියල්ලන්ට රජයෙන් සපයන නිදහස් අධ්‍යාපනය ලබා ගත හැකි වීම. වයස අවුරුදු පහත්, දහහතරත් අතර අධ්‍යාපනය සියල්ලන්ට අනිවාර්ය වේ.

ක) අනතුරුදායක කටයුතු සහිත රැකියා, ශ්‍රමය සූරාකෑම, නීතිවිරෝධී මිනිස් ප්‍රවාහනය, වහල් සේවය හා බලෙන් වැඩ ගැනීම ආදියෙන් ආරක්ෂාව

ග) ආබාධ සහිත, පරිහායක/නිදන්ගත රෝග සහිත ළමයින්ට විශේෂ ආරක්ෂාව

ජ) දෙමාපියන් එක් කෙනෙක් හෝ දෙදෙනා ම අත්අඩංගුවට පත්වූ විට විශේෂ ආරක්ෂාව

ට) ව්‍යසන හෝ ගැටුම් කාලවලදී ප්‍රමුඛ රැකවරණය

ඩ) හිංසාව, වාර්ගික හා/හෝ ලිංගික හිංසාව ප්‍රවර්ධනය කරන පණිවුඩවලින් ආරක්ෂාව

ii. ළමයින්ගේ හා තරුණයන්ගේ විශේෂ අපේක්ෂාවන් රැක ගෙන ප්‍රවර්ධනය කිරීම රජයේ වගකීමක් වේ.

අ) සූරාකෑම, අපයෝජනය හා නොසලකා හැරීම ආදියෙන් ආරක්ෂා කිරීම

ආ) විශේෂයෙන්ම අනාරක්ෂිත, දෙමාපිය හෝ භාරකාර රැකවරණයක් නැති, ප්‍රචණ්ඩත්වයේ හා ගැටුම්වලට ගොදුරු වූ ළමයින්ට සහාය වන සමාජ හා නීති වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම

iii ජාතිය ගොඩනැඟීමේ, ප්‍රතිසන්ධානයේ හා සංවර්ධනයේදී තරුණ ජනයාගේ කාර්ය භාරය පිළිගැනීම.

අ) පොදු හා ප්‍රජා කටයුතුවලට ළමයින් හා තරුණයන් සහභාගී කරවීම

iv) පවුල, සමාජයේ වැදගත් ඒකකයක් බවත් සමාජය හා රජය විසින් එය ආරක්ෂා කළ යුතු බවත් පිළිගැනීම

අ) සියලුම පුරුෂයින්ට සහ ස්ත්‍රීන්ට විවාහ වීමේ හෝ නො වීමේ හිමිකමමෙන්ම, පවුලක් ස්ථාපිත කිරීමට හිමිකම තිබේ. පවුල තුළ පුරුෂයාගේ සහ ස්ත්‍රීයගේ අයිතිවාසිකම් සමාන විය යුතුය.

ආ) විවාහයක් සිදු විය හැකි වන්නේ එසේ බලාපොරොත්තු වන කලත්‍රයන්ගේ පූර්ණ හා නිදහස් එකඟත්වය මත පමණි.

ඇ) විවාහය තුළත්, එය අවලංගු කිරීමෙන් පසුවත්, කලත්‍රයන්ගේ අයිතිවාසිකම් හා වගකීම් සමාන වේ. එවැනි විවාහවල දරුවන්ගේ ආරක්ෂාවට අවශ්‍ය ප්‍රතිපාදන සපයා දිය යුතුය.

v. සියලුම අවස්ථාවන්හිදි ළමයාගේ පාර්ශවයෙන් බලන විට හොඳ ම දේ පිළිබඳ මූලධර්මය අනුගමනය කිරීම

31. ආබාධ සහිත පුද්ගලයන්ගේ අයිතිවාසිකම්

ආබාධ සහිත පුද්ගලයන්ගේ විශේෂ අවශ්‍යතා පිළිබඳ ව කණ්ඩායම් කිහිපයක් ම කරුණු ඉදිරිපත් කළහ. මෙහිදී පෙන්වා දුන් එක් කරුණක් වූයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සියලු දෙනාට ම පොදු විය යුතු බවයි. ව්‍යවස්ථාවෙන් සියල්ලන් ඇතුළත් වන සමාජයක් සහතික කළ යුතු යැයි ද, මිනිසුන් අතර ඇති වෙනස්කම් මානව විවිධත්වයේ කොටසක් ලෙස පිළි ගත යුතු යැයිද, පෙන්වා දෙන ලදී. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට පදනම විය යුත්තේ බහුවිධ සමාජයක් පිළිබඳ දැක්ම වන අතර විශේෂයෙන් ම වෙනස් හැකියා සහිත අයගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කළ යුතුය.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ පූර්විකාවේ පහත සඳහන් කොටස අඩංගු විය යුතු යයි යෝජනා කරන ලදී.

- මනුෂ්‍යත්වයේ හා මානව විවිධත්වයේ කොටසක් ලෙස දුබලතා සහිත පුද්ගලයන් පිළිගෙන ගරු කළ යුතු ය.

අයිතිවාසිකම් පනතේ ආබාධිත පුද්ගලයන් පිළිබඳ විශේෂ කොටසේ පහත දැක්වෙන කරුණු ඇතුළත් කළ යුතු යැයි අපි යෝජනා කරමු. පෙර කොටස්වල සඳහන් කළ කරුණුවලට අමතරව මෙම විශේෂ පියවර ද, සහතික කළ යුතු වේ.

i විශේෂයෙන්ම බහුවිධ ආකාරයට වෙනස් ලෙස සැලකීමේ අත්දැකීම විඳින ආබාධයන් සහිත ස්ත්‍රීන් හා ගැහැනු ළමයින් ඇතුළු සියලු ආබාධිත පුද්ගලයන්ට සත්‍ය වශයෙන් ම සමානත්වය ළඟා කර ගැනීමට අවශ්‍ය විශේෂිත පියවර සඳහා සහනදායී ක්‍රියා මාර්ගයක් ගැනීම. මෙම ව්‍යවස්ථාවේ ප්‍රතිපාදන තුළ එවැනි පියවර වෙනස් ලෙස සැලකීමක් නොවනු ඇත.

ii. ශ්‍රී ලංකාවේ දැනට ඇති ආර්ථික, සමාජ, සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම්, ආබාධ සහිත පුද්ගලයන්ගේ විශේෂිත තත්ත්වයට සංකල්පීය වශයෙන් සම්බන්ධ කිරීම සඳහා මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ පරිච්ඡේදයේ අදාළ ඡේදයන්හි සමාන අවස්ථා පිළිබඳ ව සඳහන් විය යුතුය. ආබාධ සහිත පුද්ගලයන්ගේ අයිතිවාසිකම් සාක්ෂාත් කර ගත හැකි රාමුවට වැදගත් වන්නේ සමාන සැලකීම නොව මෙම මූලධර්මයයි.

iii නීතිය ඉදිරියේ සමාන පිළිගැනීමකට ඇති අයිතිය සමග, තමාට කැමති තීරණ ගැනීමේ නිදහස ඇතුළුව ආබාධයක් සහිත සෑම පුද්ගලයෙකුගේ ම ආවේණික හා පුද්ගල අභිමානය, ස්වාධිකාරය, හා පුද්ගලත්වය විශේෂිත ලෙස පිළිගත යුතුය. මෙයින් අදහස් කරන්නේ ආබාධ සහිත පුද්ගලයෙකුට එම ආබාධය නිසා මැතිවරණ ක්‍රියාවලිය ඇතුළු දේශපාලන හා පොදු කටයුතුවලට බලපෑම් කිරීමේ අයිතිය අහිමි කළ නොහැකි බවයි. ඔවුන් ද, ශ්‍රී ලංකාවේ සමාන පුරවැසියන් ලෙස සැලකිය යුතු වේ. තවද, පුද්ගලයෙකුගේ කායික හා මානසික පූර්ණත්වයට රජය ගරු කළ යුතු අතර ආදේශක නොව සහායක තීරණ ගැනීමේ යන්ත්‍රණයක් සහිත ව ඔවුන්ගේ නෛතික තත්ත්වය පිළිගත යුතුය.

iv. දුබලතා තිබීම කිසිම අවස්ථාවක ඔවුන්ගේ නිදහස අහිමි කිරීමට හේතුවක් නොවේ.

v. දුබලතා සහිත පුද්ගලයන් ඉතා අනාරක්ෂිත වන අවස්ථා ඉස්මතු කරමින් දුබලතා සහිත පුද්ගලයන්ගේ ජීවිතයට ඇති අයිතිය විශේෂිතව පිළිගත යුතුය.

vi. සුරාකෑමෙන් නිදහස: ශ්‍රී ලංකාවේ දුබලතා සහිත පුද්ගලයන් ආයතනගත කිරීමේ ඉහළ ප්‍රණතාවක් දක්නට ලැබේ. මේවායේ කාන්තාවන් හා ගැහැනු ළමයින් සූරාකෑමට ලක්වීමේ අවදානම ඉතා ඉහළය.

vii. නිවස ඇතුළත හා පිටත මෙන් ම පොදු හා පුද්ගලික ආයතන තුළ ඔවුන්ගේ ලිංගිකත්වය පදනම් වූ අංශ ඇතුලුව සියලුම ආකාරයෙන් අපයෝජන හා සූරාකෑම්වලින් රජය, දුබලතා සහිත පුද්ගලයන් ආරක්ෂා කළ යුතුය.

viii. ආර්ථික හා සමාජීය අයිතිවාසිකම්: අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍යය, රැකියා, සමාජ ආරක්ෂාව සහ නිවාස සමග මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ පරිච්ඡේදයේ දක්වා ඇති හා විවිධ සම්මුති මගින් ශ්‍රී ලංකාව එකඟ වී ඇති ආර්ථික සමාජ හා සංස්කෘතික අයිතිවාසිකම් දුබලතා සහිත පුද්ගලයන් සම්බන්ධයෙන් විශේෂයෙන් පිළිගත යුතුය.

ix. ආබාධිත පුද්ගලයන්ගේ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳකොමිසමක් ස්ථාපිත කිරීම. (විස්තර සඳහා 18 පරිච්ඡේදය බලන්න)

x මැතිවරණ ප්‍රතිසංස්කරණ- මැතිවරණ ක්‍රියාවලියට සහභාගී වීම: මධ්‍යම රජය හා බලය පැවරූ අනිකුත් මට්ටම්වල රාජ්‍ය ආයතනවලට ඡන්දය දීමට හා තේරී පත්වීමට දුබලතා සහිත පුද්ගලයන්ට ඇති අවස්ථා හා අයිතිය නිශ්චිතව දැක්විය යුතු ය. මේ පිළිබඳ විස්තර 15 පරිච්ඡේදයේ අඩංගු වේ.

32. සත්ව අයිතිවාසිකම් හා ආරක්ෂාව

කමිටුව ඉදිරියට ආ කණ්ඩායම් කීපයක්ම ව්‍යවස්ථාමය ප්‍රතිපාදනයක් ලෙස සත්ත්ව අයිතිවාසිකම් ඇතුළත් කිරීමේ අවශ්‍යතාව පෙන්වා දුන්නේය. මෙම කණ්ඩායම්වල තර්කයට පදනම් වූයේ මිනිසුන් මෙන් සතුන් ද, සංවේතන ජීවින් නිසා ඔවුන්ටද, ජීවිතයට අයිතියක් ඇති බවයි. සත්ත්වයන් සංවේතන ජීවින් ලෙස පිළිගෙන ඇති නවසීලන්තය, ප්‍රංශය හා ඔස්ට්‍රියාව වැනි රටවල් ගණනක උදාහරණද, ඔවුන් ඉදිරිපත් කළහ.

වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 29 වැනි ව්‍යවස්ථාව "ප්‍රජාවේ යහපත වෙනුවෙන් පරිසරය ආරක්ෂා කර සංරක්ෂණය කර දියුණු කිරීම" රජයේ වගකීමක් ලෙස දක්වා තිබේ. සත්ත්ව අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් පෙනී සිටි කණ්ඩායම් කියා සිටියේ නියාමක මූලධර්ම උසාවියකින් හෝ අධිකරණයකින් ක්‍රියාත්මක කළ නො හැකි බැවින් මෙය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ හිඩැසක් ඇති බවයි.

කමිටුවේ නිර්දේශය වන්නේ සතුන්ගේ සුබ සාධනය ප්‍රවර්ධනය කරන හා සතුන්ට කුරිරු ලෙස සැලකීම වළක්වන, නීති මගින් ක්‍රියා කළ හැකි වගන්තියක් අයිතිවාසිකම් පනතට ඇතුළත් කිරීම පිළිබඳ ව සළකා බැලිය යුතුය යන්න යි. මේ මගින් කාරුණික හා සානුකම්පික ලෙස සතුන්ට සැලකීම සහතික කෙරෙනු ඇත.

12.3 මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කිරීම සම්බන්ධයෙන් සහන ලබා ගැනීම හා යුක්තිය ඉටු කරවා ගැනීම

12.3.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

මීට පෙරද, සඳහන් කළ පරිදි මූලික අයිතිවාසිකම් පුළුල් කිරීම හා පාලන තන්ත්‍රය ප්‍රජාතන්ත්‍රීකරණය, අප ඉදිරියට පැමිණි බොහෝ දෙනෙකුගේ ඉල්ලීම විය. තමන්ගේ දුක් ගැනවිලි ඉදිරිපත් කිරීමේ ප්‍රයත්නවලදී මෙන් ම සහන ලබා ගැනීමේදී මුහුණ පෑමට සිදුවන දුෂ්කරතා ඔවුහු විස්තර කළහ. ඔවුන්ගේ මතය වූයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් සහතික කර ඇති අයිතිවාසිකම් හා ආරක්ෂාව පුරවැසියන් බහුතරයකට ලබාගත නොහැකි මෙන් ම අර්ථාන්විත නොවන බවයි. දිවයින පුරාම ජනතාව මෙම අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ගැටලු අපට පැහැදිලි කළෝය.

12.3.2 නිර්දේශ

ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත් ක්‍රියාවලියේදී සලකා බැලීම සඳහා මෙන් ම මූලික අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ යන්ත්‍රණය සම්බන්ධයෙන් පහත දැක්වෙන නිර්දේශ ඉදිරිපත් කරමු.

1. අයිතිවාසිකම් පනත කෙටුම්පත් කළ යුත්තේ ජනතාවගේ වෙනස් වන අවශ්‍යතා හා අපේක්ෂාවන්ට ප්‍රතිචාර දැක්විය හැකි ආකාරයටයි. අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අදහස ක්‍රමයෙන් පරිණාමය වන සමාජීය ලේඛනයක් ලෙස සැලකිය යුතුය. වෙනත් වචනවලින් කිවහොත් වරින් වර සංශෝධනය කිරීම සඳහා ප්‍රතිපාදන තිබිය යුතුය.

2. අයිතිවාසිකම් අතර ගැටුමක් ඇතිවූ විට ඒවා විසඳා ගත හැකි ආකාරය පිළිබඳ ව ද, අයිතිවාසිකම් පනතේ අවධානය යොමු විය යුතුය.

   අ) ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මූලධර්ම පිළිබඳ අදහස් අනතුරට පත් නොකර තරගකාරී හෝ එකිනෙක ගැටෙන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ විසංවාද සම්බන්ධයෙන් තීරණ ගන්නා ක්‍රියාවලිය නිශ්චිතව දැක්විය යුතුය.

3. නිෂේධනාත්මක අයිතිවාසිකම් (රාජ්‍යයෙන් ආරක්ෂා වීම) හා ධනාත්මක අයිතිවාසිකම් (රජයේ ආරක්ෂාවට හිමිකම්, පෝෂණය, සෙවණ, අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍යය, රැකියා) අතර සමතුලිත බවක් ඇති බවට වග බලාගත යුතුය. රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තියේ නියාමක මූලධර්ම සකස් වන්නේ කෙසේ ද? යන්න මෙයට සම්බන්ධ විය හැක. සාම්ප්‍රදායික ව අයිතිවාසිකම් ගැන සිතන්නේ රජයේ සීමා ඉක්මවා යෑම්වලින් ආරක්ෂා වීමක් ලෙස වුවත්, අද පුද්ගලික ව්‍යවසාය/ ආයතන බොහෝ අවස්ථාවල රජයට වඩා බලපෑමක් රාජ්‍ය උපකරණවලට සහ බලයන් කරන බැවින් රජයට පිටින් ඇති ආයතන ද, වග කිව යුතු ලෙස සැලකීම අවශ්‍ය වේ.

4. අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ව අවධාරණය කිරීම රාජ්‍යය සමග ඇති සමාජ ගිවිසුමෙන් ඉවත් වීමක් නොවන බවට සහතික විය යුතුය. එසේ වුවහොත්, එහි ප්‍රතිඵලය වන්නේ මූලික රාජ්‍ය කාර්යයන වත් ඉටු කළ නොහැකි අසාර්ථක අවම රජයකි. මෙයින් අදහස් කරන්නේ රාජ්‍යයේ නියාමක

ප්‍රතිපත්ති හා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ අනිකුත් කොටස්, අයිතිවාසිකම් පනත සමග ගැලපෙන හා සහාය දෙන ආකාරයේ විය යුතුය යන්නයි.

5. කණ්ඩායම් පදනම් වූ පීඩනයට විරුද්ධව සටන් කිරීමට අයිතිවාසිකම්වල ඇති අගය අවබෝධ කර ගැනීම.

6. අසමාන සැලකිලි පිටුදැකීමේ කොමිසමක් හෝ සමාන අවස්ථා කොමිසමක් ස්ථාපිත කිරීම (21 වැනි පරිච්ඡේදය බලන්න).

7. අධිකරණ ක්‍රියාදාමයකින් මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනයක් සිදුවූ අවස්ථාවලදී මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳඅධිකරණ බලයට අධිකරණය ද,යටත් විය යුතුය.

8. පුද්ගලික ආයතන විසින් මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කළ විට එය මූලික අයිතිවාසිකම් අධිකරණයට යටත් විය යුතුය.

9. මූලික අයිතිවාසකම් උල්ලංඝනය කිරීමක් සම්බන්ධයෙන් ඕනෑම කණ්ඩායමකට හෝ පුද්ගලයෙක් වෙනුවෙන් ඕනෑම කණ්ඩායමකට නඩු පැවරිය හැකි ආකාරයට හෝ පොදු යහපත වෙනුවෙන් නඩු පැවරීමේ ප්‍රතිපාදන සකස් කළ යුතුය.

10. නියමිත කාලයකට ප්‍රතිජනන ක්‍රියාමාර්ගයක් සැකසීම- සමාජයේ අසමානතාවන්ට ප්‍රතිචාර දැක්වීම සඳහා උචිත සිද්ධි සම්බන්ධයෙන් අසමානතාව ආපසු හැරවීමේ ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම (21 වැනි පරිච්ඡේදය බලන්න).

11. අයිතිවාසිකම් පනත් මූලික අයිතිවාසිකම් වගන්ති සහ ශ්‍රී ලංකාව විසින් අත්සන් කර ඇති එක්සත් ජාතීන්ගේ සම්මුති සමග සංගත වන බවට සහතික විය යුතුය.

12. හදිසි අවස්ථා රෙගුලාසි හා මහජන/ජාතික ආරක්ෂාව මගින් මූලික අයිතිවාසිකම් යටපත් කිරීමේ අනතුර අප ඉදිරියට පැමිණි බොහෝ අය විසින් පෙන්වා දෙන ලදී. මේ නිසා මූලික අයිතිවාසිකම් සීමා කිරීම හැකි තාක් දුරට අවම කළ යුතුය.

12.4 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 126 වැනි ව්‍යවස්ථාව

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ප්‍රකාශිත ඕනෑම මූලික අයිතිවාසිකමක් විධායක හෝ පරිපාලන ක්‍රියාවකින් උල්ලංඝනය වීම හෝ උල්ලංඝනය වීමට ඉඩ ඇති විට ඒ සම්බන්ධයෙන් තීරණය කිරීමේ එකම හා තනි අධිකරන බලය පවරා ඇත්තේ 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 126 වැනි ව්‍යවස්ථාව මගිනි.

126 ඡේදය යටතේ ඕනෑම විධායක හෝ පරිපාලනමය ක්‍රියාවක් මගින් මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වූ හෝ උල්ලංඝනය වීමට යන අවස්ථාවක එම චෝදනාව කරන පුද්ගලයා විසින් එවැනි උල්ලංඝනයක් සිදු වී මාසයක් ඇතුළත මූලික අයිතිය උල්ලංඝනයවීම පිළිබඳව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට පැමිණිලි කළ යුතු වේ.

12.4.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

අප වෙත සිදු කළ මහජන අදහස් දැක්වීම විශාල සංඛ්‍යාවකින් පෙන්වා දුන්නේ මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනයවිම පිළිබඳ සහනයක් ඉල්ලීමට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි 126 ව්‍යවස්ථාව යටතේ නියම කර ඇති ක්‍රියා මාර්ගය අනුව සාමාන්‍ය පුද්ගලයෙකුට පහත දැක්වෙන හේතු නිසා සහනයක් ලබා ගැනීම දුෂ්කර බවයි.

- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ අයදුම්පතක් ගොනු කිරීමට අදාළ සියලු ලේඛන සූදානම් කර ගැනීමට ලබා දී ඇති මාසයක කාලය ප්‍රමාණවත් නොවීම.
- කොළඹ ක්‍රියාත්මක වන ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ අයදුම්පතක් ගොනු කිරීම ඉතා වියදම් අධික හා දුෂ්කර කාර්යයක් වීම
- මෙය සාධාරණ ප්‍රතිපාදනයක් නොවේ
- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ඉහළම උසාවිය වන බැවින් එහි නියෝගයක් සම්බන්ධයෙන් අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කිරීමේ අයිතියක් නැති වීම.

12.4.2 නිර්දේශ

1. මූලික අයිතිවාසිකම් අයදුම්පතක් ඉදිරිපත් කිරීමේ කාල සීමාව මාස 3ක් දක්වා වැඩි කළ යුතුය.

2. පළමුවෙන් මූලික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අධිකරණ බලය පළාත් සැසිවාර පවත්වන අභියාචනාධිකරණයට පවරා එහි නියෝගයකට විරුද්ධව අභියාචන ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ඉදිරිපත් කිරීමේ බලය ලබා දීම

3. උචිත අවස්ථාවන්හි මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වීම් පිළිබඳ ව අවිධිමත් අයදුම්පතක් හෝ පිළිගෙන ඒ පිළිබඳ ව ක්‍රියා කිරීමට අවශ්‍ය වන උසාවි නීති සකස් කිරීම

4. කණ්ඩායමක සාමාජිකයෙකුගේ මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වූවිට එම කණ්ඩායමට මූලික අයිතිවාසිකම් අයදුම්පතක් ගොනු කිරීමේ අයිතිය ලබා දීම

13 පරිච්ඡේදය

භාෂා අයිතිවාසිකම්

13.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

භාෂා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ඉදිරිපත් කළ නියෝජනයන්හි අවධානය යොමු කර තිබුනේ පුරවැසියා කැමති භාෂාවකින් පොදු සේවා ලබා ගැනීමේ අයිතිය හා කුඩා සුළුතරයන්ගේ භාෂා ආරක්ෂා කර සංරක්ෂණය කිරීමට ගත යුතු පියවර සම්බන්ධයෙනි.

රජයේ සියලු ආයතන තුළ නිල, ජාතික හෝ පරිපාලන භාෂ ලෙස සිංහල හා දෙමළ භාෂා ප්‍රකාශ කළ යුතුද? යන්න සම්බන්ධයෙන් විවිධ මත තිබුණි. මෙහිදී ඉංග්‍රීසි යොදා ගනු ඇත්තේ සන්ධාන භාෂාව ලෙසයි. මෙයට විකල්ප අදහසක් වූයේ භාෂා තුනම රජයේ නිල/පරිපාලන භාෂා ලෙස ප්‍රකාශ කිරීමයි. තවත් අතිරේක යෝජනාවක් වූයේ නිල භාෂාව බලාත්මක කළ යුත්තේ ප්‍රදේශ පදනමකින් විය යුතු බවයි. එම ප්‍රදේශයේ බහුතරයේ භාෂාව නිල භාෂාව වේ. මෙම ප්‍රදේශය පළාතක්, දිස්ත්‍රික්කයක් හෝ දිස්ත්‍රික්කයක් තුළ කුඩා කොට්ඨාසයක් හෝ විමට පුළුවන.මේ අනුවරජය හා පුද්ගලික ආයතන විසින් සේවා සැපයීමත්, ඒවා සමග සන්නිවේදනයත්, පුරවැසියා කැමති භාෂාවකින් විය යුතුය යන්න මූලික අයිතියක් ලෙස ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ඇතුළත් කළ යුතු අතර මෙම අයිතිය උල්ලංඝනය කිරීම සම්බන්ධයෙන් නෛතික සහනයක් තිබිය යුතුය. ඉහත යෝජනාව අනුව රජයේ සේවයට බඳවා ගන්නා සියලු දෙනාටම අවම වශයෙන් ද්වි-භාෂා හෝ ත්‍රි-භාෂා හැකියාවන් තිබිය යුතු වේ. මෙහිදී ඉංග්‍රීසි වැඩ කරන/සන්ධාන භාෂාව වනු ඇත.

සියලු පුරවැසියන් අතර ද්වි-භාෂා කුසලතා ප්‍රවර්ධනය කිරීම මහජනතාව අපේක්ෂා කරන අතර අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම වූයේ 1 වැනි වසරේ සිට අ.පො.ස. උසස් පෙළ දක්වා ශිෂ්‍ය/ශිෂ්‍යාවන්ට භාෂා තුනම ඉගැන්විය යුතුය යන්නයි. කෙසේ වෙතත් තමා කැමති භාෂාවකින් අධ්‍යාපනය ලැබීමේ අයිති සෑම පුරවැසියෙකුටම තිබේ.

ජාතික භාෂා ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමට රාජ්‍ය භාෂා කොමිසම සවිබල ගැන්විය යුතුය. මෙය ක්‍රියාත්මක කිරීමට සුදුසුකම් ලත් දක්ෂ පරිවර්තකයින්, භාෂා පරිවර්තකයින් හා ලඝු ලේඛකයින් වැනි අවශ්‍යතා සපුරාලිය යුතු වේ. මහජනයා සඳහා වූ දැන්වීම්, වෙබ් අඩවි, දැන්වීම් පුවරු, සංඥා හා උපදෙස් ඇතුලු සියලු රජයේ තොරතුරු සිංහල, දෙමළ හා ඉංග්‍රීසි යන භාෂා තුනෙන්ම තිබිය යුතුය. ජනයාගේ භාෂා අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කළ

විට හෝ ක්‍රියාත්මක නොකළ විට නීති මගින් ක්‍රියා කළ හැකි විය යුතුය. මැලේ, ආදිවාසි, තෙළිඟු මලයාලම්, අභිගුණ්ඨික, අප්‍රිකානු සම්භවයක් සහිත ප්‍රජාවන්, බෝරා, සින්ධි ආදි භාෂා ආරක්ෂා කිරීමටත්, සංරක්ෂණය කිරීමටත්, පියවර ගත යුතුය. මෙවැනි භාෂා 21 ඇතැයි කියනු ලැබේ.

භාෂා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ මහජන අදහස් දැක්වීම්වල පොදු ඉල්ලීම වූයේ තමා කැමති භාෂාවකින් රජයේ සේවා ලබා ගැනීමටත්, රජය සමග සන්නිවේදනය කිරීමේත් පහසුවයි. බොහෝ විට මෙය කෙනෙකුගේ මව් භාෂාව වන අතර මෙයින් පෙනුනේ තමන්ගේ භාෂාවේ භාවිතය පිළිබඳව රජය සමාන ආකාරයට සැලකීමයි. කුඩා සුළුතර කණ්ඩායමවල ඉල්ලීම වූයේ ඔවුන්ගේ භාෂා හා ඒ හා බැඳුණු සංස්කෘතික භාවිත විනාශ වි යැමට නො දී රැක ගැනිමට රාජ්‍ය පිළිගැනිම හා සහාය ලබා දීමයි.

13.2 නිර්දේශ

ශ්‍රී ලංකාවේ සුළුතර කණ්ඩායම්වලට අයත් පුරවැසියන්ගේ ඉල්ලීම වන්නේ, ශ්‍රී ලාංකික සමාජයේ සම සහකරුවන් ලෙස ඔවුන්ගේ භාෂාවෙන් රජය සමග ගනුදෙනු කිරීමත්, සේවා ලබා ගැනිමත්, බව සිහි කරමින් ශ්‍රී ලංකා ජනතාවගේ භාෂා අයිතීන් පිළිබඳව පහත සඳහන් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීමට කැමැත්තෙමු.

1. සිංහල හා දෙමළ භාෂා නිල, ජාතික හා පරිපාලන භාෂා ලෙසත්, ඉංග්‍රිසි සන්ධාන භාෂාව ලෙසත්, ප්‍රකාශ කළ යුතුය.
2. පුරවැසියා කැමති භාෂාවකින් රජය සමග සන්නිවේදනය කිරීම හා පොදු සේවාවන් ලබාගැනිම මූලික අයිතියක් ලෙස සහතික විම. විශේෂයෙන්ම මෙය පහත සඳහන් කරුණු සම්බන්ධයෙන් වේ.
    i. ඕනෑම ජාතික භාෂාවකින් අධ්‍යාපනය ලැබීමේ අයිතිය
    ii. පරිපාලනයේ භාෂාව හා උසාවියේ භාෂාව ඉතා තදින් ක්‍රියාත්මක කළ යුතු අතර එය මූලික අයිතිවාසිකමක් බවට ප්‍රතිපාදන ඇතුළත් කළ යුතුය.
        - දෙපාර්තමේන්තුවක් හෝ රජයේ වෙනත් ඕනෑමආයතනයක් සමග ඕනෑම ජාතික භාෂාවකින් හෝ සන්ධාන භාෂාවෙන් සන්නිවේදනය කිරීම මූලික අයිතිවාසිකමක් ලෙස ප්‍රකාශ කළ යුතුය.
        - ඕනෑම පළාත් සභාවක් හෝ පළාත් සභාවක් යටතේ ඇති ඕනෑම ආයතනයක් සමග සිංහල හෝ දෙමළ භාෂාවලින් හෝඉංග්‍රීසි

භාෂාවෙන් සන්නිවේදනය මූලික අයිතිවාසිකමක් ලෙස ප්‍රකාශ කළ යුතුය.

iii. සියලු රජයේ හා පළාත් සභා දැන්වීම්, පෝර්ම හා එවැනි පොදු ලේඛන සියල්ල සිංහල හා දෙමළ භාෂාවලින් තිබීමත්, එවැනි දැන්වීම් පෝර්ම ආදිය සම්බන්ධයෙන් සිංහල හෝ දෙමළ භාෂාවලින් සන්නිවේදනය කිරීම අයිතිය ඕනෑම පාර්ශවයකට ඇති බවත් මූලික අයිතිවාසිකමක් ලෙස පිළිගැනීම.

iv. භාෂාව පදනම් කර ගෙන වෙනස් ලෙස සැලකීම මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනයක් ලෙස සැලකීම.

3. සෑම පුරවැසියෙකුටම තමන් කැමති භාෂාවෙන් අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීමේ අයිතිය තිබේ. පළමු වැනි ශ්‍රේණියේ සිට සිංහල, දෙමළ හා ඉංග්‍රීසි ඉගෙනීම අනිවාර්ය කළ යුතුය.

4. ජාතික භාෂා ප්‍රතිපත්තිය සම්පූර්ණයෙන් ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා රාජ්‍ය භාෂා කොමිසමට බලය ලබා දීම

5. කුඩා සුළුතර කණ්ඩායම්වල භාෂා ආරක්ෂා කිරීමට හා සංරක්ෂණය කිරීමට රජයේ ආධාර ලබා දිය යුතු වේ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ එවැනි භාෂා පිළිබඳ උපලේඛනයක් ඇතුළත් කළ යුතුය.

6. සියලු පුරවැසියන්ට ඔවුන්ගේ භාෂා හා සංස්කෘතිය ඉගෙනීමට අයිතියක් ඇති අතර ඓතිහාසිකව රටේ වාසය කරන ජනයාගේ භාෂා හා සංස්කෘති පෝෂණය කිරීමත්, සංරක්ෂණය කිරීමත් සඳහා රාජ්‍ය භාෂා කොමිසමේ විෂය පථය පුළුල් කළ යුතු වේ. තමන්ගේ භාෂාව හා සංස්කෘතිය ඉගෙනීමේ සමාන අවස්ථා සෑම පුරවැසියෙකුටම ලබා දීම රජයේ වගකීමක් වෙයි.

7. ආබාධිතයන්ගේ භාෂා, සංඥා භාෂා හා බ්‍රේල් ආදියද, අවශ්‍ය වූ අවස්ථාවන්හි නිල සන්නිවේදනයට යොදා ගත හැකි භාෂා වන බැවින් රජයේ සේවා අපේක්ෂා කරන මෙවැනි අයට මෙම භාෂාවලින් එම තොරතුරු ලබා දීම රජයේ වගකීමකි.

14. පරිච්ඡේදය

අධිකරණය

කමිටුව ඉදිරියේ අධිකරණය හා එහි ක්‍රියාකාරීත්වය ගැන කරුණු දැක්වූ බහුතරය ප්‍රධාන ප්‍රශ්න තුනක් ගැන අවධානය යොමු කළේය. ඒවා නම් නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී දැකිය හැකි 'අධිකතර ප්‍රමාදයන්', යුක්තිය ලබා ගැනීමේ 'විශාල වියදම්' හා 'අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය" පිළිබඳ ප්‍රශ්න කාරී තත්වයයි.

අධිකරණ ක්‍රියාවලියේ ඇති ආකාර්යක්ෂම බව හා දූෂණය මෙන්ම ග්‍රාමීය මට්ටමේ සුළු ආරවුල් විසඳීමට උසාවි අපොහොසත් වීම ගැනද මහජනතාව කරුණු දැක්වූහ. ග්‍රාමීය මට්ටමේ අධිකරණ යන්ත්‍රණයක් නොමැතිවීම හා අධිකරණ පද්ධතියේ ප්‍රමාදයන් හා වියදම් නිසා බොහෝ දුගී හා ආන්තික කණ්ඩායම් අධිකරණය වෙත යෑමේ මූලික අයිතය අත හැර දමති. බොහෝ දෙනෙක් පෙන්වා දුන් තවත් කරුණක් වූයේ මෙම අයිතිය ලබා ගැනීමට යන වියදම, සාමාන්‍ය පුරවැසියෙකුගේ ආර්ථික හැකියාවට ඔරොත්තු නොදෙන බැවින් අධිකරණයට යෑමේ අයිතිය හුදු මායාවක් පමණක් බවයි. නඩු පැවරීම සඳහා අය කරන ගාස්තු ඔවුන්ට දරා ගත නොහැකි බැවින් ඔවුන් උසාවි තුළින් යුක්තිය ලබා ගැනිමේ අදහස අත්හැර දමති. එක්තරා විධියකට තේරුම් ගත හොත් නිතියේ ප්‍රමාදයන් හා නඩු පැවරීමේ වියදම් නිසා සමහර අය ඔවුන්ගේ ප්‍රශ්න විසඳාගැනීමට නීත්‍යානුකූල නොවන හා බහිර් නීතික ක්‍රම වලට යොමු වීමෙන් රටේ නීතියේ ආධිපත්‍යය දුර්වල වී තිබේ.

රටේ උසාවි පද්ධතිය හෝ උසාවි ව්‍යුහය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කිරීම වැනි විප්ලවකාරී අදහස් කමිටුවට එතරම් ලැබුණේ නැත. තරමක ව්‍යුහාත්මක ප්‍රතිසංවිධානයක් තුළින් වර්තමාන උසාවි පද්ධතිය, ජනතාවට සමීප කළ හැකිය යන්න පිළිබඳව පොදු එකඟත්වයක් දැකිය හැකි විය.

කෙසේ වෙතත් මේ සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත්වූ අදහසක් වූයේ ප්‍රධාන වශයෙන් ව්‍යවස්ථාවේ අර්ථ දැක්වීම් සම්බන්ධ ගැටලු ගැන කටයුතු කිරීම මෙන්ම ව්‍යවස්ථාදායකයේ සම්මත වූ නීති අධිකරණමය සමාලෝචනයකට භාජනය කරන ව්‍යවස්ථාදායක උසාවියක් ස්ථාපිත කිරිමයි.

14.1. උසාවි ව්‍යුහය

මෙම වාර්තාවේ වෙනම සාකච්ඡාවට භාජනය කර ඇති ව්‍යවස්ථාදායක සභාවක් පිහිටුවීමේ අදහසට අමතරව, දැනට රටේ ඇති ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය, අභියාචනාධිකරණය, මහාධිකරණය, පළාත් මහාධිකරණ, දිස්ත්‍රික් උසාවි හා මහේස්ත්‍රාත් උසාවි දිගටම ක්‍රියාත්මක විය යුතුයයි පොදු එකඟත්වයක් තිබුණි. ජනතාවගේ අධිකරණ බලය කෙළින්ම ව්‍යවස්ථාව තුළින් උපරිමාධිකරණවලට ලැබිය යුතු යයිද යෝජනා කරන ලදී. එය පාර්ලිමේන්තුව තුළින් ව්‍යවස්ථාවෙන් ලබා ගත් බලයක් නොවිය යුතුය. ජනතාවගේ අධිකරණ බලය කෙළින්ම ව්‍යවස්ථාවෙන් උපරිමාධිකරණවලට පැවරිය යුතුයයි නිර්දේශ කරන අතර මෙම උසාවිවල විවිධ අධිකරණ විෂය සීමාවන් ව්‍යවස්ථාවේම දැක්විය යුතු වේ. රජයේ අනිත් ආයතනවලින් න්‍යායිකව හා පෙනුම යන දෙයාකාරයෙන් ම එය ස්වාධීනත්වය තහවුරු කරන බැවින් කමිටුව ඒ අදහසට එකඟ වේ.

කෙසේ වෙතත් බොහෝ දෙනෙක් විසින් ඉදිරිපත් කළ අදහසක් වූයේ මූලික මිනිස් අයිතිවාසිකම් හා භාෂා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ නඩු ඇසීමේ හා තීන්දු දීමේ අධිකරණ බලය අභියාචනාධිකරණයට දිය යුතු බවත් එය කොළඹට සීමා නොකර රටේ සෑම පළාතකම උසාවි පිහිටු විය යුතු බවත්ය. මෙම අදහස ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන් ගණන 35- 45 දක්වා වැඩි කළ යුතු බවත් පලාත් මට්ටමේ අභියාචනාධිකරණවල අඩුම වශයෙන් ස්ථිරව විනිසුරුවන් තුන් දෙනෙක් සිටිය යුතු බවටත් යෝජනා කරන ලදී.මේ ආකාරයටම ජාතික නීති පිළිබඳව මෙම උසාවිවලට පලාත් මට්ටමේදී ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා රිට් අධිකරණ බලතල ලබා දිය යුතු බවටද යෝජනා කරන ලදී. පළාත තුළ මහධිකරණ තීන්දු සම්බන්ධ අභියාචනා මෙන්ම පළාත් මහධිකරණවල තීන්දු සම්බන්ධ අභියාචනා පළාතේ පිහිටුවනු ලබන අභියාචනාධිකරණයට යොමු කළ හැකි වේ.

ජන රජයේ මහාධිකරණයට දැනට පවතින ආකාරයටම ප්‍රධාන අපරාධ සම්බන්ධයෙන් අධිකරණ බලය ක්‍රියාත්මක කළ හැකිවේ. පළාත් මහාධිකරණය 13වැනි සංශෝධනයේ ප්‍රතිපාදන හා ඉන්පසුව සම්මත කළ නීති යටතේ ඇති ලැබ් ඇති අධිකරණ බලය ක්‍රියාත්මක කරනු ඇත. මහේස්ත්‍රාත් උසාවි හා දිස්ත්‍රික් උසාවිවල නියෝග හා තීන්දු

පිලිබඳව ඇති අභියාචන හා ප්‍රතිශෝධන අධිකරණ බලය පළාත් මහාධිකරණ විසින් දිගටම ක්‍රියාත්මක කරනු ඇත.[49]

රටේ මහේස්ත්‍රාත් උසාවි හා දිස්ත්‍රික් උසාවි ක්‍රියාත්මක වන අතර දෙමාපියන් හා දරුවන් අතර ඇති වන සිවිල් හා අර්ධ සිවිල් ස්වභාවයේ කරුණු සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීමට දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමේ පවුල් උසාවි පිහිටුවීම ගැනද යෝජනා ඉදිරිපත් විය. නඩත්තු ආඥාපනත, ගෘහස්ථ ප්‍රචණ්ඩත්වය වැළැක්වීමේ පනත, ළමයින්ගේ භාරකාරත්වය පිළිබඳ ප්‍රශ්න, ළමයින්ගේ රැකවරණය, ආදි කරුණු පවුල් උසාවිවලින් විසඳිය හැකි අතර සුදුසු අවස්ථාවන්හි දි ඒවා ළමා උසාවියට යොමු කළ හැකි වේ. මේ අනුව පවුල් හා පවුල සම්බන්ධ කරුණු ගැන කටයුතු කිරීමට දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමේ පවුල් උසාවි පිහිටුවිම නිර්දේශ කෙරේ.

ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිසුරුවන් ගණන 15 දක්වාත් අභියාචනාධිකරණ විනිසුරුවන් සංඛ්‍යාව 35-45 අතර ගණනක් දක්වාත් වැඩි කිරීම නිර්දේශ කෙරේ. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය, අභියාචනාධිකරණය, මහාධිකරණය/පළාත් මහාධිකරණය, දිස්ත්‍රික් උසාවි හා මහේස්ත්‍රාත් උසාවි ආදී සෑම අධිකරණයකටම නඩුලැයිස්තු පාලකයෙක් (Master of Rolls) පත් කළ යුතුයයිද යෝජනා විය. නඩු ලැයිස්තු පාලකයා, ඒ උසාවියේම විනිසුරුවෙක් වන අතර එක්වරකට මාස හයකට නො අඩු කාලයකට අගවිනිසුරු විසින් පත් කෙරේ. නඩු ලැයිස්තු පාලකගේ ප්‍රධාන වගකීම්/ කාර්යයන් වන්නේ (i) පූර්ව හා පශ්චාත් තර්ක ක්‍රියාවලියට සම්බන්ධ වීම (ii) බේරුම් කිරීම් පහසු කිරීම (iii) නීති තර්ක ඉදිරිපත් කිරීමට දින නියම කිරීම (iv) උසාවි හා උසාවි කාලය වෙන් කිරීම සහ (v) අග විනිසුරු සමග සාකච්ඡා කර විනිසුරු මඩුල්ල පත් කිරීම ආදියයි. පළාත් මහාධිකරණ හා පළාත්වල ක්‍රියාත්මක වන මහධිකරණ සම්බන්ධයෙන් එක් නඩු ලැයිස්තු පාලකයෙකුට කටයුතු කල හැකි වේ. මේ ආකාරයටම දිස්ත්‍රික්කයක දිස්ත්‍රික් උසාවි සඳහා එක් නඩුලැයිස්තු පාලකයෙක්ද දිස්ත්‍රික්කයේ මහේස්ත්‍රාත් උසාවි සඳහා එක් නඩු ලැයිස්තු පාලකයෙක්ද වශයෙන් පත් කළ හැකි වේ. මහධිකරණ. දිස්ත්‍රික් උසාවි හා මහේස්ත්‍රාත් උසාවි සඳහා නඩු ලැයිස්තු පාලක පත් කළ යුත්තේ අධිකරණ සේවා කොමිසමයි.

[49] පළාත් මහාධිකරණයේ අභියාචනා හා ප්‍රතිශෝධන අධිකරණ බලය මහේස්ත්‍රාත් උසාවිවල තීන්දු ,තීරණ හා නියෝගවලට පමණක් සීමා කළ යුතු බවටද දිස්ත්‍රික් උසාවි හෝ කම්කරු/ගොවි උසාවිවල තීරණ එයට යොමු නොකළ යුතු බවටද මතයක් ඉදිරිපත් විය. ඒවා යොමු කළ යුත්තේ පළාතේ ඇති අභියාචනාධිකරණයටයි.

ප්‍රාථමික උසාවි ඉවත් කිරීම නිසා මහේස්ත්‍රාත් උසාවිවල කාර්ය භාරය හා වැඩ ප්‍රමාණය වැඩි විමෙත් බොහෝ ප්‍රමාදයත් සිදුවේ. බොහෝ අයගේ ඉල්ලීමක් වූයේ සුළු ආරවුල් හා සාමය කඩවීම් ගැන අධිකරණ බලය සහිතව ප්‍රාථමික උසාවි නැවත පිහිටුවීමයි. ප්‍රථමික අෂාවි අහෝසි කළ අවස්ථාවේ සුළු ඉල්ලීම් පිලිබඳ උසාවි පිහිටුවීමට උසාවි ව්‍යුහ පනත සංශෝධනය කළ බව කමිටුව දැනුවත් ය. කෙසේ වෙතත් අමාත්‍ය නියෝගයක් මගින් මෙම ප්‍රතිපාදන ක්‍රියාත්මක නොකළ අතර මෙම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිපාදනය අහෝසි කිරීමෙන් තොරව තවමත් නිති පොතේ දක්නට තිබේ!

සමථ මණ්ඩලවල ක්‍රියාකාරීත්වය සම්බන්ධයෙන්ද වර්තමාන නීතිය සංශෝධනය විය යුතු යයි යෝජනාවක් කෙරුණි. වර්තමාන නීතියට අවශ්‍ය වෙනස්කම් කිරීම තුළින් සමථ මණ්ඩලයේදි එකඟ වන විසඳුම බලාත්මක කළහැකි වේය යන අදහස ඉදිරිපත් විය. මෙම යෝජනාවේ යම් වටිනාකමක් ඇතැයි කමිටුව පිළිගන්නා බැවින් ඒ ගැන සලකා බැලිම හා ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා නිර්දේශ කෙරේ.

14.2. **ව්‍යවස්ථාදායක උසාවිය/ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ව්‍යවස්ථාදායක මඩුල්ල**

14.2.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

අධිකරණය ගැන අදහස් දැක්වූ බොහෝ දෙනෙක් කියා සිටියේ ව්‍යවස්ථාදායක උසාවියක් පිහිටු විය යුතු බවයි. ව්‍යවස්ථාදායක උසාවියක් අවශ්‍ය වී ඇත්තේ මූලික වශයෙන් පාර්ලිමේන්තු පනත්වල ව්‍යවස්ථානුකූලතාව නිර්ණය කිරීමට හා පාර්ලිමේන්තුව හා පළාත් සභා විසින් සම්මත කළ නීති අධිකරණ සමාලෝචනයකට භාජනය කර ඒවායේ ව්‍යවස්ථානුකූලතාව තීරණය කිරීමයි.

මෙයට අමතරව මහජනයා ඉදිරිපත් කළ තවත් අදහසක් වූයේ අධිකරණ සේවා කොමිසමේ තීරණ සමාලෝචනය කිරීම සඳහා මෙන්ම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තින්දු ගැන අභියාචනා ඇසීම සඳහා ව්‍යවස්ථාදායක උසාවියක් අත්‍යවශ්‍ය බවයි. තවත් සමහරෙකුගේ අදහස වූයේ රාජ්‍යයේ සියලු ම ආයතනවල තහංචි හා වැළකුම් තුළින් මෙය ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ක්‍රියාවලිය වැඩි දියුණු කරන බවයි.

14.2.2 නිර්දේශ

මේ සම්බන්ධයෙන් කමිටුව ඉතා දීර්ඝ ලෙස සාකච්ඡා කරන ලද අතර ප්‍රකාශ වූ මත අතර තියුණු වෙනස්කම් තිබුනි. ව්‍යවස්ථා සම්පාදක සභාවේ සැලකිල්ලට ගැනීම සඳහා පහත සඳහන් යෝජනා ඉදිරිපත් කරමු.

1. පහත දැක්වෙන අධිකරණ බලය සහිතව ව්‍යවස්ථාදායක අධිකරණයක් පිහිටුවිය යුතු යයි සමහර සාමාජිකයන් විසින් නිර්දේශ කරන ලදී.[50]

අ. යෝජිත ව්‍යවස්ථා සංශෝධනවල ව්‍යවස්ථානුකූලතාව නිර්ණය කිරීම

ආ. පාර්ලිමේන්තු පනත්වල ව්‍යවස්ථානුකූලතාව නිර්ණය කිරීම

ඇ. පාර්ලිමේන්තු පනත්, රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තියේ නියාමක මූලධර්ම සමග ගැළපේද යන්න නිර්ණය කර ප්‍රකාශ කිරීම

ඈ. පාර්ලිමේන්තුව සහ පළාත්සභා මගින් සම්මත කරන නීතිවල ව්‍යවස්ථානුකූලතාව නිර්ණය කිරීමට එම නීති අධිකරණ සමාලෝචනයකට භාජනය කිරීම

ඉ. ව්‍යවස්ථාව අර්ථ නිරූපණය හා සම්බන්ධ කරුණු ගැන ප්‍රකාශ කිරීම

ඊ. අධිකරණ සේවා කොමිසමෙන් ගත් ඕනෑම තීරණයක් ගැන අධිකරණ සමාලෝචනයක් කිරීම

උ. ජාතික හා ව්‍යවස්ථාමය වැදගත්කමක් ඇති කරුණක් තිබේ යයි ව්‍යවස්ථාදායක උසාවියේ අදහස වන අවස්ථාවන්හි ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තීන්දු සම්බන්ධයෙන් අභියාචනා ඇසීම

ඌ. ඒවායින් මූලික අයිතිවාසිකම්/ මානව අයිතිවාසිකම් කඩ කර ඇතැයි යන පදනම මත අධිකරන ක්‍රියා, නියෝග හා තීන්දු අභියෝගයට ලක් කරන පෙත්සම් ඇසීම

ඔ. ව්‍යවස්ථාමය වශයෙන් වැදගත්වන ඕනෑම කරුණක් ගැන ව්‍යවස්ථාදායක උසාවියේ මතය දැන ගැනීමට ජනාධිපති, අගමැති හා කථානායකට හැකි වන ලෙස උපදේශාත්මක අධිකාර බලය

[50] හරිනි අමරසූරිය; එම්.කේ.නදීකා දමයන්ති; සිරිමසිරි හපුආරච්චි; වින්ස්ටන් පතිරාජ; එන් සෙල්වක්කුමාරන්; එස් තවරාජා; එස් .විජේසන්දිරන්; ලාල් විජේනායක

2. ව්‍යවස්ථාදායක අධිකරණය, ශ්‍රී ලංකාවේ උසාවිවල අග්‍ර උසාවිය වන අතර එය පොතන උසාවියක් වනු ඇත.

   අ. ව්‍යවස්ථාදායක උසාවිය සභාපති හා තවත් විනිසුරුවන් 6 දෙනෙකුගෙන් සමන්විත විය යුතුය.

   ආ. ව්‍යවස්ථාදායක උසාවියේ සභාපති හා විනිසුරුවන් ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයේ නිර්දේශ මත ජනාධිපති විසින් පත් කරනු ලැබේ.

   ඇ. ව්‍යවස්ථාදායක උසාවිය සම්පූර්ණ උසාවියක් ලෙස හෝ විනිසුරුවන් පස් දෙනෙකුගේ කොටසක් ලෙස ක්‍රියා කරනු ඇත.

3. ව්‍යවස්ථාදායක සභාව, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විශ්‍රාමික විනිසුරුවන්, නීතිය හා සම්බන්ධ විෂයයන් පිළිබඳ අධ්‍යයන සුදුසුකම් ඇති විශාරද පුද්ගලයන් හා නීති ක්ෂේත්‍රෙය් විශ්‍රාමික විශිෂ්ටයන්ගෙන් සමන්විත යුතුයයි යෝජනා කෙරේ.

4. දේශපාලනයට කෙළින්ම සම්බන්ධ හෝ දේශපාලන පක්ෂයක තනතුරක් දැරූ හෝ දරන පුද්ගලයන් ව්‍යවස්ථාදායක උසාවියට පත් නොකළ යුතුයයි නිර්දේශ කෙරේ.

ඉහත විස්තරාත්මකව දක්වා ඇති ආකාරයේ ව්‍යවස්ථාදායක උසාවියක් පිහිටුවිම ගැන සමහර කමිටු සාමාජිකයන් එකඟ වූයේ නැත. ඔවුන්ගේ මතය වූයේ මේ මගින් රජයේ විධායක හා නීතිසම්පාදකඅංශවලට අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වයට මැදිහත්විමට ඉඩ ලැබෙන බවයි. ඔවුන් වැඩිදුරටත් කියා සිටියේ ශ්‍රෙෂ්ඨාධිකරණයට ඉහළින් ආයතනයක් තිබිය යුතු නැති බවයි. වර්තමානයේ වුවද නීතිඥයින් නොවන අය ශ්‍රෙෂ්ඨාධිකරණයට පත්කිරීමට තහනමක් නැතිබවද ඔවුන් පෙන්වා දුන්නේය. වෙනස් ආයතනයක් ලෙස ව්‍යවස්ථාදායක උසාවියක් පිහිටුවීමට විරුද්ධවන අතර ඔවුන් යෝජනා කලේ පවතින අධිකරණ ව්‍යුහය තුළ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ව්‍යවස්ථාදායක මඩුල්ලකි.[51]

තවත් නිර්දේශයක් වූයේ පවතින උසාවි ව්‍යුහය තුළ ව්‍යවස්ථාදායක මඩුල්ලක් පිහිටුවිමත් එය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිසුරුවන්ගෙන් පමණක් සමන්විත නොවිය යුතුය යන අදහසයි. ඔවුන් යෝජනා කළේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විශ්‍රාමික විනිසුරුවන්, නීතිය හා සම්බන්ධ

[51] කුෂාන් ද අල්විස්, ජා.නී. එම් වයි.එම්. ෆයිස්; සුනිල් ජයරත්න; කුමුදු කුසුම් කුමාර; කාන්ති රණසිංහ

විෂයයන් පිළිබඳ අධ්‍යයන සුදුසුකම් ඇති විශාරද පුද්ගලයන් හා නීති ක්ෂේත්‍රෙය් විශ්‍රාමික විශිෂ්ටයන්ගෙන් සමන්විත උසාවියකි.[52]

14.3 අධිකරණ සමාලෝචනය

ව්‍යවස්ථාදායක උසාවියක් ස්ථාපිත කරන ලෙස ඉල්ලා සිටි යෝජනාවල නීති අදිකරණ සමාලෝජනයකට භාජනය කළ යුතුය යන අදහස ද තිබුණි. ඔවුන්ගේ මතය වූයේ ව්‍යවස්ථාවේ උත්තරීතරබව පිලිබඳ සංකල්පය සහතික කළ හැකි වන්නේ නීති සම්පාදකයන් විසින් සම්මත කරන නීති අධිකරණ සමාලෝචනයකට ලක්කළ හැකිනම් පමණක්ය යන්නයි.මේ නිසා ඔවුන් ඒකමතිකව කියා සිටියේ පාර්ලිමේන්තුව සහ අනිකුත් නීතිසම්පාදක ආයතන විසින් සම්මත කරන නීතිවල ව්‍යවස්ථානුකූලබව විමසා බැලීම සඳහා උසාවියට, විශේෂයෙන්ම ඵයවස්ථාදායක උසාවියට පනත් සහ නීති අදිකරණ සමාලෝචනයකට බභාජනය කිරීමේ අධිකරණ බලය තිබිය යුතු බවයි.

14.4 අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය

යුක්තිය පසිඳලීමේ ක්‍රියාවලිය සාධාරණ, සංගත හා අපක්ෂපාතී විම සඳහා අනිවාර්ය අවශ්‍යතාවක් වන්නේ හොඳින් ක්‍රියාකරන,කාර්යක්ෂම හා ස්වාධීන අධිකරණයකි. නිසි ක්‍රියාමාර්ග, නීතියේ ආධිපත්‍යය හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සඳහා නැතිවම බැරි අංගයක් වන්නේ අධිකරණ ස්වාධීනත්වයයි. අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය සහතික කරන මූලික මූලධර්ම ව්‍යවස්ථාවේ සඳහන් කළ යුතු වේ. විනිසුරුවන් නීතිය අනුව පමණක් ක්‍රියා කළ යුතු අතර අභියාචනා ක්‍රියාවලියකින් තොරව ඔවුන්ගේ තීරණ සංශෝධනය නොකළ යුතුය.

විනිසුරුවන් පත් කිරීම හා වෘත්තීය ජීවිතය පිළිබඳ සියලු තීරණ ගත යුත්තේ ඔවුන්ගේ නිපුණතාව පදනම්ව හා වාස්තවික නිර්ණායක යොදා ගනිමිනි. විනිසුරුවන් ඇගයීම කිසිවිටක ඔවුන්ගේ තීරණවල අන්තර්ගතය මත පදනම්ව නොවිය යුතු අතර විශේෂයෙන්ම නිදොස් කිරීම අසාර්ථකබවේ ලක්ෂණයක් ලෙස නොසැලකිය යුතුය. විනිසුරුවෙකුගේ වගවීම හා නඩු ඇසීමේදී ඔවුන්ගේ ස්වාධීනත්වය අතර උචිත සමතුලිතතාවක් පවත්වා ගැනීම වැදගත් වේ. විනිසුරුවන්ගේ විනය වගකීම, ඔවුන්ගේ තීන්දුවල අන්තර්ගතයට හෝ අධිකරණමය ප්‍රමාද දෝෂවලට ව්‍යාප්ත කළ යුතු නොවේ.

අධිකරණ විනය සම්බන්ධයෙන් නඩු ආරම්භ කරන ආයතනය ඒ ගැන තීන්දු දෙන ආයතනය නොවිය යුතුය. මේවාට මුහුණ දෙන විනිසුරුවන්ට ක්‍රියාමාර්ග බිළිබඳ සියලු

[52]ඒ.එම්.නවරත්න බණ්ඩාර; එස්.සී.සී. ඉළංකෝවන්

රැවරණ ලැබිය යුතු අතර විනය පරීක්ෂණ සම්පූර්ණයෙන්ම පාරදෘශ්‍ය විය යුතුය. අධිකරණ පද්ධතිය තුළ හෝ ඉන් පිටත තුන්වැනි පාර්ශවයක උපදෙස් මත විනිසුරුවන් ක්‍රියා නොකළ යුතුය යන්න ස්වයං ප්‍රත්‍යක්ෂ කරුණකි. බාහිර බලපෑම්වලින් නිදහස සහතික කිරීම සඳහා මොනම ආකාරයකින් හෝ විනිසුරුවන්ට බලපෑම් කිරීමට තැත්කරන්නන්ට විරුද්ධව දණ්ඩන නීතියේ නිශ්චිතව දැක්විය යුතු වේ.

14.4.1 ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන් පත් කිරීම

14.4.1.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයේ අනුමැතිය ඇතුව ජනාධිපති විසින් උපරිමාධිකරණවලට විනිසුරුවන් පත් කළ යුත්තේ අගවිනිසුරු, නීතිපති හා නීති ක්ෂේත්‍රයේ නිර්දේශ ලබා ගෙන ඒවා සලකා බැලීමෙන් අනතුරුව පමණි. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන් ජනාධිපති ඉදිරියේ දිවුරුම් දීම වෙනුවට නිල දිවුරුම්දීම කළ යුත්තේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ උත්සවාකර සැසියක් ඉදිරියේය.

14.4.1.2 නිර්දේශ

මේ අනුව පහත සඳහන් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ.

- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන් පත් කළ යුත්තේ ජනාධිපති දෙන අක්තපත්‍රයකිනි.
- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට හෝ අභියාචනාධිකරණයට විනිසුරුවෙක් පත් කිරීමට ජනාධිපතිට බලය ලැබෙන්නේ යෝජිත පත්වීම ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලය විසින් අනුමත කර ඇත්නම් පමණි.
- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට හෝ අභියාචනාධිකරණයට පත් කළ විනිසුරුවෙක් නිල රාජකාරී ආරම්භ කිරීමට පෙර ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ උත්සවාකර සැසියකදී තනතුරේ දිවුරුම ගැනීම අවශ්‍ය වේ.
- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ පුරප්පාඩුවක් ඇතිවූ විට එම තනතුරට පත් කළ යුතු පුද්ගලයා පිළිබඳ නිර්දේශ ඉදිරිපත් කරන ලෙස අගවිනිසුරු නීතිපති හා ශ්‍රී ලංකා නීතිඥ සංගමයෙන්, ජනාධිපති තුමා ඉල්ලා සිටිය යුතුය.
- ඉන්පසු අගවිනිසුරු නීතිපති හා ශ්‍රී ලංකා නීතිඥ සංගමයෙන්, නිර්දේශ කරන ලද නම් අතරෙන් ජනාධිපති එක් පුද්ගලයෙක් තෝරා ගත යුතුය.

- පුරප්පාඩු වූ තනතුරුට පත් කිරීමට නිර්දේශිත නම සමග අග විනිසුරු නීතිපති හා ශ්‍රී ලංකා නීතිඥ සංගමයෙන් නිර්දේශ කරන ලද සියලුම නම් ද ජනාධිපති විසින් ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කළ යුතුය.
- ජනාධිපති විසින් නිර්දේශ කළ තැනැත්තාගේ පත්වීම ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලය විසින් අනුමත කරනු ලැබුවහොත් එම පුද්ගලයා ජනාධිපති විසින් පත් කරනු ඇත.
- ජනාධිපති විසින් නිර්දේශ කරන ලද පුද්ගලයා පත් කිරීම ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලය විසින් අනුමත නොකළ හොත් ඔවුන්ගේ තීරණයට හේතු දක්වමින් අගවිනිසුරු නීතිපති හා ශ්‍රී ලංකා නීතිඥ සංගමයෙන් නිර්දේශ කරන ලද අනිත් පුද්ගලයන් අතරෙන් කෙනෙක් පත් කරන ලෙස ජනාධිපතිට නිර්දේශ කළ යුතුය
- එවැනි අවස්ථාවකදී ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයෙන් නිර්දේශ කර ඇති පරිදි ජනාධිපති වෙනත් පුද්ගලයෙක් පත් කළ යුතුය.
- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ පුරප්පාඩු පිරවීමට පත් කිරීම් සිදු කිරීමේදී අනවශ්‍ය ප්‍රමාදයන් ඇති නොවන බවට ජනාධිපති හා ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලය සහතික වීම අවශ්‍ය වේ.

14.4.2 ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන් විශ්‍රාම ගැනීම

14.4.2.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිසුරුවන් හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන් යන දෙකොටසටම විශ්‍රාම ගැනීමේ වයස එකක් විය යුතු අතර අගවිනිසුරුගේ හා අභියාචනාධිකරණයේ සභාපති තනතුරු කාලයට උපරිම සීමාවක් තිබිය යුතුය. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිසුරුවන් විශ්‍රාම ගැනිමෙන් පසු රැකියා කිරීම පිළිබඳව වැඩිපර සීමා පැනවිය යුතු වේ.

14.4.2.2 නිර්දේශ

ඒ අනුව පහත සඳහන් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ.

- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන්ගේ විශ්‍රාම ගැනීමේ වයස අවුරුදු 65 විය යුතුය.
- අග විනිසුරු හා අභියාචනාධිකරණයේ සභාපති එම තනතුරු දැරිය යුත්තේ උපරිම වශයෙන් අවුරුදු හයකි. අග විනිසුරු හෝ අභියාචනාධිකරණයේ සභාපති වයස 65

විමට පෙර ඔහුගේ ධුර කාලය වන අවුරුදු හය සම්පූර්ණ කළ හොත් අවුරුදු හයේ ධුර කාලය අවසානයේ පූර්ණ ප්‍රතිලාභ සහතිව විශ්‍රාම ගැනිමට හෝ අවුරුදු 65 වනතෙක් උසාවියේ විනිසුරුවෙක් ලෙස දිගටම සේවය කිරීම හෝ යන විකල්ප දෙකෙන් එකක් තෝරා ගැනීමට ඉඩ දිය යුතුය.

- විශ්‍රාම ගැනීමෙන් පසුව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන් උසාවියේ හෝ අධිකරණවල පෙනී සිටිමෙන් හෝ නීතිඥ කුටියේ උපදෙස් සැපීමෙන් හෝ ආදි කිසිම ආකාරයකින් නීතිමය කටයුතු නොකළ යුතුයි.
- විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිසම හෝ ශ්‍රී ලංකා නීති විද්‍යාලය හෝ පිළිගත් ආයතනයක ඉගැන්වීම හැරෙන්නට, විශ්‍රාම ගැනීමෙන් පසු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන් විශ්‍රාම ගැනීමෙන් අවුරුදු තුනක අවම කාලයක් ගත වන තුරු රාජ්‍ය අංශයේ ගෙවීම් සහිත හෝ රහිත කිසිම පත්වීමක් බාර නො ගත යුතුය.

14.4.3 ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන්ගේ වැටුප්

14.4.3.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

රාජකාරි කාලය තුළ හා විශ්‍රාම ගැනීමෙන් පසුව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන්ට ගෙවිය යුතු හා ඔවුන්ට ලැබිය යුතු වැටුප්, විශ්‍රාම වැටුප් හා අනිකුත් සියලු ප්‍රතිලාභ ආරක්ෂා කිරීම සඳහා විශේෂ ප්‍රතිපාදන ඇතුළත් කළ යුතුය.

14.3.4.2 නිර්දේශ

ඒ අනුව පහත සඳහන් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ.

- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන්ගේ වැටුප් හා විශ්‍රාම හිමිකම් පාර්ලිමේන්තුව විසින් තීරණය කළ යුතු අතර එය ඒකාබද්ධ ගිණුමෙන් අය කර ගත යුතුය.
- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන්ට ගෙවිය යුතු හා ඔවුන්ට ලැබිය යුතු වැටුප්, විශ්‍රාම හිමිකම් හා අනිකුත් සියලු ප්‍රතිලාභ ඔවුන් පත්කිරීමෙන් පසු අඩු කළ හැකි නොවේ.

- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන් විශ්‍රාම ගැනිමෙන් පසු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විශ්‍රාමික විනිසුරුවන්ට ගෙවිය යුතු හා ඔවුන්ට ලැබිය යුතු විශ්‍රාම හිමිකම් හා අනිකුත් සියලු ප්‍රතිලාභ විශ්‍රාමික විනිසුරුගේ ජීවිත කාලය තුළදී අඩු කළ හැකි නොවේ

14.4.4 ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන් ඉවත් කිරීම

14.4.4.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙකු ඉවත් කළ යුත්තේ එම විනිසුරු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙක් ලෙස දිගටම කටයුතු කිරීමට නුසුදුසුවන විෂමාචාරයක් හෝ අනිසි ක්‍රියාවක් කර ඇති බවට ඔප්පු වුව හොත් හෝ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙක් ලෙස කටයුතු කිරීමට නොහැකි කායික හෝ මානසික අබලතාවක් ඇති බවට ඔප්පු වුවහොත් පමණි.

උපරිමාධිකරණවල විනිසුරුවන් ඉවත් කිරීමට දැනට පාර්ලිමේන්තුවට දි ඇති අධිකාරිය ඉවත් කළ යුතුය. ජනාධිපතිට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙකු ඉවත් බල හැක්කේ, එම විනිසුරු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙක් ලෙස දිගටම කටයුතු කිරීමට නුසුදුසුවන විෂමාචාරයක් හෝ අනිසි ක්‍රියාවක් කර ඇති බවට ඔප්පු වී ඇති බවට හෝ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙක් ලෙස කටයුතු කිරීමට නොහැකි කායික හෝ මානසික අබලතාවක් ඇති බව ඔප්පු වි ඇතැයි ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයේ තීරණයක් ලැබිමෙන් පසුව පමණි.

ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයට එවැනි තීරණයක් ගත හැකි වන්නේ විනිසුරු විෂමාචාරයකට, අනිසි ක්‍රියාවකට වැරදිකරු වී ඇති බව හෝ විනිසුරු කායික හෝ මානසික දුබලතාවකින් පෙළෙන බව හෝ දක්වන උපරිමාධිකරණ සඳහා පත් බල අධිකරණ සේවා කොමිසමෙන් වයවස්ථාදායක මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කළ වාර්තාවක් සැලකිල්ලට ගැනීමෙන් පසුව පමණි.

14.4.4.2 නිර්දේශ

ඒ අනුව පහත දැක්වෙන නිර්දේශ ඉදිරිපත් කෙරේ.

- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙක් ලෙස දිගටම කටයුතු කිරීමට නුසුදුසුවන විෂමාචාරයක් හෝ අනිසි ක්‍රියාවක් කර ඇති බවට ඔප්පු වී ඇති බවට හෝ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙක් ලෙස කටයුතු කිරීමට නොහැකි කායික හෝ මානසික අබලතාවක් ඇති බව ඔප්පු වී ඇතැයි යන පදනම මත ජනාධිපති විසින් කරන නියෝගයකින් හැර ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙක් ඉවත් කළ නොහැක
- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙක් ලෙස දිගටම කටයුතු කිරීමට නුසුදුසුවන විෂමාචාරයක් හෝ අනිසි ක්‍රියාවක් කර ඇති බවට ඔප්පු වී ඇති බවට හෝ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙක් ලෙස කටයුතු කිරීමට නොහැකි කායික හෝ මානසික අබලතාවක් ඇති බව ඔප්පු වී ඇතැයි යන පදනම මත ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙක් ඉවත් කිරීම නිර්දේශ කර නැත්නම් ජනාධිපතිට එවැනි නියෝගයක් කළ හැකි නොවේ.
- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙක් ලෙස කටයුතු කිරීමට නොහැකි කායික හෝ මානසික අබලතාවක් ඇති බවට උපරිමාධිකරණ සඳහාවූ අධිකරණ කොමිසම විසින් ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයට වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර ඇති හෝ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙක් ලෙස දිගටම කටයුතු කිරීමට නුසුදුසුවන විෂමාචාරයක් හෝ අනිසි ක්‍රියාවක් කර ඇති බවට විමර්ශන කණ්ඩායමක් විසින් සොයා ගෙන උපරිමාධිකරණ සඳහාවූ අධිකරණ කොමිසම මගින් ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයට වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවලදී හැර ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලය එවැනි නිර්දේශයක් නොකළ යුතුය.
- විනිසුරු විෂමාචාරයකට වැරදිකරු බව විමර්ශන මණ්ඩලයක් විසින් තීරණය කර ඇතැයි උපරිමාදිකරණය සඳහාවූ අදිකරණ කොමිසම ඵයවස්ථාදායක මන්ඩලයට ඉදිරිපත් කළ වාර්තාව සලකා බැලිමෙන් පසු, එම විෂමාචාරය හෝ අනිසි ක්‍රියාව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙක් ලෙස කටයුතු කිරීමට නුසුදුසු කරන ත්තවයේ විෂමාචාරයක් හෝ අනිසි ක්‍රියාවක් යයි තීරණය කළ හොත් ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයල එම විනිසුර ධුරයෙන් පහ කිරිම හැර සුදුසු

විනයානුකූල ක්‍රියාමාර්ගයක් ගැනීම සඳහා එම වාර්තාව උපරිමාධිකරණ සඳහවූ අධිකරණ කොමිසට යවනු ඇත.

14.4.5 ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හා අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන්ගේ නිවාඩු

14.4.5.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

විනිසුරුවන්ගේ නිවාඩු ලබා දීම පිළිබඳ අධිකාරී බලය පැවරිය යුත්තේ අග විනිසුරු හා අභියාචනාධිකරණයේ සභාපතිටයි.පහළ උසාවි වලින් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට හාහා අභියාචනාධිකරණයට අවස්ථාව අනුව විනිසුරුවන් පත් කිරීමේ බලය අගවිනිසුරු සතු වේ.

14.4.5.2 නිර්දේශ

පහත දැක්වෙන නිර්දේශ ඉදිරිපත් කරමු.

- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිසුරුවන්ගේ නිවාඩු අනුමත කිරීම අග විනිසුරු විසින් කළ යුතු අතර අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන්ගේ නිවාඩු අනුමත කිරීම අභියාචනාධිකරනයේ සභාපති විසින් කළ යුතුය.
- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන්ගේ ගණපූරණය තාවකාලිකව නැතිවූ අවස්ථාවන්හි සීමිත කාලයකට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිසුරුවෙක් ලෙස කටයුතු කිරීමට අභියාචනාධිකරණයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ විනිසුරුවෙක් පත් කිරීමට අග විනිසුරුට බලය තිබේ. අභියාචනාකරණයේ විනිසුරුවන්ගේ ගණපූරණයේ තටකාලික අඩුවක් ඇතිවූ විට සීමිත කාලයකට අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙක් ලෙස කටයුතු කිරීමට මහාධිකරණයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ විනිසුරුවෙක් පත් කිරීමට අග විනිසුරුට බලය දිය යුතුය.

14.5 උපරිමාධිකරණ සඳහා අධිකරණ කොමිසම

14.5.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

උපරිමාධිකරණය සඳහා අධිකරණ කොමිසමක් තිබිය යුතු අතර එහි වගකීම් හා රාජකාරී මෙසේය: ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන්ට විරුද්ධව ඇති අනිසි ක්‍රියා හා විෂමාචාර පිළිබඳ පැමිණිලි ගැන විමර්ශනය කර දැනුම් දීම; කායික හෝ මානසික දුබලතාවක් නිසා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ

අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙක් ලෙස කටයුතු කල නොහැකිදැයි විමර්ශනය කිරීම; විෂමාචාර හෝ අනිසි ක්‍රියාවල යෙදෙන හෝ ඔවුන්ගේ නිල රාජකාරී වලදී හැකියවක් හෝ කාර්ය ශුරත්වයක් පෙන්වීමට අසමත් වන ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන් තනතුරෙන් ඉවත් කිරීමෙන් හැර වෙනත් විනය ක්රියාමාර්ග ගැනීමේබලය.

ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන් යම් නිසි විෂඹාචාරයක් වේනම් ඒගැන වගකිව යුතු වුවත් අදිකරණයේ ස්වාධිනත්වය හා අභිමානය ආරක්ෂා වන ආකාරයට විෂමාචරයක් හෝ අනිසි ක්‍රියාවක් පිලිබඳ පැමිනිල්ලක් ලැබුණු විටඒ ගැන කටයුතු කිරීමට පැහැදිලි හා නිශ්චිත ක්‍රියාමාර්ගයක් තිබිය යුතුය.

14.5.2 නිර්දේශ

මේ අනුව පහත සඳහන් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කෙරේ.

- උපරිමාධිකරණ සඳහා පහත දැක්වෙන පුද්ගලයන්ගෙන් සමන්විත අධිකරණ කොමිසමක් පිහිටුවිය යුතුය.
- සභාපති ලෙස කටයුතු කරන අග විනිසුරු
- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ විනිසුරුවන් දෙදෙනෙක්
- ශ්‍රී ලංකා නීතිඥ සංගමයේ නිර්දේශ මත අගවිනිසුරු විසින් නම් කරන අවංක හා ප්‍රසිද්ධ ජ්‍යෙෂ්ඨ නීතිඥයෙක්.
  මෙම පුද්ගලයන් අවුරුදු 05 කාලයකකට මෙම තනතුරු දැරිය යුතු අතර ඒ කාලය තුළ උසාවියක හෝ අධිකැණයක පෙනී සිටීම තහනම් වේ.
- අග විනිසුරු, නීතිපති හා ශ්‍රී ලංකා නීතිඥ සංගමය මගින් ඒකාබද්ධව නම් කරන ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විශ්‍රාමික විනිසුරුවන් තුන් දෙනෙක්
- උපරිමාධිකරණය සඳහා වූ අධිකරණ කොමිසමේ වගකීම් හා රාජකාරී පහත දැක්වේ.
- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන්ට විරුද්ධව ඇති විෂමාචාර හා අනිසි ක්‍රියා පිළිබඳ පැමිණිළි විමර්ශනය කර කරුණු සොයා ගැනීම
- විෂමාචාර හෝ අනිසි ක්‍රියාවල යෙදෙන හෝ හැකියවක් හෝ කාර්ය ශුරත්වයක් පෙන්වීමට අසමත් වන ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන් සම්බන්ධයෙන් තනතුරෙන් ඉවත් කිරීමෙන් හැර උචිත විනය ක්‍රියා මාර්ග ගැනීම;

- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙකුට කායික හෝ මානසික අබාධයක් කටයුතු කිරීමට නොහැකිදැයි විමර්ශනය කර කරුනු සොයා ගැනීම
- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවන්ගේ විෂමාචාර හෝ අනිසි ක්‍රියා ගැන උපරිමාධිකරණයේ අධිකරණ කොමිසමට පැමිණිලි කිරීමට ශ්‍රී ලංකා පුරවැසියන්ට අයිතියක් තිබේ.
- එවැනි පැමිණිලි දිවුරුම් පෙත්සමක් මගින් සහායක සාක්ෂි සමග ඉදිරිපත් කළ යුතු අතර දැන දැනම සාවද්‍ය පැමිණිල්ලක් කිරීම හෝ ද්වේෂ සහගත පැමිණිල්ලක් කිරීස සම්බන්ධයෙන් වැරදිකරු වුවහොත් උසාවියට අපහාස කිරීම හා බොරු සාක්ෂි ඉදිරිපත් කිරීම ගැන පැමිණිලිකරුටදඬුවම් කරනු ඇත.
- එවැනි පැමිණිල්ලක් ලැබුණු විට උපරිමාධිකරණයේ අධිකරණ කොමිසම පැමිණිල්ලේ සඳහන් වන විනිසුරුගෙන් ප්‍රකාශයක් ලබා ගත යුතුය.
- පැමිණිල්ල හා විනිසුරුගේ ප්‍රකාශය සලකා බැලීමෙන් අනතුරුව උපරිමාධිකරණයේ අධිකරණ කොමිසමේ මතය වන්නේ එය හරයක් නැති හෝ වැදගැම්මකට නැති හෝ බොළඳ හෝ ද්වේශ සහගත පැමිණිල්ලක් බව නම් කොමිසමට එය ඉවත දමා අවශ්‍ය නම් උසාවියට අපහාස කිරීම ගැන පැමිණිලිකරුට තඩු පැවරීම සඳහා එය නීතිපතිට යොමු කළ හැකි වේ.
- පැමිණිල්ල හා විනිසුරුගේ ප්‍රකාශය සලකා බැලීමෙන් අනතුරුව උපරිමාධිකරණයේ අධිකරණ කොමිසමේ මතය වන්නේ එහි වැඩිදුර විමර්ශනය කළ යුතු දුක්ගැනවිල්ලක් ඇති බව නම් කොමිසම මූලික විමර්ශනයක් කර පැමිනිලිකරුට හා විනිසුරුට ඔවුන්ගේ ආස්ථානයන් සම්බන්ධව වැඩිදුර කරුණු ඉදරිපත් කිරීමට අවස්ථාවක් ලබා දිය යුතුය.
- එවැනි මූලික විමර්ශනයකින් පසුව විෂමාචාර චෝදනා ඉදිරිපත් කිරිමට තරම් කරුනු ඇතැයි උපරිමාධිකරණය සඳහාවූ අධිකරණ කොමිසමට පෙනී ගියහොත් කොමිසම විෂමාචාර හෝ අනිසික්‍රියා සම්බන්ධ චෝදනා සකස් කර විනිසරට ඒ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රතිචාර දැක්විමට පූර්ණ හා සාධාරණ අවස්ථාවක් ලබා දිය යුතුය.
- ඉන්පසු විෂමාචාර චෝදනා ගැන විභාග කිරීමට උපරිමාධිකරණයේ අධිකරණ කොමිසම විසින් විමර්ශන මණ්ඩලයක් පත කළ යුතුය.
- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙකුට විරුද්ධව විෂමාචාර චෝදනා ගැන විභාග කිරීමට පත් කරන විමර්ශන මණ්ඩලය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ

විශ්‍රාමික විනිසුරුවන් තුන්දෙනෙකුගෙන් සමන්විත විය යුතු අතර එහි සභාපති විය යුත්තේ විශ්‍රාමගත් අගවිනිසුරුවරයෙකි.

- විෂමාචාර හා අනිසි ක්‍රියා ගැන චෝදනාව ඇත්තේ අගවිනිසුරුට විරුද්ධව නම් විමර්ශන මණ්ඩලය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විශ්‍රාමික විනිසුරුවන් දෙදෙනෙකුගෙන් හා පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලයේ රටක විශ්‍රාමික අගවිනිසුරුවරයෙක් එහි සභාපති විය යුතුය.
- විමර්ශනය අවසානයේ විෂමාචාර හෝ අනිසි ක්‍රියා චෝදනා සම්බන්ධයෙන් විනිසුරු වැරදිකරුදු නැද්ද යන්න තීර්ණය කර උපරිමාදිකරණය සඳහා වූ අදිකරණ කොමිසමට වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කළ යුතුය. කොමිසම එය ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කරනු ඇත.
- තම වාර්තාවේ උචිතයයි සිතන නිරදේශයක් කිරීමට විමර්ශන මණ්ඩලයට බලය තිබේ.
- උපරිමාධිකරණය සඳහාවූ අධිකරණ කොමිසම, විමර්ශන මණ්ඩලයේ වාර්තාව, ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කළ යුතුය.
- තනතුරෙන් පහ කිරීම හැර විනිසුරු ගැන උචිත විනිය ක්‍රියාමාර්ගයක් ගැනිම සඳහා මෙම වාර්තාව ව්‍යවස්ථාදායක ඹණ්ඩලය විසින් උපරිමාදිකරණය සඳහාවූ අධිකරණ කොමිසමට යොමු කරනු ඇත. කොමිසම විනිසුරුට විරුද්ධව තනතුරෙනු පහ කිරීම හැර සුදුසුයයි සිතන විනය ක්‍රියා මාර්ගයක් ගත යුතුය.
- කායික හෝ මානසික දුබලතාවක ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙකුට නියමිත රාජකාරි ඉටු කළ නොහැකි යයි සිතීමට සාධාරණ හේතු ඇති විට, උපරිමාධිකරණයේ අධිකරණ කොමිසම අවශ්‍ය ආකාරයට පරීක්ෂණයක් හා විමර්ශණයක් සිදු කර ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයට වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කළ යුතුය. කායික හෝ මානසික දුබලතාවේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස විනිසුරුට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ හෝ අභියාචනාධිකරණයේ විනිසුරුවෙකු ලෙස හැකිද නැද්ද යන්න ගැන මෙම වාර්තාවේ සඳහන් විය යුතුය.
- උපරිමාධිකරණය සඳහා වූ අධිකරණ කොමිසමේ සාමාජිකයන්ගේ ධූර කාලයේ සුරුක්ෂිතතාව ආරක්ෂා කළ යුතුය.
- උපරිමාදිකරණය සඳහවූ අදිකරණ කොමිසමේ ලේකම් විශ්‍රාමික අභියාචනාධිකරණ විනිසුරුවෙකු විය යුතුය

14.6 අධිකරණ සේවා කොමිසම

14.6.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

අග විනසුරු හා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ විනිසුරුවන් දෙදෙනෙකුට අමතරව අභියාචනාධිකරණයේ සභාපති හා නීති වෘත්තියේ නියෝජිතයෙකු අධිකරන සේවා කොමිසමේ සේවය කළ යුතුය.[53]

14.6.2 නිර්දේශ

මේ අනුව පහත සඳහන් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ.

- අධිකරණ සේවා කොමිසම (දැනට අග විනිසුරු හා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිසුරුවන් දෙදෙනෙකුගෙන් සමන්විත වන) පහත සඳහන් පුදුගලයන්ගෙන් සමන්විත විය යුතුය.
- සභාපති ලෙස කටයුතු කරන අග විනිසුරු
- ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ විනිසුරුවන් දෙදෙනෙක්
- අභියාචනාධිකරණයේ සභාපති
- ශ්‍රී ලංකා නීතිඥ සංගමයේ නිර්දේශ මත අගවිනිසුරු විසින් නම් කරන අවංක හා ප්‍රසිද්ධ එක් ජ්‍යෙෂ්ඨ නීතිඥයෙක්. මෙම තැනැත්තා අවරුදු පහක කාලයකට මෙම තනතුරු දැරිය යුතු අතර ඒ කාලය තුළ උසාවියක හෝ අධිකරණයක පෙනී නොසිටය යුතුය.
- අධිකරණ සේවා කොමිසමට, මහාධිකරණ විනිසුරුවන් ඇතුළු සියලුම අදිකරණ නිලධාරීන් පිළිබද පත් කිරීම, උසස් කිරීම,මාරු කිරීම, සේවයෙන් පහ කිරීම, පරිපාලන අධිකාරිය හා විනයානුකූල අධිකාරිය ඇතුළු සියලු බලතල තිබේ.
- ඔවුන්ගේ නිල කාලය තුළ අධිකරන සේවා කොමිසමේ සාමාජිකයන්ගේ නිලයේ සුරුක්ෂිතතාව ආරක්ෂා කළ යුතුය.
- අධිකරණ සේවා කොමිසමේ ලේකම්, මහාධිකරණ විනිසුරුවෙකු විය යුතුය.

[53] මහජනයාගෙන් ඉදිරිපත්වූ එක් අදහසක් වූයේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේවිනිසුරුවන්ට පමණක් සීමා නොවන දකුනු අප්‍රිකාවේ ආකෘතිය යොදා ගත යුතු බවයි.දකුනු අප්‍රිකාවේ අධිකරණ සේවා කොමිසම නීතිඥයින්. රාජ්‍ය නිලධාරීන්,විද්වතුන් හා අනිකුත් බුද්ධිමතුන්ගෙන් සමන්විත වේ. (දකුනු අප්‍රිකානු ව්‍යවස්ථාවේ 178(1) වගන්තිය)

14.7 මානව හිමිකම් කොමිසම

14.7.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

මානව හිමිකම් කොමිසමේ ක්‍රියාකාරීත්වය පිළිබඳව කමිටුව ඉදිරියේ බොහෝ දෙනෙක් අදහස් දැක්වූහ. අධිකරණ පද්ධතියේ පිහිට නොපතා තම දුක් ගැනවිලි ගැන පැමිණිලි කළ හැකි යන්ත්‍රණයක් ලෙස ජනතාව මානව හිමිකම් කොමිසම සලකන බව පැහැදිලිවම පෙනෙන්නට තිබුණි.

මානව හිමිකම් කොමිසමේ තීරණවලට විත්තිකරුවන් අනුකූලතාවක් නොදැක්වීම නිසා එහි ඵලදායීත්වය අඩුවීම ගැන මහජනයා අතර කලකිරීමක් තිබුණි. මහජනයාගේ පැමිණිල්ල වූයේ මානව හිමිකම් කොමිසම ඔවුන්ගේ පැමිණිලි විභාග කිරීමෙන් පසුව දෙන තීරණය බලාත්මක නොවීමයි. මෙයට හේතුව රාජ්‍ය බලධාරීන් කොමිසමේ නියෝගවලට අනුකූලව කටයුතු නොකිරීමයි.

බොහෝ අය පෙන්වා දුන්නේ ඔවුන්ගේ තීරණ ක්‍රියාත්මක කළ හැකි ආකාරයට කොමිසමේ බලතල වැඩි කළ යුතු බවයි.පළාත් මට්ටමේ කොමිසමේ ක්‍රියාකාරීත්වය වැඩිදියුනු කිරීම ගැනද යෝජනා ඉදිරිපත් විය.

කමිටුවේ ආරාධනයෙන් පැමිණි මානව හිමිකම් කොමිසම ඔවුන්ගේ වගකීම් ඉටු කිරීමේදි මුහුණපාන අභියෝග හා බාධක විස්තර කළේය.[54] මානව හා අනිකුත් සම්පත් ප්‍රමාණවත් තරම් නොතිබිම ප්‍රධාන ගැටලුවක් විය. නිතියේ ආදිපත්‍යය හා නීතියට අනුකළවිම නො සලකන සංස්කෘතියක් බිහිවී ඇති බවටද කොමිසම ඔවුන්ගේ අදහස් දැක්වීමේදී එකඟ විය.

14.7.2 නිර්දේශ

ඉහත සඳහන් කරුණු මත පදනම්ව අපි පහත දැක්වෙන යෝජනා ඉදිරිපත් කරමු.

i. ව්‍යවස්ථාවේ 19 වැනි සංශෝධනයේ සඳහන් ආකාරයට කොමසාරිස්වරුන් පත් කරමින් මානව හිමිකම් කොමිසමක් ස්ථාපිත කළ යුතු ය. කොමිසමේ බලතල, කාර්යයන් හා රාජකාරී ව්‍යවසථාවේ සඳහන් වන අතර වැඩි විස්තර පනතේ දී තිබේ.

[54] මානව හිමිකම් කොමිසම වෙනත් කරුණු ගැනද නිර්දේශ ඉදිරිපත් කළේය. විශේෂයෙන්ම අදාල කොටස්වලදී සාකච්ඡා කර ඇති හිමිකම් පනත පුළුල් කිරීම ගැනද ඔවුන් අදහස් දැක්වූහ.

ii. පළාත් කොමසාරිස්වරුන් ලෙස සේවය කිරීමට ප්‍රමාණවත් සංඛ්‍යාවක් සිටිනසේ මානව හිමිකම් කොමිසමේ සාමාජිකත්වය පුළුල් කළ යුතුය.

iii. මානව හිමිකම් කොමිසමේ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක නොකළ හොත් අදාළ වගඋත්තරකරු විසින් නිශ්චිත කාලයක් තුළ ඒයට හේතු ලිඛිතව මානව හිමිකම් කොමිසමට ඉදිරිපත් කිරීම අනිවාර්ය කළ යුතුය.

iv. වගඋත්තරකරු නිර්දේශයට අනුව කටයුතු නොකරන්නේනම් හෝ අනුකූලතාව නොදැක්විමට දි ඇති හේතු ගැන මානව හිමිකම් කොමිසම තෘප්තිමත් නොවන්නේ නම් හෝ ,මානව හිමිකම් කොමිසමට හෝ පැමිනිලිකරුට තීරණය බලත්මක කරවා ගැනීමට අබියාචනාධිකරණයට යා හැකි වේ.

v. වර්තමාන ව්‍යවස්ථාවේ 126 හෝ 141 වගන්ති යටතේ හැර මානව හිමිකම් කොමිසමේ තීරණයක් හෝ ක්‍රියාවක් අභියෝගයට ලක් කළ නොහැක.

vi. ඒකාබද්ධ අරමුදල තුලින් පාර්ලිමේන්තුව, මානව හිමිකම් කොමිසමේ කටයුතු සඳහා ප්‍රාමාණවත් අරමුදල් සැපයිය යුතුය.

14.8 ඔම්බුඩ්ස්වරයා

14.8.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

පරිපාලනය සඳහාවූ පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස්වරයාගේ කාර්යාලය පිළිබඳව කමිටුව ඉදිරියේ අදහස් දක්වන ලදී. උසාවියේ පිහිට නො පතා රාජ්‍ය නිලධාරීන්, රාජ්‍ය සංස්ථා නිලධාරීන්, පළාත්පාලන ආයතන හා වෙනත් ආයතන වලින් මූලික අයිතිවාසිකම් කඩවීම හෝ වෙනත් හානි සිදුළු ු අයට සහනයක් ලබා ගැනීමේ ක්‍රමයක් ලෙස මෙය වඩාත් ඵලදායි හා ශක්තිමත් ආයතනයක් බවට පත් කිරීමේ අවශ්‍යතාව සහජනතාව පෙන්වා දුන්නේය. මේ මගින් වැඩි වියදමකින් තොරව ඉක්මන් සහනයක් ලබා ගත හැකි වේ. අපට කරුනු ඉදිරිපත් කළ අය කියා සිටියේ එම්බුඩ්ස්මන්වරයාට යවන පෙත්සම පාර්ලිමේන්තුවේ පෙත්සම් කමිටුවට ඉදිරිපත් කළ ඒවාට සීමා නොවිය යුතු බවත් මූලික අයිතීන්/ මානව අයිතීන් උල්ලංඝනය කිරීම් හෝ වෙනත් ඕනෑම අසාධාරණයකට ගොදුරුවූ අයට විවෘත විය යුතු බවයි.

වර්තමාන පද්ධතියේ ඇති දුර්වලතාවක් ලෙස පෙන්වා දෙන ලද්දේ විමර්ශන කිසෘමට සම්පත් හිඟවිම හා පැමිණිලි පරීක්ෂා කිරීමට ඵලදායී යන්ත්‍රණයක් නොමැති වීමයි. තවත් පැමිණිල්ලක් වූයේ ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයාගේ තීරණ ක්‍රියාත්මක කිරීමට අසමත් වීමයි.

ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයා, අධිකරණයක් නොවන බැවින් ඔහුගේ තීරණ බලාත්මක කිරීම දුෂ්කර බව අපේ අදහසයි. එහෙත් යමෙකුට විරුද්ධව දි ඇති තීරණය, බලාත්මක වී නැත්නම් එය උප ජනාධිපතිට/දෙවැනි මන්ත්‍රණ සභාවේ සභාපතිට යොමු කළ හැකි ප්‍රතිපාදනයක් ඇතුළත් කිරීමට පුළුවන.

14.8.2 නිර්දේශ

ඉහත දැක්වූ කරුණු මත පදනම්ව කමිටුවේ නිරිදේශ පහත දැක්වේ.

1. මූලික කරුනු/සුළු දුක්ගැනවිලි විමර්ශනය කිරීමට සෑම දිස්ත්‍රික්කයක් සඳහා නියෝජ්‍ය ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයෙක් පත් කළ යුතුය.
2. ඔම්බුඩස්මන්වරයා හා නියෝජ්‍ය ඔම්බුඩස්මන්වරුන් ඵයවස්ථාදායක අදිකරණයේ උපදෙස් මත ජනාධිපති විසින් පත් කළ යුතුය.
3. ඔම්බුඩස්මන්වරයාගේ හා නියෝජ්‍ය ඔම්බුඩස්මන්වරුන්ගේ කාර්යාලවලට , පාර්ලිමේන්තුව ඒකබද්ධ අරමුදල මගින් අරමුදල් සැපයිය යුතුය.
4. පරිපාලනය පිලිබඳ පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස්ගේ කාර්යාලය, ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයා ලෙස හැඳින්විය යුතුය. එසේ නෙවුන හොත් ඔමබුඩ්ස්වරයා පාර්ලිමේන්තු පාලනයට යටත්යයි ජනතාව සිතන්නට ඉඩ තිබේ.

14.9 යුක්තිය ලබා ගැනීම - නීතිඥ ගාස්තු හා මිල අධික යුක්තිය

14.9.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

දුගි. ආන්තික හා ග්‍රාමිය ජනතාව මුහුණ දෙන ගැටලුවක් වූයේ දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ ඇදි යන දේපළ ආරවුල් හා ඉඩම් ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් අධිකරනයේ නඩු පැවරීමට අවශ්‍ය මුදල් වියදම් දරා ගැනීමට නොහැකි වීමයි. අධිකරන ක්‍රියාවලිය සංකීර්ණථ ආයාසකර හා වියදම් වැඩි ක්‍රමයකි. නඩුමගට බසින්නන්ගේ වියදම් අඩු කිරීමට පමණක් නොව සියල්ලන්ටම ජයග්‍රාහකයන් විය හැකි ආකාරයේ විරුද්ධවාදි ක්‍රියාවලියක් වෙනුවට විමර්ශී ආකාරයේ හෝ උසාවි සහාය ඇති සමථ ක්‍රියාවලියක් ගැනද සැලකිල්ල යොමු කරන ලදී. එසේ නෙවේ නම් සිදුවන්නේ ජයග්‍රාහකයාට සියල්ල ලැබීමයි!

යුක්තිය ලබා ගැනීම සඳහා කළ යුතු අධිකතර වියදම් ගැන ජනතාව පළ කලේ කෝපයකි. මේනිසා බොහෝ දෙනෙකුට යුක්තය ලබා ගැනිමට අධික මිලක් ගෙව්මට

සිදුවී තිබේ. මෙයට බොහෝ දුරට හේතු වන්නේ විනිසුරුවන්ගේ සම්මත විරෝධී ක්‍රියා,නීතිඥයින්ගේ අධික ගාස්තු හා දූෂිත ක්‍රියා සහ සිවිල් හා අපරාධ නඩු සඳහා දැරිය යුතු අධික වියදම්ය. පොලීසිය, බන්ධනාගරය හා උසාවි කාර්ය මණ්ඩලය අතර ඇති ව්‍යහාත්මක දූෂණය ගැනද ජනතාව විවේජනය කළහ. මෙනිසා දූෂිත රාජ්‍ය නිලධාරීන් සමග හවුලේ බෙදා ගන්නා අධික නීතිඥ ගාස්තු ගෙවීමට ඔවුන්ට සිදුවී තිබේ.

මේ සම්බන්ධයෙන් කමිටුවට ඉදිරිපත් කළ තවත් අදහසක් වූයේ අතිරේක මූල්‍ය හා මානව සම්පත් ලබා දෙමින් රජයන් නීති ආධාර ලබා දීමේ ක්‍රමය වඩාත් කාර්යක්ෂම හා ඵලදායි කළ යුතු බවයි.නීති ආධාර කොමිසම ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලය යටතට එන ස්වාදින කොමිසක් බවට පත් කර ඒ සඳහා පාර්ලිමේන්තුව ඒකාබද්ධ අරමුදලෙන් ඍජුවම අරමුදල් ලබා දිය යුතුයයිද යොජනා කරන ලදී. එය දුප්පතුන් හා ආන්තික කන්ඩායම්වලට ප්‍රාෙයාෙගිකව සත්‍ය වශයෙන් නීති ආධාර ලබා දෙන බව ගැන සහතික වීම සඳහා මෙම කමය වරින්වර පරීක්ෂාවට ලක් කළ යුතුවේ.

14.9.2 නිර්දේශ

ව්‍යවස්ථාදායක මන්ඩලය මගින් කොමසාරිස්වරුන් පත් කිරීමේ ප්‍රතිපාදන සහිතව වයවස්ථාව යටතේ ස්වාධීන ආයතනයක් ලෙස නිති ආධාර කොමිසම පිහිටුවිය යුතුයයි කමිටුව නිර්දේශ කර සිටී. මේ සඳහා අවශය අරමුදල් කෙලින්ම පාර්ලිමේන්තුව ඒකාබද්ධ අරමුදලෙන් ලබා දිය යුතුයයිද නිර්දේශ කරමු.

කාලිකව හා ප්‍රමාදයකින් තොරව සාදාරනය ඉටු කිරීම අධිකරණයේ කාර්යයක් හා පරම වගකිමක්බව ව්‍යස්ථාවේ සඳහන් කිරීමට යෝජනා කරමු.නීති ක්ෂේත්‍රයන් සමග සහයෝගයෙන් කටයුතුකරමින් අර්ථාන්විත ලෙස නඩු අවසන් කිරීමට ඔවුන් ක්‍රියා කළ යුතුය.

14.10 නීතියේ ප්‍රමාදයන්

යුක්තිය පසඳලිම පිලිබඳව අදහස් දැක්වූ බොහෝ දෙනෙකුට අධිකරණයෙන් සාධාරණය ඉටු කරවා ගැනීමේදි ඔවුන් මුහුණ දුන් ප්‍රමාද වීම් සම්බන්ධයෙන් දැඩි විවේචනයක් තිබුණි. ඔවුන් පෙන්වා දුන්නේ “යුක්තිය ප්‍රමාද වීම යුක්තිය නැති කිරීමක්” බව යන සුපුරුදු කියමනේ සත්‍යතාවයි.

කමිටු සාමාජිකයන්ගේ මතය වන්නේ ඉදිරිපත් කළ විවේජන බොහෝදුරට සත්‍ය බවත් රජය හා විශේෂයෙන්ම අදිකරණ පද්ධතිය, ඉතා ඉක්මනින් හා ගැඹුරින් මේ කරුණුවලට අවධානය යොමු කළ යුතු බවයි. නිර්දේශ කරන සමහර යෝජනා අතර උසාවි හා විනිසුරුවන් ගණන වැඩි කිරීම, සුළු කරුනු සඳහා උසාවි/ ප්‍රාථමික උසාවි පිහිටුවීම, සමථ ක්‍රියාවලය ප්‍රවර්ධනය කිරීම, බේරුම් කිරීමේ හා අනිකුත් ආරවුල් විසඳීමේ ක්‍රම, ගත යුතු ක්‍රියාමාර්ග හා පියවර සරල කිරීම සඳහා උසාවි ක්‍රියාපිළිවෙල හා සම්බන්ධ නීති ප්‍රතිශෝධනය කිරීම ආදිය වේ.

15 පරිච්ඡේදය

මැතිවරණ ක්‍රමය හා ක්‍රියාවලිය

15.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

මැතිවරණ ප්‍රතිසංස්කරණ සම්බන්ධයෙන් අපට ඉතා විස්තරාත්මක, විචාරශීලී හා නවීන අදහස් සහිත යෝජනා ගණනාවක් ලැබුණි. මහජනයා මැතිවරණ ක්‍රියාවලිය ගැන දැක්වූ අදහස් අපි මෙම කොටසේදී සාකච්ඡා කරමු.

මැතිවරණ ක්‍රමයේ හා ක්‍රියාවලියේ විවිධ අංශ ගැන මහජනයා දැක්වූ අදහස් පහත දැක්වේ.

15.1.1 ඡන්ද බලයේ තේරුම හා මැතිවරණවල අධික වියදම

කමිටුවට යෝජනා ඉදිරිපත් කළ බොහෝ දෙනෙක් අදහස් දක්වා තිබුණේ ඔවුන්ගේ තෝරා ගත් නියෝජිතයන් පිළිබඳ ව හා රජයේ විවිධ ස්තරවල අනුගමනය කරන නියෝජන ක්‍රමය පිළිබඳවයි.

සමහර පාර්ලිමේන්තු, පළාත් සභා හා පළාත් පාලන ආයතනවලට පත් වී ඇති නියෝජිතයන් වැඩියෙන් උනන්දු වන්නේ ජනතාවට සේවය කිරීමට නොව ඔවුන්ගේ දේශපාලන බලය යොදා ගනිමින් මුදල් ඉපයීමට බව මහජනයාගේ අදහස විය. අප ඉදිරියට ආ සමහරුන් පළ කළ මතයක් වූයේ මැතිවරණ ව්‍යාපාරයක් පවත්වාගෙන යෑම ඉතා වියදම් අධික කාර්යයක් වන බැවින් වර්තමාන ක්‍රමය යටතේ වැඩි වාසියක් ඇත්තේ ධනවත් අපේක්ෂකයන්ට පමණක් බවයි. ඡන්දයෙන් තේරී පත්වීමේ හැකියාව ඇත්තේ රුපියල් මිලියන ගණන් වියදම් කළ හැකි අයට පමණි. තේරී පත්වීමෙන් පසු මෙම නියෝජිතයන්ට තම මැතිවරණ ව්‍යාපාරයට මුදල් ලබා දුන් අයට සැලකීමට සිදු වේ. මේ මගින් ජනතාවගේ ඡන්ද බලය පිළිබඳ සංකල්පය ප්‍රබල ලෙස විකෘති කරයි.

කමිටුවට ඉදිරිපත් කළ නියෝජනවලින් පැහැදිලිව ම පෙනී ගියේ ඔවුන්ගේ තේරී පත්වූ නියෝජිතයන්ගේ නොහොබිනා හැසිරීම සම්බන්ධයෙන් ජනතාවගේ අසතුටයි. වර්තමාන සංකීර්ණ දේශපාලන, සමාජ-සංස්කෘතික හා තාක්ෂණික වාතාවරණය තුළ මහජන නියෝජිතයෙකු වීමට අවශ්‍ය අධ්‍යාපනය හෝ වෘත්තීය සුදුසුකම් ඡන්දයෙන් පත් වන බොහෝ දෙනෙකුට නැති බව මහජනයාගේ අදහස විය.

මෙම හිඩැස පිරවීමට මහජනයා යෝජනා කළේ රජයේ විවිධ මට්ටම් සඳහා අධ්‍යාපන සුදුසුකම් පිළිබඳ පටිපාටියක් තිබිය යුතු බවයි. ඡන්දයෙන් තේරී පත්වන නියෝජිත ආයතනයක සාමාජිකයෙක් වීම සඳහා සුදුස්සෙක් වීමට, ඔහු/ඇය තේරී පත් වූ නියෝජිතයෙක් වීමට පෙර, නියමිත සුදුසුකම් ලබා ගත යුතු වේ.

තේරී පත් වී ඇති නියෝජිතයන්ගේ ස්වභාවය පිළිබඳ ව බොහෝ අය සෑහීමකට පත් නොවීම සම්බන්ධයෙන් කමිටුවේ අවධානය යොමු කරන ලදී.

කෙසේ වෙතත් ඡන්දයෙන් තේරී පත්වූ නියෝජිතයෙක් වීමට පුරවැසියෙකුට අධ්‍යාපන සුදුසුකම් නියම කිරීම, ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී මෙන් ම මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කිරීමක් බව කමිටුවේ අදහසයි. අපගේ මතය වන්නේ වඩා ම සුදුසුකම් ඇති තැනැත්තා තෝරා ගැනීමේ වගකීම පුරවැසියන්ට ඇති බවයි. තව ද, අධ්‍යාපන සුදුසුකම්වලින් පමණක් කෙනෙකුට ඵලදායී නියෝජිතයෙක් වීමට නුපුළුවන.

15.1.2 පවුල් ප්‍රශ්නය හා නියෝජිත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය

ශ්‍රී ලංකාවේ දේශපාලනයේ පවුල්වල භූමිකාව සම්බන්ධයෙන් සමාජයේ විවිධ මට්ටම්වල ජනයා ඔවුන්ගේ අප්‍රසාදය ප්‍රකාශ කළෝ ය. විශේෂයෙන් ම සමානුපාතික නියෝජන ක්‍රමය යටතේ පෙර කිසි දිනක දකින්නට නො තිබූ ආකාරයට දේශපාලනඥයින්ගේ දූ දරුවන් භාර්යාවන්, ස්වාමිපුරුෂයන් හා විවිධ නෑයන් වර්තමාන දේශපාලන ක්‍රියාදාමයේ දැකිය හැකියි. මහජනයා මෙයට තදින් විරුද්ධත්වය පෑ අතර දේශපාලනඥයින්ගේ පවුලේ නෑයන් දේශපාලනයේ නියැළීම පිළිබඳ කිසියම් සීමාවක් තිබිය යුතු බවයි.

“පවුල් දේශපාලනය” සම්බන්ධයෙන් ජනතාවගේ කළකිරීම කමිටුවට අවබෝධ කර ගත හැකි නමුත් පවුල් සාමාජිකයන් දේශපාලනයට ඒම වළක්වන නීති ගෙන ඒම සම්බන්ධයෙන් අපගේ මතය වන්නේ එය ප්‍රජාතන්ත්‍රීය මූලධර්ම හා මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය කිරීමක් වන බවයි.

15.1.3 මුදල් හිඟ අපේක්ෂකයන්ට සාධාරණයක් නොමැති වීම

මනාප ඡන්ද ක්‍රමයක් සහිත සමානුපාතික නියෝජන ක්‍රමයේදී අපේක්ෂකයෙකුට දැරීමට සිදුවන වියදම් පිළිබඳ ව ගැටලුවක් තිබේ. ජයග්‍රහණය සඳහා තම ප්‍රතිරූපය ඉහළ නංවා ගැනීමට අපේක්ෂකයෙකුට විශාල ප්‍රදේශයක වියදම් අධික මැතිවරණ ව්‍යාපාරයක් ගෙන යෑමට සිදු වී තිබේ.

මෙය, විශාල වශයෙන් මූල්‍ය සම්පත් නොමැති අපේක්ෂකයන් දේශපාලනයට සම්බන්ධ වීම අධෛර්යමත් කරනු පමණක් නොව දූෂණයට ද, අනුබල දෙයි.

15.1.4 තේරී පත්වන නියෝජිතයන්ගේ නුසුදුසු හැසිරීම

ඔවුන්ගේ තේරී පත් වී ඇති නියෝජිතයන් පිළිබඳව මහජනයා තුළ ඇත්තේ ඉතා අවඥා සහගත හැඟීමකි. මෑත මැතිවරණවලදී මැරවරයන්ගේ, පාතාල සාමාජිකයන්ගේ භූමිකාව මෙන් ම ව්‍යාපාරිකයන්ගේ බලපෑම ද, පැහැදිලිව දැකිය හැකි විය. මේ නිසා එක ම දේශපාලන පක්ෂය තුළ පවා දේශපාලන බිය වැද්දීම්, ප්‍රචණ්ඩ හා ගැටුම්කාරී දේශපාලනයක් දැකිය හැකි වූයේය. මහජනතාව චෝදනා කළේ ඔවුන්ගේ නියෝජිතයන් වඩා උනන්දු වූයේ බලය හා නිලය අනිසි ලෙස භාවිතා කරමින් පුද්ගලික ධනය වැඩි කර ගැනීමට බවයි. මහජනයාට අවශ්‍ය වූයේ තම නියෝජිතයන්ගේ දූෂණය හා බලයෙන් අයථා ප්‍රයෝජන ගැනීම අවම කරන රෙගුලාසියි. තමන්ගේ වත්කම් හෙළි කරමින් දේශපාලනයට එන පුද්ගලයන්ට ජනතාව ප්‍රබල ලෙස අනුග්‍රහය දැක්වූහ. ජනතාව යෝජනා කළේ මෙම වත්කම් ප්‍රකාශනවලට ඔවුන්ගේ පවුල් සාමාජිකයන්ගේ වත්කම් ද, ඇතුළත් විය යුතු බවයි.

15.1.5 තේරී පත් වූ නියෝජිතයන් ආපසු කැඳවීම

ආචාර ධර්ම පද්ධතියක් හඳුන්වා දීමට සම්බන්ධව, පත් වූ නියෝජිතයන් ජනතාවගේ වරම හෝ ආචාර ධර්ම පද්ධතිය හෝ උල්ලංඝනය කළහොත් ඔවුන් ආපසු කැඳවීමේ ක්‍රමයක් ද, තිබිය යුතු යයි යෝජනා කරන ලදී. මෑතදී දකින්නට ලැබුණු පුද්ගලික ලාභ ප්‍රයෝජන, වරප්‍රසාද හා අතුරු ප්‍රතිලාභ ආදිය සඳහා පැති මාරු කිරීම ජනතාවගේ වරම උල්ලංඝනය කිරීමක් බව මහජනතාව පෙන්වා දුන්හ.

මැතිවරණ කොට්ඨාසයක ඡන්දදායකයන් බහුතරයක් තමන් තෝරා පත් කර ගත් නියෝජිතයා අකාර්යක්ෂම හෝ ආචාර ධර්ම උල්ලංඝනය කර ඇති බව හෝ වංචනික යයි සිතන්නේ නම් ආපසු කැඳවීමේ ක්‍රියා මාර්ගයක් ආරම්භ කිරීමට ඡන්ද දායකයන්ට දිවුරුම් ප්‍රකාශ සහිතව පෙත්සමක් අත්සන් කිරීමට පුළුවන. ඉන්පසු නියෝජිතයා වැරදිකරුවෙකු වුවහොත් ඔහුගේ/ඇයගේ පත්වීම අවලංගු කර අතුරු මැතිවරණයක් පැවැත්විය යුතු වේ.

15.1.6 ආගම හා නියෝජිත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය

ඇතමුන් ප්‍රකාශ කර සිටියේ ආගම හා දේශපාලනය අයත් වන්නේ ලෝක දෙකකට බවයි. ඔවුන්ගේ මතය වූයේ ආගමික ස්ථාන හා සියලු ම ආගම්වල පූජකවරුන් දේශපාලනයට සම්බන්ධ වීම වැළැක්විය යුතු බවයි. පූජකයන්, දේශපාලනයට සම්බන්ධ වීමත්, ආගම හා දේශපාලනය අතර ඇති සමීප සබඳතාවත්, නිසා ආගම අවමානයට භාජනය වූ අවස්ථා ගණනාවක් ඔවුන් ගෙන හැර දැක්වූහ. ඔවුන්ගේ තර්කය වූයේ මේ නිසා ආගමික ගැටුම් ඇතිවන බවයි.

කමිටුවේ අදහස වූයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක පූජකයින් දේශපාලනයට සම්බන්ධ නොවිය යුතුයැයි නීති පැනවීම දුෂ්කර බවයි. මෙය ආගමික ආයතන විසින් ගත යුතු තීරණයකි. අවශ්‍ය නම්, ආගම හා දේශපාලනය සම්බන්ධ කිරීමට ගන්නා ප්‍රයත්න ප්‍රතික්ෂේප කිරීම පුරවැසියන්ගේ ද, වගකීමක් වේ.

15.1.7 තෝරා පත් කර ගන්නා නියෝජිතයන්ගේ වයස හා වරප්‍රසාද

මැතිවරණ ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ ව අදහස් ඉදිරිපත් කළ අය අතරින් බොහෝ අය පෙන්වා දුන්නේ කායික හෝ මානසික යෝග්‍යතාව අවශ්‍ය නොවන එක ම වෘත්තිය, දේශපාලනය බවයි. දුබලබව නිසා ක්‍රියාකාරී ලෙස දේශපාලන කටයුතුවලට සහභාගී විය නොහැකි අය පවා ඔවුන්ට වරප්‍රසාද ලබා දීමේ අරමුණෙන් වගකිව යුතු තනතුරුවලට පත්කරන බව ඔවුන් පෙන්වා දුන්නේය. මෙහිදී යෝජනා කෙරුණේ දේශපාලන අපේක්ෂකයන්ට ඉහළ වයස් සීමාවක් තිබිය යුතු බවත්, එය වයස 70 විය යුතු බවත්ය. සෑම මට්ටමකම දේශපාලනඥයින්ට නිල කාල සීමාවක් ද, නිර්දේශ කරන ලදී.

15.1.8 මැතිවරණ ක්‍රම

කමිටුවට අදහස් ඉදිරිපත් කළ බොහෝ දෙනෙක් වර්තමාන සමානුපාතික නියෝජන (PR) ක්‍රමයේ ඇති අඩුපාඩු ඉස්මතු කළෝ ය.

ඔවුන්ගේ තර්කය වූයේ සමානුපාතික ක්‍රමයෙන්, මැතිවරණයේදී ජයග්‍රහණය කරන දේශපාලන පක්ෂයට, කෘත්‍රිම බහුතරයක් නිර්මාණය කර දෙන බවයි. තව ද, මින් පෙර ද පෙන්වා දී ඇති පරිදි එය ඉතා වියදම් අධික මැතිවරණ ක්‍රමයක් වන අතර රටේ තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියෙන් පොදු ජනතාව ඈත් කරයි.

මෙයට සම්බන්ධ අනිත් කරුණ වන්නේ රජයේ සෑම මට්ටමකම, පාලක දේශපාලන පවුල්වලින් සමන්විත ඉහළ පෙළැන්තියක් නිර්මාණය වී තිබීම හා මැතිවරණවල අධික වියදම් නිසා මේ සමාජ ස්තරය නීති විරෝධී ක්‍රමවලින් මුදල් ඉපයීමට යොමු වීමයි. මේ නිසා ම පක්ෂ ඇතුළේ ම ප්‍රතිවිරෝධ ඇතිවී තිබේ.

කෙසේ වෙතත් සමානුපාතික ක්‍රමයේ ඇති ධනාත්මක ලක්ෂණ ද, පෙන්වා දෙන ලද අතර ඒවා පහත දැක්වේ

- කේවල ක්‍රමය යටතේ ලබා ගත හැකි අත්තනෝමතික බහුතරයන් වැළැක්වීම
- පොදු තීරණ ගන්නා ආයතන තුළ, දේශපාලන වශයෙන් වැදගත් වෙනත් මතවලට ඉඩ ලබා දීම
- ආන්තික සුළුතරයන් හා කණ්ඩායම්වලට පොදු තීරණ ගන්නා ආයතන තුළ නියෝජනය වීමට හැකිවීම
- සමූහමතික ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී භාවිතයන් ප්‍රවර්ධනය කරන වාතාවරණයක් නිර්මාණය කිරීම

තීරණ ගන්නා රජයේ සාකච්ඡාවලදී වෙනස් අදහස්වලට ඉඩ දෙන අතර ම ඔවුන්ගේ අදහස් ඉදිරිපත් කිරීම ජනතාව තම නියෝජිතයන්ගෙන් බලාපොරොත්තු වේ. කෙටියෙන් කිව හොත් ජනතාව වඩාම කැමති වූයේ සමානුපාතික හා කේවල ක්‍රමවල මිශ්‍රණයකටයි. මිශ්‍ර ක්‍රමයක ඡන්ද පත්‍රිකා දෙකක් (එකක් සමානුපාතික හා එකක් කේවල යනුවෙන්) ලබා දීමට ද යෝජනා කරන ලදී.

15.1.9 ජනවාර්ගික- ආගමික පක්ෂ පිළිබඳ ගැටලුව

යම්කිසි වාර්ගික-ආගමික අනන්‍යතාවක් සමග තමන් හඳුනා ගන්නා දේශපාලන පක්ෂ සමහර අය තදින්ම විවේචනය කළෝ ය. ඔවුන් කියා සිටියේ එවැනි පක්ෂ තහනම් කළ යුතු බවයි.

මේ ගැන ගැඹුරින් සලකා බැලූ කමිටුවේ අදහස වන්නේ එවැනි පක්ෂ මේ අවස්ථාවේ තහනම් කිරීම කළ නොහැකි දෙයක් බවත් මේ නිසා අනවශ්‍ය ගැටුමක් ඇතිවිය හැකි බවත්ය.

15.1.10 ඡන්ද දායකයන්ගේ අයිතිවාසිකම්

අපේ විදේශීය දූත මණ්ඩලවල ආධාරයෙන් (නියම කළ ස්ථානවල) ඡන්ද පොළවල් පිහිටුවීමෙන් ශ්‍රී ලාංකික සංක්‍රමණික සේවකයන්ගේ හා විදේශවල ජීවත් වන ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරන ලෙස ප්‍රබල නිර්දේශ තිබුණි. මේ සම්බන්ධයෙන් මහජනතාව යෝජනා කළ තවත් අදහසක් වූයේ උපතේදී පුද්ගලයන් ලියාපදිංචි කරන හා මරණයේ දී ඒවා ඉවත් කරන දත්ත සමුදාය පද්ධතියක් ස්ථාපිත කිරීමේ කටයුතු ආරම්භ කිරීමයි. මෙම පද්ධතිය පුරවැසියන්ගේ අනිකුත් සේවා අවශ්‍යතා සඳහා ද, යොදා ගත හැකි වේ. උදා: හැඳුනුම්පත්, වාහන අයිතිය, කෘෂි ණය හා ආපසු ගෙවීම් වාර්තා කිරීම ආදිය

තව ද, දැන් බොහෝ පුද්ගලයන්ට පරිගණක/ජංගම දුරකථන ඇති බැවින් තථ්‍ය කාල ඉලෙක්ට්‍රොනික ඡන්දය ප්‍රකාශ කිරීමේ ක්‍රමයක් ද, යෝජනා කරන ලදී.

රට පුරා ඇති ආයෝජන ප්‍රවර්ධන කලාපවල වැඩ කරන සේවකයන්ට ඡන්දය ප්‍රකාශ කිරීම සඳහා තමන්ගේ ගම් ප්‍රදේශවලට යෑමේ අපහසුව පිළිබඳව ද සාකච්ඡා විය. ඡන්ද වංචා කිරීම, අල්ලස් දීම හා මහජන මුදල් යොදවා ඡන්ද මිලදී ගැනීම වැනි දූෂණ ගැන බරපතළ ලෙස අවධානය යොමු කළ යුතු බව ද, මේ සඳහා ශක්තිමත් නෛතික රාමුවක් හා අපක්ෂපාතී බලාත්මක කිරීමක් අවශ්‍ය බව ද පෙන්වා දෙන ලදී.

මේ පිළිබඳ විස්තරාත්මකව සාකච්ඡා කළ කමිටුව සංක්‍රමණික සේවකයන්ට ඡන්ද අයිතිය ලබා දීම ගැන එකඟ වුවත් විදේශවල සිටින සියලූ ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට මැතිවරණයට සහභාගීවීමේ පහසුකම් සැලසීමේදී ඉතා පරිස්සමින් කටයුතු කිරීම අවශ්‍ය බව පෙන්වා දුන්නේය. ඉලෙක්ට්‍රොනික ඡන්ද ක්‍රමය වැඩිදුරටත් විමසා බැලිය යුතු අදහසක් වුවත් ඒ සඳහා අවශ්‍ය දත්ත සමුදාය පද්ධතිය ස්ථාපිත කිරීමේ දී, රජය එය පුද්ගල රහ්‍යසභාවය උල්ලංඝනය කිරීමට හා අදිසෝදිසියට පුද්ගලයන් ලක් කිරීමට යොදා ගත හැකි බැවින්, පරීක්ෂාකාරී විය යුතු බව කමිටුවේ අදහස විය.

15.1.11 ජනාධිපති තෝරා පත් කිරීම

අප ඉදිරියට පැමිණි අයට මේ සම්බන්ධයෙන් විවිධ මත තිබුණි. ඒවා කෙටියෙන් පහත දැක්වේ.

- විධායක ජනාධිපති ධූරය සම්පූර්ණයෙන් ම ඉවත් කළ හොත් ජනාධිපති කෙනෙක් පත් කිරීම සඳහා සෘජු ඡන්ද ක්‍රමයක් අවශ්‍ය නොවනු ඇත.
- 19වැනි සංශෝධනයෙන් පසුව පවතින ආකාරයට ජනාධිපති ක්‍රමය පැවතිය යුතුය.
- ජනාධිපති තෝරා ගන්නේ ඡන්ද විද්‍යාලයකින් නම් එය මන්ත්‍රණ සභා දෙකේ ම මන්ත්‍රීවරු (ද්වි-මණ්ඩල ව්‍යවස්ථාදායකය පිළිබඳ යෝජනාව සලකා බලන්නේ නම්), පළාත් සභා මන්ත්‍රීවරු, නගරාධිපතිවරු හා පළාත් පාලන ආයතනවල සභාපතිවරුන්ගෙන් එය සමන්විත විය යුතුය.
- ජනාධිපති තෝරා පත් කරන්නේ පාර්ලිමේන්තුවේ සාමාජිකයන් විසින් නම් එම ඡන්ද විමසීම, අග විනිසුරු, අභියාචනාධිකරණයේ සභාපති හා පාර්ලිමේන්තුවේ මහලේකම්ගේ අධීක්ෂණය යටතේ මැතිවරණ කොමිසම විසින් පැවැත්විය යුතුයි.
- ජනාධිපතිට සීමිත බලතල පැවරුවත් ඔහු/ඇය මහජන ඡන්දයෙන් තෝරා පත් කර ගත යුතුයි.

15.1.12 මැතිවරණ වියදම් අඩු කිරීම

පහත දැක්වෙන යෝජනා ද, ඇතුළු ප්‍රජාතන්ත්‍රීය නියෝජනය වඩාත් අර්ථාන්විත කරන විවිධ අදහස් මහජනයා විසින් ඉදිරිපත් ලදී

- පහළම මට්ටමේ සෘජු නියෝජනය හා පළාත් හා ජාතික මට්ටමේ වක්‍ර නියෝජනය
- මැතිවරණ දින දර්ශනයක් හඳුන්වා දීම
- සියලු ම ස්තරවල නියෝජිත ආයතනවල මැතිවරණ එක ම දිනයක පැවැත්වීම
- ජනාධිපති හා පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ එක් දිනකත්, පළාත් සභා හා පළාත් පාලන ආයතන මැතිවරණ තවත් දිනකත් පැවැත්වීම

මැතිවරණ දින දර්ශනය

විවිධ ප්‍රදේශවල විවිධ දිනවල විටින් විට පළාත් සභා හා පළාත් පාලන ආයතන මැතිවරණ පැවැත්වීමටත්, මැතිවරණ ගැටලු බොහොමයකටත් හේතු වී ඇත්තේ මැතිවරණ දින දර්ශනයක් නොමැති වීම බව කමිටුව ඉදිරියට පැමිණි මහජනයාගේ අදහස විය. මෙහි

ප්‍රතිඵලයක් ලෙස රටේ යහපත සඳහා යොදා ගත හැකි ව තිබූ මුදල් විශාල ප්‍රමාණයක් හා අතිකූත් සම්පත් අනවශ්‍ය ලෙස මැතිවරණවලට යෙදීමට සිදු වී තිබේ. වරින් වර මැතිවරණ පැවැත්වීම, රට පාලනය කිරීමේ කටයුතු අනවශ්‍ය ලෙස අවුල් කිරීමක් බව ද, මහජනයාගේ අදහස විය.

මෙම යෝජනාවල අරමුණ වූයේ ඡන්දදායකයාගේ අපහසුව අවම කිරීම, ආර්ථිකයට ඇති කරන අයහපත් බලපෑම අඩු කිරීම, මැතිවරණ සඳහා කරන අධික වියදම් අඩු කිරීම හා නැවත නැවතත් රාජ්‍ය නිලධාරීන් විශාල සංඛ්‍යාවක් මේ සඳහා යෙදවීම අවම කිරීම ආදියයි. කෙසේ වෙතත් කමිටුවේ අදහස වූයේ පාර්ලිමේන්තු ආණ්ඩු ක්‍රමයක් තුළ විවිධ අවස්ථාවල අතුරු මැතිවරණ පැවැත්වීමට සිදුවිය හැකි බැවින් මැතිවරණ දින දර්ශනයක් පවත්වා ගැනීම දුෂ්කර විය හැකි බවයි. එසේ නමුත් වරින් වර මැතිවරණ පැවැත්වීම තුළින් මුළු පද්ධතියම හසුරුවීමට ඉඩ ලැබීම පිළිබඳ ව ද, අවධානය යොමු කළ යුතු වේ.

15.1.13 ජාතික ලැයිස්තුව

පාර්ලිමේන්තුවට තේරී පත් නොවූ අපේක්ෂකයන් ජාතික ලැයිස්තුව තුළින් පත් කිරීම සම්බන්ධයෙන් කමිටුව ඉදිරියට පැමිණි බොහෝ දෙනෙක් දැඩි අප්‍රසාදය පළ කළහ. එය ඡන්දදායකයාගේ අයිතිය උල්ලංඝනය කරමින් ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ක්‍රියාවලියට හානි පමුණුවයි. ජාතික ලැයිස්තුව හඳුන්වා දෙන ලද්දේ බුද්ධිමතුන්, වෘත්තිකයන් හා විශිෂ්ඨ පුද්ගලයන්ට පාර්ලිමේන්තුව තුළින් රටට සේවය කිරීමේ අවස්ථාව ලබා දීමට බැවින්, මෙවැනි පත්වීම් එම අරමුණට සම්පූර්ණයෙන් පටහැණි බව ද, ඔවුන් පෙන්වා දුන්නේ ය. බොහෝ අයගේ මතය වූයේ ජාතික ලැයිස්තුව පිළිබඳ මුල් අදහස සම්පූර්ණයෙන්ම විකෘති වී ඇති බවයි.

15.1.14 මැතිවරණ කොට්ඨාස සීමා නිර්ණය කිරීම

මේ සම්බන්ධයෙන් කරුණු දැක්වූ අය ඉල්ලා සිටියේ සුළුතරයන් හා ආන්තික කණ්ඩායම්වලට නියෝජනයක් ලැබෙන සේ හා පළාත් පාලන ආයතනවලින් වඩා හොඳ සේවාවක් ලබා ගත හැකි ආකාරයට මැතිවරණ කොට්ඨාස සීමා නිර්ණය කළ යුතු බවයි. උදාහරණයක් වශයෙන් ත්‍රිකුණාමලය හා පදවි-සිරිපුර ඇතුළත් වන වැලිඔය නමින් අලුත් කොට්ඨාසයක් නැගෙනහිර පළාතේත්, දෙහිඅත්තකන්ඩිය, මහියංගණය, හා රිදීමාලියද්ද ප්‍රාදේශීය ලේකම් ප්‍රදේශ ඇතුළත් මහියංගණය නමින් අලුත් කොට්ඨාසයක් ද යෝජනා කරන ලදී.

මොනරගල දිස්ත්‍රික්කයේ කීප දෙනෙක් ම එම දිස්ත්‍රික්කය සඳහා අලුත් ඡන්ද කොට්ඨාස දෙකක් නිර්මාණය කරන ලෙස ඉල්ලා සිටියහ. මෙයින් පළමුවැන්න බුත්තල, කතරගම හා බඩල්කුඹුර ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාස සඳහාත්, දෙවැන්න වැල්ලවාය, තණමල්විල හා සෙවනගල ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාස සඳහාත් ය. විශේෂයෙන්ම පුත්තලම හා අම්පාර වැනි රටේ අනිකුත් ප්‍රදේශවලින් ද, මෙයට සමාන යෝජනා ඉදිරිපත් විය.

එක් විශාල මැතිවරණ කොට්ඨාසයක් ඇති විට විමධ්‍යගත අයවැය හා සංවර්ධන අරමුදල් අසාධාරණ ලෙස බෙදී යන බව බොහෝ දෙනෙක් පෙන්වා දුන් අතර කමිටුව මේ පිළිබඳ ව ගැඹුරින් සාකච්ඡා කළේය. වර්තමාන සීමා නිර්ණය ක්‍රමය, පළාත් හා දිස්ත්‍රික්ක තුළ ඇති දැවැන්ත විෂමතා හා අසමානත්ව සැලකිල්ලට ගෙන නැති බැවින් අලුතෙන් සීමා නිර්ණය කිරීමේදී මේ සම්බන්ධයෙන් දැඩි අවධානයක් යොමු විය යුතු බව කමිටුවේ අදහසයි.

15.1.15 ඌන නියෝජනයක් ඇති කණ්ඩායම්

මේ සම්බන්ධයෙන් කරුණු දැක්වූ අය අවධාරණය කළේ තෝරා පත් කර ගන්නා ආයතනවල ප්‍රමාණවත් නියෝජනයක් නැති කණ්ඩායම්වලට ඔවුන් නියෝජනය කිරීමේ අවස්ථා ලබා දිය යුතු බවයි. මැතිවරණ ක්‍රියාවලියේ වෙනස් අවශ්‍යතා ඇති අයගේ සහභාගීත්වය පහසු කිරීම සඳහා ද, විශේෂ පියවර ගත යුතු බව ද, පෙන්වා දෙන ලදී.

- නියෝජනය සහතික කිරීම - මේ සඳහා පාර්ලිමේන්තුවේ, පළාත් සභා හා පළාත් පාලන ආයතනවල පත්කළ මන්ත්‍රීන් හෝ ජාතික ලැයිස්තු මන්ත්‍රීන් වැනි ක්‍රමවලින් මෙම කණ්ඩායම්වලට නියෝජනයක් ලබා දීම අවශ්‍ය වේ.
- එවැනි සියලු කණ්ඩායම්වල දේශපාලන සහභාගීත්වය වැඩි කිරීමේ ක්‍රියාවලියේ පාර්ශවකරුවන් ලෙස දේශපාලන පක්ෂ ඇතුළත් කළ යුතුය. සුළුතර කණ්ඩායම් හා ප්‍රමාණවත් නියෝජනයක් නැති කණ්ඩායම්වලට දේශපාලන පක්ෂ නියෝජනයක් ලබා දෙන බව සහතික කිරීමට නීති හා දිරි ගැන්වීම් සහිත වාතාවරණයක් ඇති කිරීමට මැතිවරණ කොමිසම තුළින් රජය ක්‍රියා කිරීම අවශ්‍ය වේ. උදාහරණයක් වශයෙන් මැතිවරණයට ඉදිරිපත් කරන අයගෙන් යම් කිසි ප්‍රතිශතයක් කාන්තාවන්, ආබාධිතයන් හා කුඩා ප්‍රජා කණ්ඩායම්වලින් විය යුතුය.
- අවශ්‍ය අවස්ථාවලදී ඉලෙක්ට්‍රොනික හා තැපැල් ඡන්ද වැනි විකල්ප හා ප්‍රවාහන පහසුකම් සැපයීම ඇතුළුව සියලු ම පුරවැසියන්ට ඡන්ද ක්‍රියා පිළිවෙළ, පහසුකම් හා ද්‍රව්‍ය ලබා දීම රජය සහතික කළ යුතු බවට ප්‍රබල ඉල්ලීමක් විය.

- අවසාන වශයෙන්, පදිංචි ස්ථානය කුමක් වුවත්, රටේ මැතිවරණ ක්‍රියාවලියට සහභාගී වීමේ හැකියාව සෑම පුරවැසියෙකුට ම සහතික කිරීම කළ යුතුය.

15.1.16 කාන්තා නියෝජනය

රටේ ජනගහණයෙන් අඩකට වැඩි කොටසක් කාන්තාවන් වුවත්, රාජ්‍ය ව්‍යුහය තුළ සෑම මට්ටමකම ඔවුන්ගේ නියෝජනය ඉතා සීමිත වේ. රටේ සියලුම පළාත්වලින් ඉදිරිපත් වූ අදහස්වල කාන්තා නියෝජනය වැඩි කිරීමේ අවශ්‍යතාව පෙන්වා දී තිබුණි. මෙම ව්‍යුහ තුළට කාන්තා සාමාජිකාවන් පත් කර ගැනීමට (කණ්ඩායමක් ලෙස) කාන්තාවන් ප්‍රමාණවත් සංඛ්‍යාවක් සිටියත්, පසුගිය අවුරුදු 65 තුළ කාන්තාවන් පත් වී ඇත්තේ අල්ප සංඛ්‍යාවකි.

15.1.17 ආබාධ සහිත පුද්ගලයෝ

ආබාධිත පුද්ගලයන් මට්ටම් කීපයකදී, කීප ආකාරයකට අවාසිදායක තත්ත්වයකට මුහුණ දෙන බැවින් ඔවුන්ට මැතිවරණ ක්‍රියාවලියේ දෙපැත්තත් ම සහභාගී වීම දුෂ්කර වී තිබේ. එනම් අපේක්ෂකයන් හෝ ඡන්දදායකයන් හෝ ලෙසයි. ආබාධිත පුද්ගලයන් යම් කිසි සංඛ්‍යාවක් අපේක්ෂකයන් ලෙස ඉදිරිපත් කිරීමට දේශපාලන පක්ෂ දිරිගැන්විය යුතු යැයිද ප්‍රකාශ කරන ලදී.

15.1.18 කුඩා ප්‍රජා කණ්ඩායම්

විශේෂ නම් කිරීමේ ක්‍රමයකින් හෝ සහනදායී ක්‍රියා මාර්ගයක් තුළින් රාජ්‍ය ව්‍යුහය තුළ තමන්ට නියෝජනයක් ලබා දෙන ක්‍රමයක් සහතික කරන ලෙස ආදිවාසීන්, මැලේ, තෙළිඟු හා මලයාලම් කථා කරන ජනයා, පෘතුගීසි කථා කරන බර්ගර් ජනයා, අප්‍රිකානු සම්භවයක් සහිත ජනයා ආදී විවිධ කොටස් වෙනුවෙන් කරුණු දැක්වූ නියෝජිතයෝ ඉල්ලා සිටියහ.

මෙහිදී ඉතා පැහැදිලිව පෙනී ගියේ වඩා සාර්ථක නියෝජන ක්‍රියාවලියක් සහතික කරන ආකාරයට මැතිවරණ ක්‍රමය ප්‍රතිශෝධනය කිරීම හා අවංක හා සදාචාරාත්මක අපේක්ෂකයන් මැතිවරණ ක්‍රියාවලියට සහභාගී වීම වැනි කරුණුවලට විශාල ජනතා ප්‍රසාදයක් ඇති බවයි. බේදකාරී, ප්‍රචණ්ඩ හා දූෂිත දේශපාලනය ගැන ජනතාව තදින්ම කලකිරී ඇති බව ද අපට පැහැදිලි විය.

අපේ අදහස වන්නේ මේ පිළිබඳව ජනතාව දැක්වූ අදහස් ඉතා බරපතළ ලෙස සැලකිල්ලට ගත යුතු බවයි. මැතිවරණ ක්‍රියාවලිය තවත් පිරිහීමට ලක් වුවහොත් මහජනයා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පද්ධතියේ එක් වැදගත් ස්ථම්භයක් වන ඡන්ද බලය භාවිතයට ගැනීමෙන්

වැළකී සිටීමට ඉඩ තිබේ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදි පද්ධතිය තුළ ජනතාවගේ සහභාගීත්වය උද්දීපනය කිරීමේ හදිසි අවශ්‍යතාවක් පැන නැගී ඇත.

15.2 නිර්දේශ

ඉහත සඳහන් කරුණු සියල්ල සලකා බැලීමෙන් පසු, කමිටුව ඉදිරිපත් කරන යෝජනා පහත දැක්වේ.

15.2.1 මැතිවරණ ක්‍රමය

i. එක් සාමාජිකයෙක් කිසි ම වෙනස් කිරීමකින් තොරව යෝජිත 20වැනි සංශෝධන පනතට කැමැත්ත පළ කළ අතර පහත දැක්වෙන මැතිවරණ පිළිබඳ නිර්දේශ කිසිවකට එකඟ නොවේ.[55]

ii. අනිත් සාමාජිකයන් පහත දැක්වෙන කරුණුවලට එකඟවූහ.

අ. ජනාධිපතිවරණය

- ජනාධිපති නාමික රාජ්‍ය නායකයා නම් ඔහු/ඇය, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීන්, පළාත් සභා මන්ත්‍රීවරුන්, නගරාධිපතිවරුන්, උප නගරාධිපතිවරුන්, පළාත්පාලන ආයතනවල සභාපතිවරුන් හා උප සභාපතිවරුන්ගෙන් සමන්විත ඡන්දදායක ගණයකින් තෝරා පත් කර ගත යුතුය.
- ජනාධිපතිට සීමිත බලතල ලබා දෙන්නේ නම් ඔහු/ඇය මහජන ඡන්දයෙන් තෝරා පත් කර ගත යුතුය.

ආ. පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණය

- මිශ්‍ර ක්‍රමයක් - කොට්ඨාසයකට මන්ත්‍රීවරු දෙදෙනෙක් පත් කරන කේවලක්‍රමයක සහ පළාත් මට්ටමේ සමානුපාතික ලැයිස්තුවක් සහිත ලැයිස්තු ක්‍රමය මිශ්‍රකරගත් ඡන්ද ක්‍රමයක්
- කේවල ක්‍රමයෙන් 60%ක් හා සමානුපාතික ක්‍රමයෙන් 40%ක් පත් කර ගැනීම
- කේවල ක්‍රමයට එකක් හා සමානුපාතික ක්‍රමයට එකක් යනුවෙන් ඡන්ද පත්‍රිකා දෙකක් නිකුත් කිරීම
- කේවල ක්‍රමය -පිරිමි හා ගැහැනු අපේක්ෂකයන් සඳහා වෙනම ඡන්ද පත්‍රිකා දෙකක් ලබාදීම

[55] කුෂාන් ද අල්විස්, ජ.නී

- සමානුපාතික ක්‍රමය - සෑම ඡන්ද පත්‍රිකාවක ම පිරිමි හා ගැහැනු අපේක්ෂකයන්ගේ ලැයිස්තුවල විකල්ප නම් ඇතුළත් කිරීම. ලැයිස්තුවල තරුණ අපේක්ෂකයන් සඳහා ද, යම් කිසි ප්‍රතිශතයක් අඩංගු විය යුතුය.
- කමිටුවේ සාමාජිකයන් බොහෝ දෙනෙකුගේ මතය වූයේ ව්‍යවස්ථාදායකයේ සාමාජිකයන් සංඛ්‍යාව 225 නො ඉක්මවිය යුතු බවයි. විශේෂයෙන්ම පළාත් සභා හා පළාත් පාලන ආයතන සඳහා මෙම වාර්තාවේ නිර්දේශ කර ඇති යෝජනා සමග එවැන්නක් අවශ්‍ය නොවේ.

ඇ. පළාත් සභා මැතිවරණය

- මිශ්‍ර ක්‍රමයක් - කොට්ඨාසයකට මන්ත්‍රීවරු දෙදෙනෙක් පත් කරන කේවලක්‍රමයක සහ පළාත් මට්ටමේ සමානුපාතික ලැයිස්තුවක් සහිත ලැයිස්තු ක්‍රමය මිශ්‍රකරගත් ඡන්ද ක්‍රමයක්
- කේවල ක්‍රමයෙන් 60%ක් හා සමානුපාතික ක්‍රමයෙන් 40%ක් පත් කර ගැනීම
- කේවල ක්‍රමයට එකක් හා සමානුපාතික ක්‍රමයට එකක් යනුවෙන් ඡන්ද පත්‍රිකා දෙකක් ලබාදීම
- කේවල ක්‍රමය- පිරිමි හා ගැහැනු අපේක්ෂකයන් සඳහා වෙන ම ඡන්ද පත්‍රිකා දෙකක් ලබා දීම
- සමානුපාතික ක්‍රමය-සෑම ඡන්ද පත්‍රිකා වකම පිරිමි හා ගැහැනු අපේක්ෂකයන්ගේ ලැයිස්තුවල විකල්ප නම් ඇතුළත් කිරීම. ලැයිස්තුවල තරුණ අපේක්ෂකයන් සඳහා ද, යම් කිසි ප්‍රතිශතයක් අඩංගු විය යුතුය.

ඈ. පළාත් පාලන ආයතන මැතිවරණ

- පළාත් සභා මැතිවරණයට සමාන වේ. නමුත් සමානුපාතික නියෝජනයේ පදනම වන්නේ පළාත් පාලන ආයතනයේ ප්‍රදේශයයි.

ඉ. බහු මන්ත්‍රී කොට්ඨාස

- බහුත්වවාදී ලක්ෂණ ඇති කොට්ඨාස සඳහා (පාර්ලිමේන්තු හා පළාත් සභා මැතිවරණ) බහු මන්ත්‍රී ඡන්ද කොට්ඨාස ක්‍රමයක් කමිටුව නිර්දේශ කරයි.

ඊ. ස්වාධීන අපේක්ෂකයෝ

- කේවල මන්ත්‍රී ඡන්ද කොට්ඨාස සඳහා ස්වාධීන කණ්ඩායම් සෑදීමෙන් තොරව ස්වාධීන අපේක්ෂකයන් ලෙස තරග කිරීමට පුද්ගලික පුරවැසියන්ට පහසුකම් සැලසිය යුතුයි.

උ. ජාතික ලැයිස්තුව

- සමහර කමිටු සාමාජිකයන්ගේ අදහස වූයේ මිශ්‍ර මැතිවරණ ක්‍රමයක් හා දෙවැනි මන්ත්‍රණ සභාවක් ස්ථාපිත කළහොත් ජාතික ලැයිස්තුවක් අවශ්‍ය නොවන බවයි.[56]
- අනිත් සාමාජිකයන්ගේ මතය වූයේ පහත දැක්වෙන කොන්දේසි යටතේ ජාතික ලැයිස්තුව දිගට ම පවත්වා ගත යුතු බවයි.[57]
  - ජාතික ලැයිස්තුවේ සංඛ්‍යාව අඩුකිරීම
  - ජාතික ලැයිස්තු සාමාජිකයන් එම ලැයිස්තුවෙන් පත් කළ යුතු අතර අනිත් ලැයිස්තුවල පුද්ගලයන් නම් නොකළ යුතුය. ජාතික ලැයිස්තුව ප්‍රත්‍යවර්තනය වන ආකාරයට එනම් එකක් හැර එකක් වශයෙන් පිළිවෙළින් පුරුෂයන් හා ස්ත්‍රීන් පත් කරන ආකාරයට සකස් කළ යුතුය.

15.2.2 මැතිවරණ ක්‍රියාවලිය

i. මැතිවරණ වියදම් සීමා කිරීම

අපේක්ෂකයන් විසින් හා ඔවුන් වෙනුවෙන් කරන මැතිවරණය හා සම්බන්ධ වියදම්වලට සීමාවක් පැනවිය යුතුය. මූල්‍ය පරිත්‍යාග කළ පුද්ගලයන් හා ප්‍රමාණ ද, හෙළි කළ යුතුය. අපේක්ෂකයන් මේ සම්බන්ධයෙන් වග කියන තත්ත්වයට පත් කළ හැකි, දැඩි නිශ්චිත ක්‍රමයක් නීති මගින් ඇති කළ යුතු ය.

ii *වත්කම් හා බැරකම් ප්‍රකාශ කිරීම*

තරග කිරීමට බලාපොරොත්තු වන අපේක්ෂකයන් මැතිවරණයට පෙර වත්කම් හා බැරකම් ප්‍රකාශයක් කළ යුතු අතර තේරී පත් වුවහොත් ඉන්

[56] උපුල් අබේරත්න; හරිනි අමරසූරිය; කුෂාන් ද අල්විස් ජ.නී; එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති; එස්.සී.සී. ඉලංකෝවන්; කුමුදු කුසුම් කුමාර; කාන්ති රණසිංහ; එන්.සෙල්වක්කුමාරන්; ලාල් විජේනායක; ඒ.එම්. නවරත්න බණ්ඩාර;
[57] සිරිමසිරි හපුආරච්චි; වින්ස්ටන් පතිරාජා; සුනිල් ජයරත්න

පසු සෑම වර්ෂයකට ම වරක් ධුර කාලය අවසන් වනතුරු එම ප්‍රකාශ ඉදිරිපත් කළ යුතුයි. එහි දක්වා ඇති විස්තර සත්‍ය නොවේ නම් මහජනයා අතරින් ඕනෑ ම කෙනෙකුට ඒ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්න කළ හැකි වන ලෙස මෙය ප්‍රසිද්ධ කළ යුතුය.

iii *භාරකාර ආණ්ඩුව*

පාර්ලිමේන්තු හා පළාත් සභා මැතිවරණවලදී ඒවායේ අමාත්‍ය මණ්ඩලසාමාන්‍ය ආකාරයට ක්‍රියාත්මක නොවිය යුතුයි. මැතිවරණ කොමිසමේ පරීක්ෂාව යටතේ ක්‍රියාත්මක වන භාරකාර ආණ්ඩුවක් තිබිය යුතුය.

iv *ආචාර ධර්ම පද්ධතිය*

ඡන්දයෙන් තේරී පත් වන නියෝජිතයන් සඳහා ආචාර ධර්ම පද්ධතියක් තිබිය යුතුය. එය උල්ලංඝනය කරන පුද්ගලයන් උසාවියට ගෙන යෑමට හෝ ආපසු කැඳවීමට හෝ හැකි විය යුතුයි.

v *පැනි මාරු කිරීම*

- හෘද සාක්ෂියට අනුව ඡන්දය දීමට ඉඩ දිය යුතුය.
- කුමන තත්වයක් යටතේවත් පැනි මාරු කිරීමට ඉඩ දිය යුතු නොවේ.[58]
- පහත සඳහන් කරුණුවලට යටත්ව පැනි මාරු කිරීමට ඉඩ දිය යුතුය.
    - පැනි මාරු කරන අයට කිසිම ප්‍රතිලාභයක් හෝ වරප්‍රසාදයක් නො ලැබිය යුතුයි.
    - ඔවුන්ට යම් කිසි ප්‍රතිලාභයක් ලැබුණ හොත් ඔවුන් අතුරු මැතිවරණයකදී ආපසු ජනතාව ඉදිරියට යා යුතුයි.
- රජය අස්ථාවර වන්නේ නැත්තම් මන්ත්‍රීවරුන්ට හෘද සාක්ෂිය අනුව ඡන්දය දීමට ඉඩ දිය හැකියි. ඒ සාධනීය විශ්වාස භංග යන්ත්‍රණයක් හඳුන්වාදීමේ අවශ්‍යතාව සහතික කිරීමටයි.[59]

---

[58] කුෂාන් ද අල්විස්, ජ.නී; සිරිමසිරි හපුආරච්චි
[59] උපුල් අබේරත්න;

vi ***පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරු ආපසු කැඳවීම***

ආපසු කැඳවීමේ ක්‍රමයක් කමිටුව අනුමත කරන අතර එය නිර්දේශ කරයි. එංගලන්තයේ හා වේල්සයේ 2015 ආපසු කැඳවීමේ පනත මේ සඳහා මග පෙන්වීමක් ලෙස ගත හැක.

vii ***මැතිවරණ දින දර්ශනය***

ජනාධිපතිවරණ. පාර්ලිමේන්තු, පළාත් සභා හා පළාත් පාලන ආයතන සඳහා මැතිවරණ පැවැත්වෙන දින නිශ්චිතව දක්වන මැතිවරණ දින දර්ශනයක් හඳුන්වා දිය යුතුය.[60] අතුරු මැතිවරණ පැවැත්වීම හෝ විශ්වාස-භංග යෝජනා නිසා ඇතිවන තත්ත්ව හෝ මැතිවරණ දින දර්ශනය සකස් කිරීමේදී සැලකිල්ලට ගත යුතු වේ.

viii ***ස්ත්‍රී හා තරුණ නියෝජනය***

- බහුතරවාදී ක්‍රමයක් යටතේ සෑම පක්ෂයක්ම කේවල ආසන සඳහා තරග කිරීමට නාමයෝජනා කරන අපේක්ෂකයන්ගෙන් අඩු ම වශයෙන් තුනෙන් එකක් ස්ත්‍රීන් විය යුතුය.[61]
- සමානුපාතික නියෝජන ක්‍රමය යටතේ පුරුෂ හා කාන්තා අපේක්ෂකයන් අතර ප්‍රත්‍යවර්තනය වන ආවෘත ලැයිස්තුවක් තිබිය යුතුය.
- සෑම පක්ෂයකින් ම තරුණ සහභාගිත්වයක් සහතික කිරීම සඳහා මෙයට සමාන ක්‍රමයක් හඳුන්වා දිය යුතුය.

ix ***ඡන්දය ප්‍රකාශ කිරීම***

- රජයේ ලියාපදිංචි වී ඇති සංක්‍රමණික සේවකයන්ට ඡන්දය ප්‍රකාශ කළ හැකි උචිත යන්ත්‍රණයක් හඳුන්වා දිය යුතුය.
- උචිත ආරක්ෂණ විධිවිධාන සහිත ව ඉලෙක්ට්‍රොනික ඡන්ද ක්‍රමයක් හඳුන්වා දීමට ක්‍රියා කළ යුතු වේ.

---

[60] කමිටු සාමාජිකයෙක් වූ උපුල් අබේරත්න මැතිවරණ දින දර්ශනය පිළිබඳ අදහසට සහාය දැක් වූයේ නැත.
[61] හරිනි අමරසූරිය; එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති; කුමුදු කුසුම් කුමාර; කාන්ති රණසිංහ; එන් සෙල්වක්කුමාරන් යන අය කියා සිටියේ සෑම පක්ෂයකින්ම කේවල ක්‍රමයට තරග කරන අපේක්ෂකයන් ගෙන් අඩක් කාන්තාවන් විය යුතු බවයි.

- කම්හල් සේවකයන්, නිදහස් වෙළඳ කලාප සේවකයන්, ආබාධ සහිත පුද්ගලයන් හා ජ්‍යෙෂ්ඨ පුරවැසියන් වැනි අයට ඡන්දය ප්‍රකාශ කිරීම පහසු කිරීම සඳහා (ප්‍රවාහන පහසුකම් ඇතුළුව) විශේෂ ඡන්ද පොළවල් හෝ වෙනත් විධිවිධාන යෙදිය යුතුයි.
- ආබාධිත පුද්ගලයන් හා ජ්‍යෙෂ්ඨ පුරවැසියන් ඇතුළු සිය ලුම පුරවැසියන්ට ඡන්දය ප්‍රකාශ කිරීමේ ක්‍රියා පිළිවෙල, පහසුකම් හා ද්‍රව්‍ය පහසුවෙන් ලබා ගත හැකි විය යුතුය.

x *මැතිවරණ ප්‍රචාරක වැඩ*

මැතිවරණ කාලය තුළ ප්‍රචාරය පිළිබඳ ව ඇති රෙගුලාසි තදින් ම බලාත්මක කළ යුතුයි. විශේෂයෙන් ම සීමිත සම්පත් ඇති අපේක්ෂකයන්ට රජය මාධ්‍යවල සමාන කාලයක් ලබා දිය යුතු වේ. පරිසර හිතකාමී හා පොදු ජනයාගේ එදිනෙදා ජීවිතයට අනවශ්‍ය ලෙස බලපෑමක් නොකරන මැතිවරණ ප්‍රචාරක කටයුතු දිරි ගැන්විය යුතුය.

xi *නියෝජනයක් නැති/ ඌන නියෝජනයක් සහිත කණ්ඩායම්*

කිසි ම නියෝජනයක් නැති හා ඌන නියෝජනයක් සහිත කණ්ඩායම්වල සහභාගීත්වය සහතික කිරීම සඳහා (නම් කළ මන්ත්‍රීන්, බහු -මන්ත්‍රී ආසන, වෙන්කළ ආසන) යන්ත්‍රණයක් හඳුන්වා දිය යුතු වේ. තෙළිඟු හා මලයාලම් කථා කරන ජනයා, මැලේ හා බර්ගර් ජනයා හා අප්‍රිකානු සම්භවයක් ඇති ජනයා ආදීන් මෙවැනි කණ්ඩායම් වේ. මැතිවරණ සම්බන්ධ ලිපිලේඛන බ්‍රේල් භාෂාවෙන් ලබා දීම ඇතුළු ආබාධ සහිත පුද්ගලයන්ට මැතිවරණවලදී තරග කළ හැකි වාතාවරණයක් ඇති කිරීම අවශ්‍ය වේ.

xii *අපේක්ෂකයන්ගේ දිවුරුම් ප්‍රකාශ*

පහත දැක්වෙන කරුණු ඇතුළත් දිවුරුම් ප්‍රකාශයක් සෑම අපේක්ෂකයෙක් ම නාම යෝජනා පත්‍රයට ඇමිණීම සහතික කිරීම සඳහා මැතිවරණ නීති සංශෝධනය කළ යුතු යයි සමහර සාමාජිකයෝ යෝජනා කළහ.[62]

- අපේක්ෂකයාගේ අධ්‍යාපන සුදුසුකම් හා එම සුදුසුකම් ලබා ගත් දින
- අපේක්ෂකයා උසාවියකින් වරදකරුවෙක් ලෙස ප්‍රකාශ කර තිබේ ද? යන්න හා එසේනම් චෝදනාවේ ස්වභාවය හා උසාවියේ තීන්දුව.

[62] සමහර සාමාජිකයන් මෙම නිර්දේශය සමග එකඟ වූයේ නැත

16 පරිච්ඡේදය

රාජ්‍ය සේවය, රාජ්‍ය මූල්‍යය හා විගණනය

16.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

රටේ සියලු ම අංශ අතර එකඟතාවක් දැකිය හැකිවූ මෙන් ම සෑමවිට ම ඉදිරිපත් වූ කරුණක් වූයේ රාජ්‍ය අංශයේ තත්ත්වය සම්බන්ධයෙන් මහජනයා අතර තිබූ දැඩි කලකිරීමයි. පහත දැක්වෙන පරිදි රජයේ සේවා පිළිබඳ ව මහජනයාට තිබුණේ ඉතා විවේචනාත්මක අදහසකි. මෙම තත්ත්වයට සෘජුව ම දෝෂාරෝපණය එල්ල වූයේ දේශපාලනඥයින්ටයි. මෙයට හේතුව තමන්ගේ ආධාරකරුවන්ට රැකියා ලබා දීමට මෙන්ම තම නෑ හිතමිතුරන්ට විවිධ වරප්‍රසාද හා පිටවාසි ලබා දීමට දේශපාලනඥයින් රාජ්‍ය අංශය තමන්ගේ නිත්දගමක් ලෙස භාවිතා කිරීමයි.

බොහෝ පැමිණිලි හා දුක්ගැනවිලි ඉදිරිපත් කරන ලද අතර පහත දැක්වෙන්නේ ඒවායේ සාරාංශයකි.

- රාජ්‍ය අංශය දේශපාලනීකරණය වීම හා රාජ්‍ය අංශයේ ස්වාධීනත්වය නැතිවීම
- බඳවා ගැනීම්, මාරුකිරීම් හා උසස් කිරීම් පිළිබඳ දුක්ගැනවිලි හා එම දුක්ගැනවිලිවලට ප්‍රතිචාර දැක්වීමට එලදායී යන්ත්‍රණයක් නොතිබීම
- සේවාවල අඩු ගුණාත්මක බව. අකාර්යක්ෂමතාව හා නිලධාරීන්ගේ උනන්දු නැතිකම
- මහජනයා සමග කටයුතු කිරීමේදී රාජ්‍ය අංශයේ නිලධාරීන්ගේ දකින්නට ලැබෙන පක්ෂග්‍රාහී, අගතිගාමි හා අහංකාර ආකල්ප
- මහජනයාට අවශ්‍ය සේවා ලබා ගැනීම ඉතා ව්‍යාකූලත්වයට පත් වී ඇත්තේ සේවා ද්වි-කරණය, අවුල් ක්‍රම හා බහුවිධ ආයතන ආදිය හේතුවෙනි.
- සම්පත් අපතේ යැවීම හා දූෂණය
- රාජ්‍ය අංශයේ දක්නට ඇති අනුග්‍රාහක ක්‍රමය නිසා අනුග්‍රාහකයෙක් නොමැතිව කිසි ම සේවාවක් ලබා ගැනීම ඉතා දුෂ්කර වීම
- භාෂා ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක නොකිරීම නිසා මහජනයාට ඔවුන් කැමති භාෂාවෙන් අවශ්‍ය සේවා ලබාගත නොහැකි වීම හෝ ඉතා දුෂ්කරවීම

- බඳවා ගැනීමේදී මෙන් ම සේවා සැපයීමේදී රාජ්‍ය සේවය විසින් සමහර සමාජ කණ්ඩායම් කොන් කිරීම හා බැහැර කිරීම

රාජ්‍ය අංශයේ ඇති දේශපාලන පළි ගැනීම් හා විෂමතාවන් ගැන රාජ්‍ය අංශයේ නිලධාරීන් ද, බොහෝ දුක්ගැනවිලි ඉදිරිපත් කළෝ ය. පළිගැනීම්වලට විසඳුමක් සොයා තැනින් තැනට යෑමට සිදු වූ අවස්ථා ද, සමහරු පෙන්වා දුන්නෝ ය. අසාධාරණ බඳවා ගැනීමේ ප්‍රතිපත්ති හෝ දැනට ඇති බඳවා ගැනීමේ ප්‍රතිපත්ති නොකතා හැරීම හෝ බහුල ලෙස ව්‍යාප්ත වී තිබේ. ඒ ආකාරයට ම උසස් කිරීමේ පටිපාටි ද, අවශ්‍ය ආකාරයට හසුරුවන බව පෙනේ.

පැහැදිලි ව ම රාජ්‍ය අංශය ප්‍රතිශෝධනය කිරීමේ අවශ්‍යතාවක් ඇති බව පෙනේ. ප්‍රතිශෝධන උත්සාහයන්ගේ අරමුණ විය යුත්තේ රාජ්‍ය අංශය අඩු කිරීම පමණක් නොව එහි ස්වාධීනත්වය, ගුණාත්මකභාවය හා සේවා සැපයීම ශක්තිමත් කළ හැකි පද්ධති ස්ථාපිත කිරීමයි.

කලින් රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවලින් කළ කාර්යයන් හා සැපයූ සේවාවන් දැන් සිදු කෙරෙන්නේ ව්‍යවස්ථාපිත මණ්ඩල හෝ වෙනත් ආයතන මගිනි. මෙම ආයතන රජයේ දෙපාර්තමේන්තු ගණයට අයත් නොවේ. මේ නිසා බඳවා ගැනීම,උසස් කිරීම,වැටුප්, විනය පාලනය හා සේවයෙන් පහ කිරීම ආදිය සම්බන්ධයෙන් ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිපාදනවලින් සහතික කර ඇති සමානත්වය,කාර්යක්ෂමතාව, වෙනස් ලෙස නො සැලකීම හා දේශපාලනීයකරණය නොකිරීම ආදිය ඔවුන්ට අදාළ නොවේ. ව්‍යවස්ථාව වෙනත් දේ අතර මෙවැනි කරුණු ගැන ක්‍රියා කිරීමට රාජ්‍ය සේවා කොමිසමක් පිහිටුවා තිබේ. අමාත්‍යංශ ලේකම්වරුන් පත් කිරීම හා දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධානීන් පත් කිරීම පිළිබඳව කමිටුව විශේෂ ප්‍රතිපාදන නිර්දේශ කර තිබේ.

16.2 **නිර්දේශ**

16.2.1 දේශපාලනය හා පරිපාලනය අතර අවකාශය/ රාජ්‍ය සේවයේ කළමනාකරණ ශක්‍යතාව

මෙම නිර්දේශ සම්බන්ධයෙන් කමිටුවේ පොදු එකඟත්වයක් නොවීය. එහෙයින් එය මෙසේ ඉදිරිපත් කෙරේ.

කමිටුවේ සමහර සාමාජිකයන් විසින් පහත දැක්වෙන නිර්දේශ ඉදිරිපත් කෙරේ.[63]

අ) වත්මන් ව්‍යවස්ථාවේ 54 (1) ව්‍යවස්ථාව, පහත දැක්වෙන ඡේදයෙන් ප්‍රතිස්ථාපනය කිරීම;

" රාජ්‍ය නිලධාරීන් පත්කිරීම, උසස් කිරීම, මාරු කිරීම, අස් කිරීම, විනය පාලනය හා කළමනාකරණ ශක්‍යතා වැඩි දියුණු කිරීම රාජ්‍ය සේවා කොමිසමට පැවරිය යුතු අතර එය ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයේ නිර්දේශ මත ජනාධිපති විසින් පත් කරන සාමාජිකයන් එකොළොස් දෙනෙකුගෙන් සමන්විත විය යුතුය. මෙයින් සාමාජිකයන් තුන්දෙනෙකුට නො අඩු සංඛ්‍යාවක් රාජ්‍ය නිලධාරියෙක් ලෙස අවුරුදු පහළොවකට වැඩි පළපුරුද්දක් ඇති පුද්ගලයන් විය යුතු අතර රාජ්‍ය සේවා කොමිසමේ අනිත් සාමාජිකයන් පරිපාලන නීති, රාජ්‍ය මුදල් හා මානව සම්පත්, ව්‍යාපාර හා රාජ්‍ය කළමනාකරණය ආදිය පිළිබඳ දැනුම හා අත්දැකීම් ඇති පුද්ගලයන් විය යුතුය."

ආ) වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 54 (2) සිට 54 (11)ව්‍යවස්ථා ඒ ආකාරයට ම තබා ගැනීම

ඇ) රාජ්‍ය සේවා කොමිසමට පාර්ලිමේන්තුවෙන් සෘජුව ම අරමුදල් හා කාර්ය මණ්ඩල ලබා ගත හැකි වන සේ පාර්ලිමේන්තුව අවශ්‍ය නෛතික හැකියාවන් ලබා දිය යුතුය.

ඈ) රාජ්‍ය සේවා කොමිසමට පවරා ඇති "රාජ්‍ය සේවයේ කළමනාකරණ ශක්‍යතාව වැඩිදියුණු කිරීම" ආරම්භ කිරීම සඳහා රාජ්‍ය සේවා කොමිසම යටතේ කළමනාකරණ කාර්යාලයක් ස්ථාපිත කරනු ඇත. මෙම කළමනාකරණ කාර්යාලයේ වගකීම් වන්නේ ජාත්‍යන්තර වශයෙන් පිළිගත් රාජ්‍ය කළමනාකරණ භාවිත අනුව රාජ්‍ය සේවයේ කාර්ය සාධනය දියුණු කිරීමට යහපත් කළමනාකරණ භාවිත හඳුන්වා දීමත්, ඒ හා සම්බන්ධ ප්‍රතිපත්ති සකස් කිරීමත්, මෙන් ම ව්‍යවස්ථාවෙන් සහතික කර ඇති මූලික අයිතීන් ආරක්ෂා කිරීමත් වේ.

[63] උපුල් අබේරත්න; හරිනි අමරසූරිය: ඒ.එම්. නවරත්න බණ්ඩාර; එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති; එස්.සී.සී. ඉළංකෝවන්; එම්.වයි.එම්. ෆායිස්; සිරිමසිරි හපුආරච්චි; සුනිල් ජයරත්න; කුමුදු කුසුම් කුමාර; වින්ස්ටන් පතිරාජ; තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ; කාන්ති රණසිංහ; එන්. සෙල්වක්කුමාරන්; එස්. තවරාජා; එස්.විජේසන්දිරන්; ලාල් විජේනායක

(ඉ) ජනාධිපති විසින් යෝජනා කරන පුද්ගලයන් ජනාධිපති, අමාත්‍ය මණ්ඩලය හා අමාත්‍යංශ ලේකම්වරුන් ලෙස පත් කිරීම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් අනුමත කළ යුතු වේ. ජනාධිපති විසින් යෝජනා කරන පුද්ගලයන් පත් කිරීමට පෙර පාර්ලිමේන්තුවේ උසස් තනතුරු කමිටුවේදී මාධ්‍ය හා සිවිල් සමාජයේ සහභාගිත්වයෙන් මහජන පරීක්ෂා ක්‍රියාවලියක් සිදුවිය යුතු ය.

(ඊ) පරිපාලන පද්ධතිය තුළ වෘත්තීය ප්‍රමිති පවත්වා ගනිමින් ඇමතිවරු හා ලේකම්වරුන් අතර යහපත් ක්‍රියාකාරී සබඳතාවක් පවත්වා ගැනීමට බාධකයක් මෙන් ම රාජ්‍ය සේවා කොමිසමට පවරා ඇති බලය නිෂේධනය කරන වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 52(2) ව්‍යවස්ථාව ඉවත් කිරීම (එක් සාමාජිකයෙක් මෙම නිර්දේශයට එකඟ වූයේ නැත)[64]

උ) රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවල පරිපාලන ඒකකවල භූගෝලීය සීමා, නීත්‍යනුකූල ව ස්ථාපිත කර ඇති පහළ ම මට්ටමේ පරිපාලන ඒකකය වන ග්‍රාම නිලධාරී කොට්ඨාසය මත පදනම් විය යුතුය. ඔවුන්ගේ සේවා ප්‍රදේශ නිරූපණය කිරීමේ දී හෝ අර්ථ දැක්වීමේදී කිසි ම රාජ්‍ය ආයතනයකට ග්‍රාම නිලධාරී කොට්ඨාස ඉක්මවා යෑමට බලයක් නැත. ප්‍රාදේශීය සභා සීමාවන් හා ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල සීමාවන් එක ම විය යුතුය.

එක් සාමාජිකයෙක් විසින් පහත දැක්වෙන නිර්දේශය ඉදිරිපත් කරන ලදී.[65]

වර්තමාන ව්‍යවස්ථාවේ 9 හා 17 වැනි පරිච්ඡේද ඒ ආකාරයට ම තබා ගත යුතුය. මෙම නිර්දේශ ෆෙඩරල් යන පදය යොදා නො ගෙන ෆෙඩරල් රාජ්‍යයක් කරා යන පියවරක් මෙන් ම රාජ්‍ය සේවා හා රාජ්‍ය අරමුදල් පිළිබඳ බලය පවරන ලෙස කිසිදා ඉල්ලීමක් නොකළ උතුරු පළාතෙන් පිට ජීවත්වන ජනයා මත ෆෙඩරල් සංකල්පය බලෙන් පැටවීමක් වෙයි.

16.2.2 රාජ්‍ය සේවයේ ස්වාධීනත්වය

අ. රාජ්‍ය සේවයේ බඳවා ගැනීම්, උසස්කිරීම් හා අනිකුත් මානව සම්පත් කටයුතුවලදී මෙන් ම පරිපාලන තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියේදී දැඩි ලෙස ක්‍රියාත්මක කරන කුසලතා ක්‍රමයක් යොදා ගත යුතුයි. මෙය, සීමිත කාල

[64] එස්.තවරාජ
[65] කුෂාන් ද අල්විස්, ජ.නී.

පරිච්ඡේදයකට කාන්තාවන් , සුළුතර ප්‍රජාවන්, යුද්ධයේ බලපෑමට ලක්වූ ප්‍රජාවන් ආදි හඳුනාගත් වරප්‍රසාද නොලත් කණ්ඩායම් සවිබල ගැන්වීමට බඳවා ගැනීම් පටිපාටිවල ප්‍රමාණවත් ඉඩක් ලබා දීමේ ප්‍රතිජනන ප්‍රතිපත්තියක් ක්‍රියාත්මක කිරීම, පරිපාලන බලධාරීන්ට බාධකයක් නොවේ.

ආ. කුසලතා පදනමක් මත බඳවා ගැනීමට මැදිහත් වීම හෝ බාධා කිරීම දඬුවම් දිය හැකි වරදක් බවට පත් කරන හා පුරවැසියෙකුට එවැනි ක්‍රියාවක් උසාවියේදී අභියෝගයට ලක් කළ හැකි නීති පාර්ලිමේන්තුව සම්මත කළ යුතුයි.

ඇ. පාර්ලිමේන්තුව එම නීතිය යටතේ ම රාජ්‍ය නිලධාරීන් ජාතික හෝ ප්‍රාදේශීය දේශපාලනයට සහභාගිවීම තහනම් කර එවැනි ක්‍රියා දඬුවම් දිය හැකි වරදක් කළ යුතුය.

ඈ. නීතියට අනුව තනතුරේ කටයුතු කිරීම නිසා රාජ්‍ය නිලධාරියෙකුගෙන් පළිගැනීම හෝ වෙනස් ලෙස සැලකීම හෝ අස් කිරීම, තනතුරෙන් ඉවත් කිරීම, තත්ත්වය පහත දැමීම හෝ නෛතික ක්‍රියාපිළිවෙලකින් තොරව විනය ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම හෝ වළක්වන ප්‍රතිපාදන ව්‍යවස්ථාවේ අඩංගු විය යුතුය.

ඉ. ඇමතිවරුන්ට ඔවුන් තෝරාගත් ප්‍රතිපත්ති උපදේශකයන්ට දේශපාලන පත්වීම් දීමට අවශ්‍ය නම් මහජන පරීක්ෂා ක්‍රමයක් සහිතව උසස් තනතුරු කමිටුවෙන් එම පත්වීම් අනුමත කළ යුතු වේ.

ඊ. රජයේ සේවකයන්ගේ විශ්‍රාම අයිතිවාසිකම් ව්‍යවස්ථාවේ ඇතුළත් කිරීම (1972 ව්‍යවස්ථාවේ 109 වැනි වගන්තියට සමාන)

16.2.3 අත්තනෝමතික පරිපාලන බලය පාලනය කිරීම/ රාජ්‍ය සේවයේ, අර්ධ රාජ්‍ය ආයතනවල සාමාජිකයන්ට විරුද්ධ පැමිණිලි

අ. 59 වැනි ඡේදයට අනුව අධිකරණ සේවා කොමිසම විසින් පත් කරන ලද පරිපාලන අභියාචනා උසාවිය දිගට ම පවත්වා ගෙන යෑම. කෙසේ වෙතත් එයට පවරා ඇති බලය පහත දැක්වෙන ආකාරයට පුළුල් කිරීමට යෝජනා කෙරේ.

i) වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ ඇති ආකාරයට රාජ්‍ය සේවා කොමිසමේ තීරණවලට විරුද්ධව රාජ්‍ය නිලධාරීන්ගෙන් ලැබෙන අභියාචනා බාර ගැනීම

ii) පරිපාලන චක්‍රෙල්බන හා රෙගුලාසි අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ හෝ ඇමතිවරුන්ගේ තීරණ හා අදාළ පාර්ලිමේන්තු නීතියට අනුව නීත්‍යනුකූල දැයි සමාලෝචනය කිරීම

සහ

iii) පරිපාලකයන්ගේ අත්තනෝමතික ක්‍රියාවන්ට විරුද්ධව යුක්තිය ඉටු කරවා ගැනීමට මහජනයාට අවස්ථාව දීම.

ආ. වත්මන් ව්‍යවස්ථාවේ 55(1) ව්‍යවස්ථාව පහත දැක්වෙන ආකාරයට ප්‍රතිවින්‍යාස කරන්න.

" පත් කිරීම්, උසස් කිරීම්, මාරු කිරීම්, විනය පාලනය හා සේවයෙන් පහ කිරීම සම්බන්ධ ප්‍රතිපත්ති ඇතුළු රාජ්‍ය නිලධාරීන්ගේ සියලු ප්‍රතිපත්තිමය කරුණු තීරණය කරනු ලබන්නේ රාජ්‍ය සේවා කොමිසම විසිනි"

ඇ. වත්මන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 55(2) ව්‍යවස්ථාව ඉවත් කළ යුතුය. 55(3) සිට 55(5) දක්වා ඡේද තබා ගත යුතුය.

ඈ. පාර්ලිමේන්තු පෙත්සම් කමිටුව, රාජ්‍ය ගිණුම් කාරක සභාව (PAC), රාජ්‍ය ව්‍යවසාය පිළිබඳ කමිටුව (COPE) ආදියෙන් රාජ්‍ය නිලධාරීන්ට දෙන ලද නියෝග ක්‍රියාත්මක කිරීම පිළිබඳ පසුවිපරම් නිරීක්ෂණ මෙහෙයවීම හා ඒවායේ ප්‍රගතිය ගැන පාර්ලිමේන්තුවට වාර්තා කිරීමේ කාර්යය රාජ්‍ය සේවා කොමිසමට පැවරිය යුතුය.

ඉ. අර්ධ රාජ්‍ය ආයතනවල සේවකයන්ට රාජ්‍ය නිලධාරීන්ට ලැබෙන මාත්‍ය නිවාඩු, බෝනස් වැනි සමාන පහසුකම් ලැබෙන සේ රාජ්‍ය හා අර්ධ රාජ්‍ය ආයතනවලට පොදු මානව සම්පත් ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කිරීම

ඊ. සංස්ථා, ව්‍යවස්ථාපිත ආයතන, ව්‍යවස්ථාපිත අධිකාරී වැනි අර්ධ රාජ්‍ය ආයතනවල ප්‍රධානීන් හා අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩල පත්වීම් සම්බන්ධයෙන් ද, ඉහත 16.2.2 (අ) කොටසේ යෝජනා කර ඇති ආකාරයේ ක්‍රමයක් තිබීම අවශ්‍ය

යයි කමිටුවේ අදහස වේ. මේ මගින් ඔවුන් ද, පත් කරන්නේ කුසලතා මත සමානත්වය, කාර්යක්ෂමතාව, වෙනස් ලෙස නොසැලකීම, නිර්-දේශපාලනීකරණය ආදිය සැලකිල්ලට ගන්නා සුපරීක්ෂාකාරී ක්‍රියා මාර්ගයකින් බව සහතික කළ හැකි වේ. මෙම කටයුතු සඳහා අර්ධ රාජ්‍ය ආයතන සඳහා රාජ්‍ය සේවා කොමිසමක් ස්වාධීන ආයතනයක් ලෙස පිහිටුවීම කමිටුව නිර්දේශ කරයි. මෙය ව්‍යවස්ථාවේ සඳහන් විය යුතු අතර එයට රාජ්‍ය සේවා කොමිසමට සමාන ප්‍රතිපාදන තිබිය හැකියි.

16.2.4 රාජ්‍ය සේවා ලබා ගැනීම හා සම්බන්ධ විශේෂ ගැටලු

පහත දැක්වෙන කරුණු සම්බන්ධයෙන් නීති සම්මත කිරීම අවශ්‍ය බව සඳහන් කරන ප්‍රතිපාදන ව්‍යවස්ථාවේ අඩංගු විය යුතුය.

අ. රජයේ පොදු සේවා ලබා ගැනීම ගැන සීමා පනවමින් වතු ජනගහණය පිළිබඳ සියලු කටයුතු ගැන තීරණය කිරීම වතු කළමනාකරුවන්ට වතු සමාගම් විසින් බලය පවරා තිබීමත්, වතු ජනාවාස සම්පූර්ණ වශයෙන් රාජ්‍ය පරිපාලනය යටතට ගෙන නොතිබීමත්, නිසා වතු ජනතාවට රාජ්‍ය සේවාවන් ලබා ගැනීමට ඇති වර්තමාන බාධක ඉවත් කිරීම.

ආ. වතු මානව ජනාවාස ද, රාජ්‍ය ආයතනවලින් ඍජු ව ම සේවා සපයන ග්‍රාමීය පද්ධතියේ කොටසක් ලෙස ප්‍රකාශයට පත් කිරීම

ඇ. විශේෂ බඳවා ගැනීමේ පරිපාටි තුළින් යුද්ධයේ බලපෑමට ලක් වූ ජනතාව ඇතුලු ආන්තික ප්‍රජාවන් සහ කණ්ඩායම්වලින් රාජ්‍ය සේවයට ඇතුළත් කර ගැනීමට සහතදායී ක්‍රියා මාර්ගයක් හඳුන්වා දීම

ඈ. දෙමළ ප්‍රජාව සමග එදිනෙදා කටයුතු කළ හැකි, දෙමළ දැනුමක් ඇති පුද්ගලයන්රජයේ කාර්යාලවලට පත් කිරීම. සිංහල කථා කරන ප්‍රජාව සුළුතරය වන ප්‍රදේශවල ද, මෙයට සමාන ප්‍රතිපාදන ක්‍රියාත්මක කිරීම.

16.2.5 පළාත් රාජ්‍ය සේවාව හා රාජ්‍ය මූල්‍යය

අ. පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිසමක්, පළාත් උසස් තනතුරු කමිටුව විසින් නිර්දේශ කළ යුතු අතර ආණ්ඩුකාරයා විසින් ඔවුන් පත් කළ යුතුය. පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිසමේ සාමාජිකයන්, පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ විනය හා මානව සම්පත් ගැටලු ගැන කටයුතු කළ හැකි අත්දැකීම් හා දැනුම සහිත අවංක

පුද්ගලයන් විය යුතුය. පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිසමේ සාමාජිකයන්ගේ නිලකාලය හා තනතුරෙන් ඉවත්වීම ආදිය ගැන රෙගුලාසි පිළියෙල කිරීමේදී වර්තමාන ව්‍යවස්ථාවේ 54 (4) ව්‍ය169වස්ථාව අනුගමනය කළ යුතුයි.

ආ. පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ පත් කිරීම,. උසස්කිරීම්, විනය පාලනය හා කළමනාකාර කාර්ය සාධනය වැඩි දියුණු කිරීම පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිසමට පැවරිය යුතුය. මධ්‍යම රජයේ හා පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ පොදු වෘත්තීය ප්‍රමිති අනුගමනය කරන බවට සහතික වීම සඳහා සෑම පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිසමක්ම රාජ්‍ය සේවා කොමිසම හා අනිත් පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිසමක් සමග සම්බන්ධීකරණයෙන් ක්‍රියා කළ යුතු වේ.

ඇ. ව්‍යවස්ථාවේ ප්‍රතිපාදනවලට අනුකූල ව නීති කෙටුම්පත් කිරීම සම්බන්ධයෙන් පළාත් සභාවලට උපදෙස් දීමට ස්වාධීන ඇඩ්වකේට් ජනරාල්වරයෙක් හෝ නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවේ ඒකකයක් හෝ තිබිය යුතුය.

ඈ. පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිසමේ තීරණවලට විරුද්ධව පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ සාමාජිකයන්ට පරිපාලන අභියාචන උසාවියට අභියාචනා ඉදිරිපත් කළ හැකිවේ. පළාත් රාජ්‍ය සේවා කොමිසමේ තීරණවලින් ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වීම් ගැන මහජනයාට ද, සහන ඉල්ලා පරිපාලන අභියාචන උසාවියට කරුණු ඉදිරිපත් කළ හැකි වේ. පළාත් රාජ්‍ය සේවයේ සාමාජිකයන් නිකුත් කරන පරිපාලන චක්‍රලේඛ, පළාත් සභාව සම්මත නීතිවලට අනුකූල බව සහතික කිරීමට ඒවා පළාත් ඇඩ්වකේට් ජනරාල් විසින් සියුම් ලෙස පරීක්ෂාවට භාජනය කළ යුතුය.

ඉ. පළාත් පරිපාලනය හසුරුවීම සඳහා විවෘත දැන්වීම් හා කුසලතා පදනම් ව තෝරාගත් පළාත් කළමනාකාර සේවයක් පත් කළ යුතුය. මෙම පළාත් කළමනාකාර සේවයේ සාමාජිකයන් පළාත් අතර මාරු කිරීමට හැකි වේ. පළත් කළමනාකරණ සේවයේ අවශ්‍යතා නියම කරන සේවා අත්පොත පිළියෙල කළ යුත්තේ රාජ්‍ය සේවා කොමිසමේ හා පළාත් සේවා කොමිෂන්වල නියෝජිතයන්ගෙන් සමන්විත ඒකාබද්ධ කමිටුවක් මගිනි. දීප ව්‍යාප්ත සේවාවන්හි සාමාජිකයන්, පළාත් කළමනාකරණ සේවයට ද්විතීනය කළ හැකියි.

16.2.6 රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික සේවාව

අ. රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික තනතුරුවලට අනුග්‍රාහක පදනමක් යටතේ පුද්ගලයන් පත්කිරීම නතර කිරීම

ආ. විදේශ සේවයේ බඳවා ගැනීමේ තීර්ණායක තීරණය කිරීමටත්, රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික තනතුරු සඳහා වෘත්තියෙන් රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකයන් නොවන පුද්ගලයන්ගේ නාම යෝජනා ඇගයීමත් සඳහා රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික සේවා කොමිසමක් (DSC) ස්ථාපිත කළ යුතුය. මෙම (DSC) කොමිසම විසින් තීරණය කළ යුතු කරුණු අතර තානාපති සේවයේ සිටිය යුතු වෘත්තිය හා වෘත්තීය නොවන නිලධාරීන්ගේ අනුපාතය, වෘත්තීය නොවන රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකයන් පත් කළ හැකි තානාපති තනතුරු හඳුනා ගැනීම හා එසේ පත් කරන පුද්ගලයන් පුහුණු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ආදිය වේ.

16.2.7 රාජ්‍ය මූල්‍යය හා විගණනය

අ. රාජ්‍ය මුදල් පිළිබඳව වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ඇති 148 හා 151 ජේද ඒ ආකාරයට ම රඳවා ගැනීම.

ආ. ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයේ නිර්දේශ මත ජනාධිපති විසින් මුදල් කොමිසම පත් කළ යුතුය. එය භාණ්ඩාගාරය තුළ නොතිබිය යුතුය. සම්පූර්ණ රාජ්‍ය ආදායමෙන් වෙන් කළ යුතු ප්‍රතිශතය හා පාර්ලිමේන්තුවෙන් ලබා දුන් අරමුදල් පළාත් සභා අතර බෙදා දීම පිළිබඳ නිර්ණායක මුදල් කොමිසම විසින් පිළියෙල කර පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළ යුතුය.

ඇ. පළාත් සභා සහ පළාත්පාලන ආයතනවලට අවම වෙන් කිරීම බදුවලින් හා ණයවලින් ජනනය වන රාජ්‍ය ආදායමෙන් 25%ක් විය යුතු අතර මුදල් කොමිසම පළාත් සභා හා පළාත්පාලන ආයතන අතර එය බෙදා දිය යුතුය (යෝජිත අනුපාතය වන්නේ පළාත් සභා සඳහා 18%ක් හා පළාත්පාලන ආයතන සඳහා 7%ක්ය). එක් සාමාජිකයෙක් යෝජනා කළේ බලය පැවරීම අර්ථාන්විත වීම සඳහා පළාත් සභාවලට අවම වෙන් කිරීම රාජ්‍ය ආදායමෙන් 40%ක් විය යුතු බවය. (පළාත් සභාවලට 30% හා පළාත්පාලන ආයතනවලට 10%ක්).[66]

---

[66] එස්.තවරාජා

ඈ. ආණ්ඩුකාරයාගේ හා පළාතේ ප්‍රධාන ලේකම්ගේ මැදිහත් වීමෙන් නිදහස් පළාත් සභාව විසින් පත් කළ අභ්‍යන්තර විගණන අංශයක් පළාත් සභාවේ තිබිය යුතුය.

ඉ. දුර්වල සෞඛ්‍ය තත්ත්වය හෝ කායික හෝ මානසික දුබලතාවක් නිසා විගණකාධිපති ඉවත් කිරීමට ජනාධිපතිට බලය ලබා දෙන 153 (ඈ) ව්‍යවස්ථාව ඉවත් කළ යුතුය.

ඊ. ස්වාධීන විගණන කොමිසමක් නිර්මාණය කර ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ නිර්දේශ මත ජනාධිපති විසින් පත් කළ යුතුය.

උ. රජයේ අරමුදල් සාවද්‍ය පරිහරණයට සම්බන්ධ නිලධාරීන්ගෙන් එම මුදල් අය කර ගැනීමටත්, ඔවුන්ට නඩු පවරන ලෙස ඉල්ලා නීතිපතිට වාර්තා කිරීමටත්, විගණකාධිපතිට බලය දිය යුතුය.

ඌ. ජනාධිපති විසින් වැඩබලන විගණකාධිපතිවරයෙක් පත් කිරීම වැළැක්වීම සඳහා අලුත් පුද්ගලයා පත් කිරීම පිළිබඳ කටයුතු ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලය කලින් ම ආරම්භ කළ යුතුය.

එ. මහජන මුදල් භාවිතයට ගෙන ක්‍රියාත්මක කරන වැඩසටහන් සම්බන්ධයෙන් ධවල පත්‍රිකාවක් ඉදිරිපත් කිරීම ඇමතිවරුන්ට අනිවාර්ය කළ යුතු අතර එය අනුමැතිය සඳහා මහජනයාට විවෘත කළ යුතුය.

ඒ. අල්ලස හා දූෂණය තුරන් කිරීමට දැනට ඇති යන්ත්‍රණය ශක්තිමත් කිරීම. මුදල් වියදම් කිරීමේ වැඩපිළිවෙල සම්බන්ධයෙන් විස්තර අල්ලස් හා දූෂණ චෝදනා විමර්ශන කොමිසමට යැවීම අනිවාර්ය කිරීමෙන් ඔවුන්ට එම ක්‍රියාවලිය සමීක්ෂණය කිරීම පහසු කරවීම.

ඔ. කොටස් වෙළඳපොලට ඇතුල්වීම සඳහා අර්ථසාධක අරමුදල් හා භාරකාර අරමුදල් ආයෝජනය කළ සමාගම් සමීක්ෂණය කිරීමට ඔවුන් රාජ්‍ය ව්‍යවසාය පිළිබඳ කමිටුවට (COPE) ඉදිරියට කැඳවීමට හැකි වන සේ නීති සම්මත කිරීම.

17 පරිච්ඡේදය

මහජන ආරක්ෂාව හා මානව ආරක්ෂාව

17.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

මහජන ආරක්ෂාව හා මානව ආරක්ෂාව පිළිබඳ යෝජනා ඉදිරිපත් කළ යෝජනාවල වැඩි වශයෙන් සඳහන් වූයේ සුළුජාතීන්ගේ අදහස් හා ජාතික ආරක්ෂාවේ නාමයෙන් පුරවැසියන්ගේ නිදහස හා අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කිරීම සම්බන්ධයෙනි. මානව හිමිකම් කොමිසම විසින් පෙන්වා දුන් පරිදි ශ්‍රී ලංකාව ICCPR ප්‍රඥප්තියට අත්සන් කර ඇති බැවින් මහජන ආරක්ෂාව පිළිබඳ නීති ශ්‍රී ලංකාවේ ජාත්‍යන්තර වගකීම් අනුව විය යුතුය.

පුද්ගලික නිදහස, අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහස හා රැකියා ලබා ගැනීමේ නිදහස (කම්කරු අයිතිවාසිකම් ඇතුලුව) ඇතුලු මූලික අයිතිවාසිකම් සීමා කිරීම් අවම කිරීමට ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත (PTA) සමාලෝචනය කළ යුතුය යන්න ඉදිරිපත්වූ එක් අදහසකි. සාධාරණ විමර්ශනයක් හා නඩු විභාගයක් සඳහා දණ්ඩනීති සංග්‍රහයේ නියම කර ඇති ක්‍රියා පිළිවෙලට පටහැණි ප්‍රතිපාදන එහි අඩංගු වේ.

තවත් විකල්ප අදහසක් වූයේ රජය හදිසි අවස්ථාවක් ප්‍රකාශයට පත් කර නැති විට පවා පුරවැසියන්ගේ අයිතිවාසිකම් අහිමි කළ හැකි අතිශය දරුණු ස්වභාවයකින් යුත් ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත සම්පූර්ණයෙන් ම ඉවත් කළ යුතු බවයි.

වෙනත් යෝජනා අතර පිට පළාත්වල සුළු ජාතිකයන්ගේ ආරක්ෂාව සහතික කිරීම; පොලිසියට හා හමුදාවට බඳවා ගැනීම ජනවාර්ගික අනුපාතයට අනුව වීම; ජාතික හමුදාවේ පුද්ගලයන් යම් කිසි කලාපයක සේවය කරන විට එම කලාපයේ නිල ඇඳුම භාවිතා කිරීම; ආරක්ෂක හමුදා ස්ථාන මානව ජනාවාසවලට ඈතින් පිහිටුවීම වැනි කරුණු ද, ඇතුළත් විය.

ජනතාවගේ මූලික අයිතිවාසිකම් තර්ජනයට, සීමාකිරීම්වලට, අතික්‍රමණයට හෝ උල්ලංඝනය කිරීමට ලක් නොකළ යුතුය. එවැනි සීමා කිරීම් ව්‍යවස්ථාවේ පැහැදිලිව සඳහන් විය යුතුයි. නියමිත නෛතික ක්‍රියාවලියකින් තොරව කිසි ම පුද්ගලයෙක් අත්අඩංගුවට ගත යුතු නොවේ.

මානව හිමිකම් කොමිසම ඉදිරිපත් කළ කරුණු අතර මහජන ආරක්ෂාව පිළිබඳ විධිවිධාන ශ්‍රී ලංකාවේ මානව හිමිකම් ප්‍රතිඥාවන්ට අනුකූලවීම (ICCPR හි 4 වැනි ජේදය); හදිසි අවස්ථාවක් ප්‍රකාශයට පත් කළ හැකිවන්නේ "ජාතියේ ජීවය තර්ජනයට ලක්වී" ඇති අවස්ථාවක පමණක් වීම; හදිසි අවස්ථා ප්‍රකාශන හා නියෝග සඳහා අධිකරණ සමාලෝචනයක් තිබිම සහතික කිරීම; හදිසි අවස්ථාව හය මාසයකට වැඩි කලක් පැවතුනහොත් එය තවදුරටත් දීර්ඝ කිරීම පාර්ලිමේන්තුව විශේෂ බහුතරයකින් අනුමත කිරීම; ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිසම විසින් ද අනුමත කර ඇති විශේෂයෙන් ම හදිසි අවස්ථාවක් තුළදී මානව හිමිකම් හීන කිරීම පිළිබඳ ප්‍රඥප්තියේ කෙටුම්පත අනුමත කිරීම ආදිය වේ.

මානව ආරක්ෂාව

පිරිසිදු ජලය, පිරිසිදු වාතය හා ජීවිත අයිතියට අවශ්‍ය අනිකුත් දේ ඇතුළු පරිසර ආරක්ෂාව සැපයීමෙන් ජනතාවට මානව ආරක්ෂාව තහවුරු කළ යුතු වේ. ගෝලීය උණුසුම් විම, පාරිසරික විනාශය, සාගර දූෂණය හා උපයෝජනය ආර්ථික සූරාකෑම ආදිය තුරන් කිරීමෙන් අභ්‍යවකාශ. වාත හා සාගර සුරක්ෂිතතාව ලබා දිය යුතු වේ. න්‍යෂ්ටික අයුධ පැතිරීම, කාර්මික දූෂණය, ජාන ඉන්ජිනේරු, කෘෂි රසායනික භාවිත ආදියෙන් මිනිස් ජීවිතයටත්,. සමාජයටත්, ඇතිවන තර්ජන වැළක්විය යුතුය.

රජය, ජාතික ආරක්ෂාවේ නාමයෙන් අත්තනෝමතික ලෙස මානව ආරක්ෂාව අනතුරට පත් නොකළ යුතුය. රාජ්‍යයේ නියෝජිතයන් හා රාජ්‍යයේ නොවන පුද්ගලයන් අතින් අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වූ විට එයට ගොදුරුවූවන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කර රැකගත යුතුය.

මහජන ආරක්ෂාව හා මානව ආරක්ෂාව පිළිබඳ ඉදිරිපත්වූ අදහස්වලින් පැහැදිලි ව පෙනී ගියේ දීර්ඝ කාලීන යුද්ධයේදී මානව හිමිකම් ගැටලුවලට මුහුණ පෑ සුළු ජාතික ප්‍රජාවන්ගේ සාමාජිකයන් මෙන් ම යුද්ධයේ විවිධ බලපෑම්වලට ලක්වූ අනිත් පුරවැසියන්ගේත් අපේක්ෂාවන්ය. පශ්චාත් යුද සමයේ රටේ ගොඩ නැගුණු හමුදා රාජ්‍ය මානසිකත්වය අද දක්වාම තරමක් දුරට දැකිය හැකි බව පෙනේ.

17.2 නිර්දේශ

1. හදිසි අවස්ථාවක් ප්‍රකාශයට පත් කිරීම අධිකරණ සමාලෝචනයකට යටත්වීම සහතික කළ යුතුය. හදිසි අවස්ථා රෙගුලාසි හා නියෝග පිළිබඳ අධිකරණ සමාලෝචන ඉක්මනින් අවසන් කළ යුතුය.

2. ව්‍යවස්ථාවේ පහත සඳහන් ප්‍රතිපාදන ඇතුළත් කළ යුතුය.

   i. පවතින නීතියට අමතරව මහජන ආරක්ෂක පනත යටතේ හදිසි අවස්ථාවක් ප්‍රකාශයට පත් කළ හැකි වන්නේ ජාතියේ ජීවිතය තර්ජනයට ලක්වී ඇති අවස්ථාවක හෝ ස්වාභාවික ව්‍යසනයකදී පමණි.

   ii. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට සිය කැමැත්තෙන් හෝ උසාවියට ඉදිරිපත් කළ අයදුම්පතක් මත හෝ හදිසි අවස්ථා තත්ත්වයක් හේතු සහගත ද? යන්න සමාලෝචනය කළ හැක.

   iii මහජන ආරක්ෂක නීති යටතේ පනවන හදිසි අවස්ථා රෙගුලාසිවලට ජීවිතයට ඇති මූලික අයිතිය, සිතීමේ නිදහස, හෘද සාක්ෂියේ හා ආගමේ නිදහස, වධදීමෙන් නිදහස්වීමේ මූලික අයිතිය, අමානුෂික හෝ අවමානයට ලක් කෙරෙන සැලකිලි හා දඬුවම්, අත්තනෝමතික රඳවා නොගැනීමේ හා දඬුවම් නොලැබීමේ නිදහස හා අතුරුදහන් නොවීමේ නිදහස ආදිය උල්ලංඝනය කළ නොහැක.

   iv එක දිගට මාස හයකට වැඩි කාලයක් හදිසි අවස්ථාව පවත්වා ගත යුතු නම් හදිසි අවස්ථාව ප්‍රකාශ කිරීමේ නිවේදනය පාර්ලිමේන්තුවේ 2/3 ක බහුතරයකින් සම්මත විය යුතුයි.

3. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි මානව සුරක්ෂිතතාව ආරක්ෂා කිරීම පිළිබද ප්‍රතිපාදනවල, පොලීසිය හා ආරක්ෂක හමුදා විසින් පුද්ගලයන් හා කණ්ඩායම්වලට එරෙහිව බලය යෙදීම මහජන ආරක්ෂාව හා නීතිය හා සාමයට ඇති තර්ජනයට සමානුපාතික විය යුතු බව ඇතුළත් විය යුතුය.

4. රටේ ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීම පිළිබඳ ප්‍රශ්න විසඳෙන ආකාරයට මහජන ආරක්ෂක ආඥාපනත සංශෝධනය කළ හැකි බැවින් ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත අහෝසි කළ යුතුය.[67]

5. රාජ්‍යයේ නියෝජිතයන් හා රාජ්‍යයේ නොවන පුද්ගලයන් අතින් අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වූ විට එයට ගොදුරු වූවන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කර රැකගත යුතුය.

[67] කුෂාන් ද අල්විස් ජ.නී. හා එම්.කේ නදීකා දමයන්ති මෙම නිර්දේශය සමග එකඟ වූයේ නැත.

18 පරිච්ඡේදය

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව හා ස්වාධීන කොමිෂන් සභා

18.1 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව

18.1.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

අප ඉදිරියට ආ සිවිල් සමාජ සංවිධාන ගණනාවක් හා පුද්ගලයන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ වර්තමාන සංයුතිය ගැන දැක් වූයේ ඉතා විවේචනාත්මක ආකල්පයකි. 19වැනි ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය යටතේ පිහිටුවා ඇති වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව සාමාජිකයන් දස දෙනෙකුගෙන් සමන්විත වන අතර එයින් හත් දෙනෙක් පාර්ලිමේන්තුවෙති. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ සාමාජිකයන් ලෙස ඇමතිවරු පත් කිරීමට වර්තමානයේ බාධාවක් නැත. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට ඇමතිවරුන් පත් කිරීමෙන් ළැදියාවන් අතර ගැටුමක් ඇති විය හැකි බව මහජනයා පෙන්වා දුන්නේය. ස්වාධීන කොමිෂන් සභා හා උපරිමාධිකරණවලට සාමාජිකයන් නිර්දේශ කරන්නේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව මගින් නිසා එහි අවංකබව හා ස්වාධීනත්වය රැක ගත යුතු අතර දේශපාලනීකරණයට ලක් නොවීම වැදගත් වේ. 2015 මාර්තු 16 දින දරණ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කර ඇති 19 වැනි සංශෝධන පනතට යෝජනා කරන ලද ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ සංයුතියට බොහෝ දෙනෙක් කැමති වූහ. ගැසට් පත්‍රයේ පළ කර ඇති ආකාරයට එහි සංයුතිය පහත දැක්වේ.

අ) අගමැති

ආ) කථානායක

ඇ) විරුද්ධ පක්ෂයේ නායක

ඈ) ජනාධිපති පත් කරන එක් පුද්ගලයෙක්

ඉ) අගමැති හා විරුද්ධ පක්ෂ නායකයා යන දෙදෙනාගේ නිර්දේශ මත ජනාධිපති පත් කරන පස් දෙනෙක්

ඊ) අගමැති හා විරුද්ධ පක්ෂ නායකයා අයත් වන දේශපාලන පක්ෂ හෝ ස්වාධීන කණ්ඩායම් හැර පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින දේශපාලන පක්ෂ හා ස්වාධීන කණ්ඩායම්වල සාමාජිකයන්ගේ බහුතරයෙන් නම් කරන ජනාධිපති විසින් පත් කරන එක පුද්ගලයෙක්.

18.1.2 නිර්දේශ

1. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවෙන් සිදු කරන පත්වීම් සම්බන්ධයෙන් මහජනයාගේ විශ්වාසය දිනා ගැනීමේ වැදගත් පියවරක් ලෙස ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ සංයුතිය ඉහත දැක්වූ ආකාරයට විය යුතුය.

2. 19 වැනි සංශෝධන පනතේ තිබූ වැදගත් ප්‍රතිපාදනයක් වූ පහත දැක්වෙන කොටස නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කළ යුතුය.

   අ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව, බහුවිධතාව හා සමාජ විවිධත්වය ඇතුළු ශ්‍රී ලාංකීය සමාජයේ බහුත්ව ලක්ෂණය, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ පිළිබිඹු වන බව සහතික කිරීම සඳහා අගමැති හා විරුද්ධ පක්ෂ නායකයා විසින් පස් දෙනෙක් නම් කිරීමේදී පාර්ලිමේන්තුවේ නියෝජනය දේශපාලන පක්ෂ හා ස්වාධීන කණ්ඩායම් නායකයන් සමග ඒ ගැන සාකච්ඡා කළ යුතුය.

   පත් කරන හෝ නම් යෝජනා කරන පුද්ගලයන් ප්‍රසිද්ධ හෝ පුද්ගලික ජීවිතයේ කීර්තියක් ලබා ඇති අවංක හා විශිෂ්ට පුද්ගලයන් විය යුතු අතර ඔවුන් කිසිම දේශපාලන පක්ෂයක සාමාජිකයන් නොවිය යුතුයි.

18.2 ස්වාධීන කොමිෂන් සභා

18.2.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

අප ඉදිරියේ කරුණු දැක්වූ රටේ විවිධ පළාත්වල ජනයා විවිධාකාර කොමිෂන් සභා පිහිටුවන ලෙස ඉල්ලා සිටියෝය. ඒවා පහත ලැයිස්තු ගත කර තිබේ. මෙම ඉල්ලීමට ප්‍රධාන හේතුවක් වී ඇත්තේ රජයේ ස්ථම්භ තුන වන ව්‍යවස්ථාදායකය, විධායකය හා අධිකරණය ඔවුන් දකින්නේ නිලධාරීවාදී, දේශපාලණීකරණය වූ, දූෂිත හා මහජන දුක්ගැනවිලිවලට අසංවේදී ආයතන ලෙස වීමයි. මහජනයාගේ අදහස වී ඇත්තේ මෙම කොමිෂන් සභා වඩා ස්වාධීන හා මහජනයාට යම් කිසි සහනයක් ලබා ගත හැකි ආයතන බවය.

කෙසේ වෙතත් මෙය සැලකිල්ලට යොමු විය යුතු කරුණක් වන්නේ එයින් රජයේ ආයතනවල අසාර්ථක බව පැහැදිලි වන බැවිනි. එබැවින් එම ආයතන ශක්තිමත් කිරීම ගැන මෙන් ම ඒවා වැඩිදුරටත් ප්‍රජාතන්ත්‍රීකරණයට භාජනය කිරීම ගැන අවධානය යොමු කළ යුතුය. මේ නිසා රාජ්‍ය තන්ත්‍රයේආයතන හා පද්ධති ප්‍රතිශෝධනය වන තුරු තාවකාලික පියවරක් වශයෙන් සමහර කොමිෂන් සභා ස්ථාපිත කිරීම ගැන සලකා බැලිය යුතුය.

මෙම කාරණය පිළිබද ව මෙන් ම දැනට පවතින කොමිෂන් සභාවලට සමහර කරුණු ඇතුළත් කිරීම සම්බන්ධයෙන් ද සලකා බලන ලෙස කමිටුව යෝජනා කරයි.

19වැනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය යටතේ දැනටත් පිහිටුවා ඇති ඒවාට අමතරව ව්‍යවස්ථාව මගින් පහත දැක්වෙන ආයතන පිහිටුවීමට මහජනයා යෝජනා ඉදිරිපත් කරන ලදී.

- රාජ්‍ය සේවා දුක්ගැනවිලි කොමිසම
- අර්ධ රාජ්‍ය ආයතන සඳහා වූ රාජ්‍ය සේවා කොමිසම
- වෙනස් ලෙස සැලකීමට විරුද්ධ හා සම අවස්ථා පිළිබඳ කොමිසම
- මාධ්‍ය කොමිසම
- කාන්තාවන් පිළිබඳ කොමිසම
- ළමයින් සඳහාවූ කොමිසම
- නීති ආධාර කොමිසම
- අධ්‍යාපන කොමිසම
- සෞඛ්‍ය කොමිසම
- පරිසර කොමිසම
- ආර්ථික සංවර්ධන දුක්ගැනවිලි කොමිසම
- ආබාධිතයන්ගේ අයිතිවාසිකම් කොමිසම
- උපරිමාධිකරණ සඳහා අධිකරණ කොමිසම
- මලයහ (උඩරට) දෙමළ සංවර්ධන කොමිසම
- තානාපති/විදේශ සේවා කොමිසම
- කේන්ද්‍රය-පර්යන්ත සබඳතා කොමිසම
- ජාතික ඉඩම් කොමිසම
- විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිසම
- රාජ්‍ය භාෂා කොමිසම
- ආහාර හා කෘෂිකර්ම කොමිසම
- දේශීය වෛද්‍ය කොමිසම
- සහනදායී ක්‍රියා සඳහා වූ කොමිසම

18.3 නිර්දේශ

දැනට ඇති ඒවාට අමතරව පිහිටුවිය යුතු සමහර කොමිෂන් සභා ගැන කමිටුව දැනටමත් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කර තිබේ. වැඩි වැඩියෙන් කොමිෂන් සභා ඉල්ලීමට හේතු වී ඇති මහජනයාගේ ප්‍රශ්න, විසඳිය හැකි සමහර ව්‍යවස්ථාදායක ප්‍රතිපාදන ද, මෙහිදී නිර්දේශ කර තිබේ. අපේ අදහස වන්නේ ස්වාධීන කොමිෂන් සභා සංඛ්‍යාව, විෂය පථය හා සංයුතිය පිළිබඳව තීරණය කිරීමේදී ව්‍යවස්ථා සම්පාදක සභාව රාජ්‍ය ආයතනවල ස්වාධීනත්වය, නීතියේ ආධිපත්‍යය, රාජ්‍ය සේවාවල කාර්යක්ෂමතාව වැනි පුළුල් කරුණු ගැන අවධානය යොමු කළ යුතු බවයි.

19 පරිච්ඡේදය

ඉඩම්, පරිසරය හා සංවර්ධනය

19.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

සමස්තයක් වශයෙන් සලකන විට ඉඩම්, පරිසරය හා සංවර්ධනය ගැන මහජනයා අදහස් ඉදිරිපත් කළේ පරිසර හා සංවර්ධන සංකල්ප ගැන පුළුල් අවබෝධයකින් බව පෙනේ. ප්‍රධාන වශයෙන් ඔවුන් අවධානය යොමු කළේ ප්‍රවේශය, යුක්තිය, සමානත්වය හා තිරසර බවටයි. කමිටුවට ඉදිරිපත් කළ අදහස්වල සාරාංශයක් පහත දැක්වේ.

19.1.1 ඉඩම්

ඉඩම් භාවිතය, ඉඩම් කළමනාකරණය, ඉඩම් අයිතිවාසිකම් හා ජීවනෝපාය හා ජනාවාස සඳහා ඉඩම් ලබා ගැනීම ආදි බොහෝ ප්‍රශ්නවලට ජනතාවට මුහුණ දීමට සිදුවී ඇති බව පැහැදිලිව දැකිය හැකි විය. කාන්තාවන් විශේෂයෙන් ම කරුණු ඉදිරිපත් කළේ පවතින ඉඩම් නීති, රෙගුලාසි හා යන්ත්‍රණවල දැකිය හැකි වෙනස් ලෙස සැලකීම පිළිබඳවය. උදාහරණයක් වශයෙන් බොහෝ දෙනෙක් පෙන්වා දුන්නේ සාමාන්‍යයෙන් රජයෙන් ඉඩම් ලබා දෙන්නේ නිවසේ පුරුෂයාගේ නමට පමණක් බවයි. විශේෂයෙන් ම රජයේ ඉඩම් ලබා දීමට පදනම් වී ඇත්තේ දෙටු පිළිවෙත් නීතිය නිසා ඔවුන් ඉඩම් උරුමය හා පැවරීමේදී වෙනස් ලෙස සැලකීමේ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දෙයි. රජයේ ඉඩම් කැබලි කිරීම ගැන ද, ජනයා කරුණු ඉදිරිපත් කළහ. මේ ප්‍රශ්නයේ දෙපැත්තක් තිබුණි. පළමුවැන්න වූයේ වන ඉඩම් කැබලි කිරීමයි. දෙවැන්න වූයේ ජනතාව අතර බෙදා දී ඇති රජයේ ඉඩම් කැබලි කිරීමයි. උදාහරණයක් වශයෙන් රජයේ වැඩසටහන් යටතේ ඉඩම් ලැබුණු අයගේ දෙවැනි හා තුන්වැනි පරම්පරාව ඉඩම් ප්‍රමාණවත් නොවීම නිසා බොහෝ ප්‍රශ්නවලට මුහුණ පෑමට සිදුවී තිබේ. තවත් සමහරුන්ගේ තර්කය වූයේ රජයේ ඉඩම්වල අයිතිය මාරු කිරීම සීමා කරන නීති ද, (කැබලිවීම වැළැක්වීමට) වෙනස් ලෙස සැලකීමක් බවයි. බොහෝ අය පෙන්වා දුන්නේ ඉඩමේ අයිතිය මාරු කළ හැකි වන්නේ වැඩිහිටි පුත්‍රයාට පමණක් වීම පවුලේ අනිත් සාමාජිකයන්ට වෙනස් ආකාරයට සැලකීමක් බවයි. රටේ සමහර පළාත්වල විශේෂයෙන් ම නැගෙනහිර රජයේ ඉඩම් බෙදාදීම ඉතා මතභේදකාරී කටයුත්තකි. සමාන ලෙස ඉඩම් ලබා ගැනීමේ ප්‍රශ්නයේදී වාර්ගික-ආගමික හැඟීම් විශාල බලපෑමක් කළේය. ඉඩම් කැබලි කිරීම පිළිබඳ

ජනතාවගේ කනස්සල්ලට පාදක ගැටලුව වන්නේ ජීවනෝපාය කටයුතු සඳහා ඉඩම් ලබා ගත නොහැකිවීම බව අපගේ අදහසයි.

ඉඩම් අයිතිය හා භාවිතය පිළිබඳව ඔවුන් මුහුණ දෙන ප්‍රශ්න ගණනාවක් මහජනයා විසින් ඉස්මතු කරන ලදී. මෙයින් සමහරක් ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම හා සම්බන්ධ ගැටලු වන අතර අපි ඒවා පසුබිම් තොරතුරු ලෙස මෙහි දක්වන්නේ ව්‍යවස්ථාදායක ප්‍රතිසංස්කරණවලදී සැලකිල්ලට ගැනීම සඳහායි.

1. වෙනස් ලෙස සලකන රජයේ ඉඩම් ප්‍රතිපත්ති, චාරිත්‍ර හා සාම්ප්‍රදායට පදනම් වී ඇත්තේ පහත දැක්වෙන කරුණු වේ.
   අ. ලිංගිකත්වය මත පදනම්වූ රාජ්‍ය නීති (සංශෝධිත 1935 අංක 19 දරණ ඉඩම් සංවර්ධන ආඥාපනත)
   ආ. ආර්ථික අංශය (උදාහරණයක් වශයෙන් වතු අංශයේ පුද්ගලයන් ජීවත්වන හා වැඩකරන ඉඩම් ඔවුන්ට අයත් නොවේ)
   ඇ. ඉඩම්වල පදිංචි කරවීමේ ප්‍රතිපත්තිය, සමහර වාර්ගික කණ්ඩායම්වලට වෙනස් ලෙස සලකයි.
   ඈ. 'සංවර්ධනය' කිරීම සඳහා රජය හෝ පුද්ගලික ආයතන ඉඩම් බලහත්කාරයෙන් අයත් කර ගැනීම

2. ඉඩම් භාවිත ප්‍රතිපත්තියේ දෝෂ

3. ඉඩම් නීති හා රෙගුලාසි බලාත්මක කිරීමේ දුර්වලතා

4. විශේෂයෙන් ම ආන්තික හා දුගී ප්‍රජාවන් ට පදිංචිවීම හා ජීවනෝපාය කටයුතු සඳහා ඉඩම් ලබාගත නොහැකි වීම.

5. රාජ්‍ය ඉඩම් පිළිබඳ තොරතුරු මහජනයාට ලබාගත නොහැකි වීම හා පාරදෘශ්‍ය නොවීම.

6. පාරිසරිකව සංවේදී ඉඩම්වලට ආරක්ෂාවක් නොමැතිවීම නිසා මිනිසුන් ඇති කළ හා ස්වාභාවික ව්‍යසන සිදුවීම.

7. දුප්පතුන්ට හිතවත් හා පරිසර හිතකාමී ප්‍රවේශයකින් කටයුතු නොකරන බලවත් කණ්ඩායම් විසින් අකාර්යක්ෂම හා තිරසාර නොවන ආකාරයට ඉඩම් භාවිතා කිරීම නිසා පසසේදී යෑම හා හායනය වීම.

8. වනාන්තර හා ආරක්ෂිත ඉඩම් විවිධ ප්‍රජාවන් විසින් බලෙන් අල්ලා ගැනීම නිසා සිදු වන මිනිස්-සත්ව ගැටුම් හා වන විනාශය.

9. රාජ්‍ය, පුද්ගලික හා ප්‍රජා ඉඩම් සම්බන්ධ නියම වර්ගීකරණ ක්‍රමයක් හෝ මායිම් ලකුණු කිරීමක් නැතිකම. මෙහි ප්‍රතිඵලය වී ඇත්තේ ප්‍රජා හා රාජ්‍ය ඉඩම් ප්‍රමාණයෙන් අඩු වීමයි.

19.1.2 පරිසරය

මහජනයා පරිසරය ලෙස සැලකුවේ වාතය, ජලය (ගංගා හා අනිකුත් ජල මාර්ග හා සාගර) ඉඩම්. සතුන්, වනජීවීන්,වනාන්තර හා ස්වභාවික රක්ෂිත ආදිය යි

ආහාර සුරක්ෂිතතාව, දූෂණයෙන් තොර පරිසරයක්, පලිබෝධනාශක, පොහොර හා රසායනිකවලින් තොර කෘෂිකර්මයක්, සාම්ප්‍රදායික කෘෂිකර්ම පද්ධති හා ඒ ජීවන රටාව ආරක්ෂා කිරීම, කසළ බැහැර කිරීම, සනීපාරක්ෂාව හා විදේශීය විශේෂවල ආක්‍රමණයෙන් දේශීය පැලෑටි ආරක්ෂා කර ගැනීම ආදිය පිළිබඳව ද ඔවුහු අදහස් දැක්වූහ. කෙටියෙන් කිවහොත් ඔවුන් කථා කළේ මිනිසුන්ගේ ජීවිත හා ජීවනෝපායන් සමග වෙන් කළ නොහැකි ලෙස බැඳි ඇති මිනිස් පරිසරය හා පරිසර පද්ධතිය ගැනයි.

මහජනයාගේ අවධානය වැඩියෙන් ම යොමුවී ඇති කරුණු පහත දැක්වේ.

1. පිරිසිදු පරිසරයක් ලබා ගැනීම
   - අ. පිරිසිදු ජලය, වාතය හා ඉඩම්
   - ආ. ශබ්ද දූෂණය ඇතුළු සියලු ආකාරයේ දූෂකවලින් ආරක්ෂාව
   - ඇ. කසල බැහැර කිරීම හා සනීපාරක්ෂාව සඳහා උචිත යන්ත්‍රණ

2. ස්වාභාවික සම්පත් ආරක්ෂා කිරීම
   - අ. ස්වභාවධර්මය, වනජීවි රක්ෂිත, වනාන්තර, සාගර හා ජලමාර්ග ආරක්ෂා කිරීම
   - ආ. රටේ ජීව විවිධත්වය ආරක්ෂා කිරීම
   - ඇ. බොහෝවිට වාණිජ අරමුණු සඳහා ආනයනය කරන විදේශීය විලෝපී විශේෂවලින් දේශීය සතුන් හා ශාක ආරක්ෂා කිරීම
   - ඇ පාංශු බාදනය වැළැක්වීම

3. කෘෂිකර්ම හා ආහාර සුරක්ෂිතතාව

අ. පළිබෝධනාශක, රසායනික ද්‍රව්‍ය ආදියෙන් තොර ආහාර

4. දේශීය කෘෂි භාවිතයන් හා ඒ හා සම්බන්ධ ජීවන රටාව ආරක්ෂා කිරීම

5. සත්ත්ව සුබ සාධනය හා අයිතිවාසිකම්

6. සංවර්ධනයෙන් ඇති කරන අවදානමෙන් පරිසරය ආරක්ෂා කිරීම

අ. පරිසර ආරක්ෂාව සඳහා නීති සකස් කිරීම

ආ. නීති හා රෙගුලාසි ක්‍රියාත්මක කිරීමේ යන්ත්‍රණ හා එවැනි ක්‍රියාමාර්ග සරල කිරීම

19.1.3 සංවර්ධනය

මිනිසුන් සංවර්ධනය පුළුල් ලෙස අර්ථ දක්වන්නේ පුද්ගලයෙකුගේ හෝ ප්‍රජාවක ජීවිතයේ සියලු ම අංශ ඇතුළත් වන ආකාරයටයි. උදාහරණයක් වශයෙන් එක් අදහස් දැක්වීමකට අනුව සංවර්ධනය අර්ථ දක්වා තිබුණේ “ප්‍රමාණවත් ආහාර, ඇඳුම් හා නිවාසදිගටම දියුණුවන ජීවන තත්වය, විවේකය, සමාජීය හා සංස්කෘතික අවස්ථා විනෝදයෙන් ගත කිරීම ඇතුළුව සියලු පුරවැසියන් හා ඔවුන්ගේ පවුල්වලට ප්‍රමාණවත් ජීවන තත්ත්වයක් ලබා ගැනීම” ලෙසයි. සංවර්ධනය පිළිබඳ ව කරන විස්තරය තුළ ආර්ථික සංවර්ධනය, සමාජ-සංස්කෘතික සංවර්ධනය, වැනි අදහස් මෙන්ම ආහාර, සෙවණ, ඇඳුම්, ප්‍රවාහනය, අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍යය, ජීවනෝපාය, ඉඩම් අයිතිය ආදි මූලික අවශ්‍යතා ද විය.

මහජනයා පෙන්වා දුන්නේ සංවර්ධනය තුළින් සමාජ සාධාරණත්වය, සමානත්වය, ප්‍රති ව්‍යාප්තිය හා තිරසරබව ආදිය සහතික කළ යුතු බවයි. ඉදිරිපත්වූ බොහෝ යෝජනාවල ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, සහභාගීත්වය හා සාකච්ඡා කිරීම වැනි පරමාදර්ශී අදහස් ද ගැබ්වී තිබුණි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට ආර්ථික ප්‍රජාතන්ත්‍රීකරණය ද, ඇතුළත් විය යුතුය යන අදහස ද, ඉදිරිපත් කරන ලදී. මහජනයා ආර්ථික ප්‍රජාතන්ත්‍රීකරණය පැහැදිලිකර තිබුණේ පහත දැක්වෙන ආකාරයටයි.

- ආර්ථිකයේ ප්‍රතිලාභ සමානව බෙදී යායුතුය.
- ආර්ථික තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියට ජනතාව සහභාගී කරවා ගෙන ඔවුන් සමග සාකච්ඡා කිරීම.

- ආර්ථික කටයුතු සම්බන්ධයෙන් ජනතා ස්වෛරීත්වය තහවුරු කිරීම

සංවර්ධන ගැටලු සම්බන්ධයෙන් මහජනයා පහත දැක්වෙන විශේෂිත කරුණු ඉදිරිපත් කළේය.

1. මූලික අවශ්‍යතා සැපයීමේදී රාජ්‍යයේ වගකීම

    අ. ආහාර, ඇඳුම් හා සෙවණ

2. රැකියා හා ජීවනෝපාය

    අ. සාම්ප්‍රදායික කර්මාන්ත හා ජීවනෝපායන්ආරක්ෂා කිරීම

    ආ. මිනිසුන් හා ප්‍රජාවන් අතර සහයෝගීතාව ශක්තිමත් කිරීමට සමූපකාර හා සාමූහික ආර්ථික හා සංවර්ධන ව්‍යාපෘති ප්‍රවර්ධනය කරන්න

    ඇ. සූරාකෑමෙන් ශ්‍රමය හා කම්කරුවන් ආරක්ෂා කිරීම

3. තීරණ ගැනීමේදී ජනතාව සමග සාකච්ඡා කිරීම හා සහභාගීකරවා ගැනීම සහතික කිරීමේ අවශ්‍යතාව

    අ. සංවර්ධනය නිසා සිදුවන අවතැන්වීම වැළැක්වීම

    ආ. සියල්ලන් ඇතුළත් වන සංවර්ධනයක් - විශේෂයෙන්ම ආබාධ සහිත පුද්ගලයන් වැනි අනාරක්ෂිත කණ්ඩායම්

    ඇ. සංවර්ධනය නිසා ඉඩම් අන්සතු වීම වැළැක්වීම

    ඈ. බහුජාතික සමාගම් හා සංස්ථාවලින් මහජනයා ආරක්ෂා කිරීම

    ඉ. සාකච්ඡා හා සහභාගීත්වය සඳහා පිළිගත් යන්ත්‍රණයක් නොමැතිවීම

4. දිළිඳුබව තුරන් කිරීම සඳහා රජයේ වගකීම

5. පහත දැක්වෙන සංවර්ධන මූලධර්ම වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්න

    අ. යුක්තිය

ආ. දුප්පතුන්ට හිතවත් හා තිරසර සංවර්ධනයක් සඳහා සම්පත් කාර්යක්ෂම ලෙස භාවිතා කිරීම

ඇ. සියල්ලන් ඇතුළත් කර ගැනීම

ඈ. සහභාගීත්ව හා සාකච්ඡාමය තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියක්

ඉ. තිරසර හා සුරාකෑමෙන් තොර සංවර්ධනයක්

6. ආර්ථික සුරාකෑමෙන් ආරක්ෂා වීම සහතික කිරීම

අ. සංවර්ධනය හා සම්බන්ධ ආර්ථික දුක්ගැනවිලිවලට සහන හා ආරක්ෂාව සලසන යන්ත්‍රණයක්

ආ. සංවර්ධන ප්‍රතිපත්ති, ව්‍යාපෘති හා ජාත්‍යන්තර ගිවිසුම පිළිබඳ අධීක්ෂණයට නෛතික ක්‍රම හා ජනමතවිචාරණ

පරිසරය හා සංවර්ධනය සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් වූ බොහෝ අදහස්වල ඉහළ සිට පහළට එන සාකච්ඡාවලින් තොර සංවර්ධනය ගැන දැඩි විවේචනයක් තිබුණි. සමහර සංවර්ධන ව්‍යාපෘතිවල බරපතළ පරිසර බලපෑම් තිබූ බවත් (පවතින නීති හා රෙගුලාසි පවා උල්ලංඝනය කරමින්) එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ඉඩම් අන්සතුවීම, ශ්‍රමය සූරා කන රැකියා තත්ත්වයක් හා අවතැන්වීම් සිදුවූ බවත් පෙන්වා දෙන ලදී. සංවර්ධන ව්‍යාපෘති සම්බන්ධයෙන් මහජනතාව සමග සාකච්ඡා, සමාජ වගවීම හා අධීක්ෂණය සහතික කරන යන්ත්‍රණයක් පිහිටුවීම සම්බන්ධයෙන් ද නිර්දේශ යෝජනා කරන ලදී. මහජන සහභාගීත්වය හා වගවීමේ යන්ත්‍රණ පිළිබඳ ප්‍රගතිශීලී අදහස් ඇති ඉන්දියාව, බොලීවියාව, කෙන්යාව, නේපාලය, ඉක්වදෝරය හා තවත් රටවල් ගණනාවක ව්‍යවස්ථා පිළිබඳ ව සඳහන් කරන ලදී. පළාත් පාලන ආයතනවලට ඔවුන්ගේ ප්‍රදේශයේ ඇති සම්පත් ගැන වැඩි බලයක් හා පාලනයක් දිය යුතු යැයි ද සංවර්ධන තීරණ ගැනීමේදී ඔවුන්ගේ අදහස්වලට වැඩි අවධානයක් යොමු කළ යුතු යැයි ද යෝජනා කරන ලදී.

මූලික වශයෙන් වෙළඳපොල තර්ක හා ලාභ ලැබීමේ අරමුණ මත පදනම් වූ සංවර්ධන ව්‍යාපෘති පිළිබඳව බොහෝ අදහස් දැක්වීම්වල විවේචන තිබුණි. ධනවාදයට විකල්පයක් නැතැයි සමහරුන් කියා සිටි අතර තවත් අය නිදහස් වෙළඳපොල ප්‍රතිපත්ති මත පදනම්වූ සංවර්ධනය දැඩි ලෙස විවේචනය කළෝය. ඔවුන් වැඩිදුරටත් කියා සිටියේ ඒ මගින්

සිදුවන්නේ මානව හා ස්වාභාවික සම්පත් සූරා කෑම හා ජනතාව තව තවත් ආන්තික හා පිටස්තරයන් බවට පත්වන බවයි.

පරිසරය හා සංවර්ධනය සම්බන්ධයෙන් මතු කළ ගැටලුවලට ප්‍රතිචාර දක්වන නිර්දේශ ජනතාවගේ අයිතීන් මෙන් ම ජනතාවට රජයෙන් ඉටුවිය යුතු යුතුකම් සම්බන්ධයෙන් ද, විය. උදාහරණයක් වශයෙන් පිරිසිදු පරිසරයක ජීවත් වීමේ අයිතිය හා තිරසර පරිසර පද්ධතියක ජීවත්වීමේ අයිතිය ආදිය මූලික අයිතීන් ලෙස ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කළ යුතුයයි යෝජනා කරන ලදී. ඒ අතර ම පරිසර පද්ධතිය, ස්වාභාවික සම්පත්, වන ජීවීන් ආදිය ආරක්ෂා කිරීම රජයේ වගකීමක් ලෙස යෝජනා කරන ලදී. මේ අනුව සංවර්ධනය, ඉඩම් හා පරිසරය අයිතිවාසිකම් ලෙස දැක්වූ අතර මෙමඅයිතීන් ආරක්ෂා කිරීමත් සුරක්ෂිත කිරීමත්. සහතික කිරීමත් රාජ්‍යයේ වගකීමක් බව පැහැදිලිව පෙන්වා දෙන ලදී.

19.2 නිර්දේශ

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සෑදීමේ ක්‍රියාවලිය තුළ මෙම බහුවිධ හා සංකීර්ණ ගැටලු සැලකිල්ලට ගනිමින් අපේ නිර්දේශ පහත දක්වමු.

1. ස්වාභාවික සම්පත්, සතුන් හා වෘක්ෂලතා ආදියේ භාවිතය පිළිබද ව්‍යවස්ථාමය උපදෙස් ලබා දිය යුතුය.
2. ඉඩම්, පරිසරය හා සංවර්ධනය මූලික අයිතිවාසිකම් පරිච්ඡේදයේ ඇතුළත් කළ යුතුය. සතුන් හා වනජීවීන් පරිසරයේ හා පරිසර පද්ධතියේ කොටසක් වන බැවින් පරිසරය පිළිබඳ මූලික අයිතිවාසිකම් කොටසේ සත්ත්ව අයිතිවාසිකම් හා සුබ සාධනය සම්බන්ධයෙන් ද, සැලකිල්ල දැක්විය යුතුයි.
3. ඉඩම්,පරිසරය හා සංවර්ධනය පිළිබඳ අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක වන්නේ කෙසේද? යන්න පැහැදිලි කරමින් ඒවා පිළිබඳ වෙන ම පරිච්ඡෙද ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කළ යුතුය. කෙටුම්පත් කිරීමේ ක්‍රියාවලියේදී කෙන්යාවේ හා ඉක්වදෝරයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සැලකිල්ලට ගන්නා ලෙස අපි යෝජනා කරමු. උදාහරණයක් වශයෙන් එහි පහත දැක්වෙන කරුණු සඳහා ප්‍රතිපාදන ඇතුළත් විය යුතුය.
    - පරිසරය හා ස්වාභාවික සම්පත්වල තිරසර උපයෝජනය, භාවිතය, කළමනාකරණය හා සංරක්ෂණය සහතික කරමින් ලැබෙන ප්‍රතිලාභ ද සමසේ බෙදී යන බවට සහතික වන්න.

- පරිසර විශේෂඥයින් සමග සාකච්ඡා කර අවම වන ආවරණයක් තීරණය කර එය මුදුන්පත් කරගෙන පවත්වා ගැනීමට ක්‍රියා කිරීම
- ප්‍රජාවන්ගේ ජාන සම්පත් හා ජෛව විවිධත්වයේ දේශීය දැනුමට ඇති නෛතික ආරක්ෂාව වැඩි දියුණු කර ආරක්ෂා කරන්න.
- පරිසරය කළමනාකරණය, ආරක්ෂා කිරීම හා සංරක්ෂණයේදී මහජන සහභාගීත්වය දිරි ගැන්වීම
- ජාන සම්පත් හා ජෛව විවිධත්වය ආරක්ෂා කරන්න.
- පරිසර බලපෑම් ඇගයීමේ ක්‍රම ස්ථාපිත කරන්න.

4. පරිසර විගණනය හා පරිසරය සමීක්ෂණය කිරීම
5. පරිසරයට හානිදායක විය හැකි ක්‍රියාවලි හා කටයුතු තුරන් කරමි න්පරිසරය හා ස්වාභාවික සම්පත් ශ්‍රී ලාංකික ජනතාවගේ යහපත සඳහා යොදා ගැනීම
6. සෑම පුද්ගලයෙකුට ම රජයේ ආයතන සමග සහයෝගීව කටයුතු කිරීමට වගකීමක් ඇති අතර සෑම දෙනාම පාරිසරිකව තිරසර සංවර්ධනයක් හා ස්වාභාවික සම්පත් භාවිතය සහතික කරමින් පරිසරය ආරක්ෂා කර සංරක්ෂණය කළ යුතුය.[68]
7. සංවර්ධනය හා සම්බන්ධ සූරාකෑම හා අවතැන්වීම වළක්වන ප්‍රමාණවත් යන්ත්‍රණ ඇතිබව සහතික කිරීමට හා ආර්ථික සංවර්ධන දුක්ගැනවිලි ගැන සොයා බැලීමට කොමිසමක් ස්ථාපිත කිරීම
8. ඉඩම්, පරිසරය හා සංවර්ධනය හා සම්බන්ධ මූලික අයිතීන් උල්ලංඝනය කිරීම්වලට ගොදුරු වූ අයට වන්දි හා සහන ලබා දෙන ක්‍රම
9. සංවර්ධනයේ නාමයෙන් ජනතාව සූරාකන හෝ පරිසරයට හානිකරන හෝ පුද්ගලයෙක් හෝ ආයතනයකට විරුද්ධව කටයුතු කිරීමට බලය ඇති රාජ්‍ය නිලධාරීන්ගේ ඒ සම්බන්ධයෙන් වගකිව යුතු බවට ප්‍රතිපාදනයක් ඇති කිරීම
10. රටේ සම්පූර්ණ ඉඩම් ප්‍රමාණයෙන් පිළිගත හැකි ප්‍රතිශතයක්, වන ආවරණය ලෙස පවත්වා ගැනීමේ ක්‍රමයක් හඳුනා ගැනීම
11. රටේ තිරසර සාධාරණ සමාජීය වශයෙන් යුක්ති සහගත සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනයක් ඇති කිරීමට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ කැපවීම

[68] කෙන්යාවේ ව්‍යවස්ථාවෙන් 69 හා 70 වගන්ති වලින් ගන්නා ලදී.

20 පරිච්ඡේදය
ප්‍රතිජනන ක්‍රියා හා ප්‍රතිසන්ධානය

20.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

අප වෙත අදහස් ඉදිරිපත් කළ මහජනයාගෙන් කොටසක් කියා සිටියේ සමාජයේ ආන්තික තත්ත්වයට පත් වූ හා අනාරක්ෂිත කණ්ඩායම් ගණනාවක් මුහුණ දී ඇති ප්‍රශ්න පිළිබඳ ව අවධානය යොමු කළ යුතු බවයි. මේ අතර සිටින සෑම පළාතක ම ජීවත්වන සුළුතර කණ්ඩායම්, ආදිවාසීන්, වෙනස් ලෙස සලකන කුල හා වහල් වැඩ කරන කණ්ඩායම්, ආබාධ සහිත පුද්ගලයන් හා යුද්ධයෙන් බැට කෑ ප්‍රජාවන්ද, වන අතර ඔවුන් පෙන්වා දුන්නේ මෙම කණ්ඩායම් සේවා ලබා ගැනීම අතින් මෙන් ම නියෝජනය හා සංවර්ධනය අතින් ද, අභියෝග ගණනාවකට මුහුණ දී ඇති බවයි. වඩා පහසුවෙන් සේවාවන් ලබා ගැනීම, ප්‍රමාණවත් නියෝජනය හා ඔවුන් ද, සහභාගීවන සංවර්ධනයක් තුළින් ඔවුන්ගේ ආන්තික තත්ත්වයෙන් මිදීමට සහතදායී පියවරක් ගන්නා ලෙස ඔවුහු ඉල්ලා සිටියහ. වෙනස් ලිංගික නැඹුරුතා සහිත අය කියා සිටියේ ඔවුන්ගේ ලිංගික නැඹුරුව නිසා වෙනස් ලෙස සැලකීමට භාජනය වන බවත්, එහි ඇති අප්‍රකට ස්වභාවය නිසා විශේෂ ආරක්ෂාවක් අවශ්‍ය බවත්ය. ආබාධ සහිත පුද්ගලයින් පෙන්වා දුන්නේ සමානතාව පමණක් ලැබීම ඔවුන් සම්බන්ධයෙන් විසඳුමක් නොවන බවත්, ඔවුන් සදාකාලිකව ම විශේෂ අවශ්‍යතා ඇති කණ්ඩායමක් ලෙස හඳුනා ගත යුතු බවත්ය. සමහරුන් මේ සඳහා යෝජනා කළේ ජනවාර්ගිකත්වය, ආගම ආදිය මත පදනම් වූ අනුපාතික ක්‍රමයකි. වෙනත් අය මතු කළ ප්‍රශ්නය වූයේ මේ නිසා වාර්ගික හා ආගමික වෙන්වීම තවත් වැඩි විය හැකි බවයි. සාමකාමී සහජීවනයට අත්‍යවශ්‍ය වන, ප්‍රචණ්ඩත්වයක් නැවත ඇති නොවීම සහතික කිරීම සඳහා සමාජය තව දුරටත් බෙදීම වැළැක්විය යුතුය යන්න ඔවුන්ගේ අදහස විය.

සියලු ආන්තික හා අනාරක්ෂිත කණ්ඩායම්වලට ආරක්ෂාව අවශ්‍ය බවත්ට, ඔවුන්ට පහසුවෙන් සේවා ලබා ගැනීම හා ප්‍රමාණවත් නියෝජනයක් ලබාදීම රජය විසින් සහතික කළ යුතු බවටත්, කමිටුව එකඟ විය. සංවර්ධන ක්‍රියාවලියට ඔවුන් සහභාගී කරවා ගනිමින් නියමිත කාල පරිච්ඡේදයක් (අවුරුදු 30 ක් පමණ) ඔවුන්ට අනිත් පුරවැසියන් හා සමාන තත්ත්වයකට ළඟා වීමට ආධාර කළ යුතු වේ. එම කාලය අවසානයේ ආබාධ සහිත පුද්ගලයන් හැර අන් අය සම්බන්ධයෙන් මෙම විශේෂ සහන සමාලෝචනය කළ හැකි වේ. නියාමක මූලධර්ම, මූලික අයිතිවාසිකම්, අධිකරණ හා මැතිවරණ ප්‍රතිසංස්කරණ, රාජ්‍ය සේවය හා ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ආදි කරුණු යටතේ වාර්තාවේ විවිධ කොටස්වලදී කමිටුව මේ පිළිබඳ නිර්දේශ ඉදිරිපත් කර තිබේ.

21 පරිච්ඡේදය

වෙනස් ලෙස සැළකීමට විරුද්ධ කොමිසම

21.1 ඉදිරිපත් කළ අදහස්

ජනවාර්ගිකත්වය, ආගම, කුලය, ලිංගිකත්වය, ලිංගික නැඹුරුව, සමාජ සම්භවය, ආබාධිතතාව ආදිය මත පදනම්වූ වෙනස් ලෙස සැලකීම්, බැහැර කිරීම් හා කොන් කිරීම් සිදු වන බවට රටේ සියලු ම පෙදෙස්වලින් නියෝජනයන් ඉදිරිපත් කරන ලදී. කුලය නිසා වෙනස් ලෙස සැලකීමට භාජනය වන බවට උතුරු පළාතෙන් බරපතළ චෝදනා එල්ල විය. දැනට බලපැවැත්වෙන චාරිත්‍ර නීති යටතේ මෙන් ම ලිඛිත නීති යටතේත් කාන්තාවන් වෙනස් ලෙස සැලකීමට භාජනය වන බව පෙන්වා දෙන ලදී. කුලය මත පදනම්ව සිදුවන වෙනස් ලෙස සැළකීම පිළිබඳව සමහර ආගමික නායකයෝ ද, කරුණු ඉදිරිපත් කළහ. මේ අතර සාම්ප්‍රදායික හෝ චාරිත්‍ර නීති කිසිම ආකාරයක සංශෝධනයකට හෝ ප්‍රතිසංස්කරණයකට ලක් කිරීමට දැඩි ලෙස විරුද්ධ වූ කණ්ඩායම් ද විය. ඔවුන්ගේ මතය වූයේ මෙම නීති, චාරිත්‍ර හා සම්ප්‍රදායන් ඒ ඒ සංස්කෘතීන්හි කොටසක් බැවින් ඒවා ආරක්ෂා කළ යුතු බවයි. විශේෂයෙන් ම සුළුතර කණ්ඩායම්වල චාරිත්‍ර හා සාම්ප්‍රදායික නීති සම්බන්ධයෙන් බොහෝ වැරදි වැටහීම් ඇති බව අපට නිරීක්ෂණය කළ හැකි විය. සංස්කෘතික වශයෙන් වෙනස් ලෙස සැලකීම හා සමහර නීති යටතේ වෙනස් ලෙස සැලකීම, මතුපිටින් දකින ප්‍රමාණයට වඩා බරපතළ ප්‍රශ්නයක් ලෙස අපි දකින බැවින් ඒ සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමු කිරීම අවශ්‍ය වේ.

සමාජයේ දකින්නට ලැබෙන මෙම වෙනස් ලෙස සැලකීම් ඉතා සංවේදී වන්නේ ඒවා සංස්කෘතික හා ආගමික භාවිතාවන් හා සම්බන්ධ වන බැවිනි. විශේෂයෙන් ම කාන්තාවන්ට හා ළමයින්ට මේවායේ බරපතළ නෛතික හා ආගමික පටලැවීම් ඇති බැවින් මේවා සම්බන්ධයෙන් කිසිසේත් නො සලකා සිටිය හැකි නොවේ. නමුත් අපේ මතය වන්නේ මෙවැනි ගැටලු ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ තුළින් පමණක් විසඳිය නොහැකි බවයි.

චාරිත්‍රානුකූල හා සාම්ප්‍රදායික භාවිතාවන් සහ නීතිය මත පදනම් වූ වෙනස් ලෙස සැලකීම වැළැක්වීමට අවශ්‍ය නීති ප්‍රතිසංස්කරණ ඒවායේ බලපෑමට ලක්වන පාර්ශව ඇතුළු සියලු කණ්ඩායම් සමග සාකච්ඡා කර එකඟතාවකට පැමිණිය යුතු බව අපගේ අදහසයි. මෙවැනි සංවේදී ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් සියලු දෙනාගේ එකඟත්වය හා අනුමැතිය ලබා ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.

21.2 නිර්දේශ

1. සාකච්ඡා, කතිකා හා මැදිහත්වීම් තුළින් සංවාදයක් ආරම්භ කර ප්‍රතිසංස්කරණ නිර්දේශ කිරීම සඳහා වෙනස් ලෙස සැලකීම පිළිබඳ කොමිසමක් පිහිටුවීම. සමාජ විද්‍යාව, නීතිය, ඉතිහාසය හා රාජ්‍ය පරිපාලනය ආදී ක්ෂේත්‍රවල විශිෂ්ටයන්ගෙන් මෙම කොමිසම සමන්විත විය යුතුය. මෙම කොමිසමට ඉහත දැක්වූ අංශවල පුද්ගලයන් 12 දෙනෙක් ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයේ නිර්දේශ මත ජනාධිපති විසින් පත් කළ යුතු යයි අපි නිර්දේශ කරමු.

2. විවිධ සමාජ-සංස්කෘතික හා ජනවාර්ගික-ආගමික කණ්ඩායම් කොමිසමේ නියෝජනය විය යුතු යැයි ද, අපි වැඩිදුරටත් නිර්දේශ කරමු.

22 පරිච්ඡේදය

රාජ්‍ය සේවා දුක්ගැනවිලි කොමිසම

22.1 ඉදිරිපත් කළ කරුණු

රාජ්‍ය සේවා ලබා දීමේ ඇණහිටීම් හා අනිසි භාවිතයන් ගැන රජයේ ආයතන හා නිලධාරීන්ට විරුද්ධව බොහෝ අය කමිටුවට පැමිණිලිකළෝය. මෙයින් සමහරෙකු පුද්ගලික දුක්ගැනවිලි ලෙස සැලකිය හැකි වුවත්, බහුතරයක් මෙම ආයතන යොදා ගන්නා පරිපාලන භාවිතාවන් හා ක්‍රියා මාර්ග නිසා පැන නගින ප්‍රශ්න බව පෙනේ. මෙම ක්‍රියාමාර්ග හා භාවිතාවන් වෙනස් කිරීමට නියෝග හෝ නිර්දේශ කළ හැකි බලය ඇති ආයතනයකින් මේවා සමාලෝචනයට භාජනය කර වෙනස් කළ හැකි නම් එය රටේ රජයේ සේවා සැපයීම කෙරෙහි ධනාත්මක බලපෑමක් වනු ඇත. එහි ප්‍රතිඵලය වන්නේ රජයේ සේවාවන් ජනතාවට වඩාත් මිත්‍රශීලී හා කාර්යක්ෂම වීමයි.

22.2 නිර්දේශ

මෙම අරමුණ ළඟා කර ගැනීම සඳහා කමිටුව නිර්දේශ කරන්නේ රාජ්‍ය සේවා දුක්ගැනවිලි කොමිසමක් පිහිටුවීමයි. මෙය ස්වාධීන ආයතනයක් විය යුතු අතර එහි සභාපති හා සාමාජිකයන් ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයේ නිර්දේශ මත ජනාධිපති විසින් පත් කළ යුතුය. මෙම කොමිසම සාමාජිකයන් හතක් හෝ නවයකින් සමන්විත විය යුතු අතර ඔවුන් සමාජ සේවය,[69] රාජ්‍ය මූල්‍ය, රාජ්‍ය පරිපාලනය, කෘෂි තාක්ෂණය, නීතිය, මානව හිමිකම්, තාක්ෂණය ආදී ක්ෂේත්‍රවල අත්දැකීම් ඇති අය විය යුතුයි.

සේවා සැපයීමේදී අසාධාරණ හා අනවශ්‍ය ප්‍රමාදයන් ඇති කරන පරිපාලන ක්‍රියාපිළිවෙල හා භාවිතයන් සම්බන්ධ පැමිණිලි මෙම කොමිසම බාර ගනු ඇත. කොමිසමේ අධිකාරය රජයේ ආයතනවලට පමණක් නොව සංස්ථා, ව්‍යවස්ථාපිත මණ්ඩල හා රජයට කොටස් අයිති සමාගම්

වැනි අර්ධ රාජ්‍ය ආයතනවලට ද, බල පැවැත්වේ. මානව හිමිකම් කොමිසම, රාජ්‍ය භාෂා කොමිසම, ජාතික පොලිස් කොමිසම, ඔම්බුඩ්ස්වරයා හෝ සමාන ආයතනවල තීරණ සමාලෝචනය හෝ අභියාචනා සලකා බැලීම මෙම කොමිසමට අයත් කාර්යයන් නොවේ. කෙසේ වෙතත් මෙම ආයතනවලට සංස්ථානික ස්වභාවයේ ගැටලු ඇත්නම් ඒවා පිළිබඳ ව සලකා බලා අවශ්‍ය කටයුතු කිරීම සඳහා රාජ්‍ය සේවා දුක්ගැනවිලි කමිටුවට ඉදිරිපත් කළ හැකි වේ.

---

[69] සමාජ සේවය මෙහි ඇතුළත් කිරීම පිළිබඳ ව කුෂාන් ද අල්විස්, ජ.නී. එකඟ වූයේ නැත.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණය පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුවට පත් කරන ලද සාමාජිකයින්

1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති)
   ජ්‍යෙෂ්ඨ නීතිඥ

2. ෆයිස් මුස්තාපා මහතා
   ජනාධිපති නීතිඥ

3. මහාචාර්ය ගාමිණී සමරනායක මහතා
   විශ්‍රාමික දේශපාලන විද්‍යා මහාචාර්ය
   පේරාදෙනිය විශ්ව විද්‍යාලය

4. මහාචාර්ය ඒ. එම්. නවරත්න බණ්ඩාර මහතා
   විශ්‍රාමික දේශපාලන විද්‍යා ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්ය
   පේරාදෙනිය විශ්ව විද්‍යාලය

5. මහාචාර්ය එම්. එල්. ඒ. කාදර් මහතා
   ආරම්භක උපකුලපති
   ගිණිකොණදිග විශ්ව විද්‍යාලය

6. එන්. සෙල්වක්කුමරන් මහතා
   නීතිය පිළිබඳ ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය, නීතිඥ
   කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය

7. ගරු එස්. තවරාජා මහතා
   විපක්ෂ නායක
   උතුරු පළාත් සභාව, හිටපු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී

8. කුෂාන් ද අල්විස් මහතා
   ජනාධිපති නීතිඥ

9. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මහත්මිය
   සමාජ විද්‍යා ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය
   ශ්‍රී ලංකා විවෘත විශ්ව විද්‍යාලය

10. ආචාර්ය කුමුදු කුසුම් කුමාර මහතා
    සමාජ විද්‍යා ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය
    කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය

11. සුනිල් ජයරත්න මහතා
    ජ්‍යෙෂ්ඨ නීතිඥ

12. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා
    දේශපාලන විද්‍යා ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය
    රුහුණ විශ්ව විද්‍යාලය

13. තේමිය එල්. බී. හුරුල්ලේ මහතා
හිටපු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී

14. වින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා
ශ්‍රී ලංකා පරිපාලන සේවයේ විශ්‍රාමික ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධාරි

15. සංගරන් විජේසන්දිරන් මහතා
ආර්ථික විද්‍යා ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය
පේරාදෙනිය විශ්ව විද්‍යාලය

16. එම්. වයි. එම්. ෆායිස් මහතා
ජ්‍යෙෂ්ඨ නීතිඥ

17. එම්. කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය
දේශපාලන විද්‍යා ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය
කැලණිය විශ්ව විද්‍යාලය

18. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය
ජ්‍යෙෂ්ඨ නීතිඥ

19. එස්. සී. සී. ඉලංකෝවන් මහතා
සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරි

20. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා
දේශපාලන ක්‍රියාකාරි

විෂය ලැයිස්තුව

1. රාජ්‍යයේ ස්වරූපය
2. ආණ්ඩුක්‍රමයේ ස්වරූපය (විධායක ජනාධිපති හෝ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය)
3. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ මූලික ව්‍යුහය
4. පුරවැසිභාවය, ආගම, මූලික අයිතිවාසිකම්, භාෂා අයිතිය හා රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති මෙහෙයවීමේ මූලධර්මය
5. ව්‍යවස්ථාදායකය (ඒකීයසභා/ ද්වීසභා)
6. පාර්ලිමේන්තුව ප්‍රමුඛ විය යුතුද?/ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ප්‍රමුඛ විය යුතුද?
7. ව්‍යවස්ථාදායකය, විධායකය හා අධිකරණය අතර බලය වෙන්කිරීම
8. අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය හා උසාවි ව්‍යුහය
9. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව
10. බල හවුල්කාරිත්වය, බලය පැවරීම හා පළාත් පාලන ආයතන
11. කේන්ද්‍රයේ බලහවුල්කාරීත්වය
12. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා මණ්ඩලය හා ස්වාධීන කොමිෂන් සභා.
13. රාජ්‍ය සේවය
14. මැතිවරණ ප්‍රතිසංස්කරණ.
15. පනත් පිළිබඳ අධිකරණ සමාලෝචනය
16. පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය යටතේ ජනාධිපතිගේ බලතල
17. පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය යටතේ ජනාධිපති පත්කිරීම
18. මහජන ආරක්ෂාව
19. මූල්‍ය කටයුතු
20. වෙනත් කරුණු

ඇ ඇමුණුම

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණය පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටුවේ වාර්තාව පිළියෙල කිරීම සම්බන්ධ සාකච්ඡා සඳහා සහභාගි වූ සාමාජිකයින්

දින 07-03-2016 සිට 09-05-2016 දක්වා
ස්ථානය: ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ කමිටු ලේකම් කාර්යාලය, විසුම්පාය, ස්ටේපල් වීදිය, කොළඹ 2

1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති)
2. වින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා (ලේකම්)
3. මහාචාර්ය ඒ. එම්. නවරත්න බණ්ඩාර
4. මහාචාර්ය එම්. එල්. ඒ. කාදර්
5. ෆයිස් මුස්තාපා මහතා
6. එන්. සෙල්වක්කුමාරන් මහතා
7. ගරු එස්. තවරාජා මහතා
8. කුෂාන් ද අල්විස් මහතා
9. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය
10. ආචාර්ය කුමුදු කුසුම් කුමාර
11. සුනිල් ජයරත්න මහතා
12. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න
13. තේමිය එල්. බී. හුරුල්ලේ මහතා
14. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා
15. එම්. වයි. එම්. ෆායිස් මහතා
16. එම්. කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය
17. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය
18. එස්. සී. සී. ඉලන්කෝවන් මහතා
19. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා

සාමාජිකයින්ගේ පැමිණීම
ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණය පිළිබඳ මහජන අදහස් විමසීමේ දිස්ත්‍රික් රැස්වීම්

දිස්ත්‍රික්කය: අම්පාර

දිනය	27-02-2016	29-02-2016
මණ්ඩල සාමාජිකයින්ගේ නම්	1. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය (සභාපති) 2. ගරු එස්. තවරාජා මහතා 3. එන්. සෙල්වකුමාරන් මහතා 4. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 5. එස්. සී. සී. ඉලන්කෝවන් මහතා	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. ගරු එස්. තවරාජා මහතා 3. එන්. සෙල්වකුමාරන් මහතා 4. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මහත්මිය 5. එස්. සී. සී. ඉලන්කෝවන් මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: අනුරාධපුරය

දිනය	17-02-2016	18-02-2016
මණ්ඩල සාමාජිකයින්ගේ නම්	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. සුනිල් ජයරත්න මහතා 3. තේමිය එල්. බී. හුරුල්ලේ මහතා 4. එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය 5. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. සුනිල් ජයරත්න මහතා 3. තේමිය එල්. බී. හුරුල්ලේ මහතා 4. එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය 5. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: බදුල්ල

දිනය	23-02-2016	24-02-2016
මණ්ඩල සාමාජිකයින්ගේ නම්	1. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා (සභාපති) 2. සුනිල් ජයරත්න මහතා 3. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය 4. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා	1. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා (සභාපති) 2. සුනිල් ජයරත්න මහතා 3. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය 4. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: මඩකලපුව

දිනය	25-02-2016	26-02-2016
මණ්ඩල සාමාජිකයින්ගේ නම්	1. එන්. සෙල්වකුමාරන් මහතා (සභාපති) 2. ගරු එස්. තවරාජා මහතා 3. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මහත්මිය 4. ආචාර්ය කුමුදු කුසුම් කුමාර මහතා 5. එස්. සී. සී. ඉලන්කෝවන් මහතා	1. එන්. සෙල්වකුමාරන් මහතා (සභාපති) 2. ගරු එස්. තවරාජා මහතා 3. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මහත්මිය 4. ආචාර්ය කුමුදු කුසුම් කුමාර මහතා 5. එස්. සී. සී. ඉලන්කෝවන් මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: කොළඹ

දිනය	18-01-2016	19-01-2016	20-01-2016
මණ්ඩල සාමාජිකයින්ගේ නම්	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. වින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා 3. මහාචාර්ය ඒ. එම් නවරත්න බණ්ඩාර මහතා 4. මහාචාර්ය එම්. එල්. ඒ. කාදර් මහතා 5. එන්. සෙල්වකුමාරන් මහතා 6. ගරු එස්. තවරාජා මහතා 7. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මහත්මිය 8. ආචාර්ය කුමුදු කුසුම් කුමාර මහතා 9. සුනිල් ජයරත්න මහතා 10. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 11. තේමිය එල්. බී. හුරුල්ලේ මහතා 12. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා 13. එම්. කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය 14. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය 15. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. වින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා 3. මහාචාර්ය එම්. එල්. ඒ. කාදර් මහතා 4. එන්. සෙල්වකුමාරන් මහතා 5. ගරු එස්. තවරාජා මහතා 6. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මහත්මිය 7. ආචාර්ය කුමුදු කුසුම් කුමාර මහතා 8. සුනිල් ජයරත්න මහතා 9. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 10. තේමිය එල්. බී. හුරුල්ලේ මහතා 11. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා 12. එම්. කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය 13. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය 14. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. වින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා 3. මහාචාර්ය ඒ. එම්. නවරත්න බණ්ඩාර මහතා 4. මහාචාර්ය එම්. එල්. ඒ. කාදර් මහතා 5. එන්. සෙල්වකුමාරන් මහතා 6. ගරු එස්. තවරාජා මහතා 7. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මහත්මිය 8. ආචාර්ය කුමුදු කුසුම් කුමාර මහතා 9. සුනිල් ජයරත්න මහතා 10. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 11. තේමිය එල්. බී. හුරුල්ලේ මහතා 12. එම්. කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය 13. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය 14. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා 15. කුෂාන් ද අල්විස් මහතා

දිනය	21-01-2016	22-01-2016	03-03-2016
මණ්ඩල සාමාජිකයින්ගේ නම්	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. වින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා 3. ගරු එස්. තවරාජා මහතා 4. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය 5. ආචාර්ය කුමුදු කුසුම් කුමාර 6. සුනිල් ජයරත්න මහතා 7. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 8. තේමිය එල්. බී. හුරුල්ලේ මහතා 9. එම්. කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය 10. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය 11. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා 12. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා 13. කුෂාන් ද අල්විස් මහතා	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. වින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා 3. මහාචාර්ය ඒ. එම් නවරත්න බණ්ඩාර 4. මහාචාර්ය එම්. එල්. ඒ. කාදර් 5. එන්. සෙල්වකුමාරන් මහතා 6. ගරු එස්. තවරාජා මහතා 7. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මහත්මිය 8. ආචාර්ය කුමුදු කුසුම් කුමාර මහතා 9. සුනිල් ජයරත්න මහතා 10. ආචාර්ය කුමුදු කුසුම් කුමාර මහතා 11. සුනිල් ජයරත්න මහතා 12. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 13. තේමිය එල්. බී. හුරුල්ලේ මහතා 14. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා 15. එම්. කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය 16. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය 17. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා 18. ම්. වයි. එම්. ෆයිස් මහතා	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. වින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා 3. මහාචාර්ය එම්. එල්. ඒ. කාදර් මහතා 4. ගරු එස්. තවරාජා මහතා 5. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මහත්මිය 6. ආචාර්ය කුමුදු කුසුම් කුමාර මහතා 7. සුනිල් ජයරත්න මහතා **8.** ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 9. තේමිය එල්. බී. හුරුල්ලේ මහතා 10. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා 11. එම්. කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය 12. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය 13. එස්. සී. සී. ඉලන්කෝවන් මහතා 14. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා 15. එම්. වයි. එම්. ෆයිස් මහතා

දිනය	04-03-2016	05-03-2016
මණ්ඩල සාමාජිකයින්ගේ නම්	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. වින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා 3. මහාචාර්ය ඒ. එම් නවරත්න බණ්ඩාර මහතා 4. මහාචාර්ය එම්. එල්. ඒ. කාදර්මහතා 5. එන්. සෙල්වකුමාරන් මහතා 6. ගරු එස්. තවරාජා මහතා 7. කුෂාන් ද අල්විස් මහතා 8. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මහත්මිය 9. ආචාර්ය කුමුදු කුසුම් කුමාර මහතා 10. සුනිල් ජයරත්න මහතා 11. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 12. තේමිය එල්. බී. හුරුල්ලේ මහතා 13. එස්. විජේසන්දිරන් මහතා 14. එම්. කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය 15. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය 16. එස්. සී. සී. ඉලන්කෝවන් මහතා 17. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා 18. එම්. වයි. එම්. ෆයිස් මහතා	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. වින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා 3. මහාචාර්ය එම්. එල්. ඒ. කාදර් මහතා 4. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මහත්මිය 5. ආචාර්ය කුමුදු කුසුම් කුමාර මහතා 6. සුනිල් ජයරත්න මහතා 7. තේමිය එල්. බී. හුරුල්ලේ මහතා 8. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා 9. එම්. කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය 10. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය 11. එස්. සී. සී. ඉලන්කෝවන් මහතා 12. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා 13. එන්. සෙල්වකුමාරන් මහතා 14. එම්.වයි.එම්. ෆයිස් මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: ගාල්ල

දිනය	08-02-2016	09-02-2016
මණ්ඩල සාමාජිකයින්ගේ නම්	1. ලාල් විජේනායක (සභාපති) 2. සුනිල් ජයරත්න මහතා 3. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 4. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මහත්මිය 5. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා	1. ලාල් විජේනායක (සභාපති) 2. සුනිල් ජයරත්න මහතා 3. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 4. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මහත්මිය 5. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: ගම්පහ

දිනය	2016-02-01	2016-02-02
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරි මහත්මිය (සභාපති) 2. වින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා 3. සුනිල් ජයරත්න මහතා 4. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 5. කුෂාන් ද අල්විස් මහතා 6. එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය 7. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා	1. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරි මහත්මිය (සභාපති) 2. වින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා 3. සුනිල් ජයරත්න මහතා 4. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 5. කුෂාන් ද අල්විස් මහතා 6. එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය 7. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: හම්බන්තොට

දිනය	2016-02-12	2016-02-13
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. සුනිල් ජයරත්න මහතා (සභාපති) 2. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 3. එස්.සී.සී. ඉලන්කෝවන් මහතා 4. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා	1. සුනිල් ජයරත්න මහතා (සභාපති) 2. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 3. එස්.සී.සී. ඉලන්කෝවන් මහතා 4. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: යාපනය

දිනය	2016-02-15	2016-02-16
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. එන්. සෙල්වකුමරන් මහතා 3. ගරු.එස්. තවරාජා මහතා 4. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මහත්මිය 5. ආචාර්ය කුමුදු කුසුම් කුමාර මහතා 6. සුනිල් ජයරත්න මහතා 7. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 8. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. එන්. සෙල්වකුමරන් මහතා 3. ගරු.එස්. තවරාජා මහතා 4. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මහත්මිය 5. ආචාර්ය කුමුදු කුසුම් කුමාර මහතා 6. සුනිල් ජයරත්න මහතා 7. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: කළුතර

දිනය	2016-02-05	2016-02-06
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. වින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා 3. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 4. සුනිල් ජයරත්න මහතා 5. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. වින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා 3. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 4. සුනිල් ජයරත්න මහතා 5. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: නුවර

දිනය	2016-02-01	2016-02-02
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා 3. මහාචාර්ය එම්. එල්.ඒ. කාදර් මහතා 4. ගරු එස්. තවරාජා මහතා 5. ආචාර්ය කුමුදු කුසුම් කුමාර මහතා	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා 3. මහාචාර්ය එම්.එල්.ඒ. කාදර් මහතා 4. ගරු එස්. තවරාජා මහතා 5. ආචාර්ය කුමුදු කුසුම් කුමාර මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: කෑගල්ල

දිනය	2016-02-08	2016-02-09
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. කුෂාන් ද අල්විස් මහතා (සභාපති) 2. තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ මහතා 3. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය 4. එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය	1. කුෂාන් ද අල්විස් මහතා (සභාපති) 2. තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ මහතා 3. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය 4. එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය

දිස්ත්‍රික්කය: කිලිනොච්චිය

දිනය	2016-02-08	2016-02-09
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. ගරු එස්. තවරාජා මහතා (සභාපති) 2. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා 3. එස්.සී.සී. ඉලන්කෝවන් මහතා	1. ගරු එස්. තවරාජා මහතා (සභාපති) 2. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා 3. එස්.සී.සී. ඉලන්කෝවන් මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: කුරුණෑගල

දිනය	2016-02-15	2016-02-16
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. මහාචාර්ය ඒ.එම්.නවරත්න බණ්ඩාර මහතා (සභාපති) 2. තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ මහතා 3. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය 4. එස්.සී.සී. ඉලන්කෝවන් මහතා 5. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා	1. මහාචාර්ය ඒ.එම්.නවරත්න බණ්ඩාර මහතා (සභාපති) 2. තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ මහතා 3. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය 4. එස්.සී.සී. ඉලන්කෝවන් මහතා 5. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: මන්නාරම

දිනය	2016-02-10	2016-02-11
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. ගරු එස්. තවරාජා මහතා 3. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. ගරු එස්. තවරාජා මහතා 3. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: මාතලේ

දිනය	2016-02-03	2016-02-10
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. මහාචාර්ය එම්.එල්.ඒ.කාදර් මහතා 3. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 4. සුනිල් ජයරත්න මහතා	1. තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ මහතා (සභාපති) 2. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය

දිස්ත්‍රික්කය: මාතර

දිනය	2016-02-10	2016-02-11
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා (සභාපති) 2. සුනිල් ජයරත්න මහතා 3. එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය 4. එස්.සී.සී. ඉලන්කෝවන් මහතා 5. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා	1. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා (සභාපති) 2. සුනිල් ජයරත්න මහතා 3. එස්.සී.සී. ඉලන්කෝවන් මහතා 4. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: මොනරාගල

දිනය	2016-02-25	2016-02-26
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. සුනිල් ජයරත්න මහතා (සභාපති) 2. එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය 3. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය 4. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා	1. සුනිල් ජයරත්න මහතා (සභාපති) 2. එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය 3. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය 4. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: මුලතිව්

දිනය	2016-02-12	2016-02-13
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. ගරු එස්. තවරාජා මහතා (සභාපති) 2. එන්. සෙල්වකුමරන් මහතා 3. එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය	1. ගරු එස්. තවරාජා මහතා (සභාපති) 2. එන්. සෙල්වකුමරන් මහතා 3. එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය

දිස්ත්‍රික්කය: නුවර එළිය

දිනය	2016-02-19	2016-02-20
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා (සභාපති) 2. ගරු එස්.තවරාජා මහතා 3. එස්.සී.සී. ඉලන්කෝවන් මහතා	1. ලාල් විජේනායක මහතා (සභාපති) 2. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා (සභාපති) 3. ගරු එස්.තවරාජා මහතා 4. එස්.සී.සී. ඉලන්කෝවන් මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: පොළොන්නරුව

දිනය	2016-02-19	2016-02-20
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ මහතා (සභාපති) 2. සුනිල් ජයරත්න මහතා 3. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 4. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා	1. තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ මහතා (සභාපති) 2. සුනිල් ජයරත්න මහතා 3. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 4. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: පුත්තලම

දිනය	2016-02-17	2016-02-18
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මහත්මිය (සභාපති) 2. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 3. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය	1. ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය මහත්මිය (සභාපති) 2. ආචාර්ය උපුල් අබේරත්න මහතා 3. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය

දිස්ත්‍රික්කය: රත්නපුර

දිනය	2016-02-27	2016-02-29
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ මහතා (සභාපති) 2. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා 3. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය 4. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා	1. තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ මහතා (සභාපති) 2. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා 3. කාන්ති රණසිංහ මහත්මිය 4. සිරිමසිරි හපුආරච්චි මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: ත්‍රිකුණාමලය

දිනය	23-02-2016	24-02-2016
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. වින්ස්ටන් පතිරාජ මහතා (සභාපති) 2. එන්. සෙල්වකුමරන් මහතා 3. ගරු එස්. තවරාජා මහතා 4. එස්.සී.සී. ඉලන්කෝවන් මහතා	1. එන්. සෙල්වකුමරන් මහතා (සභාපති) 2. ගරු එස්.තවරාජා මහතා 3. එස්.සී.සී. ඉලන්කොවන් මහතා

දිස්ත්‍රික්කය: වව්නියාව

දිනය	2016-02-05	2016-02-06
මණ්ඩල සාමාජිකයන්ගේ නම්	1. එන්.සෙල්වකුමරන් මහතා (සභාපති) 2. ගරු එස්. තවරාජා මහතා 3. තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ මහතා 4. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා 5. එම්.කේ.නදීකා දමයන්ති මහත්මිය 6. එස්.සී.සී. ඉලන්කෝවන් මහතා	1. ගරු එස්. තවරාජා මහතා (සභාපති) 2. තේමිය එල්.බී. හුරුල්ලේ මහත්මිය 3. සන්ගරන් විජේසන්දිරන් මහතා 4. එම්.කේ. නදීකා දමයන්ති මහත්මිය 5. එස්.සී.සී ඉලන්කෝවන් මහතා

විසුම්පාය කාර්ය මණ්ඩලය

1. රංගා ජයසුන්දර	සභාපතිගේ ලේකම්
2. විජිතා මල්ලවආරච්චි	පිරිස් කළමනාකාර සහකාර
3. රේණුකා පෙම්වාවඩු	පිරිස් කළමනාකාර සහකාර
4. එච්.එම්.සී.ජේ. චතුරංග	පිරිස් කළමනාකාර සහකාර
5. එල්.එල්.එස්.පත්මිනී	පිරිස් කළමනාකාර සහකාර
6. ආර්.ඉන්දිකා	සංවර්ධන නිලධාරී
7. තුසිත සිල්වා	මාධ්‍ය නිලධාරී
8. මාලා සුබ්‍රමනියම්	දුරකථන ක්‍රියාකාරනි
9. එම්.ආර්.එස්.විජේරත්න	කාර්යාල කාර්ය සහායක
10. ආර්.එම්.ටී.ඩී.බී. රත්නායක	කාර්යාල කාර්ය සහායක
11. ඩබ්.සී. සංජීව	කාර්යාල කාර්ය සහායක
12. බි.එච්.චාමර නුවන්	කාර්යාල කාර්ය සහායක
13. සුරන්තිකා රෝෂිණී	අභ්‍යසලාභි
14. ඩී.ඒ.යූ.පී. සමරසිංහ	ප්‍රවාහන නිලධාරී
15. එස්.එච්.එම්.වජිර සිල්වා	රියදුරු
16. ඉන්ද්‍රසිරි ප්‍රනාන්දු	රියදුරු
17. අසංක විපුල සියඹලාගොඩ	රියදුරු
18. ටි.සි.හපුතන්ත්‍රි	රියදුරු
19. ආර්.පි.ඩි.සිසිර රාජපක්ෂ	රියදුරු
20. ඒ.ඊ.ජී.සෝමසිරි	රියදුරු
21. ආර්.එච්.කුමාර කරුණාරත්න	රියදුරු
22. ආර්. එම්.රංජිත් සුමනසිරි	සහකාර බංගලා භාරකරු, විසුම්පාය
23. සී.ආර්.කේ බස්නායක	නාගරික සංවර්ධන අධිකාරිය
24. උපුල් සුදිරික්කු	නාගරික සංවර්ධන අධිකාරිය

එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ ස්වේච්ඡා බලකායේ ස්වේච්ඡා සේවක - සේවිකාවන්ගේ නම් ලැයිස්තුව

1 ආබිද් ආමන්
2 අහ්මඩ් සනූන්
3 ඇන් පෙරේරා
4 අසීමුල්ලහ් අබ්දීන්
5 බෙනිස්ලොස් තුෂාන්
6 චමෝදි දයානන්ද
7 චතුර්යා පෙරේරා
8 දම්සාරී රණසිංහ
9 දිව්‍යාන්ජී තිරිමාන්න
10 එෆ්.රිනූසා සෙයිනහස්
11 හසරැල් ගාල්ලගේ
12 හසින්ත විදානපතිරණ
13 හිෂෝබන් තවකුමරන්
14 ඉන්දීවරී ගලගම
15 ඉන්දුමිණි රන්දෙණි
16 ඉසුරි ජයවර්ධන
17 ඉසුරි උපේක්ෂා
18 කේ.එච්. මේදානි නවෝදා
19 කල්පනී රත්නායක
20 කාවින්ද රත්නපාල
21 ක්‍රිජා සිවකුමාර්
22 එම්.ඒ.එෆ්. සෆ්රීනා
23 මාලිති විජේසිංහ
24 මාලිෂ් රත්නකුමාර්
25 මිලින්ද ද සිල්වා
26 මුරාද්හ් මොහිදීන්
27 නදීජා වීරසේකර
28 නටාෂා පුනාන්දු
29 නවීන් රත්නායක
30 නවෝදනී රත්නතිලක
31 නෙළුම් රණවක
32 නෙත්මිනි මැදවල
33 නිර්මලා බර්නාඩ්
34 නිර්මාණී ප්‍රියදර්ශන
35 නිරෝෂිනි නුගවෙල
36 ඕෂධී රත්නවීර
37 පසන්ති අමරසේකර
38 පෙට්ල් වික්‍රමසිංහ
39 ප්‍රභාෂිනී ජයසේකර
40 ප්‍රබෝධී සේනානී
41 රධීකා පෙරේරා
42 රවීන්ද්‍රා මඩුගල්ල
43 රෙමෝ ශිහාන්
44 රිෂිනි ජයරත්න
45 රුවිනි අහන්ගන්ගොඩ
46 රුවිනි කටුගහ
47 සධනි රාජපක්ෂ
48 සජිනි පුනාන්දු
49 සත්‍යා බුලත්වෙල
50 සෞම්‍යා බුලත්වෙල
51 ශක්ති ද සිල්වා
52 ශලන්කා වීරසිංහ
53 ශෙහානා මිර්සා
54 ශෙමාල් ප්‍රනාන්දු
55 ශෙවාන්ද විජේමාන්න
56 ශිරාන් නානායක්කාර
57 සිසිනි ත්‍රිකාවල
58 සුධීපා ගුණරත්න
59 තිවංකා රත්නායක
60 තිසුර ඩී. ගමගේ
61 වරුණ පොන්නම්පෙරුම
62 විහඟ කාරියවසම්
63 විමුක්ති කල්දේරා

උ ඇමුණුම

මහජන හමුවලදී වාචිකව සහ ලිඛිතව යෝජනා ලබාදුන් සහ ඊමේල්, ෆැක්ස්, දූරකථන,සමාජ මාධ්‍ය හා තැපැල් මාර්ගයෙන් යෝජනා ඉදිරිපත් කරන ලද පුද්ගලයින්ගේ සහ සංවිධානවල තාවකාලික නාම ලේඛනය

අංකය	දිස්ත්‍රික්කය	නම	සංවිධානය
1	අම්පාර	ඒ.ඒ.එම්.තාසීම්	
2	අම්පාර	ඒ.එච්.එම්.එච්.මුසම්මිල්	
3	අම්පාර	ඒ.එල්.එම්.වසීර්	
4	අම්පාර	ඒ.එල්.සෙනුල් ආබ්දීන්	
5	අම්පාර	ඒ.එල්.උමර් ලෙබ්බේ	විප්ප්‍රිය (ඩි.සි.ඕ (ගොවි සංවිධානය
6	අම්පාර	ඒ.එෆ්.ඩයස්	
7	අම්පාර	ඒ.කේ.එම්.අනාස්	
8	අම්පාර	ඒ.එම්.ඒ.රියාස්	
9	අම්පාර	ඒ.පී.සිසිර කුමාර	
10	අම්පාර	ඒ.ආර්.මොහොමඩ් අසාෆ්	
11	අම්පාර	නිර්නාමික	
12	අම්පාර	ආදම් බවුරා අබ්දුල් ගෆූර්	
13	අම්පාර	බී.ඥාණවතී	
14	අම්පාර	බ්රිටෝ ප්‍රනාන්දු	
15	අම්පාර	දස්තිකර් පාතිමා ඉබ්රාත්ස්වාමි	
16	අම්පාර	දොන් ඒකනායකම්	
17	අම්පාර	ආචාර්ය ඒ.ආර්.මොහොමඩ් අෂාෆ්	
18	අම්පාර	එඩ්මන්ඩ් ගාල්ලගේ	
19	අම්පාර	එෆ්.එම්.එස්.ඒ.අන්සර් මවුලානා	විද්‍යා පීඨය
20	අම්පාර	එච්.එම්.අන්වර් අලී	සමාජ දේශපාලනික පර්යේෂණ මධ්‍යස්ථානය
21	අම්පාර	අයි.එම්.ඉබ්රහම්	
22	අම්පාර	ජේ.එම්.පුංචිබණ්ඩා	
23	අම්පාර	කේ .චන්දන ලියනාරච්චි	
24	අම්පාර	කේ.පාක්‍යරාජා	හයිලන්ඩ් ගොවි සමිතිය
25	අම්පාර	කේ.සිවලිංගම්	ශ්‍රී තරවෙයි සිත්‍යවිනායගර් කෝවිල
26	අම්පාර	කයිරුඩීන් නිහාල් අහමඩ්	
27	අම්පාර	කරුණාරත්න මාරසිංහ	
28	අම්පාර	කාසිලිංගම් විග්නේස්වරන්	
29	අම්පාර	කතමුත්තු ගනේෂ්	
30	අම්පාර	එම්.එල්.ඒ.කමල්ඩීන්	

31	අම්පාර	එම්.ඒ.එම්. රසීන්	අම්පාර දිස්ත්‍රික් මුස්ලිම් දේවස්ථාන සම්මේලනය
32	අම්පාර	එම්.අයි.එම්.හනීෆා	සර්ව ආගමික තරුණ සංගමය,සිංහල,දෙමළ,මුස්ලිම් ජාතික එකමුතුව
33	අම්පාර	එම්.කාලීදාසන්,වී.චන්ද්‍රාසේකරම්	ආලයාඩිවෙම්බු ප්‍රාදේශීය හින්දු සමිතිය, අක්කරපත්තුව
34	අම්පාර	එම්.සී.ආදම්බාවා	
35	අම්පාර	එම්.ඩී.ටී.චන්ද්‍රසිරි	
36	අම්පාර	එම්.අයි.අබ්දුල් ජබාර්	
37	අම්පාර	එම්.එම්.එම්.බසීර්	
38	අම්පාර	මොහොමඩ් ඉබ්රහිම් අසීස්	
39	අම්පාර	මොහොමඩ් මුස්තාර් රෆීක්	
40	අම්පාර	පී.ශ්‍රීකාන්ත්	මානව සංවර්ධන සංවිධානය
41	අම්පාර	පී.බී.පුවිරාජා	
42	අම්පාර	පී.බී.ඒ.ජයසේකර	
43	අම්පාර	පී.ටී.ඒ. හසන්	
44	අම්පාර	පොන්නයියා සෙල්වනායකම්	සිවිල් සංගමය කල්මුණේ
45	අම්පාර	ආර්.ඒ.ඩී.රණවීර	ප්‍රජාතන්ත්වාදය සඳහා වූ නැගෙනහිර සංවිධානය
46	අම්පාර	ආර්.විග්නේශ්වරන්	
47	අම්පාර	ආර්.බී. රත්නගේ රත්නායක	
48	අම්පාර	ආර්.එම්.එන්.චාන්දනී	දිහාමඩුල්ල ගැමිශක්ති පදනම
49	අම්පාර	ආර්.පී.මධුශංක සනත් කුමාර	ජනබලය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ජනතා පෙරමුණ
50	අම්පාර	එස්.එම්.කලීල්	සෙයින්තමරුතු පුනුරුද සංසදය
51	අම්පාර	එස්.ඒ.පුණ්යමූර්ති	
52	අම්පාර	එස්.අරසුරත්නම්	කල්මුණේ සයිව මහා සභා
53	අම්පාර	එස්.එම්.මුහුම්මඩ් ෆලීල්	
54	අම්පාර	එස්.එල්.රියාස්	ජාතික ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ජනතා සන්ධානය
55	අම්පාර	එස්.එල්.එම්.ඉබ්රහිම්	
56	අම්පාර	එස්.එම්.කලීල්	
57	අම්පාර	එස්.එම්.එම්.බුහර්දීන්	
58	අම්පාර	සීනි මොහොමඩ් අලීෆ්	
59	අම්පාර	සිවඥාණම් ජෙයිකුමාර්	
60	අම්පාර	ටි .අලගිරි	
61	අම්පාර	ටී.පියදාස	
62	අම්පාර	ටි. සහදෙවිශ්රියාල්	

63	අම්පාර	යූ.එල්.සුලෛයිමා ලෙබ්බේ	පෙරුවේලි ගොවි සංවිධානය වරිපතන් චේනෙයි
64	අම්පාර	යූ.එම්.නිසාර්	කල්මුණේ සංවර්ධන හා කළමණාකාර සභාව
65	අම්පාර	වඩිවේල් ගෝපාල්පිල්ලෙයි	
66	අම්පාර	පූජ්‍ය හැගොඩ විමලඥාන හිමි	ශ්‍රී විද්‍යනන්ද මහා පිරිවෙන
67	අම්පාර	පූජ්‍ය සුහදගම සීලරතන හිමි	
68	අම්පාර	ඩබ්.ඩී.තිලකරද්න	
69	අම්පාර	වයි.ජී.ටිකිරි බණ්ඩා	
70	අම්පාර	වයි.එල්.එම්.යූසුප්	
71	අම්පාර	ඉසෙඩ්.ඒ.නතීර්	කල්මුණේ සංවර්ධන හා කළමණාකාර සභාව
72	අම්පාර		මුස්ලිම් ජාතික සංවිධානය
73	අම්පාර		උම්මද් සංස්කෘතික සංවිධානය
74	අනුරාධපුරය	ඒ.බී.එම්.ඩී.විජේකෝන්	
75	අනුරාධපුරය	ඒ.එල්.ජේ.සල්ගාදූ	
76	අනුරාධපුරය	ඒ.එල්.මොහොමඩ් රස්මි	
77	අනුරාධපුරය	ඒ.එම්.ධනවතී තිලකරත්න	රජරට ප්‍රජා කේන්ද්‍රය
78	අනුරාධපුරය	ඒ.එච්.එම්.ආර්.අබේරත්න	
79	අනුරාධපුරය	ඒ.නන්දසේන	
80	අනුරාධපුරය	ඒ.කේ.තිලකරත්න	
81	අනුරාධපුරය	ඒ.එම්.උක්කුබණ්ඩා	
82	අනුරාධපුරය	ඒ.පි.කේ.නාරංගොඩ	
83	අනුරාධපුරය	අනිල් රත්නායක	
84	අනුරාධපුරය	අමල් පියතිලක	අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික් වාණිජ කර්මාන්ත සහ කෘෂිකර්ම මණ්ඩලය
85	අනුරාධපුරය	නිර්නාමික (16)	
86	අනුරාධපුරය	නිර්නාමික (2)	
87	අනුරාධපුරය	නිර්නාමික (3)	
88	අනුරාධපුරය	අසංක පුංචිහේවා	
89	අනුරාධපුරය	බී.පි.එස්.වී.පතිරණ	
90	අනුරාධපුරය	බන්දුල ගුණතිලක	
91	අනුරාධපුරය	බන්දුපාල ධර්මසූරිය වඩුගේ	
92	අනුරාධපුරය	සී.ඩබ්.බී.බැම්ණිවත්ත	
93	අනුරාධපුරය	සී.එම්.ධර්මසේන	
94	අනුරාධපුරය	සී.එස්.ඒ.ප්‍රසාද්	
95	අනුරාධපුරය	චමින්ද ලංකා හේවගේ	

96	අනුරාධපුරය	චන්ද්‍රරත්න බණ්ඩාර, මහචාර්ය පූජ්‍ය කරගස්වැවේ විමලානන්ද නායක හිමි	ශ්‍රී ලංකා මහජන සම්මේලනය
97	අනුරාධපුරය	ඩී.බී. රණවීර	
98	අනුරාධපුරය	ඩී.සී.ලියනාරච්චි	
99	අනුරාධපුරය	ඩී.එම්.ඩබ්.කුමාරදාස	
100	අනුරාධපුරය	ඩී.එම්.ඩී.බණ්ඩාර	
101	අනුරාධපුරය	ඩී.පී.ජී.කුමාරසිරි	
102	අනුරාධපුරය	දිසානායක මුදියන්සේලාගේ අප්පුහාමිගේ ගුණතිලක	
103	අනුරාධපුරය	දිසානායක මුදියන්සේලාගේ කපුරුබණ්ඩා	
104	අනුරාධපුරය	ඊ.එම්.සරත් විජේසිංහ, මහින්ද විමලරත්න,නිශ්ශංක බණ්ඩාර, එස්.ඉස්මයිල්	මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල
105	අනුරාධපුරය	ජී.එම්.එස්.එල්.වීරරත්න	
106	අනුරාධපුරය	ජී.රාජරත්න	
107	අනුරාධපුරය	එච්.එල්.කරුණාසේන	
108	අනුරාධපුරය	එච්.පී.ජී.බණ්ඩාර	
109	අනුරාධපුරය	හේරත් මුදියන්සේලාගේ ආරියපාල	
110	අනුරාධපුරය	අයි.පී.සරණපාල	
111	අනුරාධපුරය	ජේ.අමරසිංහ	
112	අනුරාධපුරය	ජේ.ඒ.ජයකොඩි	
113	අනුරාධපුරය	ජේ.එච්.ජයකොඩි	
114	අනුරාධපුරය	ජයදේව මායාදුන්නේ	
115	අනුරාධපුරය	ජයලත් බණ්ඩාර සෙනෙවිරත්න	
116	අනුරාධපුරය	ජෝතිපාල	
117	අනුරාධපුරය	කේ.ඩී.ජී.වීරසිංහ	
118	අනුරාධපුරය	කේ.පියදාස	
119	අනුරාධපුරය	කේ.ලෝචනා ගුණරත්න	
120	අනුරාධපුරය	කේ.ධර්මසේකර	
121	අනුරාධපුරය	කේ.එච්.මොහොම්මදු	
122	අනුරාධපුරය	කේ.එස්.අයි.කොස්වත්තගේ	
123	අනුරාධපුරය	කේ.ඩබ්.ජී.දයානන්ද	
124	අනුරාධපුරය	එම්.දසනායක	
125	අනුරාධපුරය	එම්.එම්.ආර්.අබේරත්න	
126	අනුරාධපුරය	එම්.එම්.රිස්වි	අසෝක සේනාරත්න
127	අනුරාධපුරය	එම්.දසනායක	
128	අනුරාධපුරය	එම්.රෝහණ චන්ද්‍රදාස	

129	අනුරාධපුරය	එම්.ඒ.සිසිර රංජිත මදුරසිංහ	
130	අනුරාධපුරය	එම්.ඩී.කේ.සෙනෙවිරත්න	
131	අනුරාධපුරය	එම්.එච්.එස්.අතුකෝරාළ	
132	අනුරාධපුරය	එම්.තිලකරත්න	
133	අනුරාධපුරය	එන්.ඒ.එල්.ඩයස්	
134	අනුරාධපුරය	එන්.බී.ක්රිෂාන්ත කුමාර	
135	අනුරාධපුරය	පී.බී.දිසානායක	ශ්රී ලංකා කෘෂිකාර්මිකයින්ගේ මහා සංගමය
136	අනුරාධපුරය	පී.එම්.වීරසිංහ	
137	අනුරාධපුරය	පී.බී.එල්.ප්රියන්ත	
138	අනුරාධපුරය	පී.ඩබ්.ඒ.විමලරත්න	
139	අනුරාධපුරය	පියසේන දිසානායක, පියදාස පතිරණ, එච්.බී.දිසානායක	රජරට විශ්රාමික සමිති එකමුතුව
140	අනුරාධපුරය	ප්රේමසිරි හෙට්ටිආරච්චි	
141	අනුරාධපුරය	මහචාර්ය සිසිර සිරිබද්දන	
142	අනුරාධපුරය	ආර්.ඩී.විමලසිරි	
143	අනුරාධපුරය	ආර්.එම්.නදීකා රත්නායක	
144	අනුරාධපුරය	ආර්.එම්.අනිල් පුෂ්පානන්ද	
145	අනුරාධපුරය	ආර්.එම්.නවරත්න බණ්ඩා	එක්සත් කෘෂිකර්ම සමිතිය
146	අනුරාධපුරය	ආර්.ඩී.විමලසිරි	
147	අනුරාධපුරය	ආර්.ජේ.හපුතන්ත්රි	
148	අනුරාධපුරය	ආර්.එම්.උපාලි	
149	අනුරාධපුරය	ආර්.යු.බී.සරත් බණ්ඩාර	
150	අනුරාධපුරය	රනිල් රවීන්ද්ර මුණසිංහ	
151	අනුරාධපුරය	රංජිත් රාජකරුණා	
152	අනුරාධපුරය	රවීන්ද්ර බණ්ඩාර ඒකනායක	
153	අනුරාධපුරය	රවීන්ද්ර රූපසිංහ	
154	අනුරාධපුරය	රෝහණ චන්ද්රදාස මල්ලවාරච්චි	
155	අනුරාධපුරය	රුවන් බුද්ධික කලංසූරිය	
156	අනුරාධපුරය	එස්.එම්.ඒ.සේනානායක	
157	අනුරාධපුරය	එස්.ප්රියන්ත ප්රනාන්දු	නිදහස් අධ්යාපනය සඳහා වූ රජරට එකමුතුව
158	අනුරාධපුරය	එස්.රාජපක්ෂ	
159	අනුරාධපුරය	එස්.රවීන්ද්ර රූපසිංහ	
160	අනුරාධපුරය	එස්.සිරිපාල සිල්වා	රජරට එක්සත් වෘත්තීයවේදින්ගේ සංගමය
161	අනුරාධපුරය	එස්.බී.ඒකනායක	අධ්යාපන පර්යේෂණ සහ සංවර්ධනය සඳහා වන සංගමය

162	අනුරාධපුරය	එස්.සී.එස්.ඉබ්රහිම්	සමස්ත ලංකා මානව සංවර්ධන සංවිධානය
163	අනුරාධපුරය	එස්.එම්.ප්රේමරත්න	
164	අනුරාධපුරය	එස්.එම්.එම්.ජී.කිරිබණ්ඩා	පහළවෙම්බුව ගොවි සංවිධානය
165	අනුරාධපුරය	එස්.පී.රූපසිංහ	
166	අනුරාධපුරය	සීතා රංජනී	අනුරාධපුර දිස්ත්රික් සාවිස්ත්රි කාන්තා එකමුතුව
167	අනුරාධපුරය	ශ්යාමා හර්ෂනී ජයවර්ධන	
168	අනුරාධපුරය	සුසන්තා රේණුකා කුමාරසිංහ	
169	අනුරාධපුරය	සුසන්ත සරත් වීරසූරිය	
170	අනුරාධපුරය	සුසිල් එස් ද සිල්වා	
171	අනුරාධපුරය	ටී.බී.නවරත්න	
172	අනුරාධපුරය	ටී.සී.ඩාරියස් ද සා	
173	අනුරාධපුරය	ටී.ටෙරන්ස් ගාමිණී	එක්සත් ගොවිජන සම්මේලනය
174	අනුරාධපුරය	ටි.එච්.ඩී.ඒ.ශ්රී සේනාරත්න	
175	අනුරාධපුරය	යූ.ධර්මදාස	
176	අනුරාධපුරය	යූ.එල්.ප්රේමසිරි	
177	අනුරාධපුරය	උදිත නිශාන්ත ප්රනාන්දු	සිහසුන සුරකින ජාතික සංවිධානය
178	අනුරාධපුරය	උපාලි සිසිර කුමාර බණ්ඩාර රත්නමලල	
179	අනුරාධපුරය	පූජ්ය ඊරියගොල්ලේ සුභා සිල්මෑණියෝ	
180	අනුරාධපුරය	පූජ්ය ගෝනගල ඥාණාලෝක සිල්මෑණියෝ	
181	අනුරාධපුරය	පූජ්ය හල්මිල්ලෑවේ සද්ධාතිස්ස හිමි	ශ්රී සාරිපුත්ත ආශ්රාමය
182	අනුරාධපුරය	පූජ්ය පාගොඩ ජනතාවංශ හිමි	
183	අනුරාධපුරය	විජිත ලක්ෂ්මන් අමරසිංහ	සමස්ත ලංකා පරිපාලන ග්රාමනිලධාරි සංගමය
184	අනුරාධපුරය	ඩබ්.රණසිංහ	
185	අනුරාධපුරය	ඩබ්.ඩී.මැටිල්ඩා අධිකාරම්	
186	අනුරාධපුරය	ඩබ්.ආර්.කේ. රණසිංහ	
187	අනුරාධපුරය	වයි.ජී.ෂෙල්ටන් ඉන්දික බණ්ඩාර	
188	අනුරාධපුරය		අද ගොවීන්ගේ සංගමය
189	බදුල්ල	ඒ.ඩී.ධම්මික	
190	බදුල්ල	ඒ.එම්.එස්.අත්තනායක	
191	බදුල්ල	ඒ.මොහන්දාස්	
192	බදුල්ල	ඒ.ජී.ජයතිස්ස	
193	බදුල්ල	ඒ.කේ.එම්.හසීම්	
194	බදුල්ල	ඒ.එම්.බුද්ධදාස	සභාපති, ඌව පළාත් සභාව
195	බදුල්ල	ඒ.වීරසිංහ	

196	බදුල්ල	ආදිවාසි නායක ඌරුවරිගේ වන්නිල ඇත්තෝ	වැදි ප්‍රජාව නියෝජනය කරමින් වැදි නායක
197	බදුල්ල	අමරා	
198	බදුල්ල	ආනන්ද රත්නායක	
199	බදුල්ල	නිර්නාමික (72)	
200	බදුල්ල	අරුණි දඹදෙණිය, පී .නිලමේගම්	ජන මාධ්‍ය සේවා වෘත්තිය සමිතිය -ඌව පළාත
201	බදුල්ල	බී.පි.සමුද්‍රා ගුණසෝම	
202	බදුල්ල	සී.එම්.එස්.අබ්දුල් ලතීෆ්	
203	බදුල්ල	චන්ද්‍ර ජයරත්න	
204	බදුල්ල	ඩී. ස්වරාජ්	
205	බදුල්ල	ඩි.ස්වරාජ්	
206	බදුල්ල	ඩි.එම්.කස්තුරි කපිල රත්න බණ්ඩාර	
207	බදුල්ල	ඩි.එම්.එම්.එන්.බී.දිසානායක	
208	බදුල්ල	ඩි.එම්.සිරිවර්ධන	
209	බදුල්ල	ධර්ම මාසකෝරාළ	
210	බදුල්ල	ධර්ම මාසකෝරාළ	
211	බදුල්ල	දික්කුඹුරගේ සෝමදාස	
212	බදුල්ල	දිමුතු දිශානායක	
213	බදුල්ල	ගරු ඔගස්ටීන් ප්‍රනාන්දු පියතුමා	
214	බදුල්ල	ගරු ප්‍රියලාල් කුරේ පියතුමා	
215	බදුල්ල	ජී.ඒ.ප්‍රතාප් කුමාර	මහජන සෞඛ්‍ය සංසදය
216	බදුල්ල	ජී.එම්.එස්.එස්.ද සිල්වා	
217	බදුල්ල	ගුණවර්ධන දිසානායක	
218	බදුල්ල	එච්.ඩී.එම්.චන්ද්‍රපාල	
219	බදුල්ල	එච්.බී.සමදරා මධුභාෂිනි	ශක්ති වෘක්ෂලතා සංරක්ෂණ පදනම
220	බදුල්ල	එච්.එම්.ටි.එම්.හේරත්	
221	බදුල්ල	එච්.ඩි.එම්.චන්ද්‍රපාල	
222	බදුල්ල	එච්.එම්.මුතුබණ්ඩා (එම්.බී.හේරත්(	
223	බදුල්ල	එච්.එම්.ජී.වයි.දේනුවර	
224	බදුල්ල	හරිස්චන්ද්‍ර සිරිවර්ධන	
225	බදුල්ල	අයි.ඩබ්.එම්.ජේ.කේ.වික්‍රමසිංහ	
226	බදුල්ල	ඉම්ටියා විකර්දීන්	
227	බදුල්ල	ජේ.ත්‍යාගාරාජා	
228	බදුල්ල	ජේ.ඒ.ඒලියස්	
229	බදුල්ල	ජේ.කේ.සි.ඊ.එස්.දඹදෙණිය	

230	බදුල්ල	කේ.එම්.ගාමිණි කුමාරසිංහ	
231	බදුල්ල	කේ.එම්.චමිලා කුමාරි	
232	බදුල්ල	කේ.එම්.සුමනසේකර	
233	බදුල්ල	කණහැල මුහන්දිරම්ලාගේ හරිස්චන්ද්‍ර සිරිවර්ධන	
234	බදුල්ල	කන්දයියා විලන්තම්	ඌව සුළු මධ්‍ය සංසදය
235	බදුල්ල	කැප්පිටිපොළ ගාමිණි තිලකරත්න	බදුල්ල පුරවැසි පෙරමුණ
236	බදුල්ල	එම්.බි.සේයාඩ්	උඩරට මුස්ලිම් සභාව
237	බදුල්ල	එම්.එච්.ඒ.දිනේෂ් එරන්ද	බොදුබල සේනා බදුල්ල දිස්ත්‍රික් තරුණ සංවිධානය
238	බදුල්ල	එම්.එම්.එන්.ආර්.ගුණවර්ධන	
239	බදුල්ල	එම්.බී.එන්.තෙන්නකෝන්	
240	බදුල්ල	එම්.කේ.එම්.නියාර්	
241	බදුල්ල	එම්.විජයකුමාරි	
242	බදුල්ල	මනෝහරන් ප්‍රභූ	
243	බදුල්ල	මසිල්ලාමනි සිරිරාජ්	දෙමළ සාහිත්‍ය සංසදය
244	බදුල්ල	එන්.පද්මසීල	
245	බදුල්ල	නඩේෂන් සුරේෂ්	
246	බදුල්ල	නාලක රවින්ද්‍රනාත් බාලසූරිය	
247	බදුල්ල	නන්දන රාජපක්ෂ	
248	බදුල්ල	නන්දනී රාජපක්ෂ	
249	බදුල්ල	නවරත්න හෙන්නනායක	
250	බදුල්ල	පි.කේ.ඩි.ඊ.එස්.දඹදෙණිය	
251	බදුල්ල	පි.පුණ්‍යමූර්ති	
252	බදුල්ල	පී.රඝුපති	සන්රයිස් සංවර්ධන පදනම
253	බදුල්ල	පලනියප්පන් යෝගනාදන්	
254	බදුල්ල	ප්‍රේමරත්න ගමගේ	බණ්ඩාරවෙල පුරවැසි සභාව
255	බදුල්ල	ආර්.ඩි.කුමාරවංශ	ඌව වාණිජ හා කර්මාන්ත සංගමය
256	බදුල්ල	ආර්.එෆ්.මොහිදීන්	
257	බදුල්ල	ආර්.එම්.චන්ද්‍රානන්ද	
258	බදුල්ල	ආර්.එම්.ගුණවර්ධන	
259	බදුල්ල	ආර්.රඝුරාජ්	
260	බදුල්ල	ආර්.විජයදාස	
261	බදුල්ල	ආර්.ඩි.කුමාරවංශ	ඌව පළාත් වාණිජ හා කර්මාන්ත මණ්ඩලය
262	බදුල්ල	ආර්.එම්.යු.රත්නායක	
263	බදුල්ල	එස්.ප්‍රේමදාස	

264	බදුල්ල	එස්.අසෝකන්	
265	බදුල්ල	එස්.එම්.ජයතිලක	
266	බදුල්ල	එස්.එච්.සුමතිපාල	
267	බදුල්ල	එස්.එම්.ජයතිලක	
268	බදුල්ල	සද්ධාතිස්ස අතුකෝරාළ	
269	බදුල්ල	සුගතදාස රත්නායක	
270	බදුල්ල	තා.හි.යසපාල	
271	බදුල්ල	තුෂානි ප්රියංකා ජයසේකර	
272	බදුල්ල	උපාලි රත්නායක	
273	බදුල්ල	වී.ඇන්තනීස්	ඌව කම්කරු සංවර්ධන පදනම
274	බදුල්ල	වී.මුරුගයියා	
275	බදුල්ල	වී.එම්.ධනපාල	
276	බදුල්ල	පූජ්ය ගලගොඩගම සෝභිත හිමි	
277	බදුල්ල	පූජ්ය කහත්තේවෙල සිරිනිවාස නායක ස්ථවිර	
278	බදුල්ල	පූජ්ය කන්දෙවින්නේ ගුණානන්ද හිමි	
279	බදුල්ල	පූජ්ය පස්සර ශ්රී දේව නායක හිමි	ශ්රී රාවණාරාමය විහාරය
280	බදුල්ල	පූජ්ය කන්දෙවින්නේ ගුණානන්ද හිමි	
281	බදුල්ල	විජය නිරන්ජන් පෙරේරා	ඌව කලාප සභාපති ශ්රි ලංකා නීතිඥ සංගමය
282	බදුල්ල	ඩබ්.කේ.එම්.කපිල රත්නායක	
283	බදුල්ල	ඩබ්.එම්.ධනපාල	
284	බදුල්ල	ඩබ්.එම්.ජයරත්න බණ්ඩා	
285	බදුල්ල	ඩබ්.එම්.විමලදාස	
286	බදුල්ල	ඩබ්.කේ.එම්.කපිල රත්නායක	
287	බදුල්ල	ඩබ්.එම්.ජයරත්න බණ්ඩා	
288	බදුල්ල	වයි.එච්.නිමලදාස	
289	බදුල්ල	වයි.එම්.නිමලදාස	
290	බදුල්ල		බදුල්ල දිස්ත්රික් වැඩිහිටි මණ්ඩලය
291	බදුල්ල		යුඑස්සිඔඩි (USCOD) මධ්යස්ථානය
292	බදුල්ල		වැඩිහිටි මණ්ඩලය
293	බදුල්ල		තරුණ මුස්ලිම් සංගමය
294	මඩකලපුව	ඒ.අරුල් සන්ජිත්	ස්වාමි විපුලනාදන් සෞන්දර්යය ආයතනය
295	මඩකලපුව	ඒ.මාත්යසන්කන්	
296	මඩකලපුව	ඒ.සිවලිංගම්	ශ්රී මන්මුනෙයි කෝවිල්

			පරිපාලක සභාව
297	මඩකලපුව	ඒ.ඒ.නසාර්	
298	මඩකලපුව	ඒ.ඒ.පී.රාජේන්ද්‍රම්	සමාජ, ආර්ථික,අධ්‍යාපන, දේශපාලනික,පරිසර සංවර්ධන සංසදය, මඩකලපුව
299	මඩකලපුව	ඒ.සී.එම්.සහිඩ්	මුස්ලිම් දේවස්ථාන හා මුස්ලිම් ආයතන සම්මේලනය, ඒරවූර්
300	මඩකලපුව	ඒ.එම්.ජුනයිඩ්	කල්කුඩා මජිලිෂ්ෲරා
301	මඩකලපුව	ඒ.යෝගරාජ්	දේශපාලන විද්‍යා අංශය,කලා හා සංස්කෘතික පීඨය, නැගෙනහිර විශ්ව විද්‍යාලය
302	මඩකලපුව	ආරුමුගම් පංචලිංගම්	ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිය
303	මඩකලපුව	අමරා හපුආරච්චි	මඩකලපුව සාම කමිටුව
304	මඩකලපුව	ආනන්ද ඒ.පී.රාජේන්ද්‍රම්	සමාජ, ආර්ථික,අධ්‍යාපන, දේශපාලනික,පරිසර සංවර්ධන සංසදය
305	මඩකලපුව	ආනන්ද ගලප්පත්ති	
306	මඩකලපුව	නිර්නාමික (පෙත්සම(	
307	මඩකලපුව	නිර්නාමික	මඩකලපුව දිස්ත්‍රික් කාන්තා ජාලය) සම්මේලනය(
308	මඩකලපුව	සී.අස්නාර්	
309	මඩකලපුව	ඩැනියෙල් රාසෙන්තිරම් පෙරිම්පනායගම්	
310	මඩකලපුව	වෛද්‍ය කේ.විග්නේෂවරන්, ටි.ගෝපිලක්රිෂ්නන්	සමස්ත ලංකා දෙමළ මහා සභාව
311	මඩකලපුව	අර්ල් බතලොට්	බර්ගර් සංස්කෘතික සංගමය, මඩකලපුව
312	මඩකලපුව	පී.ජයප්‍රියන්	
313	මඩකලපුව	එච්.එම්.අමීර්	අල්හාජ් අබ්දුල් ජවාඩ් අලීම් වලියුල්ලා භාරය
314	මඩකලපුව	එච්.එම්.එම්.ෆාරුක්	කල්කුඩා මජිලිෂ්ෲරා
315	මඩකලපුව	ජේ.වාසුකී	කාන්තා ක්‍රියාකාරීන් මඩකලපුව
316	මඩකලපුව	ජේ.ජගනීතන්	ආදිශිෂ්ය සංගමය මුරක්කොට්ටන් සෙනෙයි
317	මඩකලපුව	කේ.එම්.එම්.ෂෙරිෆ්	
318	මඩකලපුව	කේ.මහලිංගසිවම්	
319	මඩකලපුව	කේ.එම්.එම්.ෂෙරිෆ්	
320	මඩකලපුව	කන්දයියා තංගරාජ්	
321	මඩකලපුව	ක්‍රිෂ්ණ කුමාර්	විවේකානන්ද සමාජ ප්‍රජා මධ්‍යස්ථානය
322	මඩකලපුව	ලක්ෂ්මනරාජනි ජෙයප්‍රකාශ්	ජැස්මින් කාන්තා සංවර්ධන සමිතිය

323	මඩකලපුව	ලෝබිත	දෙමළ,මුස්ලිම්,සිංහල සහෝදරියෝ කණ්ඩායම
324	මඩකලපුව	එම්.ජෙයපාල්	මඩකලපුව දෙමළ මධ්‍ය පල්ලි
325	මඩකලපුව	එම්.මහලිංගම්	
326	මඩකලපුව	එම්.තම්බිරාජන්	ප්‍රජා සභාව
327	මඩකලපුව	එම්.තවපල්ලිය	ප්‍රජා සංවර්ධන සභාව
328	මඩකලපුව	එම්.බී.එම්.පිර්තවුස් නලීම්	බහු ආගමික සංවාද මධ්‍යස්ථානය
329	මඩකලපුව	එම්.සි.එච්.මොහොමඩ්	සාමය හා මනුෂ්‍යත්වය සඳහා වන ගුරු සංවිධානය
330	මඩකලපුව	එම්.ෆලෝරා	යහපාලනය සඳහා වන කාන්තා සම්මේලනය
331	මඩකලපුව	එම්.එච්.එෆ්.එම්.ඉස්මයිල්	කාත්තන්කුඩි මුස්ලිම් දේවස්ථාන සහ මුස්ලිම් ආයතන සම්මේලනය
332	මඩකලපුව	එම්.එල්.බුහාරි මොහොමඩ්	නැගෙනහිර සමාජ සංවර්ධන පදනම
333	මඩකලපුව	එම්.එම්.එම්.මහරුප් කරීම්	අරුලහම්
334	මඩකලපුව	එම්.එස්.කේ. රහුමන්	උපදේශක සභාව, කල්කුඩා ඔඩ්ඩුමාවඩි
335	මඩකලපුව	එම්.එස්.එම්.නසීර්	පර්යේෂණ සහ සංවර්ධනය සඳහා වන සමිතිය කාත්තන්කුඩි
336	මඩකලපුව	එම්.එස්.එම්.සාහිර්	
337	මඩකලපුව	මැගිලින් වල්ගම	
338	මඩකලපුව	මර්ලීන් වීවර්	
339	මඩකලපුව	එන්.අර්සරතිනම්	
340	මඩකලපුව	එන්.දුෂ්යන්තන්	
341	මඩකලපුව	එන්.ප්‍රමිතා	ආපදා කළමණාකරනය සඳහා කාන්තා සභාගය
342	මඩකලපුව	එන්.රසවන්	
343	මඩකලපුව	එන්.තුෂියන්තන්	මිනිස් බල ක්‍රීඩා සමාජය
344	මඩකලපුව	නාගමනි නාගරාජා	
345	මඩකලපුව	නල්ලතම්බි වේලායුදන්	කන්තුන්කුමාරි දේශීය ජන සමාජය
346	මඩකලපුව	පී.ක්‍රිෂ්නකුමාර්	විවේහානන්ද සමාජ ප්‍රජා මධ්‍යස්ථානය
347	මඩකලපුව	පී. මුරලිදරන්, පී.සී.සසෙන්තිරන්	
348	මඩකලපුව	පී.නාගෙන්ද්‍රන්	
349	මඩකලපුව	පී.සුරෙන්තිරන්	ශිෂ්‍ය සංගමය, නැගෙනහිර විශ්ව විද්‍යාලය
350	මඩකලපුව	පී.විනයකමූර්ති	
351	මඩකලපුව	ප්‍රින්ස් කාසිනාදර්	

352	මඩකලපුව	ජ්‍රින්සි ජයවිල් අරුන්තාති	අමරා මඩකලපුව
353	මඩකලපුව	මහචාර්ය වි.ගුණරත්නම්	
354	මඩකලපුව	මහචාර්ය ස්ටේලිගා මවුනාගුරු	සූර්යා කාන්තා සංවර්ධන මධ්‍යස්ථානය
355	මඩකලපුව	ආර්.එච්.බි.ජයරත්නරාජා	ක්‍රිස්ටා සේවා අශ්‍රම්
356	මඩකලපුව	එස්.මහේන්ද්‍රලිංගම්	ආර්යම්පති සමාජ සංවර්ධන සංගමය
357	මඩකලපුව	එස්.නඩරාජා	දේශීය ප්‍රජාව
358	මඩකලපුව	එස්.රාජෙන්ද්‍රන්	මඩකලපුව ක්‍රීඩා සමාජය
359	මඩකලපුව	එස්.සිවා ප්‍රකාශම්	සයිවා තිරු නේරි මන්දිරය
360	මඩකලපුව	එස්.යුගබාලන්	ඉනායම්
361	මඩකලපුව	එස්.දිරොජිනි	මඩකලපුව කාන්තා කණ්ඩායම
362	මඩකලපුව	එස්.සිවයෝගනාදන්	ඉනයාම් රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන එකමුතුව
363	මඩකලපුව	සභා නාගරාජන් ස.වි	වැඩිහිටි සමාජය, තමරායිකර්නි
364	මඩකලපුව	සහබ්දීන් අහමඩ් රිස්වි	නැගෙනහිර මුස්ලිම් පෙරමුණ
365	මඩකලපුව	සිවනාන්තන් සිවකොලුන්තු	
366	මඩකලපුව	සෝමසුරියම් තිරුමරන්	
367	මඩකලපුව	සෝමසුන්දරම් සිවලිංගම්	
368	මඩකලපුව	ටී.චන්ද්‍රහසන්	ආදවන් වැඩිහිටි සමාජය
369	මඩකලපුව	ටී.ගෝපාලක්‍රිෂ්නන්	සමස්ත ලංකා දෙමළ සමාජය
370	මඩකලපුව	ටී.ගෝපාලපිල්ලෙයි	
371	මඩකලපුව	ටී.සන්දිරසාගරම්	
372	මඩකලපුව	තම්බිරාජා ඊෂ්වරරාජා	
373	මඩකලපුව	තංගරාසා ඉරන්දිතරාජා	
374	මඩකලපුව	යූ.එල්.එම්.එන්.මුහබීන්	
375	මඩකලපුව	යූ.එල්.මොහිදීන් බාවා	අෂ්රොෆ් ගුඩ්විල් මධ්‍යස්ථානය
376	මඩකලපුව	වි.ගෞරිෂන්ගර්	
377	මඩකලපුව	වි.සුරෙන්තිරන්	
378	මඩකලපුව	වි.බියුරා කනේෂපිල්ලෙයි	මඩකලපුවේ කාන්තා ක්‍රියාකාරීන්
379	මඩකලපුව	වයිරමුත්තු පරමගුරුනාදන්	
380	මඩකලපුව		මඩකලපුව මුට්පොක්කු පක්ෂය
381	මඩකලපුව		කාන්තා ක්‍රියාකාරීන්
382	මඩකලපුව		පර්යේෂණ සහ සංවර්ධනය සඳහා වන සමිතිය
383	මඩකලපුව		විවේකානන්ද ප්‍රජා සංවර්ධන සභාව

384	කොළඹ		
385	කොළඹ	ඒ.අත්තනපොල, සිරිමාල පීරිස්, ආචාර්ය එම්.සී.වීරසිංහ	මහජන සෞඛ්‍ය සංසදය
386	කොළඹ	ඒ.හෙට්ටිආරච්චි	
387	කොළඹ	ඒ.ජේ.තවටාස් රෝච්	
388	කොළඹ	ඒ.කින්යමූර්ති	
389	කොළඹ	ඒ.ඩබ්.පි.පියසේන	
390	කොළඹ	ඒ.ඩබ්.ජී.චන්ද්‍රානි	
391	කොළඹ	ඒ.බී.ඇල්ලෙපොල	
392	කොළඹ	ඒ.බෙනඩික්ට් ග්‍රරූස්	ජාතික ධීවර ඒකාබද්ධතා ව්‍යාපාරය, මන්නාරම
393	කොළඹ	ඒ.එන්.මධුශංක ජයමාල් පෙරේරා	විහාර මහා දේවි පදනම
394	කොළඹ	ඒ.නාගොඩවිතාන	
395	කොළඹ	ඒ.ශාන්ත පද්මකුමාර	
396	කොළඹ	ඒ.සී.එච්.ෂාරුක්	
397	කොළඹ	ඒ.ජී.පි.ගුණතිලක, ගාමිණි ගුණතිලක	
398	කොළඹ	ඒ.ජේ.බී.ඇන්ජී	
399	කොළඹ	ඒ .කළණ ද සිල්වා	ලංකා බැංක සේවක සංගමය
400	කොළඹ	ඒ.එල්.ඩී.සුමනසිරි	
401	කොළඹ	ඒ.ලියනාරච්චි	මහා නගර සභාව
402	කොළඹ	ඒ.එන්.ඒ.සමරනායක	
403	කොළඹ	ඒ.ජ්රියනාරද	
404	කොළඹ	ඒ.ආර්.ඒ.එස්.චන්ද්‍රසේකර	
405	කොළඹ	ඒ.එස්.හේවාවිතාරණ	
406	කොළඹ	ඒ.තිස්ස සෙනෙවිරත්න	
407	කොළඹ	ඒ.විමලේන්ද්‍ර පෙරේරා	
408	කොළඹ	අබ්දුල් අසීස් මෙහොමඩ් වසීර්	
409	කොළඹ	අහිලාන් කදිරගාමර්	
410	කොළඹ	අයිරාංගනි ද සිල්වා	සත්ව සුභසාධන අරමුදල
411	කොළඹ	ඇල්බට් එම් .ලියනගේ	
412	කොළඹ	අනගාරික ධර්මසේන	ධර්මපාල බෞද්ධ පදනම
413	කොළඹ	ආනන්ද ධර්මරත්න	
414	කොළඹ	නිර්නාමික 1	
415	කොළඹ	නිර්නාමික 10	
416	කොළඹ	නිර්නාමික 11	
417	කොළඹ	නිර්නාමික 12	
418	කොළඹ	නිර්නාමික 13	

419	කොළඹ	නිර්නාමික 14	
420	කොළඹ	නිර්නාමික 15	
421	කොළඹ	නිර්නාමික 2	
422	කොළඹ	නිර්නාමික 3	
423	කොළඹ	නිර්නාමික 4	
424	කොළඹ	නිර්නාමික 5	
425	කොළඹ	නිර්නාමික 6	
426	කොළඹ	නිර්නාමික 7	
427	කොළඹ	නිර්නාමික 8	
428	කොළඹ	නිර්නාමික 9	
429	කොළඹ	ඇන්තනී ජේසුදාසන්	
430	කොළඹ	අරිත් නිමල්කා	
431	කොළඹ	ආරියපාල ආරච්චිගේ	
432	කොළඹ	ආරියපාල ආරච්චිගේ ගමගේ	
433	කොළඹ	ආරියසීල වික්‍රමනායක	මච්චිම ලංකා පදනම
434	කොළඹ	ආරියවංශ දිසානායක	ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී එක්සත් ජාතික පෙරමුණ
435	කොළඹ	ආරුමුගම් තොන්ඩමන්, මහලේකම්	ලංකා කම්කරු කොංග්‍රසය
436	කොළඹ	අරුන්තායි එම්.සතිවේල්	කඳුරට සමාජ පර්යේෂණ මධ්‍යස්ථානය
437	කොළඹ	අශෝක හෙට්ටිආරච්චි	
438	කොළඹ	අසිත පතිරගේ	
439	කොළඹ	අතුල සෙනෙවිරත්න	
440	කොළඹ	බි.ඒ.බි.එස්.විජේවර්ධන	
441	කොළඹ	බී.ඒ.ධනපාල	
442	කොළඹ	බී.එල්.ආර්.යු.ද සිල්වා	
443	කොළඹ	බි.එෆ්.එල්.ඩි.මෙන්ඩිස්	ජාතික ක්‍රමසම්පාදන සේවා නිලධාරී විශ්‍රාමික සංසදය
444	කොළඹ	බි.එන්.එස්.ජේ.කරුණාරත්න	ලංකා රාජ්‍ය සංස්ථා සහ පොදු සේවා නියුක්තිකයන්ගේ සංගමය
445	කොළඹ	බි.සජිත් දුමින්ද පීරිස්	
446	කොළඹ	බී.සි.අයි.පෙරේරා	සත්‍ය,යුක්තිය සහ සංහිඳියාව සඳහා වන ශ්‍රී ලංකා ව්‍යාපාරය
447	කොළඹ	බි.එෆ්.එල්.ඩි.මෙන්ඩිස්	ජාතික ක්‍රමසම්පාදන සේවා නිලධාරී විශ්‍රාමික සංසදය
448	කොළඹ	බී.කේ.කොඩිකාර	
449	කොළඹ	බි.පි.ජී.එච්.පතිරණ	
450	කොළඹ	බී.එස්.පෙරේරා	

451	කොළඹ	බන්දුල කැප්පිටිආරච්චි	
452	කොළඹ	බන්දුල කරුණා සාගර	
453	කොළඹ	බන්දුල කතුම්පේ ආරච්චි	
454	කොළඹ	බන්දුසේන ජයසිංහ	
455	කොළඹ	බැසිල් ප්‍රනාන්දු	ආසියානු මානව හිමිකම් කොමිසම
456	කොළඹ	බැසිල් ජයසේකර	
457	කොළඹ	බර්නාඩ් ප්‍රනාන්දු	
458	කොළඹ	බුද්ධිම මෙන්ඩිස්	ජීවිත කළමණාකරන ආයතනය
459	කොළඹ	සි.ඒ.විජේවීර	
460	කොළඹ	සී.බී.විජේරත්න	
461	කොළඹ	සී.එස්.විජේසිංහ	
462	කොළඹ	සී.ජේ.අබේවික්රම	වීර ගැමුණු ව්යාපාරය
463	කොළඹ	සී.කුරුප්පු, එච්.ඩී.පියසේන	තැපැල් ස්ථානාධිපති සහ තැපැල් සේවා නිලධාරී විශ්රාමිකයින්ගේ සංගමය
464	කොළඹ	සී.රත්නකාර	
465	කොළඹ	සි.ජී.එල්.ද අල්විස්	
466	කොළඹ	සී.කපුකොටුව	
467	කොළඹ	චමීර පෙරේරා	
468	කොළඹ	චන්දන තෙන්නකෝන්	රුහුණු එක්සත් ජාතික සංගමය
469	කොළඹ	චන්දිමාල් විජේරත්න	
470	කොළඹ	චන්ද්රහේවා ගාල්ලගේ	විකල්පනී ජාතික කාන්තා සම්මේලනය
471	කොළඹ	චන්ද්රලාල් සූරියාරච්චි	පේරාදෙණිය විශ්ව විද්යාලෙය් ආදි ශිෂ්ය සංගමය -කොළඹ පාර්ශවය
472	කොළඹ	චින්තක දිනේෂ් අමරසූරිය	මහනාම විද්යාලය
473	කොළඹ	චින්තක රාජපක්ෂ	ඉඩම් අයිතිය සඳහා වන ජනතා අයිතිය
474	කොළඹ	ඩී.ජී.මුණසිංහ	
475	කොළඹ	ඩී.කේ.රණතුංග	
476	කොළඹ	ඩී.එල්.අබ්දුල් රසාක්	
477	කොළඹ	ඩී.ඩබ්.ලස්වේනු කුමාර	
478	කොළඹ	ඩී.අහංගම ආරච්චි	
479	කොළඹ	ඩී.එල්.අබ්දුල් රසාක්	
480	කොළඹ	ඩී.එල්.අර්ල් කුසුම්සිරි පීරිස්	
481	කොළඹ	ඩී.එන්.මනතුංග	
482	කොළඹ	ඩී.ආර්.ජයතිලක, ආර්.එම්.සී.පි.රාජපක්ෂ	ඉඩම් සහ කෘෂිකාර්මික ප්රතිසංස්කරණ සඳහා වන

			ව්‍යාපාරය
483	කොළඹ	ඩී.එස් .ද සිල්වා	මහනුවර ආයුර්වේද සෞඛ්‍ය සේවා ස්වේච්ඡා බලකාය
484	කොළඹ	ඩී.එස්. විජේසිංහ	
485	කොළඹ	ඩී.ටයිටස් පද්මසිරි	ශ්‍රී ලංකා නීතිඥ සංගමය
486	කොළඹ	අතිගරු ඩී.වැලන්ස් මෙන්ඩිස් රදගුරුතුමා	ශ්‍රී ලංකා කතෝලික රදගුරු සම්මේලනය
487	කොළඹ	ඩී.විජේසේන	රුහුණු රට බෞද්ධ මහා බලවේගය
488	කොළඹ	ඩී.ඒ.හරේන්ද්‍රසිංහ ගුණරත්න	
489	කොළඹ	ඩී.එල්.ජේ.ජයවර්ධන	
490	කොළඹ	ඩී.ආර්.ජයතිලක	ඉඩම් හා කෘෂිකර්ම ප්‍රතිසංස්කරණ සංවිධානය
491	කොළඹ	ඩී.යූ.ඉන්දික රණවක	
492	කොළඹ	ඩී.වීරසූරිය	සමුපකාර පොදුජනතා සන්ධානය
493	කොළඹ	ධම්මික මුතුගල	
494	කොළඹ	දම්සිරි දිසානායක	
495	කොළඹ	ඩැනිසන් වීරසූරිය	සීමාසහිත සැකසුරුවම් හා ණය ගනුදෙනු සමිති සම්පත් කළමණාකරන සමුපාකාර මහ සංගමය
496	කොළඹ	ධර්මදාස මොහොට්ටිගේ	
497	කොළඹ	දොන් රොබට් ගීකියනගේ	
498	කොළඹ	වෛද්‍ය අනුලා විජේසුන්දර	සසෙක්ස් ආයතනය, කොළඹ
499	කොළඹ	වෛද්‍ය අශාන් ගම ආරච්චි	
500	කොළඹ	වෛද්‍ය ඩී.ඒ.එච්.ගුණරත්න	
501	කොළඹ	වෛද්‍ය දමයන්ති පෙරේරා	
502	කොළඹ	ආචාර්ය හේමචන්ද්‍ර පතිරණ	කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය
503	කොළඹ	ආචාර්ය හේමසිරි කුරුප්පු	
504	කොළඹ	ආචාර්ය එම්.ඒ.මොහොමඩ් සලීම්	මහත්මා ගාන්ධි මධ්‍යස්ථානය
505	කොළඹ	ආචාර්ය එම්.එන්.එම්.අසීම්	මානව හිමිකම් කොමිසම
506	කොළඹ	ආචාර්ය එන් .පද්මජන්	
507	කොළඹ	ආචාර්ය නාත් අමරකෝන්	එක්සත් සිංහලේ මහජන පෙරමුණ
508	කොළඹ	ආචාර්ය පී.දිසානායක	ජාතික ඒකාබද්ධ කමිටුව
509	කොළඹ	ආචාර්ය පී.එස්.ටී.චූලවංශ	
510	කොළඹ	ආචාර්ය පී.එස්.ටී.චූලවංශ	
511	කොළඹ	ආචාර්ය පාක්‍යසෝති සරවනමුත්තු	විකල්ප ප්‍රතිපත්ති කේන්ද්‍රය
512	කොළඹ	වෛද්‍ය එස්.ඩී.හපුආරච්චි, මහචාර්ය එච්.ඒ.එස්.ආරියවංශ, දර්ශිකා කොඩිතුවක්කු	දේශීය වෛද්‍ය ආයතනය

513	කොළඹ	ආචාර්ය යූ. විදානපතිරණ	ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිසම
514	කොළඹ	ආචාර්ය වර්ගීස් චන්දි	
515	කොළඹ	ආචාර්ය වික්‍රමබාහු කරුණාරත්න	නව සම සමාජ පක්ෂය
516	කොළඹ	දූෂ්‍යන්ත් ගුණතිලක	
517	කොළඹ	ඊ.ඩී.සුමනරත්න	
518	කොළඹ	ප්‍රැන්සිස් ජෝන් බ්‍රිටෝ ෆර්නැන්ඩස්	
519	කොළඹ	ප්‍රැන්සිස් රාජන්	ජොයින්ට් හැන්ඩ්ස් නෙට්වර්ක්)එකමුතුවීමේ ජාලය(
520	කොළඹ	නිදහස් වෙළඳ කලාප සහ පොදු සේවා නියුක්තිකයන්ගේ සංගමය	
521	කොළඹ	ජී.බී.හේරත්	
522	කොළඹ	ජී.ඩී.සී.ජයරත්න	
523	කොළඹ	ජී.එන්.චන්ද්‍රසේන	
524	කොළඹ	ජී.තිසර පෙරේරා	
525	කොළඹ	ජී.ජී.එස්.ජිනදාස	
526	කොළඹ	ජී.එන්.බන්දුසේන	
527	කොළඹ	ජී.ඒ.එස්.පරගොඩසිරි	
528	කොළඹ	ජී.ඩී.ජිනදාස	
529	කොළඹ	ජී.එම්.පෙරේරා	
530	කොළඹ	ජී.එන්.පී.කුමාර	
531	කොළඹ	ජී.ටී.පෙරේරා	
532	කොළඹ	ගාමිණී ගුණවර්ධන	
533	කොළඹ	ගාමිණී රාසපුත්‍ර	
534	කොළඹ	ගාමිණී සේනාරත්න	
535	කොළඹ	ගැමුණු විජේරත්න	ලංකා පෞද්ගලික බස් හිමියන්ගේ සංගමය
536	කොළඹ	ගීතා එස්. රණතුංග	
537	කොළඹ	ජේෆ්‍රි අලගරත්නම්	ශ්‍රී ලංකා නීතිඥ සංගමය
538	කොළඹ	ගිම්හාන් සූරියබණ්ඩාර	
539	කොළඹ	ග්‍රේෂන් මාරසිංහ	
540	කොළඹ	එච්.ඒ.ඩී.ඩබ්.නිදන්ගොඩ	
541	කොළඹ	එච්.ඒ.පි.අප්පුහාමි	
542	කොළඹ	එච්.එම්.සෙනෙවිරත්න	
543	කොළඹ	එච්.බී.ජයරත්න	
544	කොළඹ	එච්.ජී.ගුණවර්ධන	
545	කොළඹ	එච්.එම්.වීරසිංහ	
546	කොළඹ	එච්.රුචිත ලහිරු පෙරේරා	

547	කොළඹ	එච්.ඩී.දර්ශන ගයාන් උමයංග	
548	කොළඹ	එච්.ඩී.ගලප්පත්ති	
549	කොළඹ	එච්.එම්.ජී.බී.කොටකදෙනිය	
550	කොළඹ	හර්ෂ ගුණසේන	
551	කොළඹ	හේමන්ත විතානගේ	
552	කොළඹ	හේමසිරි කුරුප්පු	
553	කොළඹ	හෙන්රි පෙරේරා	
554	කොළඹ	හර්මන් කුමාර	ජාතික ධීවර සහයෝගිතා ව්‍යාපාරය
555	කොළඹ	හිල්මි ජුනයිඩ්	
556	කොළඹ	ගරු ඉසුරු දේවප්‍රිය	
557	කොළඹ	අයි.ආර්.මීරාසා	
558	කොළඹ	ඉන්ද්‍රාණි නානායක්කාර	රාජ්‍ය සහ ජාත්‍යන්තර නීති දෙපාර්තමේන්තුව
559	කොළඹ	ඉනෝජා මුණසිංහ	
560	කොළඹ	අයිරාංගනි දේශිකා	
561	කොළඹ	ජේ.බී.වී.ප්‍රනාන්දු	
562	කොළඹ	ජේ.සී.ජයවර්ධන	
563	කොළඹ	ජේ.පි.ශ්‍රියාවතී ජයලත්	
564	කොළඹ	ජේ.ආර්.කේ.පි.සී.ජයවර්ධන	
565	කොළඹ	ජේ.ගුණවර්ධන	
566	කොළඹ	ජේ.එම්.ඩී.එස්.සී.විමලසිරි	අරිසෙන් අහුබුදු හෙළ බස පදනම
567	කොළඹ	ජේ.සෙනරත් විජිත්කුමාර ද සොයිසා	වන සංරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව
568	කොළඹ	ජේ.බී.වී.ප්‍රනාන්දු	ලංකා බැංකුව
569	කොළඹ	ජේ.සී.ජයවර්ධන	
570	කොළඹ	ජේ.ඩී.එල්.ජයසේකර	
571	කොළඹ	ජේ.එච්.තිලකරත්න බණ්ඩා	
572	කොළඹ	ජේ.ටී.කුරුකුලසූරිය	
573	කොළඹ	ජගත් එස් ද සේරම්	
574	කොළඹ	ජාලිය නම්මුණි	
575	කොළඹ	ජානකී චන්ද්‍රරත්න	
576	කොළඹ	ජනිත් රුක්මල්	ශ්‍රී ලංකාවේ ආබාධ සහිත පුද්ගලයින්ගේ අයිතිවාසිකම් සඳහා කටයුතු කිරීමේ සිවිල් සමාජ හා පුද්ගලයින්ගේ සංවිධානය
577	කොළඹ	ජයන්ත දෙහිඅත්තගේ	
578	කොළඹ	ජයන්ත දොළවත්ත	
579	කොළඹ	ජයන්ත රාජවික්‍රම	

580	කොළඹ	ජයන්ත එස්. අබේවර්ධන	
581	කොළඹ	ජයන්ත විජේසිංහ	
582	කොළඹ	ජයසිරි සමරතුංග	
583	කොළඹ	ජයවර්ධන ද සිල්වා	
584	කොළඹ	ජෙහාන් පෙරේරා	ජාතික සාම මණ්ඩලය
585	කොළඹ	කේ.ඒ.ගාමිණී	
586	කොළඹ	කේ.ජී.ජේ.සිරිරත්න	
587	කොළඹ	කේ.කොකුලාන්	
588	කොළඹ	කේ.එම්.ගුණරත්න	
589	කොළඹ	කේ.එම්.මාලනී කුලසේකර	
590	කොළඹ	කේ.සෙබස්තියන් වින්සන්ට් ප්‍රනාන්දු	
591	කොළඹ	කේ.ඒ.සමන්ත චන්ද්‍රත් ප්‍රනාන්දු	
592	කොළඹ	කේ.ඩී.ඩී.විජේනායක	
593	කොළඹ	කේ.ඩී.ස්ටැන්ලි සිල්වා	
594	කොළඹ	කේ.ජී.ජිනසේන	
595	කොළඹ	කේ.ඉසදීන්	දිස්ත්‍රික් ධීවර සහයෝගිතාවය
596	කොළඹ	කේ.එල්.බී.ජයසූරිය	
597	කොළඹ	කේ.එන්.ශ්‍රියා කාරියවසම්	
598	කොළඹ	කේ.පී. සිරිරත්න	
599	කොළඹ	කේ.එස්.පුෂ්පරාජා	
600	කොළඹ	කේ.ශාන්ත යෝල්ඩේ ද සිල්වා	
601	කොළඹ	කේ.යූ.පුෂ්පකුමාර	
602	කොළඹ	කේ.ඩබ්.කේ.යූ.කුමාර	
603	කොළඹ	කළුහ පී.ජී.තිලකරත්න	
604	කොළඹ	කාලිංග ඥාණදාස සිල්වා	
605	කොළඹ	කමල් නිශ්ශංක	ශ්‍රී ලංකා ලිබරල් පක්ෂය
606	කොළඹ	කමලානාදන් සුභාෂිණී	
607	කොළඹ	කමනි පෙරේරා	
608	කොළඹ	කපිල ගුණසිංහ	කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය
609	කොළඹ	කරුණාරත්න අතුරුලිය	
610	කොළඹ	කස්තුරි වර්ණකුල	
611	කොළඹ	කාවින්ද ඩී රත්නපාල	
612	කොළඹ	කිංග්ස්ලි ද අල්විස්	යහපාලනය සඳහා වන පුරවැසි ව්‍යාපාරය
613	කොළඹ	ක්‍රිෂන්ත යෝලන්ඩේ ද සිල්වා	
614	කොළඹ	කිත්සිරි පෙරේරා	

615	කොළඹ	කුලතුංග අසුරුමුනි	
616	කොළඹ	කුමාර	
617	කොළඹ	කුරන්ගේ ජෝශප් නෙවිල් පෙරේරා	
618	කොළඹ	එල්.එල්. මඩිගස්කාර	
619	කොළඹ	එල්.ඩබ්.සෙනෙවිරත්න	
620	කොළඹ	එල්.සෙල්ලහේවා	මහජන සෞඛ්‍ය ආරක්ෂණය සඳහා මධ්‍යස්ථානය
621	කොළඹ	එල්.ඒ.වී.නන්දසේන	
622	කොළඹ	එල්.එන්.ද සොයිසා	
623	කොළඹ	ලක්ෂ්මන් ධර්මසිරි	
624	කොළඹ	ලක්ෂ්මන් සෙනෙවිරත්න	
625	කොළඹ	ලාල් රත්නායක	
626	කොළඹ	ලලනි එස්.පෙරේරා	
627	කොළඹ	ලලිත් කුරේ	
628	කොළඹ	ලීලසේන දේවරාජා	
629	කොළඹ	ලීලසේන දේවරාජා	
630	කොළඹ	ලියෝනි සොලමන්ස්	
631	කොළඹ	ලයනල් ගුරුගේ	
632	කොළඹ	එම්.ඒ.එම්.අක්රම්	
633	කොළඹ	එම්.බී.හකීම් අහමඩ්	
634	කොළඹ	එම්.එල්.ප්රසන්න විජේසිංහ	
635	කොළඹ	එම්.ආර්.සී.ඩයස්	
636	කොළඹ	එම්.ටී.එම්.අන්වර් සා.වි	
637	කොළඹ	එම්.ඩී.ප්රේමරත්න	
638	කොළඹ	එම්.එච්.එම්.ෆාරුක්	
639	කොළඹ	එම්.එච්.එම්.ෆාවිල්	
640	කොළඹ	එම්.අයි.එම්.මොහිදීන්	උතුරු නැගෙනහිර මුස්ලිම් සාම මණ්ඩලය
641	කොළඹ	එම්.ජේ.ඒ.එස්.ඒ.ඉක්බාල්	
642	කොළඹ	එම්.එම්.අයි.තිළිණ	
643	කොළඹ	එම්.තිලකරත්න	
644	කොළඹ	එම්.අන්වර් මොහොමඩ් නුස්කි	
645	කොළඹ	එම්.බී.එම්.ඉප්තිකාර්	
646	කොළඹ	එම්.සී.මෙන්ඩිස්	
647	කොළඹ	එම්.සී.ජයතිස්ස	
648	කොළඹ	එම්.වාල්ස් මෙන්ඩිස්	ගොඩනැඟිලි වරලත් ආයතනය
649	කොළඹ	එම්.ජී.සූරියබණ්ඩාර	මගේ රට, අප බලාපොරොත්තුව

650	කොළඹ	එම්.එච්.කාදර්	ශ්‍රී ලංකා මැලේ ප්‍රජා සංවර්ධන වැඩසටහන
651	කොළඹ	එම්.එච්.මොහොමඩ්	ශ්‍රී ලංකා ඉස්ලාමික මධ්‍යස්ථානය
652	කොළඹ	එම්.ජේ.සෝමරත්න	
653	කොළඹ	එම්.එල්.එම්.ඩැපර්	
654	කොළඹ	එම්.එම්.ඒ.එම්.මනාස්	
655	කොළඹ	එම්.ආර්.සී.ඩයස්	
656	කොළඹ	එම්.ආර්.සී.වාස්	
657	කොළඹ	එම්.ටී.මොහොමඩ් ෂාෆි	
658	කොළඹ	මාස් එල් යූසුප්	ජාතික ශූරා සභාව
659	කොළඹ	මහනුවර ආයුර්වේද සෞඛ්‍ය සේවාව	
660	කොළඹ	මහින්ද ආරියරත්න	
661	කොළඹ	මහින්ද හත්තක	ප්‍රජාතන්ත්‍රික අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා වන ව්‍යාපාරය
662	කොළඹ	මහින්ද කහඳගම	
663	කොළඹ	මෛත්‍රී රත්නායක	
664	කොළඹ	මේජර් ජනරාල් ඩබ්.ආර්.විජේරත්න	
665	කොළඹ	මේජර් ජගත් ආරියදාස	
666	කොළඹ	මල්ලිකා විජේවර්ධන	
667	කොළඹ	මංගල වේලාරත්න	එක්සත් ජනතා විකල්ප හඬ
668	කොළඹ	මංගලිකා හීනැටිමුල්ල	
669	කොළඹ	මංජුලා ගජනායක	මැතිවරණ ප්‍රචණ්ඩත්වය අධීක්ෂණය කිරීමේ මධ්‍යස්ථානය
670	කොළඹ	මංජු සී වීරසිංහ	
671	කොළඹ	මාපිටිගම ආරච්චිගේ විමලසිරි මාපිටිගම	ශ්‍රී ලංකා ප්‍රගතිශීලී පෙරමුණ
672	කොළඹ	මරියෝ ගෝමස්	ජනවාර්ගික අධ්‍යයනය සඳහා වන ජාත්‍යන්තර ආයතනය
673	කොළඹ	මේනු නිලුක්ෂිකා	මහජන සෞඛ්‍ය සංගමය
674	කොළඹ	මොහොමඩ් මස්නවි රූමි	
675	කොළඹ	මොහොමඩ් සියාම්	
676	කොළඹ	මොහොමඩ් සිහුලි	
677	කොළඹ	මොහොමඩ් මුහජින් මොහොමඩ් හකීම්	
678	කොළඹ	මොහාන් සුබ්‍රමනියම්	ක්‍රිස්තියානි සේවක මිත්‍රත්වය
679	කොළඹ	මොන්ටි හල්ලවගේ	
680	කොළඹ	බී.කේ.කොඩිකාර	
681	කොළඹ	එම්.යූ.සිවලිංගම්	උඩරට ජනතා සංවිධානය
682	කොළඹ	මුදිත ප්‍රසන්න තිලකරත්න	

683	කොළඹ	මුරුගේසු	
684	කොළඹ	එන්.වන්න ද සිල්වා	
685	කොළඹ	එන්. ඉයසාම්	
686	කොළඹ	එන්.හෙට්ටිආරච්චි	ජාතික ධීවර සහයෝගිතා ව්‍යාපාරය, යාපනය
687	කොළඹ	එන්.ඉන්බාම්	
688	කොළඹ	එන්.සේනසිංහ	
689	කොළඹ	එන්.ඩී.ගමගේ	
690	කොළඹ	එන්.ඩී.අයි.කරුණාසේකර	
691	කොළඹ	එන්.හෙට්ටිආරච්චි	
692	කොළඹ	එන්.කුලරත්න පෙරේරා	
693	කොළඹ	එන්.එම්.නොයෙල් මඩවල හියුබට්	
694	කොළඹ	එන්.එම්.හියුබට්	
695	කොළඹ	නාගලිංගම් එදිරිවීරසිංහම්	
696	කොළඹ	නරේෂ් එදිරිවීර	
697	කොළඹ	නයන්ත විජේසුන්දර	
698	කොළඹ	නීල් ඩයස්	
699	කොළඹ	නිහාල් නානායක්කාර	ලංකා මානසික ආබාධිතයින්ගේ සංගමය
700	කොළඹ	නිමල් නාගහාවත්ත	
701	කොළඹ	නිර්මාල් රංජිත් දෙව්සිරි	
702	කොළඹ	ඕ.ඩී.සුසිලා දමයන්ති	
703	කොළඹ	ඔටාරා ගුණවර්ධන	
704	කොළඹ	පී.ඒ.ඩී.නිලංකා ඔෂාන්	
705	කොළඹ	පී.ආනන්ද පීරිස්	
706	කොළඹ	පී.කරුණාරත්න	
707	කොළඹ	පී.කොඩිප්පිලි	
708	කොළඹ	පී.පී.දේවරාජ්	ප්‍රජා පරිවර්තන සඳහා පදනම
709	කොළඹ	පී.එස්.ඇන්ටන්	
710	කොළඹ	පී.සිසිර ශ්‍රියන්ත ප්‍රනාන්දු	
711	කොළඹ	පී.වීරසූරිය	
712	කොළඹ	පී.ඒ.කුරේ	
713	කොළඹ	පී.ඒ.ඩී.නෙලන්කා උෂාන්	
714	කොළඹ	පී.බී.ඩයස්	රියෝ ග්‍රේස්ඩ් හෝටලය
715	කොළඹ	පී.බී.අබේකෝන්	රාජ්‍ය පරිපාලන හා ස්වදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශය

716	කොළඹ	පී.එම්.අයෝමි	දේශීය වෛද්‍ය ආයතනයේ ගුරු සංගමය, කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය
717	කොළඹ	පී.එන්.කුමාරණතුංග	
718	කොළඹ	පී.එස්.කුමාර	උපාධිධාරී ගුරුවරුන් පිළිබඳ ශ්‍රී ලංකා ආරම්භක කමිටුව
719	කොළඹ	පී.එස්.එස්.ප්‍රනාන්දු	
720	කොළඹ	පී.එස්.ටී.චූලවංශ	
721	කොළඹ	පී.වී.එස්.වික්‍රමරත්න	
722	කොළඹ	පද්මා පුෂ්පකාන්ති	සාවිස්ත්‍රී ජාතික ව්‍යාපාරය
723	කොළඹ	පාලිත ලිහිණියකුමාර	
724	කොළඹ	පානි වේවැල	බෞද්ධ තොරතුරු හා ජයග්‍රහණය කේන්ද්‍රය, කොළඹ
725	කොළඹ	පීටර් කාජ් ඇන්තනී ප්‍රනාන්දු	
726	කොළඹ	පියසේන දිසානායක, පියදාස පතිරණ, එච්.බී.දිසානායක	මහජන එක්සත් පෙරමුණ)විකල්ප(
727	කොළඹ	පියසේන සුභසිංහ	
728	කොළඹ	පියසිරි නානායක්කාර	
729	කොළඹ	ප්‍රභා ගනේෂන්	ප්‍රජාතාන්ත්‍රික ජනතා කොංග්‍රසය
730	කොළඹ	ප්‍රශාන්ත් ලාල් ද අල්විස්, ගිම්හාන් සූරියබණ්ඩාර සහ අනුෂ්කා ලීලානන්ද	මගේ රට, අප බලාපොරොත්තුව පදනම
731	කොළඹ	ප්‍රේමසිරි කුරුප්පු	දේව පුරවැසි සම්මේලනය
732	කොළඹ	ප්‍රේමසිරි විදානපතිරණ	
733	කොළඹ	ප්‍රියන්ත ගමගේ	
734	කොළඹ	මහචාර්ය දයාරත්න එදිරිසිංහ	රාජ්‍ය භාෂා කොමිසම
735	කොළඹ	මහචාර්ය ඇල්බට් ධර්මසිරි	
736	කොළඹ	මහචාර්ය ලාල් මර්වින් ධර්මසිරි	මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය
737	කොළඹ	මහචාර්ය ස්වර්ණා ජයවීර	කාන්තා පර්යේෂණ සඳහා මධ්‍යස්ථානය
738	කොළඹ	මහචාර්ය මාලනී ආදාගම	
739	කොළඹ	පුබුදු ද සිල්වා	
740	කොළඹ	ආර්.ජේ.තිලක් ගංගානාත්	
741	කොළඹ	ආර්.පී.කිත්සිරි බන්දුල	
742	කොළඹ	ආර්.වී.ලංකාලේඛා	
743	කොළඹ	ආර්.ජේ.ඩී.එම්.එන්.රූපසිංහ	
744	කොළඹ	ආර්.ජේ.එස්.රණතුංග	
745	කොළඹ	ආර්.එච්.එච්.එම්.බණ්ඩාර	
746	කොළඹ	ආර්.එල්.දිසානායක	

747	කොළඹ	ආර්.එම්.සුජීව ජ්‍රියන්ත රත්නායක	
748	කොළඹ	ආර්.එම්.දිසානායක	
749	කොළඹ	ආර්.එම්.මුදිත මංජුල රත්නායක	
750	කොළඹ	ආර්.එම්.සී.රත්නායක	එක්සත් ජාතික පක්ෂ මහජන බැංකු විශ්‍රාමිකයන්ගේ සංගමය
751	කොළඹ	ආර්.පී.සී.වීරසිරි	
752	කොළඹ	ආර්.එස්.ඒ.ජෝශප්	
753	කොළඹ	රාජිත සේනානායක	
754	කොළඹ	රාජිත සුරේඛ වීරරූප	
755	කොළඹ	රාමතිලක සේනාරත්න වික්‍රමතුංග	
756	කොළඹ	රාණි රත්නායක	
757	කොළඹ	රංජිත් දිසානායක	
758	කොළඹ	රංජිත් කුඹුරුහේන	
759	කොළඹ	රංජිත් සේනාරත්න	ශ්‍රී ලංකා ගොවි සංසදය
760	කොළඹ	රංජිත් විතානගේ	පාරිභෝගික අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා වන ජාතික ව්‍යාපාරය
761	කොළඹ	රංජිත් විජේසිංහ	මහනුවර පාරිසරික සහ සෞඛ්‍ය ආරක්ෂක සංවිධානය
762	කොළඹ	ගරු ආසිරි පී.පෙරේරා රදගුරුතුමා	මෙතෝදිස්ත පල්ලිය, ශ්‍රී ලංකාව
763	කොළඹ	ගරු ඩබ්.පී.එබිනේසර් ජෝශප් පියතුමා	ජාතික ක්‍රිස්තියානි සභාව
764	කොළඹ	රීටා මාග්‍රට් ද සිල්වා	
765	කොළඹ	රෝහණ හෙට්ටිආරච්චි	
766	කොළඹ	රොසානා පැල්මර්-කල්දේරා,තුෂාරා මනෝජ්	සමාන බිම් ආයතනය
767	කොළඹ	අතිගරු දිලෝරාජ් ආර් .කනගසබේ රදගුරුතුමා	ලංකා සභා දියෝකිසිය, කොළඹ
768	කොළඹ	රුවන් ලංකානාත් ජයකොඩි	
769	කොළඹ	රුවන් රත්නායක/ආචාර්ය සූරිය ගුණසේකර	සූරිය වංශය යළි ගොඩනැඟීමේ සංවිධානය සහ ජාතික බුද්ධි මණ්ඩලය
770	කොළඹ	එස්.ඒ.සුමිත් ජයවීර	
771	කොළඹ	එස්.පරණවිතාන	
772	කොළඹ	එස්.ඒ.ගමගේ	
773	කොළඹ	එස්.බී.ගමගේ	රජයේ විශ්‍රාමිකයින්ගේ සංගමයේ ජාතික සම්මේලනය
774	කොළඹ	එස්.සී.චන්ද්‍රහසන්	ඉලංගෙයි සරණාගතයින්ගේ සංවිධානය
775	කොළඹ	එස්.එච්.රත්නපාල ද සිල්වා	කොළඹ දිස්ත්‍රික් වැඩිහිටි බල මණ්ඩලය

776	කොළඹ	එස්.එම්.ප්‍රනාන්දු	
777	කොළඹ	එස්.පී.බී.කුලතිලක	ජාතික ඒකාබද්ධ කමිටුව සහ බෞද්ධ සංවිධාන ඒකාබද්ධ කමිටුව
778	කොළඹ	එස්.පරණවිතාන	
779	කොළඹ	එස්.සිංගප්පුලි	
780	කොළඹ	එස්.සින්නතුරෙයි	
781	කොළඹ	එස්.ඒ.ෂෙරිෆ්ඩීන්	
782	කොළඹ	එස්.සී.ඒ.ඔබේසේකර	ශ්‍රී ලංකා ට්‍රාන්ස්පේරන්සි ඉන්ටර්නැෂනල් ආයතනය
783	කොළඹ	එස්.සී.චන්ද්‍රහසන්	ශ්‍රී ලංකා ඉලංගෙයි සරණාගතයින් පුනුරුත්ථාපනය කිරීමේ සංවිධානය
784	කොළඹ	එස්.ජයවර්ධන විජයනාම, ගරු සරත් ඉද්දමල්ගොඩ පියතුමා	ක්‍රිස්තියානි සහයෝගීතා ව්‍යාපාරය
785	කොළඹ	එස්.එම්.ජේ.නියන්ගොඩ	
786	කොළඹ	එස්.එන්.ගම්ලත්	
787	කොළඹ	එස්.ඕ.එන්. ද සිල්වා	
788	කොළඹ	එස්.ටී.තාරක වරාපිටිය	සමස්ත ලංකා සංඛ්‍යාලේඛන නිලධාරින්ගේ සංගමය
789	කොළඹ	එස්.ඩබ්.ගමගේ	
790	කොළඹ	සාගරිකා රාජකරුණානායක	
791	කොළඹ	සමිත සහ බුද්ධික	
792	කොළඹ	සනත් නතාලික	
793	කොළඹ	සන්ධ්‍යා එක්නැළිගොඩ	
794	කොළඹ	සන්තියාගෝ හේමදාස	
795	කොළඹ	සපුමල් බණ්ඩාර මොරගොඩ	
796	කොළඹ	සරත් කුමාර සෙනරත් රත්නායක	
797	කොළඹ	සරත් මතිලාල් ද සිල්වා	
798	කොළඹ	සරත් රාපපක්ෂ	
799	කොළඹ	සරත් සඳකැන් ප්‍රනාන්දු	
800	කොළඹ	සරත් වික්‍රමසිංහ	
801	කොළඹ	සරත් විජේසූරිය	පුරවැසි බලය සංවිධානය
802	කොළඹ	ශෂී ද මෙල්	කාන්තා දේශපාලන නායකයින් නියෝජනය කරන ට්‍රාන්ස්පේරන්සි ඉන්ටර්නැෂනල් ආයතනය
803	කොළඹ	සේනානායක මුදියන්සේලාගේ කුමුදු රංගන	
804	කොළඹ	සන්තිවේල්	නව ප්‍රජාතන්ත්‍රික මාක්ස්වාදී,

			ලෙනින්වාදී සංගමය
805	කොළඹ	ශාමිනි රත්නායක	
806	කොළඹ	ශෂිකා ජෝන්ස්	
807	කොළඹ	සදේශිකා ප්‍රනාන්දු	
808	කොළඹ	ශිල්පා සමරතුංග	
809	කොළඹ	ශිරාන් දාබරේ	සිංහල ජාතික පක්ෂය
810	කොළඹ	සිරිල් හැඳලගේ	
811	කොළඹ	සිරිසේන යාපා	
812	කොළඹ	සිරිතුංග ජයසූරිය	එක්සත් සමාජවාදී පක්ෂය
813	කොළඹ	සිසිල් අතුකෝරාළ	
814	කොළඹ	සෝමපාල පට්ටිවිදාන	
815	කොළඹ	නොයෙල් ක්‍රිස්ටීන් ප්‍රනාන්දු සහෝදරතුමිය	ශ්‍රමාභිමානි
816	කොළඹ	සුභාෂිණී, සජීවක	ශ්‍රී විමුක්ති ධීවර කාන්තා සංවිධානය
817	කොළඹ	සුදර්ශන ගුණවර්ධන, රෝහණ හෙට්ටිආරච්චි	මාර්තු 12 ව්‍යාපාරය
818	කොළඹ	සුදත් සුනිමල් පෙරේරා	
819	කොළඹ	සුමේධ අමරසිංහ	තරුණ බෞද්ධ සංගමය, කොළඹ
820	කොළඹ	සුනිල් කන්නන්ගර	
821	කොළඹ	සුනිල් ජයවර්ධන	
822	කොළඹ	සුරේෂ් පෙරේරා	
823	කොළඹ	සුසිල් කන්නන්ගර	
824	කොළඹ	සුසිල් සිරිවර්ධන	
825	කොළඹ	ස්වර්ණා ඔබේසේකර, සෙල්වි සච්චිතානන්දම්	සාමය සඳහා කාන්තා සංවිධානය
826	කොළඹ	ටී.ධම්මික පෙරේරා	ලංකා පල්ස් ආයතනය
827	කොළඹ	ටී.වික්‍රමසිංහ	ගැල්ගව මිතුරෝ සමාජය
828	කොළඹ	ටී.ඒ.විමලසේකර	
829	කොළඹ	ටි.ධම්මික පෙරේරා	ජනතා සෞඛ්‍ය සමාජය
830	කොළඹ	ටී.ජී.සම්පත් ප්‍රියංකර	
831	කොළඹ	ටී.කේ.අසූර්	ශ්‍රී ලංකා මැලේ සම්මේලනය
832	කොළඹ	ටී.පී.සිරිවර්ධන	
833	කොළඹ	තාරක වරාපිටිය/සැමසන් ගුණතිලක	ශ්‍රී ලංකා බුද්ධිවාදීන්ගේ සංගමය
834	කොළඹ	තිලක් කුරේ	
835	කොළඹ	තිලක් කුරේ	
836	කොළඹ	තිලක් විජේසිංහ	නීති අධ්‍යයන මධ්‍යස්ථානය
837	කොළඹ	තිස්ස සෙනෙවිරත්න	

838	කොළඹ	තිස්ස විජේතුංග	සංවර්ධන පහසුකම් සැපයීමේ සංවිධානය/ජාතික ක්‍රියාකාරීන්ගේපෙරමුණ
839	කොළඹ	තුරෙයිසිංහම් ඩියුක් මෝගන්	
840	කොළඹ	ටිකිරි හේරත් ගුණතිලක	
841	කොළඹ	ටියුඩර් වික්‍රමසිංහ	
842	කොළඹ	එල්.එච්.ලියනගේ	කළුතර දිස්ත්‍රික රජයේ විශ්‍රාමිකයින්ගේ සංගමය
843	කොළඹ	යු.එන්.එස්.රාජපතිරණ	
844	කොළඹ	යු.එස්.රත්නසිරි	
845	කොළඹ	උපාලි ඩී.වේලාවත්ත	
846	කොළඹ	උපාලි මාගෙදරගමගේ	
847	කොළඹ	උපසේන සේනානායක	
848	කොළඹ	උපුල් හේමකුමාර	
849	කොළඹ	උපුල් ජයසූරිය	
850	කොළඹ	වි.එම්.කරුණාරත්න	
851	කොළඹ	වී.කේ.වනයක්කාර	
852	කොළඹ	වී.එන්.ගුණසේකර	
853	කොළඹ	වී.එස්.ලංකාපුර	
854	කොළඹ	වර්ධරාජා පෙරුමාල්	
855	කොළඹ	ගරුතර අග්ග මහා පණ්ඩිත ග්‍රන්ථ විශාරද රාජකීය පණ්ඩිත දවුලදෙන ඥාණිස්සර ස්වාමීන් වහන්සේ	බුද්ධ සහන ක්‍රියාකාරී කමිටුව
856	කොළඹ	පූජ්‍ය බඳගිරියේ සෝමවංශ හිමි	සමස්ත ලංකා ළදරු අධ්‍යාපන ගුරු සංගමය
857	කොළඹ	පූජ්‍ය ආචාර්ය බඳගිරියේ සෝමවංශ මහා ස්ථවිර	සමස්ත ලංකා ළදරු අධ්‍යාපන ගුරු සංගමය
858	කොළඹ	පූජ්‍ය ත්‍රිකුණාමලය ආනන්ද මහනායක ස්වාමීන් වහන්සේ	බුද්ධ ශාසන ක්‍රියාකාරී කමිටුව
859	කොළඹ	පූජ්‍ය බෙංගමුවේ නාලක ස්වාමීන් වහන්සේ	දේශප්‍රේමී භික්ෂු ධර්මායතනය
860	කොළඹ	පූජ්‍ය ත්‍රිකුණාමලය ආනන්ද මහනායක ස්වාමීන් වහන්සේ	බුද්ධ ශාසන කාර්ය සාධක මණ්ඩලය
861	කොළඹ	විපුල අමරසූරිය	
862	කොළඹ	විරාජ් එදිරිසිංහ	
863	කොළඹ	විශාකා තිලකරත්න	ශ්‍රී ලංකා පෝෂණ සමාජය
864	කොළඹ	ඩබ්.එෆ්.ප්‍රියංකර කොස්තා	
865	කොළඹ	ඩබ්.ජී.ගුණතුංග	
866	කොළඹ	ඩබ්.ජේ.අයිවන් ද සිල්වා	
867	කොළඹ	ඩබ්.ජේ.පි.රාජපක්ෂ	

868	කොළඹ	ඩබ්.එස්.එස්.ප්‍රනාන්දු	
869	කොළඹ	ඩබ්.ඒ.වී.ආර්.සුහසිංහ	
870	කොළඹ	ඩබ්.ලලිත් ඒ .පීරිස්	ශ්‍රී ලංකා ජාතික සමුපාකාර සභාව
871	කොළඹ	ඩබ්.සිරිසේන පෙරේරා	ශ්‍රී ලංකා කොමිනියුස්ට් පක්ෂය
872	කොළඹ	ඩබ්.සුනේත්‍රා සුභාශිනි	රුහුණු රට බෞද්ධ මහා බලවේගය/කැප්පිටිපොළ බෞද්ධ පදනම
873	කොළඹ	ඩබ්.ඒ.වී.ආර්.සුහසිංහ	මධ්‍යම තැපැල් හුවමාරුව, කොළඹ 10
874	කොළඹ	ඩබ්.බී.කිත්සිරි වික්‍රමතුංග	
875	කොළඹ	ඩබ්.කේ.ඩබ්.අබේකෝන්	
876	කොළඹ	ඩබ්.පී.එස්.පෙරේරා	
877	කොළඹ	ඩබ්.වී.ජයවර්ධන	
878	කොළඹ	වෝල්ටර් ප්‍රනාන්දු	
879	කොළඹ	විජය අජිත් ධර්මප්‍රිය	
880	කොළඹ	විජය වික්‍රමරත්න	
881	කොළඹ	විජිත් ලක්ෂ්මන් අමරසිංහ	සමස්ත ලංකා පරිපාලන ග්‍රාමනිලධාරි සංගමය
882	කොළඹ	විමල් දිසානායක	
883	කොළඹ	විමල් ජයවර්ධන	
884	කොළඹ	විමල් මුණසිංහ	
885	කොළඹ	කාන්තා දේශපාලන ඇකඩමිය	
886	කොළඹ	වයි.අයි.ධනවර්ධන	
887	කොළඹ	යසන්ත කෝදාගොඩ	
888	කොළඹ	සහිබියා ආදම්ලි	මැතිවරණ ප්‍රචණ්ඩත්වය අධීක්ෂණය කිරීමේ මධ්‍යස්ථානය
889	කොළඹ		යුද්ධයෙන් බලපෑමට ලක්වූ කාන්තාවන් සඳහා සංගමය සහ ට්‍රාන්ස්පේරන්සි ඉන්ටර්නැෂනල් ශ්‍රී ලංකා ආයතනය
890	කොළඹ		ජාතික ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමේ සේවාවේ විශ්‍රාමික සේවක සංගමය
891	කොළඹ		ශ්‍රී ලංකා දෙමළ සරණාගතයින් - දකුණු ඉන්දියාව
892	කොළඹ		යහපාලනය සඳහා වන පුරවැසි ව්‍යාපාරය

893	කොළඹ		සිවිල් සමාජ හා පුද්ගලයින්ගේ සංවිධානය)මැතිවරණ ප්‍රචණ්ඩත්වය අධීක්ෂණ මධ්‍යස්ථානය සහ මැතිවරණ ක්‍රමය සඳහා වන ජාත්‍යන්තර මධ්‍යස්ථානය, ජනවාර්ගික අධ්‍යයනය සඳහා වන ජාත්‍යන්තර මධ්‍යස්ථානය, නැගෙනහිර පළාතේ ආබාධිවූවන්ගේ එකමුතුව, 2015 මැතිවරණ සංවරණය සඳහා වූ ස්වේච්ඡා සේවකයින්(
894	කොළඹ		ත්‍රිකුණාමලය දිස්ත්‍රික් ධීවර සංසදය
895	කොළඹ		ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිය
896	කොළඹ		හෙළයේ සිංහල සංවිධානය
897	කොළඹ		ශ්‍රී ලංකා ජාතික සාම සභාව
898	කොළඹ		නව ප්‍රජාතන්ත්‍රික මාක්ස්වාදී, ලෙනින්වාදී සංගමය
899	කොළඹ		ශ්‍රී ලංකා පෝෂණ සමාජය
900	කොළඹ		ශ්‍රී ලංකා සරණාගතයින් පුනුරුත්ථාපනය කිරීමේ සංවිධානය
901	කොළඹ		පානදුර රාජ්‍ය සේවා විශ්‍රාමිකයින්ගේ සංගමය
902	කොළඹ		සමුපාකාර පොදු ජනතා සන්ධානය
903	කොළඹ		සර්වෝදය ජාතික දේශෝදය කමිටුව
904	කොළඹ		ජ්‍යෙෂ්ඨ පුරවැසි කමිටුව හෝමාගම
905	කොළඹ		සිංහල භාෂා පෙරමුණ
906	කොළඹ		දකුණු ධීවර සංවිධානය
907	කොළඹ		ශ්‍රී ලංකා දියසෙන් බෞද්ධ රාජ්‍යසේවාව
908	කොළඹ		ශ්‍රී ලංකා මැලේ පෙරමුණ
909	කොළඹ		ශ්‍රී ලංකා දෙමළ සරණාගතයින් - ඉන්දියාව
910	කොළඹ		ට්‍රාන්ස්පේරන්සි ජාත්‍යන්තර ශ්‍රී ලංකා ආයතනය
911	කොළඹ		මානව සම්පත් සංවර්ධනය සඳහා වන විලුතු මධ්‍යස්ථානය
912	කොළඹ		බුද්ධ ශාසන ක්‍රියාකාරී කමිටුව

913	ගාල්ල	ඒ.බී.විජේරත්න, බී.වයි.බී.මහින්ද සිල්වා	
914	ගාල්ල	ඒ.එච්.ජේ.ධර්මසේන	
915	ගාල්ල	ඒ.එම්.මොහොමඩ් අරීෆ්, එම්.එච්.පවුසුල් නියාස් සහ එම්.ඉසෙඩ්.ඒ.හමීඩ්	ගාලු සංසදය
916	ගාල්ල	අංගම්පොඩි අජිත් ලක්සිරි මෙන්ඩිස්	
917	ගාල්ල	අඟුලුගහ ධම්මින්න ස්වාමීන් වහන්සේ	ශ්‍රී සුමංගල දායක සභාව
918	ගාල්ල	ආනන්ද ජේ.අබේවික්‍රම	ගාලු පුරවැසි බලය
919	ගාල්ල	නිර්නාමික 1	
920	ගාල්ල	නිර්නාමික 2	
921	ගාල්ල	නිර්නාමික 3	
922	ගාල්ල	නිර්නාමික 4	
923	ගාල්ල	නිර්නාමික 5	
924	ගාල්ල	නිර්නාමික 6	
925	ගාල්ල	නිර්නාමික 7	
926	ගාල්ල	නිර්නාමික 8	
927	ගාල්ල	බී.ඒ.ලලිත් අබේසේකර	ව්‍යාපාර ප්‍රජාව
928	ගාල්ල	බී.ඒ.රුවන් පතිරණ	
929	ගාල්ල	බන්ධුපාල ගුරුගේ/කරුණාසේන ගුරුගේ	
930	ගාල්ල	බෙන්ජමින් ගුණවර්ධන	
931	ගාල්ල	බිමල් ඉන්ද්‍රජිත්	
932	ගාල්ල	සී.ඩී.එස්.ලැනරෝල්	
933	ගාල්ල	චානක වික්‍රමසිංහ	
934	ගාල්ල	චන්ද්‍රිකා රමණී පල්ලියගුරු	
935	ගාල්ල	සිරිල් පතිරණ	මානව සම්පත් පදනම
936	ගාල්ල	ඩී.සී.අබේරත්න	
937	ගාල්ල	ඩී.එල්.දයාල් ද සිල්වා	
938	ගාල්ල	ඩී.මනම්පේරි, ධර්මසේන එල් .ගුරුගේ, කේ.ඒ.ඊබට්	හපුගල රදෙල්ෆ් දෙටු පුරවැසි සමාජය
939	ගාල්ල	ඩී.වේරගොඩ	පුනුරුත්ථාපන නිලධාරි සංගමය
940	ගාල්ල	ඩී.ඒ.අනුර	
941	ගාල්ල	ඩී.දහනායක	
942	ගාල්ල	ඩී.පී.ශ්‍රියානි	
943	ගාල්ල	ඩී.ඩබ්.සිරිමාන්න	ගාලු සමාජ සුභසාධන සමාජය
944	ගාල්ල	දයාරත්න වල්ගමගේ	
945	ගාල්ල	ධම්මික ඩයස්	
946	ගාල්ල	ධර්මසිරි ගිනිගේ	
947	ගාල්ල	දිනේෂ් කේ.ගමගේ	බද්දේගම තරුණ සංගමය, ශ්‍රී

			ලංකා සම සමාජ පක්ෂය
948	ගාල්ල	දිනේෂ් තුහාගමගේ	සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරීන්
949	ගාල්ල	දිනේෂ් විදානගමගේ	සිවිල් සමාජය
950	ගාල්ල	දොන් විමලරත්න හපුතන්ත්‍රි	ලංකා සම සමාජ පක්ෂයේ බහුතර කණ්ඩායම
951	ගාල්ල	ඊ.එච්.රුවන් ප්‍රසාද්	දකුණු පළාතේ රජයේ පාසැල් ළමුන්ගේ ප්‍රවාහන සංගමය
952	ගාල්ල	ඊ.එච්.කුලසූරිය	
953	ගාල්ල	ෆර්හාන් නිසාම්ඩීන්	
954	ගාල්ල	ජී.ඒ.තිස්ස ජයරත්න	ශ්‍රී ලංකා සමාජ සංවර්ධන පදනම
955	ගාල්ල	ජී.සිරිල් සුමතිපාල	
956	ගාල්ල	ගාමිණී අමරසිංහ	පුරවැසි සභා - ගාල්ල
957	ගාල්ල	ගැමුණු ගුණතිලක	
958	ගාල්ල	ඥාණසිරි දිනෙත්ති	
959	ගාල්ල	ඥණපාල යටගම	එක්සත් ශ්‍රී ලංකා විශ්‍රාමික සංවිධාන එකමුතුව ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කය, රජයේ හා පළාත් පරිපාලන විශ්‍රාමික සංගම් සංසදය, අඩු පඩි විශ්‍රාමික ගුරු සංගමය
960	ගාල්ල	ගුණපාල ඉරත්තනාවලල	
961	ගාල්ල	එච්.එල්.ජයරත්න	
962	ගාල්ල	එච්.ලීලසේන ද සොයිසා සිරිවර්ධන	සාම විනිසුරු සංගමය
963	ගාල්ල	එච්.ඩබ්.විජයරත්න	
964	ගාල්ල	එච්.ජී.කරුණාදාස	
965	ගාල්ල	හක්කින ගාමිණී වසන්ත ද සිල්වා, හක්කින සුසිල් සමන්ත ද සිල්වා, සෙන්ද්‍රි හැන්දි කෝසලාවතී විජේරත්න	එක්සත් ජාතික පක්ෂය
966	ගාල්ල	හර්ෂ හැගොඩ	අපි ඔක්කොම සිංහල පුරවැසියෝ
967	ගාල්ල	හර්බට් විජේරත්න	
968	ගාල්ල	අයි.ඩී.නන්දන	පුරවැසි සභාව
969	ගාල්ල	ඉමදූව විතානගේ සොමිල ගීතනාත් ප්‍රේමරත්න	ජාතික ළමා ආරක්ෂණ අධිකාරිය
970	ගාල්ල	ජේ.ජී.ආර්.නික්සන්	ශ්‍රී ලංකා ගුරු සේවය
971	ගාල්ල	ජේ.ජාගොඩ	විදුහල්පති/ඉහළගොඩ සුමංගල ආදර්ශ විදුහල
972	ගාල්ල	ජේ.ඒ.ආර්.පතිරණ	
973	ගාල්ල	ජේ.වරණියගොඩ	
974	ගාල්ල	ජාතුංග දහනායක රන්දිල් ප්‍රමෝද්	

975	ගාල්ල	ජයවීර පීරිස්	දේශීය සම්ප්‍රදායික වෛද්‍යවරුන්ගේ සංවිධානය, උපත්,විවාහ,මරණ මුස්ලිම්
976	ගාල්ල	කේ.අනුර දිසානායක	
977	ගාල්ල	කේ.සාගර මනම්පේරි	
978	ගාල්ල	කේ.ඒ.දිසානායක	දකුණු ඉංජිනේරු සමාගම
979	ගාල්ල	කේ.එච්.ගයාන් ලක්මාල් ද සිල්වා	
980	ගාල්ල	කේ.එච්.ලයනල්	
981	ගාල්ල	කේ.කේ.ඒ.ජයවර්ධන	
982	ගාල්ල	කේ.ස්වනන්දන්	නව සම සමාජ පක්ෂය, ගාල්ල
983	ගාල්ල	කේ.යු.චන්ද්‍රලාල්	පළාත් දේපල කමිසරි කාර්යාලය
984	ගාල්ල	කේ.එච්.පී.ලක්නාත් තරංග	ශ්‍රී ලංකා සමාජ ආරක්ෂණ මණ්ඩලය, දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලය, ගාල්ල
985	ගාල්ල	කේ.කොඩිකාර	
986	ගාල්ල	කේ.පී.ඩී.ගුණරත්න	ගාලු විද්වත් එකමුතුව
987	ගාල්ල	කේ.පී.කේ.එස්.චමින්ද	
988	ගාල්ල	කේ.එස්.එස්.ජයමාන්න	
989	ගාල්ල	කමල් රණසිංහ	
990	ගාල්ල	කරුණාවංශ	
991	ගාල්ල	කොටරුගේ ධනවතී	
992	ගාල්ල	කුසුම් තිරාණගම	
993	ගාල්ල	එල්.එච්.සේනානායක	
994	ගාල්ල	එල්.ඩබ්.ලයනල්	
995	ගාල්ල	ලක්ෂ්මන් ආනන්ද ද ලැනරෝල්	
996	ගාල්ල	ලාල් පරාක්‍රම හෙට්ටිආරච්චි සේනානායක	
997	ගාල්ල	ලලිත් සේනානායක	පුරවැසි බලය ගාල්ල
998	ගාල්ල	ලියන ජයවර්ධන ඉසුරු ශ්‍රියන්ත	
999	ගාල්ල	එම්.ඩී.ජයසේන	
1000	ගාල්ල	එම්.එම්.දිල්ලිමුණි	
1001	ගාල්ල	එම්.බී.රෝහණ	ගාල්ල කඩවත් සතර ස්වර්ණාභරණ ශිල්ප සංවර්ධන සමුපාකාර සමිතිය
1002	ගාල්ල	එම්.සී.වික්‍රමසිංහ	
1003	ගාල්ල	එම්.ජී.විජිත කුමාර	
1004	ගාල්ල	එම්.කේ.ඥාණරත්න	
1005	ගාල්ල	එම්.ඒ.ඒ.වඩුවුඩ්	ප්‍රාදේශීය සභා
1006	ගාල්ල	එම්.ජේ.ජයරත්න	සිවිල් ආරක්ෂක කමිටුව

1007	ගාල්ල	එම්.කේ.කැලුම් සුසන්ත ද සිල්වා	
1008	ගාල්ල	එම්.ආර්.එම්.තදන්ලන්	
1009	ගාල්ල	මෛත්රී ගුණරත්න	ජාතික පවුර
1010	ගාල්ල	මාරකපුගේ ශ්රී සේන	
1011	ගාල්ල	එන්.එච්.ඩබ්.එස්.නානායක්කාර	විශ්රාමිකයින්ගේ සංගමය
1012	ගාල්ල	එන්.වී.ලීලානන්ද	
1013	ගාල්ල	එන්.ඩබ්.ජේ.සුනිල් ඩයස්	
1014	ගාල්ල	නන්දසිරි වැලිගමගේ	
1015	ගාල්ල	නිලූෂි	
1016	ගාල්ල	නිමල් ද සිල්වා	විසෙන් තොර ආහාර නිෂ්පාදන හා බෙදා හදා ගැනීමේ සාමූහිකය
1017	ගාල්ල	නිමල් එස් ද එස් කනකරත්න	සමස්ත ලංකා පරිපාලන ග්රාමනිලධාරි සංගමය සහ සාමවිනිසුරු සංගමය
1018	ගාල්ල	ඕ.එම්.ආනන්ද	බොපේ ජ්යෙෂ්ඨ පුරවැසි බල මණ්ඩලය, ගාල්ල
1019	ගාල්ල	පී.එන්.කේ.මලලසේකර	
1020	ගාල්ල	පී.බී.ඩී.ඩයමන්ඩ් ද සිල්වා	ගාල්ල ජ්යෙෂ්ඨ පුරවැසි කමිටුව
1021	ගාල්ල	පි.ජි.ද සිල්වා	ශ්රී ලංකා එක්සත් සාම පදනම
1022	ගාල්ල	පි.එච්.කරුණාතිලක	
1023	ගාල්ල	පි.හෙට්ටිආරච්චි	
1024	ගාල්ල	පි.කලන්සූරිය	ග්රාම සංවර්ධන සමිතිය
1025	ගාල්ල	පි.ජේ.ජයසිංහ	
1026	ගාල්ල	පූජ්ය පල්ලන්තර සුමනජෝති නායක ස්වාමීන් වහන්ස	සියම් මහා නිකාය ගාල්ල දිස්ත්රික් මල්වතු විහාර පාර්ශවය
1027	ගාල්ල	ප්රේමරත්න පඬිරාණගම	ගාල්ල කොටුව සුරකීමේ සංගමය
1028	ගාල්ල	ප්රේමරත්න තිරාණගම	
1029	ගාල්ල	ප්රේමසිරි ගුණසේකර	ශ්රී පති ආයුර්වේදය
1030	ගාල්ල	ප්රියන්ත වැලිතරගේ	
1031	ගාල්ල	ප්රියන්ත	
1032	ගාල්ල	පුබුදු සිරිවර්ධන	
1033	ගාල්ල	ආර්.කේ.කපිල කුමාර	
1034	ගාල්ල	ආර්.එල්.ගුරුගමගේ	
1035	ගාල්ල	ආර්.එම්.වේරහැර	සඳුන් රංගනාත් වේරහැර පදනම
1036	ගාල්ල	ගරු ඩබ්. රසික අල්විස්	එසෙම්බ්ලි ඔෆ් ගෝඩ්, උණවටුන
1037	ගාල්ල	එස්.ඩී.එස්.ලැනරෝ	
1038	ගාල්ල	එස්.කේ.එම්.මානවඩු	

1039	ගාල්ල	එස්.ලියනාරච්චි	
1040	ගාල්ල	එස්.තිරාණගම, සත්‍ය දයාරත්න	උපදේශක, එම්.බී.ඩී.රෙජිස්ට්‍රාර් කාර්යාලය, ගාල්ල
1041	ගාල්ල	එස්.ජේ.ඩබ්.ගමගේ	
1042	ගාල්ල	එස්.කේ.ජයතුංග	
1043	ගාල්ල	එස්.එම්.අමරසිරි	
1044	ගාල්ල	එස්.එම්.කීර්ති ජයනාත්	නව සම සමාජ පක්ෂය
1045	ගාල්ල	එස්.එම්.එච්.ගමගේ	
1046	ගාල්ල	එස්.එම්.කීර්ති ජයලත්	
1047	ගාල්ල	එස්.ඩබ්.චන්ද්‍රසේන	ශ්‍රී ප්‍රියදර්ශි ප්‍රජා මණ්ඩල සහ අවමංගල්‍යාධාර සමිතිය, ශ්‍රී ප්‍රියදර්ශ ජ්‍යෙෂ්ඨ වැඩිහිටි සමිතිය
1048	ගාල්ල	සාලිය නවරත්න	පුරවැසි සභා - ගාල්ල
1049	ගාල්ල	සරත් දයානන්ද	
1050	ගාල්ල	සරත් ගොඩකන්දාරච්චි	
1051	ගාල්ල	සරත් මල්වැන්න	
1052	ගාල්ල	සරිත් රාජපක්ෂ	
1053	ගාල්ල	ශ්‍රී රෝහණ ප්‍රදීප	
1054	ගාල්ල	සුගතපාල දියගහගේ	
1055	ගාල්ල	සුනිල් ශාන්ත ගනේවත්ත	ගාල්ල මානව හිමිකම් ආරක්ෂණ සංවිධානය - වමේ කේන්ද්‍රය
1056	ගාල්ල	සුසිල් කරුණා මුණි මානවඩු	තරංගා ඇල ගාව වත්ත සුභසාධක සමිති සංවිධානය
1057	ගාල්ල	ටී.ඩබ්.සුනිල් පෙරේරා වික්‍රමසිංහ	
1058	ගාල්ල	ටී.ජී.ජී.ඩයස්	
1059	ගාල්ල	ටී.ඒ.හේමචන්ද්‍ර	
1060	ගාල්ල	ටී.එල්.දාගල ද සිල්වා	
1061	ගාල්ල	තාරක වරාපිටිය	ශ්‍රී ලංකා බුද්ධිමතුන්ගේ සංගමය
1062	ගාල්ල	තිල්ලවටවන ආරච්චිගේ හේමචන්ද්‍ර	පිඩි 65 තිස්ස ගොවි සංවිධානය
1063	ගාල්ල	යූ.ජී.ඩී.ආරියතිලක	
1064	ගාල්ල	යූ.එල්.ජී.පියතිලක	
1065	ගාල්ල	උබයසෝම කොඩිකාර	
1066	ගාල්ල	උපුල් වික්‍රමසිංහ	
1067	ගාල්ල	පූජ්‍ය වෙලුල්ලේ සුමේධ හිමි	ශ්‍රී විවේකාරාමය
1068	ගාල්ල	ඩබ්.බී.එල්.ආරියරත්න	
1069	ගාල්ල	ඩබ්.එච්.එම්.අනුෂා ශ්‍රියාණි	
1070	ගාල්ල	ඩබ්.එම්.එස්.කුමාර	
1071	ගාල්ල	ඩබ්.විතානවසම්	

1072	ගාල්ල	පූජ්‍ය වල්පොල ගුණසිරි හිමි	
1073	ගාල්ල	වෝල්ටර් සි.ඩබ්.සෙනෙවිරත්න	
1074	ගාල්ල	වයි.එල්.චන්ද්‍රදාස	
1075	ගාල්ල	වයි.එල්.ජී.ජයතිලක	
1076	ගාල්ල		උපත්, මරණ, විවාහ රෙජිස්ට්‍රාර් සුභසාධක කමිටුව
1077	ගාල්ල		දකුණු පළාත් පොදු පාසැල් ළමුන් ප්‍රවාහන සේවා සංගමය
1078	ගාල්ල		ගාල්ල දිස්ත්‍රික් වාණිජ මණ්ඩලය
1079	ගාල්ල		ගාල්ල දිස්ත්‍රික් ජ්‍යෙෂ්ඨ පුරවැසි සංගමය
1080	ගාල්ල		ගැමි කාන්තාපෙරමුණ සහ ගාල්ල මාතර කාන්තා සංවිධාන එකතුව
1081	ගාල්ල		අඩු ආදායම්ලාභී විශ්‍රාමික ගුරු සංවිධානය
1082	ගාල්ල		ග්‍රාමීය කාන්තා පෙරමුණ
1083	ගාල්ල		ග්‍රාමීය කාන්තා පෙරමුණ සහ ගාල්ල-මාතර කාන්තා සමූහය
1084	ගම්පහ	ඒ.හේමලතා	
1085	ගම්පහ	ඒ.අතුකෝරාළ	
1086	ගම්පහ	ඒ.බි.අබේනායක	
1087	ගම්පහ	ඒ.දිසානායක	
1088	ගම්පහ	ඒ.ඊ.ඩි.ධර්මසිරි	
1089	ගම්පහ	අල්හාජ් ඒ.ටි.අරිෆීන්	ශ්‍රී ලංකා එක්සත් මැලේ සංවිධානය
1090	ගම්පහ	අල්හාජ් එම්.එස්.එම් මසූඩ්	ගම්පහ දිස්ත්‍රික් මුස්ලිම් බුද්ධිමතුන්ගේ සංසදය
1091	ගම්පහ	ඇන්ඩෘ සමරතුංග	ආගමික සංසදය
1092	ගම්පහ	නිර්නාමික 1	
1093	ගම්පහ	නිර්නාමික 2	
1094	ගම්පහ	බී.එෆ්.සී.ඩී.මෙන්ඩිස්. ඩී.එම්.කටුගම්පල, එම්.ඒ.නිමල් හරිශ්චන්ද්‍ර	
1095	ගම්පහ	බි.ඩබ්.සිසිර කුමාර	
1096	ගම්පහ	බෝගොඩ අප්පුහාමිලාගේ ලීලානන්ද	
1097	ගම්පහ	සි.ඩි.ආර්.පි. ද සිල්වා	
1098	ගම්පහ	සී.රත්නායක	
1099	ගම්පහ	කපිතාන් රවිනාත් වෙල්ගම	
1100	ගම්පහ	චරිත් ඩි ජයන්ත	
1101	ගම්පහ	චරිත නුවන් පතිරාජ	

1102	ගම්පහ	චාර්ල්ස් ද සිල්වා	
1103	ගම්පහ	ක්‍රිෂන්ත හෙට්ටිආරච්චි	
1104	ගම්පහ	ක්‍රිස්ටීන් නෝවර්	
1105	ගම්පහ	ඩී.බී.දසනායක	
1106	ගම්පහ	ඩී.සී.ඒ.විසිදාගම	
1107	ගම්පහ	ඩී.ජී.ඩබ්.මුහන්දිරම්ගේ	
1108	ගම්පහ	ඩී.රාජපක්ෂ	
1109	ගම්පහ	ඩී.එස්.පතිරණ	
1110	ගම්පහ	ඩී.ඩී.ගුණසේන	
1111	ගම්පහ	ඩී.එම්.කේ.දිසානායක	
1112	ගම්පහ	දයා විජේසිංහ	දී දම් රකිනෝ
1113	ගම්පහ	දේශබන්ධු කේ .කරුණාදාස	ශ්‍රී ලංකා දේශප්‍රේමී පෙරමුණ
1114	ගම්පහ	ධර්මසේන හේමපාල	
1115	ගම්පහ	වෛද්‍ය හිරන්‍යා ජයවර්ධන	
1116	ගම්පහ	එඩ්වඩ් ෆීලික්ස් රන්දෙනිය	
1117	ගම්පහ	එෆ්.පී.ජයතිලක	
1118	ගම්පහ	ෆ්‍රැන්ක් රත්නසිරි	
1119	ගම්පහ	ජී.එස්.එම්.ශ්‍රියාරත්න	
1120	ගම්පහ	ජී.ඩබ්.විපුලසුන්දර	
1121	ගම්පහ	එච්.ඩී.ෂෙල්ටන් ඇන්තනී	
1122	ගම්පහ	එච්.බී.එම්.ආරියතිලක	
1123	ගම්පහ	එච්.එම්.ආර්.පෙරේරා	
1124	ගම්පහ	එච්.වයි.එස්.අබ්දුල් කාදර්	
1125	ගම්පහ	එච්.ඒ.පොන්සේකා	ලංකා ශුභාරංචි කවය
1126	ගම්පහ	ජේ.එච්.තිලකරත්න	
1127	ගම්පහ	ජයසිංහ විජේරත්න	
1128	ගම්පහ	ජයසිරි ප්‍රනාන්දු	
1129	ගම්පහ	කේ.ඒ.එල්.සමීර	
1130	ගම්පහ	කේ.ඒ.පී.එන්.කහඳවල	
1131	ගම්පහ	කේ.ජී.නන්දලාල්	
1132	ගම්පහ	කේ.ගාමිණී රණසිංහ	
1133	ගම්පහ	කේ.කේ.ඒ.විජයසුන්දර	
1134	ගම්පහ	කේ.කරුණාදාස	
1135	ගම්පහ	කේ.එල්.නිව්ටන් පෙරේරා	
1136	ගම්පහ	කේ.පී.පෙරේරා	
1137	ගම්පහ	කේ.පී.වී.ආර්.බණ්ඩාර	

1138	ගම්පහ	කේ.ප්රේමසිරි	
1139	ගම්පහ	කේ.රණසිංහ	
1140	ගම්පහ	කේ.එස්.කේ.විශ්රැත	
1141	ගම්පහ	කේ.සි.ප්රනාන්දු	
1142	ගම්පහ	කේ.ඩී.ක්ලිපර්ඩ්	
1143	ගම්පහ	කේ.කේ.ඒ.විජේසුන්දර	
1144	ගම්පහ	කේ.කේ.රත්නසිරි පෙරේරා	
1145	ගම්පහ	කේ.එල්.ප්රනාන්දු	
1146	ගම්පහ	කුලවංශ අධිකාරි	
1147	ගම්පහ	කුමුදු කාංචන අතුකෝරාළ	
1148	ගම්පහ	ක්වින්ටස් රොද්රිගෝ	
1149	ගම්පහ	එල්.එම්.එස්.කබ්රාල්	
1150	ගම්පහ	එල්.ඩබ්.ආරියරත්න	
1151	ගම්පහ	එල්.ජේ.ශ්රී ජයවික්රම	
1152	ගම්පහ	ලලිත් ජයසූරිය	
1153	ගම්පහ	ලලිත් කුලතුංග	
1154	ගම්පහ	ලීස් කෝරළගමගේ	
1155	ගම්පහ	ලෙස්ලි ප්රනාන්දුපුල්ලේ	
1156	ගම්පහ	එම්.පි.ඩී.ඩී.පි.ඩයස්	
1157	ගම්පහ	එම්.එෆ්.චාමර සම්පත් මධුශංක නන්දසේන	
1158	ගම්පහ	එම්.ඒ.ජී.එදිරිසූරිය	
1159	ගම්පහ	එම්.සි.එස්.ප්රනාන්දු	
1160	ගම්පහ	එම්.කේ.යූ.එස්.ගුණතිලක	
1161	ගම්පහ	එම්.ලියනගේ	
1162	ගම්පහ	එම්.එම්.ඒ.ඉස්මයිල්	
1163	ගම්පහ	එම්.එම්.නවුපර්	
1164	ගම්පහ	එම්.පි.ඩී.ඩී.ඩයස්	
1165	ගම්පහ	එම්.ඒ.අතුකෝරාළ	
1166	ගම්පහ	එම්.ඒ.ආර්.සමරසිංහ	
1167	ගම්පහ	එම්.ජී.සිරිසේන	
1168	ගම්පහ	එම්.එච්.මොහොමඩ්	
1169	ගම්පහ	මහින්ද කළුදෙට	
1170	ගම්පහ	එන්.ඩී.ගමගේ	
1171	ගම්පහ	එන්.ඩී.ගමගේ	
1172	ගම්පහ	එන්.එල්.ප්රසන්න ප්රනාන්දු	
1173	ගම්පහ	එන්.ඊ.එච්.විල්මට්	

1174	ගම්පහ	නාලක සී.ජයවීර	
1175	ගම්පහ	නිශාන්ත හෙට්ටිආරච්චි	
1176	ගම්පහ	පි.ඒ.පල්ලියගුරු	
1177	ගම්පහ	පි.ඒ.එස්.ප්‍රියන්ත	කැළණි විශ්ව විද්‍යාලයේ ආදි ශිෂ්‍ය සංගමය
1178	ගම්පහ	පි.ඩී.සිරිසේන	
1179	ගම්පහ	පි.කේ.චමිලා තුෂාරි	
1180	ගම්පහ	පියසිරි සුරවීර	
1181	ගම්පහ	සාගර ප්‍රසන්න	ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලයේ වාණිජ සහ කළමනාකරණ අධ්‍යාපන පීඨය
1182	ගම්පහ	ආර්.ඒ.පි.ලෙනෝරා	
1183	ගම්පහ	ආර්.ඩී.ජයවීර	
1184	ගම්පහ	ආර්.ඩබ්.අමරසිංහ	
1185	ගම්පහ	රනිල් අබේසිංහ	
1186	ගම්පහ	එස්.ඒ.සිරිවර්ධන පෙරේරා	
1187	ගම්පහ	එස්.ඒ.හර්බට් පෙරේරා	
1188	ගම්පහ	එස්.ඒ.කේ.තන්තිලගේ	
1189	ගම්පහ	එස්.බී.වෙල්ගම	
1190	ගම්පහ	එස්.ඊ.එච්.විල්මට්	
1191	ගම්පහ	එස්.ජී.පි.බණ්ඩාර	
1192	ගම්පහ	එස්.එම්.ඩබ්.ආර්.සිරිවර්ධන	
1193	ගම්පහ	එස්.ආර්.ඩී.පි.පෙරේරා	
1194	ගම්පහ	එස්.ආර්.ඊ.ගුණසිංහ	
1195	ගම්පහ	එස්.රණතුංග	
1196	ගම්පහ	එස්.සරත් මතිලාල් ද සිල්වා	
1197	ගම්පහ	එස්.එස්.එස්.ඒ.එස්.සේනානායක	
1198	ගම්පහ	එස්.ඩබ්.රන්ජන්	
1199	ගම්පහ	සමන් තුෂාර මුතුකුමාරණ	
1200	ගම්පහ	සෙනරත් ලියනගේ	
1201	ගම්පහ	ෂෙල්ටන් ඇන්තනී	
1202	ගම්පහ	ෂෙල්ටන් හෙට්ටිආරච්චි	
1203	ගම්පහ	සිරිල් ප්‍රනාන්දු	
1204	ගම්පහ	සිරිනිමල ලක්දුසිංහ	
1205	ගම්පහ	සෝමපාල ලියනගේ	
1206	ගම්පහ	තිලකරත්න දිසානායක	
1207	ගම්පහ	යූ.වි.ජයසිංහ	

1208	ගම්පහ	පි.පර්ල් පෙරේරා	
1209	ගම්පහ	විමල් ජේ.රුවන්පතිරණ	
1210	ගම්පහ	ඩබ්.ඩී.ඒ.සංජීව	
1211	ගම්පහ	ඩබ්.අල්විස්	
1212	ගම්පහ	ඩබ්.අමරසිංහ	
1213	ගම්පහ	ඩබ්.අර්ඩ්ලි සිගේරා	
1214	ගම්පහ	ඩබ්.ජයසේකර	
1215	ගම්පහ	ඩබ්.එම්.ඩී.වෛද්‍යරත්න	
1216	ගම්පහ	ඩබ්.බී.ජයසේකර	
1217	ගම්පහ	ඩබ්.ඊ.එම්.එච්.හරිශ්චන්ද්‍ර පෙරේරා	
1218	ගම්පහ	ඩබ්.ජේ.සිරිල් ප්‍රනාන්දු	
1219	ගම්පහ	වින්ග් කමාන්ඩර් ඊ.එච්.ඔම්ස්	
1220	ගම්පහ	විමල් විජේසිංහ	තරුණ සිතිවිලි සමාජය
1221	ගම්පහ		21 වන සියවසේ නිර්මාණකරුවන්ගේ සංගමය
1222	ගම්පහ		ගම්පහ පුරවැසි කමිටුව
1223	ගම්පහ		ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ වාණිජ සහ කාර්මික එකමුතුව
1224	ගම්පහ		ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ නීතිඥ, සමාදාන විනිසුරු
1225	ගම්පහ		කැළණි අධ්‍යාපන කවය
1226	ගම්පහ		sagaraprasannas@gmail.com
1227	හම්බන්තොට	ආචාර්ය වමල් පී.කුලතිලක	
1228	හම්බන්තොට	ජේ.කේ.ධර්මදාස	
1229	හම්බන්තොට	ජේ.නානායක්කාර	
1230	හම්බන්තොට	ජයමහ හිටිහාමිලාගේ සුගත් පුෂ්පක ජයමහ	
1231	හම්බන්තොට	ජයන්ත මල්දෙනිය	
1232	හම්බන්තොට	ජයසේන මහහැන්නදි	
1233	හම්බන්තොට	කේ.ජී.ඒ.කුලසිරි කුලේන්ද්‍ර	
1234	හම්බන්තොට	නේ.වී.පී.විජයවංශ	
1235	හම්බන්තොට	කේ.විජයකුමාරන්	
1236	හම්බන්තොට	පල්ලිමුල්ල හේවාගීගන කුලසිරි	
1237	හම්බන්තොට	එස්.ඒ.ජේ.එන්.මල්දෙනිය	
1238	හම්බන්තොට	සෝමසිරි අබේගුණවර්ධන ඒකනායක	
1239	හම්බන්තොට	වසන්ත මානෙල් අබේවික්‍රම	
1240	හම්බන්තොට	ඒ.පි.උපසේන	
1241	හම්බන්තොට	අන්දරවීර ආරච්චිගේ ඩේවිඩ්	

1242	හම්බන්තොට	ඩී.සෙනරත් ආරච්චි	
1243	හම්බන්තොට	දයාවංශ වත්තේගම	දකුණු පළාත් පොදු පාසැල් ළමුන් ප්‍රවාහන සේවා සංගමය
1244	හම්බන්තොට	ජී.ජයරත්න	
1245	හම්බන්තොට	ජී.සිරිසේන	
1246	හම්බන්තොට	ජී.ජයරත්න	
1247	හම්බන්තොට	ජී.මිලානි හරීම්	
1248	හම්බන්තොට	ඉන්ද්‍රා නයනා කාන්ති පුංචිහේවා	
1249	හම්බන්තොට	ජේ.නානායක්කාර	
1250	හම්බන්තොට	ජේ.එච්.සුගත් පුෂ්ප ජයමහ	
1251	හම්බන්තොට	ජයසේකර මහහන්දි	
1252	හම්බන්තොට	කේ.ජී.ඒ.කුලසිරි කළුනු	
1253	හම්බන්තොට	කේ.විජයකුමාරන්	
1254	හම්බන්තොට	කේ.වී.ඒ.විජයවංශ	
1255	හම්බන්තොට	කෙවින් කරුණාතිලක	
1256	හම්බන්තොට	එල්.රූපසේන	
1257	හම්බන්තොට	එම්.චන්ද්‍රරත්න	
1258	හම්බන්තොට	එම්.කේ.බී.ජයසේකර	
1259	හම්බන්තොට	එම්.එල්.එම්.යෙහියා	
1260	හම්බන්තොට	මලිත් කෞශල්‍ය	
1261	හම්බන්තොට	මල්කාන්ති අධිකාරි	කාන්තා සංවර්ධන සම්මේලනය, හම්බන්තොට
1262	හම්බන්තොට	නෝනා මර්සූනා	
1263	හම්බන්තොට	පී.ඒ.විජේසුන්දර	
1264	හම්බන්තොට	පි.එච්.කුලසිරි	
1265	හම්බන්තොට	පි.ඒ.විජේසුන්දර	
1266	හම්බන්තොට	පි.එස්.ගුණසේකර	
1267	හම්බන්තොට	පල්ලිමුල්ල හේවාගීගන කුලසිරි	
1268	හම්බන්තොට	ආර්.ඒ.පී.නිර්ති තනූජා	අම්බලන්තොට රුහුණු ප්‍රජා සංවර්ධන පදනම
1269	හම්බන්තොට	රංජිත් සී.ඒකනායක	හම්බන්තොට ලියාපදිංචි බදුගෙවන සංචාරක ව්‍යාපාරිකයින්ගේ සංගමය
1270	හම්බන්තොට	රත්නායක මුදියන්සේලාගේ සෝමපාල	
1271	හම්බන්තොට	එස්.ඒ.ඒකනායක	
1272	හම්බන්තොට	එස්.එල්.ඒ.වීරසිංහ	
1273	හම්බන්තොට	එස්.පී.ශ්‍රියාණි මංගලිකා	කාන්තා සංවර්ධන සම්මේලනය, හම්බන්තොට

1274	හම්බන්තොට	සම්පත් එදිරිසූරිය	
1275	හම්බන්තොට	සෝමසිරි ඒ. ඒකනායක	
1276	හම්බන්තොට	සුධම්මික වික්‍රමනායක	හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික් වාණිජ මණ්ඩලය
1277	හම්බන්තොට	සුධම්මික වික්‍රමනායක	වාණිජ මණ්ඩලය, හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කය
1278	හම්බන්තොට	සුනිල් ආර් .ද සිල්වා	නීති ශක්ති පදනම
1279	හම්බන්තොට	ටි.ඒ.හේමචන්ද්‍ර	මයුරපුර/තිස්සපුර විදුලි වැට සුරකීමේ පදනම
1280	හම්බන්තොට	ටි.ඒ.හේමචන්ද්‍ර	ඇල-තිස්ස ගොවි සංවිධානය
1281	හම්බන්තොට	වසන්ත මානෙල් අබේවික්‍රම	මානව හිමිකම් සුරකීමේ පුරවැසි බලය
1282	හම්බන්තොට	විලියම් වන්නිආරච්චි	රාජ්‍ය සේවා විශ්‍රාමිකයින්ගේ එකතුව
1283	හම්බන්තොට		මානව හිමිකම් සුරකීමේ පුරවැසි කොමිසම
1284	යාපනය	ඒ.ගෝකුලන්	
1285	යාපනය	ඒ.අජිත්දාර්වින්	
1286	යාපනය	ඒ.ධර්මකුලසූරියම්	
1287	යාපනය	ඒ.ගෝකුලන්	
1288	යාපනය	අබිමානසිංහම් සිත්තවත්තෙ උදයකුමාර්	
1289	යාපනය	අන්කායදේවි සෙල්වරාජ්	
1290	යාපනය	අන්කායත්කන්නි සෙල්වරාජ්	මහජන ආරක්ෂන සහ පුනරුත්ථාපන මධ්‍යස්ථානය
1291	යාපනය	නිර්නාමික	
1292	යාපනය	ආරුමුගම් නඩේසු රාජේන්ද්‍රන්	
1293	යාපනය	ආරුමුගම් සිවකුමාර්	
1294	යාපනය	සී.සී. විනායගම්	
1295	යාපනය	ඩී.මයිකල්	
1296	යාපනය	ඩැනියල් පාක්යරත්නම්	
1297	යාපනය	ආචාර්ය කේ.විග්නේස්වරන්	සමස්ථ ලංකා දෙමළ මහ සභාව
1298	යාපනය	ආචාර්ය පී.සිවපාලන්	
1299	යාපනය	ආචාර්ය එස්.මෝගන්	
1300	යාපනය	මහාචාර්ය වී.මහේන්ද්‍රන්	
1301	යාපනය	ඊ.දයාලා	
1302	යාපනය	ඊ.ජෙගදේසන්	
1303	යාපනය	ගනපති ගනේෂලිංගම්	
1304	යාපනය	ඥාණකුමාරි සිවනේසන්	
1305	යාපනය	එච්.ඉන්දුමතී	විෂුටු

1306	යාපනය	අයි.සුන්දරලිංගම්	
1307	යාපනය	අයි.ඉරසෙයියා	
1308	යාපනය	ජේ.සක්තිජීවන්	
1309	යාපනය	ජග්රත් චෛයිතන්යා,පූජ්ය සභා වාසුදේව, පූජ්ය එස්.මහාලිංගසිවකුරුක්කල්	චින්මයා මිෂන්
1310	යාපනය	ජූඩ් එම්. සූරියජීවන්	
1311	යාපනය	කේ.ස්රීරාජකුමාර්	
1312	යාපනය	කේ.වැලේතන්වන්	
1313	යාපනය	කේ. ඉරාසරත්තිනම්	
1314	යාපනය	කේ.ජනාර්තනන්	
1315	යාපනය	කේ.කමලේස්වරන්	
1316	යාපනය	කේ. කුලන්දෙයිවේල් ඥානෝදයම්	
1317	යාපනය	කේ.සිත්තිවිනයාගවඩිවේල්	
1318	යාපනය	කේ.තුවරාකන්	
1319	යාපනය	කේ.උපේන්දිරන්	
1320	යාපනය	කේ.ඉරාසරත්නම්	
1321	යාපනය	කේ.ඉරාත්තිනම්	
1322	යාපනය	කේ.ගනේසපිල්ලි	
1323	යාපනය	කේ.කපිලන්	
1324	යාපනය	කේ.සභානායගම්	
1325	යාපනය	කේ.ශක්තිවේල්	
1326	යාපනය	කේ.සිත්නරාජා/එන්. තමිල් අලගන්	
1327	යාපනය	කේ .සුගේෂ්	
1328	යාපනය	කේ.තාමෝදරපිල්ලෙයි	
1329	යාපනය	ගනපති ගනේෂලිංගම්	
1330	යාපනය	කනගසබෙයි මහාලිංගම්	
1331	යාපනය	කන්දප්පා මුත්තයියාපිල්ලෙයි	
1332	යාපනය	කේදීස්වරන් වරදරාජා	
1333	යාපනය	කේදීස්වරන් වරදරාජා	
1334	යාපනය	කිත්තිනන් කමලේෂ්වරන්	
1335	යාපනය	එම්. ගනපතිපිල්ලෙයි	දීප ව්යාප්ත සුළු ජාතික දෙමළ මහ සභාව
1336	යාපනය	එම්.අයි. මුරුගන්	
1337	යාපනය	එම්.කුමරවේල්	
1338	යාපනය	එම්.කේ. සිවාජි ලිංගම්	
1339	යාපනය	එම්. ගනපතිපිල්ලෙයි	
1340	යාපනය	එම්. කුමාරවේල්	

1341	යාපනය	එම්.සසීගරන්	
1342	යාපනය	එම්.තරුමලිංගම්	
1343	යාපනය	එම්.වී.ඊ. රවිචන්ද්‍රන්	ගිනි සහ SSCs සඳහා වන කොමිසම -යාපනය දිස්ත්‍රික් අගරදගුරු නිවස
1344	යාපනය	මේනවේලි පී.එස්	
1345	යාපනය	මුත්තයියා සිවගුණරත්නම්	සාධාරණත්වය සහ සාමය සඳහා වූ කමිටුව - යාපනය
1346	යාපනය	මුත්තුකුමාර් බාලසුබ්‍රමනියම්	
1347	යාපනය	එන් .නහීම්	
1348	යාපනය	එන්. පරමේස්වරන්	
1349	යාපනය	එන්.සිවනාදන්	
1350	යාපනය	එන්.සුබ්‍රමනියම්	
1351	යාපනය	එන්. කුගදාසන්	
1352	යාපනය	එන්.ගුණසේකරන්	
1353	යාපනය	එන්.තිරුඤාණසම්බන්දර්	
1354	යාපනය	නාගලිංගම් රවිචන්ද්‍රන්	
1355	යාපනය	නාගමනී සබාරත්තිනම්	
1356	යාපනය	පී.නාගලිංගම්	
1357	යාපනය	පී. සුමන්තිපිල්ලෙයි බාලක්රිෂ්නන්	
1358	යාපනය	පී .තවරාජා	
1359	යාපනය	පොන්නම්බලම් රාජේන්ද්‍රම්	
1360	යාපනය	පොන්නම්බලම් සෙල්වරත්නම්	
1361	යාපනය	පොන්නම්බලම් සෙල්වරත්නම්	
1362	යාපනය	ප්රතාබ්	
1363	යාපනය	මහාචාර්ය පී .බාලසුන්දරම්පිල්ලෙයි	
1364	යාපනය	ආර්.සන්ගියා	දෙමළ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ
1365	යාපනය	ආර්. සුන්දරනායහම්	
1366	යාපනය	ආර්. සෙල්වවඩිවේල්	
1367	යාපනය	ආර්.කේ. සුවර්කාහන්	යාපනය කිලිනොච්චි මුස්ලිම් සමිතිය
1368	යාපනය	රාජනී චන්ද්‍රසේගරම්	
1369	යාපනය	රාසයියා පෙරින්පානයකම්	
1370	යාපනය	එස්.වී.බී. මංගලරාජා පියතුමා	යාපනය කතෝලික දියේකිසියේ සාධාරණත්වය සහ සාමය සඳහා වූ කොමිසම
1371	යාපනය	එස්. තාමිනී	
1372	යාපනය	එස්. ආරුමුගම්	

1373	යාපනය	එස්.ගුණරාජා	
1374	යාපනය	එස්.කනකරාසන්	
1375	යාපනය	එස්. ගනේෂමූර්ති	උතුරු පළාත මධ්‍ය ශ්‍රී ලංකා වැඩිහිටි සමිතිය
1376	යාපනය	එස්.ක්‍රිෂ්ණනාදන්	
1377	යාපනය	එස්.මහාලිංගම්	
1378	යාපනය	එස්.රණසිංහම්	
1379	යාපනය	එස්.සේතුරාජා	
1380	යාපනය	එස්.සිවමනෝගරී	
1381	යාපනය	එස්.සූරියකුමාර්	
1382	යාපනය	එස්.ටී.සන්මුගනාදන්	
1383	යාපනය	එස්.තියගාලිංගම්	
1384	යාපනය	එස්.තියගාලිංගම්	
1385	යාපනය	එස්.චින්නාත්තුරි	
1386	යාපනය	එස් .කනගා රාජේසරන්	
1387	යාපනය	එස්. ගනපතිපිල්ලෙයි	
1388	යාපනය	එස්. කන්දසාමි	
1389	යාපනය	එස්. කේදීස්වරන්	
1390	යාපනය	එස්. සබාරත්නම්	
1391	යාපනය	එස්. සූරියකුමාර්	
1392	යාපනය	එස්. තිරුච්චෙල්වනාදන්	
1393	යාපනය	එස්. තිරුකුමාර්	නැගෙනහිර ඉනුවිල් ගොවි සංසදය
1394	යාපනය	එස්. විජයකාන්ත්	
1395	යාපනය	සෙල්වරත්නම් සුබ්‍රමනියම්	
1396	යාපනය	සරෝජා සිවචන්ද්‍රන්	කාන්තාව සහ සංවර්ධනය සඳහා වූ කේන්ද්‍රය
1397	යාපනය	සෙල්වරත්නම් සුබ්‍රමනියම්	
1398	යාපනය	සිදම්බර මෝහන්	
1399	යාපනය	සිත්මාබර පිල්ලෙයි නඩරාසා	
1400	යාපනය	සුබ්‍රමනියම් ගෝපාලසිංහම්	
1401	යාපනය	සුබ්‍රමනියම් මෝහන්දාස්	
1402	යාපනය	සුබ්‍රමනියම් ගෝපාලසිංහම්	
1403	යාපනය	සුවස්තිකා අරුණලිංගම්	නීති ආධාර කොමිසම
1404	යාපනය	ටී. රාජශ්‍රීකාන්තන්	
1405	යාපනය	ටී. ශ්‍රීරාජජීවන්	
1406	යාපනය	ටී.ශ්‍රීදරන්	
1407	යාපනය	ටී. උදයකුමාර්	

1408	යාපනය	ටී.කේ.එස්. සන්ද්යාපිල්ලෙයි	
1409	යාපනය	ටී. කෞෂිකන්	
1410	යාපනය	ටී .මයිකල්	
1411	යාපනය	තන්ගරාජා තවරූබන්	
1412	යාපනය	තන්ගවේල් සිවරූබන්	
1413	යාපනය	තාමිනී පත්මනාදන්	
1414	යාපනය	තික්කම මහින්ද කුමාර්	
1415	යාපනය	වී. ආනන්දසන්ගරී	දෙමළ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ
1416	යාපනය	වී.කේ. ජයපාලන්	ජයපාලන් සමාජ සංවර්ධන සේවය
1417	යාපනය	වී. තාපේන්දිරන්	
1418	යාපනය	වී. වේළුම්මයිලම්	
1419	යාපනය	වී. බාලක්රිෂ්ණන්	
1420	යාපනය	වයිරවම්පිල්ලෙයි කාතිරිමලෙයි	
1421	යාපනය	විනයාගමූර්ති ශ්රීශක්තිවේල්	
1422	යාපනය		සමස්ථ ලංකා දෙමළ සුළු ජාතික මහ සභාව
1423	යාපනය		සමාජ පුනරුත්ථාපනය සඳහා වන සංවිධානය
1424	යාපනය		පත්මානාප ඊළාම් විප්ලවවාදී විමුක්ති සංවිධානය
1425	යාපනය		සුබ්රමනියම් මුඩ්ලියර් පුස්තකාලය සහ ප්රජා මධ්යස්ථානය , නැගෙනහිර පුලෝයි
1426	කළුතර	ඒ.වී. සීලවතී	
1427	කළුතර	ආනන්ද කොඩිතුවක්කු	
1428	කළුතර	අනෝමා විජේසේකර	කළුතර දිස්ත්රික් සංස්කෘතික කාර්යාලය
1429	කළුතර	නිර්නාමික 1	
1430	කළුතර	නිර්නාමික 2	
1431	කළුතර	නිර්නාමික 3	
1432	කළුතර	නිර්නාමික 4	
1433	කළුතර	නිර්නාමික 5	
1434	කළුතර	නිර්නාමික 6	
1435	කළුතර	බෙට්රම් ප්රනාන්දු	කළුතර කිතුනු එකමුතුව
1436	කළුතර	බුද්ධික පීරිස්	
1437	කළුතර	සි .වාස් ගුණවර්ධන	
1438	කළුතර	විරාත් යසන්ගික ද සිල්වා	හියුමන් වොච් සංවිධානය
1439	කළුතර	ඩී.ඒ. ජයසේකර	

1440	කළුතර	ඩී.ඩී.එල්. ජයවර්ධන	
1441	කළුතර	ඩී.එල්. උභයවර්ධන	
1442	කළුතර	ඩී.එම්. නිහාල්	
1443	කළුතර	ඩෑනිසන් වීරසූරිය	සීමාසහිත සකසුරුවම් සහ ණය ගණුදෙණු සමිති සම්පත් කළමණාකරන සමූපකාර සංගමය
1444	කළුතර	දයාරත්න වහලාතන්ත්රි	
1445	කළුතර	දයාවංශ අමරතුංග	
1446	කළුතර	ධර්මසිරි මර්වින් ජයසේකර	
1447	කළුතර	දිනූක කුරේ	
1448	කළුතර	ආචාර්ය පරාගොඩ විමලවංශ හිමි	ට්රිනික්යාවේ දීප ව්යාප්ත ඒකාබද්ධ සංග සභාව
1449	කළුතර	ඊ.පී ද සිල්වා	පානදුර රාජ්ය සේවා විශ්රාමික සමිතිය
1450	කළුතර	ජී.ඒ.පී.ඒ.එන්. ප්රනාන්දු	
1451	කළුතර	ජී.එල්. ගුලවිට	
1452	කළුතර	ජී. නන්දසේන	
1453	කළුතර	ගාමිණී ඉඹුලන්ග	ජාවත්ත එක්සත් බෞද්ධ සහ පොදු සමාජ සේවා සමිතිය
1454	කළුතර	ගාමිණී ජයලත්	
1455	කළුතර	එච්.ඩබ්. දයාරත්න	
1456	කළුතර	එච්.ජී. ප්රනාන්දු	ක්රිස්තියානිවරුන්ගේ සංගමය කළුතර
1457	කළුතර	එච්.ඩබ්. ජිනේන්ද්රදාස්	
1458	කළුතර	අයි.ජේ.පී ද සිල්වා	
1459	කළුතර	ඉන්ද්රදාස හෙට්ටිආරච්චි, සරත් ගුණතිලක	කළුතර දිස්ත්රික්කයේ උගත් පුරවැසියන්ගේ සංගමය
1460	කළුතර	ජේ.ජී. හේමපාල	
1461	කළුතර	ජේ.ඩබ්. වෙදගේ	
1462	කළුතර	ජේ.එල්.ජී. මොරගොඩ	
1463	කළුතර	කේ.බී. බ්රිටෝ	
1464	කළුතර	කේ .අශෝකා ප්රනාන්දු	
1465	කළුතර	කේ.ජී. තිලකරත්න	ගැමුණු කෘෂි සංවිධානය
1466	කළුතර	කේ .කේ. රත්නසිරි පෙරේරා	
1467	කළුතර	එල්. නොයෙල් තිස්ස පෙරේරා	රාජ්ය විශ්රාමික සංගමය
1468	කළුතර	එල්. එල්.එස් .අල්විස්	
1469	කළුතර	ලින්ටන් කළුතරගේ	
1470	කළුතර	එම්.ජී. විමලසේන	
1471	කළුතර	එම්.එෆ්. මොහොමඩ්	

1472	කළුතර	එම්. කුසුම් සිරිල්	
1473	කළුතර	එම්.පී. පෙරේරා,පී .ජයතිලක, යූ.එච් . ලියනගේ	කළුතර දිස්ත්‍රික් රජයේ විශ්‍රාමික සමිති සංගමය
1474	කළුතර	මනිලාල් ජේ.	
1475	කළුතර	නිමලසේන උඩුගමසූරිය	
1476	කළුතර	පී.ඒ. දේශාන් ඉරේන්ද්‍ර ද සිල්වා	හියුමන් වොච් ශ්‍රී ලංකා
1477	කළුතර	පී.කේ. සෝමරත්න	
1478	කළුතර	පී.එච්.එස්.ගොඩකුඹුර	
1479	කළුතර	ආර්.කේ.එම්. රණසිංහ	
1480	කළුතර	රැල්ෆ් කොරේරා	
1481	කළුතර	රොෂාන් ප්‍රනාන්දු	
1482	කළුතර	එස්. ජයනෙත්ති	
1483	කළුතර	සරත් සී. වීරරත්න	
1484	කළුතර	සරත් කුමාර පියතිස්ස	මහජන සාම පදනම
1485	කළුතර	යූ.එච්. ලියනගේ	කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ විශ්‍රාමික සමිතිය
1486	කළුතර	පූජ්‍ය ධම්මපාල හිමි	
1487	කළුතර	පූජ්‍ය ගුණාලංකාර හිමි	පාලින්දනුවර ප්‍රාදේශීය ශාසනාරක්ෂක බල මණ්ඩලය
1488	කළුතර	පූජ්‍ය හෙට්ටිපොළ සීවලී හිමි	
1489	කළුතර	පූජ්‍ය කිනියවල ධම්මානන්ද හිමි	
1490	කළුතර	පූජ්‍ය තෙබුවන පියනන්ද හිමි	බස්නාහිර පළාත් සභාවේ සාමාජික
1491	කළුතර	පූජ්‍ය රාජාංගනේ පේමරත්න හිමි	
1492	කළුතර	ඩබ්. පියදාස	
1493	කළුතර	ඩබ්.බී. නිහාල් පෙරේරා	
1494	කළුතර	ඩබ්.එම්.ජී. පෙරේරා	කළුතර ක්‍රිස්තියානි සංවිධානය
1495	කළුතර	ඩබ්.පී. රුවන් නිශාන්ත	
1496	කළුතර		කළුතර දිස්ත්‍රික් සමාජ සංවිධානය
1497	කළුතර		කළුතර දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලය
1498	කළුතර		රජයේ විශ්‍රාමික සුභ සාධක සමිතිය) ක්‍රියාකාරී ප්‍රදේශය - පයාගල මග්ගොන බැද්ද(
1499	කළුතර		බුද්ධශාසන අමාත්‍යාංශය
1500	කළුතර		සක්වල බෝධි මණ්ඩලය
1501	මහනුවර	ඒ.බී. බැමිනිවත්ත	
1502	මහනුවර	ඒ.බී.එන්.එස්. වික්‍රමනායක	
1503	මහනුවර	ඒ.ඩී.එස්. ප්‍රියංකර	

1504	මහනුවර	ඒ.ජී. පියල් රණතුංග	
1505	මහනුවර	ඒ .ජයසිංහ	
1506	මහනුවර	ඒ.කේ. ජයසේන	
1507	මහනුවර	ඒ.එස්.ඩබ්. මූසින්	
1508	මහනුවර	ඒ.ඒ.එන්. ෆයිඩා	
1509	මහනුවර	ඒ.එම්. ෆායිස්	උපාධිධාරී සංගමය
1510	මහනුවර	ඒ.එම්.ඒ.ආර්. අමරසිංහ	ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සඳහා වූ වෘත්තීයවේදීන්ගේ සංගමය
1511	මහනුවර	ඒ.එම්.එල්.බී. පොල්ගොල්ල, බී.එම් . බස්නායක	
1512	මහනුවර	ඒ. වරෙල්ලගම	
1513	මහනුවර	අජිත් දිසානායක	
1514	මහනුවර	අල්හාජ් ඒ.ආර්.ඒ .හමීඩ්, පී.ඩබ්.අයි.එම් . නිජම්ඩීන්	සමාජ සේවා සංවිධානය
1515	මහනුවර	ආනන්ද කොඩිතුවක්කු	
1516	මහනුවර	ආනන්ද එම්.බී .දිසානායක	මහනුවර දිස්ත්‍රික් රජයේ විශ්‍රාමිකයන්ගේ සංගමය
1517	මහනුවර	නිර්නාමික	
1518	මහනුවර	අනුරුද්ධ විජේසුන්දර	
1519	මහනුවර	අශෝක අරමුදලි	ශ්‍රී ලංකා බුද්ධිමතුන්ගේ සංගමය
1520	මහනුවර	අතුල හේරත්	
1521	මහනුවර	බී.ඒ. විනීතා	
1522	මහනුවර	බී.කේ. ප්‍රේමසුන්දර	
1523	මහනුවර	බී.ඒ. මුනසිංහ	
1524	මහනුවර	බී.කේ. ජයතිස්ස	
1525	මහනුවර	බී.ඩබ්. අබේවර්ධන	
1526	මහනුවර	පූජ්‍ය බලපොකුණ විමලධම්ම හිමි, ජී.බී . අගලවත්තේ, පී .ප්‍රසන්න කුමාරසිංහ, ආර්.එම්.සී .ඒකනායක, තිලංග සම්පත් වනසිංහ, පූජ්‍ය බොරලෙන්දේ ධම්මගවේෂි හිමි.	
1527	මහනුවර	බන්දුල ගුණතිලක	මිනිපේ ජනතා අයිතීන් සුරැකීමේ සංවිධානය/ජනතා අයිතිවාසිකම් සුරැකීමේ සංවිධානය
1528	මහනුවර	බිමල් චන්ද්‍රසිරි	
1529	මහනුවර	සී. නන්දසේන	
1530	මහනුවර	සී.ඩී. ධර්මසේන	
1531	මහනුවර	සී.එස්.බී. ඒකනායක	
1532	මහනුවර	සී. වීරසූරිය	

1533	මහනුවර	චම්පා ප්‍රනාන්දු	සත්ත්ව ශුභසාධනය හරහා ප්‍රජා ආරක්ෂණය සඳහා වූ මහනුවර සංගමය
1534	මහනුවර	චන්ද්‍රගුප්ත ධර්මසේන	
1535	මහනුවර	ඩී.ජී.ඒ. වීරසිංහ	
1536	මහනුවර	ඩී.එම්. වීරසිංහ	
1537	මහනුවර	ඩී.එම්. විජේරත්න	
1538	මහනුවර	ඩී. අහංගමආරච්චි	
1539	මහනුවර	ඩී.ඩී.බී. දොඩංවල	
1540	මහනුවර	ඩී.ජී. හේරත් බංඩා	
1541	මහනුවර	ඩී.කේ. කීර්ති තිස්ස	ශ්‍රී ලංකා එක්සත් ග්‍රාම නිළධාරි සංගමය
1542	මහනුවර	ඩී.එම්. බණ්ඩාර	
1543	මහනුවර	ඩී.එම්.එස්. දිසානායක	
1544	මහනුවර	ඩී.එම්.ටී.බී. දිසානායක	
1545	මහනුවර	ඩී.එස්. විතාරණ	
1546	මහනුවර	ඩී.ඩබ්.ටී. සේනාරත්න	
1547	මහනුවර	ඩේවිඩ් එදිරිසිංහ	
1548	මහනුවර	ඩයස් දේසිංහ	
1549	මහනුවර	ආචාර්ය කුසුම් වෛද්‍යරත්න	
1550	මහනුවර	ආචාර්ය මුසාමීර් කාදර්	සමාදාන
1551	මහනුවර	ආචාර්ය එන්.එස් .සොයිසා	
1552	මහනුවර	ආචාර්ය එස්.අයි .මහින්දවංශ	මහනුවර සිංහල බෞද්ධ ජ්‍යෙෂ්ඨ පුරවැසි ව්‍යාපාරය
1553	මහනුවර	ආචාර්ය සුදත් ගුණසේකර	
1554	මහනුවර	ආචාර්ය ටී. හේරත්, ආචාර්ය එම් .රාජපක්ෂ, ආචාර්ය ආර් .ප්‍රනාන්දු, ආචාර්ය එස් . රාජපක්ෂ	බෞද්ධ වෛද්‍යවරුන්ගේ සංගමය
1555	මහනුවර	ආචාර්ය ජී.ජී.ආර් .ෆොන්සේකා	
1556	මහනුවර	ආචාර්ය මෛත්‍රී රාජපක්ෂ	
1557	මහනුවර	දුරෙයිරාජ් උමාදේවි	සමාජ සූදානම්වීම කාන්තා කම්කරු කාන්තා පෙරමුණ
1558	මහනුවර	ඊ.ඒ. විජේසිංහ	
1559	මහනුවර	ඊ .ගාමිණී ගුණවර්ධන	
1560	මහනුවර	එදිරිසිංහ ගාමිණී සමරතුංග	
1561	මහනුවර	ජී.සී. නන්දසේන	
1562	මහනුවර	ජී.ජී. පරමේශ්වරන්	
1563	මහනුවර	ජී. නිරංජලා	

1564	මහනුවර	ගාමිණී ජයවීර	මහනුවර පුරවැසි පෙරමුණ
1565	මහනුවර	ගාමිණී ජයවික්රම	
1566	මහනුවර	ගාමිණී නිල්ලෙගොඩ	
1567	මහනුවර	ගුණතිලක මූනසිංහ	
1568	මහනුවර	එච් .අජිත් කුමාර	
1569	මහනුවර	එච්.එම්. නවරත්න බණ්ඩාර	
1570	මහනුවර	එච්.එම්.ජී.ටී. බණ්ඩාර	
1571	මහනුවර	එච්.එම්. සුගතපාල	
1572	මහනුවර	එච්.පී.එම්. ප්රේමසිරි	
1573	මහනුවර	එච්.ඩබ්. අබේවර්ධන	
1574	මහනුවර	එච්.ඩී. හෙට්ටිගේ	
1575	මහනුවර	එච්.එච්. තිලකරත්න විදානලාගේ	
1576	මහනුවර	එච්.එම්. සූරියකුමාර හිටිහාමු	
1577	මහනුවර	එච්.එම්. හේරත් විජේබණ්ඩාර	
1578	මහනුවර	එච්.එම්. එම්.බී .හේරත්	
1579	මහනුවර	හර්බට් රණධීර	විශ්රාමිකයන්ගේ භාර අරමුදල
1580	මහනුවර	අයි.එම්. අබ්දුල් කාදර්	
1581	මහනුවර	ජේ.එම්. හෙන්රි ජයතිලක	
1582	මහනුවර	ජේ.බී. නාරම්පනාව	
1583	මහනුවර	ජේ.ජී.එල්.එස්. බණ්ඩාර	
1584	මහනුවර	ජේ.එස්.එස්. රාජරත්න	
1585	මහනුවර	ජාලිය මැදගොඩ	
1586	මහනුවර	ජානක ධර්මකීර්ති	
1587	මහනුවර	ජානක සකලසූරිය	
1588	මහනුවර	ජයලත් හතුරුසිංහ	
1589	මහනුවර	ජයසිංහ හෙට්ටිආරච්චි	ජාතික සංවර්ධන පෙරමුණ
1590	මහනුවර	ජෙයපාල්	
1591	මහනුවර	ජේ.එම්.ආර්. කුලතුංග	
1592	මහනුවර	කේ.එම්.කේ. සෝමරත්න	
1593	මහනුවර	කේ.එම්.ආර්. අබේරත්න	
1594	මහනුවර	කේ.පී.එන්. ප්රේමතිලක	
1595	මහනුවර	කේ.ආර්.එම්. විපුල සම්පත් බණ්ඩාර	
1596	මහනුවර	කේ.ජී.ඥානරත්න	
1597	මහනුවර	කේ.ජී. තිලකරත්න	
1598	මහනුවර	කේ.ජී.එල්.ඒ. සිල්වා, ශෂිකලා කුරේ	
1599	මහනුවර	කේ.එම්.ඩී.ජී.සී. ජයමාලි කැකුලන්දර	

1600	මහනුවර	කේ.එම්.ජී. අබේසිංහ	
1601	මහනුවර	කේ.ආර්.ඒ. සිදික්	මහනුවර නගර මුස්ලිම් සංසදය
1602	මහනුවර	කේ.වී. රාමසාමි	මහනුවර කලා/සාහිත්‍ය සංගමය
1603	මහනුවර	කේ.ඩබ්. වාල්ස් සිල්වා	
1604	මහනුවර	කැලුම් ජයසේන	
1605	මහනුවර	කමල් සිරිවර්ධන	
1606	මහනුවර	කමල්සිරි	
1607	මහනුවර	බණ්ඩාර කරුණානායක	
1608	මහනුවර	කස්තුරි වර්ණකුල	
1609	මහනුවර	එල්.ජේ.එම්. කරුණාරත්න	
1610	මහනුවර	එල්.බී. ගුණතිලක	
1611	මහනුවර	එල්.එම්.එස්. නාවිමන	
1612	මහනුවර	එල්. විජේකෝන්	
1613	මහනුවර	එල්.බී. සමරකෝන්	
1614	මහනුවර	එල්.එන්.එන්. ජයසිංහ බංඩා	
1615	මහනුවර	ලලිත් අබේසිංහ	
1616	මහනුවර	ලලිත් කුලතුංග	
1617	මහනුවර	ලලිතා ජයවර්ධන	
1618	මහනුවර	එම්.බී.ටී.ජී. ගුණතිලක	
1619	මහනුවර	එම් .රාම් ලක්ෂ්මි	
1620	මහනුවර	එම්.බී. තම්මිනිමුල්ල	ඔක්කොම වැසියෝ -ඔක්කොම රජවරු
1621	මහනුවර	එම්.බී. තවරත්ත	
1622	මහනුවර	එම්.ජී. රොෂාන් ජාලින්ද ආරියරත්න	
1623	මහනුවර	එම්.අයි. රසීක්	
1624	මහනුවර	එම්.කේ.අයි. ශාන්ති	
1625	මහනුවර	එම්.එම්. වසන්ත සෙවිරත්න	
1626	මහනුවර	එම්.ආර්. ජයතිලක	
1627	මහනුවර	මැල්වින් යාගල	
1628	මහනුවර	මැල්වින් යලේගොඩ	
1629	මහනුවර	මන්නන් රාසිංහම්	
1630	මහනුවර	මොහොමඩ් රාජුඩීන්	ජාත්‍යන්තර සිවිල් සේවා
1631	මහනුවර	එන්.පී. තෙන්නකෝන්	
1632	මහනුවර	එන්.ඩබ්. වසන්ත මාරසිංහ	
1633	මහනුවර	එන්.ආර්.සී. ගුණවර්ධන	
1634	මහනුවර	එන්.ඩබ්.සී ද සිල්වා	

1635	මහනුවර	නාමලිකා දිසානායක	
1636	මහනුවර	නෙරංජලා වසන්ති	
1637	මහනුවර	නිමල් චන්ද්‍රසිරි හෙට්ටිආරච්චි	
1638	මහනුවර	නිමල්සිරි රණමුක	
1639	මහනුවර	පී. දොළපිහිල්ල	
1640	මහනුවර	පී.එච්. ඉන්ද්‍රසිංහ	
1641	මහනුවර	පී .කේ. ඉන්ද්‍රසිංහ	
1642	මහනුවර	පී.කේ. ජයන්තකුමාර	
1643	මහනුවර	පී. ලෝගේස්වරී	කාන්තා සහජීවන පෙරමුණ
1644	මහනුවර	පී. මුතුලිංගම්, එම් .වාමදේවන්, ශාන් ප්‍රභා,	සමාජ සංවර්ධන ආයතනය / උඩරට දෙමළ බුද්ධිමතුන් සහ වෘත්තිකයන්ගේ කණ්ඩායම
1645	මහනුවර	පී.පී. සිවප්‍රකාශම්, ආර් .නඩරාජා	මානව සංවර්ධන සංවිධානය
1646	මහනුවර	පී.බී.සී. බණ්ඩාර	
1647	මහනුවර	පී.ජී.එන්. ජයලත්	
1648	මහනුවර	පී. හත්තොටුව	
1649	මහනුවර	පී.කේ. ජයන්ත කුමාර	
1650	මහනුවර	පී.කේ.එස්. මුණසිංහ	
1651	මහනුවර	පී.එල්.දමින්ද	
1652	මහනුවර	පී.එස්.ජී. පෙරේරා	
1653	මහනුවර	පීටර් විජේසිංහ	
1654	මහනුවර	පියසිරි අබේකෝන්	
1655	මහනුවර	මහාචාර්ය ධම්මික දිසානායක	සම්ප්‍රදායික ග්‍රාමීය ක්ෂේත්‍ර බල ගැන්වීමේ ව්‍යාපාරය
1656	මහනුවර	මහාචාර්ය ජී.බී .ගිරාගම	සකල සම්පත් කළමනාකරණ පදනම
1657	මහනුවර	ආර්.බී. හේරත්	
1658	මහනුවර	ආර්.කේ.ඩබ්.සී. ජයවර්ධන	
1659	මහනුවර	ආර්.එම්.අයි. රත්නසිරි බණ්ඩාර	
1660	මහනුවර	ආර්.එම්.එම්. රාජනායක	
1661	මහනුවර	ආර්. නඩරාසා	කම්කරුවන්ගේ සහජීවන සමිතිය
1662	මහනුවර	ආර් .පරණතල	
1663	මහනුවර	ආර්.ටී.රානපන	
1664	මහනුවර	ආර්.ජී. අබේරත්න	
1665	මහනුවර	ආර්.ජී. කීර්තිරත්න / ආර්.ජී.එස් .ධර්මරත්න	
1666	මහනුවර	ආර්.ජී. කීර්තිරත්න	
1667	මහනුවර	ආර්.එන්.කේ. ආරියරත්න	

1668	මහනුවර	ආර්.පී. ලක්ෂ්මන් විජේසිරි	
1669	මහනුවර	රාජා උස්වැටකෙයියාව	ශ්‍රී ලංකා සම සමාජ පක්ෂය
1670	මහනුවර	රමේෂ් නන්දකුමාර්	
1671	මහනුවර	රනිල් අබේසිංහ	
1672	මහනුවර	රවිරාම්	
1673	මහනුවර	පූජ්‍ය සන්සුන්ගම ඥාණරත්න හිමි	
1674	මහනුවර	නන්දන මනතුංග පියතුමා	
1675	මහනුවර	රොහාන් එස් .බණ්ඩාර	
1676	මහනුවර	රුවන් පතිරණ	
1677	මහනුවර	එස්. රත්වත්ත, එම්.ඩී .ළමාවංශ	අධ්‍යයන සහ වෘත්තිකයන්ගේ සංගමය
1678	මහනුවර	එස්.බී. විජේකෝන්	
1679	මහනුවර	එස්. කොස්තා	
1680	මහනුවර	එස්. කිරුබාකරන්	
1681	මහනුවර	එස්.එම්.එස්.කේ. විජේරත්න	
1682	මහනුවර	එස්. නන්දසිරි ප්‍රනාන්දු	
1683	මහනුවර	එස් .උඩගෙදර	
1684	මහනුවර	එස්.ඒ.සී.එස්. කුමාරරත්න	
1685	මහනුවර	එස්. ලියනගේ	ශ්‍රී ලංකා මාධ්‍ය අධ්‍යාපන පර්යේෂණ සහ සංවර්ධන පදනම
1686	මහනුවර	එස්. ලියනාරච්චි	
1687	මහනුවර	එස්.එම්. ගුණතිලක බංඩා	
1688	මහනුවර	එස්.එම්.ඩී.එස්.ටී. සේරසිංහ	
1689	මහනුවර	එස්.එම්.පී..සරත් විජේරත්න	
1690	මහනුවර	සල්මා හම්සා	කාන්තා බල ගැන්වීමේ හා සංවර්ධන සංසදය
1691	මහනුවර	සරත් පෙරේරා	
1692	මහනුවර	සීතා එඩඩ්වඩ්	
1693	මහනුවර	සිරිසේන නානායක්කාර	
1694	මහනුවර	සුසන්ත ඉන්දික මහින්දවංශ	
1695	මහනුවර	ටී.ජී. වීරසිංහ	
1696	මහනුවර	ටී.එම්. අබේරත්න බංඩා	
1697	මහනුවර	ටී.ඩබ්.අයි.එම්. නිජබ්ඩීන්	
1698	මහනුවර	යූ.සී. කිරිදිගොඩ	
1699	මහනුවර	යූ.බී. විජේකෝන්	
1700	මහනුවර	යූ.අයි. කරුණාරත්න	
1701	මහනුවර	යූ.එල්.ඒ. චන්ද්‍රතිලක	

1702	මහනුවර	උපාලි ඒකනායක	
1703	මහනුවර	පූජ්‍ය කිරිදිගල්ලේ ධර්මරත්න හිමි	
1704	මහනුවර	පූජ්‍ය නිමල් ධම්ම හිමි	
1705	මහනුවර	පූජ්‍ය තලකඩ රත්නසාර හිමි	
1706	මහනුවර	ඩබ්.එම්. ආනන්ද වගසිංහ	
1707	මහනුවර	ඩබ්.එම්. විජේරත්න	
1708	මහනුවර	ඩබ්.එස් .ද සිල්වා	මහනුවර මානව හිමිකම් කාර්යාලය
1709	මහනුවර	ඩබ්.ඒ .ද සිල්වා	
1710	මහනුවර	ඩබ්.එච්.එම්. සේනාරත්න බංඩා	
1711	මහනුවර	ඩබ්.කේ. ධර්මසේන	ග්‍රාමරාජ්‍ය ග්‍රාමීය සංවර්ධන කවුන්සලය
1712	මහනුවර	ඩබ්.එම්. ආනන්ද වනසිංහ	
1713	මහනුවර	ඩබ්.එම්.ඒ.බී. කන්දෙගම	
1714	මහනුවර	ඩබ්.එම්. චන්ද්‍රසූරිය	
1715	මහනුවර	ඩබ්.එම්.එච්.බී. විජේකෝන්	
1716	මහනුවර	ඩබ්.එම්. හේමශ්‍රී විජේසුන්දර	
1717	මහනුවර	ඩබ්.එම්.එම්.ජී. රංජිත්	සාමකාමී සහජීවනය සඳහා වූ ජනතා එකමුතුව
1718	මහනුවර	ඩබ්.ටී. ගමගේ	
1719	මහනුවර	ඩයි.එම්.ජී. ජයවර්ධන බංඩා	
1720	මහනුවර	වයි.පී.එස්.ඩී.එස්. විතාරණ	
1721	මහනුවර	වයි.ඩබ්.ඩී. ධර්මකීර්ති	
1722	කෑගල්ල	ඒ. සන්මුගරාජ් උමාදර්ශනී	
1723	කෑගල්ල	ඒ.ඒ.එම්. පෙරේරා	
1724	කෑගල්ල	ඒ.එච්.එම්.පී. අලහකෝන්	
1725	කෑගල්ල	ඒ.එම්. සත්‍යනන්දන්	
1726	කෑගල්ල	ඒ.යූ.පී. බණ්ඩාර	
1727	කෑගල්ල	ඒ.ඩබ්. රුක්මනී ආරියරත්න	
1728	කෑගල්ල	නිර්නාමික 1	
1729	කෑගල්ල	නිර්නාමික 2	
1730	කෑගල්ල	නිර්නාමික 3	
1731	කෑගල්ල	නිර්නාමික 4	
1732	කෑගල්ල	නිර්නාමික 5	
1733	කෑගල්ල	නිර්නාමික 6	
1734	කෑගල්ල	නිර්නාමික 7	
1735	කෑගල්ල	නිර්නාමික 8	

1736	කෑගල්ල	අරුන සිල්වා	
1737	කෑගල්ල	බි.යූ. විජේවර්ධන	
1738	කෑගල්ල	බී .අනෝමා විජේරත්න	
1739	කෑගල්ල	බී.එම්. රත්නායක	
1740	කෑගල්ල	බී.එම්.එස්.පී.එස්. දන්තක	
1741	කෑගල්ල	සී.ආර්. රත්නායක	
1742	කෑගල්ල	රඹුක්කන	කාන්තා සංක්‍රමනික සේවා මධ්‍යස්ථානය
1743	කෑගල්ල	චින්තක සී. ගුණදාස	නිදහස් ගොවි පෙරමුණ
1744	කෑගල්ල	සිරිල් රණතිලක	ශ්‍රී ලංකා ගොවි සංගමය
1745	කෑගල්ල	ඩී.එස්.ජේ. රණසිංහ	
1746	කෑගල්ල	ඩී.ටී. ගුණසේකර	දැඩිගම ජයලත්කන්ද ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිය
1747	කෑගල්ල	බී.ජී. ලක්ෂ්මන් සිරිසේන	
1748	කෑගල්ල	ඩී.එම්. හැරියට්	
1749	කෑගල්ල	ඩී.එම්. සරත් අමරතුංග	
1750	කෑගල්ල	ඩී.එම්.කේ.ජී.බී. දිසානායක	
1751	කෑගල්ල	ඩී.එන්. වික්‍රමසිංහ	
1752	කෑගල්ල	ඩි.ආර්. පියසේන දූල්වල	
1753	කෑගල්ල	ඩී.ටී. ගුණසේකර	ග්‍රාම සංවර්ධන කමිටුව
1754	කෑගල්ල	ධර්මසිරි සුහසිංහ	
1755	කෑගල්ල	දෝන් ජෝශප් මයිකල් මුනවීර	
1756	කෑගල්ල	ඊ.එම්. ගුණතිලක	
1757	කෑගල්ල	ඊ.පී.පී. පෙරේරා	
1758	කෑගල්ල	ඊ.ඩබ්.ඒ.යූ. සිරිවර්ධන	
1759	කෑගල්ල	ඊශ්වර විජේසිංහ	
1760	කෑගල්ල	ජී.ඒ. කිරිවන්දෙණිය	
1761	කෑගල්ල	ජී.එච්.ආර්.ඩබ්. විජේසේකර	
1762	කෑගල්ල	ජී.ආර්. ධර්මසේන	
1763	කෑගල්ල	එච්. සුමනවීර ජයතිස්ස	
1764	කෑගල්ල	එච්.ජී.එල්.ජේ. වික්‍රමසිංහ	කෑගල්ල යුධ ආබාධිත විරුවන්ගේ සංගමය
1765	කෑගල්ල	එච්.එච්.ජී.එම්. අබේනායක	
1766	කෑගල්ල	එච්.ආර්. මිත්‍රපාල	
1767	කෑගල්ල	එච්.ජී.එල්.ජී. වික්‍රමසිංහ	
1768	කෑගල්ල	අයි.ඒ. නිමල් දයාසිරි, කේ.ජී.ඩී.පී .ගුණදාස	
1769	කෑගල්ල	අයි.එච්. ඉරේෂා මධුපානි බණ්ඩාර	

1770	කෑගල්ල	ජේ.පී. විජේරත්න බංඩා	කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශය
1771	කෑගල්ල	ජයම්පති වික්‍රමරත්න	
1772	කෑගල්ල	ජයරත්න පීරිස්	
1773	කෑගල්ල	කේ. මහේෂ්වරන්	
1774	කෑගල්ල	කේ.ඒ. ඇතුලවත්ත මැණිකේ	
1775	කෑගල්ල	කේ.ජී. මහින්ද ලාල් කැටුකිතුල	
1776	කෑගල්ල	කේ.ජී. සේනාරත්න	
1777	කෑගල්ල	කේ.එම්.පී. කුලතුංග	
1778	කෑගල්ල	කේ.පී.එස්.ටී. ජයසේන	
1779	කෑගල්ල	කේ.එස්.ඩී. කුමාරසිංහ	
1780	කෑගල්ල	කේ.වී.ඊ.පී.පී. පෙරේරා	
1781	කෑගල්ල	කන්දන් මුරුගේසු	
1782	කෑගල්ල	කස්තුරි ගලප්පත්ති	
1783	කෑගල්ල	කින්ස්ලි රමේෂ් කනගරාජ්	
1784	කෑගල්ල	එල්.පී. සරත් පතිරණ	
1785	කෑගල්ල	එම් .ආනන්ද ආරියරත්න	
1786	කෑගල්ල	එම් .අරුණ සී .ජයතිස්ස	
1787	කෑගල්ල	එම්.බී.පී. හඳකුඹුර	
1788	කෑගල්ල	එම්.එච්.එම්. මර්සූක්	
1789	කෑගල්ල	එම්.පී.ඩී. පතිරණ	
1790	කෑගල්ල	එම්.පී. ජයසිංහ	
1791	කෑගල්ල	එම්.පී. තිලකරත්න	
1792	කෑගල්ල	එම්.ඩී.එම්.එස්. යටවීර	
1793	කෑගල්ල	එම්.එච්.එම්. අස්හාර්	
1794	කෑගල්ල	එම්.එම්. මොහොමඩ් නිලර්	
1795	කෑගල්ල	එම්.එම්.විමලසේන	
1796	කෑගල්ල	එම්.එස්. අමීර් හුසේන්	
1797	කෑගල්ල	එම්.එස්.එම්. සදීක්	ශ්‍රී ලංකා සමාජ සුභසාධන කටයුතු සංවර්ධන කමිටුව
1798	කෑගල්ල	එම්.එස්.ඒ. මුසව්වීර්	
1799	කෑගල්ල	එම්.එස්.එන්. සදීක්	
1800	කෑගල්ල	මේජර් ලංකා ගුණසිංහ	
1801	කෑගල්ල	මුනසිංහ ආරච්චිගේ ප්‍රසාද් සන්ජීව මුනසිංහ	
1802	කෑගල්ල	එන්. ගුණසේන	
1803	කෑගල්ල	නිමල් ජයසිංහ	
1804	කෑගල්ල	පී.ජී. නිශාන්ත ප්‍රේමතිලක	

1805	කෑගල්ල	පී.ඒ.ජේ. විජේසිරි	
1806	කෑගල්ල	පී .ලියනගේ	
1807	කෑගල්ල	පී .නන්දන පී. වික්රමසිංහ	
1808	කෑගල්ල	පී. පරමේශ්වරන්	
1809	කෑගල්ල	පී.බී. ඉන්දික බණ්ඩාර	
1810	කෑගල්ල	පී.ජී.එස්. චන්ද්රකුමාර	
1811	කෑගල්ල	පී.ජී.එස්. චන්ද්ර කුමාර	
1812	කෑගල්ල	පී.එච්. පියවංශ	
1813	කෑගල්ල	පී.කේ.එම්.පී. පෙරමුණේ	
1814	කෑගල්ල	පී .ලියනගේ	
1815	කෑගල්ල	පි.එම්. ලේකම්ගේ	
1816	කෑගල්ල	පරශක්ති සේනානායක	
1817	කෑගල්ල	ප්රේමලතා පී .මුහන්දිරම්	
1818	කෑගල්ල	මහාචාර්ය ටී.එස්.අබේවික්රම	
1819	කෑගල්ල	ආර්.බී. බන්නේයක	
1820	කෑගල්ල	ආර් .රාජ රම්යා	
1821	කෑගල්ල	ආර්. රම්යා	
1822	කෑගල්ල	ආර්.බී.ඉෂන්ක සමන්ති කුමාරි	
1823	කෑගල්ල	ආර්.බී.එන්. තරංග රන්දෙණිය	
1824	කෑගල්ල	ආර්.පී. ප්රේමතිලක	ආබාධිතවරුන්ගේ සුව ශක්ති සංවිධානය
1825	කෑගල්ල	ආර්.යූ. සේනානායක	
1826	කෑගල්ල	පූජ්ය මණ්ඩාවල සිරි සෝභන හිමි	
1827	කෑගල්ල	එස්.ආර්. ධර්මසේන	
1828	කෑගල්ල	එස්.එස්.ඒ. ද සිල්වා	
1829	කෑගල්ල	එස්. කාලිදාස්	
1830	කෑගල්ල	එස්.පී. ඇන්තනි මුත්තු	සෞම්ය තරුණ පදනම
1831	කෑගල්ල	එස්. සෙනරත්	" මිහිලිය" කාන්තා සමිතිය
1832	කෑගල්ල	එස්.ඒ. ආනන්ද ජයරත්න	
1833	කෑගල්ල	එස්.ඒ.ඩී.එම්.කේ. සමරසේන	
1834	කෑගල්ල	එස් .අමල් අරුණප්රිය	
1835	කෑගල්ල	එස්.බී. අරදෙගම	
1836	කෑගල්ල	එස්.ජී. චන්ද්රදාස	
1837	කෑගල්ල	එස්.එම්.ඩී.ඒ. සිල්වා	
1838	කෑගල්ල	එස්.පී. ලක්ෂ්ප්රිය කුමාරසිරි	
1839	කෑගල්ල	සමරසිංහ කුමාරගේ කරුණාසේන	

1840	කෑගල්ල	සන්මුගරාජ් උමාදර්ශනී	ශ්‍රී ගනේෂා දෙමළ මහා විද්‍යාලය
1841	කෑගල්ල	සරත් නන්දරාජ ගම්ලත්	
1842	කෑගල්ල	සිරිසේන රාජපක්ෂ	දේශමාමක ප්‍රගතිශීලී ජනතා පෙරමුණ
1843	කෑගල්ල	ටී.ඒ. සිරිමාමනි මැණිකේ	
1844	කෑගල්ල	ටී.එම්.එම්.එච්. තෙන්නකෝන්	
1845	කෑගල්ල	යූ.පී. ජයසිංහ	ගලතර මහා විද්‍යාලය, ගලතර
1846	කෑගල්ල	උමාදර්ශනී සන්මුගරාජ්	
1847	කෑගල්ල	උපේන්ද්‍ර විජේරත්න	
1848	කෑගල්ල	වී .කෙනෙත් රෝහන පෙරේරා	
1849	කෑගල්ල	පූජ්‍ය වැල්හැල්මේ ආරියවංශාලංකාර හිමි	
1850	කෑගල්ල	ඩබ්.පී. ගුණරත්න	
1851	කෑගල්ල	ඩබ්.ඒ. ආනන්ද කුමාර	
1852	කෑගල්ල	ඩබ්.එච්. ප්‍රියන්ත පියතිලක	
1853	කෑගල්ල	ඩබ්.එම්. සමන් ගුණරත් ජානක බණ්ඩාර	
1854	කෑගල්ල	ඩබ්.එම්.ඩී.ජේ. වීරසූරිය	
1855	කෑගල්ල	ඩබ්.පී. සෝමසිරි වීරපුර	
1856	කෑගල්ල	ඩබ්. සිරිසීලි තිලකරත්න	
1857	කෑගල්ල	ඩබ්.ඩබ්.ආර්.ඩබ්. ටී.බී .විජේකෝන්	
1858	කෑගල්ල	වින්සන් විතදෙණිය	
1859	කෑගල්ල	වයි.ඒ. සුමිත් ප්‍රියන්ත	
1860	කෑගල්ල	වයි. කරුණාතිලක	
1861	කෑගල්ල		සාම විනිසුරු සංගමය කෑගල්ල දිස්ත්‍රික්කය
1862	කිලිනොච්චිය	ඒ .සත්යන්	
1863	කිලිනොච්චිය	ඒ. සිවකුමාරන්	භාරතිපුරම් ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිය
1864	කිලිනොච්චිය	ඒ.කේ. ඥානමූර්ති	
1865	කිලිනොච්චිය	ඒ. සත්යානන්දන්	
1866	කිලිනොච්චිය	ආරුමුගම් රාසරත්නම්	
1867	කිලිනොච්චිය	අලගරත්නම් සත්යන්	
1868	කිලිනොච්චිය	අමරසිංහම් කේදීස්වරන්	
1869	කිලිනොච්චිය	ආනන්දසිවම් සිරාලන්	
1870	කිලිනොච්චිය	නිර්නාමික 1	
1871	කිලිනොච්චිය	නිර්නාමික 2	
1872	කිලිනොච්චිය	නිර්නාමික 3	
1873	කිලිනොච්චිය	අප්පුතුරෙයි රගුපති	වැඩිහිටි සමිතිය ශිවනගර් - උරුත්තිරපුරම්

1874	කිලිනොච්චිය	අරුලාම්පලම් විජයකුමාර්	ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිය ජයන්ති නගර්
1875	කිලිනොච්චිය	වේලායුදම්	ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිය තිරුනගර් -උතුර
1876	කිලිනොච්චිය	අරුනාචලම් කේදීස්වරන්	
1877	කිලිනොච්චිය	සී. වික්ටර් ලෝගනාදන්	
1878	කිලිනොච්චිය	ආචාර්ය කන්දසාමි තිරුලෝගමූර්ති	දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යාලය
1879	කිලිනොච්චිය	ඊ. ජරියා, කේ .ග්‍රීස්, ආර් .යෝගරාණි, ඊ . විමලරාණි	කාන්තා ක්‍රියාකාරී ජාලය
1880	කිලිනොච්චිය	එඩ්වඩ් ෆ්‍රැන්සිස්	විනායගර් පූජා මධ්‍යස්ථානය
1881	කිලිනොච්චිය	ගනේෂමූර්ති කන්නදාසන්	අන්නපුරම් ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිය
1882	කිලිනොච්චිය	ශ්‍රීකාන්තන්	ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිය - උලවනූර්
1883	කිලිනොච්චිය	අයි .අශෝක් කුමාර්	
1884	කිලිනොච්චිය	ජෝන් තන්ගරාජ්	ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිය
1885	කිලිනොච්චිය	කදිරවේළු සුභාෂ්	සිවිල් ආරක්ෂක කණ්ඩායම
1886	කිලිනොච්චිය	කනගයියා මාකෙන්තීර්	
1887	කිලිනොච්චිය	කන්තර් මුරුගර් සුබ්‍රමනියම්	
1888	කිලිනොච්චිය	කර්මාකුවිකම්	
1889	කිලිනොච්චිය	කරුප්පයියා ජෙයකුමාර්	
1890	කිලිනොච්චිය	කදිර්වේළු චන්ද්‍රකුමාර්	ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිය
1891	කිලිනොච්චිය	කිත්තිනපිල්ලෙයි සින්නරාසා	පුරවැසි කමිටුව - කිලිනොච්චිය
1892	කිලිනොච්චිය	එම් .රජිනි	කාන්තා ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිය
1893	කිලිනොච්චිය	එම්. සිවමෝගන්, ඊ .සුදර්ශන්	ඉරණමඩු ගොවි සංසදය - කිලිනොච්චිය
1894	කිලිනොච්චිය	මාණික්කම් සිවපාලන්	
1895	කිලිනොච්චිය	මයිකල් ෆ්‍රැන්සිස්	ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිය
1896	කිලිනොච්චිය	මුරුගයියා පිරමරුබන්	
1897	කිලිනොච්චිය	මුරුගේසු චන්ද්‍රකුමාර්	
1898	කිලිනොච්චිය	මුත්තයියා විජයනාදන්	
1899	කිලිනොච්චිය	මුත්තුරාසේන්දිරන්	
1900	කිලිනොච්චිය	නාග්නාති සින්නයියා	ප්‍රජා මධ්‍යස්ථානය - ඔරුපුලම්
1901	කිලිනොච්චිය	නාරායනපිල්ලෙයි වේලායුධම්	
1902	කිලිනොච්චිය	පී. ධර්මකුලසිංහම්	ගොවි සංවිධානය
1903	කිලිනොච්චිය	පලනියාන්ඩි යේසුපාදම්	
1904	කිලිනොච්චිය	පරමනාදන් කුමාරසිංහම්	
1905	කිලිනොච්චිය	පරරාජසිංහම් සසීදරන්	

1906	කිලිනොච්චිය	පයාගල පැතුගේ ඇස්ටන් සිල්වා	
1907	කිලිනොච්චිය	පෙරුමාල් ගනේෂන්	
1908	කිලිනොච්චිය	පොන්නම්බලම් ලක්ෂ්මිකාන්තම්	
1909	කිලිනොච්චිය	පොන්නයියා සුබ්රමනියම්	
1910	කිලිනොච්චිය	පොන්නුදුරෙයි කාන්තවේල්	
1911	කිලිනොච්චිය	පූජ්ය සෙල්ලයියා තුරෙයිරත්නම්	
1912	කිලිනොච්චිය	එස්. අලන්ඩීලන්	
1913	කිලිනොච්චිය	එස්. ජයප්රභා	ජාලය
1914	කිලිනොච්චිය	එස්. මාකන්දූ	
1915	කිලිනොච්චිය	එස්. මුරලීස්වරන්	
1916	කිලිනොච්චිය	එස්. පොන්නුතුරෙයි	
1917	කිලිනොච්චිය	එස්. පුෂ්පරාසා	
1918	කිලිනොච්චිය	එස්. බුවනේෂ්වරන්	ග්රාම සංවර්ධන සමිතිය
1919	කිලිනොච්චිය	එස්. සිවසූර්යා	ඉයනාර් ප්රජා මධ්යස්ථානය
1920	කිලිනොච්චිය	එස්. සුරේන්	නාගපඩුවාන් මධ්යම
1921	කිලිනොච්චිය	එස්. ත්යාගරාසා	
1922	කිලිනොච්චිය	සක්තේවන් විමලරාජා	
1923	කිලිනොච්චිය	සසිකලා රවීන්ද්රරාජා	ග්රාම සේවක කාර්යාලය - මාරුතරාස්
1924	කිලිනොච්චිය	සත්යසිවම් පොන්නුතුරෙයි	
1925	කිලිනොච්චිය	සීනියන් තුරෙයිසින්හම්	
1926	කිලිනොච්චිය	සෙල්වනායගම් සෙලිවනන්දන්	ග්රාම සංවර්ධන සමිතිය මායවනූර් -දකුණ
1927	කිලිනොච්චිය	ශ්රී සුදර්ශන් කුරුක්කල්	හින්දු පූජකවරුන්ගේ සංගමය
1928	කිලිනොච්චිය	සින්ගරාසා ජීවනායගම්	
1929	කිලිනොච්චිය	සිත්රම්බලම් තිරුවෙල්වම්	ග්රාම සංවර්ධන සමිතිය
1930	කිලිනොච්චිය	සිවරාසා උදයරාණි	
1931	කිලිනොච්චිය	ටී. පුරුෂෝත්මන්	
1932	කිලිනොච්චිය	ටී. සිවරුබන්	
1933	කිලිනොච්චිය	ටී. ධර්මානන්දසිවම්	
1934	කිලිනොච්චිය	ටී. විජයශංකර්	
1935	කිලිනොච්චිය	තම්බු පලාභිෂේක රාසසිංහ සේදුපති	
1936	කිලිනොච්චිය	ධනපාලන් මුවේන්දන්	ග්රාම සංවර්ධන සමිතිය
1937	කිලිනොච්චිය	තිරුච්චෙල්වම් ප්රභාකරන්	
1938	කිලිනොච්චිය	වී. ඉරායිපිල්ලෙයි	කිලිනොච්චි දෙමළ සංගමය
1939	කිලිනොච්චිය	වී. ක්රිෂ්ණවේනි	කාන්තා ග්රාම සංවර්ධන සමිතිය - උමෙයියාල්පුරම්

1940	කිලිනොච්චිය	වී. නගුලේස්වරන්	
1941	කිලිනොච්චිය	වියිත්යලින්ගම් වේලත්තම්බි	
1942	කිලිනොච්චිය	වල්ලිපුරම් එලුමලෙයිපිල්ලෙයි	
1943	කිලිනොච්චිය	වේලූසාමි රාමලිංගම්	ඉන්දීය සම්භවය සහිත දෙමළ සංවර්ධන මණ්ඩලය -නැගෙනහිර
1944	කිලිනොච්චිය	විනයාගමූර්ති තන්ගවේලායුධම්	
1945	කිලිනොච්චිය		උතුරු පළාත් කාන්තා සංවිධානය
1946	කිලිනොච්චිය		සමාජ සංවර්ධන සංවිධානය
1947	කුරුණෑගල	ඒ.සී.සජහාන්	
1948	කුරුණෑගල	ඒ.එච්.එම්.එස්.අබේරත්න	
1949	කුරුණෑගල	ඒ.කේ.එස්.දිසානායක	
1950	කුරුණෑගල	ඒ.එම්.සුනේත්රා රත්නායක	උතුරු නැගෙනහිර සිංහල අයිඩීපි සංගමය
1951	කුරුණෑගල	ඒ.අයි.නිරෝෂන්	
1952	කුරුණෑගල	ඒ.ජේ.සී.අරන්දන	
1953	කුරුණෑගල	ඒ.ජේ.එම්.ජී.ඒ.පන්තානිගොඩ	
1954	කුරුණෑගල	ඒ.එම්.රිස්මි	
1955	කුරුණෑගල	ඒ.නවරත්න	
1956	කුරුණෑගල	පූජ්ය අලව්වේ ඥාණවීර හිමි	
1957	කුරුණෑගල	නිර්නාමික	
1958	කුරුණෑගල	නිර්නාමික	
1959	කුරුණෑගල	අසෝක රංජිත්	
1960	කුරුණෑගල	ආයුපාල හේරත්	
1961	කුරුණෑගල	බී.ජේ.වික්රමනායක	
1962	කුරුණෑගල	බී.එම්.එස්.බාලසූරිය	
1963	කුරුණෑගල	සී.එම්.ඩී.ධර්මසේන	
1964	කුරුණෑගල	චමින්ද හෙට්ටිආරච්චි	
1965	කුරුණෑගල	චන්න ගුණරත්න	
1966	කුරුණෑගල	ඩී.ටී.රාජපක්ෂ	
1967	කුරුණෑගල	ඩී.බී.ජයවර්ධන	රිදීගම ප්රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය
1968	කුරුණෑගල	ඩී.එල්.අබ්දුල් රසාක්	
1969	කුරුණෑගල	ඩී.එම්.ඩී.බී.දිසානායක	
1970	කුරුණෑගල	ඩී.එම්.ඩී.බණ්ඩාර	
1971	කුරුණෑගල	ඩී.එම්.ටී.එම්.කේ.දිසානායක	
1972	කුරුණෑගල	ඩී.ආර්.ජයතිලක	වයඹ සංවර්ධන සංගමය
1973	කුරුණෑගල	ඩී.ටී.රාජපක්ෂ	

1974	කුරුණෑගල	දීපිකා දිල්හානි රුද්රිගෝ	
1975	කුරුණෑගල	ඊ.ජී.කේ.සීලවිමල	
1976	කුරුණෑගල	ඊ.එම්.ඒකනායක	
1977	කුරුණෑගල	ඊ.ජී.කේ.සීලවිමල	
1978	කුරුණෑගල	ඊ.එම්.පී.බී.ඒකනායක	
1979	කුරුණෑගල	ඊ.එම්.ආර්.එච්.බණ්ඩාර	මානව හිමිකම් කොමිසම, කුරුණෑගල
1980	කුරුණෑගල	ඊ.එම්.ඩබ්.ඒකනායක	
1981	කුරුණෑගල	ප්රැන්ක් ප්රීති පෙරේරා	
1982	කුරුණෑගල	ජී.සීලවතී	
1983	කුරුණෑගල	ජී.මහකුමාර	
1984	කුරුණෑගල	ජී.එස්.ගලගෙදර	තිරසාර සංවර්ධන පදනම
1985	කුරුණෑගල	ගාමිණී ඉලංගරත්න	
1986	කුරුණෑගල	ඥාණවීර දිසානායක	
1987	කුරුණෑගල	එච්.සුබරත්න	
1988	කුරුණෑගල	එච්.ඒ.තිලකරත්න	
1989	කුරුණෑගල	එච්.බී.ඒකනායක	
1990	කුරුණෑගල	එච්.බී.ආර්.වගන්තල	
1991	කුරුණෑගල	එච්.කේ.එම්.මනෝජ් කුමාර, පී.එම්.ආර්.සිසිර කුමාර	
1992	කුරුණෑගල	එච්.එම්.ධනපාල හේරත්	
1993	කුරුණෑගල	එච්.එම්.කරුණාරත්න	
1994	කුරුණෑගල	එච්.ඒම්.එම්.බණ්ඩාර	
1995	කුරුණෑගල	එච්.එන්.කේ.රත්නසිරි හේරත්	
1996	කුරුණෑගල	එච්.පී.එම්.දමයන්ති	
1997	කුරුණෑගල	එච්.විරාජ් ප්රේමසිරි	
1998	කුරුණෑගල	හේමරත්න රාජපක්ෂ	
1999	කුරුණෑගල	හේමසිරි දේශප්රිය	
2000	කුරුණෑගල	අයි.එම්.දයා ආරියවතී	
2001	කුරුණෑගල	අයි.එම්.ඩී.රාජගුරු	
2002	කුරුණෑගල	අයි.එම්.කේ.බී.සේනාරත්න	
2003	කුරුණෑගල	අයි.එම්.ආර්.බී.කොහොඹකඩවල	
2004	කුරුණෑගල	ජේ.ඒ.විජය සිල්වා	
2005	කුරුණෑගල	ජේ.ලියනගේ	
2006	කුරුණෑගල	ජේ.ඒ.බන්දුල බණ්ඩිසාර ගොඩගෙදර	
2007	කුරුණෑගල	ජේ.බී.උන්මබුව	
2008	කුරුණෑගල	ජේ.එල්.ඊ.අයි.දිසානායක	

2009	කුරුණෑගල	ජේ.එම්.ජයන්තා පද්මසීලි	
2010	කුරුණෑගල	ජේ.එම්.ටී.ජයවර්ධන	
2011	කුරුණෑගල	ජයන්තා ලියනගේ	සිංහල ජාතික පෙරමුණ
2012	කුරුණෑගල	ජයසිංහ ප්‍රේමරත්න	සාමය සඳහා වන මාධ්‍යවේදීන්
2013	කුරුණෑගල	ජිනදාස ජයවීර	
2014	කුරුණෑගල	කේ.එම්.අමරසේන	
2015	කුරුණෑගල	කේ.ජී.ටී.එන්.කිරිඇල්ල	
2016	කුරුණෑගල	කමල් නිශ්ශංක	විද්වත් සංවාද සංසදය
2017	කුරුණෑගල	කිත්සිරි සිරිසේන	
2018	කුරුණෑගල	එල්.ඒ.යූ.එල්.එම්.නලීන්	සහෝදරත්වයේ මාධ්‍ය සමාජය
2019	කුරුණෑගල	එල්.බී.පී.ද එස්.කුලරත්න	
2020	කුරුණෑගල	එල්.එච්.එම්.සුනිල් ශාන්ත	
2021	කුරුණෑගල	එල්.ඩබ්.එස්.දයාරත්න	
2022	කුරුණෑගල	එම්.එච්.සලහුදීන්	
2023	කුරුණෑගල	එම්.පුෂ්පානන්ද	
2024	කුරුණෑගල	එම්.අයි.ෆසහිල්	
2025	කුරුණෑගල	එම්.කේ.කේ.මාපා	
2026	කුරුණෑගල	එම්.එම්.සිල්වා	
2027	කුරුණෑගල	එම්.වී.සෝමසිරි	
2028	කුරුණෑගල	නිල්මිණි සමන්තිකා	
2029	කුරුණෑගල	එන්.පී.ආරියදාස නවරත්න	
2030	කුරුණෑගල	එන්.පී.තිලකරත්න	
2031	කුරුණෑගල	එන්.එස්.විජේකෝන්	
2032	කුරුණෑගල	පී.ඩී.ගුණතිලක	
2033	කුරුණෑගල	පී.එස්.පනාගොඩ	
2034	කුරුණෑගල	පරාක්‍රම රන්දෙනි	
2035	කුරුණෑගල	පෙම් ඒකනායක	
2036	කුරුණෑගල	පියුමාල් හේරත්	
2037	කුරුණෑගල	ප්‍රදීප් සෝලංගආරච්චි	
2038	කුරුණෑගල	ප්‍රේමා ඒකනායක	
2039	කුරුණෑගල	ආර්.ඒ.ජේ.රණසිංහ	
2040	කුරුණෑගල	ආර්.ඩී.ඩයස් චන්ද්‍රරත්න	
2041	කුරුණෑගල	ආර්.ඩී.හෙට්ටිආරච්චි	
2042	කුරුණෑගල	ආර්.ඩී.ජේ.කේ.රාජපක්ෂ	
2043	කුරුණෑගල	ආර්.ජේ.එන්.එම්.සී.ජේ.නවරත්න	
2044	කුරුණෑගල	ආර්.එල්.ප්‍රේමසිරි	

2045	කුරුණෑගල	ආර්.එම්.අනුරජිත් හුණුකුඹුර	
2046	කුරුණෑගල	ආර්.එම්.අනුරජිත් හුණුකුඹුර	
2047	කුරුණෑගල	ආර්.එම්.ජයසේකර	
2048	කුරුණෑගල	ආර්.එම්.සී.බී.රත්නායක	
2049	කුරුණෑගල	ආර්.එම්.සී.බී.රත්නායක	
2050	කුරුණෑගල	ආර්.එම්.කේ.ඒ.පරාක්රම	
2051	කුරුණෑගල	ආර්.එම්.කරුණාරත්න	
2052	කුරුණෑගල	ආර්.එම්.එල්.බී.කරුණාතිලක	
2053	කුරුණෑගල	ආර්.එම්.සිරිල් රත්නායක	
2054	කුරුණෑගල	ආර්.එම්.වයි.රත්නායක	
2055	කුරුණෑගල	ආර්.යූ.කරුණාරත්න	
2056	කුරුණෑගල	පූජ්ය දන්තුවර රත්නසාර හිමි	
2057	කුරුණෑගල	පූජ්ය හිටිපනේ සීලරතන හිමි	
2058	කුරුණෑගල	පූජ්ය පී.ඒ.උපරත්න හිමි	
2059	කුරුණෑගල	පූජ්ය රාගම සුගතානන්ද හිමි	
2060	කුරුණෑගල	එස්.ඒ.එම්.ඒ.සේනානායක	
2061	කුරුණෑගල	එස්.ඒ.නන්දදේව	
2062	කුරුණෑගල	එස්.බී.විජේකෝන්	
2063	කුරුණෑගල	එස්.බී.ඒකනායක	
2064	කුරුණෑගල	එස්.ඩී.පී.විරරත්න	
2065	කුරුණෑගල	එස්.ඩී.පී.විරරත්න	
2066	කුරුණෑගල	එස්.එම්.ඒ.පී.මංචනායක	
2067	කුරුණෑගල	එස්.එම්.ජේ.බී.සෙනෙවිරත්න	
2068	කුරුණෑගල	එස්.පී.ආර්.එස්.කරුණාරත්න	
2069	කුරුණෑගල	සැම්සන් ගුණතිලක	
2070	කුරුණෑගල	ශාමිනි කරුණාරත්න	රුහුණු විශ්ව විද්යාලය
2071	කුරුණෑගල	සෝමසිරි දේශප්රිය	
2072	කුරුණෑගල	සුමිකා පෙරේරා	
2073	කුරුණෑගල	සුනිල් වීරසිංහ	
2074	කුරුණෑගල	ටී.එම්.ජනූර් කිවිලාන්	
2075	කුරුණෑගල	ටී.එම්.දයා ආරියවතී	කාන්තා සංවර්ධන පදනම
2076	කුරුණෑගල	තිස්ස ජයවර්ධන	
2077	කුරුණෑගල	යූ.කේ.ඩී.මැල්කම්	
2078	කුරුණෑගල	යූ.එම්.නිල්මිණී	
2079	කුරුණෑගල	උපුල් දසනායක	ශ්රී ලංකා දිළිඳුකම තුරන්කිරීමේ පදනම

2080	කුරුණෑගල	ඩබ්.ඒ.විජේසූරිය අප්පුහාමි	
2081	කුරුණෑගල	ඩබ්.ජයන්ත නිමලසූරිය	
2082	කුරුණෑගල	ඩබ්.නුවන් පුෂ්ප කුමාර	
2083	කුරුණෑගල	ඩබ්.ඒ.එඩ්වින් වික්‍රමසිංහ	
2084	කුරුණෑගල	ඩබ්.ඒ.විජේසූරිය අප්පුහාමි	
2085	කුරුණෑගල	ඩබ්.චන්ද්‍රදාස	
2086	කුරුණෑගල	ඩබ්.ඩී.ජයවර්ධන	
2087	කුරුණෑගල	ඩබ්.ජී.මංජුල රංජිත් ප්‍රනාන්දු	
2088	කුරුණෑගල	ඩබ්.ජී.ඩබ්.වනසිංහ	
2089	කුරුණෑගල	ඩබ්.එච්.විජේකෝන් බණ්ඩා	
2090	කුරුණෑගල	ඩබ්.එම්.ශාන්තිලක	
2091	කුරුණෑගල	ඩබ්.එම්.ගයාන් ඉන්ද්‍රජිත් වාසල	
2092	කුරුණෑගල	ඩබ්.එම්.සිරිසේන	
2093	කුරුණෑගල	ඩබ්.ආර්.ඩබ්.ආර්.වැලිපිටිය	
2094	කුරුණෑගල	ඩබ්.ටී.එන්.එන්.එන්.කුමාර	
2095	කුරුණෑගල	වනිතා රත්නායක	
2096	කුරුණෑගල		අලව්ව වැඩිහිටි බල මණ්ඩලය
2097	කුරුණෑගල		සමස්ත ලංකා ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්ගේ සංගමය, කුරුණෑගල
2098	කුරුණෑගල		සමස්ත ලංකා සතිපොළ ව්‍යාපාරිකයින්ගේ සංගමය
2099	කුරුණෑගල		දේවසරණ සංවර්ධන මධ්‍යස්ථානය
2100	කුරුණෑගල		කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික් ශ්‍රී ලංකා පරිපාලන සේවා නිලධාරින්ගේ සංගමය
2101	කුරුණෑගල		සංගමය
2102	කුරුණෑගල		සුහදකවය
2103	මන්නාරම		
2104	මන්නාරම	ඒ.එම්.රිෂාන්	
2105	මන්නාරම	ඒ.මල්ලිකා	
2106	මන්නාරම	ඒ.මෙඩෝසන් පෙරේරා	
2107	මන්නාරම	ඒ.එන්.මොහොමඩ්	
2108	මන්නාරම	ඒ.ඒ.තර්තියුස්	
2109	මන්නාරම	ඒ.කොවුසපින්කම්	
2110	මන්නාරම	ඒ.එම්.රිෂාන්	
2111	මන්නාරම	ඒ.මල්ලිකා	

2112	මන්නාරම	ඒ.පට්ටියතර් පගිරාදු	
2113	මන්නාරම	ඒ.ඒ.තර්තියුස්	
2114	මන්නාරම	ඒ.ජේ.එස්.ලැම්බර්ට්	
2115	මන්නාරම	ඒ.එම්.සෙබස්ටියන්	
2116	මන්නාරම	ඒ.එන්.මුකාමාතු	
2117	මන්නාරම	ඒ.එන්.එෆ.සාජා	
2118	මන්නාරම	අල්හාජ් එම්.එස්.අලව්දීන්	
2119	මන්නාරම	ඇන්තනී	
2120	මන්නාරම	බුදුල් රසීක් නසාර්	
2121	මන්නාරම	සී.වල්ලිනායකි	
2122	මන්නාරම	ඒම්මැනුවෙල් පෝල්රාජ්	
2123	මන්නාරම	එෆ්.ආර්.රබිලා	
2124	මන්නාරම	එෆ්.ප්රතාබන්	
2125	මන්නාරම	එෆ්.රායන් සෝසෙයි	
2126	මන්නාරම	ගණපතිපිල්ලෙයි සෙල්වරාජ්	
2127	මන්නාරම	ඉස්මයිල් මොහොමඩ් ජින්නා	
2128	මන්නාරම	ජේ.නිර්මලා	
2129	මන්නාරම	කේ.දේවකුමාර්	
2130	මන්නාරම	කේ.දේවි	
2131	මන්නාරම	කේ.නඩරාජා	
2132	මන්නාරම	කේ.තේවකුමාර්	
2133	මන්නාරම	කනපතිපිල්ලෙයි සෙල්වරාජ්	
2134	මන්නාරම	කන්දයියා ශිවකුමාර්	
2135	මන්නාරම	කරුපයියා, රාමසාමි, ජයසන්දිරන්	විනයකාර් පිරිසිදු ජලය ධීවර සමූපාකාර සමිතිය
2136	මන්නාරම	කෙනෙයිඩ් ජෝශප් පීරිස්	
2137	මන්නාරම	කුමුශාන්තන්, එම්.කුරුශාන්තන්	මන්නාරම කාන්තා සංවර්ධන පදනම
2138	මන්නාරම	ලූවිස් පයස්ඥානදර්	
2139	මන්නාරම	එම්.ඒ.සී.ෂාවුල් හමීඩ්	
2140	මන්නාරම	එම්.දිව්යනන්දන් කුරුස්	
2141	මන්නාරම	එම්.ජේසුතාසරසන්	
2142	මන්නාරම	එම්.එස්.මහපුඩු	
2143	මන්නාරම	එම්.ඒ.ඒ.ෆසීර්	
2144	මන්නාරම	එම්.පට්ටිනාදන් ගුරුස්	
2145	මන්නාරම	එම්.ඒ.සී.ෂාවුල් හමීදු	
2146	මන්නාරම	මඩර් මොහිදින් මොහෙමඩ් අලි	

2147	මන්නාරම	මහල්රූමි කුරුශාන්තන්	
2148	මන්නාරම	මක්කල් කාදර්	
2149	මන්නාරම	මරියගම් ගුනාස්	
2150	මන්නාරම	මයිකල් ප්රියදර්ශනි	
2151	මන්නාරම	රාමසාමි ජයකුමාර්	
2152	මන්නාරම	මුගමුත්තු කාසිම් අමුනුල්ලා	
2153	මන්නාරම	මුහුසීන් රයිසුඩින්	
2154	මන්නාරම	මුණියන්ඩි කන්දසාමි	
2155	මන්නාරම	මුණියන්ඩි කන්දසාමි	
2156	මන්නාරම	එන්.එම්.ඉස්මින්	
2157	මන්නාරම	එන්.ඉම්තාත්	
2158	මන්නාරම	නටිගුණලිංගම් පාංජලියම්මා	
2159	මන්නාරම	නසීර් අහිප්	
2160	මන්නාරම	පී.එම්.කලීල්	කිරිපහල් ශක්තිය එකමුතුව
2161	මන්නාරම	පි.එම්.මුජිබර් රහමන්	
2162	මන්නාරම	පි.ඒ.ඇන්තනී මාර්ක්	
2163	මන්නාරම	පි.ජේකොබ්	
2164	මන්නාරම	පී.එම්.නුහලෙබ්බේ	
2165	මන්නාරම	පර්නහස් සනසියපුදරම්	
2166	මන්නාරම	ප්රතාබන් ප්රැන්සිස්	
2167	මන්නාරම	රාමචන්ද්රන් ඉන්ද්රරූබන්	
2168	මන්නාරම	එස්.දේවි	
2169	මන්නාරම	එස්.ජේ.නිශාන්ති	
2170	මන්නාරම	එස්.එම්.ආරුෆ්	
2171	මන්නාරම	එස්.රාසලිංගම්	
2172	මන්නාරම	එස්.සුසෙයිනාගම්	
2173	මන්නාරම	එස්.හසීම්	
2174	මන්නාරම	එස්.ජෝන් සෙල්වරත්නම්	
2175	මන්නාරම	එස්.කිරිස්රුරාසා	
2176	මන්නාරම	එස්.එස්.ප්රනාන්දු	
2177	මන්නාරම	එස්.වෙන්කටිකෝන්	
2178	මන්නාරම	එස්.ජී.නිශාන්තනි	කාන්තා ක්රියාකාරි ජාලය
2179	මන්නාරම	එස්.එම්.ඉබ්රහිම්	
2180	මන්නාරම	සන්දනයෝසදාසන්	
2181	මන්නාරම	සන්දන් ජනසිවන්	
2182	මන්නාරම	සෙබමාලල් කලවිකම්	

2183	මන්නාරම	සෙබස්තියාලයායි ජේම්ස් ජේසුදාසන්	
2184	මන්නාරම	සෙල්ලප්පා යොන් ප්රඥදන්	
2185	මන්නාරම	සිත්තාන් ජනසිපන්	
2186	මන්නාරම	සිබනාර් උක් දොලි	
2187	මන්නාරම	සයිමන් කෲස්	
2188	මන්නාරම	සින්නප්පල් සගලයාම්පිල්ලෙයි	
2189	මන්නාරම	සූරියකුමාර්	
2190	මන්නාරම	සූසෙයිපිල්ලෙයි	
2191	මන්නාරම	සූසයාර් වික්ටර් ඩයස්	
2192	මන්නාරම	ටි.පි.සින්තතුරෙන්	
2193	මන්නාරම	ටි.අසෝකන්	
2194	මන්නාරම	ටි.ප්රකෘති	
2195	මන්නාරම	ටි.සිංගරුබන්	
2196	මන්නාරම	ටි.පි.සින්නතුරෙයි	
2197	මන්නාරම	ත්රිලානාදන් වෙලිච්චෝර්	
2198	මන්නාරම	ත්යාගරාජා පංජවර්නම්	
2199	මන්නාරම	තෝමස් කොන්සාල් ලියෝන්	
2200	මන්නාරම	උල්හානාදන් තුෂ්යාන්දන්	
2201	මන්නාරම	වි.එස්.සිවකාරන්	ප්රජා මූලික සංවිධාන සම්මේලනය
2202	මන්නාරම	වි.සිවඥානම්	
2203	මන්නාරම	වීරමුදු කන්නයියා	
2204	මන්නාරම	විනාසිත්තම්බි පපාකාරන්	
2205	මන්නාරම	වයි.ප්රැන්සිස්කා	
2206	මන්නාරම	වයි.යුට්කොන්සාල් කුලාස්	
2207	මන්නාරම	යෝගෙන්ද්රන් ජෙනයිරා	
2208	මන්නාරම		මන්නාරම දිස්ත්රික් කාන්තා සංසදය
2209	මාතලේ	ඒ.ජී.ආර්.අමරසිරි	
2210	මාතලේ	ඒ.එච්.එම්.ජවහිර්	
2211	මාතලේ	ඒ.ආර්.විමලරත්න බණ්ඩා	සුජාතා මහා විද්යාලයේ 12 සහ 13 වසර සිසුන්
2212	මාතලේ	ඒ.වයි.සිරිසේන	
2213	මාතලේ	එ.බි.ජයසිංහ	
2214	මාතලේ	ඒ.එම්.කුලතුංග අධිකාරි	
2215	මාතලේ	ඒ.ඩි.කුසුමලතා	
2216	මාතලේ	ඒ.ජී.රංජිත් අමරසිරි	

2217	මාතලේ	ඒ.එච්.එම්.මුක්තාර්	මාතලේ දිස්ත්‍රික් මුස්ලිම් පල්ලි සම්මේලනය
2218	මාතලේ	ඒ.කේ.අමුණුගම	
2219	මාතලේ	ඒ.කේ.ඩී.සිරිවර්ධන	
2220	මාතලේ	ඒ.ආර්.විමලරත්න බණ්ඩා	
2221	මාතලේ	ඒ.ඩබ්.ඒ.රසීක්	
2222	මාතලේ	ඒ.ඩබ්.එරමුදුගොල්ල	
2223	මාතලේ	අල්හාජ් එච්.එම්.මුහුතාර්	මාතලේ දිස්ත්‍රික් මස්ජිඩ් සම්මේලනය
2224	මාතලේ	ඇලන් උබේසේකර	
2225	මාතලේ	නිර්නාමික 1	
2226	මාතලේ	නිර්නාමික 2	
2227	මාතලේ	නිර්නාමික 3	
2228	මාතලේ	නිර්නාමික 4	
2229	මාතලේ	අනුරුද්ධ සිරත්	
2230	මාතලේ	බී.ඩී.යු.ඩබ්.සමන්ත ධර්මසේන	
2231	මාතලේ	බී.ඩී.ඒ.බුලත්ගම	
2232	මාතලේ	බී.එස්.විජේරත්න	
2233	මාතලේ	පූජ්‍ය බණ්ඩාරපොල රත්නජෝති හිමි	
2234	මාතලේ	සී.එම්.චන්ද්‍රසේකර	
2235	මාතලේ	චම්පක විජේරත්න	
2236	මාතලේ	චන්න අසෝක ප්‍රනාන්දු	
2237	මාතලේ	සිරිල් පල්ලෙගෙදර	
2238	මාතලේ	ඩී.ඒ.අයි.එස්.ද සිල්වා	
2239	මාතලේ	ඩී.බී.තලගුනේ	
2240	මාතලේ	ඩී.එම්.ටී.බී.දිසානායක	
2241	මාතලේ	ඩී.එම්.ඒ.ජී.නන්දාවති	ග්‍රාමීය සංවර්ධන සංගමය
2242	මාතලේ	ඩී.එම්.ජී.හේමලතා	
2243	මාතලේ	ඩී.ඩබ්.ඒ.බී.දිසානායක	
2244	මාතලේ	ඩී.වයි.රෝහිණී සේනාරත්න	
2245	මාතලේ	පූජ්‍ය දේවහුවේ විජිතානන්ද හිමි	
2246	මාතලේ	පූජ්‍ය දොඹවෙල ශ්‍රී පියදස්සි හිමි	
2247	මාතලේ	අචාර්ය ඩබ්.ආරියසිංහ	
2248	මාතලේ	ආචාර්ය ඩී.එස් .ද සිල්වා	
2249	මාතලේ	ආචාර්ය අල්හාජ් ඒ.එල්.අබ්දුල් අසීස්	මාතලේ දිස්ත්‍රික් මානව හිමිකම් සංවිධානය
2250	මාතලේ	පූජ්‍ය ආචාර්ය ඉනාමලුවේ නන්දරතන හිමි	

2251	මාතලේ	ඊ.එම්.ජී.ජී.ඒ.එදිරිසිංහ	
2252	මාතලේ	ඊ.එම්.උපුල් කුමාර	
2253	මාතලේ	එප්.ජී.කේ.පී.ඔස්මාන් ධර්මසිරි ජයසේකර	
2254	මාතලේ	ඊ.එම්.අජිත් කුමාර	
2255	මාතලේ	ඊ.එම්.ජී.ජලිත් කුමාරසිංහ	
2256	මාතලේ	ඊ.එම්.රන්බණ්ඩා	
2257	මාතලේ	ඊ.ඩබ්.පී.පියසේන	
2258	මාතලේ	ජී.ජී.රත්නපාල රණසිංහ	
2259	මාතලේ	ජී.ඩබ්.විපුලසුන්දර	
2260	මාතලේ	ජී.ජී.රත්නපාල වනසිංහ	සමාධි කලාශිල්ප සංවර්ධන පදනම
2261	මාතලේ	ජී.සෙනෙවිරත්න බණ්ඩා	
2262	මාතලේ	ජී.ජී.ගුණසේකර	
2263	මාතලේ	ජී.පී.එච්.නන්දනී ශ්‍රියාලතා	
2264	මාතලේ	ජී.සිරිල් ගොඩලියැද්ද	
2265	මාතලේ	ජී.ඩබ්.එන්.ඩී.ඒ.සිල්වා	
2266	මාතලේ	ගාර්දි දොන් විල්සන්ගේ නිමල් සමරවීර	
2267	මාතලේ	එච්.ඒ.සේනාරත්න	
2268	මාතලේ	එච්.එම්.යූ.බී.හදුගොඩ	
2269	මාතලේ	එච්.පී.එන්. ද සිල්වා	ශ්‍රී පරාක්‍රම මහා විද්‍යාලයේ විදුහල්පති
2270	මාතලේ	එච්.ජී.ඒ.රූපානන්ද ඇල්ලෙපොල	
2271	මාතලේ	එච්.එම්.කේ.බී.ධර්මවර්ධන	
2272	මාතලේ	එච්.ඒ.සේනාරත්න	
2273	මාතලේ	එච්.ජී.ඒ.රූපානන්ද ඇල්ලෙපොල	
2274	මාතලේ	එච්.එම්.ජී.පී.හේරත්	
2275	මාතලේ	එච්.එම්.කරුණාරත්න	
2276	මාතලේ	එච්.මේරියන් ප්‍රේමතිලක	
2277	මාතලේ	අයි.එල්.නිසාබුදීන්	
2278	මාතලේ	අයි.වී.රණසිංහ	
2279	මාතලේ	ජේ.එස්.කේ.පෙරේරා	
2280	මාතලේ	ජේ.පී.ධර්මරත්න	
2281	මාතලේ	ජේ.එම්.ටී.බී. ජයවර්ධන	
2282	මාතලේ	ජයවික්‍රමලාගේ ගුණදාස ජයවික්‍රම	
2283	මාතලේ	ජිනදාස නාමල් ආරච්චි	
2284	මාතලේ	කේ.ඒ.අමිල සමිත් කුමාරසිංහ	
2285	මාතලේ	කේ.ජී.රණසිංහ	

2286	මාතලේ	කේ.ජී.විජේරත්න	
2287	මාතලේ	කේ.එම්.ජී.ඉලුක්කුඹුර	
2288	මාතලේ	කේ.එම්.එස්.ජයරත්න	
2289	මාතලේ	කේ.ඩබ්.සෝමසිරි	
2290	මාතලේ	කේ.ඒ.ලීලාවති	
2291	මාතලේ	කේ.ජී.ඉන්ද්‍රවති	
2292	මාතලේ	කේ.එම්.පී.ජී.කරුණාරත්න	
2293	මාතලේ	කේ.ඒ.ඩී.එස්.බර්නාඩ්	
2294	මාතලේ	කේ.ජී.එස්.ගුණවර්ධන	
2295	මාතලේ	කේ.ජී.සමරකෝන්	
2296	මාතලේ	කච්චි මොහිදින් සහබ්දීන්	
2297	මාතලේ	එල්.ටී.ආර්.සී.ශ්‍යමන්ත රණසිංහ	
2298	මාතලේ	ලග්ගල නිශ්ශංක කෝණාර රත්නින්ද	
2299	මාතලේ	එම්.ඒ.සේනාරත්න	
2300	මාතලේ	එම්.ජී.ඒ.රූපානන්ද ඇල්ලෙපොල	
2301	මාතලේ	එම්.එම්.ධනපාල	
2302	මාතලේ	එම්.එස්.එස්.එම්.කරුණාරත්න බණ්ඩා	
2303	මාතලේ	එම්.ඒ.කරුණාවති	
2304	මාතලේ	එම්.ජී.නිශාන්ත ගුණසේන	
2305	මාතලේ	එම්.ඩී.බණ්ඩාර	
2306	මාතලේ	මල්ලිකා කුමාරි, එම්.ඩබ්.ශ්‍රීමා මල්කාන්ති	මාතලේ දිස්ත්‍රික් සර්ව ස්ත්‍රී කාන්තා සහෝදරත්වය
2307	මාතලේ	එම්.ජී.ශ්‍රියාලතා	
2308	මාතලේ	එම්.කේසවරාජ්	
2309	මාතලේ	එම්.එම්.මහසෙන් අමරසිංහ	
2310	මාතලේ	එම්.එම්.කේ.බී.ධර්මවර්ධන	
2311	මාතලේ	එම්.එම්.මහසෙන් අමරසිංහ	
2312	මාතලේ	එම්.ආර්.ජී.වීරකෝන් බණ්ඩා	
2313	මාතලේ	එම්.සෝමතිලක	
2314	මාතලේ	මහිල්වානම් කේසවරාජා	
2315	මාතලේ	මහින්ද අබේගුණවර්ධන	
2316	මාතලේ	මංගල සෙනෙවිරත්න	
2317	මාතලේ	එන්.ජී.කේ.ධර්මරත්න	
2318	මාතලේ	එන්.ප්‍රශාන් ද සිල්වා	
2319	මාතලේ	එන්.එම්.සෙනෙවිරත්න බණ්ඩා	
2320	මාතලේ	එන්.ප්‍රශාන් ද සිල්වා	

2321	මාතලේ	නාලිනි සමරකෝන්	
2322	මාතලේ	නන්දන උපුල් කුමාර	
2323	මාතලේ	නිමලා බුද්ධිකා විරරත්න	
2324	මාතලේ	නෝබර්ට් එම්.අන්ද්‍රාදි	
2325	මාතලේ	පි.එච්.පි.අශෝකා පද්මිණී	
2326	මාතලේ	පි.ඒ.වික්‍රමාරච්චි	
2327	මාතලේ	පි.ජී.ජනක දිසානායක	
2328	මාතලේ	පද්මා මල්ලිකා ඇල්ලෙපොල	
2329	මාතලේ	පල්ලෙදෙනිය ගෙදර නිමල් චන්ද්‍රසිරි	
2330	මාතලේ	පල්ලෙගෙදර සෝමදාස	
2331	මාතලේ	ආර්.ජී.එස්.එස්.ඒකනායක	
2332	මාතලේ	ආර්.එම්.ආර්.බි.රත්නායක	
2333	මාතලේ	ආර්.කේ.ජයසේකර	
2334	මාතලේ	ආර්.එම්.සරත් රත්නායක	
2335	මාතලේ	ආර්.ඩබ්.පි.මැණිකේ රාමනායක	
2336	මාතලේ	ආර්.වේරගම	
2337	මාතලේ	ආර්.ඒ.ශාමලී ඉමල්කා රාජසූරිය	
2338	මාතලේ	ආර්.ඊ.එම්.ඒ.බි.ඒකනායක	
2339	මාතලේ	ආර්.එච්.නවරත්න බණ්ඩා	
2340	මාතලේ	ආර්.එම්.එන්.නයනා දමයන්ති	
2341	මාතලේ	ආර්.එස්.ගාන්ධි	
2342	මාතලේ	රණවිර බණ්ඩා	
2343	මාතලේ	රංජනී නුපහේවගේ	
2344	මාතලේ	රටේ රාළලාගේ දර්ශන් ජගත් බණ්ඩර	
2345	මාතලේ	පූජ්‍ය කිරිබත්ගල්ලේ චන්ද්‍ර නායක හිමි	
2346	මාතලේ	එස්.ඩි.ගාමිණී දිසානායක	
2347	මාතලේ	එස්.ජේ.සන්ධියා	
2348	මාතලේ	එස්.ජේ.නුහුමාන්	
2349	මාතලේ	එස්.එම්.එච්.හේවනායක	
2350	මාතලේ	එස්.රාමනාදන්	වැවිලි වෘත්තිය සමිති එකමුතු මධ්‍යස්ථානය
2351	මාතලේ	එස්.රාජ්කුමාර්	
2352	මාතලේ	එස්.ඒ.වසන්තා නාලිනි	
2353	මාතලේ	එස්.එම්.නුහුමාන්	
2354	මාතලේ	එස්.පි.ශ්‍රියාවති	
2355	මාතලේ	එස්.වීරත්න	

2356	මාතලේ	සේනාධීර ඇල්වත්ත ගුණරත්න	
2357	මාතලේ	සෙනරත් වේරගම	
2358	මාතලේ	ශානිකා අමුකොටුව	
2359	මාතලේ	සෝමරත්න හරස්ගම	
2360	මාතලේ	ටි.එම්.එන්.ජී.මුණසිංහ	
2361	මාතලේ	ටි.ඒ.හේමචන්ද්‍ර	
2362	මාතලේ	ටි.බි.රත්නායක	
2363	මාතලේ	යූ.ජී.කුමාරසේන	
2364	මාතලේ	වැවගෙදර	
2365	මාතලේ	පූජ්‍ය වි.සෝමරතන හිමි	
2366	මාතලේ	විදානෙගෙදර මුහම්මදු ඉල්රොස් පලුලුල්ලහ්	
2367	මාතලේ	ඩබ්.එම්.විරකෝන් බණ්ඩා	
2368	මාතලේ	ඩබ්.යූ.ඒ.වර්ණකුලසූරිය	
2369	මාතලේ	ඩබ්.විමලසිරි ආරියසිංහ	
2370	මාතලේ	ඩබ්.ජී.නිහාල් ජයවර්ධන	
2371	මාතලේ	ඩබ්.එම්.ධර්මරත්න බණ්ඩා	
2372	මාතලේ	ඩබ්.එම්.එම්.ජී.රංජිත්	සහජීවනය සඳහා වූ ජනතා එකතුව
2373	මාතලේ	ඩබ්.ඒ.යූ.ශිරාණි	
2374	මාතලේ	ඩබ්.එම්.එච්. කාවින්දි කුමාරසිංහ	සුජාතා බාලිකා මහා විද්‍යාලය, මාතලේ
2375	මාතලේ	ඩබ්.එම්.පි.වර්ණකුලසූරිය	
2376	මාතලේ	ඩබ්.ටි.බි.හුලංගමුව	
2377	මාතලේ	ඩබ්.ඩබ්.ජී.ප්‍රේමදාස	
2378	මාතලේ	ගරු වටගල ජනානන්ද හිමි	
2379	මාතලේ	විරසිරි වැවගෙදර	
2380	මාතලේ	වයි.ගාමිණී දයාරත්න තලගහගොඩ	
2381	මාතලේ	වයි.එම්.ආර්.බි.යසරත්න	
2382	මාතලේ		මාතලේ දිස්ත්‍රික් මහලේකම් කාර්යාලය
2383	මාතලේ		සිරිලිය කාන්තා එකතුව
2384	මාතර	ඒ.ඒ.උදාර කුමදිත	
2385	මාතර	ඒ.ජේ.මොහොමඩ්	
2386	මාතර	ඒ.කේ.කේ.ආරියතිලක	
2387	මාතර	ඒ.පි.ආරියසේන	
2388	මාතර	ඒ.ටි.හේමරත්න	
2389	මාතර	අජිත් ජනරංජන මුණසිංහ	

2390	මාතර	අල්හාජ් එම්.එස්.එම්.මසූර්	
2391	මාතර	අමරසිරි ලියන්ගම	
2392	මාතර	නිර්නාමික 1	
2393	මාතර	නිර්නාමික 2	
2394	මාතර	නිර්නාමික 3	
2395	මාතර	නිර්නාමික 4	
2396	මාතර	නිර්නාමික 5	
2397	මාතර	අනුර ආරියවංශ විජේවර්ධන	දෙවිනුවර
2398	මාතර	බි.එච්.රනිල් ප්‍රියන්ත	
2399	මාතර	බි.එච්.සුජිත් නිරංග	
2400	මාතර	බි.රණසිංහ	
2401	මාතර	බි.රත්නායක	
2402	මාතර	බි.එස්.රංජිත	
2403	මාතර	බන්දුල විමලදයාරත්න	
2404	මාතර	බි.එච්.සමිල් ප්‍රියන්ත	
2405	මාතර	බුද්ධික පතිරණ	
2406	මාතර	ඩි.ආනන්ද පලිහවඩන	
2407	මාතර	ඩි.කේ.කසුනි නදිශිකා	
2408	මාතර	ඩි.එස්.එම්.මානගේ	
2409	මාතර	ඩි.එස්.මදුගොඩ	
2410	මාතර	දයානන්ද මදුගොඩ	
2411	මාතර	ආචාර්ය හෙක්ටර් දිසානායක	
2412	මාතර	ආචාර්ය රෝහණ තිස්න පිනිදිය	
2413	මාතර	ආචාර්ය සුජාතා විරසිංහ	
2414	මාතර	ආචාර්ය ඩබ්.පි.ආර්.වර්ණකුලසූරිය	
2415	මාතර	දුලිප් වසන්ත පලිහවඩන	
2416	මාතර	දුමින්ද විජේසිංහ	
2417	මාතර	ඊ.ඩබ්.චන්ද්‍රසිරි	
2418	මාතර	එෆ්.බි.ජගත් රංජන	
2419	මාතර	ජී.එච්.සිරිවර්ධන	
2420	මාතර	ජී.පි.ධනවර්ධන	
2421	මාතර	ජී.එස්.ඩබ්.දමිත්	
2422	මාතර	ජී.එස්.ඩබ්.දමිත්	සංඝස සමිතිය
2423	මාතර	ජී.විරසිරි	
2424	මාතර	එච්.ඩබ්.දුලක්ෂ ආනන්ද	
2425	මාතර	එච් .ද සිල්වා	

2426	මාතර	එච්.අයි.කරුණාතිලක	
2427	මාතර	එච්.ජේ.අරුණ සම්පත්	
2428	මාතර	එච්.කේ.ඩී.දුමින්ද	
2429	මාතර	එච්.කේ.එස්.ද සිල්වා	
2430	මාතර	එච්.පී.උමිඳු රෝෂාන්	
2431	මාතර	එච්.ආර්.ජේ.පීරිස්	
2432	මාතර	එච්.ඩබ්.ජයන්ත	
2433	මාතර	එච්.කපිල සෝමරත්න ද සිල්වා	
2434	මාතර	එච්.එස්.විජේපාල	
2435	මාතර	එච්.එස්.විජේපාල	
2436	මාතර	හැරිස් සාලි	
2437	මාතර	අයි.එච්.චන්ද්‍ර කුමාර	
2438	මාතර	අයි.එච්.ලයනල්	
2439	මාතර	අයි.ලක්මිණි වික්‍රමතුංග	
2440	මාතර	අයි.පී.අමිලා ප්‍රසන්න කුමාර	
2441	මාතර	ලේටින් සුභසිංහ	
2442	මාතර	ඉන්දිකා උදිතා හේවානායක	
2443	මාතර	ජේ.එච්.ඩී.රූපසිරි	
2444	මාතර	ජේ.ආර්.විජේසිරිවර්ධන	
2445	මාතර	ජගත් රංගොඩගේ	
2446	මාතර	ජයතිස්ස කුලතුංග	නිල්වලා පුරවැසි කමිටුව
2447	මාතර	කේ.ඒ.හේමසිරි	
2448	මාතර	කේ.ජී.සී .සමරනායක	
2449	මාතර	කේ.ජී.සී .දසනායක	
2450	මාතර	කේ.එච්.එල්.එම්. කෞෂල්‍යා	
2451	මාතර	කේ.එච්.එම්. ප්‍රියදර්ශන	
2452	මාතර	කේ .කරුණාරත්න	
2453	මාතර	කේ .කොඩිතුවක්කු	
2454	මාතර	කේ .එන් .එරංග ලක්මාල්	
2455	මාතර	කේ .රාමසිංහ	
2456	මාතර	කේ .වීරසේකර	
2457	මාතර	කවීෂා ගෝවින්දි හෙට්ටිහේවා	
2458	මාතර	කැලුම් බෝධිමාන	
2459	මාතර	කුසලක නානායක්කාර	
2460	මාතර	එල්.ජී .ආරියපාල	
2461	මාතර	ලෙෆ්ටිනන් කර්නල් අශෝක අලස්	

2462	මාතර	ලියන ආරච්චිගේ ජයරත්න	
2463	මාතර	එම්.ඒ .එම් .අනාස්	
2464	මාතර	එම්.ඒ .එම් .යේෂ්	
2465	මාතර	එම්.බී .වසන්ත මල්ලිකාරත්න	
2466	මාතර	එම්.ජී .ඉනෝජ් අරෝෂ	
2467	මාතර	එම්.ජී .එම් .ලක්ෂානි කුලතුංග	
2468	මාතර	එම් .එච් .ඒ .රහීම්	
2469	මාතර	එම් .එච්. අබ්දුල් හුසේන්	
2470	මාතර	එම් .අයි .මොහොමඩ්	
2471	මාතර	එම්.කේ.ඩී.එස්. මංජුලාල්	
2472	මාතර	එම්.එල්.එස් .දියනා දිනිති	
2473	මාතර	එම් .එම් .ඉම්තියාස්	වන්හාට් අධ්‍යාපන මධ්‍යස්ථානය
2474	මාතර	එම් .එම් .ලීලාරත්න	
2475	මාතර	එම්.එන්.එම්. මරික්කාර්	
2476	මාතර	එම් .පී .විමලදාස	
2477	මාතර	එම්.ටී.එම් .වාමස්	
2478	මාතර	එම්.ටී.එම් .මවාමූන්	
2479	මාතර	මුදියන්සේ දිසානායක වී.ජී .මායාදාස	මාතර දිස්ත්‍රික් විශ්‍රාමික සංගම් සමිතිය
2480	මාතර	එන් .ඒ .සාරංග සම්පත් ප්‍රියදර්ශන	
2481	මාතර	එන් .ජී .විමලකීර්ති	
2482	මාතර	එන් .යූ .පී .සඳපියුම් මෙන්ඩිස්	
2483	මාතර	එන් .ඒ .සරත්	
2484	මාතර	එන්.ඩී .අබේගුණවර්ධන	
2485	මාතර	නිව්ටන් දූනුසිංහ	
2486	මාතර	නිමලදාස විජේසූරිය	
2487	මාතර	නිශානි ජී .පුංචිහේවා	
2488	මාතර	නිශාන්ත විදානපතිරන	
2489	මාතර	පී .දහනායක	
2490	මාතර	පී.කේ.සී .විමලසූරිය	
2491	මාතර	එම්.පී .දුලාංජලී ප්‍රියදර්ශනී	
2492	මාතර	පී .පලිගසිංහ	එකමුතු ගොවි සංවිධානය
2493	මාතර	පී .සත්‍යපාල	
2494	මාතර	පී .ඩබ්ලිව්. තනූජා මල්කාන්ති	
2495	මාතර	පාලිත ගොඩගමගේ	
2496	මාතර	පන්නිගල ගමගේ ගාමිනී ශාන්ත	

2497	මාතර	ආර් .අජිත් ප්රියන්ත	
2498	මාතර	ආර් .ඩී.සී .සිරිවර්ධන	
2499	මාතර	ආර් .එෆ් .දිල්හාරා සඳරුවනි	
2500	මාතර	ආර් .කේ .ගාමිණී	
2501	මාතර	ආර්.එස්.කේ.එම්. ගුණවර්ධන	
2502	මාතර	ආර්.එල් .බමුණුවිතාරන	
2503	මාතර	රශ්මි රුක්ෂාන් පුරසිංහ	
2504	මාතර	ගරු ජී.එස්.කේ .හේරත් පියතුමා	
2505	මාතර	පූජ්ය රනසාගොඩ විමලසිරි හිමි	
2506	මාතර	රොහාන් පද්මතිලක	
2507	මාතර	රුවියා යක්කල ආරච්චි	
2508	මාතර	එස් .ඒ .ප්රමෝදය මනම්පේරි	
2509	මාතර	එස් .කේ .කරුණාරත්න	
2510	මාතර	එස් .කණ්ඩම්බි	
2511	මාතර	එස්.ජී .විදුර ප්රසන්න	
2512	මාතර	සිරිපාල රණවක කංකානම්ගේ	
2513	මාතර	සිසිර මනිමේන්ද්ර	මාතොට විශ්ව කේන්ද්රය
2514	මාතර	සෝමදාස කන්දගේ	
2515	මාතර	සුභාෂ් නානායක්කාර	
2516	මාතර	සුමේදා ර් කුලතුංග	
2517	මාතර	සුවිනීතා රාජපක්ෂ	
2518	මාතර	ටී.එච් .ජනිතා තිලන්ත	
2519	මාතර	තිලකා වීරකෝන්	රුහුණු සිසිල සමාජසේවා සංගමය
2520	මාතර	උපසේන ඒ ලියනගේ	
2521	මාතර	උපුල් නිශාන්ත	
2522	මාතර	උපුල් පන්නිලරත්න	
2523	මාතර	ඩබ්ලිව්.ජී.ටී. ඉන්ද්රජිත්	
2524	මාතර	ඩබ්ලිව් .ශාන්ති	
2525	මාතර	ඩබ්ලිව් .ප්රමෝදය ජයමිනි	
2526	මාතර	විලියම් වන්නිආරච්චි	
2527	මාතර	විමලසේන	
2528	මාතර	විමලවංශ ගමගේ	
2529	මාතර		සදාත් සංගමය
2530	මොනරාගල	ඒ. එම් .සුරංග මනෝජ් සෙනෙවිරත්න	උදාව ග්රාම සංවර්ධන සභාව
2531	මොනරාගල	නිර්නාමික	
2532	මොනරාගල	අනුර වික්රමසිංහ	

2533	මොනරාගල	ඩී.එස් .පත්මකුලසූරිය	මොනරාගල දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලය
2534	මොනරාගල	ඩී .එම් .සිරිවර්ධන	බුත්තල ප්‍රජා සේනා පදනම
2535	මොනරාගල	ඩී.එම්.සී .බණ්ඩාර	
2536	මොනරාගල	ඩී.එම් .ධනපාල	
2537	මොනරාගල	ඩී.එම්.ජයවර්ධන	
2538	මොනරාගල	දොම්පගේ දොන් ජගත් ප්‍රියලාල්	
2539	මොනරාගල	ජී .වික්‍රමනායක	
2540	මොනරාගල	ජී .ධනසේකර	
2541	මොනරාගල	එච්. එම් .නන්දකුමාර විජේරත්න බණ්ඩාර	
2542	මොනරාගල	එච් .එම් .වීරසිංහ	
2543	මොනරාගල	ජානකී හේමමාලා	කාන්තා බල මණ්ඩලය
2544	මොනරාගල	කේ .එච් .ශාන්ති කරුණාදාස	ප්‍රජා සම්පත් ආරක්ෂණ මධ්‍යස්ථානය
2545	මොනරාගල	කේ .එම් .ආරියරත්න	
2546	මොනරාගල	කේ.ඒ. විජේසේන සහ එච් .එම් .ගුණරත්න	
2547	මොනරාගල	කේ .එම් .ආරියදාස	
2548	මොනරාගල	කේ .එම් .ජයසුන්දර	
2549	මොනරාගල	කේ.එම්.කේ.කිත්සිරි බන්ඩාර	ලංකා සීනි සමාගම, සෙවනගල
2550	මොනරාගල	කමල් කුමාර කැකුලානන්ද	
2551	මොනරාගල	කන්දසාමි කුමාරවේල්	සභාපති ශක්ති ප්‍රජා මූල සංවිධානය
2552	මොනරාගල	කුසුම් බූටාවෙ රටරාල	
2553	මොනරාගල	එල් .රූපසේන	
2554	මොනරාගල	එල්.ඒ .උදය කුමාර	
2555	මොනරාගල	එල්.එච්.එස්.ඒ. ප්‍රනාන්දු සහ රංජිත් ගුණවර්ධන	
2556	මොනරාගල	එල් .කේ .ජිනසේන	
2557	මොනරාගල	මනෝහරන් ප්‍රභූ	මහජන කමිටුව
2558	මොනරාගල	එන්.ඩී .සිසිරකුමාර	
2559	මොනරාගල	පී .ගෝකුලරාමනන්	මොනරාගල ජනතා සංවර්ධන සංගමය
2560	මොනරාගල	පී.වී.එච්.එල්.කුලතුංග	
2561	මොනරාගල	ආර්.එම් .සුමිත් අසංක	
2562	මොනරාගල	ආර් එම් .වීදිය බණ්ඩාර	
2563	මොනරාගල	ආර් .ජී .කරුණාරත්න	
2564	මොනරාගල	ආර් .ඩබ්ලිව්.පත්මා තිලකලතා	
2565	මොනරාගල	රවීන්ද්‍ර වික්‍රමසිංහ	

2566	මොනරාගල	රවිඳු වික්‍රමසිංහ	
2567	මොනරාගල	ගරු රවීන් පෙරේරා පියතුමා	
2568	මොනරාගල	ගරු බී .කෝස්තා පියතුමා	
2569	මොනරාගල	ගරු නාවිමන නාලක	
2570	මොනරාගල	පූජ්‍ය බලනාරුවේ සිරි සුමන ස්ථවිර	
2571	මොනරාගල	එස් .ඒ .ධම්මික ලක්ෂ්මන් සමරජීව	ප්‍රජා සම්පත් ආරක්ෂණ මධ්‍යස්ථානය
2572	මොනරාගල	එස් .ඒ .ශාන්ති සමරවීර	
2573	මොනරාගල	සුදු වන්නිලා ඇත්තෝ	
2574	මොනරාගල	සුමනසිරි ගුණතිලක	මොනරාගල දිස්ත්‍රික් පුවත්පත් කලාවේදීන්ගේ සංගමය
2575	මොනරාගල	සුනන්ද රත්නායක	මහජන සභාව සහ ජාතික සංවර්ධන පෙරමුණ
2576	මොනරාගල	යූ.ඩී.එම්. සීලවතී, ආර්.ඒ.සුනීතා කුමාරි	
2577	මොනරාගල	යූ.පී. කුසුමාවතී, ආර්.ජී .ප්‍රේමලතා	
2578	මොනරාගල	වී.කේ.එච් .බන්දුල	
2579	මොනරාගල	ඩබ්ලිව්.ඒ.ආර්.ජේ. කුමාර	ප්‍රජා සම්පත් ආරක්ෂණ මධ්‍යස්ථානය
2580	මොනරාගල	ඩබ්ලිව් .එම් .ධර්මසේන	
2581	මොනරාගල	ඩබ්ලිව්.එම්.බී. කරුණාරත්න	
2582	මොනරාගල	ඩබ්ලිව්.එම්.ජයසේකර	
2583	මොනරාගල	ජී.ඒ.එන්.වී .විමලරත්න	එස්.ඕ.එස්. ළමා ගම්මානය, ශ්‍රී ලංකාව
2584	මොනරාගල	ඩබ්ලිව් .එස් .පෙරේරා	
2585	මොනරාගල		මඩුල්ල දේවාලේගම මූලස්ථානය
2586	මුලතිව්	ඒ .තනීනයාගම්	
2587	මුලතිව්	අ.ආරුමුගම් මුරුක්කුපිල්ලෙයි	
2588	මුලතිව්	අල්යාම්පිල්ලේයි කන්දයියා	
2589	මුලතිව්	අන්තෝනිපිල්ලෙයි කාන්තසීලන්	
2590	මුලතිව්	ඇන්තනී ජෙයනාතන් පීටර් ඉලන්චේලියන්	
2591	මුලතිව්	අප්පුකුට්ටි තම්කුලසිංහ	
2592	මුලතිව්	ආරුමුගම් සිවපාලන් ස්ටීවන්	
2593	මුලතිව්	බාලසිංහම් නවරත්නම්	පුරවැසි අයිතිවාසිකම් සංසදය
2594	මුලතිව්	චන්ද්‍රසිරි සරත් දිසානායක	
2595	මුලතිව්	චෙන්නයියා චන්ද්‍රසේකරම්	ග්‍රාමීය සංවර්ධන සමාජය
2596	මුලතිව්	චින්නරාස ලෝගේස්වරන්	
2597	මුලතිව්	චින්නතම්බි රාජා	

2598	මුලතිව්	ඊ .සුබාත්තිර	
2599	මුලතිව්	ප්රනාන්දු අල්කිස් අමලදාස්	
2600	මුලතිව්	ඥානදාස් ජුත්ප්රසාද්	
2601	මුලතිව්	ගනේෂ් ලෝගිතන්	
2602	මුලතිව්	ගුණසිංහම්	
2603	මුලතිව්	අයි .ඥාණපතිපිල්ලෙයි	
2604	මුලතිව්	අයි .සුන්දරම්පිල්ලෙයි	
2605	මුලතිව්	ජේ.ඒ.එච් .ජයකොඩි	වැලිඔය රජයේ විශ්රාමිකයන්ගේ සුභසාධන සංගමය
2606	මුලතිව්	ජේ .යසෝදරන්	
2607	මුලතිව්	ජයම්පිල්ලෙයි යසෝදරන්, යෝකේෂ්වරන් විනෝජන්	වන්නි සංවර්ධන සභාව
2608	මුලතිව්	ජයනාදන් යෝගනාදන්	
2609	මුලතිව්	ජීවකාරුන්යම් නේසකාන්තිනි	
2610	මුලතිව්	ජෙගතීස්වරන් විජයලක්ෂ්මි	
2611	මුලතිව්	ජෙයකුමාර් කලානිධි	
2612	මුලතිව්	කේ .අරවින්දන්	මුල්ලියාවලෙයි නැගෙනහිර ප්රජා මධ්යස්ථානය
2613	මුලතිව්	කේ .ජනමේ ජෙයන්ත්	
2614	මුලතිව්	කේ .කමලේෂ්කුමාර්	නායුරු ප්රජා ධීවර සංගමය
2615	මුලතිව්	කේ .කනගලිංගම්	
2616	මුලතිව්	කේ .කොවින්දරාජා	
2617	මුලතිව්	කේ .නිරූපන්	
2618	මුලතිව්	කේ .රාජකුමාරි	මුල්ලියාවලෙයි දකුණ ප්රජා මධ්යස්ථානය
2619	මුලතිව්	කේ .තරමරත්නම්	
2620	මුලතිව්	කේ .පාක්යදරන්	
2621	මුලතිව්	කාර්තිකේසු කුණසිංහම්	
2622	මුලතිව්	කනකබෝධි තෙල්වින්තිරන්	
2623	මුලතිව්	කනකයියා මුරුගුපිල්ලෙයි	මාමලෙයි ප්රජා සංවර්ධන සමාජය
2624	මුලතිව්	කන්නයියා තවරාසා	වන්නි සංවර්ධන සභාව
2625	මුලතිව්	කන්තයියා කෝවින්තරාජා	
2626	මුලතිව්	කන්තප්පන් නාකේන්තරන්	
2627	මුලතිව්	කානන් අනිත්තා	
2628	මුලතිව්	කන්තයියා නවරත්නරාසා	
2629	මුලතිව්	කුමාරසාමි	
2630	මුලතිව්	ලතුමීරා ආනන්ද නඩරාජා	
2631	මුලතිව්	එම් .අමිතානන්තසිවම්	

2632	මුලතිව්	එම්.බී .තාමිනිමුල්ල	ඔක්කොම වැසියෝ - ඔක්කොම රජවරු
2633	මුලතිව්	එම්. එනිස්ටීන්	
2634	මුලතිව්	මානික්කම් අට්රකුනම්	
2635	මුලතිව්	මහේන්ද්‍රම් කමලා	
2636	මුලතිව්	මාකාන් සෙල්වරාසා	
2637	මුලතිව්	මතවානන් කොමලේශ්වරි	මාතර් සංවර්ධන සමාජය, පාන්ඩියන්කුලම්
2638	මුලතිව්	මාතවරාසා	
2639	මුලතිව්	මතුතින් පන්තිනාදන්	
2640	මුලතිව්	එන්.සිවනන්දන්	
2641	මුලතිව්	නාගලිංගම් සිවරාජා	
2642	මුලතිව්	නාගලිංගම් තන්ගලිංගම්	
2643	මුලතිව්	නගරතිනම් තවරාසා	ගොවි සංවිධානය
2644	මුලතිව්	නාමසිවයම් සිවකුමාර්	
2645	මුලතිව්	පී. අලගරාසා	
2646	මුලතිව්	පී .ආනන්දකුමාර්	ග්‍රාමීය සංවර්ධන සමාජය, වන්නිකුලම්
2647	මුලතිව්	පී.ලෝෂිනි	
2648	මුලතිව්	පී .රංජිත් ප්රනාන්දු	
2649	මුලතිව්	පෙරුමාල් පවලරාජ්	
2650	මුලතිව්	පොන්නයියා කෝනේස්වරන්	
2651	මුලතිව්	පොන්නයියා ආනන්දකුමාර්	
2652	මුලතිව්	පොන්නම්බලන් සාතියමූර්ති	
2653	මුලතිව්	ආර් .රොබින්සන්	
2654	මුලතිව්	ආර්.වී .කුමාර්	
2655	මුලතිව්	රාජසේකරන් භවනි	
2656	මුලතිව්	රාජීකරන් ජෙයසුදා	
2657	මුලතිව්	රාමලිංගම් නගුලේෂ්වරන්	
2658	මුලතිව්	රාමසාමි ආරුමුගම්	
2659	මුලතිව්	රමේෂ්කුමාර් විජිතා	
2660	මුලතිව්	රතිනරාසා ඇන්ටන් ජූඩ් ඩලස්	
2661	මුලතිව්	ඒ .ඒ .රහීම්	
2662	මුලතිව්	එස් .බාබනි	
2663	මුලතිව්	එස් .බාලසුබ්රමනියම්	
2664	මුලතිව්	එස් .ඊශ්වරනාදම්	
2665	මුලතිව්	එස් .කමලේශ්වරි	

2666	මුලතිව්	එස් .කරුණාමූර්ති	
2667	මුලතිව්	එස් .මුගුන්තිනි	
2668	මුලතිව්	එස් .පරමානන්දම්	
2669	මුලතිව්	එස් .පුෂ්පමලර්	
2670	මුලතිව්	එස් .සන්දරලීලා	
2671	මුලතිව්	එස් .සරස්වති	
2672	මුලතිව්	එස් .සෙල්වකුමාර්	
2673	මුලතිව්	එස් .තවරාසා	
2674	මුලතිව්	එස් .වතානකුමාරි	
2675	මුලතිව්	එස් .ඒ .ඒ .රහීම්	
2676	මුලතිව්	ෂන්මුගනාදන් තවමන්තිදේවි	
2677	මුලතිව්	සරවනමුතු නාගරත්නම්	
2678	මුලතිව්	සවුන්දරම් මාලිනි	
2679	මුලතිව්	සෙල්ලයියා වීරයියා	
2680	මුලතිව්	සෙල්වන් ඉන්දසාමි	
2681	මුලතිව්	සෙල්වචන්ද්‍රන් නාගේස්වරි	
2682	මුලතිව්	සිංගරවේල් සුබාජිනි	මාමොලෙයි - 02, ග්‍රාමීය කාන්තා සංවර්ධන සංගමය
2683	මුලතිව්	සිවගුරු ගුණරත්නම්	
2684	මුලතිව්	සිවලෝගනාදන් සෙන්තුරන්	
2685	මුලතිව්	සිවනාදම් සිවරූපන්	
2686	මුලතිව්	සිවනාදන් සිවතාසන්	ග්‍රාමීය සංවර්ධන සමාජය, නමන්කුලම්
2687	මුලතිව්	සවුන්දරම් මාලිනි	කාන්තා කටයුතු සංසදය
2688	මුලතිව්	ශ්‍රීදසන් සරස්වති	
2689	මුලතිව්	සුභාකරන් වාලමති	
2690	මුලතිව්	සුබ්‍රමනියම් තංගවාදිවේලු	
2691	මුලතිව්	සුබ්‍රමනියම් ධර්මදාස	
2692	මුලතිව්	සුබ්‍රමනියම් ෂන්මුගරාසා	
2693	මුලතිව්	සුබ්‍රමනියම් ජෙයනායගම්	මාමොලෙයි වැඩිහිටි සමාජය
2694	මුලතිව්	සුබ්‍රමනියම් සෙල්වකුමාර්	
2695	මුලතිව්	ටී .කොමදි	
2696	මුලතිව්	ටී .ශ්‍රිකුමාර්	
2697	මුලතිව්	ටී .විජයශංකර්	විනයාගර් ක්‍රීඩා සමාජය
2698	මුලතිව්	තවාසි රාජරත්නම්	
2699	මුලතිව්	තයනාදන් සුබීතා	
2700	මුලතිව්	තේවරාසා තයාලන්	

2701	මුලතිව්	තුරෙයිරාජා ජොගේෂ්වරන්	
2702	මුලතිව්	තුරෙයිසාමි තංගරාසා	
2703	මුලතිව්	උබ්රමනියම් පරමනාතම්	
2704	මුලතිව්	වී .අන්තෝනි පිල්ලෙයි	
2705	මුලතිව්	වී .ජෙගනාදන්	
2706	මුලතිව්	වී .කලලරාසි	
2707	මුලතිව්	වී .රාසරත්නම්	
2708	මුලතිව්	වී .තුරෙයිසිංහම්	ගොවි සමාජය
2709	මුලතිව්	වී .යෝගලිංගම්	
2710	මුලතිව්	වී .රාසරත්නම්	
2711	මුලතිව්	වාලේන් කරුණානිධි	
2712	මුලතිව්	වීරකාන්ති රාජරත්නම්	
2713	මුලතිව්	වේලායුදපිල්ලෙයි බාලසුබ්රනියම්	
2714	මුලතිව්	විග්නේෂ්වරන් ජෙගදම්පිල්ලෙයි	
2715	මුලතිව්	විශ්වලිංගම් යෝගලිංගම්	
2716	මුලතිව්	යෝගනාදන් යුදිමලන්	
2717	මුලතිව්		අමරාවනන්ස් කාන්තා සංගමය
2718	මුලතිව්		මුල්ලියවරෙයි නැගෙනහිර ග්රාමීය සංවර්ධන සමාජය
2719	මුලතිව්		සංගම් සංවිධානය
2720	මුලතිව්		වන්නි සංවර්ධන සංසදය
2721	මුලතිව්		කාන්තා නියෝජිතයෝ
2722	නුවරඑළිය	ඒ. දේවප්රියන්	
2723	නුවරඑළිය	ඒ. ජරිනවන්	
2724	නුවරඑළිය	ඒ. විජයවාශිනි	
2725	නුවරඑළිය	ඒ .ලෝරන්ස්	
2726	නුවරඑළිය	ඒ .රමේෂ්	
2727	නුවරඑළිය	ඒ. රන්සිවාකුලෝරි	
2728	නුවරඑළිය	ඒ. සන්ධනාත්	
2729	නුවරඑළිය	ඒ. සත්යසීලන්	
2730	නුවරඑළිය	ඒ. සෙල්වරාජ්	
2731	නුවරඑළිය	ඒ. සෙල්වරාජන්	මානව සංවර්ධන සංගමය
2732	නුවරඑළිය	ඒ. සින්තුජා	මීනාච්චියමායි කඳුරට කාන්තා සංවිධානය
2733	නුවරඑළිය	ඒ. කන්දසාමි	
2734	නුවරඑළිය	ඒ .එම්. ඇන්තනී	
2735	නුවරඑළිය	ඒ .ආර්. අරුල්සෙල්වම්	

2736	නුවරඑළිය	නිර්නාමික	
2737	නුවරඑළිය	නිර්නාමික	
2738	නුවරඑළිය	බී.එම්. මොහොමඩ් රසික්	
2739	නුවරඑළිය	බී. රිස්වාන්	
2740	නුවරඑළිය	බර්නාඩ් ලසරාස්	
2741	නුවරඑළිය	සී.බී.එස්. සෙනෙවිරත්න	
2742	නුවරඑළිය	දසලිංගම් සුගන්යා	
2743	නුවරඑළිය	ධර්මරාජා සරෝජා	
2744	නුවරඑළිය	ආචාර්ය පරමසිංහම් කන්නන්	
2745	නුවරඑළිය	ඊ .අමුතා	
2746	නුවරඑළිය	එෆ් .රාජන්	
2747	නුවරඑළිය	එච්.කේ. ආනන්ද කුමාර	ශ්‍රී ලංකා කම්කරු සංවර්ධන සංගමය
2748	නුවරඑළිය	එච්.කේ. කරුණාරත්න	
2749	නුවරඑළිය	අයි.සී.එම්. ආදම්	
2750	නුවරඑළිය	ජේ. චන්ද්‍රකුමාර්	
2751	නුවරඑළිය	ජේ .මාසි ජෙනිෆර්	
2752	නුවරඑළිය	ජේ .මෙරුෂා	
2753	නුවරඑළිය	ජේ. තමිල්සෙල්වි	
2754	නුවරඑළිය	ජේ.ඩී. අභයගුණසේකර	
2755	නුවරඑළිය	ජෙයරාම් මාරිමුතු	
2756	නුවරඑළිය	කේ .චන්ද්‍රකුමාර්, කේ.ආනන්දක්රිෂ්නන්	(අයි යූ එෆ් එම් සී(
2757	නුවරඑළිය	කේ .අනුජා	
2758	නුවරඑළිය	කේ.ඩී.ටී. කලුවෙල්ගොඩ	
2759	නුවරඑළිය	කේ .දර්ශනි	
2760	නුවරඑළිය	කේ. ජෙයකුමාර්	
2761	නුවරඑළිය	කේ. කමලනාදන්	
2762	නුවරඑළිය	කේ. කෝමලදේවි	
2763	නුවරඑළිය	කේ .සේකර් එස් .සතිස්කුමාර්	
2764	නුවරඑළිය	කේ. සෙල්වරාජන්	
2765	නුවරඑළිය	කේ .විනිතා නන්දනි	
2766	නුවරඑළිය	කේ.ඒ.ඊ. රාමලිංගම්	දේශෝදය මණ්ඩලය
2767	නුවරඑළිය	කේ .එම්. නවරත්නම්	
2768	නුවරඑළිය	කවිදීපන්	
2769	නුවරඑළිය	කොටියාකලෙයි	
2770	නුවරඑළිය	එල් .එල්. ලියනගේ	

2771	නුවරඑළිය	එම්.පොන්නයියාරාජා	
2772	නුවරඑළිය	එම්. දේශිරාණි	
2773	නුවරඑළිය	එම්. ජෙරින්තාමරි	
2774	නුවරඑළිය	එම්. කිමානුකල්	
2775	නුවරඑළිය	එම්.එල්.එම්. යසීන්	
2776	නුවරඑළිය	එම්. මාරිමුත්තු	අනෙල් තෙරේසා වැඩිහිටි සමිතිය
2777	නුවරඑළිය	එම් .එස්. සකුණරාජා	
2778	නුවරඑළිය	එම්.ආර්.කලානිධි	
2779	නුවරඑළිය	එම් වී. කමලාදේවි	
2780	නුවරඑළිය	එන්.තවාසෙල්වි	
2781	නුවරඑළිය	එන්. කිලේරා	
2782	නුවරඑළිය	එන්. මුරලිදරන්	
2783	නුවරඑළිය	පී .මේබලා දේවි	
2784	නුවරඑළිය	පී .රමේෂ්	
2785	නුවරඑළිය	පී .ෂන්කර්	
2786	නුවරඑළිය	පී .කමල ශ්රී	
2787	නුවරඑළිය	පී. මාරියාදාස්	කඳුරට ක්රියාකාරින්ගේ සංගමය
2788	නුවරඑළිය	පී.ප්රභාකරන්	
2789	නුවරඑළිය	පී. රාජේන්ද්රන්	
2790	නුවරඑළිය	පී .රීටා	
2791	නුවරඑළිය	පී.එච්. නාලක පුංචිහේවා	
2792	නුවරඑළිය	පී. මාරියාදාස්	
2793	නුවරඑළිය	පී .මොහාන් සුබ්රනියම්	
2794	නුවරඑළිය	පී .ශෂිකලා	
2795	නුවරඑළිය	ප්රියදර්ශනි	
2796	නුවරඑළිය	ආර්. දිව්ය ප්රසාද්	
2797	නුවරඑළිය	ආර්. දිව්යා සෝබනා	
2798	නුවරඑළිය	ආර්. ආකිභායා	
2799	නුවරඑළිය	ආර් .ඇනලෝ	
2800	නුවරඑළිය	ආර්. ජෙයසීලන්	
2801	නුවරඑළිය	ආර්. ජීවන් රාජේන්ද්රන්	කඳුරට දේශපාලන දැනුවත් කිරීමේ සංගමය
2802	නුවරඑළිය	ආර්.කේ. ගුණවර්ධන	
2803	නුවරඑළිය	ආර්. කිරුමාපවරිනි	
2804	නුවරඑළිය	ආර්. මනමෝහන්	
2805	නුවරඑළිය	ආර්. මදුරරෝහිනි	

2806	නුවරඑළිය	ආර්. නිශාන්ත්	
2807	නුවරඑළිය	ආර්. පෙරියනායගම්	
2808	නුවරඑළිය	ආර් සංජේකන	
2809	නුවරඑළිය	ආර්. සතිස්රාජ්	
2810	නුවරඑළිය	ආර්. සිවාජි	
2811	නුවරඑළිය	ආර්. තම්බිතුරෙයි	
2812	නුවරඑළිය	ආර්. තයනාත්	
2813	නුවරඑළිය	ආර් .කේ. ගුණවර්ධන	
2814	නුවරඑළිය	රාමසාමි ක්රිෂ්ණන්	
2815	නුවරඑළිය	රංජිත් කමලාදිවෙල ආරච්චි	ශ්රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය
2816	නුවරඑළිය	එස්. මංජුලා දේවි	
2817	නුවරඑළිය	එස්. නඩරාජා	
2818	නුවරඑළිය	එස්. රාජේස්වරි	
2819	නුවරඑළිය	එස් .සඳා	
2820	නුවරඑළිය	එස්. විදූෂාන්	
2821	නුවරඑළිය	එස්. යෝගරාජා	
2822	නුවරඑළිය	එස් .ඉරසු	
2823	නුවරඑළිය	එස්. ජෙගතීස්වරි	
2824	නුවරඑළිය	එස් .ජෝන්	
2825	නුවරඑළිය	එස් .ජෝශප්	
2826	නුවරඑළිය	එස්. ක්රිෂ්නන්	කඳුරට කම්කරු පෙරමුණ
2827	නුවරඑළිය	එස්. මෝහනරාජන්	සාධාරණත්වය හා ප්රජාතන්ත්රවාදය සඳහා වූ නීතිවේදියෝ
2828	නුවරඑළිය	එස්. මොරිස්	
2829	නුවරඑළිය	එස්. නිරෝෂිනි	
2830	නුවරඑළිය	එස්. ප්රියදර්ශනි	
2831	නුවරඑළිය	එස්. ප්රබාහරන්	
2832	නුවරඑළිය	එස්. රවිචන්ද්රන්	කඳුරට ගුරු පෙරමුණ
2833	නුවරඑළිය	එස්. රවීන්ද්රන්	
2834	නුවරඑළිය	එස්. සභාරත්නම්	
2835	නුවරඑළිය	එස්. සෙල්ලම්යා	
2836	නුවරඑළිය	එස්. දිව්යා	සමාජ විශෝධන ව්යාපාරය
2837	නුවරඑළිය	එස්. විජයකුමාර්	
2838	නුවරඑළිය	එස්. අශෝකමන්	
2839	නුවරඑළිය	එස්. ජේසුදාස්	
2840	නුවරඑළිය	එස්. ලෙච්චුමන්	

2841	නුවරඑළිය	එස් .පී. මෝහන්	
2842	නුවරඑළිය	එස්. ප්‍රදීෂ්	
2843	නුවරඑළිය	එස්. රවිචන්ද්‍රන්	හින්දු සාමය සභාව
2844	නුවරඑළිය	එස්.ටී. ගනේෂලිංගම්	වතු ක්ෂේත්‍රය සංවර්ධනය සඳහා වූ සමාජ ආයතනය
2845	නුවරඑළිය	එස්ත දිව්යාලෝගන්	
2846	නුවරඑළිය	එස් .වී. ෂන්මුගරාජා	
2847	නුවරඑළිය	සමන්ත ජයසේකර	
2848	නුවරඑළිය	සංජය පරණවිතාරන	
2849	නුවරඑළිය	සෙල්ලයියා තුරෙයිඅප්පා	
2850	නුවරඑළිය	සෙල්වරාජ් ප්‍රියන්තිනි	
2851	නුවරඑළිය	සෙල්වි පී. සම්බාදන්	
2852	නුවරඑළිය	සෝබනා රාජේන්ද්‍ර /ඩී .උමාදේවි	පේරාදෙණිය විශ්ව විද්‍යාලය
2853	නුවරඑළිය	සින්නයියා කනකමූර්ති	
2854	නුවරඑළිය	සිසිකා ජාගොඩ ආරච්චි	
2855	නුවරඑළිය	සිවරාජ්	
2856	නුවරඑළිය	ටී. රාජේන්ද්‍රන්	
2857	නුවරඑළිය	ටී.ඩී.ජයන්ත බණ්ඩාර රත්නායක	
2858	නුවරඑළිය	ටී. ගජේන්ද්‍රකුමාර	
2859	නුවරඑළිය	ටී. ප්‍රශාන්ත්	
2860	නුවරඑළිය	ටී. තයාලිනි	
2861	නුවරඑළිය	තලමුත්තු සුදාකරන්	
2862	නුවරඑළිය	තිරුමලෙයි රාජගෝපාල්	
2863	නුවරඑළිය	තුරෙයිසාමි ජෙගතීස්වරන්	
2864	නුවරඑළිය	නෙහිරාජා	
2865	නුවරඑළිය	වී.කේ. මුත්තුලිංගම්	ලංකා කම්කරු රතු කොඩි සමිතිය
2866	නුවරඑළිය	පූජ්‍ය ඩී. කෝවිද තෙර	
2867	නුවරඑළිය	විමලදාස	
2868	නුවරඑළිය	විමල් කරුණාරත්න	
2869	නුවරඑළිය		ශ්‍රී ලංකා කම්කරු සංවිධානය
2870	පොලොන්නරුව	ඒ.ජී.එස්. ජයවීර	
2871	පොලොන්නරුව	ඒ.පි.ජී. ගුණසේන	
2872	පොලොන්නරුව	ඇලෝයි නිශාන්ත වික්‍රමසිංහ	
2873	පොලොන්නරුව	නිර්නාමික 1	
2874	පොලොන්නරුව	නිර්නාමික 2	
2875	පොලොන්නරුව	නිර්නාමික 3	

2876	පොලොන්නරුව	නිර්නාමික 4	
2877	පොලොන්නරුව	නිර්නාමික 5	
2878	පොලොන්නරුව	නිර්නාමික 6	
2879	පොලොන්නරුව	ඩී.ඒ. සුජීවා ගයනාත්	
2880	පොලොන්නරුව	ආචාර්ය ඩබ්ලිව්.එම්.ජේ .වික්රරත්න	
2881	පොලොන්නරුව	ඊ .ආනන්ද එදුස්සූරිය	
2882	පොලොන්නරුව	ඊ.එම්.ඒ.ජී.ටී.එස්. ඒකනායක	
2883	පොලොන්නරුව	එච්.ඩී.එස්.ජී. විජේසිරි	
2884	පොලොන්නරුව	ජේ.ඒ. සුනිල් ජයසිංහ	
2885	පොලොන්නරුව	ජේ.එම්.එස්. රත්නායක	
2886	පොලොන්නරුව	කේ.බී.ඩී.බී. දිසානායක	
2887	පොලොන්නරුව	කේ.ජී. ගුණරත්න බණ්ඩා	
2888	පොලොන්නරුව	කේ .ඒ. ගාමිණී ප්රේමලාල්	
2889	පොලොන්නරුව	කේ.එච්.ජානක උදය කාන්ත	
2890	පොලොන්නරුව	කේ.කේ.එෆ් .ඇලෙක්සැන්ඩර් පෙරේරා	
2891	පොලොන්නරුව	කේ .එන්. රත්නායක	
2892	පොලොන්නරුව	පූජ්ය කලැත්තෑවේ පඤ්ඤානන්ද ස්ථවිර	
2893	පොලොන්නරුව	පුෂ්පකුමාර	
2894	පොලොන්නරුව	එම් .ඒ. පියසෝම	
2895	පොලොන්නරුව	එම්.ජී.ඒ. ජයවර්ධන	
2896	පොලොන්නරුව	එම්. එම්.ජී .සීලවති මැණිකේ	
2897	පොලොන්නරුව	එම්.ජී. ප්රියාණි විජේරත්න	
2898	පොලොන්නරුව	එම් .කේ. ජයතිස්ස	
2899	පොලොන්නරුව	එම් .ඒ. දිනේෂ් මැදවල	
2900	පොලොන්නරුව	එම්.එල්. විමලරත්න	
2901	පොලොන්නරුව	එම් .එම්. මුතුබණ්ඩා	
2902	පොලොන්නරුව	එම් .ආර්. චන්ද්රපාල	
2903	පොලොන්නරුව	නන්දසේන රාජපක්ෂ	
2904	පොලොන්නරුව	ආර්.එච්.නිලූකා ඉරානි රත්නවීර	
2905	පොලොන්නරුව	එස් .ඒ. ෂර්ලි ගුණරත්න	
2906	පොලොන්නරුව	එස් .බී. දිසානායක	
2907	පොලොන්නරුව	එස්.එච්.එම්. අන්සාර්	
2908	පොලොන්නරුව	එස් .පී. සිරිපාල	
2909	පොලොන්නරුව	ඩබ්ලිව්. එම් .සරත් වික්රමසිංහ	
2910	පොලොන්නරුව	ඩබ්ලිව්. අන්සාර්	
2911	පොලොන්නරුව	ඩබ්ලිව් .එච් .එම්.ඩඩ්ලි ජයමාන්න හේරත්	

		විජේසුන්දර	
2912	පොලොන්නරුව	ඩබ්ලිව් .එම් .අජන්තා කුමාරි විජේකෝන්	
2913	පොලොන්නරුව	ඩබ්ලිව්.එච්.එන්. වීණාධිපති	
2914	පොලොන්නරුව	ඩබ්ලිව් රම්යලතා	
2915	පොලොන්නරුව	යාපහුගෙදර ටිකිරිබණ්ඩා	
2916	පුත්තලම	ඒ ඇන්ඩෘ සැටනිනස්	
2917	පුත්තලම	ඒ.එම්.ඩී.ජේ.අධිකාරි	
2918	පුත්තලම	ඒ .නිෆ්ලා	
2919	පුත්තලම	ඒ.සී.එස්. නස්මින්	
2920	පුත්තලම	ඒ.එච්.එම්.ආර්. අබේරත්න	
2921	පුත්තලම	ඒ.ජේ. ජසීමා	
2922	පුත්තලම	ඒ.එල්.එම්. ඉශාන්	
2923	පුත්තලම	ඒ.එන්.එම්. ජවුෆර් මොහිදීන්	
2924	පුත්තලම	ඒ.ආර්.එම්.සදාත්	
2925	පුත්තලම	ඒ.එස්.එම්.සෆ්රින්	
2926	පුත්තලම	අබ්දුල් මුහාෆ් සින්නිනසීම්	ප්‍රජා දිරිය පදනම
2927	පුත්තලම	අහමඩ් නෙයිනා මොහොමඩ්	
2928	පුත්තලම		ශ්‍රී බෝධිරාජ බෞද්ධ මධ්‍යස්ථානය
2929	පුත්තලම	බී.පී.එල්.නීල් ආම්ස්ට්‍රොන්	
2930	පුත්තලම	බුද්ධිජගම චන්ද්‍රරත්න ස්ථවිර	
2931	පුත්තලම	ඩී.එච්.එස්.එල්. දිසානායක	
2932	පුත්තලම	ඩී.එම්.එස්.කේ.දසනායක	
2933	පුත්තලම	ඊ.එම්.ටී. බණ්ඩාරනායක	
2934	පුත්තලම	ඊ.ඒ.ඩී.එම්. අතුකෝරල	
2935	පුත්තලම	එඩී ප්‍රනාන්දු	
2936	පුත්තලම	එෆ් .රතීන්	
2937	පුත්තලම	ජී.යූ.එන්. පෙරේරා	
2938	පුත්තලම	එච්.ඒ. නිමල් ඒකනායක	
2939	පුත්තලම	එච්.ඒ.පී. අප්පුහාමි	
2940	පුත්තලම	එච්.එච්.කේ.සී.පී. චන්ද්‍රසේකර	
2941	පුත්තලම	අයි .එම්. චන්ද්‍රදාස	
2942	පුත්තලම	ඉන්දික රංගජීව හෙන්දුරුගොඩ	
2943	පුත්තලම	ඉන්ද්‍රාණි කුසුමලතා	ප්‍රජා දිරිය සංගමය
2944	පුත්තලම	ජේ.පත්මනාදන්	
2945	පුත්තලම	ජේ.ඒ.ඩී.ඒ.වී.එස්. ජයසූරිය	

2946	පුත්තලම	ජේ.එම්.ඩී.ඒ.ජේ.ගැමුණු	
2947	පුත්තලම	ජේ.එම්. ලිහි	
2948	පුත්තලම	කේ.ඒ.ඊ. ආතර්	
2949	පුත්තලම	කේ.ඒ.එම්.පී.කොළඹගම	
2950	පුත්තලම	කේ.ඒ.එස්.ඩී. කොඩිතුවක්කු	
2951	පුත්තලම	කුරානගේ කාන්ති අදිරංගනි	
2952	පුත්තලම	ලාන්සගේ සිරිවර්ධන	
2953	පුත්තලම	එම්.ජේ.ඒ. නසීර්	
2954	පුත්තලම	එම්. කාරියවසම්	
2955	පුත්තලම	එම්.ඉසෙඩ්.එෆ්. ෆස්නා	සංඛ්‍යාලේඛන සහායකයන්ගේ වෘත්තීය සමිතිය
2956	පුත්තලම	එම්.ඒ. සදර්දීන්	
2957	පුත්තලම	එම් .අරුණ ශාන්ත	
2958	පුත්තලම	එම් .ෆහීමා බේහම්	
2959	පුත්තලම	එම්.අයි.එම්. රිහාන්	
2960	පුත්තලම	එම්.ජේ.ඒ. නසීර්	
2961	පුත්තලම	එම්.ජේ.එම්. අබ්දුල් ලතීෆ්	
2962	පුත්තලම	එම්. රන්ජනි	
2963	පුත්තලම	මොහමඩ් හසාන් ෆයිරොස්	
2964	පුත්තලම	එන්.එම්.ඒ. රෂ්නි	
2965	පුත්තලම	පී.එන්.ගුණවර්ධන	
2966	පුත්තලම	ආර්.ඒ.සී.කේ.ඩී. රූපසිංහ	
2967	පුත්තලම	ආර්.ඒ.රනිල් රාජපක්ෂ	
2968	පුත්තලම	ආර්.බී. නිශාන්ත ෂාමලි	
2969	පුත්තලම	ආර්.බී.එස්.එස්. රත්මලන	
2970	පුත්තලම	ආර්.පී. නෙල්සන් රත්නායක	
2971	පුත්තලම	ආර්. සුහුනා දේවි	
2972	පුත්තලම	ආර්.යූ.එස්.ඊ. විනෝජිනි	
2973	පුත්තලම	එස්. සුබ්රනියම්	
2974	පුත්තලම	එස් .බී. අබේසිංහ	
2975	පුත්තලම	එස්.එෆ්. ෂෙහාරා	
2976	පුත්තලම	එස්.එච්.එම්. නියාස්	
2977	පුත්තලම	එස්.ආර්.එම්.එම්. මුහුසි	
2978	පුත්තලම	සෙනුල් ආබ්ඩීන් එහියි	
2979	පුත්තලම	ටී.බී. ඉන්ද්‍රාණි කුසුමලතා	
2980	පුත්තලම	වී.බී.එස්.ඒ.සී.වීදිය බණ්ඩාර සිරිවර්ධන	

2981	පුත්තලම	ඩබ්ලිව්.ඒ.සී. ප්‍රනාන්දු	
2982	පුත්තලම	ඩබ්ලිව්.ඩී. සිසිර ජයලත්	
2983	පුත්තලම	ඩබ්ලිව්.පී.බී. ප්‍රනාන්දු	
2984	පුත්තලම	වින්සන් වෙල්මුනි	මාතෘභූමිය සුරැකීමේ ජාතික ව්‍යාපාරය
2985	පුත්තලම	ෂවාහිරියා මුහදීන්	
2986	රත්නපුර	ඒ. පට්ටිආරච්චි	
2987	රත්නපුර	ඒ.ඒ.පී. සරෝජිනි	
2988	රත්නපුර	ඒ .අශෝකා ශාන්ති ඇතුගලගේ	
2989	රත්නපුර	ඒ.එම්.එස්.එම්.එස්.එස්.බී.අත්තනායක	
2990	රත්නපුර	ඒ.එස්. විජය කුමාර	
2991	රත්නපුර	අජිත් ලාල් ශාන්ත උදය	
2992	රත්නපුර	අල්හාජ් අයි.එල්.නිදාම් මොහමඩ්	
2993	රත්නපුර	ආනන්ද ඩී. මල්ලවආරච්චි	
2994	රත්නපුර	ආරියසේන විදානපතිරන	
2995	රත්නපුර	බී.පී.දයාවංශ	
2996	රත්නපුර	සී.ඒ.කේ. විජයසුන්දර	
2997	රත්නපුර	සී.බක්ධාසීලන්	
2998	රත්නපුර	සී.සී.සී. සිල්වා	සර්වෝදය-දේශෝදය - රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කය
2999	රත්නපුර	චන්ද්‍රසේන විජේතිලක	
3000	රත්නපුර	ඩී.ඒ. හිමාලි සෙනෙවිරත්න	
3001	රත්නපුර	ඩී .ඒ. වැලිකල	
3002	රත්නපුර	ඩී.ඩී.එල්. පුෂ්පකුමාර	
3003	රත්නපුර	ඩී.එස්. කහඳවල	
3004	රත්නපුර	ඩී.ඩබ්ලිව්. තිස්ස වීරසිංහ	
3005	රත්නපුර	දයානන්ද	
3006	රත්නපුර	දයානන්ද සූරියආරච්චි	
3007	රත්නපුර	ආචාර්ය එල් .සොලමන්ස්	
3008	රත්නපුර	දුලංගා ශාන්ත අර්ජුන පරණමාන්න	
3009	රත්නපුර	ඊ.බී. ජයතිලක	
3010	රත්නපුර	ඊ.ඩී. සුමනරත්න	
3011	රත්නපුර	බී .ඇන්ටන් ශ්‍රියාන් පියතුමා	
3012	රත්නපුර	ජී .ඒ. නෙන්ජානි විජිත කුමාරි	
3013	රත්නපුර	ජී.එච්.ආර්.කිරිඇල්ල	ලීඩ්ස්- රාජ්‍ය නොවන සංවිධානය
3014	රත්නපුර	ජී.කේ.කේ.උපතිස්ස	
3015	රත්නපුර	ගමගේ ජයදේව	

3016	රත්නපුර	ගාමිණි කුලරත්න	
3017	රත්නපුර	ගාමිණි කණුගල	
3018	රත්නපුර	එච්.ජේ.සරණසේන	
3019	රත්නපුර	එච්.එම්.දුමිඳු අනුරංග සමරසේකර	
3020	රත්නපුර	එච්.රේණුකා හද්‍රකාන්ති	ඒකාබද්ධ ජ්‍රජා සංවර්ධන කාන්තා මහා සංගමය
3021	රත්නපුර	එච් .පී. ශ්‍රියා ලලන්තා හෙලඋඩ	
3022	රත්නපුර	එච්. සෝමදාස	
3023	රත්නපුර	ඉන්ද්‍රාණි කුසුමලතා	ජ්‍රජා දිරිය කාන්තා සංවිධානය
3024	රත්නපුර	ජේ.ජයතිලක	
3025	රත්නපුර	ජේ.ඒ. ආනන්ද රාජකරුණා	
3026	රත්නපුර	ජේ.එම්.ඒ. ජයසූරිය	
3027	රත්නපුර	ජේ.එම්. බැසිල් රණවීර	
3028	රත්නපුර	ජස්ටින් එදිරිවීර	
3029	රත්නපුර	කේ.එම්. විජයරත්න බණ්ඩාර	
3030	රත්නපුර	කේ .ගාමිණි	
3031	රත්නපුර	කේ .කනසාන්	
3032	රත්නපුර	කේ.එම්. විජයරත්න බණ්ඩාර	
3033	රත්නපුර	කේ.ඩබ්ලිව්.ඊ.එම්.ආර් .ධර්මසේන යාඉන්න	
3034	රත්නපුර	පූජ්‍ය කාලිගම විජිතානන්ද ස්ථවිර	
3035	රත්නපුර	පූජ්‍ය කොම්විතියේ ශ්‍රී සුසීල ස්ථවිර	
3036	රත්නපුර	පූජ්‍ය කොස්ගස්තැන්න ආනන්ද ස්ථවිර	
3037	රත්නපුර	එල්.එන්.ජී. චාන්දනි	
3038	රත්නපුර	එල්.ඒ.සරණසේකර	
3039	රත්නපුර	එල්.එන්.ජී. චාන්දනි	
3040	රත්නපුර	එම්.ලසිත විජේරත්න	
3041	රත්නපුර	එම්.ඒ. ඉන්ද්‍රාණි මනතුංග	
3042	රත්නපුර	එම්.ඒ.එල්. ගුණසේකර	
3043	රත්නපුර	එම්. චන්ද්‍රකුමාර්	
3044	රත්නපුර	එම්.ජී.පී.නාපිලඇල්ල	
3045	රත්නපුර	කේ.එම්.බන්දුල හරිස්චන්ද්‍ර	දිස්ත්‍රික් සැලසුම් ලේකම් කාර්යාලය
3046	රත්නපුර	එම්.එල්.එස් මුහමද්	
3047	රත්නපුර	එම්.ටී.සරත් වසන්ත	
3048	රත්නපුර	එම් .වයි. රාජා	
3049	රත්නපුර	මහින්ද පතිරන	ජාතික වෘත්තීය සංගමය

3050	රත්නපුර	මංජුල සමරනායක	ලීඩ්ස්- රාජ්‍ය නොවන සංවිධානය
3051	රත්නපුර	පී.ඒ.කේ. විජේසුන්දර	
3052	රත්නපුර	පී.බී. ප්‍රේමරත්න	සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක රණවිරු ගම්මානය
3053	රත්නපුර	පී.ජී. චන්ද්‍රසේකර	
3054	රත්නපුර	පී.එල්. සුසන්ත ධර්මකීර්ති	
3055	රත්නපුර	පාලිත නානායක්කාර	සභා ලේකම් කාර්යාලය - සබරගමුව පළාත් සභාව
3056	රත්නපුර	පවිත්‍රා එන් .විමලසූරිය	
3057	රත්නපුර	ආර්.නෙල්සන් මොහාන්රාජ්	
3058	රත්නපුර	ආර්. විජේසිංහ	
3059	රත්නපුර	ආර්.ඒ.එම්.චන්ද්‍රපාල	
3060	රත්නපුර	රමණී පීරිස් ජයවර්ධන	
3061	රත්නපුර	රේණුකා භද්‍රකාන්ති	ඒකාබද්ධ ප්‍රජා සංවර්ධන කාන්තා මහා සංගමය
3062	රත්නපුර	පූජ්‍ය හිටුවල කරුණාමූර්ති මහා ස්ථවිර	ශ්‍රී බෝධිරුක්ඛාරාමය
3063	රත්නපුර	පූජ්‍ය කොලෙන්නේ සිරි ශාන්ත විජය ස්ථවිර	ජාතික සම්පත් සුරැකීමේ ව්‍යාපාරය
3064	රත්නපුර	සරණපාල කැලිගම විජිතානන්ද	
3065	රත්නපුර	රෝහණ කෝනාර	
3066	රත්නපුර	රොෂාන් රොඩ්රිගු	
3067	රත්නපුර	එස්.එම් .ලීලා කුමාරිහාමි	
3068	රත්නපුර	එස්. මහේෂ්වර ෂර්මා	
3069	රත්නපුර	එස් .විජයකුමාර්	
3070	රත්නපුර	එස්.කේ.ඒ. අජිත් කුමාර	
3071	රත්නපුර	එස්.කේ .හේමකොඩි	
3072	රත්නපුර	එස්.එම්. නවරත්න බණ්ඩාර	
3073	රත්නපුර	එස් .පී .ජේසුපිල්ලෙයි	
3074	රත්නපුර	ශාලිත කරුණාසේන	
3075	රත්නපුර	සන්තියාගෝ අමිර්දාස්	
3076	රත්නපුර	සරත් ගාමිණී	
3077	රත්නපුර	සිවාශ්‍රී .එම් .සත්‍යමූර්ති ෂර්මා	
3078	රත්නපුර	සිවාශ්‍රී. පී .තිරුණවුකර්සු	
3079	රත්නපුර	සිවාශ්‍රී .එස් .සිවකුමාර් ෂර්මා	
3080	රත්නපුර	සුනන්ද රත්නායක	
3081	රත්නපුර	ටී.එල් .චන්ද්‍රසේකර	
3082	රත්නපුර	තේමිය එල්.බී.	
3083	රත්නපුර	තුෂාර කොඩිතුවක්කු	

3084	රත්නපුර	යූ.ජී.එස්. විමලරත්න	
3085	රත්නපුර	පූජ්‍ය කොනේගස්තැන්නේ ආනන්ද හිමි	
3086	රත්නපුර	පූජ්‍ය මහවෙල සිරිසුමන හිමි	
3087	රත්නපුර	ඩබ්ලිව් එල් එන් ගජනායක	
3088	රත්නපුර	ඩබ්ලිව් .ඒ .සේනාරත්න සහ ජී.ජී .දසුන් ගමගේ	
3089	රත්නපුර	ඩබ්ලිව් .ඒ .සෝමදාස වීරසිංහ	ලංකා ජාතික සර්වෝදය ශ්‍රමදාන සංගමය
3090	රත්නපුර	ඩබ්ලිව්.අයි.එස් .පුෂ්පලතා	
3091	රත්නපුර	ඩබ්ලිව් .කුලසේන	
3092	රත්නපුර	ඩබ්ලිව්.එල්.එන් .ගජනායක	
3093	රත්නපුර	ඩබ්ලිව්.එම්.ඩී .විජේසුන්දර	
3094	රත්නපුර	ඩබ්ලිව්.පී.ඩී.කේශවදාස	
3095	රත්නපුර	ඩබ්ලිව් .පී .සමන්තිලක	
3096	රත්නපුර	වංශනාථ විජේසිංහ	
3097	රත්නපුර	විජයරත්න හපුආරච්චි	රත්නපුර දිස්ත්‍රික් ලේඛක සංගමය
3098	රත්නපුර	විපස්සි ස්ථවිර	
3099	රත්නපුර	යාහිය එම් .ඉෆ්ලාර්	
3100	රත්නපුර		කාන්තා ශක්ති එකමුතුව
3101	රත්නපුර		
3102	රත්නපුර		
3103	ත්‍රිකුණාමලය	ඒ.එල් .අබ්දුල් අසීස්	
3104	ත්‍රිකුණාමලය	නිර්නාමික	
3105	ත්‍රිකුණාමලය	බන්දුපාල ධර්මසූරියවඩුගේ	
3106	ත්‍රිකුණාමලය	සී .විජයසේකර	
3107	ත්‍රිකුණාමලය	ඩී .ජයවීර	ත්‍රිකුණාමල පුරවැසි කමිටුව
3108	ත්‍රිකුණාමලය	ධර්මදාස කරුණාරත්න	
3109	ත්‍රිකුණාමලය	දොන් සරත් රණසිංහ කොතලාවල	
3110	ත්‍රිකුණාමලය	වී .යෝගේෂ්වරන් පියතුමා	
3111	ත්‍රිකුණාමලය	ජී.එච්.එම්.බණ්ඩාර මැණිකේ	
3112	ත්‍රිකුණාමලය	ගුගාන් තර්ෂිනි	කණ්ඩායම
3113	ත්‍රිකුණාමලය	එච්.ඒ .නිරෝෂිමා දිල්හානි	සේරවිල ආයතනය, කලාප ලේකම් කාර්යාල, කන්තලේ
3114	ත්‍රිකුණාමලය	ජෝෂප් ඉයන් බ්‍රූරුම්	
3115	ත්‍රිකුණාමලය	කේ.සත්ගුණකින්ගෝවම්	
3116	ත්‍රිකුණාමලය	කනගරත්නම් තුෂාන්දන්	
3117	ත්‍රිකුණාමලය	කසුන් තන්ෂිනි	

3118	ත්‍රිකුණාමලය	එල්.ජී .නන්දිකා විදුරංග	
3119	ත්‍රිකුණාමලය	එල්.බී .බන්දුසේන	
3120	ත්‍රිකුණාමලය	එම්.එච්.ෂහිඩ්	
3121	ත්‍රිකුණාමලය	එම්.ඒ.නලින් තුෂාර සම්පත්	
3122	ත්‍රිකුණාමලය	එහ්.ඒ .ෂහීඩ්	
3123	ත්‍රිකුණාමලය	එම් .එදිරිසිංහ	
3124	ත්‍රිකුණාමලය	එම්.ජී.එන්.බණ්ඩාර	
3125	ත්‍රිකුණාමලය	මොහමඩ් අසාද්	
3126	ත්‍රිකුණාමලය	මොහමඩ් හමීෆා මොහමඩ් නජාත්	
3127	ත්‍රිකුණාමලය	එන් .අබ්දුල්ලා	
3128	ත්‍රිකුණාමලය	එන් .කාන්තිමති	
3129	ත්‍රිකුණාමලය	එන්.සී .පියල් හේමසිරි	
3130	ත්‍රිකුණාමලය	නිරංගා වික්‍රමසිංහ	
3131	ත්‍රිකුණාමලය	පියදාස කොඩිප්පිලි	
3132	ත්‍රිකුණාමලය	ආර් .තිසුවිනි	
3133	ත්‍රිකුණාමලය	ආර් .සුරංග රූපසිංහ	
3134	ත්‍රිකුණාමලය	ආර් .තිරුවෙල්වම්	සමාජ සංවර්ධනය පිළිබඳ විකල්ප ප්‍රතිපත්ති සංවිධානය
3135	ත්‍රිකුණාමලය	පූජ්‍ය ළමාසූරියගම සෝමනානු ස්ථවිර	
3136	ත්‍රිකුණාමලය	එස්.කේ.ඩී .නිරන්ජන්	
3137	ත්‍රිකුණාමලය	ටී .අරුල්තාස්	
3138	ත්‍රිකුණාමලය	ටී .තවසිංහම්	ත්‍රිකුණාමල දිස්ත්‍රික් රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන සංසදය
3139	ත්‍රිකුණාමලය	ටී .සන්ජීවන්	
3140	ත්‍රිකුණාමලය	වී .ජෙයතන්තාරුබන්	
3141	ත්‍රිකුණාමලය	වරදන් නවරත්නරාජා	
3142	ත්‍රිකුණාමලය	ඩබ්ලිව්.ජී.ආර් කරුණාරත්න	
3143	ත්‍රිකුණාමලය		නැගෙනහිර සම්පත් සංවර්ධන සංසදය
3144	වවුනියාව	ඒ.එන්.ජී .තේවවිනයාහම්	ශ්‍රී ලංකා වෙඩාර් අයියර් සහ නගර් ඇබොගිනිස් පක්ෂය
3145	වවුනියාව	සී .කරුණාකරන්	
3146	වවුනියාව	ගණපතිපිල්ලෙයි ඒබ්‍රහම්	
3147	වවුනියාව	ඉරමාකම් සුබ්‍රනියම්	
3148	වවුනියාව	කනපතිපිල්ලෙයි ඒබ්‍රහම්	
3149	වවුනියාව	කතිරේසන් නිත්‍යානඩරාජා	
3150	වවුනියාව	රාමසාමි සුබ්‍රනියම්	
3151	වවුනියාව	එස්.එන්.ජී .නාදන්	

3152	වවුනියාව	සන්දසේකරම් පරමලිංගම්	වන්නි පදනම
3153	වවුනියාව	සෙල්ලතුරෙයි ශ්‍රී කුමාර්	
3154	වවුනියාව	එස් .කතිරවේලු	
3155	වවුනියාව		
3156	වවුනියාව		රාජ්‍ය සේවා විශ්‍රාමිකයන්ගේ භාර අරමුදල
3157		නිර්නාමික	රාජ්‍ය සේවා විශ්‍රාමිකයන්ගේ භාර අරමුදල
3158		ඒ.එල්.එම්. යාසීන්	වරිපනම් ගෙවන්නන්ගේ සංගමය, සමන්තුරෙයි
3159		ඒ.බී. සොයිසා	
3160		ඒ.එම්. සෙබස්තියන්	
3161		අධීෂා ද සිල්වා	
3162		අධිකාරි ජයරත්න	
3163		අජිත් කුරේ	
3164		අජ්මාල් නිවුල	
3165		පූජ්‍ය අලව්වේ ඤාණවීර හිමි	
3166		අල්වාර් ගසිනාතර් යෝගරාජා	
3167		අමා අමරසිංහ	
3168		අමරනාත් සුන්දරගම	
3169		අමීනා හුසේන්	
3170		ආනනද විජේරත්න	
3171		අනිල් අමරසේකර	
3172		නිර්නාමික 1	
3173		නිර්නාමික 2	
3174		නිර්නාමික 3	
3175		නිර්නාමික 4	
3176		නිර්නාමික 5	
3177		නිර්නාමික 6	
3178		නිර්නාමික 7	
3179		නිර්නාමික 8	
3180		නිර්නාමික 9	
3181		නිර්නාමික 10	
3182		නිර්නාමික 11	
3183		නිර්නාමික 12	
3184		නිර්නාමික 13	
3185		නිර්නාමික 14	

3186		නිර්නාමික 15	
3187		නිර්නාමික 16	
3188		නිර්නාමික 17	
3189		නිර්නාමික 18	
3190		නිර්නාමික 19	
3191		නිර්නාමික 20	
3192		නිර්නාමික 21	
3193		අනුරුද්ධ අමරෝසා	
3194		අනුර දිසානායක	
3195		අනුර මෙන්ඩිස්	
3196		අනුර රත්නායක	
3197		අනුරාධා උඩුනුවර	
3198		අරවින්ත් කුමාර්	
3199		අර්ජුන අහංගම	
3200		අරුල්නාදන් ගෝබික්රිෂ්ණා	
3201		අරුල්නාදන් ගෝබික්රිෂ්ණා	
3202		ආරුමුගම් ගෝපාලමූර්ති	
3203		අරුණ කාන්ත බණ්ඩාර	
3204		අසංක පෙරේරා	
3205		අසංක සංජීව	
3206		අසේල	
3207		අසේල අමරනාත්	
3208		අෂානි ගොපල්ලව	ග්රීන් ඒන්ජල්ස් ස්ටූඩියෝව
3209		ඈෂ්ලි බැස්ටියන්	
3210		අශෝක ගුණවර්ධන	
3211		අශෝක සෙනෙවිරත්න	
3212		අශෝක සෙනෙවිරත්න	
3213		බී.එම්. ජයතිස්ස	බුද්ධ සාසන කාර්ය මණ්ඩලය
3214		බී.ඒ. කාදර්	
3215		බණ්ඩාර නවරත්න	
3216		බන්දුල උණබුව	
3217		බර්නාඩ් ප්රනාන්දු	
3218		සී.බී. වේරගම	
3219		සී .ජයරත්න	
3220		සී. වීරසූරිය	
3221		සී.ඩී. ධර්මසේන	

3222		සී.එම්.එස්. අබ්දුල් ලතීෆ්	
3223		සී .වාස් ගුණවර්ධන	
3224		කැෂියන් එම් .ප්‍රනාන්දු	ජනතා සංසදය
3225		චමල් රංජි කුලතිලක නාම්මුණිආරච්චි	
3226		චමත්	
3227		චමත් ඩිල්ෂාන් ජයසිංහ	
3228		චමිල් රවීන්ද තෙන්නකෝන්	
3229		චමිල් රවීන්ද්‍ර	
3230		චමිලා ලයිලා ගුණදුව	
3231		චමින්ද රෝහණ	
3232		චානක පෙරේරා	
3233		චන්දන ප්‍රසන්න	
3234		චන්දිම ගුණසේන	
3235		චන්දිම වීරසේකර	
3236		චන්ද්‍රලාල් සූරියආරච්චි	පේරාදෙණිය විශ්ව විද්‍යාල ආදි සිසු සංගමය
3237		චන්ද්‍රිකා	
3238		චන්ද්‍රිකා ගාදියවසම්	
3239		චරිත් ජයසේකර	
3240		චාල්ස් ඇන්ටොනිඩ්	
3241		චාල්ස් පෙරේරා	
3242		චෙල්ලප්පා ෂන්මුගනාදන්	
3243		චින්තක සුමනරත්න	
3244		*චින්තක සුමනරත්න*	
3245		චින්තක උදයංග	
3246		චූටි පුතා	
3247		කොළම්බෝජ් පීරිස්	
3248		ඩී.බී.ජී. ෂෙල්ටන් ජයසේකර	ශ්‍රී ලංකා විමුක්ති බගවේගය
3249		ඩී.සී. විජේරත්න	
3250		ඩී .ජේම්ස්	
3251		ඩී.පී .ජී. කුමාරසිරි	
3252		ඩී.ආර්. ජයතිලක බණ්ඩා	
3253		ඩී.තවනීෆර්	
3254		ඩී.ඩී.එල්. ජයවර්ධන	
3255		ඩී.එල්. උබේවර්ධන	
3256		ඩී.පී. ජයසිංහ	

3257		ඩී.පී.ජී. කුමාරසිරි	
3258		ඩී.ඩබ්. සුබසිංහ, හේමා විල්බට්	ශ්‍රී ලංකාවේ කමියුනිස්ට් පක්ෂ විකල්ප කණ්ඩායම
3259		දහම් බින්දුහේවා	
3260		ධනන්ජය චතුරංග	
3261		දර්ශන ගයාන් උමයංග	
3262		දයා සිරිවර්ධන	
3263		දයා විජේසිංහ	දැ දම් රක්නෝ
3264		දයානි පනාගොඩ	
3265		දයාරත්න එදිරිසිංහ	භාෂා, රාජ්‍ය භාෂා කොමිසම
3266		දේවසිරි ගම්ලත්	
3267		දම්මා විජේනායක	
3268		දිලිප් ප්‍රසාද්	
3269		දිල්රුක් කන්නන්ගර	
3270		දිමිත්‍රි ප්‍රනාන්දු	
3271		දිනේෂා සමරරත්න	
3272		දිනූෂා ද සිල්වා	
3273		දිනූෂා විදානගේ	
3274		දිනුෂිකා දිසානායක	නීති සහ සමාජ භාරය
3275		ඩග්ලස් රණසිංහ	
3276		ආචාර්ය දසරත් ජයසූරිය	ලංකා) එස්.පි.යූ.ආර්(
3277		ආචාර්ය එච් .බැසිල් රංජිත් ප්‍රනාන්දු	සමස්ථ ලංකා ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්ගේ කොන්ග්‍රය
3278		ආචාර්ය ඒ. විමලගුණ	
3279		ආචාර්ය ඩී.කේ .ඩයස්	
3280		ආචාර්ය එච්.ජේ.එෆ් .සිල්වා	
3281		ආචාර්ය ජානක රත්නසිරි	
3282		ආචාර්ය පියල් පෙරේරා	
3283		ආචාර්ය රංජිත් සහ කල්‍යාණි වර්ණසූරිය	
3284		ආචාර්ය සෙම්බුකුට්ටිගේ ටෙරන්ස් නිලන්ත් ද සිල්වා	
3285		ආචාර්ය සෝමරත්න බණ්ඩා ඒකනායක	
3286		ආචාර්ය වී. අඹලාවනර්	
3287		දුමින්ද පීරිස්	
3288		දුෂ්යන්ත වඩුගේ	
3289		ඒගාම්බරනාදන් ජෙගදීසන්	
3290		එලිල්රාජන් සහ කුමාරදේවි ගුරුබාරන්	දෙමළ සිවිල් භාෂා සංගමය

3291		එල්මො පෙරේරා	
3292		එරන්ද රත්නායක	
3293		අර්නස්ට් හාරෝල්ඩ්	
3294		එශාන්ත සමරසේකර	
3295		ෆස්ලි සමීර්	
3296		ෆිරෝස් සමීර්	
3297		ජී .කමල කුමාර්	
3298		ජී. වසන්තකුමාර් , ඒ .පෙරේරා	
3299		ජී.ඒ.ඩී. සිරිමල්	
3300		ජී.ජී. රොද්රිගු	
3301		ගමගේ ප්රභාෂ්	
3302		ගමගේ සිල්වා	
3303		ගාමිණී ඔබරදෙණිය	
3304		ගාමිණී ගුණවර්ධන	බෞද්ධ වෘත්තික පදනම
3305		ගාමිණී මීමැදුම	
3306		ගාමිණී ගුණසිංහ	
3307		ගයාන් අමරසිංහ	
3308		ගීගනගේ වීරසිංහ	ප්රජාතන්ත්රවාදය සහ සමාජ සාධාරණය සඳහා වූ පදනම
3309		ගිහාන් ගුණතිලක	
3310		ගිහාන් ඉන්ද්රත් ගෝමස්	
3311		ගෝපාල මූර්ති	
3312		ගෝතමී නාරංගල	
3313		එච්.ජේ.එෆ්. සිල්වා	
3314		එච්. ලියසේන ද සොයිසා සිරිවර්ධන, නිමල් ඒ.ඩී.එස් .කනගරත්නම්	සාම විනිසුරු සංගමය , බලපිටිය
3315		එච්.එම්. චන්දන රත්නසිරි	
3316		එච් .නිලස් පෙරේරා	
3317		එච්.එස්. කුරුවිට	
3318		එච්.බී. සමදරා මධුභාෂිණී	ශක්ති වෘක්ෂලතා සංරක්ෂණ පදනම
3319		එච්.ජී. ගුණවර්ධන	
3320		එච්.එම්. මුහන්දිරම්	
3321		එච් .නලීන් මහේන්ද්ර	
3322		එච්. සුබරත්න	
3323		එච්.ඒ. ප්රියංකා ධර්මකාන්ති	
3324		එච්.ඒ.ඩී. මද්දුමගේ	

3325		*එච් . නීලස් පෙරේරා*	
3326		එච්.වී. ශීලවතී	
3327		හපුගොඩ ප්රේමදාස	
3328		*හපුගොඩ ප්රේමදාස*	
3329		හරීන්ද්ර දූණුවිල	මෛත්රා
3330		හර්ෂ බමුණුසිංහ	
3331		හර්ෂා පෙරේරා	
3332		එර්ෂා විජේසේකර	
3333		හසිනි ජයසේකර	
3334		හස්න්ත විජේසේකර	
3335		හේමන්ත විතානගේ	පාරිසරික සාධාරණත්වය සඳහා වන මධ්යස්ථානය
3336		හිරාන් දේශප්රිය	
3337		හිරාන් නියන්ගොඩ	
3338		*හිරාන් නියන්ගොඩ*	
3339		හිසාම් හමීර්	
3340		හුස්නා හුසේන්	
3341		හයිෂියාමා හමීන්	ශ්රී ලාංකීය මැලේ කාන්තා සංගමය
3342		අයි.එස්. ජයසිංහ	
3343		ඉන්දිකා අතුකෝරාළ	
3344		ඉෂංකා ජයතිලක	
3345		ජේ.කේ. විජේදාස	
3346		ජේ.එම්.ඩී.කිව්. පින්සිරි	
3347		ජේ.කේ. විජේදාස	
3348		ජේ.සි. අහංගම	
3349		ජේ.එම්.ඒ. වික්රමසිංහ	
3350		ජගත් විජේසූරිය	
3351		ජේම්ස් ප්රනාන්දු	
3352		ජානක ද සිල්වා	
3353		ජානක පෙරේරා	
3354		ජානක රණසිංහ සාගර	
3355		ජානකී චන්ද්රරත්න	
3356		ජැනීෆා ඔමාර්	
3357		ජනිත් පෙරේරා	
3358		ජානුක අත්තනායක	
3359		ජයන්ත ප්රනාන්දු	

3360		ජයන්ත ආර්. දොළවත්ත	
3361		ජයසිරි කුමාරසිංහ	සිග්මා ඩෙල්ටා තාක්ෂණය
3362		ජයසිරි ප්රියලාල්	
3363		ජයතිස්ස සමරනායක	
3364		ජෝයි සිල්වා	
3365		*ජෝයි සිල්වා*	
3366		ජෝන් වෙස්ලි	
3367		කේ.ඩී .ආබaa	
3368		කේ.කේ.ඩී. සිල්වා	
3369		කේ.ජී.එස්. සුමනසේකර	
3370		කේ.එච්. සූරසේන	
3371		කේ. පොන්ගරන්	
3372		කේ.එස්. පුෂ්පරාජා	ඒක්රියේජ් හෝල්ඩින්ග්ස්
3373		කේ.අනුර දිසානායක	සඳන් ඉංජිනියරින්
3374		කේ.එම්.කේ. සෝමරත්න	
3375		කේ.එම්.ආර්. අබේරත්න	
3376		කේ.යූ. පුෂ්පකුමාර	
3377		කළුබණ්ඩාගේ දුමින්ද බන්දුල දිසානායක	
3378		කල්යාණි හඟබොඩාරච්චි	
3379		කමල් දේශප්රිය	